

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

^CHESIODVS.
GRAECOLATINVS CVM
SCHEMATISMIS, ARTIFICII
inventionis, dispositionis
& elocutionis continen-
tibus.)

EX QVIBVS RATIO CVM
*facta legendi explicandiue auctorem quemvis de-
monstratur, ut inde quicquid dignum & scitu
& imitatione sit, excerpti
possit.*

(Auctore
GEORGIO HENISCHIO)
Bartfeldensi, Medico & Mathematico
Augustano.

BASILEAE, EX OFFICINA
Operiniana. 1580.

CONFIDENTIAL

IN THE MATTER OF THE

UNITED STATES OF AMERICA

vs.

JOHN EDGAR HOOVER

et al.

MEMORANDUM FOR THE ATTORNEY GENERAL

FROM: THE ATTORNEY GENERAL

SUBJECT: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

CONFIDENTIAL

RE: [Illegible]

[Illegible]

[Illegible]

CONFIDENTIAL

[Illegible]

AD
ILLVSTREM AC
GENEOSVM DOMINVM, D.
CHRISTOPHORVM FVGGERVM,
Kirchberge & Vuciffenborni
Comitem,

PRÆFATIO AVTHORIS.

ON sine magno suo merito, Illustris ac Generose Comes, senex Ascræus, quem noua quadam methodo illustratū cum felici auspiciatissimi nominis tui mentione diuulgo, annos iam circiter bis mille & quingentos in Repub. literaria uixit, necdum eum *θανάτου τίλος ἀμφιέχοντι*. Licet enim mihi sine reprehensione ijs uerbis, quibus ut utar, ipse docuit, eundē commendare, imò *αὐτῷ τῷ μέτρῳ ἀποδίδωαι*. Nam ut cæteri poëtæ inclyti, Homerus, Euripides, Pindarus, Sophocles, ita & Hesiodus, nō tam nocturna diurnaq; manu uersatur, quod præcepit Horatius, quàm quod ipse fratrem suum monuit, *οὐδὲ γὰρ οἱ βέλτερον*, & nihil non ab eo dictum prouerbij uim obti-

net. Etsi autem uetustas ipsa ut uinum, ita
 poetam commendat, & cur nostro tempo-
 re is sit in precio, aliquam haud dubie cau-
 sae habet rationem: sunt tamen alia multo
 efficaciora, quibus prudentissimi quique,
μετρουμένη διδότῃ, mouentur, ut hunc magni-
 faciant, memoriaq; & eodem quo Musae iu-
 dicio, lauro dignum iudicent. Id siquidem
 nisi esset, non Plato, non Aristoteles, uelut
 recentiorum suis temporibus legissent, di-
 dixissent, usurpassent. Platonem dico & A-
 ristotelem? imò nullus non author (mirum
 dictu) ex tota antiquitate & mentionem il-
 lus facit, & uerbis ex eodem de promptis
 tanquam *ῥητορὶ πατρὶ* orationem suam red-
 dit & splendidiorum & preciosiorum. Ex
 quibus apparet, fuisse illum & tutum ab o-
 mnibus, uelut Aesopum, & hoc uelut lacte
 reneros pueritiae animos pastos & enutri-
 tos fuisse. Huius itaq; rei causas, si placet,
 Illustri ac Generose Comes, quantum ferre
 mea mediocritas, *ὅτι τὴν ἰστορίαν αὐτοῦ ἡμετέροις ἰστοροῦσι*
οὐ: idq; dum facio, eoque ut ad sis animo, o-
 riam atq; etiam rogo.

Duo sunt, quibus in discendo assequen-
 dis nauamus operâ, rerum cognitio & uer-
 borum, quae Pericles quidem nominat *ὁ*-

P. R. AEFATIO.

πορὶ τῆς ἀνθρώπου ἐρμηνεύσεως: Phoenix autem
Homericus μὴδ' ἔτι πόλιν ἔχοντα περὶ τῆς αἰ-
γῆς. Hominem enim, cum sit animal λογί-
ον, utrunq; λόγον & προφρονῶν & ἐνδιαιτῶν
excolere necesse est. quorum hic inuentionem
rerum & prudentiam: ille autem elo-
cutionem, quæ res prudenter cogitatas &
inuentas sermone explicat, complectitur.
Est autem utrunq; ita connexum ἀναλογίᾳ
ἀνθρώπου, ut οὐκ ὅτις sine ἀνθρώπῳ ἐρμηνεύσει sit
peruacua, & similis gladio condito atq; in-
tra vaginam suam hærenti: ἀνθρώπος autem
ἐρμηνεύσει sine οὐκ ὅτις, siue, ut loquitur De-
mosthenes, πᾶς ὁ λόγος ἢ ἀπὸ τῶν ὄντων, μάλιστα
τι καὶ ἄνθρωπος φαίνεται. Itaq; Socraticos rectè di-
spuτᾶσθαι legitur, sapientiam ab eloquentia
non esse separabilem: & illam esse matrem
quandam eloquentiam, hanc uerò loquen-
tem sapiētiam. Ac duo quidem ista, in qui-
bz omne studium, ut ea assequamur, ὅς ἂν
ἀλλ' ἔσθ' ἐν ἡμῖν ἀδιδόντες, hominem red-
dunt animal uerè λογίον, ac proinde bea-
tum, & Deo hominibzsq; gratum & acce-
ptum. Sic itaq; statuo, cum præceptor hic
Aleræus utrunq; præstet, id est, in formet di-
scēntes & uerborum cognitione & sciētia
ita rerum bonarum, id est, singulari quadam

cum Gratia, tãtam nominis celebritatem, tantamq; famæ amplitudinem cõsecutum esse, ut quemlibet *οὐκ ὀλίγωρ καὶ ἀναρίστως ἔργον ἔστιν* studiosum, doctrinæ illius desiderium ceperit. Nam si rerum cognitionem, spectemus, quæ prudentem efficit hominem, ea uersatur uel circa mores, uel circa naturam: quarum illa nihil utilius, nihilq; magis necessarium in genere humano: hac autem præter summam utilitatẽ nihil suauius, nihilq; naturæ humanæ conuenientius. Iã uerd Hesiòdus ijs libris, qui etiamnum extant, & doctrinam Ethicam, quæ uitam hominum, mores, consilia atq; actiones omnes moderatur: & magnã contemplationis naturalis partem, quæ admirabilem hominis cum tota rerum uniuersitate cognationem complectitur, non more philosophorum exponit, ad niuum resecans omnia, odiosoq; rixans, ne tædium pariat lectori: sed mira simplicitate, necnon grauitate singulari utens, melle dulcius instillat animis hominũ. Omisso enim Scutum Herculis *σπασίλον*, quo ueluit in genere omnes uitæ gradus, ordinesq; hominũ pæctico more cælare: eaq; cælatura monere, nullum esse tam uile contemptumq; uitæ genus,

P R A E F A T I O.

genus, quo non egeant *οὐκ ἀνδρῶν*, eaq;
oportere esse confociata diuersis gradibus
officiorum: in specie autem & aliarū com-
monefactionum cum moralium tum natu-
ralium gustum offert, tanto artificio, ut res
non tam narrari quàm geri, & sub aspectū
penè subijci uideatur. Prætereo etiā Theo-
goniam, qua complexus est genealogias
Deorum, id est, uirorum præstantium, quī
suam ætatem antecesserunt, & ob præclara
facinora, rerumq; utilium ac disciplinarū
inuationem claxuerunt. Quod quidem
poëma plenisq; in locis non tam historice,
quàm uel *quoniam* uel *utinam* esse intelligen-
dum, docent & mythologiæ interpretum
Tzezis & Iohannis Diaconi, aliorumq; au-
thorum tum ueterum tum recentiorum: &
ipsa forma poëtice orationis. Quàm enim
puerile parumq; sobriū merito uocari pos-
set, si nihil aliud remotius innuens puris
nerbis esset contentum? Aliud itaq; quàm
prima facie apparet, intelligere oportet:
idq; requirit non tantum noster, sed & qui-
nis poëtarum. Hac enim ratione non mi-
nus uariarum rerum studiosos delectare,
quàm eisdem remoto uerborū pallio pro-
desse cupiunt. His igitur prætermis-
sis, ui-

desumus quaeso, utrum hoc, de quo paulo
ante diximus, in tertio poemate, quod in-
ter reliqua palmam obtinet, effecerit He-
fiodus, proposito in medium, quod merca-
tores interdum facere solent, frustrato ex-
emplum aliquo, unde tota res uenalis,
quamuis absens, dignosci possit. Titalum
librorum fecit, *ἑφύα τὰς ἡμέρας*, complectens
rotunda breuitate (quod est magnę sapien-
tiæ indicium) duobus uerbis uelut adagio
quodam & argumentum illorum, & uitæ
humanæ officium, circa quod explicandum
uersatur tota doctrina moralis. Monet e-
nim, ut loquitur Proclus, *ἀλλ' οὐ τὸ τοῦ βλάπαι
ἐν τῷ αὐτῷ τὸν ψαῖον, ἀλλ' τὸν τῶν ἑφύων ἀντικρῶν,
ὅτι τὸν τῶν ἡμερῶν ἐκλογὴν*: hoc est, omnem
nostram uitam oportere respicere ad hæc
duo, operum scilicet & dierum delectum.
Inter opera autem duo facit præcipue, in-
stitiam & laborem, quibus attexit tandem
alia officia uirtutum in omnibus uitæ par-
tibus præcipuarum, quædā *διοικήσιον*, quæ-
dam *ἀγῶνιστον* spectantia. Deinde rursus par-
titur labores, eosq; ad patrem familiam ac-
commodat, & singulis sua tempora præ-
scribit, subinde inculcans suam cuique rei
esse tempestiuitatem, eamq; non negligen-
dam,

dam, sed omni studio premendam. Cum itaque variae sint temporum formae, annus, horae, mensis, dies, & partes eius, mane & vespere, *ὁ δὲ ποιητής* praecipit, quae opera uere, quae aestate, quae autumno, quae hyeme, quae singulis denique diebus, quos mensis triginta continet: diebus dico / imò mane & vespere sint facienda fugiendaue. Ex quibus colligi potest, uoluisse eum toto poemate docere nihil aliud, quam omnem humanam felicitatem pèdere quidem à Deo, contingere autem homini *διὰς τὴν ἐνέργειαν* per tempestiuam operum executionem: infelicitatem autem eiusdem *ἡ ἀπὸ τῆς ἀνερгодίας* à neglecto opere tempestiuo. Id quod etiam nobili illo uersu, *ὅτι δὲ τὰς ἀνὰ τὴν αἰσθησίνην*, quemadmodum ait Aristides in defensione Periclis, non minus breuiter quam religiosè expressit:

Ἡ φιλοσοφία δὲ ὅτι ἀφ' ἧς πάντες ἀνθρώποις ἀναγκαῖον ἐστὶν ἀσκήσαντες, ἀποδοῦναι τὴν ἀρετὴν.
 Annón igitur philosophiam moralem docet, quae & ipsa beatitudinem, ad quam cōsequendam omnes actiones uitae nostrae directas esse oportet, & *ἡ ἀρετή* quiddam & praeñsūm uirtutis appellat? Quo quidem uelut fundamento iacto, omne edificium morale non difficulter & superfluis

& dilatarı & exornari potest: hoc uerò nō bene posito, quidquid superstruxeris, corruit. *Εν τῷ γὰρ τίλος ἐστὶν ὁ μῦθος. ἀγαθὸν τὰ λεγόμενα.*

Sed continent iisdem libri etiam magnā partem philosophiæ naturalis. Distribuit enim tempora secundum ortum & occasum insignium stellarum, docet de electione terræ, de cædenda certo tempore materia pro instrumentis rusticis, de bouum, de lectu, de tempestatibus earumq; causis, de diæta cū hominibus tum brutis commoda, de lauacris, de mulieribus, de infantiū selsione, & alijs permultis, ex quib. bonū fuisse medicum collegit Plutarchus libro cui titulum fecit Cōiuium. Præclare itaq; dixit M. Tullius, uir summo ingenio, apud Græcos antiquissimum ē doctis genus fuisse poëtarum: quibus uerbis monet, omnē doctrinæ possessionem fuisse olim penes solos poëtas, qui doctrinas generi humano utiles complexi sunt carmine, delicijs fabularum ut plurimum condito, ut numeris adiuti, rudiores, suauitate autem commentorum allesti delicatiores, res bonas uirg; communi necessarias libentius faciliusq; discerent. Talis fuit Orpheus, talis Linus, talis Homerus, talis deniq; Hesiodus, uir sapien-

P R A E F A T I O.

sapientissimi, parentes omnis sapientiae & doctrinae, necnon authores humanitatis atque eruditionis.

Sed reliquam uerborum cognitionem iam breuiter perstringam, petendā ex Hesiodo, quae eloquentem efficit hominem. Quam pulchrum uerò, quamq; utile, eloquentem fieri? Idem uerò difficilimum esse, inter omnes artifices eloquentiae cōuenit. Vt enim de curru dixit noster poeta, *in arto di te disquisit diuiter*: ita eloquenti futuro multa sunt necessaria, inter quae primum locum obtinet linguae cognitio & magna copia uerborum. Hesiodus autem docet & linguam omnium praestantissimam, & magnam uerborum suppellectilem suppeditat. Lingua est Graeca, una trium exoticarum, praeter alijs cum dicendi facultate, tum scriptorum magni nominis copia excellentium. Hanc igitur quod docet poeta, uel ob hanc causam dignus esset qui legeretur, disceretur, celebraretur ab omnibus ad solidam eruditionem aspirantibus. Quid enim honestius studio cognitioneq; linguae omnium principis, & facundia & ubertate sua celeberrimae? Quid utilius eo ad miniculum, cuius usu scripta sapientissimorum hominum

P R A E F A T I O.

minum intelligi possunt, qui philosophiam ad excolendos hominum animos necessariam & inuenerunt & excoluerunt. Quid magis necessarium, quàm eam dialectum discere, sine qua Latina literatura sapientiaque *ἡ ἀρχαία ἀντιφασίς* tractatur, imò *καὶ μὴ ἀπὸ τοῦ αἰσίου*. Sed utur se lingua habeat, Hesiodus tamen & alia dialecto, siue Latina, siue uernacula utenti conducit ad eloquentiam, qui modò eum ad suam traducit dialectum. Qua enim opera Graecae uoces expenduntur, earumq; emendata constructio, proprietas & potestas examinatur, eadem & lingua quæuis (in quam sit conuersio) exercetur, siue Latina, siue uernacula. Habet autem & magnum *τοῖς ἑσπερίοις* uocabulorum numerum, quorū plurima sunt propria, pauciora figurata, multa uerò elegantissimæ compositionis: ut sunt, *ἀνδροπάγος, χαρποδίναι, λιόθυγοι, φιδῦται, ἀπύλαμοι, θινδοτόρ*, & alia similia, nō postremum Graiae facundiae indicium. Quibus dum utitur, non tam seruat quàm facit præceptum illud Iulio Cæsari attributum: Delectum uerborū esse eloquentiae originem. Iam uerò præter linguam & uerborum copiam opus est eloquenti futuro & constanti figurarū, quæ
uelut

P R A E F A T I O.

velut flosculi campum orationis reddunt
 ornatum cultumq; , & varia colorum sua-
 uitate uernantem. Nulla est autem figura,
 nullum schema, nullus tropus, quo non u-
 sus sit in suis poematis Hesiodus, non ob-
 seruans quidem ille praecepta Rhetorum
 ipso haud dubie recentiora, necdum suo te-
 pore ita ut nunc habemus elaborata, sed
 ea potius suo exéplo constituens. Ita enim
 praecepta oratoriae facultatis sunt compo-
 sita olim, ut ex scriptis eloquentium homi-
 num, uelut Orphei, Homeri, Hesiodi & ali-
 orum, quae essent praeclara, dignaq; imita-
 tione, norma quaedam generalis inueni-
 endi-disponendique sit formata, certumq;
 figurae nomen ornamentis orationis attri-
 butum. Huius itaq; praeceptoris discipli-
 nae commissus uale *διωδενδρυνος ἡ δὲ διωδε-
 νειῶς* uelut *παρὰ μοτίφιν λέγειν* discit & recte
 atque expedite loqui, & orationem finge-
 re exemplo illius consentaneam, hoc est,
 & probabilem & amoenam, in qua floreât
 metaphora, metalepsis, hypotyposis, auxi-
 lis, gradatio, occupatio, correctio, aliaque
παρὰ μοτίφιν oratoriae elocutionis, quae
 pascant audientes succo salutari, & dele-
 cent, imò trahant atque ni quadam cogât
 ad lu-

ad suum tam suauē aspectu odoratuq; nutrimentum animo complectendum. Agnosco, diuine Naso, non minus te eleganter quàm uerè dixisse oratori amico:

Vtq; meis numeris tua dat facundia nervos,

Sic redit è nobis in tua uerba nitor.

Quibus uersibus mones, in nullo genere Scriptorum reperiri tantam ornamentorū ubertatem, quanta uos abundatis. Oratores itaque à uobis sumere & nitorem & ornamenta & figuras elocutionis: uicissim autem uos ex oratorum hortis ἀποδίδωμι & nervos & alimenta & uigorem & robur orationis, quod opifices facundiae nominant artificium inuentionis & dispositionis. Itaque Plato, Demosthenes, Cicero, uiri extra omnem ingenij aleam positi, tantam, quæ inest scriptis illorum, maiestatem, tantum decorem, tam cultā dictionis uerborumq; grauitatem uobis acceptam ferunt, in uestris nimirum scriptis primū cōspectam, indeq; hāustam & occulta imitatione expressam. Aded uerum est nostri poetæ oraculum:

— *ἦλοι δὲ τε γάτονα γάτων*

αἷς ἀφ' αὐτῶν αὐτῶν ἀορτ', ἀγαθὸν δ' ἐγὼ ἤδε βροτοῖσι.

Hæ sunt, Illustris & Generose Comes,
causæ,

causæ, quæ Hesiodum cornice niuaciorem fecerunt, eiq; ad nostram usque ætatem uitam prorogarunt, non tantum longævam, sed & egregijs tam ueterum quàm recentiorum seculis cumulatam. Nam Plato, Philosophorum coryphæus, non temerè, ut nunc hominum nostrorum fert consuetudo *de καὶ ὑπερβολὰν* quemuis laudantium, appellat *σεμνότερον τῶν ποιητῶν*: Gellius prudentissimū: Xenophon *οὐλοφότερον*: Plutarchus Homero & gloria & tempore proximum: M. Fabius utiliū circa præcepta sententiarum authorem, & medio in genere dicendi principem: Muretus I. C. & ciuis Romanus, non tantum aureū & ad uerbum ediscendum poëtam, uerum etiam philosophū imprimis bonum: Recentiorum alij poëtam nunquam de manu deponendum, alij authorem necessariò in scholis legendum. Nos uerò & Plutarchi uiri grauissimi, & docti cuiusdam nostra ætate uiri, existimatis uersus & phrascs poëtæ huius, extractiones esse Homericas, autoritate moti, **ALTERVM HOMERVM** proclamamus.

Animaduerto autem quosdam uel cogitare, uel dicere, Se quidem Hesiodum legisse, non tamen ad eam, de qua dixi, eum rerum,

serum, tum uerborum cognitionem peruenisse, quæ Platonem, quæ Demosthenem, quæ Ciceronem efficiat. Huic igitur obstaculo, antequam finem orationi imponam, quantum fieri potest, iudico occurrendum esse, ne rectum de fructu ex Hesiodo petendo iudicium leuibus de causis cõcidat, sed animis perpetuò infixum maneat: id quod effectum iri confido solutione obiectionum contrariarum. Neque uerò hic de natura dicam: eximia atque illustri, sine qua nõ soler illud nescio quid præclarum ac insigne existere: sed rationem legendi cum Hesiodum, tum alium queminis scriptorem fructuosam tantum exponam. Est enim duplex genus lectorum. Alij obiter & quasi per trāsennam portam inspiciunt, unde illum uelut de facie norunt. Alij uerò diu multumq; legendo percolutandoq; sibi familiarem faciunt, & domesticè atque intus & in cute norunt, adhibitis nõ multis quidem salis modijs, quod in amico cognoscendo faciendũ esse aiunt, sed ad miniculis ex præceptis artium liberalium petitis. Is igitur, fateor, qui hunc authorem semel tantum uelut à limine salutauerit, non adhibito eo quo deceat iudicio, non

tiō, non magnam facit messem: sed more rustici rectam terræ colendæ rationem negligens,

ἡμενοι ἀμείβεσθαι, οὐ λίγόν τι πρὸς χάριτος ἐργῶν,

ἀντί τῆς δεσμοῦν ὑπονομίας, ἢ μάλ' αὖ χαίρων.

Vt enim qui Parisios præteruectus, obiter eam urbem inspexit, nulla ibidem facta mora, nec adhibito xenagogo, qui tum loca urbis memorabilia demonstraret, tum mores insigniores, & ritus siue ecclesiasticos, siue politicos, siue œconomicos edoceret, is neutiquā euadet ex peregrinatione, quamvis longinqua, uel *πολύτροπος*, uel linguae Gallicæ peritus. Biennio enim ad minimum opus est, ut urbis tum mores, tum linguam ediscat, eoque tempore utatur non segniter, sed serid, non sine xenagogo præceptorēue aliquo. Ita certè mora aliqua & perito xenagogo opus est in lectione bonorum authorum ad comparandam ex ijs tum prudentiam, tum eloquentiam, unam artium difficilimarum. Est itaque alterum genus lectorum, quod huius poetæ & aliorum optimorum, eorumq; paucorum authorum pagellas non duas trēsue tantum perlegit, moxq; deponit, aut totum etiam auctorem semel tantum percurrit: sed &

b lectio-

lectionem ad finem perducit, & eandem
 decies, ut iubet Horatius, repetit: quin & il-
 lud imprimis obseruat, ut non temerè, sed
 certo iudicio siue lectionem, siue repetitio-
 nem instituat, adhibens non tantum mo-
 ram diuturnam, sed & xenagogum, qui ad
 memorabilia dignaque uisu loca, rerum &
 uerborum abditam & latentem copiã con-
 tinentia, hospitem deducat, eaque ignaro
 uelut digito commonstret. Sunt autem
 xenagogi praecepta artium dicendi, quo-
 rum indicio tota orationis cõpages mem-
 bratim resoluitur, ut *πολυδαίδαλον* inuẽtio-
 nis, dispositionis & elocutionis artificium
 cum singillatim introspecti, tum ad imitatio-
 nem trahi possit. Vt enim in pictura, qui li-
 neamenta & ductus omnes certamq; illo-
 rum proportionem & collocationem di-
 scernit ab ornatu colorum, singulaque se-
 orsim expendit, *πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδὼν*, is de-
 mum eandem & rectè intelligit, & cū lau-
 de imitari potest: ita in lectione cū huius,
 tum alterius authoris, ea quæ ad rationem
 inuentionis & dispositionis pertinet, sunt
 primùm ab ijs separanda, quæ artificium
 elocutionis spectant: deinde uerò post se-
 parationem copiosa *καὶ συνίστως καὶ διωάμε-*
ως ἴσ-

ἢ ἱερμνοστικῆς supellex relinquitur, qua &
 cerebrum & cor & lingua uelut patres fa-
 miliās instruuntur, ut possint illa uti, quo-
 ties opus aliquod non ex asserum ligno-
 rumue uario connexu, linearumue inge-
 nioso positu, sed ex mutuo rerum uerbo-
 rumque complexu est elaborandum. Hæc
 itaque scripti cū totius, tum in partes su-
 as resoluti consideratio tandem est lauda-
 bilis & fructuosa, quæ Platonem, quæ De-
 mosthenem, quæ Ciceronem tam pruden-
 tem, tam disertum, tam eloquentem pro-
 creauit. Sed ut totum negotium melius in-
 telligatur, id ipsum ut sit faciendum, in no-
 stro poëta declarare conatus sum, artificii
 inuentionis & dispositionis Schematismis
 complectens, nitorem autem orationis nō
 dissimili uia in sua capita seorsim diuisum
 excerptumque ponens ob oculos. Ac tali
 quidem ratione ego nihil utilius iudico ad
 authorem quemuis singulari cum fructu
 legendum, discendum, imitandum. Nam
 cum quæuis oratio constet ex duobus, uer-
 bis scilicet & rebus, utrunque non melius
 quàm methodo Διακριτικῇ expendi potest,
 ac primum quidem ut ope illius & argu-
 mentum & res omnes totius scripti ὡς οὗ

τύπη in promptu habeantur, unde & tota
 οἰκονομία & argumenta confirmationis pa-
 teant: deinde uerò ad elocutionem, quæ
 uerborum curam complectitur, animus at-
 tendat, ut sit emendata, ut dilucida, ut ele-
 gans atque ornata, ut apta seu congruens
 rebus, personis, temporibus. Ut autem hoc
 fieri possit, uidendum est ad quod genus
 causæ scriptum pertineat: & si id iam con-
 stet, ad partes illius transeundum, atq; ex-
 pendendum deinceps, quale sit exordium,
 qualis diuisio operis, qualis confirmatio
 singularum propositionū, an petita ex de-
 finitione, an ex genere, an ex specie alijs uē
 locis rerum, qualis deniq; peroratio. Hæc
 ipsa uerò statim in tabellas sunt coniicien-
 da, quæ complectantur *κεφαλὴν καὶ γένεσιν*,
 id est, *συναρτοποίησιν* totius operis. Deinde ue-
 rò partes singulæ rursus resoluendæ sunt
 in suas periodos, uidendumque ut author
 secutus sit regulam, ut uitauerit omnem
 barbarismum, ut barbaram *λίξιν*, ut *σολαιτισ-
 μόν*: præterea ut amauerit proprietatem, ut
 perspicuitatem: ut oderit *ἀκυρολογίαν*, ut am-
 biguitatem, ut eclipsin: denique ut abhor-
 ruerit à pleonasmō, à *περιττολογίᾳ*, à *πλεονασμῷ*,
 alijsque inornati speciebus: deletetur
 autem

autem uerbis tum singulis ornatis empha-
 si, metonymia, synecdoche, enallage, mi-
 mesis, repetitione, paronomasia & simili-
 bus: tum cōiunctis partim affectus mouen-
 tibus, interrogatione, subiectione, exclama-
 tione: partim augentibus orationem, aux-
 si, merismo, gnomis, dialogismis, prosopo-
 graphia, alijs uē gēmis orationis similibus.
 Hæc uerò singula rursus in suas classes di-
 gesta, suo quæque loco seponi debent, nec
 non seposita numerari. Elegāter enim præ-
 cepit noster poëta, trituras fruges esse se-
 ponendas, & cum mensura, ut sciat paterfa-
 miliās quantum ex agro redeat; & quasq;
 aptè suo loco: id quod suis uerbis ita mo-
 nuit, *μέτρον δὲ σύννομία δὲ αὐτὸν ἀγγελοῖσι*. Quod si
 igitur eam diligentiam requirit in seposi-
 tione frugum, multò magis id faciendum
 est in lectione bonorum authorum, ubi &
 supputandum non quàm magnum pagel-
 larum numerū quis legerit, sed quid quan-
 tum uē è singulis lucrifecerit, quot neruos,
 quot ornamenta orationis: & in suum quæ-
 que locum singula transferenda sunt: ut
 gnomæ in gnomarum, prouerbia in pro-
 uerbiorum, phrasēs in phrasum reposito-
 rium. Annōn enim uidemus myropolās

κατὰ γὰρ (ut nostri poëte lectissimis uerbis
 utamur) ἀπείριστον ἀνθιμώτατον decerpere &
 συμμικτὸν λαερπὸν & λορωνιόωσα πτίτλα, & ἄν-
 θια εἰαρίνα & ρίσας διανειάας, quæ omnia non
 confundunt, sed seiungunt singula, tan-
 demque in pyxides recondunt, rosas cum
 rosis, laurum cum lauro, crocum cum cro-
 co: ut possint suo quæque ordine collo-
 cata, quories opus est, & facile inuenire, &
 antidotum ex illorum cōmixtione à Me-
 dico præscripta dicto citius præparare.
 Eadem certè in suum locum reposicio eo-
 rum quæ ex lectione collegimus scitè &
 festiuiter dictorum, non potest dici quàm
 sit utilis & ad memoriam iuuandam, & ad
 laudabilem de rebus necessarijs dicendi
 promptitudinem comparandam.

Expofui, Illustris ac Generose Comes,
 qua ratione in Hesiodo legendo utendum
 sit, ut ex eo possit ἐπὶ λέπιδι λέπδος percipi:
 nunc restat ut illum T. G. tutelæ patroci-
 nioque committam: qua quidem in re ni-
 hil me noui absurdiū facere arbitror.
 Quis enim nescit, fuisse Plinio, naturalis hi-
 storæ patronum Vespasianum, Imperato-
 rem iucundissimum: Oppiano, ἀλυστικῶν
 Seuerum principem liberalissimum: Virgi-
 lio,

lio, Georgicorum, Augustum Cæsarem, hominum literatorum amantissimum: Annon igitur & Hesiodus, uetus quidem ille, sed preciosiore quàm fuit hactenus amictu à nobis ornatus, patrono aliquo dignus uideatur, quem & Plinius & Oppianus & Virgilius ut sapientiæ patrem, ut doctrinæ authorem suæ libenter agnoscunt, fatentur, reuerentur? Patrono quoque annon dignus uideatur & iucundissimo, & liberalis. & literarum amantissimo? Te igitur, Illustris ac Genorose Comes, patere quaeso, poëtæ tam illustris, tamque tuo quàm te illius patrociniò digni, esse Vespasianum, Seuerum, Augustum. Qua quidem in re te tuæ familiæ, ex qua natus es, insigni & iucunditatis & munificentiae & patrociniij optimarum artium elogio præstantis similem declaraueris. Omitto enim uestrum Vespasianum, HIERONYMVM Fuggerum, cuius (ut testatur elogium marmori insculptum) largas inter opes absque curis anxijisque negocijs iucundos inter amicos hilariter ac benignè uitam traducere studium summum fuit. Quàm fuit SEVERO similimus IACOBVS, qui tui frater, OMNI VM SVI ORDINIS AC NATIONIS

ORNAMENTVM, non aliam quidem ob
 causam, quàm quod (ut testatur marmor)
 Diuitiar. inusitat. partu, liberalitate in om-
 nes, uitæ integritate, animi magnitudine
 nulli secundus fuerit. Quàm fuit eidem
 SEVERO similimus GEORGIVS auustu-
 us, munifica bene merédi uirtute insignis.
 Quàm denique AVGVSTO similimi fue-
 runt RAIMVNDVS pater, & ANTONI-
 VS patruus, item GEORGIVS, frater tu-
 us, uiri eximia integritate ac munificen-
 tia incomparabili, optimarum artium at-
 que rerum antiquarum amantiss. studio-
 rum ac egenorum Patr. & Mecœnates,
 AVGVSTO non posthabendi. Horum ita-
 que & cognatorum & maiorum tuorum
 (quorum te similem esse non tam tibi, quàm
 & cognatis & maioribus magnæ laudi as-
 cribit Hesiodus, qui inter præmia quæ iu-
 stos manent, enumerat *εὐκρίτα τέκνα γονέων*
αὐτῶν) exemplo, & naturalem historiam & ἀ-
 λυστῆρα & Georgica HESIODI iucundo
 uultu suscipe, benigna manu tueri, amore
 patrio complectere. Quòd si Plinius Ve-
 spasiano, Oppianus Seuero, Virgilius Augu-
 sto ob patrociniū dignam gratiam retu-
 lerunt, ne dubita & HESIODVM, Musarū,
 ut

P R A E F A T I O.

25

ut ipse se profiteatur, discipulum, tutelæ à
T.G. præstitæ gratiam relaturum & se &

Tuæ Generositatis dignitate dignam.

Bene ualeat T.G. A V G V S T A E,

Calendis Februarij, anni

1 5 7 9.

b 5

Η ΣΙΟΔΟΥ ΤΟΥ

ΑΣΚΡΑΙΟΥ, ΕΡΓΑ ΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ.

ΟΥ ΣΑΙ πικρὸν δοιδῶσι λιλύ-
σαι,

Δούτε δὲ οὐνίπτε σφίτρον πα-
τέρ ὑμνέισαι,

Οὔτε διὰ βροτοῖ ἀνδρες ὁμῶς, ἀ-
φαιρίτε φαιρίτε,

Ρήτοί τ' ἄρρητοί τε, Διὸς μεγάλοιο ἱκῆσι.

Ρέα μ' γὰρ βριάει, ρέα ἣ βριάοντα χαλῖπται,

Ρέα γ' ἀφ' ἡλίου μινύθει καὶ ἄδηνον αἶψα,

Ρέα δέ τ' ἰθυθεὶ σκολιὸν, καὶ ἀγλύορα λάρφα

Ζυῖς ὑψιβρεμέτης, ὅς ὑπέρτατα δώματα ναίει.

Κλυθεὶ ἰδὼν αἰῶν τε, δίκη δ' ἰθυεὶ θέμιτας

10 Τῶν, ἐγὼ δέ τις πέρση ἐτήτυμα μαθησαίμην.

Οὐκ ἄρα μῦθον εἶναι ἐξιδὼν γένος, ἀλλ' ἐπὶ γαῖαν

Εἰσι δύνω. τίς μὲν ἔκον ἐπαυήσασαι νοήσας,

Ἡ δ' ἐπιμωμητή. διὰ δ' αὐδολιχα θυμὸν ἔχουσι.

Ἡ μ' γὰρ πόλεμόν τε λαπὸν καὶ δῦρειν ὀφείλει,

Σχετλίν, ὅ τις τίς γε φιλεῖ βροτὸς, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης

Ἀθανάτων βελῆσιμ' ὄριμ' τιμῶσι βαρεῖαν.

Τίς δ' ἐτέρην, προτέρην μ' ἐγείνατο νύξ' ἄρεβρυνή,

Θῆκε δέ μιν λιρονίδης ὑψίσυγος, αἰθέρι νάειν,

Γαίης τ' οὐρίῃσι, καὶ ἀνδράσι πολλὸν αἰμένω.

20 Ἡ τε καὶ ἀπάλαμνόν πόρ, ὁμῶς ἐπὶ ὄργον ἐγείρει.

Εἰς ἑσπρον γὰρ τίς τε ἰδὼν, ὄργοιο χαλῖζω,

ΓΛΩ-

HESIODI OPERA

ET DIES, VLPIO FRANEKENEN-

si Frisio interprete, ita ut uersus
uersui respondeat.VSAE Pierides, præstantes laude ca-
nendi,

Aditis, patrē celebrātes dicite uestrum,

Dicite cur homines inter sit nobilis ille

Conspicuūq; hic obscurus? Iouis illa uoluntas.

Nam facile extollit, facile elatumq; refrenat,

Et clarum obscurans, obscuri nomen adauget,

Erigit et miserum facile, extinguitq; superbum,

Iuppiter alifremus, cui celsum regia coelum.

Audi cuncta uidens, noscensq; et dirige rectē

Hec oracula, ego sic Persen uera docebo.

Scilicet in terris gemina est contentio. uerūm

Hanc animaduertens aliquis laudarit, at illam

Dixerit esse malam: sibi nam contrariae utraq;

Seminat illa etenim bellum, litesq; maligna.

Hinc hominum nulli grata est: sed sepe sequuntur,

Atq; colunt illam, dijs instigantibus ipsis.

Alteram at ipse (etenim prior atra nocte creata est)

Terris imposuit summi regnator Olympi

Iuppiter, at longē mortalibus utiliore.

Nonq; facit segnem quamuis meminisse laboris.

Qui cernens alium discere, dum piger ipse est.

Festind

πλῆσιον, ὅς ποσὶ δα μὲν ἀρόμεναι, καὶ φυτὸν αὖ,
 Οἶκόν τ' ὅν θίβαι. ἡλοὶ δέ τι γάτονα γάτων,
 Εἰς ἄρρεον ποσὶ δοντ', ἀγαθὴ δ' ὄρις ἥδε βροτοῖσι.
 Καὶ ἡδραμὸς ἡδραμᾶ ἡοτίαι, καὶ τέττονι τέττωρ,
 Καὶ πῶχός πῶχῳ φθονία, καὶ δοιδὸς δοιδῶ.

Ω πέρσῃ, σὺ ἢ ταῦτα τιῶ σὺναιτθιο θυμῷ.

Μὴ δέ σ' ὄρις ἡανόχαρτος ἀπ' ὄρυγε θυμὸν ὄρυποις.

Ο Νέαις ἐπιπτόνουσ' ἀγορῆς ἐπαυχὸν ἰόντα.

30 Ωρη γὰρ τ' ὀλίγη πείλεται νανίωμ τ' ἀγορίωμ τε.

Ω τιτι μὰ βίος σῦ δαρ ἐπυστανὸς ἡαῖάναϊαι

Ωρῆος, τὸν γὰρ φέρει ἀμύτορος ἀντὶν.

Τὸ ἡκορσαςάμενος, γάτα καὶ δῆριμ ὀφείλοισ

Κτήμας' ἐπ' ἀλαστέοις, σοὶ δ' ἐπὶ δούτορον ἔγαι

Ω δ' ἔγδαρ, ἀλλ' αὖθι διακρινώμεθα νεῖκος

ἰθάμσι δίκαις, αἶ τ' ἐκ διὸς εἰσιρ ἄρτωι.

Ἡδὴ μὲν γὰρ ἡλῶρον ἡλασάμεθ', ἀλλὰ τι ποικαῖ

Ἀρπάζωμ ἐφόρῃς, μέγα ἡνδραίων βασιλῆας

Δωροφάγες, οἱ τὴνδε δίκην ἰθέλωσι δεικῶσαι.

40 Νέπιοι, ὅδ' ἰσασιν ὅσω πλῆτον ἡμῖσι πατῆδες,

Οὐδ' ὅσον σὺ μαλάχῃ τι καὶ ἀσφοδῆλῳ μέγ' ἔναρ,

Κρύναντίς γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι.

Ρηιδίως γὰρ ἡν καὶ ἐπ' ἡματι ὀργάσαιτο,

Ως τι σὲ κ' εἰς σὺναιτθὸν ἔχου καὶ ἀδρυγὸν ἰόντα.

Αἰψά κ' ἐκπάλιον μὲν ὑπὲρ ἡσπνῆ ἡαῖαθῶ,

Εργα βωῶν δ' ἀπόλοιτο, καὶ ἡμῶν ταραδρυγῶν.

Ἀλλὰ ζῶς ἐκρυψί, χολωσάμενος φρεσὶν ἡσιν,

Ὅτι μιν ἐξαπάτησι προμηθεὺς ἀγκυλομήτης,

Τέτα

*Festinat quoq; arare, & humi defigere plantat.
 Tum curare domum: nam uicino amulus usq;
 Vicinus ditescenti. ac pugna utilis hec est.
 Sic figulus figulum, sic & fabrum faber odit,
 Sic nates matrem male fert, sic Irus & Irum.*

*At immitte tuis hec Perse cordibus imis,
 Ne mala sic placeat, nulla ut sit cura laborum.
 Lix tibi, clamosas rixasq; forumq; sequenti.
 Ille etenim lites fugere & contemnere debet,
 Cui non plena domus, cui non sunt horrea plena
 Maturi fructus, Cereris quem terra dat alma.
 Huic si sat habes, age iurgia dira moueto
 Ob res alterius: mecum facere amplius istud
 Hand licet. at potius rursus causam experiamur
 Indicijs rectis, quæ uel Deus optima dicat.
 Quam fieret nostræ fortis diuisio, rapta
 Plurima iudicibus sic corrumpendo dedisti
 Danti oris: hanc qui cupiunt discernere litem,
 Stulti. quos latet, ut toto sit dimidium plus,
 Et quanta in molli malua asphodeloq; uoluptas.
 Quippe occultarunt homini nunc numina uictum,
 At quondam tantum facile una luce parasses,
 Vnde anno segnis potuisses uiuere toto:
 Continuò ad summum licuisset ponere stiuam,
 Ac tibi cessarent opera mulumq; bouumq;
 Abdidit at pater hec, iratus pectore secum,
 Imposuit quòd ei uersuta mente Prometheus.*

Hinc

Τύνη· ἀρ' ἀνθρώποισιν ἐμήσατο λύδεια λυγρά.
 70 Κρύψε' ἢ πῦρ, τὸ μὲν αὖθις εὔς πάϊς ἱαπετοῖο
 Ἐκλεψ' ἀνθρώποισι, διὸς παρὰ μκτιόοντος,
 Ἐρ' ἰοίλῳ νάρθηκι, λαθὼν δία τὸρπινέρανον.
 Τὸρ τε χολωσάμενος προσέφη νεφελυγόρετα ζῶνς·
 Ἰαπίτιονίδη, πάντων πῖρι μῆδεια εἰδώς,
 Χαίρεις πῦρ λλέψας; ἢ ἐμὰς φρονίας ἱπαραπούσας;
 Σοί τ' αὐτῷ μέγα πῦμα καὶ ἀνδράσιμ' ἐσομένοισι.
 Τοῖς δ' ἔγωγ' ἀντὶ πυρὸς δάσσω ἱανὸν, ὦκον ἀπανῆς.
 Τέρποντ' ἱατὰ θυμὸν, εἶδ' ἱανὸν ἀμφαγαπῶντες.
 Ως ἔφατ', ἐκ δ' ἐγέλασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

80 Ἡφαιστον δ' ἐκέλευσε περικλυτὸν, δότ' ἰ τάχιστα
 Γαῖαν ὕδα φύρειν, σὺ δ' ἀνθρώπων θέμεν ἀνδλὺν,
 Καὶ Διὸς, ἀθανάτης ἢ θεῆς εἰς ὧπα εἴσηαι
 Παρθονικαῖς, ἱανὸν εἶδος, ἐπύρατον, αὐτὰρ ἀθλίῳ
 Ἔργα διδασκῆσαι, πολυδαίδαλαον ἱστὸν ὑφαίνειν.
 Καὶ χάριν ἀμφιχίαι κεφαλῇ χρυσέῳ ἀφροδίτῃν,
 Καὶ πόθον ἀργαλίου, καὶ γυοπόνους μελεδῶνας.
 Ἐρ' ἢ θέμον ἱανιὸν τε νόον καὶ ἐπὶ κλοπορῆτος
 Ἐρμείῳ ἤνωγε, δαΐφθορον ἀργειφόντῃν.

Ως ἔφαθ', οἳ δ' ἐπίθοντο διὰ ἱερνίῳσι ἀνὰ πῖ.
 90 Αὐτίκα δ' ἐκ γαίης πλάσσει λυγρὸς ἀμφιγυῆας
 Παρθονῶν αἰδοίῃ ἱνελον, ἱερνίδειω διὰ βελάς.
 Ζῶσι ἢ καὶ λίσμκει θεὰ γλαυκῶπις ἀθλίῳ.
 Ἀμφὶ δέ οἱ χάριτες τε θιὰ, καὶ πότνια παθῶ,
 Ορμυς χρυσέας ἐθείσαν χροῖ, ἀμφὶ ἢ τλήν γε
 Διραι λαλῆνομοι σέφον αὖθις ἐισαρωοῖσι.

Πάντα

OPERA ET DIES.

11

Hinc generi humano mala tristia plurima struxit.
 Primum occultauit seuis mortalibus ignem,
 Quem satus Lapeto rursus est furatus in usum
 Humanum, in serula deportans clam Ioue summo.
 At pater offensus, uerbis est talibus usus:
 Qui superas cunctos ô calliditate Prometheu,
 Ob me deceptum ac sublatum latus es ignem:
 Sed dolor hinc ingens tibi erit, cunctisq; futuris.
 His dabo nanq; malum, mihi quod furatus es ignem,
 Ob quod gaudebunt cuncti, propriū malum amantes.
 Sic dixit, risitq; parens hominumq; deūq;
 Vulcanoq; iubet, properanter fingeret udo
 E' limo plasma, huic uires hominisq; loquelam
 Inderet, ac uultu cœlestibus assimilaret
 Virginibus, forma effingens pulchra: inde Mineruam,
 Cum textura alias artes quoq; tradere mandat.
 Et Venerem, capiti speciosum adhibere decorcm,
 Atq; comes desiderium curasq; uoraces.
 Addere fallaces mores, mentemq; caninam,
 Mercurium iussit, tibi qui caput absclidit Arge.
 Dixit, et implebant patris omnes iussa uolentes.
 Exemplo è terra primus pede claudus utroq;
 Mæciber effinxit diuæ simile omnia plasma.
 At cinxit, uarięq; ornauit cæsia Pallas.
 Vadiq; per totum Charites, Suadelaq; corpus
 Contorta ex auro posuere monilia fuluo.
 Pulchricomæ uernis cinxerunt floribus Hore.

Aptauit

Ραβτα δὲ οἱ χροὶ ἡόσμορ ἐφύρμοσι παλλὰς ἀθλήνῃ,
 Εἰ δ' ἄρα οἱ τῆσσι διακῆτορ ἀργαφόντης
 Ὑσθιά θ' αἰμυλῖς τε λόγῃς, καὶ ἐπὶ κλοπῇ ἦθος
 Τούξι, διδὲ βυλῆσι βαρυῖν πῦρ, οὐ δ' ἄρα φωνῶ

80 Θῆκε θεῶν ἡέρυξ, ἐνδμήνι δὲ τέλει γυναικᾷ
 Γανδάρῳ, ὅτι πάντες ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι
 Δῶρον ἐδώκεσαν, πῶμ' ἀνδράσιρ' ἀλφειῶσιν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δόλορ αἰπιὴν ἀμύχανον ἐξετίλειπον,
 Εἰς ἐπιμυθία πέμπει πατὴρ ἑλυσσὶν ἀργαφόντιν,
 Δῶρον ἄγουσα θεῶν ταχύν' ἀγγελον, ὅδ' ἐπιμυθὺς
 Εἰρήσασθ' ὥς οἱ ἔαπε προμυθόντι, μή ποτε Δῶρον
 Διξέσθαι παρ' ἑλυσσὶν ὀλυμπίῃ, ἀλλ' ἀποπέμψαι
 Εἰς οἶκον, μὴ πῦρ τι λατὸν θνητοῖσι γοῦνται.
 Αὐτὰρ ὁ διεξέμενος, ὃ τε δὴ λατὸν εἶχ' ὀνόησε.

90 Ἔρην μὲν γὰρ ζῴεσσαν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων,
 Νόσφιρ' ἄτορ ἑανῶν, καὶ ἄτορ χαλεποῖσιν ὀνόησε,
 Νύσφιρ' ἀργαλῶν, αἳ τ' ἀνδράσι γῆρας ἰδωπασθε,
 Αἰψὰ γὰρ ἐν ἑκτότῃ βροτῶν καταγυράσκει.
 Αλλὰ γυνὴ χεῖρσιν πῖθ' ἔμεγα πῶμ' ἀφίλῃσα,
 Εὐπείδασθ', ἀνθρώποισι δ' ἐμύσατο ἡέλικα λυγρᾷ.
 Μῦθον δ' αὐτόθι εἰπὼς ἐν ἀρρήτοις δόμοισι
 Εὐδοκον ἐμυνη, πῖθ' ὑπὸ χαλῆσιν ὅδ' ἐβύραζε
 Εἰσέτην, πρόδωκεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πῖθοισι,
 Αἰγιόχο βυλῆσι διδὲ νεφελὰ γόρεται.

100 Αλλὰ ἥ μύθη λυγρᾷ λατ' ἀνθρώπων ἀλάλῃται.
 Πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα ἑανῶν, πλεῖν ἥ θάλασσα.
 Νύσσι δ' ἀνθρώποισιν ἐφ' ἡμέρην, ἢ δ' ἐπὶ νυκτὶ,

Αὐτόματι

Aptavit reliquum mundum Tritonia Pallas.
 Instructit pectus Maia genitrice creatus,
 Vafricum imponens, mendacia verba, dolosus
 Mores: confilium Iouis hoc erat. indidit idem
 Preco deum nomen mulieri, nomine recto
 Pandoram appellans: illam quod quisq; deorum
 Dono donarat, quod non hominum fuit ex re.

Postquam igitur factus dolus insuperabilis esset,
 Tum pater omnipotens cum dono Epimethea adire
 Infit Mercurium, qui nuncius astricolarum est.
 Inmemor est erat hic, frater quod iusserat olim,
 Ne Iouis acciperet donum, sed sperneret à se
 Dimittens iterum, ne cladis origo sit orbi:
 At miser accipiens, malum habens tum deniq; sensit.
 Ante Epimethci erratum mala cognita nulla
 Prorsus erant, facilis sed uita erat absq; labore,
 Difficiles aberant morbi senium accelerantes:
 (Namq; statim inq; malis homines morbisq; senescunt)
 At mulier digitis dum tollit opercula uasi,
 Omne malū, ledens homines graue, sparsit in orbem.
 Sola ibi se in firmis tenuit spes ædibus, intus
 Pixidis ad labrum latitans non euolat extra.
 Atq; etiam citius rursus uat tegmine clausit,
 Confilium, mentemq; Iouis Pandora secuta.
 In terram exiliit reliquum genus omne malorum.
 Hinc mare nunc illis est plenum, plenaq; terra,
 Nocte dieq; homines miseros inuadere nunquam

Αὐτόμαχοι φοιτῶσι, λιπαρὰ θνητοῖσι φέρουσι,

Σιγῇ, ἐπεὶ φωνὴν ἐξέλετο μηϊέτα ζῶντος.

Οὕτως ἔτι πῶς ἐστὶ Διὸς νόον ἐξαλείψαι.

Εἰ δ' ἐβέλκας, ἐτόρόμ τοι ἐγὼ λόγῳ ἐκπορυφῶσαι

Εὐλαὶ ἐπισημοῦνός, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν.

Ὡς ὁμόθεον γεγάασι θεοὶ, θνητοὶ τ' αὐθροῦποι,

Χρῦσεον μὲν πρῶτιστα γένος μόροισιν ἀνθρώπων

110 Αἰθάλατοι ποίησαν, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

Οἱ μὲν ἐπὶ ἑρὸν ἦσαν, ὅτ' ὕραν ὠκυπέδου βασιλεύουσιν.

Ὡς τε θεοὶ δ' ἐξωρ, ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες,

Νόσφι μ' ἀτόρτε πόνων καὶ οἰζύος, ἥδέ τι δαΐδον

Γῆρας ἐπὶ λυγρῇ, αἰεὶ δ' ἐπὶ πόνῳ καὶ χεῖρας ὁμοῖοι

Τέρποντ' ἐν θαλίῃσι, λιανῶν ἐκποδῶν ἀπάντων.

Θνητὸν δ' ὡς ὕπνῳ διδμήμονοι, ἐδῶλάν τ' αἰετὰ

Τοῖσιν ἐλυσσάμενον δ' ἐφάρπετο ζῴωντος ἄρμα

Αὐτομάτη, ποδῶν τε καὶ ἄρθρων, οἱ δ' ἐβέλκμοι,

Πουχοὶ ὄργα νύμοντο σὺν ἰδῶλοισιν πολέεσσιν.

120 Αὐτὰρ ἐπεὶ κεν τῷτο γένος ἡλῆα γαίᾳ ἡλάνυτον,

Τοὶ μὲν δαίμονες εἰσι Διὸς μεγάλῃσι διὰ βλάσας,

Ἐδῶλοι, ἐπιχθόνιοι φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,

Οἳ ῥα φυλάσσουσιν τε δίκας καὶ χεῖρας ὄργα,

Ἡδ' ῥα ἐοσάμενοι, πάντεσσι φοιτῶντες ἐπὶ αἶαν,

Γλαυφολότοι, καὶ τῷτο γέρας βασιλῆων ἔχον.

Δυστόρορ αὐτὲ γένος πολὺν χαρτόρορ μετόπισθον

Αργύρεον ποίησαν ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,

Χρυσέω ἔτε φύλῳ ἐσάλεγκτον, ἔτε νόημα.

Ἀλλ' ἐπὶ τὸν μὲν πάντες ἔτια παρὰ μετρίῃσι λιανῇ

Ἐτρίφει

OPERA ET DIES.

99

Exatque cessant morbi mala multa ferentes,
Et tacite adueniunt. nam uox est à Ioue dempta:
Sic non ulla Iouis mentem exitare potestas.
Nunc aliud referam, si non audire graueris,
Ordine quodq; suo memorans, tu mente reconde.

Postquam unà nati dij, mortalesq; fuerunt,
Primum fecerunt hominum genus aureum, Olympi
Qui celsas habitant aedes dij sine carentes:
Hiq; homines coeli Saturno sceptrā tenente
Vinebant, & erat dijs uita simillima, curis
Aerumnisq; uacans, nunquam quassata senectā,
Robore semper erant simili manuumq; pedumq;
Perpetuas epulas agitabant pectore leti,
Hors accedebat tanquam sopor illa fuisset,
Commoda nulla aberant, immensos terra ferebat
Sponte sua fructus, illi sine murmure donis.
Diūm uinebant, inter se pace fruenter.
At genus hoc postquam tellus contextit in aluo,
Continuò facti sunt diui mente Tonantis,
Atq; colunt terras, hominum custodiam agentes,
Qui nunc quid inste observant, quid fiat iniquè,
Aere nesciūt, peragrantes undiq; terram,
Diuitias tribuunt: regale hoc munus eorum est.

Inde genus superi fecere argenteum Olympi,
Longè deterius multis in partibus aureo,
Haud mentis probitate ualens, baud indole tantum.
Tempore at hoc hominū, bis quinquaginta per annos

- 130 Ετρίφετ' ἀφ' ἑλλων μέγα τήπιος ὧ ἐνὶ οἴκῳ.
 Ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ, καὶ ἔβης μέτρον ἰούτο,
 Γαυρία δὲ οὐ ζήσῃ πορ' ἐπὶ χθονὸν ἄλγος ἔχουσις
 Αφραδίας. ὕβρις γὰρ ἀτάσθαλον ἐκ ἰδιδαντο
 Ἀλλήλων ἀπέχευ, ὅδ' ἀθανάτους θοράπιον
 Ἡβίλον, ὅδ' ἔρδαν μακάρων ἰσοῖς ἐπὶ βωμοῖς,
 Ἡθέμις ἀνθρώποισι κατ' ἥθεα. τὸς μὲν ἱεῖστα
 Ζοὺς ἱερνίδας ἐκρυφε χολέμενος, εἵνα τιμὰς
 Οὐκ ἰδίδωρ μακάρεσσι θεοῖς, οἳ ὄλυμπον ἔχουσιν.
 Αὐτὰρ ἱεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 140 Τοὶ μὲν ὑποχθόνιοι μάκαρες θνητοὶ καλέονται
 Δεῦτέρῃ. ἀλλ' ἐμπης τιμὴ καὶ τοῖσιν ὑπιδεῖ.
 Ζοὺς ἧ πατὴρ τρίτον ἄνω γένος μερόπων ἀνθρώπων
 Χάλκειον πόδιον, ἐκ ἀργυρῆ ὀδρὴν ὁμοιον,
 Εὐμελιῶν, θανόντι καὶ ὕμῃσι μιν, εἰσιν ἄρκος
 Εργ' ἐμελὶ σφύροντα, καὶ ὕβρις ὀδύνη σίτην
 Ἠδῆτον, ἀλλ' ἀθάνατος ἔχον κραιφνέφροντα θυμόν,
 Ἀπλάσσει μεγάλη ἧ βίη, καὶ χεῖρες ἀαπτοί,
 Εξ ὧμων ἐπέφηνον ἐπὶ τιβαροῖς μελίεσσιν.
 Τοῖς δ' ἔνυ χάλκεια μὲν τεύχεα, χάλκεια δέ τε οἴκῳ,
 150 Χαλκῷ δ' ἄργαζοντο, μέλας δ' ἐκ ἵππε σάλαρες.
 Καὶ τοὶ μὲν χεῖρας ἐπὶ σφιδέρεσσιν ἀμαρόντες,
 Βῆσαν ἐς σφρώοντα δάμον κυρτοῖς αἰσάκοις,
 Νώνυμοι θανάτος ἧ, καὶ ἐκπάλγας πόρ' ὄντας,
 Εἴλε μέλας λαμπρόν δ' ἔλκεον φάος ἡλίου.
 Αὐτὰρ ἱεὶ καὶ τὸτο γένος κατὰ γαῖα κάλυψε,
 Αὖθις ἐπ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πρυμνοτάτης

Ζοῖς

Matri lacte domi uiuebat paruulus infans.
Sed quum pubertas iam plenaq; contigit ætas,
Tempus ad exiguum post illis uita manebat.
Plurima uiderunt mala, namq; iniuria nunquam
Ratus cessabat, reuerentia nulla deorum,
Nullus erat cultus, nulla aris sacra ferebant,
Ut mos est alijs mortalibus. hinc pater altus
Iuppiter accensus, merita illos perdidit ira,
Quod superis nullos dare dignarentur honores.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
Illic sub terris sedes habitare secundas
Sunt inssi, atq; illic non sunt ab honore remoti.
Atque at hinc hominum genus alti rector olympi
Iuppiter equandum non parte argenteo in ulla,
Quercibus ex duris fecit durum ualidumq;
Mors erat his cordi, et uesana libido nocendi.
Non fruges ederunt, adamantis pectus habentes,
Infandum suberat robur, fortesq; lacerti
Pendebant de humeris, mēbra omnia crassa ferebant:
Arma quidem ex solido constabant ære, domusq;
Omnia (ad hoc ferro tunc ignoto) ex ære parabant.
Vix illis proprio manuum finita furore est,
Atq; Platonis nullo cum nomine regna
Intrauit: quamuis fortes, quamuisq; superbos,
Mors tamen inuasit, solemq; relinquere fecit.

At genus hoc postquam tellus quoq; textit in aluo,
Iuppiter in terris Saturni filius inde

Ζούς λιρονίδης πόποις, Διαιατόφρον καὶ ἄφρον,
 Ἀνδρῶν κρύων θέον γένος, οἱ καλέσονται
 Ἡμίθεοι, προτέρη γονεὺ κατ' ἀπάρωνα γαίαν.

160 Καὶ τὸς μὲν πόλεμος τε κακὸς, καὶ φίλοπις αἰνὴ,
 Τὸς μὲν ἐφ' ἐπὶ σπύλῳ θήβη παλαμίδι γαίῃ
 Ωλεσει μακρὰ μόνους μέλωρ σὸν οἰδιπόδαο.
 Τὸς ἧ καὶ οὐ νόστον ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης
 Εἰς τρούλιον ἀγαγὼν, ἐλόντος ὅτι κ' ὑπὸ μοιο,
 Εὐθ' ἥτοι μὲν τὸς θανάτου τέλος ἀμφεκάλυψε.
 Τοῖς ἧ δὲ χ' ἀνθρώπων βίον καὶ ἔθε' ὁπάσας
 Ζούς λιρονίδης καθόσασε πατὴρ ἐς πάρατα γαίης.
 Καὶ τοι μὲν ναῖδουσιν ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντες
 Εὐμακάρων νήσοισι, παρ' ὅππῃ κεν βαθυδίνην,

170 Ολβίον ἤρωϊν, τοῖσι μελινδία ἱερὰ πόρ
 Τεῖς ἔτετ' θάλασσ' ἀφ' ἧς ζείδωρος ἄρρεα.

Μνηστ' ἔπειτ' ἔφριλον ἐγὼ πῆμψοισι μίαναι
 Ἀνδράσι μ' ἀλλ' ἢ πρόφθι θανῶν, ἢ ἐπὶ σπύλῳ γονίῳ.
 Νυνὶ γὰρ δὲ γένος ἐστὶ σιδήρεον, ὅδε ποτ' ἦμαρ
 Γαῖον σπύλῳ καμάτῳ καὶ οἴστῳ, ὅδε τι νύκτωρ,
 Φθαρόμονοι, χαλεπὰς ἧ θύρῃ δάσμεθ' ἐμμενατ.
 Ἀλλ' ἐμπης καὶ τοῖσι μεμψέται ἐδδλῶ κακίοισιν.

Ζόνε δ' ὀλέσει ἢ τὺτο γένος μούρῳ κωρ ἀνθρώπων,
 Εὐτ' αὖ γαυόμενοι πολλοὶ κρητὰ φηι τελέθωσιν,

180 Οὐδέ τί πάτρ' αἰδέεσθιν ὁμοῦς, ὅδε τι παῖδες,
 Οὐδέ τί ξείνος ξεινοδόκῳ, καὶ ἱταῖρος ἱταίρῳ.
 Οὐδέ τί καὶ σὶ γνήϊος φίλος ἐσθλῆ καὶ τὸ παρ' ὁμοῦ.
 Ἀψα ἧ γυράσποντος ἀτιμῶσαι τοκῆς,

Rursus aliud fecit quartum præstantius atq;
Iustum heronum genus, ipsis equiparandum
Dij, ac semideos hos secula priora uocabant.
Abstulit at nimius bellorum ardorq; furorq;
Hos septem gemine Cadmeæ ad moenia Thebes
Ob tua pugnantes pectora, atq; ipsum Oedipe regnum,
Illos nauigio sola per spumantia ponti
Ad Troiam uectos, te propter Tyndaris alma,
Oppressaq; illic mors ultima linea rerum,
Iuppiter ac simul hos ad mundi extrema remouit,
Longè à terricolis tribuens uitamq; domosq;
Atq; quidem Leti semper uacuiq; dolore
Calcet Elysios campos prope littora uasti
Occeni. hic illis dulcemq; unoquoq; ter anno
Effundit fructum mater gratissima tellus.

Dij minam quinta mihi uitam ætate negassent,
Sed nascendus adhuc miser essem, aut mortuus olim:
Ferreum enim nunc est genus, intermissio nunquam,
Nanquàm finis erit nocturne diæne malorum,
Perpetuis hominum dij stringent pectora curis.
Ast aliquando malis his succedent bona rursus.
Niq; pater genus hoc hominū quoq; morte domabit,
Vtrq; quum fuerint iam cæni tempora facti,
Nec similis nato genitor, nec filius illi,
Nec socius socio, nec fidus suscipienti
Hospes erit, proprio nec fratri frater, ut antè:
Despicient senio sessos sine honore parentes,

μέμψονται δ' αἶψα τὰς χαλκίαις βάζοντες ἱπποῖσι
 σχέτλιοι. ἔδδ' ὅωρ ὅπιν αἰδέσθης, ἔδδ' μὲν οἳ γε
 τυραντίῃσι τοκοῦσιν ἀποδρεπλήματα δοῖον,
 χαροδύναι, ἱστέρες δ' ἱστέρι, πόλιν ἐβαλάνεον.
 οὐδέ τις ἀνὴρ καί τις ἐστίη, ὅτι δυνάμει,
 οὐτ' ἀγαθὸν μάλλον ἢ κακὸν ριπύρεα, καὶ ὄβρι
 190 Ἀνίρα τιμύουσι. δύνει δ' οὐ χόροι, καὶ αἰδέσθης
 οὐκ ἔστι, βλάψαι δ' ὁ ἵππος τὸν ἀνδρῶνα φῶτα,
 μύθοισι σκολοῖσι σὺν περ, ἐπὶ δ' ὄρεον ὁμάται.
 Ζῆλος δ' ἀνδρώποισιν εἰσρεῖται, ἀπασι
 δυσπέλαδες, ἱπποχάρτες, ὁ μακρὴν στυγρότητα.
 καὶ τότε δὴ πρὸς ὄλυντον ἀπὸ χθονὸς ἐννεαδένει,
 λουνοῖσιν φασίεσι καλὸν φαινοῖν, ἄλλοι καλὸν,
 Ἀθανάτων μίτ' ὄλυντον, περὶ πόλιν ἀνδρῶνας,
 αἰδέσθης καὶ νύκτας, τὰ ἢ λείπεται ἄλγος ἀνδρῶν
 φασίεσι ἀνδρώποισι, ἱπποῖ δ' ἔστιν ἔσται ἀλγος.
 200 Νῦν δ' αἶνον βασιλῆα ὄρεον φασίεσι καὶ αἰτέοις.
 οἷ δ' ἱπποῖς περὶ πόλιν αἰδέσθης, περὶ πόλιν
 ὕψι μάλα, σὺν νύκτας φασίεσι σὺν νύκτας
 ἡδ' ἱπποῖς γυναικῶσι περὶ πόλιν αἰδέσθης, σὺν νύκτας
 μύριτο, τὴν δ' ὄγ' ἱπποχάρτες πρὸς πόλιν ἵπποι
 δαμονία, τί λείπεται, ἔστιν ὅτι πολλὸν ἀνδρῶν.
 τῇ δ' αἰς ἡδ' ἱπποχάρτες ἀγῶν, καὶ αἰδέσθης ἔσται.
 αἰδέσθης δ' αἶψ' ἱπποχάρτες περὶ πόλιν αἰδέσθης.
 Ἀφρων δ' ὅτι κ' ἱπποχάρτες πρὸς πόλιν αἰδέσθης,
 Νίκης τι φασίεσι, πρὸς τ' αἰδέσθης ἀλγος πᾶσι.
 210 οἷ δ' ἱπποῖς ἀνδρῶν ἱπποῖς, περὶ πόλιν αἰδέσθης.

Super audebant duris incessere verbis,
Vipote nec numen reuerentes. adde quod ipsi
Dus seni patri proles alimenta negabit.
In crui in dextra, suaq; alterna oppida scindent.
Vt bonus aut iustus nullius fiet bonoris,
Ied magis insignem sua per scelera atq; rapinas
Sufficiant, cedet ius dextra, nec pudor ullus
Notus erit, fallet probum ex improbus, ore dolofo
Verba oblique loquens, periuriq; insuper addens.
Dumq; liuor edax, pallens, tristisq; malisq;
Aletus gaudens, homines se sparget in omnes.
Tum Pudor ex Nemesis, duo maxima numina, coeli
Antiquas repetent sedes, uel amine corpus
Obiecti cinco, terramq; hominesq; superbos
Gaudiant liquisse; quibus tamen egra relinquent
Tot mala, que nullo poterunt medicamine tolli.
Nunc age principibus referam, doctis licet ipsis,
Fidellam. Accipiter sic paruum ad aedona dixit,
Alia in nube ferens, conuellensq; unguibus atris,
Hec miserè eluxit curua lacerata sub ungue,
At fuit accipitri nox illa tyrannica diro:
Quid garris demens? nunc longè fortior in te
Im habet, hac tibi cantrici, quàm duco, sequendum.
Nunc mihi si placeat, tibi parcam, aut coena futura es;
Sedens, maiori cupiens contendere contra,
Vincitur, atq; ignominiam cum clade reportat.
Sic at accipiter, fulcam celeri acra penna.

Ω πόρρω δ' ἄνυσ δίκης, μέτ' ὕβριν ὀφθαλμοῖς
 ὕβρις γὰρ τε λακκὴ θαλάσσης βροτῶ, ἔδωκ' ἐν ἰδὺσι
 Ραῖδ' ὡς φοβέμεν διώκται· βαρύνει δὲ τ' ὑπ' αὐτῆς,
 Εὐφροσύνης κτησίη, ὁ δὲ δ' ἐν τέρψι παρὰ λαβῶν
 Κρήσων ἐς τὰ δίκαια. Δίκην δ' ὑπὲρ ὕβριος ἵστα,
 Ες τέλος ἐξελθῶσα, παθὴν δέ τι τῆς πικρῆς ἴστω,
 Αὐτίκα γὰρ τρέχον ὄρνις ἀμὰ σπολιῶσι δίκαιον.
 Τῆς γὰρ δίκης νόθος, ἰλασμονάς ἢ κ' ἀνδρείας ἄγῃ
 Δωροφάγῃ, σπολιῶσι γὰρ δίκαια, λήγῃσι δὲ μίσγας.

- 220 Ἡ δ' ἐπιστά λαλαῖσθαι πόλιν τε καὶ αἶθρα λαῶν,
 Ἡέρα ἰσοαμόν, λακκὴν ἀνδρώποσιν φέρουσα,
 Οἱ τε μὲν ἐξελάνθῃ, καὶ ἐν ἰδῶν οὔταμαν,
 Οἱ γὰρ δίκαια ξείνοισι καὶ οὐδ' ἀθμοῖσι διδόναι
 ἰθείας, καὶ μή τι παρὰ κτεάνων δίκαια,
 Τέτις τίθεται πόλιν, λαοὶ δ' ἀνθεύουσιν ἐν αὐτῇ·
 Εἰρήνη δ' αἰεὶ γλυὺ λυγοτρόφος, ἐδέχοντο αὐτοῖς
 Ἀργαλέον πόλεμον τεκμαίρεται σὺν ὅσπασιν.
 Οὐδέ ποτ' ἰδυδίκασι μέτ' ἀνδράσι λιμὸς ὀσπιδῶ,
 Οὐδ' ἔτι, θαλῆς γὰρ μεμλότες ὄργα νύμονται,
 230 Τοῖσι φέρε μὲν γαῖα πολὺν βίον, ὕβρις γὰρ ἄρ' οὐ
 Ἀρεὰ μὲν τε φέρε βαλάντας, μέσση γὰρ μελίσσας.
 Εἰροπόνοι δ' οἷε μαλλοὶς καταβιβέχθαι.
 Τίτην δ' ἢ γυναικὶς ἰοιπότα τέκνα γονοῦσιν.
 Θέλεισιν δ' ἀγαθοῖσι διαμπερές, ἔδ' ἐπὶ τυτῶν
 Νέουσιν, λακκὴν γὰρ φέρε ἰαθῶρος ἄρ' οὐρα.
 Οἱ δ' ὕβρις τε μέμνηται λακκῇ, καὶ χέτλια ὄργα,
 Τοῖς γὰρ δίκην ἱερὸν δίκης τεκμαίρεται σὺν ὅσπασιν.

Tu sequere ô Perse iustam, iniustamq; relinque,
 Non multam petulans homines iniuria ledit,
 Quam vir ferre nequit patiens, quin corde mouetur
 Cuius nullam accipiens: melior sic semita monstrans
 Inficiens, cedit quoq; tandem iniuria iuri
 Succumbens, stultus non nouerit hoc nisi passus.
 long; statim comes est inri-periurium iniquo.
 Iusticia huc sequitur, trahitur quocunq; ab avaris
 Indicibus, quos lege finit decernere iniqua.
 Hinc lachrymans urbis uicos populumq; pererrat
 Aere tressa, illis facum mala plurima uoluens,
 A quibus exacta est, fraudataq; partibus equis.
 Qui uerò externis ex ciuibus omnia iuste
 Distribuant, nil flectentes à tramite recto,
 His uiret urbs, populiq; uigent, atq; omnia florent,
 Pax inueniam nutrix usq; est, non horrida bella
 Latidens illis immittit iuppiter unquam,
 Nec populos inter rerum ulla penuria iustos,
 Infamant epulis in sacris parta labore,
 Terra dat immensos fructus, in montibus altum
 Quercus fert glandes caput, est apis incola uentris,
 Grex ouium lana per agros incedit onustus,
 Et similem sobolem genitrices patribus edunt,
 Deniq; cunctarum rerum ubertate fruuntur,
 Non scandunt naues, tellus uictum alma ministrat.
 At quibus est cordi mala uis, malefactaq; dira,
 Destinat extemplo his Saturnius æthere pœnas.

Nomino

Πολλὰ δὲ καὶ σύμπασα πόλεις ἡμεῖς ἀνδρὸς ἐπαυρᾶ,
ὅς τις ἀλιτράινει, καὶ ἀτάσθαλα μηχανάσται.

- 240 Τοῖσι δ' ὕψανόν ἐστιν ἐπὶ γὰρ πῦμα κροῖται,
Λιμὴν ὁμῆ καὶ λοιμὸν ἀποφθινύθουσι ἡ λαοί,
Ὅν δὲ γυναῖκες τίψουσιν, μινύθουσι ἡ οἶκοι,
Ζηνοὺς φραδομουῖνσι δυνάμει· ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἡ τῶν γε φρατὴρ σὺν αὐτῷ ἀπάλλισον, ἢ ἔγε τάχιστα,
Ἡ γίης οὐ πόντῳ κροῖσίδης ἀποτίννεται αὐτῶν.

Ὡ βασιλεῖς, ὅμαρ ἡ καταφράξις καὶ αὐτοὶ
Τίμωδε δίκην ἐγγὺς γὰρ οὐκ ἀνθρώποισιν ἔσται
Ἀθάνατοι λόνουσιν, ὅσοι σκολιῶσι δίκας
Ἀλλάγε τέρβουσι, θιῶν ὅπιν ἐν ἀλέγοντες.

- 250 Τεῖς γὰρ μύθῳ εἰσὶν ἐπὶ χθονὶ πολυβοταίρη,
Ἀθάνατοι ζῆνις, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων,
Οἳ ῥα φυλασσουσιν τι δίκας καὶ χάτλια ὄργα,
Ἡ ῥα ἰοσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐν ἅπῃ.
Ἡ δέ τε παρθοῦντες ἐστὶ δίκην Διὸς ἐν γεγαῖα,
Κυδνὴ τ' αἰθέρην τε θεοῖς, οἳ δυνάμει ἔχουσιν.
Καὶ ῥ' ὅπότ' αὖ τις μιν βλάπῃ σκολιῶς ὀνοτάζωμ,
Αὐτίκα παρ' αὐτῷ πατρὶ λαβίσεμ ὅσον κροῖωνι,
Γυρῶντ' ἀνθρώπων ἀδικον νόον, ὅφρ' ἀποτίσῃ
Δῆμος ἀτασθαλίας βασιλῆων, οἱ λυγρὰ νοσούντες.

- 260 Ἀλλὰ παρκλίνουσι δίκας σκολιῶς οὐέποντες.
Ταῦτα φυλασσόμενοι βασιλεῖς, ἰδυῖντε μύθος,
Διφροφάγοι σκολιῶν ἡ δίκων ἐπιπάγῃ λάβεσθε.
Οἳ αὐτῷ ἡκανά τόνχει ἀνὴρ, ἄλλω ἡκανά τόνχωρ.
Ἡ ἡ ἡκανὴ βελὰ τῷ βελούσαντι ἡκανίγει.

Nomine sepe uiri scelerati urbs plectitur omnis,
Qui peccet, faciatq; Ioui non facta serenda.
Verum ut subijciam mala quæ Deus æthere mittit,
Dat cum peste famem, tacta omnis plebs cadit igni,
Incidunt sterili mulieres uentre, domusq;
Ac stirpes pereunt, supero id rectore uolente,
Aguina qui nunc sternit eorum aut moenia frangit,
Currentesq; rates disrumpit in æquore seuus.

O uos qui regitis terras, aduertite mentem
Huc ad iusticiam, quoniam superi prope nos sunt
Dij, qui cuncta uident, et eos qui per mala iura
Defraudant alios, spreta ratione deorum.
Ter numerum exuperant caelestia numina, terram
Quæ nobiscum habitant, in tutelam data nostrum.
Ilaq; quid iuste obseruant, quid fiat iniquè,
Aere trita, omnem pedibus peragrantia terram.
Ipsaq; iusticia est uirgo Ioue nata parente,
Clara deos inter superos, reuerendaq; multum.
Quon si quis uiolet, meritòne fraudet honore,
Continuò ante pedes residens patris Iouis alti,
Humane exponit mentis scelera, et dare poenas
Vult fraudis, populi rectores, qui sacra iura
Detorquent, mala dum ob nummum sententia fertur.
Sed memor o iudex horum, tua dirige rectè
Iudicia, et capiant te obliuia iuris iniqui.
Noxius ipse sibi est, alij qui querit obesse,
Consiliumq; malum danti fert maxima damna.

Perfpicit

Γαῦτα ἰδὼν δ' αὖτ' ὀφθαλμοῖς, καὶ πάντα νοήσας,
 Καὶ νῦν τὰ δ' αἶν' ἐθέλων· ἐπιθέρεται, καὶ εἰ λήθα
 Οἶκον δὴ καὶ τέλει δίκην πόλιν οὐκ ἔργαι
 Ναὺν ἢ ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὐκ ἀνθρώποισι δίκαιος
 Εἶλον, μὲν ἔμοις ὑπὸς ἐπὶ λαόν, ἀνδρα δίκαιον

270 Εμμενοναι, εἰ μείωγε δίκην ἀδικώτερος ἔξα.

Αλλὰ τὰ γ' ὑπεβόλπα τελέειν· δίκην τὸρπιπέρωνον.

Ὡς πέρην, οὐδ' ἢ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλειο σθεῖον,

Καὶ νῦν δίκην ἐπάεινε, βίης δ' ἐπιλήθιο πάμπαν.

Τόνδε γὰρ ἀνθρώποισι νόμον αἰτάξει κρονίον,

Ἰχθύσι μὲν, καὶ θύρσι, καὶ οἰωνοῖς πετεινοῖς,

Ἐδρα ἀλλήλους· ἐπὶ δ' δίκην ἔσιν ἐπ' αὐτοῖς.

Ἀνθρώποισι δ' ἔδωκε δίκην, ἢ πολλὸν ἀρίστην

Γίνεται, εἰ γάρ τις κ' ἐθέλῃ τὰ δίκαι' ἀγορεύειν,

Γινώσκων, τῷ μόντ' ὄλβον δίδωσι σύνθετα φέρον.

280 Ὅς δέ κε μαρτυρήσιν ἐκὼρ ἐπίορκον ὁμόσας,

Ἵσούσῃ, οὐδ' ἢ δίκην βλάψας, ὑπέσθω ἀάδην,

Τῷ δέ τ' ἀμαυροτέρῃ γυνὴ μετόπισθε λέλειπται.

Ἀνδρὸς δ' ὁμόρκου γυνὴ μετόπισθεν ἀρσένων.

Σοὶ δ' ἐγὼ ἰδὼν νοέω ὅρτω μέγα νόησι πέρην.

Τὴν μὲν τοι λαόνεσσιν καὶ ἱλαστόν ἐστιν ἐλπίδα

Ρηϊδίως, ὀλίγη μὲν σόλος, μάλα δ' ἐγγύθι νόαι.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρυῖτα θεοὶ προπαρόισιν ἐθήκαν

Ἀθάνατον μακρὸς ἢ καὶ ὀρθὸς οἶμος ἐπ' αὐτῶν,

Καὶ τρηχὺς τὸ πρῶτον, ἐπὶ δ' εἰς ἄκρον ἵκνται.

290 Ρηϊδίῳ δ' ἔπειτα νόησι, χαλεπήνῃ τῷ ἔσθω.

Οὐκ ὅς μὲν παρὰ πρῶτον, ὅς αὐτῷ πάντα νόησι,

Ἐρασσε

Perſpicit ac ſentit ſacrum Iouis omnia lumen,
Nunc uidet & nobis quid agatur, ſi uelit, illum
Nec latet hac quodnam ius exercetur in urbe.
Aſt ego mortales inter iuſtus minimè eſſem,
Filius aut itidem, ſi peccatum foret, eſſe
Iuſtam, aut præmia ſi iniuſtum maiora manerent.
Talia ſed minimè eſt facturus Iuppiter unquam.

Aſt immitte tuis hæc Perſe cordibus imis,
Andi iniſticiæ, uimq; obliuiſcere diram.
Hanc etenim legem nobis Deus ipſe reliquit.
Piſcibus at, nemorumq; ſeris, auibusq; ſe ut ipſi
Inuicem edant: iuris quia non diſcrimen in illis.
Iuſticiam nobis, quæ præſantiſſima longè eſt,
Tradidit, & quoties audet quis dicere uerum.
Exiſtens teſtis, Deus huic dat proſpera cuncta:
Qui dum teſtis adeſt, temerè periuria iurans
Mentitur, ledens hic ius, magis leditur ipſe.
Nam genus ipſius perit, atq; extinguitur omne:
At genus in claro iuſti poſt nomine uiuit.

Nunc tibi præcipue memorabo ſalubria Perſe.
Scilicet ex uitijſ facile eſt uel prendere turbam:
Nam uia non longa eſt, foribus uicina morantur.
At regina graui uirtus ſudore paratur,
Eſt uia diſſicilis, præceptis longa, aſpera ad illam
Principio: poſtquam iam ſtas in uertice ſummo,
Tum facilis, tum ſit dulcis, licet antè moleſta.
Optimus ille uir eſt, primuſq; ſibi omnia noſcens
Conſulere

Φρασάμενος, τά κ' ἔπατα, καὶ ἐς τέλος ἤσιν αἰμῶντα.
 Εἰδὼς δ' αὖ λιχναῖνος, ὅς σ' εἰπόντι πίθεται.
 Ος δέ κε μήθ' αὐτῷ νοῖν, μήτ' ἄλλα ἀνέων
 Εἰ θυμῷ βάλληται, ὅδ' αὐτ' ἀχρεῖος ἀνὴρ.
 Ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρους μνημονόος ἀνὰ ἰφίμῃς,
 Εργάζου πύρρον διόργυρος, ῥ' ἄρα σιλημὸς
 Εχθαίρη, φιλέη δέ σ' ἰσχυράνος ἀμύτηρ
 Λιλοῖν, βιώτῃ γ' τὴν πᾶμπανσι καλῶν.

300 Λιμὸς γάρ τοι πᾶμπαν ἀόργῳ σύμφορος ἀνδρῶν.
 Τῷ δέ θεοὶ νομισῶσι καὶ ἀνέρες, ὅσῃν ἀόργος.
 Ζῶν, λιφλύνεται λιθόροισι λιελος ὀρμῶν,
 Οἷ τε μελισσῶν λίσματος τρύχῃσιν ἀόργοι,
 Εἰδόντες, σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἔγω μίτρα λισμῶν,
 Ως κί τοι ὠραίη βιώτῃ πλάθῃσι καλῶν.
 Εξ ὄργων δ' ἄνδρες πολὺμυλοὶ τ' ἀφραδί τε.
 Καί τ' ὄργαζόμενος πολλὸν φίλας ἀθανάτοισιν
 Εσσιαι, καὶ βροτοῖς, μάλα γ' ὀνείσειν ἀόργος.
 Εργον δ' ὕδαρ ὄναδος, ἀόργος δέ τ' ὄναδος.

310 Εἰ δέ τις ὄργαζῃ, τάχα σι ζελέσῃ ἀόργος,
 Πλατὸν ἴα, πλῆτῳ δ' ἀρετὴ καὶ λῶδες ὀπιδῶν.
 Δαίμονι δ' οἷος ἰσθῶν, τὸ ὄργαζέσθαι ἄμεινον,
 Εἰ κεν ἀπ' ἀλλοτέρων λιταῶν ἀεσίφρονα θυμὸν
 Εἰς ὄργον τρέψας, μελετῶς βίῃ, ὥς σι λισῶν.
 Λιδῶς δ' ἐν ἀγαθῇ λιχνημένον ἀνδρα λιμῶν.
 Λιδῶς, ἢ τ' ἀνδρας μέγα σίνεται, καὶ ὀνείσει.
 Λιδῶς τοι πρὸς ἀνολβῆν, θαρσύνῃ γ' πρὸς ἔλβῳ.
 Χρέματα δ' ἔχ' ἀρπαντῆα, θούσθηα, πολλὰν ἀμείνω.

Εἰ γὰρ

Consulere expendens quæ post prodesse ualebunt.
 Sed bonus hinc ille est, audit qui recta monenti.
 Qui sibi consulere ignorat, nolitq; monenti
 Ascultare alij, nullusq; et inutilis hic est.
 Sed tu nostra animo semper præcepta reuoluens,
 Esto operi intentus Perse diuine, fames ut
 Te premat inuidia, Cereri sed amore pudicæ,
 Illa tua omnigeno sic impleat horrea uictu.
 Ecce fames comes est homini certissima pigro.
 Adde quod hunc odio superiq; hominesq; sequuntur,
 Quisquis segnitia fucos imitatur inertes,
 Quorum uenter apum consumit parta labore,
 Ocia agens, sed opus tu quodq; in tempore cura,
 Horrea ut accipiant maturum in tempore fructum.
 Ditescant homines ex sedulitate laborum,
 Quam operans fies multo mortalibus et dijs
 Charior: his odio, cui corpus torpet, habetur.
 Tarpe labor non est quicquam, sed inertia turpe.
 Tu studio, ad studium quoq; perstimulabis inertem
 Ditescens, at opes uirtusq; decusq; sequuntur,
 Dijs similis fies, melius nil ergo labore:
 Siq; nec alterius cupiens rerum, usq; laborans,
 Vi iubeo proprium studeas acquirere uictum.
 Utilis haudquaquam est homini pudor hospes Egenti.
 Nunc iuuat ille utrum, nunc officit ille uicissim.
 Vir pudibundum imops manet, audax fit citò diues.
 Nil unquam rapiam, data cœlitus optima dona.

- Εἰ γὰρ τις καὶ χοροὶ βίη μέγαν ὄλβον ἔλκται,
 320 Ἡ δ' ὅ γ' ἀπὸ γλώσσης λήϊσεται (οἷά τε ποικίλ
 γίνεται, εὐτ' αὖ δὲ κέρδος νόον ἱεραπτόσῃ
 ἀνθρώπων, αἰδῶ δέ τ' ἀναιδέως λατοπάσῃ)
 Ρεῖά τε μιν μαυρῶσι θεοὶ μινύθουσι ἧ εἰκοί
 ἀνείετῳ, παῦρον δέ τ' ἐπὶ χρόνον ὄλβος ὀπιδεῖ.
 Ἴσον δ' ὅς ἐκένυ, ὅς τε ξῆνον λαπὸν ὄρξα·
 Ὅς τε λασιγυῖτοιο εἷς ἀναδέμνεια βαῖται,
 Κρυπῆαδης σύνῃς ἀλόχε παρκαίερα ῥέζου,
 Ὅς τέ του ἔφραδης αἰλιταίνετα ὄφρα νά τέκνα,
 Ὅς τε γονῆα γέροντα λαπῷ ἐπὶ γύραος ὕδῳ
 330 Νεικείη χαλεποῖσι λαθαπῆμενος ἐπέεσσιν·
 Τῷ δὲ τοι βούεσσι αὐτὸς ἀγαίεται, ἐς ἧ τελευτῇ
 Ἐργῶν αὐτ' ἀδίκων χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν.
 Ἀλλὰ σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔσθ' ἄεσιφρονα θυμὸν,
 Κακιδιύναμιν δ' ἐρλεον ἰσθ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
 Ἀγνῆς καὶ λαθαρώς, ἐπὶ δ' ἀγλαὰ μύθια λαίεμεν.
 Ἀλλοτε δὲ σπονδῇσι θυέεσι τε ἱλάσκεισθαι,
 Ἡ μὲν δ' ὅτ' συνάσῃ, καὶ ὅταν φάος ἰσθὸν ἔλθῃ,
 Ὡς κε τοι ἱλαὸν ἱραδίην καὶ θυμὸν ἔχωσιν,
 Ὅφρ' ἄλλων ὦνῃ κλέρον, μὲ τὸν τιὸν ἄλλος.
 Τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα λαλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν εἶσαι.
 340 Τόνδε μάστιγα λαλεῖν, ὅς τις σέθεν ἐγγύθι ναίει.
 Εἰ γὰρ τοι καὶ χεῖρ' ἐγχώριον ἄλλο γούεται,
 Γείτονες ἄψωτοι ἐπιον, ζῶσαντο ἧ πηοί.
 Γῆμα λαπὸς γάτωρ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μὲν ὄναρ.
 Ἐμμερὶ τοι τιμῆς ὅς τ' ἐμμερε γάτονος ἐδδῷ.

OPERA ET DIES.

51

Cuius enim fuerit manuum res aucta rapinis,
 Sine usu linguae mendacis (qualla sunt
 Humanis animis lucri dulcedine captis,
 Dumq; pudor nullus, sola irreuerentia regnat)
 Hunc male dii uexant, rursus possessio primum
 Atteritur, felix nec longo tempore uiuit.
 Par scelus hic à quo supplex et leditur hospes,
 Patrat et ingreditur quicumq; cubilia fratris
 Vxorem maculans, et sancta cubilia stupro.
 Peccat et is qui ledit utroq; parente carentes,
 Quiq; senectutis supremo in limine stantem
 Haud timet immiti sermone offendere patrem.
 Hunc pater ipse Deum Saturnius odit, et illi
 Factis et iniustis tandem mala digna rependit.
 Sed nunquam Perse tu quicquam feceris horum,
 At pro mirili superis dijs fac sacra, pure
 Mundeq; pro pingues coxas adolecto sub aris,
 Nunc uini pateris, nunc placae thuris odore,
 Solis ad occasum facies et solis ad ortum,
 Ut tibi perpetuo fausti sint atq; fauentes,
 Utq; iuuare queas alios, non te iuuat alter.
 Hoste tuo, ad coenam tui amantem accerse, relicto:
 Hunc tamen ante omnes, paries quem separat unus
 Abs te. si qua etenim tibi res peragenda domi sit,
 Discin. Si uicini aderunt, cingentur amici.
 Damnum uicinus malus, auxilium bonus ingens.
 Atq; bonum nactus uicinum, est nactus honorem.

d 2.

Nec

Οὐδ' αὖ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γέτωρ ἱακὸς ἔκ.
 Εὖ μὲν μετρεῖσθαι παρὰ γείτονος, σὺ δ' ἀποδύναι
 Αὐτῷ τῷ μέτρῳ, καὶ λώϊον, αἶνε διυύναι,
 Ως αὖ χρηῖζωρ καὶ ἐς ὕσθρον ἄρκιον εὖρε.

350 Μὴ ἱακὰ ἱερδαιναίη· ἱακὰ ἱερδία ἴσ' ἄττισιν.

Τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι.
 Καὶ δόμον ὅσῃν δῶ, καὶ μὴ δόμῃν ὅσῃν μὴ δῶ.
 Δώτῃ μὲν τις ἐδωκεν, ἀδωότη δ' ἔστις ἐδωκεν.
 Δὼς ἀγαθὴ, ἄρπαξ ἧ ἱακὴ, θανάτοιο δότερα.
 Ος μὲν γὰρ κεν ἀνὴρ ἐθέλωρ, ὅγε ἱεὲς μέγ· δῶν,
 Χαίρει τῷ δῶρῳ, καὶ τὸρπεται ὁμ. ἱατὰ θυμόρ.
 Ος δὲ κεν αὐτὸς ἔλνται ἀναιδείῃφι πιθήσας,
 Καί τε σμινρὸν ἐὼρ, τότ' ἐπάχυνσε φίλον ἦτορ.
 Εἰ γὰρ κεν καὶ σμινρὸν ἐπὶ σμινρὸν ἱαταθεῖο,

360 Καὶ θαμὰ τῷδ' ἔρδοις, τάχα ἱον μέγα καὶ τὸ γαίετο.

Ος δ' ἐπ' ἔοντι φέρε, ὃ δ' ἀλύγεται αἶθοπα λιμόρ.
 Οὐδὲ τό γ' εἰρ οἴκῳ ἱατακείμενον ἀνέρα λήθει.
 Οἴκοι βέλτερον εἶναι, ἐπεὶ βλαβόρον τὸ θυροφί.
 Εὐδλὸν μὲν παρίοντος ἐλτέδαι· πῦμα ἧ θυμῷ
 Χρηῖζαι ἀπέοντος, ἃ σε φράζειναι ἀνῶγα.
 Ἀρχομένῳ ἧ πῖθι καὶ λήγοντος ἱορέσειδαι,
 Μεισότη φάσειδαι, δταν δ' ἐνὶ πυνθμόνι φαιδί.
 Μιδὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρμυόος ἄρκιος ἔστω,
 Καί τε ἱαστηνῆτῳ γελάσας ἐπὶ μάρτυρα θέδαι.

370 Πίσας δ' ἄρα ὁμῶς καὶ ἀπιστῖαι ὤλισαν ἀνδρας.

Μηδὲ γυνῆσι νόον πυνγοφόλος ἐξαπατάτω,
 Λιμύλα ἱωτίλλασα, τεινὴν διφῶσα ἱαλιεύ.

Nec res, uicinus ni sit malus, ulla peribit.
 A' uicino aliquid capias si mutuo, eâdem
 Mensura, ac non si possis sine scenore redde,
 Indigus ut rursus nullam patiare repulsam.
 Ne mala lucra pares, mala lucra equalia damnis.
 Sis charus charo, uisentem inuise uicissim.
 Quiq; dedit, reddas: nil da, qui nil dedit unquam.
 Danti aliquis dedit: at nil danti quis dedit unquam?
 Dos bona, sed nunquam bona mortifera ulla rapina.
 Qui dat sponte lubens, quamuis hic grandia præstet
 Munera, lætatur, facit atq; hoc corde sereno:
 Qui uerò ipse rapit, nullo remorante pudore,
 Sit quamuis paruum, cruciatum hic pectore sentit.
 Namq; super paruum, si paruum apponere curas,
 Sepius et facias, citò magnus fiet aceruus.
 Effugit ille famem, præsentem qui auget aceruum.
 Sufficit hoc minimè, quod cella penaria seruat.
 Esse domi præstat, nam damnosum foris esse.
 Dulce est, de cumulo præsentis sumere: contrà (rũ,
 Est graue, egere aliqua re absente. hinc sis memor ho-
 dum plenum est, fermeq; uacat uas, largius hauri:
 In medio parcas, in fundo parcere serum.
 Dicta prius merces detur famulo, idq; benignè.
 Et cum fratre iocans, cura tum testis ut adsit.
 Fidere sepe nocet, nocet et diffidere sepe.
 Ne fucata tua spoliēt te mente caueto,
 Femina, blanda, loquax, nidi damnosa uorago,
 d 3 Confidit

Ος ἢ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθε ὄγε φιλάτῃσι.
 Μυνογενὺς ἢ πάϊς σῷσι πατρῷον οἶκον,
 Φορβέμεν ὥς γὰρ πλεῖστος αἰξίται ἐν μεγάροισι.
 Γυραίος ἢ θάνατος ἱτόρορ παῖδι ἱγκαταλείπων,
 Ραῖα δὲ κρη πλεόνεσι πόροι ζῶνς ἀσπετον ὄλβον.
 Πλείων μὲν πλεόνων μελέτη, μείζων δ' ἐπιθήκη.
 Σοὶ δ' εἰ πλὴν θυμὸς ἐέλθετ' ἐν φρεσὶν ἡοι,
 880 Ωδε ἔρδειν ὄργον δέτ' ἐπ' ὄργῳ ὀργάζεσθαι.

BIBΛION B.

Ληϊάδωρ ἀτλαγενέωρ ἐπιτέλλομε-
 νάων
 Αρχιδ' ἀμῆτῃ, ἀρότοιο ἢ ἀνασομε-
 νάων (ράκοντα
 Αἰ δὴ τοι νῦν ἔχῃς τε καὶ ἤματα τεσσα-
 Κικρύφαται αὐτίς ἢ πόριπλομοῦν ἐνῆαυτῇ
 Φαίνονται, ταπρῶτα χαρκασομοφίοιο σιδύρα.
 Οὗτός τοι σιδίωρ πέλειτ' νόμος, οἷτε θαλάσσης
 Εγγυθε ναιετάησ', οἷτ' ἄγχεα βροσέοντα
 Γόντῃ λυμαίνοντος ἀπόπροθι πύονα χῶρον
 Ναιῖσι γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν ἢ βρωτῆν,
 90 Γυμνὸν δ' ἀμαῖδαι ἔχ' ὥρια πάντ' ἐθίλνυθαι
 Ἔργα λομίζεσθαι ἀμυθόρορ, ὥς τοι ἱκατα
 Ωρεὶ αἰξίται, μήπως τὰ μεταξὺ χατίρων
 Πτώσῃς ἀλλοτρίως οἴκῃς, καὶ μηδὲν ἀνύσῃ. ¶
 Ως καὶ νῦν ἐπ' ἐμ' ἤλθεις, ἐγὼ δέ τοι ἔτι ἐπιθήσω,
 Οὐδ' ἐπιμετρήσω ὄργανον νῆπιε πόρορ
 Ἔργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοὶ διετεκμήσαντο,

Confidit furi, qui confidit meretrici.
 Hinc patrius seruet dilectus filius aedes.
 Sic tibi res crescent, procedentq; omnia dextrè.
 Fac moriari senex, gemina ex te prole relicta:
 Namq; Ioui facile est locupletes reddere plures,
 Carq; multorum maior, plus fertur in arcam.
 Si cupias summis quoq; tu ditescere uotis,
 Perse, sic facito, usq; laborem annecte labori.

LIBER SECVNDVS.

Leiadæ cernens orientes, demete frugem:

Vomere uerte solum, quum submerguntur in undas:

At bis uicenas latitant noctes diesq;

Hinc iterum apparent impletis mensibus anni,

Tempore quo primum incipiunt splendescere falces.

Hæc lex aruorum est cunctis seruanda colonis,

Sine habitent illi rauci prope littora ponti,

Pingua siue colant in uallibus arua remota

A' ponto procul. At nudus fere, nudus arato,

Et nudus metito, Cereris si in tempore cuncta

Officia exoptes curata ut tempore crescant

Quæq; suo: ne quando, grauis dum uexat egestas,

Frustra mendices aliena per ostia uictum,

Vt qui nunc ad me uenisti. at non dabo quicquam

Aut dono, aut usque Perse stulte labora.

Ipsi terricolis dii constituere laborem,

Μὴ ποτε σιῶ παῖδιοςι γυναικί τε θυμὸν ἀχάνων,
 Ζητῶνς βίοντορ λιπαρὰ γέιτονας, οἳ δ' ἀμειλῶσιν.
 Δις μὲν ἢ καὶ τοῖς τάχα τούξαι, ἤν δ' ἐτι λυπῆς,
 20 Χρῆμα μὲν ὃ πρήξεις, σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις.
 Αἰχμῆος δ' ἔσθαι ἐπὶ νόμος, ἀλλὰ σ' αὖωγα
 Φράζεσθαι χρεῖων τε λύσιμ, λιμὲν τ' ἀλιωρήν.

Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναικὰ τε, βῦντ' ἀροτῆρα,
 Κτηνὴν ὃ γαμετλήν, ἢ τις καὶ βοσὶν ἐποίτο,
 Χρήματα δ' εἰς οἶκον πάντ' ἄρμενα ποιήσασθαι.
 Μὴ σὺ μὲν αὐτῆς ἄλλον, ὃ δ' ἀρνῆται, σὺ ἢ τιτᾶ.
 Ἡ δ' ὥρῃ παραμείβεται, μινύθῃ δέ τοι ἔργον.
 Μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἐς τ' αὐριον, ἐς τ' εὐνυφιν.
 Οὐ γὰρ ἐτωσοῖσ' ὄργος ἀνὴρ πῖμπλησι λιαλίν,

30 Οὐδ' ἀναβαλλόμενος, μελέτη δέ τι ἔργον ὀφείλλας,
 Αἰεί δ' ἀμβολισόργος ἀνὴρ ἄταισι παλαιαί.
 Ἡμὸς δὴ λήγει μόνος ὀξείος κελίοιο,
 Κῶματος ἰθαλίμῃ μετοπωρενὸν ὀμβρύναντες
 Ζήνους ὀριθόνειος, μετὰ ἢ τρέπεται βρότειος χροῶς
 Πολλὸν ἐλαφρότερος, δὴ γὰρ τότε σείριος ἀστὴρ.
 Βαιὸν ὑπὸρ λιφαλῆς λυριτριφίωρ ἀνθρώπων
 ἔρχεται ἡμάτιος, πλεῖον δέ τι νυκτὸς ἐπαυρεῖ,
 Ἡμὸς ἀδυνατοτάτῃ πύλεται τμηθεῖσα σιδήρω
 ὕλῃ, φύλλα δ' ἐραζε χεῖρ, πτόρβοιό τε λήγει.

40 Τῆμος ἄρ' ὕλοτομῇ μεμνημένος ὤρειον ἔργον,
 Ολμορ μὲν τριπόδην τέμνειν, ὑπόρον ἢ τέμπεχυν,
 Αἶνον δ' ἐπ' ἀπόδην, μάλα γὰρ νύτοι ἄρμενος ἔτω.
 Εἰ δέ κεν ὀπ' ἀπόδην, ἀπὸ καὶ σφύρας κε τάμοιο,

Τετασί=

Ne cum filioli, cum coniuge, pectora tristis
Panem à vicinis queras, ipsiq; repellant.
Forfitan accipies bis térue, at si inde molestes,
Efficies nihil, in uanum sed plurima dices.
Sed quid uerba iuuant? horror, memor esto parare
Ipse seram unde famem places, ac debita soluas.
Primum, edes, famulam, taurum qui ducat aratrum,
Emptam non ductam, tua que iumenta sequatur.
Hinc memor apta tue domui instrumenta parato,
Ne poscas alium illa, et eo ludare negante.
Tempora diffugiunt, inceptaq; res caret auxilio.
Ne differ sub cras opus, adq; diem inde sequentem,
Nam sua desidiâ sectans replet horrea nunquam.
Nec cunctatur iners: studium rem promouet unum.
Hinc est lucta pigro cum paupertate perennis.
Cum deserbuerit Phœbeæ lampadis ignis,
Atq; calor sudorificus, cum Iuppiter imbrem
Mensibus autumnî fundit, corpusq; leuatur
Humanum, ac recipit uires (quia Sirius horis
Per lucem exiguis, hominum tunc imminet ardens
Verticibus, uerum sese plus nocte fatigat)
Deniq; cum cariæm contemnit secta securi
Sylua, et fundit humi frondes, cessatq; uirere,
Cedere materiam è syluis tum sis memor aptam,
Vt mortariolum tripedale, trium cubitorum
Pisillum, atq; axem resecato septipedalem:
Octopedum si sit, tum malleus abscindatur,

Τρισιθάναμον δ' ἄψιν τέμνειν δεικαδῶρ' ἀμάξῃ.
 Ρόλλ' ἐπικαμπύλα πᾶλα φέρει ἢ γύλιον, ὅτ' αὖ σῦρηγ',
 Εἰς οἶνον, ἵατ' ὄρος διζύμενος, ἢ ἵατ' ἄρυσαν,
 Πρίνινον. ὃς γὰρ βασιρ' ἀρῶν ὀχυρώτατος ἐστίν,
 Εὐτ' αὖ ἀθλυαῖς ἀμῶος ἐν ἐλύματι πύξας,
 Γόμφοισιν πιλάσας προσαρήρειται ἰσοδοῦν.

- 50 Δοιὰ δ' ἢ θίδαι ἀροτρα πονησάμενος ἱατ' αἶνον,
 Αὐτόγυον ἱαὶ πηκτόν ἐπεί πολὺν ζωῖον ἔτω,
 Εἴχ' ἐτόρόν γ' ἄφαρ, ἐτόρόν γ' ἐπὶ βυσὶ βάλοιο.
 Δάφνης δ' ἢ πηλέης ἀκρώτατοι ἰσοδοῦντες.
 Δρυὸς ἐλυμα, πρὶν γύλιον. βόει δ' ἐννατιγῶ
 Αρσονε λιπῆσθαι (τῶν γὰρ ἀδύος ἐκ ἀλαπαδνόν)
 Ἡβης μέτρον ἔχοντες, τὸ ὄργαζεσθαι ἀρίστω.
 Οὐκ αὖ τὰ γ' ἐρίσαντες ἐν αὐλακι λαμμέν' ἀρότρον
 Αξίαν, τόδ' ὄργον ἐπώσιον αὐθι λίποιεν.
 Τοῖς δ' ἄμα τειοσαρακονηαιτὺς αἰζὺς ἐποίησ',
 60 Ἀρῶν λαπνύσας τείρεά τρυβρον ὀπ' ἄβλωμον,
 ὅς κ' ὄργον μελετῶν ἰθείαν αὐλακ' ἐλάυνον,
 Μανέτι παπῆαίνων μεθ' ὀμήλικας, ἀλλ' ἐπὶ ὄργῳ
 Θυμὸν ἔχωρ. τῷ δ' ἔτι νεώτορος ἄλλος ἀμάνων,
 Σπέρματ' ἀλάσασθαι, ἱαὶ ἐπιασοβίλιν ἀλέασθαι.
 Κηρότορος γὰρ αὐτὸν μεθ' ὀμήλικας ἐπιοῖνται.

- Φράζεσθαι δ' οὐτ' αὖ φωνὴν γορᾶν ἐπακύνει.
 Ὑποβρῶν ἐν νεφέων ἐνιάνσια λιπληγῆς,
 Ἡτ' ἀρότοιό τε σῆμα φέρε, ἱαὶ χείματος ὄρεον
 Δειννέει ὀμβροῦ, ἱερὰ δὲ δὲ δ' ἱερὰ αὐτὸς ἀβύττω,
 70 Δὴ τότε χορτάζειν ἔλινας βόας ἐν δόμον ἰόντας.

OPERA ET DIES.

69

Tres palmas rota habens sit, denas currui habenti;
 Plurima ligna incurua feces. dentale per arua.
 Aut montem quæres, inuentum confer ad ades
 lignum. nam tale haud frangitur inter arandum,
 Si clauis buri, Cereris qui munia tractat
 Rusticus infigens, temoni adiunxerit aptè.
 Sed tibi sub tecto fabricans duo aratra parato,
 Perfectum ac rude: nam multo præstantius est sic:
 Nempe uno fracto, tum tauris alterum ut addas.
 Temones validos de lauro ulmoq; recides.
 Ex quercu buris, dentale ex ilice fiat.
 Sintq; nouem annorum tauri, his firmissima membra,
 Conueniuntq; operi medio æui flore uigentes.
 Non illi inter opus miscentes prælia, aratrum
 Franguntq; inceptūq; ita opus linquent sine fructu.
 Hos numerans annos uir quadraginta sequatur.
 Postquam edit panem morsus quater octo tenentem,
 Sollicitus rectum curet tum ducere sulcum,
 Ad socios non respiciens, sed pectore toto
 Incumbens operi: non iunior aptior illo est
 Spargere sementem, et loca semine sparsa cauere.
 Iunior ad socios crebrò uaga lumina flectit.
 Obserua, si quando gruis uox clangit ad aures,
 Nubibus ex altis dantis tibi signa quotannis:
 Nam fert signa soli uertendi, et tempora brumæ
 Indicat: at bobus uenit ipsa ingrata carenti,
 Inclusas stabulo uaccas tum pascito socio.

Dicere

Ραΐδιον γὰρ ἔπος ἀπέειπεν, βόε δὲς καὶ ἄμαξαν.
 Ραΐδιον δ' ἀπανήνασθαι, παρὰ δ' ὄργα βόεσιν.
 Φησὶ δ' αὖθρ' φρονέας ἀφνειὸς, πηξάσθαι ἄμαξαν.
 Νήπιος ἔδδ' τόγ' οἶδ', ἐκατὸν δέ τε δέρας ἄμαξας.
 Τῶν πρόδιον μίλ' ἐτλιν ἰχέμεν, οἰκῆα θέδναι.
 Εὖτ' αὖ δὲ πρότις ἄρετος θυηλοῖσι φανείν,
 Δὲ τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς ἀμῶές τε καὶ αὐτὸς.
 Αὐλὴν κ' ἀισθῆναι ἀρώων ἀρότοις καθ' ὅρην,
 Πρῶτ' μάλα σπένδων, ἵνα τοι πλῆθωσι μάρμαρα.

- 80 Εἰαρε πολέων, θέρεις ἢ νευμένης ἢ ἀπατήσας.
 Ναδὸν ἢ ἀσέρην ἐτι λυφίσσαν ἀφραυ.
 Ναὸς ἀλεξιαρῆ, παίδων ἀνυκλήτιστα.
 Εὐχεσθαι ἢ δι' ἡθονίω, ἀνιμύττει θ' ἀγνῆ,
 Εὐτελέα βέβηκεν ἀνιμύττος ἰσθὸν ἀντήν,
 Ἀρχόμενος ταπεινὸν ἀρότρε, ὅταν ἄρετον ἰχέτρε
 Χαεὶ λαβὼν ὄρπηκα βοῶν ἐπὶ νῶτον ἵκηται,
 Εὐφρονον ἐλκόντων μεσάδων, ὃ ἢ τυλβὸς ὀπιθεῖν
 Δμῶος ἔχωρ μακίλλιν, πόνορον ὀρνίθεσι τιθεῖν,
 Σπέρματ' ἀκακρύνῃων, σὺθυμοσύνη γὰρ ἀρίστη
- 90 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ἀκακρύνουσιν ἢ ἀκρίστη.
 Ω δὲ λην ἀδρασυῶν γάχνεις νοσοῖεν ὄραζε,
 Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιθεῖν οὐλύμπιος ἰδὼν ὀπάξει.
 Εἰ δ' ἀγγίωρ ἰλάσας ἀράχνια, καὶ σ' ἰολλὰ
 Γυθῆται βιότοιο ὀρσόμενον σῆμα ἰόντες.
 Εὐνοχίωρ δ' ἴξαι πολλὸν ἴαρ, ὃ δὲ πρὸς ἄλλους
 Λυγασσάσαι, σῆμα δ' ἄλλος ἀνὴρ λυγυμοσῶος ἴσται.
 Εἰ δὲ λην ἡλίοιο τροπῆς ἀράς χθὲν ἀδαν

OPERA ET DIES.

62

Dicere per facile est, Cum bobus des rogo currum:
 Et facile abnuere est, proprijs bobus labor instat.
 Vir cordatus ait, Currum compinge tibi ipse.
 Stultus at hoc nescit, centum is sibi ligna requirit.
 Sed tu cuncta domi curato negocia primum;
 Et simul ac ipsum iam tempus uenit arandi,
 Tum quoq; cum famulis insistas ipse labori.
 Humidus & siccus sit ager quum scindis aratro,
 Mane bene aggrediens, spicis onerentur ut arua.
 Vere solum profcinde, iteratum baud fallet in aestu.
 Esto noualis ager, cui uis committere semen.
 Dira nouale arcet, puerorum est blandaq; nutrix.
 Terreno fac nota Ioui, Cereriq; pudice,
 Ut placidi pleno dent arua grauescere foetu.
 Fac nota aggrediens terram sulcare, manuq;
 Corripuens stiuam stimulas quum dorso trahentum
 Vimine taurorum: sed tunc te ponè sequatur
 Rastra puer portans, quum mandas semina terre,
 Isq; auibus semen celando negocia ponat,
 (Sedulitas homines iuuat, at socordia ledit)
 Sic gravis in terram fructu nutabit arista.
 Siq; tuo placidus Deus annuat inde labori,
 Ejce tum uasis, quas fecit aranea telas,
 Et cunctis plenis uictu letabere uisis.
 Iuueniet te uer epulantem, non eris unquam
 Indigus alterius, sed opus tua ope alter habebit.
 Sed tibi solstitio brumæ si terra subacta est,

RARAS

- Ημους ἀμύσσης ὀλίγον περὶ χαρὸς ἔργων,
 Ἀντίκ' αἰσούων λιπονιμότης, ἢ μάλα χαίρων.
 100 Οἷσιν δ' οὐ φορμῶ, παῦροι δέ σε θνήσκουσαι.
 Ἀλλοῖσι δ' ἄλλοις ζῆνός νός ἀγιάχοιο,
 Ἀργαλέος δ' αὐδρεῖσι λιπᾶ θνητοῖσι νοῦσαι.
 Εἰ δέ κεν ὄψ' ἀρόσῃς, τόδε κοῦ τοι φάρμακον ἔκ.
 Ημους λόνκυσ' ἡσπάζει δρυὸς ἐν πείλοιοις,
 Τοπεῦτορ τέρπει τε βροῦς ἐκ ἀπείρονα γαῖαν,
 Τῆμος, ζῶνς υἱὸς τέλῳ ἤματι, μή δ' ἀπολήγοι,
 Μῦτ' ἀρ' ὑπερβάλλων βοὸς ὀπλῶν, μῦτ' ἀπολέπωρ.
 Οὕτω κ' ὄψ' ἀρότης πρῶτηρότη ἰσοφάρις.
 Ερ θυμῷ δ' οὐ πάντα φυλάσσει, μηδὲ σε λάθει
 110 Μῦτ' ἐαρ γινόμενον πολὺν, μὲθ' ὥριος ὕμνος.
 Παρ' δ' ἴδι χάλκισον θῶνον, λιπᾶ ἐπ' αἰεὶ κίχλιν,
 Ωρε χαμέρην, ὁπότε κρύος ἀνέρας εἶργον
 ἰχθυᾶ. εὐθα κ' ἄοκνος ἀνὴρ μέγαν οἶκον δρέλλει.
 Μή σε λιπῶ χερμῶνος ἀμυχανῖν λιπᾶμαρψα,
 Σὺν πονίῃ, λιπῇ ἢ παχυὴ πόδα χερὶ πείλοισ.
 Πολλὰ δ' ἀδρυγὸς ἀνὴρ λιπῶν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνωρ,
 Χρυσῶν βιότοιο, λιπᾶ προσιλέξατο θυμῷ.
 Ελπίς δ' ἐν ἀγαθῇ λιπῶν ἄνδρα κομίζα,
 Ημνον ἐν λέσχῃ, τῷ μὴ βίος ἀρκίος ἔκ.
 120 Δείννυι ἢ ἀμύσσει, θέρσους ἐτι μίσην ἰόντος,
 Οὐκ αἰεὶ θέρος ἰσέεται, ποιεῖδε λιπῶν.
 Μιῦα ἢ λιπῶν, λιπᾶ βῆδορα πάντα,
 Τέτορ ἀλσὺν ἀδαι, λιπᾶ πηγᾶς, αἶ τ' ἐπὶ γαῖαν
 Γνέσαντος βορέας ἀνσπλεγίης τιλέθου,

Rarus innitens genibus refecabis aristas,
Dragmata pauca ligans, reptansq; in puluere tristis,
Corbe uebes messes, paucis erit illa stupori.
Nunc etenim magni Iouis hæc, nunc illa uoluntas,
Ac homini illius mens perscrutabilis ægrè.
Quod tibi si serò sit aratum, hæc una medela est.
Tempore quo primùm coccyzat in arbore coccyx,
Humanasq; suis demulcet cantibus aures,
Tum triduum totum si fundat Iuppiter imbrem,
Qui non destituat bouis aut uestigia uincat,
Præmissa ita æquè multa metent & serus arator.
Pectore cuncta tene memori, nec tempora cani
Te lateant ueris, nec tempus quo cadit imber.
Favorum uitato focos, nugasq; calentes
Tempore brumali, cum frigora corpus adurunt.
Tua propriæ domui uir prospicit omnia gnauus.
Ne te seu dies hyemis deprendat egenum,
Constringatq; pedem manus attenuata tumentem.
Multa uir ignauus, dum se spe pascit inani,
Indigus interea uictus, mala corde uolutat:
Namq; potest inopem minimè spes pascere, pigra
Ocia sectantem, & tennis cui copia rerum.
Tu media exerce famulos æstate labore,
Non erit usq; æstas, curate in tempore nidos.
Excoriatorum pecudumq; hominumq; Decembrem
Exit studio summo, glaciemq; molestant,
Quæ per humum Borea solet indurescere flante.

ls per

Ὅς τε διὰ θράνης ἰπποτρόφος ὄνρει πόντω
 Βυπνύσας ὥρμι, μέμνηι ἢ γαῖα καὶ ὕλη,
 Πολλὰς ἢ δρυς ὑψιόμυς, ἐλάτας τε παχέας,
 Οὔρεις ἐν βόσκει πιλνᾷ, χθονὶ πάλυδοτέρῃ
 Εμπύπῳ, καὶ πᾶσα βοᾷ τότε νύξιος ὕλη.

230 Θῦρες δὲ φέουσ' ἄρας δ' ὑπὸ μέγ' ἔθοντο,
 Τῶν καὶ λάχνη δάσμα λαϊάσκιον, ἀλλὰ νύ κ' ἐπὶ τῷ
 Ψυχρὸς ἰὼν διάνοι διασυτέρνω πόρ' ἐόντων,
 Καὶ τε διὰ ῥινὸς βοῆς ὄρχεται, ὅδε μιν ἰχθ.
 Καὶ τε δι' αἶγα ἄνοι τανύτερχα, πῶτα δ' ὕτι,
 Οὐνεκ' ἐπαίταναι τέχνης αὐτῶν, ὃ διάνοι
 ἰσ' αὐμὸς βορέας, τροχαλὸν ἢ γέροντα τίθουσι.
 Καὶ διὰ παρθενικῆς ἀπαλόχρους ὃ διάνοι,
 ἥτι δόμων ἐντόδ' ἐφίλη παρὰ μνῆρι μίμνα,
 Οὐκ ὄργ' αἰδῶ πολυχρῆσ' ἀφροδίτης,

240 Εὐτε λοιδομασὶν τέρνω χροῖα, καὶ λίπ' ἐλαῖν
 Χροισαμένη, νυχίῃ λαϊαλέξετε ἐνδοθεν οἶκον
 Ἡμῶσι χιμερίῳ, δὲ ἀνόςιος δὲ πόδα τρέφει,
 Ερτ' ἀπύρῳ οἶκῳ, καὶ ἐν ἔθισι λουγαλέοισιν.
 Οὐ γὰρ οἰκίσιος δαίνυντο μὲν ὀρμηθῆναι,
 Ἀλλ' ἐπὶ λυαίνων ἀνδρῶν δαμόν τε πόλιν τε
 Στρωφᾶται, βράδιον ἢ πανελλύνεσι φαείναι,
 Καὶ τότε δὲ ἰσραοὶ καὶ νήκοροι ὑλκοῖται,
 Λογδὸν μυηλῶντες ἀνὰ δρυὶν βνοσίου
 Φόνυβόιν, καὶ πᾶσι ἐν φρεσὶ τῷ μέμνην,
 250 Οἱ σιῖπα μαυόμενοι, πυκινὸς λουθμῶνας ἔχουσι,
 Καὶ γλάφυ πέρηον, τότε δὲ τέποδι βροτῶ ἴσοι,

οὐτ'

Per Thraciam equis claram flans, Oceanoq;
 Incumbens, mugire facit terramq; nemusq;
 Alticomas quercus, ornosq; ex monte profundam
 Deicit in uallem, rapiens radicibus imis
 Flamine præcipiti, strepitu boat ardua sylua.
 Tamq; feræ exhorrent, caudasq; sub inguina ponunt,
 Densa licet pellis setisq; pilusq; sit ipsis,
 Sic tamen armatas Boreæ uis frigida transit.
 Nec bouis hunc arcet tergus, sed ad intima perflat,
 Perflat & hirsutas capras: finit esse bidentes
 Immunes. anno nam toto in corpore lanæ
 Perdurant: facit ille senes incedere curuos.
 At non mollicutes infestat uirginis artus,
 Quæ manet intra edes matri coniuncta paternas,
 Nescia adhuc quid amor, quid sint tua facta Dionet
 Undiq; sed tenerum corpus bene lota, oleoq;
 Perliæ odorifero, tectum intra nocte quiescit,
 Tempore quo polypus proprios depascitur artus,
 In gelido recubans antro, madidoq; cubili.
 Nondum etenim inuitat sua lustra relinquere Titan,
 Quæ super Aethiopum populos incedit & urbes,
 Tempus ad exiguum se terræ ostendit Achivæ,
 Syluicoleq; feræ tunc undiq; quotquot inermes,
 Quotquot cornigeræ stridentes dentibus, altæ
 Percurrunt syluas, resq; omnibus est ea cordi,
 Quæ sita;q; din in latebris sua corpora sternunt:
 Sed similes homini baculus cui tertius est pes,

- Οὐτ' ἐπὶ νῶτα ἔαγε, λαρὴ δ' εἰς ὕδατος ἑρᾶται.
 Τῷ ἱππεὶ φοιτῶσιν, ἀλσινόμονει νίφα λουπλήν.
 Καὶ τότε ἔασαδαι ὄβρυμα χροῶς, ὥς σε λελούω,
 Χλαῖνάν τε μαλακλήν, καὶ τόρμιόν γυτα χιτῶνα.
 Στήμονι δ' οὐ πάύρω πολλὴν ἑρόκα μηρύσαδαι.
 Τὴν περιέσασαδαι, ἵνα τοι τέλχες ἀτρεμίσωσι,
 Μηνὲ ὀρθαὶ φέριωσιν, ἀερόμεναι λιγὰ εἶμα.
 Ἀμφὶ δ' ὥς ποσσὶ πέλιδαι βοῶς ἐφὶ λιταμόνοιο
 160 Ἀρμονα δῆσαδαι, πύλοισι οὐτοδὲ πυκνάσας.
 Πρωτογόνων δ' ἐρίφων, ὅπόταν ἑνός ὤριον ἔλθοι,
 Δέρμα δ' αὖ συρράπην νύμφω βοῶς, ὅφρ' ἐπὶ νῶτω
 Υἱὸς ἀμφιδάλην αἰλὴν, λιπαλῆφι δ' ὑπόρριον
 Πίλον ἔχων ἀσκητόν, ἵν' ἔατα μὴ λιταδῶν.
 Ψυχὴ γὰρ τ' ἡὼς πέλῃαι, βορέας περόντος.
 Ἡὼς δ' ἐπὶ γαῖαν ἀπ' ἑρᾶν ἀπορόντος.
 Ἀγρὸς πυροφόρος τέταται μακάρων ἐπὶ ὄργεσι.
 Ὅς τε ἀργασμένος ποταμῶν ἀπὸ αἰὶνάντων,
 Υἱὸς ὑπὲρ γαίης ἀρθεῖς ἀνέμοιο θυέλλῃ,
 170 Ἀλλοτὶ μούθ' ἔει ποτὶ ἑσπέρου, ἄλλοτ' ἄνοι,
 Γυνὰ θρηϊκὴν βορέα νίφα λυονέοντος.
 Τὸν φθάμενος, ὄργα τελέσας, οἶνον δὲ νέεσθαι,
 Μὴ ποτὶ σ' ἑρᾶν ὄρν σποτόν γέρας ἀμφικαλύψῃ,
 Χρῆτά τε μυδαλῶν θέη, λιγὰ δ' εἶμα δεινὰ.
 Ἀλλ' ὑπαλύνεσθαι, μείς γ' χαλεπώτατος ἔτος
 Χιμῆριος, χαλεπὸς προβάτοισι, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις.
 Τῆμος δ' ἤμισιν βυσίρ, ἐπὶ δ' ἀνέρι τὸ πλεον εἶν
 Ἀρμαλῆς μακρὰ γ' ἐκίρροτοι σφρόνται εἰσί.

Ταῦτα

Cuiq; est iam fractū dorsum, & dependet humi frons,
 Huic similes, inde aufugiunt ubi nix iacet alba.
 Tunc, quod mando, tuum corpus bene uestibus arma.
 Induc talarem tunicam, superinduc chlenam:
 Siaminibus raris inducas licia densa:
 Inijceq; hinc uestem, ne horrescant frigore crines.
 Neue tibi horriduli rectiq; in corpore surgant,
 Induc perones pedibus de tergo tauri
 Fortiter occisi, prius intus crimibus opplens.
 Et bruma aduentante, bouis tibi consue neruo
 Pelles hœdorum, ut latè imponantur ad imbrem
 Pellendum dorso: crinesq; caputq; galerus
 Arte laboratus tegat, ut ne aures madefiant.
 Frigus in aurora seuum est aquilone ruente,
 Astriferoq; cadens in terram ex æthere mane
 Aer sæcundans segetem, super arua resedit.
 Qui primam liquidis fluuiorum hauritus ab undis,
 Hinc ui uentorum è terra sublatus in altum,
 Nunc pluuiam sub nocte adfert, nunc flamina gignit,
 Vndiq; Threicio nubes aquilone ciente:
 Hanc tu præueniens æsto pete tecta labore,
 Ne properans cœlo te fors nebula occupet atra,
 Et madidum corpus, uestesq; intingat in imbre.
 Hinc præuitato: mensis seuissimus hic est
 Brumalis, gravis & pecori & mortalibus ipsis.
 Pabula iumentis tum parcius obijce, uerum
 Plus homini apponas, quoniam longissima nox est.

- Ταῦτα φυλασσόμενος τέλεισμονόμῳ εἰς οὐρανὸν,
 180 ἰσθῆται νύηάς τε καὶ ἥματ'α, εἰσόνκν αὖθις
 Γῇ πάντων μήτηρ καρπὸν σύμμικτον οὐάκη.
 Εὐτ' αὖ ἐξήκοντ'α μετ'α τροπᾶς ἡελίοιο
 Χαμέρι' ἐντελέσῃ ῥαυς ἥματ'α, δὴ ρα τότ' ἀγῆρ
 Αἰγῆρος προλιπὼν ἰσθὸν ῥόον ὠκεανοῖο,
 Πρῶτον παμφαίνων, ἐπιτέλλεται ἀκρονέφαιος.
 Τόνδε μετ' ὄρθρογόν πανδιονίς ὤρτο χελιδὼν,
 Εἰς φάος ἀνθρώποις, ἕαρος νέον ἱσταμένοιο.
 Τὴν φθάμενος, οἶνας περιάμνεμεν, ὥς γὰρ ἄμενον.
 Αλλ' ἐπὶ ταν φέρειος ἀποχθονὸς αὖ φυτ'α βαίκεν,
 190 Πληϊάδης φύγωμ, τότε δὴ σπᾶφος ὑκέτι οἰνέωμ,
 Αλλ' ἀρπας τε χαρπασίμεναι, καὶ δμῶας ἐγείρειμ.
 Φσύγειν ἢ σπιδὸς θῶκας, καὶ ἐπ' ἡὼ λωϊτον,
 Ωρεν οὐ ἀμῆτ'α, ὅτε τ' ἡέλιος χροᾶ καρφῇ.
 Τυμῆτος πσύδαερ, καὶ οἶκαδε καρπὸν ἀγείρειμ,
 Ορθρον ἀνιστάμενος, ἵνα τοι βίος ἀμῆος εἴη.
 Ἡὼς γὰρ τ' ὄργιοι τρίτῳ ἀπομέριται αἴσαν.
 Ἡὼς τοι προφέρει μὲν ὁ δαῖ, προφέρει ἢ καὶ ὄργε.
 Ἡὼς, ἥτε φανῆσα πολίης ἐπέβησι λιλιύθῃ
 Ἀνθρώπων, πολλοῖσι δ' ἐπὶ ῥυγὰ βυσὶ τίθουσιμ.
 200 Ἡμος ἢ σκόλυμός τ' ἀνθεῖ, καὶ ἡχέτα τέτλιξ
 Δονδρετῶ ἐφισόμενος, λιγυρὴν ἡλ'α χεύετ' αἰοδὴν
 Ρυκτὸν ὑπὸ πῆδρύγωμ, θέριος λαματ'ιδεὺς ὤρη,
 Τῆμος πύοταται τ' αἶγες, καὶ οἶνος ἄριστος,
 Μαχλόταται ἢ γυνάκεις, ἀφανρότατοι δέ τι ἄνδρες
 Εἰσὶν, ἐπὶ λιπαρὴν καὶ γύναια σείρεις ἄλ'α.

Hæc obseruato, dum impletis mensibus anni
 Aequa dies fuerit nocti, & dum denuò mater
 Candoræ tellus fructus ferat alma recentes.
 Cum post solstitium brumæ regnator Olympi
 Sexaginta dies consecerit, illicò deinde
 Oceani Arcturus sacris releuans caput undis
 Exoritur, fulgens noctis uenientibus umbris.
 Hanc post, lugubris rege ex Pandione nata
 Ad uer primum oculis hominum se ostendit hirundo,
 Huius præueniens aduentum, incidito uites.
 Cum calida è terra reptat testudo per agros
 Pleiades fugiens, tum tempus mittere uites,
 Sed salces acue, atq; in messem mittito seruos.
 Desere mane torum, & ualeat confessus in umbra
 Temporibus messis, cum Phœbus corpus adurit.
 Sed properans cura, ut fructus sub testâ uehantur.
 Surgito mane, tibi ut uictus contingat abundè.
 Conficitur facile pars tertia mane laborum,
 Aurora acceleratq; uiam, acceleratq; laborem.
 Multi iter inceptare solent illius ad ortum,
 Bobus & miscitur tum multis pondus aratri.
 Cardus in pratis cum floret, & ore cicada
 Arboribus latitans dat acutum stridula cantum,
 Crebrò alas quatitans, operose æstatis in hora,
 Tunc capræ pingues, tunc & mollissima uina,
 Formina tunc coitus auidissima, languidus est uir.
 Non capiti & genibus uires Canis æstifer aufert,

Αδαλῆος δὲ τι χεὺς ὑπὸ λαύματις, ἀλλὰ τότε ἤδη
 εἶναι πῆραϊν τε σκῆν, καὶ βίβλινος οἶνος,
 Μάλα τ' αἰμολγαίμ, γάλα τ' αἰγῶν σβερνυμονάων,
 καὶ βοὸς ὕλοφάγοιο λερέας, μέπω τῆσκόημς,

810 Πρωτογόνων τ' ἐρίφων ἔτι δ' αἰδοπα πινέμεν οἶνον,
 Ερσκή ἐξόμνον, λεγορμμόνον ἦτορ ἐδωδῆς,
 Αντίον συνερέας ανέμς τρέψαντα πρόσωπον.
 Κρήνης τ' ἀρνῶν καὶ ἀπορρύτης, ἥτ' ἀβόλωτος,
 Τρεῖς ὕδατος προχείμεν, τὸ δ' τετραῖον ἴμεν οἶνον,
 Διωσὶ δ' ἐπὶ στυνέμεν, διμῆτόρος ἰδρόν ἀκτὴν
 Δινέμεν, οὗτ' αὖ πρῶτα φανῆ ὄρνος ὠρέωνος,
 Χώρῳ ἐν σὺαεῖ καὶ σὺτροχάλλῳ οὐ ἀλῶν,
 Μέτρῳ δ' ἐπὶ νομίσασθαι ἐν ἀγγεστῇ, αὐτὰρ ἐπὶ κὺν δὲ
 Γαῦτα βίον λαΐσθηναι ἐπαρμέμενον ἐνδοθεν οἶον,

820 Οὔτ' αἰσιν ποιῆσθαι, καὶ ἀτεκνον ὄριον
 Δίσι δὲ λείλομαι, χαλεπὴ δ' ὑπόπορτις ὄριος.
 καὶ λιύδα λαρχαρόδοντα κομῆν, μὴ φείδιο σίτη,
 Μὴ ποτέ σ' ἡμόροκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χεῖμαθ' ἐλκται,
 Χόρτον δ' ἐπὶ νομίσαι, καὶ συρφετόν, ὅφρα ται εἶναι
 Βασὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπνετανόν, αὐτὰρ ἐπεὶ
 Διῶας ἀναψύξαι φίλα γῆνα, καὶ βοὶ λῦσαι.

Εὐτ' αὖ δ' ὠρέων καὶ σείριος ἐς μέσον ἐλθῇ
 Οὐρανόν, ἀρμυρόν δ' ἐσίδῃ ῥόδο δ' ἀνὴρ ἡὺς,
 Ω πέρσῃ, τότε πάντας ἀπόδρεπε οἶνα δὲ βότρυς,

830 Δάξαι δ' ἐκλίω δέκα ἡμέρας καὶ δέκα νύκτας,
 Γούτε δ' οὐσιν αἰσῇ, ἡὺς δ' εἰς ἀγγεῖ ἀφῦσαι,
 Δῶρα διωνύσου πολυγυθῆος, αὐτὰρ ἐπὶ κὺν δὲ

Corpus ex exuccum facit aestas: saxea tum te
Vmbra habeat, tumq; adsint Biblina uina, placentia
Lactea, lacq; caprae, quae non alit ubere foetum,
Nec teneri uituli nondum enixi caro desit
Haedorumq; recens natorum: nigra sub umbris
Vina sedens misce, recrea cor dulcibus escis,
Spirantem leuiter faciem conuersus ad Eurum,
Et fontem aspiciens sine limo ex fine fluentem:
Sed ter aquam funde, ex quarta uinum uice misce.

Brachia cum primum profert robustus Orion,
Sacta iube excutiant famuli Cerealia dona,
Area in aequali, ex uentis regione patente.
Excussam Cererem metire, in uasa reponens.
Quamq; tenes omnem iam structum intra horrea uictum,
Quere domo propria famulum, famulamq; carentem
Prolibus. illa solet, quae lactat, inutilis esse.
Pascere cura canem quoq; sit, ne parcito pani,
Ne tua furetur solitus fur stertere luce.
Postremo moneo, ut foenum paleasq; recondas,
Vnde boues pascas mulosq; his omnibus actis,
Tauris deme iugum, ex famulis concede quietem.

Cum medio coelo Canis Orionq; uagantur,
Arcturumq; aurora uidet sibi stare propinquum,
Collige tunc omnes Perse de uitibus uuas,
Et bis quinque dies noctesq; exponito soli,
Sint ex quinque dies sine sole, in dolia sexto
Munera leticiam Bacchi parientia conde.

Πληϊάδεις θ' ὑάδες τε, τό τε δορός ὤρωνος
 Διὸς αἰὲρ, τότ' ἔπατ' ἀρότρε μεμνημένος εἶναι
 βραῖς, πλείων ἢ ἡπατὰ χθονὸς ἄμρονος εἶν.

Εἰ δέ σε καυτιλῆς ἀναπιφίλα ἱμέρος αἰρή,
 Εὐτ' αὖ πλειάδεις δορός ὄμβροιο ὤρωνος
 Φεύγσαι, πῆψωσι ἐς ὁροισάδ' αὖ πόντον,
 Δὲ τότε παντοῖων ἀνέμων θύγῃσι αὐτά.

340 Καὶ τότε μνηστέον ἔχον ἐνὶ οἴκῳ πόντω,
 Γῆν δ' ὄργάζεσθαι μεμνημένος, ὥς σε λιπύν,
 Νῆα δ' ἐπ' ἠπείρ' ὀρύσαι, πυνάσαι τε λίθοισι
 Γαῖτοβρον, ὅφρ' ἴχωσ' ἀνέμων μένος ὕγρον ἀόστωμα,
 Χείμαρον ἐξορύσας, ἵνα μὴ πύθῃ διὸς ὄμβρος.
 Οὔλα δ' ἐπαφύμενα πάντα τιφ' ἐνὶ ἡέθρο οἴκῳ,
 Εὐχόμενος φοβήσας κνὸς πῆδ' αὖ ποτ' ὁπόροιο.
 Ρυδάλιον δ' ἐν ἄργεῖ ὑπὲρ ἡπατὴν ἑριμάσσειναι.
 Αὐτὸς δ' ὠραῖον μίμναι πλόον εἰσόνον ἔλθῃ.
 Καὶ τότε νῆα θολὴν, ἀλλὰ δ' ἐλκόμενον ἐν δέ τε φόρτον

350 Ἀρμενον ἐν πύκνῳ αἶμα, ἵν' οἴκαδε λέρδος ἄρῃαι.
 Ως πόρ' ἐμός τι πατέρ, κὶ σὸς, μέγα νῆπι πέρην,
 Γλωῖσσαι κνύσι, βίη λεχνημόνος ἰδλῷ.
 Ος ποτε κὶ τῆ δ' ἔλθῃ πολὺν διὰ πόντον ἀνύσας,
 Κύμῳ αἰολίῃα προλιπὼν, ἐν νῆι μελαίῃ,
 Οὐκ ἄφρονος φεύγων, ἢ δὲ πλετόν τε καὶ ὄλβον,
 Ἀλλὰ ἡπατὴν πονίῃν, τὴν ζῆνις ἀνδρείοι διέδωκε,
 Νάσσατο δ' ἄρχ' ἐλκόμενος οἰσυρῇ ἐνὶ κώμῃ
 Ἀσπρη, χεῖμα ἡπατὴν, θέρμ' ἀργαλίῃ, ἢ δὲ ποτ' ἰδλῷ.
 Τυφὴ δ' ἢ πέρην ἄργων μεμνημένος εἶναι

Postquam pleiades hyadesq;, atq; amplius Orion
Occiderint, tum mox inuertere uomere terram
Esto memor: sic queq; suo anni tempore fiant.

At tibi difficilis res si sit nautica cordi,
Tempore quo coe Atlantides Oriona
Vitantes sæuum pelagi conduntur in undas,
Omnigeni miscent inter se prælia uenti,
Hinc tua nulla mihi tum currat in æquore nauis:
Cura sit, ut iubeo, tellurem inuadere aratro.
Nauigium subduc in litus, et undiq; saxa
Aduolue, ut sedeat tutum spiramina contra.
Eijce aquas pluuias, ut ne Iouis imbre putrescat.
Arma ratis cuncta ad tua tecum culmina conser,
Carbasa, que nauis sunt ale, ritè plicato,
Suspendas fumosa super laquearia clauum.
Ipse uiam differ dum tempus uenerit aptum,
Tum nauem æquoreas in aquas deducito, et illam
Mercibus oppleto, unde domum bona lucra reportes.
Sic noster solitus pater est dare uela per undas,
Perse chore, bonum uictum hinc æquumq; parabat.
Et semel hac tenuit cursum, emensus mare magnum,
Æolica à Cuma soluens cum naue picata:
Non quòd diuitias amplas fugiebat, opesq;,
Sed paupertatem mortalibus à Ioue missam,
Haud Helicone procul, miseranda habitabat in Ascras
Qui malus ac grauis est, brumq; æstateq; uicus.
Curandum Perse tempestiuo omnia fiant

c s   Tempore,

- 260 Ωραίωμ πάντων, πορὶ ναυτιλίας ἥ μάλισται.
 Νῦ' ὀλίγω αἰνέω, μεγάλη δ' οὐκ φορτία θιάσαι.
 Μείωμ μὲν φόρτος, μείωμ δ' ἐπὶ κίρδι κέρδιος
 Εἴσεται, εἰκ' αἰετοὶ γε ἡκαναὲς ἀπέχουσιν αὐτάς.
 Εὐτ' αὖ ἐπ' ἐμπορίην τρέψας αἰσίφρονά θνητὸν,
 Βύλῃαι χρεῖα τε προφυγεῖν, λιὰν λιμὸν ἀτόρπῃ,
 Δάξω δέ τοι μέτρα πολυφλαίσβοιο θαλάσσης,
 Οὔτε τι ναυτιλίας σισοφισμῶνος, ὅτε τι νῆον.
 Οὐ γὰρ πώποτε νηὶ γ' ἐπέπλωμ σῦρίαι πόντεσσι,
 Εἰ μὴ εἰς σύβοιαν ἐξ αὐλίδος, ἥ ποτ' ἀχαιοί.
- 270 Μέναντες χαμῶνα, πολλὴν σὺν λαὸν ἄγαρην
 Ἑλλάδος ἐξ ἰσθμῆς, τροίλῃ εἰς ἡκαλιγυνάικα.
 Εὐθάδ' ἐγὼν ἐπ' αἰθλα λαϊφρονος ἀμφιδάμαντος,
 Χαλκίδα τ' εἰσεπέρυσσα, τὰ ἧ προπιφραδμοῦνα πολλὰ
 Ἀθλ' ἐθεσαν παῖδες μεγαλήτεροις. οὐθά μιν φημί
 Ὑμῶν νικῆσαντα, φέρειν τρίποδ' ὠτόωντα.
 Τὸν μὲν ἐγὼ μύσησ' ἐλκωντιάδης ἀνέθηνκα,
 Εὐθά μιν τοπρῶτον λιγυρῆς ἐπέβυσαν αἰοιδῆς.
 Τόσσοι τοι νῆων γε πεπείραμαι πολυγύμφων.
 Ἀλλὰ λιὰ ὡς ὄρεω βηνὸς νόον αἰγιόχοιο.
- 280 Μῦσαι γὰρ μ' ἐδίδαξαν ἀβέσφατον ὕμνον αἰείδων.
 Ἡματα πορτήνοντα μετὰ τροπᾶς κελίοιο,
 Εἰς τέλος ἐλθόντες θόρυβος ἡμακτώδεις ὄρεσι,
 Ωραίος πέλειται θνητοῖς κλῶος, ὅτε κεν νῆα
 Κνωάξαισι, ὅτ' ἀνδρας ἀποφθίσει θάλασσα,
 Εἰ μὴ δὴ πρόσφρων γε πεισιστάων οὐοσύχων,
 Ἡ βῆς ἀθανάτων βασιλεὺς ἐθέλῃσιρ ὀλέσσαι.

Tempore, sed primam hanc curā res nautica poscit.
Laudato exiguam nauem, at res credito magna,
Quo maior uectura, lucra hoc maiora futura,
Si modo contineant rabiosi flamina uenti.
Quando ad mercatum uertisti pectora, sic et
Debita conaris uitare, famemq; moleſtam,
Multiſoni oſtendam pelagi curſusq; modosq;
Non tamen ipſe rei, quæ pertinet ad mare, doctus.
Nam nunquam rate ſum ſpacioſa per æquora uectus,
Præterquam Eubœam ad uicinā ex Aulide, ubi olim
Argiui à ducibus populi collectio facta eſt,
Dum ſeuum mare ibi tenuit Troiam ire uolentes.
Illic Amphidamantis ego ad certamina ueni,
Chalcidæq; intraui. nam plurima præmia clari
Proclamata uiri ſtatuere: at carmine tum me
Viſtorem, tripodem auritum retuliſſe recordor.
Hunc ego ſuſpendi Muſis Heliconis honorem,
Primum ibi fecerunt me hymnum tentare ſonorum.
Nunc mihi quanta fuit ratiū experientia cernis.
Attamen Aegiachi mentem reſerabo tonantis,
Nam docuere deæ me ſacrum pangere carmen.

Quinquaginta dies poſt, quā ſe uertit ab uſto
Sol Cancro, eſtatis iam parte cadente ſuprema,
Eſt opportunum fluctus intrare marinos,
Non facile franges nauem, aut homines mare perdet,
Perdere ſi nolit princeps Neptunus aquarum,
Sive deū ſimul atq; hominum rex Iuppiter altus.

Namq;

- Ερ τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.
 Τῆμος δ' ὀκνεῖς τ' αὖραι, καὶ πόντος ἀπύμωρ,
 Ἐθνηλός· τότε νῆα θολὴν, ἀνέμοισι πιθήσας,
 290 Ἐλκέμεν ἐς πόντον, φόρτον δ' ἐν πάντα τίθειδαι.
 Σπύδιον δ' ὅτι τάχις· πάλιν οἶκονδε νέειδαι.
 Μὴ ἢ μόνον οἶνόν τε νέον, καὶ ὀπωρινὸν ὄμβρον,
 Καὶ χειμῶν ἐπίοντα, πρότοιο τε θανάς ἀτάς,
 Ὃς τ' ὥρειν θάλασσαν ὁμαρτήσας διὰς ὄμβρον
 ῥοσσῶ, ὀπωρινῶ, χαλεπὸν δέ τε πόντον ἐθνηκον.
 Ἄλλος δ' εἰαρινὸς πέλεται πλόος ἀνθρώποισιν.
 Ἥμος δὲ τοπρεῖον, ὅσον τ' ἐπιβᾶσαι λιγύονη
 Ἰχθυος ἐποίνον, τόσον πέταλ' ἀνδρὶ φανείν
 Εἰς ἱράδι ἀκροτάτῃ, τότε δ' ἀμβρατὸς ἐστὶ θάλασσαν.
 300 Εἰαρινὸς δ' ὕτος πέλεται πλόος, ὃ μὲν ἔγωγε
 Αἰνυμῇ, ὃ γὰρ ἐμῶ θυμῶ λιχαριμνός ἐστιν,
 Ἀρκαπῆος χαλεπῶς καὶ φύγοις κακόν, ἀλλὰ νῦν καὶ τὰ
 Ἀνθρώποι ρίψαι αἰδρεῖται νόοιο.
 Χρῆματα γὰρ ψυχὴν πέλεται θαλοῖσι βροτοῖσι.
 Θανόν δ' ἐστὶ θανόν μετὰ λύμασι, ἀλλὰ σ' αὖτις
 Φράζειδαι τάδε πάντα μετὰ φρεσὶν, ὥς σ' ἀγορεύω.
 Μὴ δ' ἐνὶ νηυσὶν ἅπαντα βίον λούλῃσι τίθειδαι,
 Ἀλλὰ πλεῖν λείπειν, τὰ δ' ἐμείονα φορτίζειδαι.
 Θανόν γὰρ πόντῳ μετὰ λύμασι πῆματι λῆρσαι.
 310 Θανόν δ' εἰ καὶ ἐπ' ἄμαξαν ὑπέρβιον ἄχθος ἀέρας,
 Ἀξονα λιπαῖσιν, τὰ δ' ἐμείονα φορτίζειδαι.
 Μέτρα φυλάσσειδαι, λιμὸς δ' ἐπὶ πᾶσι ἀριστος.
 Ὀρεῖται δ' ἡ γυναῖκα τὸν ποτὶ οἶνον ἄγειδαι,

Namq; per bos pariter stat cardo boniq; maliq;
Non uarij tum flant uenti, iacet unda quieta,
Tum trabe confidens uentis securus in altum
Nauem, ac sarcinulas impone suo ordine cunctas.
Ne differ reditum, cito sed properato reuerti:
Neu pluuiã autumnì expectes, Bacchumq; recentem,
Insanosq; noti flatus, byememq; sequentem.
Namq; autumnali pluuiã comitatus abunde,
Fluctibus horrifonis imum mare concutit auster.
Ast iter est aliud per pontum tempore ueris,
Cum primum apparent frondes in uertice fici
Tante, quanta pedum reddit uestigia cornix
Per terram incedens: tum fit uia perula ponti.
Atq; hic est cursus, qui fit sub tempora ueris:
Sed nulla ille animo nostro ratione probatur,
Maturus nimium, datur agrè euadere cladem.
Attamen hæc homines cæci mentē omnia tentant.
Nam miseris anima est dirum mortalibus aurum,
Sed duram oppetere ac submergi gurgite falso est.
Hinc præceptorum uolo te memorem esse meorum.
Nunquam quicquid habes totum committe carinis,
Plura domi linquens, paucissima credito naui.
Nam graue, damna pati medijs in fluctibus atris,
Vt graue si plaustrum nimio sub pondere pressi
Axis frangatur, res dispergantur et omnes.
Hinc modū ama, bonaq; in re occasio præualeat omni.
Iunge tibi uxorem dum firmus adhuc uigor adsit,

Annos

Μήτε τριηκόντων ἐτέρω μάλα πολλ' ἀπολέπων,
 Μήτ' ἐπιθείς μάλα πολλὰ γάμος δέ τοι ὤριος ἔσται.
 Ἡ δέ γυνὴ τέτορ' ἠρώη, πένπῳ ἢ γαμείτο.
 Γαρβερνίλῳ ἢ γαμείρ, ὥσπ' ἦθια λιθνα διδάξῃς.
 Τίλῃσι μάλισσα γαμείρ, ἢ τις σέβον ἐγγυθὶ ναίει,
 Πάντα μάλ' ἀμφὶς ἰδῶν, μὴ γείτοσι χαρμαῖα γήμῃς.

220 Οὐ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ κίχεται ἄμενον
 Τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε λιανῆς ἢ ῥίγιον ἄλλο,
 Δαιτυλόχης, ἥτ' αὐδρα καὶ ἰφθιμόν πόρ' ἰόντα
 Εὖε ἄτορ δαλῆ, καὶ ὠμῷ γέρας δῶπον.
 Εὖ δ' ὅπῃρ ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι.
 Μυδρὴ κασιγνήτῳ ἴσον ποιῆσαι ἑταῖρον.
 Εἰ δέ κε ποιήσῃς, μή μιν πρότορος λιανὸν ἔρξῃς,
 Μὴ ἢ ψύλλεσθαι γλώσσης χάριν, εἰ δέ ἔσθ' ἀρχα
 Ἥτι ἔπος εἰπὼν ἀποθύμιον, καὶ ἑρξας,
 Δὲς τόσα τίννυσθαι μεμνημένος, εἰ δέ κεν αὖθις

230 Ἡγῆτ' ἐς φιλότῃτα, δίκην δ' ἐθέλῃσι παρραχῆν,
 Δέξασθαι, δαίλος τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον
 Ποιῆται, σέ ἢ μή τι νόον κατατεγγέτω εἶδος.
 Μὴ ἢ πολύξενον, μὴ δ' ἄξενον καλῆσθαι,
 Μὴ ἢ λιανὸν ἐτάρον, μὴ δ' ἐδῶν ναιεσῆρα.
 Μυδρὴ ποτ' ὕλομένῳ πρηνὲν θυμοφθόρον, ἀνδρὶ
 Τέτλαθ' ὄνειδίζειν, μακάρων δόσιρ' αἰὲν ἰόντων.
 Γλώσσης τοι θησαυρὸς ἐν ἀνθρώποισιρ' ἀφίτος
 Φαιδωλῆς, πλείσθ' ἢ χάρις κατα μέτρον ἴσους.
 Εἰ ἢ λιανὸν εἰποις, τάχα κ' αὐτὸς μείζον ἀνύσσεις.

240 Μὴ ἢ πολύξενος δαυτὸς δυαπέμφιλος εἶναι.

Annos cum numeras ter denos, plusue minusue.
Aptum est coniugium: decimo sed foemina quarto
Anno pubescit, nubat mox deinde sequenti. —
Virginem, ut instituas laudatis moribus, opta,
Vicinanq; tibi praecunctis delige sponsam.
Sed tamen hic cautus, ne te uicinia ludat.
Nil uxore uiro melius contingit honesta,
Nilq; mala peius: tali, quae uiuere laute
Cum solet. haec quamuis ualidum, sine torre maritum
Virum exiccat, citiusq; senescere cogit.
Sedulus observa curam, cultumq; deorum.
Dilige post fratrem, focium: quod si parem amorem
Esse uelis, focus ne ledatur prior abs te,
Neue illi fictum tua lingua ostendat amorem.
Si dicto incipiat prior ille aut ledere facto,
Tunc memor esto, eademq; illi cum scenore redde.
Rursus amicitiam ueterem observare uolentem,
Atq; pati poenas uiolati foederis a se,
Suscipe, (nam miser est, crebro qui mutat amicos)
Nec tua post unquam facies praeseferat iram.
Ne multos, neu rursus habeas nullos tibi amicos.
Prauos euitato, bonis noli esse molestus.
Paupertatis inops nunquam grauis audiat ex te
Opprobrium: nam dos est numinis illa potentis.
Lingua bonum eximium est homini, si pauca loquatur,
Siquod modum conseruet, inest tum magna uenustas.
Si probris laceres, laceraberis illico peius.
Publica cum celebrat populus conuiuia, confer

Εκ λιοινῶ πλάσῃ ἢ χάρις, λαπαύν τ' ὀλιγίστη.
 Μὴ δέ ποτ' ἐξ ἡὺς διτ' εἰς λαίβαρ αἴθοπα οἶνον
 Χρῶσιν ἀνέπιοισιν, μὴ δ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.
 Οὐ γάρ τοί γε κλύουσιν, ἀποπῆνυσι δέ τ' ἀράς.
 Μὴ δ' αὖτ' ἡελίοιο τετραμμόνος ὀρθὰς ὀμιχέει.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ κε δύνῃ μεμνημόνος ἐστ' ἀνιόντα,
 Μή τ' ἐν ὀδίῳ, μή τ' ἐπὶ δὲ ὀδῷ προβάδην ὕρῃης.
 Μὴ δ' ἀπογυμνοθείς, μακάρων τοι νύκτες ἑσθλῆται.
 Εἰόμενος δ' ὅ γε θέος αὐτῶς, πεπνυμένος εἰδώς,

350 Ἡ ὅ γε πρὸς τοῖχον πειλάσας σὺ δόρκειος αὐλῆς.
 Μὴ δ' αἰδοῖα γονῇ πεπαλαγμόνος σὺ δόθην οἶκῳ
 Ἐστὶν ἱμπελαδὸν παρὰ φαιέμεν, ἀλλ' αἰεὶ αἰετῶναι.
 Μὴ δ' ἀπὸ δυσφύμοιο τάφῳ ἀπονοσθήσασα
 Σπέρμαίναρ γυνεὴν, ἀλλ' ἀθανάτων ἀπὸ δακτύλου.
 Μὴ δέ ποτ' ἀνάνων ποταμῶν λιανὴ ῥέουσι ὕδαρ
 Πρὸς τὴν πόρῃν, πρὶν γ' εὖ ξυνοῖσθαι ἐς λιανὰ ῥέεθρα,
 Χάρας νηψάμενος πολυκράτῳ ὕδατι λουήῃ.
 Ος ποταμὸν διαβῇ, λιανότητι ἢ χέρας ἀνιπῆας.
 Τῷ δέ θεοὶ νημεσῶσι, καὶ ἄλγιστα δῶκαν ὀπίσσω.

360 Μὴ δ' ἀπὸ ποντόζοιο θεῶν ἐνὶ δαίτῃ βαλεῖν
 Αἶον ἀπὸ χλωρῆς τάμναρ αἰθωνι σιδέρεω
 Μὴ δέ ποτ' οἶνοχόλῳ τιθέμεν ἱερῶντος ὑπόρθεον
 Ρινόντων, ὅλοῦ γὰρ ἐπ' αὐτῷ μῆρα τέτυκται.
 Μὴ δέ δόμον ποτῶν ἀνιπείξισιν καταλείπειν,
 Μή τι ἐφεσόμενος ἱρώῃ λακέρυζα ἱορώνη.
 Μὴ δ' ἀπὸ χυτροπόδων ἀνιπὶ ῥένων ἀνελόντα
 Ἐθεῖν, μὴ δέ λείπειν, ἐπεὶ καὶ τοῖς ὄντι πεινῇ.

OPERA ET DIES.

81

Accedens aliquid tecum, nec sordidus esto.
 Pro sumptu exiguo redit ad te magna uoluptas.
 Mene Ioni ac reliquis superis libare caue
 Illotis manibus. Dijs sordida sacra recusant.
 Ad faciem solis conuersus meiere noli:
 Sed quando occubuit, donec fuerit nouus ortus.
 Atq; quibus sis cunq; locis, facere inter eundum,
 Directus ne caue: nam Dijs sacra quoq; noctes.
 Vir pius, ac dextro donatus pectore, meiet
 Sine sedens, siue admoto stans corpore sepi.
 Res fuit in thalamo chara cum coniuge, Vestæ
 Tum tibi polluto caue ne peragantur honores.
 Nec Veneri coena funebri incumbere reuersus:
 Verum epulis surgens letis, lautisq; Decorum.
 Ne stans pedibus calcaueris usq; fluentes,
 Ni prim afficiens exores pulchra fluentia,
 Ac manuum sordes in aqua purgaueris antè.
 Qui flumina impurus nullum calcare ueretur,
 Hunc superi oderant, ac post mala plurima sentit.
 Symposio in celebri, presentes sunt ubi diui,
 Ne refeces ungues cultello à sorde repurgans.
 Ne cratera super potantum ponte lagenam:
 Qui facit, eueniet mors illi cruda repentè.
 Aedificansq; domum, ne linquito semiparatam,
 Ne sedeat clamosa super cornicula cantans.
 Ne comedere ex illa quæ non benedicta patella est,
 Neque laues: quoniam factis quoq; poena stat illis.

f

Ne

OPERA ET DIES.

Ne puerum seu sit natus ter quatuor annos,
 Sen totidem menses, educas molliter, inq;
 Delicijs siquidem nil uiribus officit æquè.
 Nèue ad balneum, ubi muliebris turba lauatur,
 Vir lotum uenias: nam poena grauis quoq; tali
 Euenit. aut ueniens superis ubi Dijs sacra fiunt,
 Ne culpes eas quippe Dei hinc accenditur ira.
 Precipue hoc cautas, uel fluminum in ostia, cursu
 In mare que properant, uel in ipsos mingere fontes.
 Nèue aluum exoneret: nam non est utile factu.
 Sedulus ac hominum famam uitato molestam:
 Ingens fama malum, facilisq; illius origo est.
 Perfertur graue, & orta semel deponitur egrè:
 Illa etenim prorsus nequit euanescere fama,
 Vndiq; quam uulgus spargit, quoniam quoq; diua est.

HESIODI DIES.

Rite dies seruans, que sunt Ioue patre
 create,
 Optima die seruis quod sit tricesima
 mensis,
 Ac opera inspicere, ac dimensum di-
 uidere illis,

Qua solet & populus tractare forensia iura.
 A magno Ioue principium est & origo diebus.
 Prima dies sacra est, tum quarta & septima sacra:
 Nonq; hac Latona genitus perhibetur Apollo.
 Octaua, & Lune crescentis nona, putantur

- Εξοχ' ἑξομοῦοις, βροθήσια ὄργα πορεύσθαι.
 10 Ενδειατὸ ἧ, δυωδειατὸ τ', ἀμφωγε μὲ ἰδύλαι,
 Η μὲν οἷς πάλαι, ἡ δ' ὄφρα ναὶ καρπὸν αἰμᾶσαι.
 Η δὲ δυωδειατὸ τῆς ἐνδειατὸς μίγ' αἰμᾶνων.
 Τῇ γὰρ τοι νεῖνίματ' ἀβροσιπότητος ἀράχνης,
 Ηματὸς ἐκ πλείς, ὅτε τ' ἴθρις σωρὸν αἰμᾶται.
 Τῇ δ' ἴσθι σῆσαιτο γυνή, προβάλλει τότε ὄργον.
 Μίωός δ' ἱσταμένον τρισηκιδειατὸν ἀλέαδαι
 Σπέρματος ἀρχιδαι, φυτὰ δ' ἐνθρέψαδαι ἀρίστη.
 Εἴη δ' ἡ μέσση μάλ' ἀσύνφορός ἐστι φυτοῖσι,
 Ανδρογόνος τ' ἀγαθή, λύρη δ' ὁ σύνφορός ἐστιν,
 20 Οὔτε γυνίδαι πρῶτ' ἔτ' αὖ γάμος ἀντιβολῆσαι.
 Οὐδέ μιν ἡ πρώτη εἴη, λύρη τε γυνίδαι
 Αρμονος, ἀλλ' ἐρῶνς τάμνειν, καὶ πῶτα μήλωσιν.
 Σπέρμα τ' ἀμφιβαλεῖν ποιμνήϊον ἥπιον ἡμᾶρ.
 Εὐδελὴ δ' ἀνδρογόνος, φιλικὴ δὲ τὴν ἑρτομα βάσαν,
 Ὑψύδαι δ' αἰμυλίας τε λόγους, λευφίας τ' ὀχρισμὸς.
 Μίωός δ' ὀγδοατὴν ἑκαστὸν καὶ βῦρ ἐρμιοκομ
 Ταμνέμεν, ἔρῳας ἧ δυωδειατὴν ταλασργῶς.
 Εἰνάδι δ' ἐν μεγάλῃ πλείω ἡματι ἴσθρι φῶτα
 Γάναδαι, μάλα γὰρ τὴν νόον πεπνηασμένος ἐστίν.
 30 Εὐδελὴ δ' ἀνδρογόνος δειατὴν, λύρη δὲ τὴν τιτράς
 Μέσση, τῇ δὲ τὴν μῦλα καὶ εἰλποδας ἑλικας ὄνς,
 Καὶ καὶ καρχαρόδοντα, καὶ ἔρῳας ταλασργῶς,
 Γρηκύναι ἐπὶ χάρᾳ τιθείας, πεφύλαξε ἧ θυμῷ
 Τιτράδ' ἀλσάδαι φθίνοντος δ' ἱσταμένον τι,
 Αλγεια θυμοβορᾶν μάλα τοι τιτλισημόν ἡμᾶρ.

Esse bone, quæuis opera atq; negocia obire.
Laudantur quoq; post decimam prima atq; secunda:
Scito tamen, quod sit longè hæc præstantior illa.
Hæc tonde pecudes, lætam illa demete frugem.
Pendula ex hac tennes connectit aranea telas,
Quod sit plena dies, formicæq; rodit aceruum:
Illa exordiri telam mihi foemina curet.
Tertia post decimam infelix conspergere cultum
Semine agrum, præstat tamen optima robora plantis.
Sexta super decimam teneris asperrima plantis:
Apta mari gignendo, sed est non apta puella
Gignende primum, nec eam tum nubere præstat.
Sextaq; præcedens gignende inimica puella est,
Apta boedis, ouiumq; uiris excindere testes,
Et pecudum stabulum communire undiq; septo.
Dandis apta uiris: ex amat conuicia, falsa
Verba loqui, clam sermones ferere inter amantes.
Mensis at octaua castres caprumq; bouemq;
Luce duodecima mulis castratio fiat.
Sed cum uicenus lune iam uoluitur orbis,
Vir tibi nascetur prudens, ex ad omnia dexter.
Dandis apta uiris decima est: hinc quarta puella
Blanda fauet: pecora hæc, curuoq; boues pede cuntes,
Et celeres catulos, mulosq; operum patientes
Imposita cicurato manu, nitare memento
Quartam iam medij, tum quartam deficientis
Mensis: namq; animum tum cura mille remordent.

Ερ ἢ τετάρτη μῦθος ἀγιδαι δ' ἐς οἶνον ἀκοιτιν,
 Οἶωνος ἰόντας, οἱ ἐπ' ὄρχματι τέτῳ ἀριστοι.
 Πέμπτης δ' ἐφαλίσθαι, ἐπεὶ χαλεπαὶ τε καὶ αἰνὰ,
 Ερ πέμπτη γὰρ φασιν ὄρινυκτες ἀμφιπολύνειν,

40 Οἶνον τιννυμόνας, τὸν ἔρις τίς πῦμ' ἐπιόρκους.

Μίση δ' ἐβλομάτη ἀμύτορος ἰσθὸν ἀπλὴν
 Εὐ μάλ' ὀπιπθόντα ἐντροχάλῳ σὸ δλωῖ
 Βάλλειν, ἐλοτόμον τε ταμῆρ θαλαμῆα δῶρα,
 Νήϊά τε ξύλα πολλὰ, τάτ' ἄρμυρα πυνσὶ πείλονται.
 Τίτράδι δ' ἀρχιδαι κῆας πῆγνυθαι ἀραιάς.
 Εἰνὰς δ' ἡ μίση ἐπιδέσθαι λώϊον ἡμαρ.

Πρωτίην δ' εἰνὰς παναπύμων ἀνθρώποισιν.
 Εὐδλὲ μὲν γὰρ τ' ἢ φνυθῆναι, καὶ γονέιδαι,
 Ἀνέρι τ' ἢ δὲ γυναικί, καὶ ἔκκοι πᾶν γαμὸν ἡμαρ.

50 Παῦροι δ' αὐτ' ἴσασι τρισαπτάδα μῦθος ἀρίστου
 Ἀρξασθαι τε πῖθον, καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχρὸν θέναι
 Βασί καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσι,
 Νῦα πολυελπίδα βοὸν εἰς οἶνοπα πόντον
 Εἰρῆμεναι, παῦροι δέ τ' ἀλαθία λιηλίσκουσιν.
 Τίτράδι δ' οἶγε πῖθον, περὶ πάντων ἰσθὸν ἡμαρ
 Μίση, παῦροι δ' αὐτε μετ' εἰκάδα μῦθος ἀρίστου
 Ἦς γινομένης, ἐπιδέσθαι δ' ἐπὶ χερσίων.

Αἰδοι μὲν ἡμέραι εἶσιν ἐπιχθονίοις μετ' ὄνειρ,
 Αἱ δ' ἄλλαι μετὰ δαίμοι, ἀνέριον, ὅτι φέρεσαι.

60 Ἄλλος δ' ἄλλοιόν αἰνεῖ, παῦροι δέ τ' ἴσασιν.

Ἄλλοτε μητρὴ πείλει ἡμέρην, ἄλλοτε μήτηρ.

Τάσθ' οὐδ' αἰμαῖν τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα.

Εἰδὼς

In quarta prima uxorem tibi ducito charam,
 Augusta obseruans, quæ sunt dexterrima tædis.
 In primis quintas fuge pestiferasq; grauesq;
 His etenim Eumenides terramq; hominesq; pererrant,
 Suppliciumq; ferunt periuria falsa locutis.
 Septima post decimam sociæ Cerealia dona
 Area in equata rectè terere, atq; flagellis
 Excutere: ad thalamum faber hac tibi ligna secato,
 Tum quoq; materiam fabricandis nauibus aptam,
 Incipias quarta naues sarcire uetustas.
 Læta nonæ mediæ pars uespertina probatur.
 Ac homini innocua est, quæ nona est ordine primo.
 Confert et plantis, tum semellisq; uirisq;
 Gignendis simul est felix, nec inutilis unquam est.
 Sed latet hoc multos, quod sit penultima mensis
 Optima, seu referare uelis uas, seu iuga dura
 Bobusq; et mulis et equis annectere collo,
 Sæu tibi si placeat nauem deducere in altum.
 Namq; datum paucis discrimen noscere uerum.
 Vasa aperit decima quarta: nam præ omnibus hæc est
 Sæcra dies, post uicenam: quæ solis ad ortum
 Est bona, ad occasum mala laudent pauci alias hinc.
 Lætaq; dies aliæ felices atq; benigne,
 Contrà aliæ ancipites sunt, et uirtute carentes.
 Et laudent alias alij, est cognitio paucis.
 Sæua nouerca dies nunc est, nunc mater amica.
 In felix ac prosper aget, qui hæc omnia seruans,

Εἰδώς, ὀργάζεται ἀνάτιος ἀθανάτοιςιν,
Οριθας ἑόνων, καὶ ὑπὲρ βασιᾶς ἀλείνων.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΤΟΥ Η Σ Ι Ο

Δὲ ὀργων καὶ ἡμόρων.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ Α Σ

πίδος.

Αἱριοι στρατεύσαντες ἐπὶ τὰς ἡλε-
κτρύνονος βῆς, αὐτίλον τὴς τῆς ἀλκ-
μύνης ἀδελφῆς, τῶν θρεμμάτων ὑ-
πόραγονιζομένους, τῇ ἡ ἀμφιτρυώ-
νος βελομοίᾳ αὐτῇ συνελθεῖν, οὗ
πρότοδον αὐτῇ ὑπέχετο, πρηνὴ παρὰ τῶν ἀδελφο-
κτόνων εἰσπράξεται τιμωρίαν. ὁ δὲ ἐπιστρατεύσας,
αὐτίλον αὐτῆς, κατὰ ἡ τῆν αὐτῆν νύησιν συνέρχονται
αὐτῇ ἀμφότροι, ὅ, τε βῆς καὶ ὁ ἀμφιτρυών. ὁ μὲν ἐν
τῇ πολέμῳ ὑποστέφας, βῆς δὲ βεληθείς τοῖς ἀνθρώ-
ποις βοηθὸν γενῆσαι, ἡ δὲ λύνει, ἐν μὲν ἀμφιτρυώνος
ἰφικλῆα, ἐν δὲ διὸς ἡρακλῆα, ὅς καὶ ἐπὶ λύνον ἀρεῖος
ἡν, λυῖον ἔχω ἰόλαον, στρατεύεται. ὅς τὴς τὰς δι-
κάδας ἄγοντας εἰς πνθῶ, πικροσύλα, σκεπαδαῖς ὑρ
ἡφαιστοσφηνῇ ἀσπίδι, πρόσαισι εἰς τραχίνα πρὸς
λύνον, συμβαλὼν ἡ τῇ λύνον, αὐτὸν μὲν ἀναιρεῖ. τὸν
ἡ ἀφῆν ὑπὲρ βασιῶν τῇ ἡν, κατὰ μὲν, τιτρώσκει,
καὶ ἔτις ὀρχεται πρὸς λύνον. ἡν δὲ ὁ λύνον, γασμ-
πρὸς λύνον, ἐπὶ θυγατρὶ θιμ-

γονόμῃ.

Η Σ Ι Ο

de uitam instituat, Dijs inculpabilis ut sit,
Anguria obseruans, nec quicquam spernere tentans.

FINIS HESIODI OPE-
rum & dierum.

ARGVMENTVM SCVTI.

Aphij militantes ad Eleftryonis bo-
ues, interfecerunt Alcmena fratres,
iumentorū defensores. Amphitryone
autem uolente ipsi coire, non prius ei
promisit, quàm de fratricidis poenas
sumpisset. Ille autem immilitans, interfecit eos. Sed in
eade nocte coeunt ipsi, utriq; Iupiter & Amphitryon;
hic quidem ex bello reuersus, Iupiter autem uolēs ho-
minibus auxiliator ē generare. Illa uerò parit ex Am-
phitryone quidem Iphicleū, ex Ioue autem Herculem;
qui & contra Cygnum Martis filium, aurigam habens
Iolaum, militat: qui decimas ducentes ad Pytho, depre-
datur. Protectus igitur per Vulcanum facto scuto, ac-
cedit ad Trachina, ad Ceycem. Congressusq; cum Cy-
gno, ipsum quidem interemit. Martem uerò scuto de-
fudentem filium, in crure nulnerat. Atque ita uenit ad
Ceycem. Erat autem Cygnus gener Cey-
cis ob filiam Themisto-
nomen,

Η ΣΙΟΔΟΥ ΠΟ=

ΝΗΜΑ ΠΕΡΙ ΤΥΣ ΑΣΡΙΔΟΣ

τῆ ἡρακλῆως.

Οἷν προλιπῶσα δόμους, καὶ πατρίδα
γαῖαν,

Ἠλυθον εἰς θύβας, μετ' ἀρτίον ἀμφι-
τρήωνα, (ωνος,

Αλαμύνον ἀνγάτης λαοσόν ἡλετήρην,

Ἡ ῥα γυναικῶν φύλον ἐπαίνυντο θυλυδράων,

Ἐδίδε τε μεγάλα τέκνον γιγνῆντις ὄρεϊ

Τάων, ὥς θυγατρὶ θυγατρὶς τέκον συνθεῖσθαι.

Τῆς, καὶ ἀπὸ ἡρῆς, βλεφαρώμετ' ἀπὸ λυανείων,

Τοῖον ἄνδ' οἶόν τε πολυχρόν. ἀφροδίτης.

Ἡ δὲ καὶ ὥς λατὰ θυμὸν εἶν τισησθαι ἀνοίτῃν,

10 Ὡς ἔ ποτ' ἔτιαι γυναικῶν θυλυδράων,

Ἡμῶν πατέρα ἐδδλόν ἀπένταχον ἐφ' ἀκαμάσας,

Χωσάμενος περὶ βυσσίδων δ' ὅτε πατρίδα γαῖαν,

Εἰς θύβας ἰκνέσθαι φάριος ἀκίνας ἡκαμάτας,

Εὐθ' ὅγε δάματ' ὄρει σὺν αἰδολῷ παρακοῖτι,

Νόστον ἄτορ φιλότιμος ἐφ' ἐμῆς. ἔ γὰρ οἱ ἦσαν

Περὶ λελώνων ἐπιβλήων ἑσφύρας ἡλετήρων,

Τῶν γε φόνον τίσασθαι λαοιγνέων μεγαθύμων

Ἡς ἀλόχων, μαλάρων ἢ ἡλταφρόνων περὶ λώμας

Ἀνδρῶν ἡρώων ταφίων, καὶ τηλεβοῶν.

20 Ὡς γὰρ οἱ δίδικατο, θεοὶ δ' ἐπιμαρτύροι ἦσαν.

Τῶν δ' ὅγ' ἐπίβητο μέλι, ἐπέγρητο δ' ὅτι τέχνητα

Εἴτε

HESIODI OPVS

DE SCVTO HERCVLIS.

EV qualis relinquens domos et patriā
terram,

Venit ad Thebas, ad similem Marti Ana
pbityonem,

Alcmenē filia populos seruantis Electryonis:

Que certē mulieram genus ornabat feminearum
Et pulchritudine et magnitudine. animo autem nulla
contendebat (bentes.

Eorum, quas mortales mortalib. pepererunt concum-

Bius et ab capite, et palpebris nigris,

Tale spirabat, quale et aurea Veneris.

Que et tantum in animo suum honorabat maritum,

Quantū nondū aliquis honorauit mulierū feminearū.

Attonem patrem bonum interfecit ui domans,

Iram pro bobus. relinquens autem ille patriā terram,

Ad Thebas supplex uenit, scuta ferentes Cadmaeos,

Vbi ille domos habitauit cum pudica uxore,

Scorsum sine desiderato amore, non enim sibi licuit

Prin lectū cōscēdere pulchras suras habētis Electryo-

Quam eadem ultus esset fratrum magnanimorum (nis,

Sae uxoris, acriq; combussisset igne uicos

Virorum beroum, Taphiorum et Teleboarum.

Sic enim sibi constitutum erat. dii autem testes erant,

Quorum ille curabat iram, et festinabat quā celerissime

Perf-

Εκτελίσσαι μέγα ὄργον, ὃ οἱ Διόθρη θέμισ ἦεν.
 Τῷ δ' ἄμα ἱέμενοι πολέμοιό τε φυλόπιδός τε
 Βοιωτοὶ πλῆξιπποι, ὑπὲρ σαπέων πνέοντες,
 Λοκροὶ τ' ἀγχιμαχοὶ, καὶ φωκῆες μεγάλθυμοι,
 Εἰσὼν τ' ἤρχε' ἵ τοῖσιν εὖς πάϊς ἀλκαιοῖο,
 Κυδιόων λαοῖσι, πατέρ δ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε
 Ἀλλήν μῆτιν ὕφαινε μῆλ' αἰρεσίη, ὄφρα θεοῖσιν
 Ἀνδράσι τ' ἀλφειῇσιν ἀρῆς ἀλκίῃρα φύσσει.

30 Ωρτο δ' ἀπ' ὑλύνμποιο Δόλων φρεσὶ βροτοδομοῦν,
 ἡμέρων φιλότατος εὐφύνοιο γυπαῖνος,
 Εὐνύχιος τάχα δ' ἔξε τυφάονιον, τότε δ' αὖθις
 Φίνιον ἀκρότατον προσεβήσατο ματιέτα ζεύς.
 Εὐθα ἡαθιζόμενος, φρεσὶ μέλειτο θέσκελα ὄργα.
 Αὐτῇ γὰρ γυναιὶ τανυσφύρης ἡλετήρυνόντες
 Εὐνὴ καὶ φιλότατι μίγν, τέλεισεν δ' ἄρ' εἰκλινῶν.
 Αὐτῇ δ' ἀμφιγύνων λαοσόος, ἀγλαὸς ἦρως,
 Ἐκτελίσσας μέγα ὄργον, ἀφίκετο ὅνδε Δόμονδε.
 Οὐδ' ὄγ' ἐπὶ Δμῶας καὶ ποιμόνας ἀγχοιώτας

40 Ωρε' ἰόναι, πρὶν γ' ἢς ἀλόχευ ἐπιθήμεναι σὺν ἡς.
 Τεῖος γὰρ ἡραδίην πόθος αἶνυτο ποιμόνα λαῶν.
 Ως δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπαφὸν ὑπὲρ περὶ φύρι ἡακότητα,
 Νῆσεν ὑπ' ἀργαλῆς, ἢ καὶ ἡρατόρῃ ὑπὸ δισμῷ,
 Ως γὰρ τότε ἀμφιγύνων χαλεπὸν πόνον ἐντολμάσας,
 Ἀσπασίως τε φίλως τε ἴδον Δόμον ἀσφαλῆαντι.
 Παννύχιος δ' ἄρ' ἡλετήρ σὺν ἀδελφῇ παραινέει,
 Τόρπόμενος δάσροισι πολυχρῆσεν ἀφροδίτης.
 Ἡ δὲ θεῷ ἀμνηθῆσα, καὶ ἀνέρι πολλὸν ἀείψα,

Perficere magnum opus, quod sibi ex Ioue fas erat.
 Hunc autem simul cupientes & belli & persecutionis
 Boeoti, percussores equorum, sup̄ scuta aspirantes, (nimi
 Et Locri breuib. armis pugnatores, et Phocenses magna
 Sequebantur. dux autem istis erat bonus filius Alcai,
 laetabundus populis. pater autē hominumq; deorumq;
 Aliud consilium texebat in mentibus, ut dijs (neraret.
 Et hominib. artium inuētorib. nocumēti expulsoŕe ge-
 statim uerò descēdit ab olympo dolum mētib. struens,
 Desiderans amorem bene cinctae mulieris, (rursus
 Nocturnus citò autem uenit Typhaonium. Tūc autem
 Phœcium summum ascendit consultor Iupiter,
 Vbi sedēs mētib. cogitauit stupēda opera. (Electryonis
 Eadem quidem. n. nocte extensum pedem habētis filiae
 Lecto & amore mistus est, & perfecit desiderium.
 Eadē autē & Amphitryō populorū defensor, inclytus
 Perfecto magno opere uenit suam domum. (heros,
 Neq; ille ad famulos & pastores agrestes
 Perrexit ire, priusquā suae uxoris cōscenderet lectum.
 Talis enim. cor cupiditas capiebat pastore populorum,
 Ut autem quando uir libenter effugeret calamitatem
 Agritudine ab molesta, uel etiam à forti uinculo:
 Sic tunc Amphitryon graui labore defunctus,
 Libenterq; & amicē suam domum peruenit.
 Nocturnus autem concubuit sua cū ueneranda uxore,
 Delectatus donis ualde pulchrae Veneris.
 Illa autem Deo domita, & uiro longē praestantissimo
Thebis

- Θύβη δὲ ἐπ' ἀπύλῳ διδυμάσῃ γείνατο παῖδι.
 50 Οὐκ ἐθ' ἑμὰ φρονέοντι, ἡσισγίτῳ γέ μιν ἐγχεῖται
 Τὸν μὲν χερσὶ πόρον, τὸν δ' αὖ μὲν ἀμείνονα φῶτα,
 Δανὸν τε βραχὺ πόρον τε, βίβῳ ἡρακλεείῳ.
 Τὸν μὲν ὑποδυμνέεισιν ἡλαμνερεῖσι λρονίῳσι,
 Αὐτὰρ ἰφικλῦά γε δορυασὸν ἀμφιγύρνει,
 Κίρριμοσίῳ γενεῇ, τὸν μὲν βροτῶ ἀνδρῶν μεγεῖσα,
 Τὸν δ' αὖ λρονίῳσι, θείῳ σημαύτορι πάντων.
 Ος καὶ Κύνετον ἐπεφρον ἀρτυτιάδῳ μεγάθυμον.
 Εὖρε γὰρ σὺ τεμνοῖα ἐκαστηβόλῃ ἀπόλλωνος
 Αὐτὸν, καὶ πατέρ' οὐκ ἄβῳ, ἄτορ πολέμοιο,
 60 Τούχισι λαμπομόνους σέλας ὡς πυρὸς ἀθομομόιο,
 Ἐσθλὸν δ' αὖ δίφρῳ, χθονὶ δ' ἐκτυπορ ὠκίεις ἱπποί,
 Νῆσοσσι χυλῆσι, λόνις δ' ἐφ' ἀμφιδεδίαι,
 Κοπήμοσιν πλεῖστοισιν ὑφ' ἄρμασι, καὶ ποσὶν ἱππων.
 Ἀρμαῖα δ' ἐν ποσσὶ καὶ αὐτῷ γε ἀμφαράβιζον,
 Ἱππων ἱεμόσων, λειχάρτε δ' ἑλάνος ἀμύμων,
 Ελπόμονος διὸς ὅον ἀφ' ἡμερ, ἥνιοχόν τε
 Χαλκῷ δαϊώσων, καὶ ἀπὸ λυγρὰ τούχια λόντων.
 Ἀλλὰ οἱ σὺ χυλίων ἔκ ἐκλυε φοῖβος ἀπόλλων.
 Αὐτὸς γὰρ οἱ ἐπ' ὤροι βίβῳ ἡρακλεείῳ.
 70 Πᾶν δ' ἄλλος καὶ βουμὸς ἀπόλλωνος παγασαίης,
 Λάμπρον ὑπ' αἰθέριος διὸς τούχων τε καὶ αὐτῶ,
 Γυρ δ' ὡς ὀφθαλμῶν ἀπελάμπετο, τίς ποτ' ἐκένω
 Ἐτλη θνητὸς εὖρ λατῶν ἀντίον ὀρμαθιῶσαι,
 Πίλλῳ ἡρακλῆος καὶ λινδαλίμῳ ἰολάν,
 Κένων γὰρ μεγάλα τε βίβῳ, καὶ χεῖρε λατῶν

Thebis septē portas habētib. gemellos generauit filios.
 Non tamen similia sapientes, fratres quamuis fuerunt:
 Hunc quidē peiorē, illū aut rursus multo meliorē uirū,
 Grauemq; fortemq; uim Herculeam: Onio,
 Hūc quidē subdomita nigras faciēti nubes Ioui Satur-
 Sed Iphicleum lancea seruanti populos Amphitryoni,
 Distinctam prolem. hūc quidem mortali uiro admista,
 Illum aut Ioui Saturnio, deorum imperatori omnium,
 Qui et Cygnum interfecit Martis filiū magnanimū.
 Inuenit enim in luco longē sagittantis Apollinis
 Ipsum, et patrem suum Martem insatiabilem bello,
 Armis coruscantes, splendorem ut ignis ardentis,
 Stantes in curru. terram uerō uerberabāt ueloces equi
 Pūgētes unguis. puluis aut circa ipsos utrinq; sparge-
 Tūta multiplicatis currib. et pedib. equorum. (batur,
 Currus autem bene facti et canthi circumstrepebant,
 Equis currere cupiētib. letatus aut est Cygnus irrepre-
 Sperās Iouis filiū bellicosum, et aurigatōrē (hēsibilis,
 Ferro scindere, et inclyta arma spoliare.
 Sed sibi factas supplicationes non exaudiuit Phœbus
 Ipse enim sibi concitauit uim Herculeam. (Apollo.
 Omne autem nemus et templum Apollinis Pegasei
 Splendebat ab grauis dei armisq; et ipsius.
 Ignis autem tāquam ab oculis splēdebat. Quis autē illi
 Sustinuisset mortalis existens obuiam moueri,
 Præter Herculem, et inclytum Iolaum?
 Illorum enim magnaq; uis, et manus intangibiles

Ex hu-

Εξ ἄμωμ ἐπέφνον ἐπὶ σιβαροῖσι μέλεισιν.

Οἱ δ' αὖ τὸ τ' ἠνίοχον προσέφη βραΐδρον ἰόλαον.

Ἦρως ὦ ἰόλαε, βροτῶν πολὺ φίλτατε πάντων,

ἦτε μετ' ἀθανάτας μάκαρας, τοὶ ὄλυμπον ἔχουσι,

90 Ἠλίου ἀμφιρύνων, ὃ τ' εὐστέφανον ποτὶ θύβην

ἦλθε, λυπῶν τίρυνθον εὐκτίμενον πηλεθρον,

κτείνας ἠλευθέρωνα βοῶν σθέν' ὀνυμετώπιον.

Ἐπεὶ δ' αἰς ἡράοντα, καὶ ἠνιόχῳ ταυνόπῃον.

Οἱ δ' αὖ μιν ἡπάειοντο, καὶ ἄρμονα πάντα παρῆχον,

ἦ δὲ δίκη ἐδ' ἐκέτυσι, τίον δ' ἄρ' ἐκλόβι μάλλον.

Ζῶε δ' ἀγαλλόμενος σὺν εὐσφύρῳ ἠλευθέρωνι,

ἦ δ' αὖλόχῳ, τάχα δ' ἄμμις ἐπικλομενῶν οἰωνῶν,

Γανόμεθ' ὅτε φρονέει σθάλιγχοι, ὅτε νόημα,

Σὺς τε παῖρες καὶ ἐγώ, τῷ μὲν φρονέει ἐξέλτεο ζῆον.

90 Οὐδ' ὅτε προλιπὼν σφέτερόν τι δόμον, σφίτερος τι τοκῶς

Ἰχέτο τιμῶν ἀλειψόμενον ὀνυμῶνα,

Σχέτιος, ἢ πᾶ μάλα μετισταχίζετ' ὀπίσσω

Ἦρ' ἔτιν ἀχέων, ἦ δ' ὅτε παλινάχρετός ἐστιν.

Αὐτὰρ ἐμοὶ δαίμων χαλεπὸς ἐπέτελλετ' ἀέθλων,

Ὡ φίλος, ἀλλὰ σὺν θᾶσόν ἐχ' ἠνία φοινικόντα

Ἰππῶν ὠκυπόδων, μέγα δ' ὅρσος θάρσος αἰέων,

Ἰβὺς ἔχον βοῶν ἄρμα, καὶ ὠκυπόδων δένος ἵππων,

Μυδρὸν ὑποδιδάσας ἤϊον ἄριστον ἀνδροφόνον,

Ὁς νῦν ἡμελογίως περιμαίναται ἰσθμόν ἄλσος

100 Φοῖβος ἀπόκλωνος ἐναΐμβελέτας αἰαντός.

Ἡ μὲν καὶ βραΐδρός περ ἰὼν, ἄπται πολέμοιο.

Τόν δ' αὖτε προσίασεν ἀμώμῃος ἰόλαος

Ex humeris extendebantur in fortissimis membris.
 Qui tunc aurigam affatus est sortem Iolaum:
 O' heros Iolae, mortalium longè charissime omnium,
 Certè cōtra immortales beatos, qui coelū habitāt, (bē
 Peccauit Amphitryō, quādo bene coronatā muris The
 Venit, inuens Tyrinthū bene edificatum oppidum,
 Interfecto Electryone boum causa latus frōtes habētū.
 Venit ad Creōtē, & Heniochā extēsū peplū habentē.
 Qui ipsum amicē exceperūt, et omnia necessaria prae-
 Visus est supplicib. honorarūtq; pcul magis. (buerūt,
 Viuebat aut letus cū pulchros pedes habēte Electryo-
 Sae uxore. Celeriter aut nos uertentibus annis (na
 Nati fuimus, neq; mentib. similes, neq; intellectu, iter,
 Et tuus pater et ego. huius quidē mentes eripuit lupi
 Qui relinquens & suam domum, & suos parentes,
 Venit honoraturus iniquum Eurystheum,
 Miser. profectō ualde suspirabat, in futurum
 Suam calamitatem dolens, quae non renouabilis est.
 Sed mihi fortuna molestā commisit certamina;
 O' chare, sed tu citius exape habenas purpureas, (gēs,
 Equorū pedib. uelociū. ualde aut mētib. audaciā au-
 Recte habeto uelocē currū, & pedib. uelociū robur
 Nihil subueritus fragorē Martis homicidae, (equorū,
 Qui nunc uociferans circumferit sacrum nemus
 Phoebi Apollinis longè sugittantis regis.
 Atanen quamuis fortis existens, satiatur bello.
 Hunc aut uicissim allocutus est irreprehensibilis Iolaur:

- Ἡθεῖ ἢ μάλα δὴ τι πατὴρ ἀνδρῶν τιθεῖν τε
 Τιμὰ σὺν λεφαλλῶν, καὶ τῶνδε σὺν ἀργαίους,
 ὅς θες ἱερῆδμονον ἔχει, ῥύεται τε πόλιν.
 Οἶον δὲ καὶ τόνδε βροτὸν ἱερῆδρόν τε μέγαν τε
 Σας εἰς χεῖρας ἄχουσιν, ἵνα βλεπὸς ἰδὼν ἄρῃαι.
 Ἀλλὰ γε δύσαστο τσυχὴν ἀρεῖα, ὅφρα τάχιστα
 Δίφρως ἐμπιπᾶσθαις ἄρκος θ' ὑμέτερόν τε,
 110 Μαργαμίθ'· ἐπεὶ οὔτοι αἰταρβήτορ διὸς υἱόν,
 οὐδ' ἰφικλείδην λαιδίξεται, ἀλλὰ μιν οἷο
 φύξειδαι δῖο παῖδας ἀνύμονος ἀλκείδαο.
 Οἱ δὲ σφι χεῖδον ἔσι, λιλαιόμενοι παλαιοιο
 φυλόπιδα φέσεν, τὰ σφιρ πολὺ φέρτορα βοῖντες.
 Ως φάτο, μέλυσεν δὲ βίη ἱερὰ κλέειν.
 Θυμῷ γυνθᾶς, μάλα γὰρ οὐ σὶ σφμεν εἶπον.
 Καὶ μιν ἀμαβόμενος ἐπὶ πηδύροισι πρᾶσνύδα.
 Ἥως ὡς ἰόλαι δι' ἱριφῶς, ὕνέτι τολῶ.
 Υομίν τραχέα, οὐδ' οἷς παρὸς ἦδα δαίτρων.
 Ως καὶ νῦν μέγαν ἔππορ ἀρείονα λυαμνοχαίτην,
 Πάντη ἀνέστρωφᾶν, καὶ ἀργέμον ὡς κε δεινῶναι.
 120 Ως εἰπὼν, λικυμίδας ὄρεα χάλκοιο φανῶ,
 Ἡραίην κλυτὰ δῶρα, περὶ λινύμησιν ἔθηκε.
 Δόντα δ' ἄν' αὖ θύρα καὶ παρὶ φέβιασιν ἔδωκε,
 Καλὸν, χρύσεον, πολυδαίδαλα δ' ὅν ῥ' οἱ ἔδωκε
 Γαλλὰς ἀθλῶν, μέγαν διὸς, ἑκαπὶ' ἐπὶ κλε
 Τεκεῖτορ φανόρνας ἰφορμήσας αἰθλῶν.
 Θῆκετο δ' ἄρ' ἄμοισιν ἀρεῖς ἀλητῆρας αἰδερόν
 Δατὸς ἀνδρ' ἰολλῶν ἢ περὶ φέβιασιν ἀχέτρην

O' patruē, cercē ualde iam pater hominumq; deūmq;
 Honorat tuum caput, & taureus Neptunus,
 Qui Thebes arcem habet, & conseruat urbem:
 Qualem nam & istum mortalem fortemq; magnūq;
 Tuas ad manus agunt, ut gloriam bonam sumas.
 Sed iam iam indue arma bellicosa, ut celerrimē
 Carribus appropinquantēs, & Martis & nostro,
 Pugnemus. postq̃a am neq; intrepidum Iouis filium,
 Neq; filium Iphicli timebit. sed ipsū puto
 Egiturum duos filios irreprehensibilis Alcide,
 Qui iam prope ipsos uadant, cupientes belli
 Cedem statuere, quae ipsis multo praestantiora dapibus.
 Sic dixit: subrisit autem uis Herculana,
 Animo gaudens. ualde enim sibi accommoda dixit.
 Atq; ipsi respondens uerbis pennatis allocutus est:
 Heros o' Iolae diuine, non amplius procul
 Pugnas asperasti autem ut prius eras bellicosus,
 Sic et nunc magnū equū Arionē, nigras setas habentem,
 Quicumq; conuerte, & auxiliare quantisper potes.
 Sic satus, ocreas aeris splendentis,
 Vulcani inclita dona, circa crura posuit.
 Secundò rursus thoracem circa pectora induit,
 Pulchrum, aureum, ualde uarium, quem sibi dedit
 Pallas Mimerua, filia Iouis, quando debebat
 Primitiis suspiriosa irruere certamina.
 Posuit autē circa humeros nocumenti propulsorē ferrū
 Terribilis uir, & cauiam circa pectora pharetram

130 Καββάλειτ' ἐξ ὀπίθην, πολλοὶ δ' οὔτοδον οἶστοι
 Ρίγνλοι θανάτοιο λαβιφθόγοιο Δουτῆρις,
 Πρόδδον ῥ' ἀνατόρ τ' εἶχον, καὶ δάκρυσι μῦθον.
 Μείσοι ἢ ξίφοι πειρημένους, αὐτὰρ ὀπίθον
 Μορφοῖο φλεγύας καλυπτόμενοι πτόρυγας
 Ἦσαν, ὃ δ' ὄβριμον ἔγχος, ἀναχμοῖον αἶδοι χαλκῷ.
 Κρατὶ δ' ἐκ' ἰφθίμῳ λιγυίῳ στυπτήρ ἔθηκε
 Δαδάλειν, ἀδάμαντος, ἐπὶ κροτάφοις ἀραγῆας.
 Ἦτ' ἄρ' οἱ καὶ ὑρανλῆες θέσιν.

Χοροὶ γέ μιν σάκος εἰλεπανάλλον, ἃ δέ τις αὐτῶ
 140 Οὐτ' ἔρρηξε βαλὼν, ὅτ' ἔθλασε, θαῦμα ἰδίδαι.
 Γαῖν μιν ῥ' ἔνυκλιν τιάνῳ, λονηῶ τ' ἐλέφαντι,
 Ἠλέητρ' ὃ ὑπολαμπές ἐκινχευῶ τε φανῶ
 Λαμπόμενον, ἑνὸν ἢ διὰ πύχες ἡλέααιτο.
 Εὐμίσσῳ ἢ ἀρσενίῳ ἔην φόβος, ὅτε φαίης,
 Εὐπαλιν ὄσσειν πυρὶ λαμπομοφοισι δεδωρῆς.
 Τῷ καὶ ὀδόντων μιν πᾶτο τόμα λαπα θιόντων,
 Δανῶν, ἀπλῆτων, ἐπὶ ἢ βλοσυροῖο μετώπῳ,
 Δανὸν ὄρις πεπότητο, λορύσσουσι λιόντων κύνων.
 Σχετλιν, ἢ ῥα νόον τε καὶ ἐν φρονίᾳ εἴλετο θυτῶν.

150 Οἵ τινες ἀντιβίλιν πόλεμον διὸς ἢ φέροιον.
 Τῶν καὶ ψυχὰς μιν χθόνα δύνουσ' αἰδὸς ἄσω
 Λύτῃν, ὅσῃ δέ σφι περὶ ρινοῖο σκαπείσας,
 Σαφὲν ἀγέλαοιο κελαινὰ πύθεται αἶψα.
 Εὐρ' ἢ προΐωξις τε παλῖωξις τε τίτυγτο,
 Εὐρ' ὅμα δέ τις φόβος τ' ἀνδρονταίῳ τε διδῆα,
 Εὐρ' ὅρις, ὃν ἢ λιδοιμὸς ἰδυῖον, ὃν δ' ὀλοφύειν

Ἄλλων

Coniecit retrò. multæ autem intus sagittæ
 Rigide, lethi obliuisci uocem facientis datrices.
 Austrosuum quidẽ mortẽ habebãt, et lachrymis luctũ:
 Medie autem rasiles longẽ, sed retrò
 Coloratæ aquilæ occultatæ pennis
 Erant. ille autẽ terribilem læceam, acutã, ardenti ferro:
 Capiti autem potenti galeam benefactam imposuit,
 Ingeniosam, ex adamante, temporibus congruam,
 Quæ seruabat caput Hercules diuini. (ipsum

Manibus autẽ scutũ cepit undiq; uariũ, neq; aliquis
 Neq; rupisset uulnerans, neq; fregisset, mirabile uisu.
 Totum quidem in circulo gypso albo, et ebore,
 Et electro subsplendidum erat, et auro lucenti
 Splendens, nigro autem circuli discurrabant.

In medio autem draconis erat terror non narrabilis,
 Retrò oculis igne splendentibus aspiciens. (rentibus,
 Cuius et dentib. quidẽ implebatur bucca albiter discursu
 Crudelibus, implacabilibus. In terribili autem aspectu
 Grauis Lis uolabat, galeata perturbatione hominum,
 Improbæ, quæ et intellectũ et mētẽ capiebat hominũ,
 Quicunq; obuiam bellum Iouis filio ferrent.

Quorũ et animæ quidẽ terrã ingrediũtur, intra infer
 Ipforum: ossa uerò ipsis, carne corrupta, (num
 Sirio sub arido nigra putrefacit terra.

Ibi expulsatioq; retròq; fugatio picta erat:
 Ibi et tumultus et terror, et hominũ cades ardebat,
 Ibi discordia, ibi fragor discurrerat: ibi pniciosa Parca

Αλλοι ζωὴν ἔχουσι νύστατον, ἄλλοι ἄστρον,

Αλλοι τεθναῖντα κατὰ μοῖραν ἔλκε ποδοῖν.

Εἴμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὅμοιοι διαφοίνετον αἵματι φωτῶν.

160 Δανὸν δόρυ μοῖρην, λιναρχοὶ τε βεβριθῆα.

Ἐρ δ' ἀφίωρ κεφαλὰι δανῶν ἴσαν, ὅτι φατῶν,

Δώδεκα, τὰ φοβέσκειν ἐπὶ χθονὶ φύλ' αὐθρώπων.

Οἱ τινες αὐτιβίβω πόλεμον διδοὺς ἤϊ φέροισιν.

Τῶν καὶ ὁδόντων μὲν λιναρχὴ πέλον, σὺ τε μάχοιστο

Ἀμφιτρωνιάδης, τὰ δ' αἰετο θανῆτα ὄργα.

Στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο ἰδῆν δανοῖσι δράκοντες

Κυάτεια κατὰ νῶτα, μιλαὶ θύσαν δ' ἰγούεα.

Ἐρ δ' ἐνὼν ἀγέλαι χλόνων ἴσαν, καὶ δὲ λιόντων,

Ἐς σφείας δόρυ μοῖρην, κατεόντων δ' ἑμῶν τε.

170 Τῶν καὶ ὁμιληδὸν σίχες ἦσαν, καὶ δὲ νῦν τῷ γε

Οὐδ' ἔτοροι τρίτην φέροςον γε, μὲν αὐχόνας ἀμφω.

Ἦσαν γὰρ σφιν ἐπὶ μέγας λῖς ἀμφὶ δ' ἡσπέρου

Δοιοὶ ἀπράκτοι ψυχῆς, κατὰ δὲ σφιν λιλαυνὸν

Λῖμ' ἀπιδάβει' ὄρας, οἱ δ' αὐχόνας ἐξερπίνεις,

Καίετο τεθναῖντες ὑπὸ βλοσυροῖσι λῆσι.

Τοῖς δ' ἐτι μάλλον ἐγαγέθη, κατέρντε μάχεσθαι

Ἀμφοτέρου, χλόναι τε σφιν, χαροποί τε λείοντες.

Ἐρ δ' ἡν ὑμῖν λαπίθων αἰχμητῶν,

Καινέα τ' ἀμφὶ ἀνακτῆα, δρυῖν τὰ τε παρὲς βοῶν τε,

180 Ὅπλεια τ' ἐξάδιόν τε, φάλαγγόν τε, πρόλαχόν τε,

Μόψον τ' ἀμπυκίδην, τίχρεσιον, ἄβρον ἀφνος,

Θυαία τ' αἰγείδην, ἐπικίεινον ἀθανάτοισιν.

Ἀργύριοι, χρύσεια περὶ χροὶ τόνχε ἔχοντες

Κούταν.

Alium uiuū habens nouiter fauciatū, aliū nō fauciatū:
 Alium mortuum in confliktu, trahebat per pedes.

Pallū autē habebat circa humeros ualde funestū sanguī
 Terribiliter aspiciēs, strepitūq; grauata. (ne hominū,
 Ibi serpentū capita terribilium erāt, non enarrabiliū,
 Duodecim, quae terrebant in terra nationes hominum,
 Quicunq; bellum obuiam Iouis filio ferrent. (ret

Illorū & dentū quidē crepitatio erat, quādo pugna-
 Filius Amphitryonis. & ista lucebant miranda opera.

Puncta autē uelūti quaedā uidebātur uidere horribilib.
 Nigra sup̄ tergora, nigrescebāt autē barbae. (draconib.

Ibi aprorum greges masculorum erant, & leonum,
 Inter se aspicientiū, irascentiū, & mordere cupientiū.

Horum & congregatim acies ibant, neq; isti

Neq; alij tremeabant, horrebant siquidem collis ambae.

Iam enim ipsis iacebat magnus leo: circa autem apri
 Bini priuati animas. & apud ipsos niger (cadentes

Sanguis stillabat in terrā, aliqui autē depresso ceruicib.
 Iacebant mortui à crudelissimis leonibus,

Qui adhuc magis incitabantur, & irascebātur ad pu-
 Vtrinq; masculiq; sues, alacresq; leones. (gnandum

Ibi erat pugna Lapitharū pugnatorum,

Et Ceneā circa regem, & Dryanta Perithoumq;

Hopleūq; Exadiumq;, Phalerūq;, Prolochūq;

Hoplūq; Ampyci filium, Titarefium, florem Martis:

Theseaq; Aegei filium, similem dijs immortalibus:

Argentei, aurea circa corpus armā habentes:

Κούταυροί θ' ἐτέρωθεν οὐρανίοι ἐχθροί τε,
 Ἀμφὶ μέγαν πῆραϊον, ἡδ' ἄσβολον ριωνίτην.
 Ἀρτίον θ' ἔριόν τε, μιλαγχαιήν τε μέμνηται,
 Καὶ δύο πονηράδας περιμήδεια τε δρύαλόν τε,
 Ἀργύριοι, χρυσίας ἐλάτας οὐ χοροῖν ἔχοντες.
 Καὶ τε σιναϊήν τε ὡσαύτως οἰκιστὰς,

190 Ἐγχέαιρ ἡδ' ἐλάτης αὐτοχαιδὸν ὠρεγγυόντο.
 Ἐν δ' ἄριος βλοσυροῖο ποδάμνης ἔσπασαν ἵπποι,
 Χρύσοι, οὐδ' αὐτὸς οὐαρφόρος ἕλιος ἄρης,
 Λιχμήν οὐ χαίριαιρ ἔχων, περὶ λίσσι λιλοῦντα,
 Αἵματι φοινικίαις ὡσαύτως οὐαρέωντα,
 Δίφρῳ ἐπεμειβάων, παρὰ δ' ἀλμύς τε φόβος τε
 ἔσπασαν, ἱμῆνοι πόλιμον λιπαρὸν ἀνδρῶν.
 Ἐν δ' αἰὲς θυγάτηρ ἀγλαῖα τεύχεσσι,
 Τῇ κίλῃ, ὡσαύτε μάχῃ ἐβίβασα λορόσων,
 Ἐγχέας ἔχον οὐ χοροῖ, χρυσάϊον τε τρυφάλααν,

200 Αἰγίδα τ' ἀμφ' ὤμοις, ἐπὶ δ' ὥχετο φύλοπιν αἰνὴν.
 Ἐν δ' ἡμ' ἀθανάτων ἱερὸς χορὸς, οὐδ' ἄρα μέγα
 ἑσπέρην λιβάριζε λατῆς καὶ Διὸς υἱός,
 Χρυσῇ φέρμεγγι, διῶν δ' ἔδρος, ἄγρος ἔλυμπος.
 Ἐν δ' ἔχορ' ὅρι δ' ὅλδος ἀπείριτος ἐστραβώτο,
 Ἀθανάτων οὐ αἰγῶνι, θειᾷ δ' ἐξέρχοντο αἰετῇ,
 Μῦσαι περὶ δὲ λιγὴν μιλπεμοῖαις αἰετῇ.

Ἐν δ' ἡμιλὴν σῆμας ἀμειψάμενοι, θαλάσσης
 Κυρδοτόρης ἐτέτυχετο πρηνέφθον ἡσασίτροιο,
 Κλυζομοῖον ἡλίας, πολλοὶ γέ μιν ἀμείψαντο αὐτῷ
 210 Διόφρην, τῇ καὶ τῇ ἐλθὺσαν ἐχθροῖς,

Centauriq; ex altera parte contrarij congregabantur,
Circamagnum Petraum, et Asbolum augurem,
Arctumq; Vriumq; nigracq; setas habentem Mimanta.
Et duos Penci filios, Perimedeacq; Dryalumq;
Argentei, aureas abietes in manibus habentes.
Et irruebant tanquam uiui existentes.

Lauccis et abietibus propè porrigebantur.
Ibi Martis terribilis uelocipedes stabant equi,
Aurci, ibi et ipse spolia ferens perniciosus Mars,
Hastam in manibus ferens, pedestribus imperans,
Sanguine purpureus, tanquam uiuos spolians,
Currum ascendens, iuxta aut Damosq; Phobusq;
Stabant, cupientes bellum ingredi hominum.

Ibi Iouis filia predatrix Minerva,
Ei similis, tanquam ad pugnam uolens se armare,
Lauccamq; habens in manibus, aureamq; galeam,
Et thoracè circa humeros, et ibat ad pugnam grauem.
Ibi erat immortalium deorum sacer chors, et ibi in medio
Desiderabile quiddam personabat Latona, et Iouis filium,
Aurea cithara. Deorum aut panimētū, purus Olympus.
Ibi Senatus, et felicitas infinita in circuitu erat, (na,
Immortalium in certamine. dea aut duces erant cætile-
Mose Pierides, stridulæ canentibus similes.

Ibi nerò portus tutus indomiti maris
Circulari forma factus erat ex toto solido stanne,
Inundanti similis, multi tamen in medio ipsius
Dolphins, hæc et illæ discurrebant, pisces capientes,

- Περικλεόειε λελείδομαι δ' ἀπαρυσιόωντες.
 Αργύριοι δελφίνες ἰφείτων ἰλλοπαεῖ ἰχθύς.
 Τῶν ὑπὸ χάλκιοι τρέφει ἰχθύς. αὐτὰρ ἐπ' ἀντιάει
 ἦτο αὐτὸς ἀλίστος διδουκηνόος. εἶχε δ' ἰχθύσι
 ἰχθύσιρ ἀμφίβληττον ἀπορρίποντι ἰοικώς.
 Εὐ δ' ἦρ ἠνέμοιο δαυκὺς ἰππότης πόροσσι,
 Οὐτ' ἄρ' ἐπιφάνων σάκας ποσσὶν, ἔθ' ἰκὰς αὐτῷ.
 Θαῦμα μέγα φράσσαδ', ἐπεὶ ὑδαμὴ ἰσθμῶν.
 Τὸς γάρ μιν παλάμῃς τούξε ἰλυτὸς ἀμφιγυῖας,
 220 Χρῦσαι. ἀμφὶ δ' ἰπποσὶν πῆρσεντα πίδαλα.
 Εὐμοσίην δέ μιν ἀμφὶ μελαίνετορ ἄορ ἴεατο,
 Χάλκον ἐν τελαμῶνι, ὃ δ' ὥς τε νόμ' ἱποτέτο.
 Πᾶν δ' ἰμετάφροσιν εἶχε ἱερὴ δαυοῖς πιδάρι.
 Εὐργυς. ἀμφὶ δέ μιν ἰβυσσὶς θέε, θαῦμα ἰδίδεα.
 Αργυρῆ. θύσαντι δ' ἰκτνωρσύντο φανοί,
 Χρῦσαι. δαυὸς δ' ἰπποσὶν ἰροτάφοισιν αὐκῆτος
 Κεῖτ' ἰπποσὶν ἰλυτὸς, ἰπποσὶν ἰπποσὶν ἰχθῶς.
 Πότος δ' ἀπὸ δαυοῖς, καὶ ἰρρίγοντι ἰοικώς,
 Πότος δ' ἀναίδους ἰπποσὶν. ταὶ δ' ἰπποσὶν,
 230 Εὐργυς. ἀπλοτοί τε, ἠὲ φάται ἰρρίγοντο,
 Εὐμοσίην. καὶ πῆρ δ' ἰπποσὶν ἀλάμαντος
 Βικνύων, ἰχθῶς. σάκας μεγάλην ὀρυμαγδῶ,
 Οξία καὶ λιγύς. ἐπὶ δ' ἰπποσὶν ἀράκοντες
 Δοιῶ ἀπυρσύντ', ἰπποσὶν ἰπποσὶν ἰχθῶς.
 Αἰχμασὶν δ' ἀφάτωγ, μόνος δ' ἰχθῶς. ὀδόντας,
 Αἰχμασὶν δ' ἀφάτωγ, ἐπὶ δαυοῖς δ' ἰχθῶς.
 Εὐργυς. ἰδονάτος μέγας φάτος. οἱ δ' ἰπποσὶν
 ἰπποσὶν

Natantibus similes. duo autem supra insistentes aquas
Argentei delphines innadebant multos pisces.

A quibus erci tremebant pisces. sed in litoribus
Sedebat uir piscator apparens. habebat autem in manibus
Piscibus rete abiecturo similis.

Ibi erat bene comata Danaes eques Perseus,
Neque utique attingens scutum pedibus, neque longe ab ipsis
Mirum magnum cogitatu: quoniam nullo pacto infixus erat.
Sic enim manibus ipsum fecit inclutus utroque crure claudus
Autrem circa autem pedes habebat alata calciamenta.

Humeris autem ipsum circa se nigra uagina inclusus ensis in
Ferreus, ex loro. Ille autem ut imaginatio uolabat. cecidit
Omne autem dorsum habebat caput grauis monstri.

Gorgoos. circa autem ipsum speculum discurrebat, mirabile
Argentum. uilli autem suspensi erant lucidi, uisu
Aurei. grauis autem circa tempora regis

lacebat Onxi galea, noctis tenebram grauem habens.
Ipse autem festinanti et rigenti similis,

Perseus Danaes filius extendebatur. Ille autem post ipsum
Gorgones inapplicabilesque et inenarrabiles prompta

Cupientes capere; et in uiridi adamante stabant;
Ascendentibus, resonabat scutum magno tumultu.

Acute et stridule. et in zonis dracones
Bini dependebant, et attollebant capita.

Lingebant autem utique illi, et impetu imprimebant dentes,
Aspexerunt aspicientes: et in grauibz capitibus (ipsos
Gorgoneis agitabatur magnus terror. qui uero contra

Homi-

- ἄνδρες ἱμακράδην, πολυμήτη τούχ' ἔχοντες
 τοὶ μὲν ὑπὸ σφειτέρῃσι πόλεσι, σφειτέρῃσι τε τοκίῃσι
 240 Λοιμὸν ἀμύνοντες, τοὶ δ' ἐπὶ προθίῃσι μεμαῶτες.
 ὠδῶσι μὲν λίσσας, σπλίννις δ' ἐστὶ δάριον ἔχοντες
 μακρὰν θ' αἰὲς ὑποκίνας ἐν δακτύλῳ ἐπὶ πύργῳ
 χάλκιον ὅθ' ὀβίῃσι, λίσσας δ' ἐδρύκοντο παρὰ πύργῳ,
 ζωήσιν ἱκεταί, ὅρῳ γὰρ ἑλόντες ὑπὸ κρίσει.
 ἀπὸ δ' οἱ προσβῆτε ἴσαν, γῆρας τε μέμαρπον,
 ἀθροὶ ἐπὶ τοῖσιν πυλῶν ἴσαν, αὐτὸς δ' ἐβίβει
 χάραν ἔχον μακάρσας, πρὸ σφειτέρῃσι τήλιν
 διαδίατες, τοὶ δ' αὖτε μάχην ἔχον, αἰὲς μὲν αὐτῶν
 ὄφρ' ἐλευσέσθαι, λουσὺν ἀρβύλας ὀδόντας,
 250 Δανωπαῖ, βλοσυροὶ τε, ἀφροῖνοι τ', ἀπληροὶ τε,
 δάριον ἔχον περὶ πειπόντων, πᾶσαι δ' ἀφίοντο
 αἶμα μέλαρ, πεισὶν δ' ἡ πρώτη μεμαρπίον
 κάμρον ἢ πειπόντα νιάτατον, ἀμφὶ μὲν αὐτῷ
 βάλλ' ἰνυχας μεγάλας, ψυχὴν δ' αἰδώς δὲ ἱκανῶς
 τάρταρον ἐς ἑρπύονθ' αἰὲς φρονέει δ' ἄριστον
 αἶματος ἀνδρομέης, τὸν μὲν ῥίπασον ἐπίσσω.
 αὐτὸς δ' ὁμαδὸν ἑλὼν μῶλον ἐβύβει αὐτῶν ἴσως
 κλυθὺν ἑλὼν λάχιστος σφειρ ἐφίπασκον ἢ μὲν ὑφ' αὐτῶν
 ἄτρεπες, ἔτι πάλιν μεγάλην θεὸς, αἰδὼς δ' ἄρα ἦγε
 260 Τὸν γὰρ μὲν ἀλλὰ πρὸς σφειρὸς τ' ἦν, πρὸς βυτάτα τε.
 πᾶσαι δ' ἀμφ' ὅτ' ὀφρ' ἐπὶ μάχῃσι δειμάαν ἔβητο
 αὐτῶν δ' ἐς ἀλλήλας ἀράκων ὁμῶς θυμῶν.
 ἐν δ' ἰνυχας χάραν τε θεομήνης ἰσώσαντο.
 ὅφρ' δ' ἀλλὰ ἄγχιαι ἐπισμυγέρθετο ἑλὼν αὐτῶν,
 270

Homines pugnarent, bellica arma habentes:
 Aliqui quidem pro sua urbe suisq; parentibus
 Præsem arcentes: aliqui autem procurrere prompti.
 Multi quidē iacebāt, plures etiā contentione habentes
 Pugnabant, et mulieres bene factis in turribus
 Paræ acutè clamabant, et dilacerabāt unguib. genas,
 Vinis similes, opera inclyta Vulcani:
 Viri autem qui seniores erant, senectutemq; ceperant,
 Congregati extra portas erant, et dijs
 Non inuocabāt beatos, pro suis filijs (aut ad ipsos
 Timentes. rursus uerò aliqui alij pugnam habebant, ipsa
 Parce nigra, albos concutientes dentes, et terribiles,
 Graui uoce, et terribiles aspectu, et faneste, et insa-
 conitionē habebāt de cadentib. omnes aut cupiebāt
 Sanguine nigrum bibere: et quem primum repuissent
 Iacentē uel cadentē nuper sauciū, circa quidem ipsam
 Iaciebant ungues magnos, animā in orcu ut dimitteret,
 Tartarū ad frigidū. illa aut mētes statim ut placissent
 Sanguine humano, hoc cadaver projiciebāt retrō. (ress
 Retrō aut ad clamorē et cōflictū discurrebāt iterū eū
 Et Clotho et Lachesis ipsis instabat, et quidē aliquāto
 Atropos neq; erat magna dea, sed certē illa (minor
 Istarum quidē aliarum præstantior erat, et antiquior.
 Omnes aut circa unū hominē pugnam acerbā faciebant
 Grauius autem adinuicem aspiciabant oculis irata.
 Ungues manusq; audaces æquabant.
 Et hæc Achlys adstabat, inuisaq; et grauis,
 Viri-

Χλωρὴν, αἰσθάλειν, λιμὼν καταπεπληγῆν,
 ἔντοπαχίς, μακροὶ δ' ἔνυχες χείρισιν ὑπῆσαν.
 Τῆς δὲ πρὸς ῥήνῃον ῥόξαι ῥόξον, ἐν ᾧ παρῆν
 Ἀδελφὸς αἰετὶς ὄρασι, ἢ δ' ἀπλοῦς οἰσάρεν,
 Εἰς ἡμέραν πολλὴν ἡ ἑορτή, κατενέκλυθον ὅμως.

270 Δάμωσι μὴ λαλῶν, παρὰ δ' οὐκ ἔργος πόλιν ἀνδρῶν.
 Χρῆσαι δέ μιν εἶχον ὑπερβυβίοις ἀραρυῖαι
 ἑστῶτα, τοὶ δ' ἀνδρες ἐν ἀγλαΐαις τε χοροῖς τε
 Τέρψιν ἔχον, τοὶ μὲν ἐν ὁδοῖς ἐπ' ἀπλοῦς
 ἤσαν, ἀνδρὶ γυναικῶν, πολλὰ δ' ὑμῶν οὐκ ὄρασι.
 Πᾶσι δ' ἀπὸ αἰδομένοισιν ἀνδρῶν σέλας ἐλύρατο
 Χόροι ἐν ἀγλαΐαις δ' ἀγλαΐαις τε βαλῶνται
 ῥόδοι ἐκείνῃ, τοὶ δ' ἐν χοροῖς παίζοντες ἔποντο.
 Τοὶ μὲν ἐπὶ λιγυρῶν συγγυῶν ἴσαν ἀνδρῶν,
 Εἰς ἀπλοῦς γυναικῶν, περὶ δέ οἱ σφισιν ἄγνυτο ἡμέρα.

280 Ἀπὸ δ' ὑπερβυβίου ἀνδρῶν χορὸν ἱμῶν ἔκλυον.
 ἑστῶν δ' ἀπὸ ἐτέρωθεν οἱ ἑσπέρῃ ὑπ' αἰλῇ.
 Τοὶ γὰρ ἀπὸ παλαιῶν, ἐπ' ὀρχηθμῶν καὶ ἀνδρῶν,
 Τοὶ γὰρ μὲν αὐτὸν γελῶντες, ὑπ' αἰλῇ τε ἑκάστος
 ῥόδοι ἐκείνῃ, πᾶσι δ' ἐπὶ πᾶσι θαλίαι τε, χοροὶ τε,
 Ἀγλαΐαις δ' ἔχον, τοὶ δ' αὖ προπαρῆναι πόλιν
 Νῦν ἐπὶ πᾶσι ἐπιβάτες, ἐπὶ αἰῶνι, οἱ δ' ἀροῦντες
 ἤσαν ὁ χορὸς διὰ τὸ ἐπὶ πᾶσι θαλίαις τε χοροῖς τε
 ἑστῶτα, αὐτὰρ ἐπὶ βαθὺν λήγον, ὅτι μὲν ἡμῶν

290 Ἀλχημῆς ὁρᾷσι λιγυρῶν πᾶσι πῆλην,
 Βελύμονα γαλῶν, ὡσεὶ λιμῶν ἀνδρῶν.
 Οἱ δ' ἀπὸ οὐκ ἐπὶ πᾶσι ἀνδρῶν, καὶ ἐπὶ πᾶσι ἀνδρῶν.

Viridis sicca, fame cadens,
 Genua pinguis, longè uerò ungues, manibus suberant.
 Cum quidè ex narib. mucores fluebāt, ex maxillis autē
 Sanguis stillabat ad humum, illa autē immenso ridens,
 Mula, mulas autem puluis superflorebat humeros,
 Lacrymis humida, iuxta autē bene turrata urbs uirorū.
 Arce autem ipsam habebant, super foribus adaptabāt
 Septem porae, uiri autem in conuiujs & choreis,
 Delectationē habebant, ij enim in bene seruante curru
 Ducebant uirō mulierē, multus autē Hymeneus orieba
 Longe autē ab ardētib. sacib. homā inuoluebatur. (tur
 Namb. in ancillarum, quæ & splendoribus floride
 Auribant, quæ & chorea ludentes sequebantur.
 Alij quidem sub stridulis tibijs mittebant uocem
 Ex tenaxi oribus in ipsis autem frangebatur sonus.
 Aliæ uerò sub citharis reducebāt chorū dulce. (tibia
 Inde autē rursq. ex altera parte iuuenes lasciuiebant sub
 Alij quidem rursus ludentia sub chorea & cantu,
 Alij quidem rursus ridentes, sub tibiae unusquisque
 Auribant, omnē autē urbem & conuiuia, & tripudia,
 Et splendorē habebant, alij autem rursus ante urbem
 Terga equorum inscendentes discurrebant, alij autem
 Rampebant terram diuam, ornateq. uestes (aratores
 Gerant sua cinctas, sed erat profunda seges, alij qui
 Cassidibus acutis rostrata folia, (dcu metebant
 Grauiata spicis, tanquam Cereis fructum,
 Alij in manipulis ligabant, & implebant arcam.

Alij

Οἱ δ' ἐτρήγυν ὄνας, ἀρεπαύας οὐ χόρσιρ ἔχοντες.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλαίφρετ' ἐφόρουν ὑπὸ τρυγητῆρων
 Λουπῆς καὶ μέλανας βότρυας, μεγάλων ἀπὸ ὄρχων
 Βριθόμενων φύλλοισι, καὶ ἀργυρέης ἐλίπτασιν.
 Οἱ δ' αὖτ' ἐς ταλαίφρετ' ἐφόρουν, παρὰ δὲ σφισιν ἔρχον
 Χρύσεις ἦρ (ἐλευθεῖα ὄργα περίφρονος ὑφαίτου)
 Σπέρμενος φύλλοισι, καὶ ἀργυρέοισι λάμαξι.
 Τοίγῃ μὲν ἦρ παίζοντες ὑπ' αἰλατῆρεσσιν αἶψα,

900 Βριθόμενος ταφυλῆσι μελαίνουσιν ἢ ῥῆν αἶψα.
 Οἷγε μὲν ἐτράπειον, τοὶ δ' ἦρσαν, οἱ δ' ἐμάχοντο
 Πύξ τε καὶ ἐλαυδὸρ, τοὶ δ' ὀνόποδας λαγῶδε ἔρσαν,
 Ἀνδρείς θηρυστά, καὶ λαρχαὶ ῥόδοι τε καὶ πρὸς
 ἱέμενοι μακίταρ, οἱ δ' ἱέμενοι ὑπαλύξαι.
 Παρ' δ' αὖτοῖς ἱππῆες ἔχον πόδον, ἀμφὶ δ' αἰθῶν
 Δῆρον ἔχον, καὶ μόχθον, ἐν πενίῃ δ' ἐπὶ δίφρων
 Ἠέτοχοι βεβαῶντες, ἐφίεσαν ὀπίσσω ἱππας,
 Ρῶτα χαλαίνοντες, τὰ δ' ἐπιπροτίοντα πύτοντο
 Ἀρματα κολλήοντ' ἐπὶ ἢ πλέμναι μέγ' αὐτίως.

910 Οἱ μὲν αὖ αἰθῶν ἔχον πόδον, ἡδὲ ποτὶ σφιν
 Νῆπι ἐπὶ λυνόδῳ, ἀλλ' ἀρείτορ ἔχον διδωρ.
 Τοῖσι ἢ καὶ πρὸ κατὰ μέγας τέμπες οὐτὸς ἀγῶνος,
 Χρύσεις, ἐλευθεῖα ὄργα περίφρονος ὑφαίτου.
 Ἀμφὶ δ' ἴτω ρέον ὀικανός, πλέθοντι τοικῶς.
 Παῦν ἢ συνᾷσι σάκος πολυδαίδαλλον, οἱ δ' ἔκαστ' αὐτῶν
 Κῆανοι ἀρσενόταται μεγάλ' ἔπουν, οἱ δ' αὖ γε ποταοὶ
 Νῆχον ἐπ' ἀρερὸν ὄδωρ, παρ' δ' ἔχθους δονόντες,
 Θάυμα δαῖρ καὶ ζῆνι βαρυνέσσω ἢ δια βολαῖς

SCVTVM HERCVLIS. 14

Alij vindemiabant uites, falces in manibus habentes.
 Alij aut rursus in cistellas ferebant à vindemiatoribus
 Albos & nigros racemos, magnis à puluinis
 Oneratis folijs & argenteis clauiculis.
 Alij rursus in cistas ferebant. iuxta autē ipsos puluinis
 Aureus erat (inclyta opera solertis Vulcani)
 Concussus folijs & argenteis palis.
 Alij quidem igitur ludentes, sub tibicine quilibet,
 Oneratus uuis: nigrescebant autem quidem ista.
 Alij quidē uertebāt, et hi hauriebant, et illi pugnabant
 Pugiliterq; et luctando. alij aut pedib. ueloces lepores
 Viri uenatores, & duo detati canes iuxta (uenabantur
 Cupientes capere, illi uerò cupientes aufugere. (tamen
 Apud ipsos aut equites habebāt laborē. circa uerò cerā
 Contentionē habebāt et laborē. bene uerò cōplicatos in
 Aurige ascēdentes immittebant ueloces equos, (currus
 Frena laxantes. at illi strepentes uolabant,
 Currus cōpacti, orbilia uerò ualde resonabant. (ipsis
 Alij quidem immensum habebant laborē. neq; unquam
 Victoria expediebatur, sed anceps habebant certamē.
 Istis autē et propositus erat magnus tripus intra certa
 Aureus, inclyta opera solertis Vulcani. (men,
 Circa autem oram fluebat Oceanus pleno similis:
 Omne autē continebat scutum, ualde uarium. et in ipso
 Cygni acriuoli ualde clamabant. qui certē multi
 Natābāt in summa aqua, et iuxta pisces gesticbāt, (silia
 Mirabile uisu etiā Ioui granistrepētī: cui, propter cō-
 b Vul-

Ηφαιστος ποῖνσι σάνος μέγα τε σιβαχέρ τε,
 320 Ἀρσάμενος παλάμῃσι, τὸ μὲν διὸς ἄλκιμος υἱός,
 Γάλλῳ ἐπικρατέως, ἐπὶ δ' ἵππῃν θόρῃ Δίφρῳ,
 Ἰκελὸς ἀσδροπῇ πατρὸς διὸς αἰγίοχοιο,
 Κῆφα βιβᾶς, τῷ ἡνίοχος ἱερατὸρὸς ἰόλαος
 Δίφρῳ ἐπεμβεβαὺς ἰθιύετο ἡαμπύλορ ἄρμα.
 Λυγίμολορ δὲ σφ' ἦλθε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Καὶ σφέας φωνήσας' ἔπεα πηρόοντα προσέηδα·

Χαίρετε λυγγῆος γένεϊ τηλεκλετοῖο. (σωρ,

Νυῶ δ' ἄρ' ἰδὺς ἱεράτος ὕμμι διδοῖ μακαρέσιρ ἀνὰ σ-
 Κύννορ τ' ἐξοναρεῖρ, ἡαὶ ἀπὸ ἡλυτὰ τσύνχεια δῶσαι.

330 Ἄλλο δέ σοι τί ἔπος ὄρέω, μέγα φέρτατε λαῶν.
 Εὐτ' αὖ δὴ Κύννορ γλυκὸρ ἄϊωνος ἀμέρης,
 Τὸν μὲν ἔπειτ' αὐτῇ λιπέειρ, ἡαὶ τσύνχεια τοῖο.
 Αὐτὸς ἢ βροτολοιγὸν ἄρῃν ἐπὶ νῶτα δοπύσας,
 Ἐνθα γυμνωθέντα σάνους ὑπὸ δαιδαλέοιο
 Ὀφθαλμοῖσιρ ἴδῃς, οὐθ' ὑτάμεν ὀξεί χαλκῷ,
 Ἀψ' ἃ ἀναχωρήσας, ἔπειθ' ἐν νύ τοι αἰσιμόμ' ἐστὶρ
 Οὐθ' ἵππος ἐλέειρ, ὅτε ἡλυτὰ τσύνχεια τοῖο.

Ως εἰπὼς ἐς Δίφρῳ ἐβύσατο δία θιάωρ,
 Νίκῃν ἀθανάτης χόρσιρ ἡαὶ ἡῦδος ἔχουσα,

340 Βασυμόρως, τότε δ' ἄρ' αὖ διόγεντος ἰόλαος
 Σμόρδαλέωρ ἵπποισιρ ἐκέλετο, τοῖ δ' ὑπ' ὀμονλῆς
 Ρίμφ' ἐφόρον θοὸν ἄρμα, ἡονίοντες πεδίοιο.
 Εμ γὰρ σφιρ μόνος ἦνε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
 Αἰγὶ δ' ἀνασείσασα, πόρρισονάχιζ' ἢ γαῖα.
 Τοῖ δ' ἄμυδις προγαόντ' ἰκελοὶ πνεῖν ἢ θυήλη,

Κύννορ

Vulcanus fecit scutum & magnum & solidum,
 Aptans manibus. quod quidem Iouis fortissimus filius
 Vibrabat firmiter, & in equestrem saliebat currum
 Similis fulguri patris Iouis caprigeri,
 Leuiter uadens. cui auriga fortis Iolaus
 Biga conscensa direxit flexibilem currum. (nerua,
 Propè autè ipsis uenit dea faciem glaucam habens Mi
 Et ipsos uocans, uerba alata allocuta est:

Salute Lyngei profapia Teleclei.

Nunc Iupiter fortitudinem uobis det beatis imperas,
 Et Cygnum interficere, & inclyta arma spoliare.

Aliud autè tibi quoddà uerbū dicā, lōgè præstātis. po-

Quādo iam Cygnū dulci seculo priuaueris, (pulorū:

Hanc quidē postmodum ibi relinquere, & arma illius.

Ipsè aut̃ hominū corruptorē Martē post terga seruās,

Quando denudatum scuto ab ingenioso

Oculis uideris, tum sauciato acuto ferro.

Statim autem recedito. Quoniam tibi non fatale est, }

Neq; equos capere, neq; inclyta arma ipsius.

Sic fata, in bigas ascendit diua dearum,

Victoriam immortalibus manibus & gloriam habens,

Celeriter. tunc iam utiq; generosus Iolaus,

Terribiliter equis acclamauit. illi aut̃ ab increpatione

Perniciter ferebāt celerē currū, puluerē faciētes cāpo.

Quoniam ipsis uires immisit casios oculos habens Mi-

Scutū concutiens. circumgemuit autè terra. (nerua,

Illi autè simul procedebant, similes igni uel procella,

Κύνες θ' ἰππόδαμος, καὶ ἄρ' αὐτόρ' αὐτῆς.
 Τῶρ δ' ἰπποὶ μ' ἐπειθ' ὑπ' ἀντιόιοι ἀλλόθλοισιν
 Οἷά κ' χρέμισαν, περὶ δὲ σφισιν ἄγρυτο ἦχῳ,
 Τὸν πρότορος προσέειπε βίη ἡρακλεΐη·

350 Κύνε, πέπορ, τί νυ νῶϊν ἐπὶ χετορὶ ὠκείας ἵππου,
 Ἀνδράσιμ' οἵ τε πόνυ καὶ οἷζυς ἰδρυες εἰμὲν;
 Ἀλλὰ παρὲξ ἔχε δίφρον ἐύξοον, ἠδὲ λελούθῃ
 Εἶνε παρὲξ ἰόναι, τρηχίνα δὲ τοι παρελάνω,
 Ες κούνα ἀναΐα, ὃ γὰρ διωάμεται καὶ αἰδοῖ
 Τρηχίνος προβέβηκε, σὺ δ' εὖ μάλα οἶδα καὶ αὐτότ.
 Τὸ γὰρ ὅπ' ἔεις παῖδα, θεμισγονόλῳ λυανῶπιρ.
 Ω πέπορ, ὃ μὲν γὰρ τοι ἄρ' αὖθις θανάτοιο τελευτήν
 Ἀρκίσει, εἰ δὲ νῶϊ σωοισόμεθα πῶλε μίζην.
 Ἦδ' ἂν μὲν τε ἐφ' ἡμῖν καὶ ἄλλοτε περὶ θλιῦναι

360 Εὐχέος ἡμετέρη, ὅθ' ὑπὸ πύλῳ ἡμαθόροντος
 Ἀντίος ἔσθ' ἐμῷ μάχης ἄμοτον μνησάμεν.
 Τρεῖς μὲν ἐμῷ ὑπὸ διστῇ τυπείς, ἠρείσατο γαῖη,
 Οὐταμόν' οὐ σάκειος, τὸ δ' ἵππετορ ἤλασα μηρόν,
 Παντὶ μόνῃ ἀσπιδωρ, διὰ δ' ἡ μέγα σάκος ἄραξα.
 Γρήνεις δ' ἐν λωϊνῇσι χαμῶ πέσον, ἔγχυος ὀρμῇ.
 Εὐθὰ κ' ἐν λωβητὸς ἐν ἀθανάτοισιν ἐτύχθη
 Χόρσιν ἐφ' ἡμετέρησι, λιπὼν εὐαρε βροτόντα.
 Ως ἔφατ', ὅθ' ἄρ' αὖθις ὠκείας ἐμμελῆς ἐμνησάμεν,
 Τῷ ἐπιπαθόμενος ἔχμεν ὄρυσαίματα ἵππου.

370 Δὴ τότε ἄπ' ἀντιόιοι διφρῶν θόρον ἀντ' ἐπὶ γαῖαν,
 Γαῖς τε διὸς μεγάλης, καὶ οὐραλίοιο ἀναΐος.
 Ἠνίοχοι δ' ἐμπλήνῃ ἔλασαν λακκίτριχας ἵππου.

Cygnus equorū domitor, Marsq; insatiabilis clamore.
 Istorum aut equi quidē posteaquā obuiantes adinuicē
 Stridale hinnuerunt, & circa ipsos frāgebatur sonit9,
 Istam prior affata est fortitudo Herculeā:
 Hem Cygne, quid nobis prohibetis ueloces equos,
 Hominibus qui et laboris et ærumnarum periti sumus?
 Sed extrā habe bigas bene ornatas, & à uia
 Cede extrā eundo. Trachinam autem tibi ueho,
 Ad Ceycem regē. Ille enim & potestate & uerecundia
 Trachinis præcellit, tu quoq; satis scis & ipse.
 Huius n. uxorē habes natā, Themistonoē nigros oculos
 Hec tu, nō quidē n. tibi Mars mortis finē (habētē:
 Arcebit, siquidem nos concurremus in conflictu.
 Iam equidem & ipsum dico aliquando expertum esse
 Lanceam nostram, quando in Pylo arenosa
 Contrarius stetit mihi in pugna insatiabiliter furens.
 Ter quidem à mea lancea percussus, incubuit terrā,
 Vulnerato scuto. quartò autem percussus crus
 Omni robore urgens, & magnum scutum disrupi.
 Pronus aut in puluerib. humi cecidit, lancea impetu,
 Atq; ita infamis inter immortales factus est
 Manibus ab nostris, relinquens spolia cruenta. (bat
 Sic dicebat. neq; Cygnus, bene peritus haste, cogita-
 Hinc obtemperans cohibere bigam trahentes equos.
 Actunc à bene implicatis bigis desiliit statim ad terrā,
 Natūq; Iouis magni, & Martis regis.
 Arigæ autem iuxtā impulerunt pulchrijubos equos.

Τῶν δ' ὑπερσσομένων ὡρῶν ἀνάχρησ' ὅσ' οὐρεῖα χθονί.
 Ως δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλειο
 Γέτραι ἀποθρόσκουσιν, ἐπ' ἀλλήλαις ἢ πείσωνι,
 Πολλὰ ἢ δρυὲς ὑψίκομοι, πολλὰ δέ τι πσύναι,
 Αἰγυροὶ τε τανύρριζοι ῥήγνυνται ὑπ' αὐτῶν,
 Βίμφοι λωλινδομεσῶν, εἰως πεδίου δ' ἀφίκωνται.
 Ως οἱ ἐπ' ἀλλήλοισι πείσων, μέγα λικιλήγοντες.

- 380 Γᾶσα ἢ κυρμυδόνων τε πόλιν, ἑλκετ' ἰαωλὸς,
 Ἀργεὶ τ' ἢ δ' ἑλίκην, αὐθαῖά τε ποικίλια,
 Φωνῇ ὑπ' ἀμφοτέρων μεγάλ' ἰαχον, οἳ δ' ἀλαλκῇ
 Θρασισίῳ σούισαν, μέγα δ' ἐκτυπε κνιτίετα βύς.
 Καλὰ δ' ἀρ' ἀπ' ἔρανόθεν ψιάδας βάλλον, αἵματοῖσας,
 Σῆμα τιθεῖ πολέμοιο ἐν μέγα θαρσύνει παιδί.
 Οἷος δ' ἐν βύσσῃ ὄρεος χαλεπὸς προιδέσθαι
 Κάπρος χαυλιόδων, φρονίᾳ ἢ θυμῷ μαχέσασθαι
 Ἀνδράσι θυρσότης, θήγαι δέ τι λυσιπὼν ὀδόντα
 Δοχμωθεῖς, ἀφρὸς ἢ περὶ στόμα μαστιχέωντι
 390 Λαίβεται, ὅσας δέ οἱ πυρὶ λαμπυρόντι εἴηεν,
 Ορθεῖ δ' ἐν λοφίῳ φέροντα τρίχας, ἀμφὶ τε διαρῆν.
 Τῷ ἱκέτορ Διὸς υἱός, ἀφ' ἱππείης θόρε δῖφρον.
 Ἡμὸς ἢ χλαδρῷ κυανόπηδρος ἠχέτα τίτλις,
 Οἷον ἐφείζομενος θέρος ἀνθρώποισιν αἰείδων
 Ἀρχεται, ὥτε πόσις καὶ βρωστικὸς θῆλυς ἔειπεν,
 Καί τε παννυμνίος τε καὶ ἠῶος χέει σὺ δαῖν,
 Ἰδὲ ἐν αἰνοτάτῳ, ὅποτε γόα σείριος ἄστρον
 Τῆμος δὲ λίσσχοισι περὶ γλῶχας τελέθωσι,
 Τῆς τε θέρεσσι πᾶσι, ὅτ' ὁμφανεὲς αἰόλονται,

SCVTVM HERCVLIS. 129

Horum aut irruentium pedib. substrepebat lata terra.
 Ac ueluti quando ab alto uertice montis magni
 Sexa defiliunt, & inuicem cadunt,
 Et multe quercus alticoma, multa & abietes,
 Et populi extensis radicibus rumpuntur ab ipsis,
 Facile deuoluentibus, usq; dum ad planum perueniunt:
 Sic illi inter sese concurrerunt, uehementer clamantes.
 Omnis aut & Myrmidonum urbs, & inclyta Iolcus,
 Et Arne, & Helice, & Anthea herbosa, (multu
 Clamore ab amboru ualde resonabant. illi aut cum tu
 Mirando cōcurrerunt. Valde autē resonuit consultor
 Et ab caelo guttas deiecit cruentas, (Iupiter,
 Signum faciens belli suo magnum audaci filio.
 Qgalis aut in conuallib. mōtis asper ad uidendū (dum
 Aper curuos dentes habēs, furit aut animo ad pugnan
 Cum uiris uenatoribus, acuit autem album dentem
 Curuatum, spuma autem circa os mandenti
 Stillat, oculi autem ipsi igni lucido asimilantur,
 Erectas autem in dorso riget setas, & circa collum:
 Huic similis Iouis filius, ab equestri defiliit curru.
 Quando autē uiridi nigras alas habens sonora cicada,
 Ramo infidens astatem hominibus cantare
 Incipit, cui & potus & cibus tener ros,
 Etiam toto die & ab aurora fundit cantilenam,
 Calore in grauissimo, quando corpus Sirium siccatur:
 Tunc sanē in milijs cuspidulosa folia sunt,
 Qae estate seminant, nunc cum subrubescunt:

- 400 Οἷα διώνυσος δῶκε' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος,
 Τὴν ὥρην μαρναντο, πολὺς δ' ἐρυγματὸς ὄρωρα,
 Ως ἡ λέντε δύο ἀμφὶ ἑταμοῦς ἐλάφοιο
 Ἀλλήλοισι λοτίντε, ἐπὶ σφίας ὀρμήσωσι,
 Δανὲ δέ σφ' ἱαχὴ, ἄραβός θ' αἶμα γίνετ' ὀδόντων,
 Ἡδ' ὥς τ' αἰγυπιοὶ γαμφιώνυχες ἀγκυτοχάλαι
 Γέτρη ἐφ' ὑψαλῇ μεγάλα ἠλάζοντε μαχέδιον,
 Αἰγὸς ὀρεοσινόμου, ἢ ἀγχοτέρης ἐλάφοιο
 Πόντος, ἢ τ' ἐλάμαρσι βαλὼν αἰζύγιος ἀνὴρ
 Ἰὼ ἀπὸ νούρῃς· αὐτὸς δ' ἀπαλίσσεται ἄλλη,
 410 Χώρα αἰδέρις ἐώρ' οἱ δ' ὀτραλίως ἐνόησαν,
 Εὐρυμοῦως ἡ οἱ ἀμφὶ μάχῃν δριμύειαν ἐβοντο·
 Ως οἱ λιηληγότες ἐπ' ἀλλήλοισι μ' ὄρυσαν,
 Ενθ' ἤτοι λύνουσι μὲν ὑπὸρμυγνέος διὸς υἱόν
 Κτανίμηναι μεμαῶς, σάκε' ἐμβαλε χάλκιοι ἐγχοι,
 Οὐδ' ἐρρήξεν χαλκὸν, ὄρυτο ἡ δῶρα θεῖο,
 Ἀμφιτρωνιάδης ἡ βία ἠρακλεῖα,
 Μεισγὺς λόνυθός τε καὶ ἀπαίδος ἐγχεί μακρῷ
 Αὔχονα γυμνωθόντα θοῶς ὑπὸνδρθε γυνεῖν,
 Ἥλασ' ἐπιπρατέως, ἀπὸ δ' ἄμφω λήρσι τόνοντε
 420 Ἀνδροφόνος μελὶν μέγα γὰρ ὄνος ἐμπεισε φωτός,
 Ἥριπαι δ' ὥς ὅτε τίς δρυὺς ἤριπον, ἢ ὅτε πύτρη
 Ἠλίβατος, πληγείσα διὸς φοκέοντι λίσσαντῷ.
 Ως εἶπ', ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τόνυχια ποικίλα χαλκῷ,
 Τὸν μὲν εἶπετ' εἶασε διὸς ταλακαρῆδιος υἱός,
 Ἀντὸς ἡ βροτόλοιγον ἄρῃν προσιόντα δουσύσας,
 Δαῖτ' ὁρῶν ὄροισι, λίσῃ ὥς σῆματι λήρσας,

SCVTVM HERCVLIS. 131

Cuiusmodi et Bacch9 dedit hominib. laticia et dolorē,
 Eubora pugnabāt, uehemens autē tumultus excitaba-
 Vi autem leones duo circa interfectam ceruam (tur.
 Adinuicem irascentes, inter se corruunt,
 Rigidus autē ipsis clamor, strepitusq; simul fit dentiū:
 Aut ut uultures curuis unguibus, curuisq; rostris,
 Petra in alta ualde clangentes pugnant,
 Capre in mōtib. pascentis gratia, uel syluestris ceruæ
 Pinguis, quam domiuit sagittans uigorosus uir
 Sagitta ab nerno: ipse uerò uagatus est aliò, (runt,
 Loci imperitus existens. illi aut quā primū cognoue-
 Celeriter aut sibi pugnam acerbā pro ea suscepērunt.
 Sic isti uociferantes adinuicem irruerunt.
 Ibi uidelicet Cygnus quidem præpotentis Iouis filium
 Interficere meditans, scutum percussit ferrea lancea.
 Neq; fregit es, tuebantur autem dona Dei.
 Amphitryoniades autem, fortitudo Herculeæ,
 In medio ex galeæ ex scuti lancea longa
 Collum denudatum celeriter infra barbam
 Vulnerauit forti, ex ambos incidit neruos
 Homicida fraxinus. magnum enim robur incidit uiri.
 Cecidit aut, ueluti quando aliqua quercus corruit, uel
 Altā, percussā Iouis ardenti fulmine: (quando saxum
 Sic cecidit, eiq; circū sonuerunt arma uariegata ferro.
 Illū quidē postea dimisit Iouis magnanimus filius. (uās,
 Ipse aut hominū corruptorē Martē progrediētē obser-
 Terribiliter intueus oculis, leo tāquā corpus cōsecutus,
 h s Qui

- Ος τι μέλ' οὐδ' ἀνέως ρινὸν ἱερὰτόροισι δυνήχαιοι
 Σχίσας, ὅτ' ἰ τάχιτα μελίφρονα θυμὸν ἀπύρεα.
 Εμμενέως δ' ἄρα γ' ἔ γε κελαινὸν πίμπλαται ἔτορ.
 430 Γλαυπιδίωρ δ' ὅσοις δεινὸν, πλυσράς τε καὶ ὤμοις
 Οὐρῇ μαστιγίωρ, ποσὶ γλάφρα, καὶ τις αὐτὸν
 Ἐτλη ἐς αὐτὰ ἰδῶν σχεδὸν ἔλθῃν, καὶ μάχισθαι.
 Τοῖος ἄρ' ἀμφοτέρωνι ἰάδης, ἀνόρκτος αὐτῆς,
 Ἀντίος ἔστιν ἄρκος, οὐδ' ἔφρισι θάρσος ἄϊψωρ,
 Εἰς νομόφως, ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἤλυθεν, ἀχνύμονος ἰῆρ,
 Ἀμφότοροι δ' ἰάχοντο, ἐπ' ἀκλήλοισιν ὄρεσσαν.
 Ως δ' ὅτ' ἀπὸ μεγάλης πέτρης πρηνῶνος ὄρεσα,
 Μακρὰ δ' ἐπιβρώσκεισα λυλίνδεται, καὶ δέ τε κχθ
 Ἐρχεται ἐμμεμαῖα, πάγος δέ οἱ αὐτεβόλησεν
 440 Ὑψιλόος, τῷ δὲ συνενέπειται, οὐθα μιν ἰχνα·
 Τόσση δ' ἐμὴν ἰαχὴ φρεσὶν ἄρματος ἕλκος ἄρης,
 Κεκληγὼς ἐπόρεσεν δ' ἐμμεμαῖως ὑπὲρ δειπῶ.
 Αὐτὰρ ἀθλιναῖν ἔκρη διὸς αἰγιόχοιο,
 Ἀντίον ἔλθεν ἄρκος, ὄρεμνὸν αἰγίῳ ἔχουσα.
 Δαναὶ δ' ὑπόδρα ἰδῶσ' ἐπὶ πῶρ' ὄντα προσνύδω,
 Ἄρις, ἐπὶ χεῖρας μούσας ἱερὰ ὄρορ, καὶ χεῖρας ἀάπτους.
 Οὐ γάρ τοι θέμις ἔστιν ἀπὸ λυγρὰ τσύνχια δῦσαι,
 Ἡρακλῆα ἱφάναντα, διὸς θρασυκαρδίου υἱόν.
 Ἄνδ' ἄγε πάῃ μάχης, μέ δ' ἀντίος ἴσας ἑμῶς.
 450 Ως ἔφκ'· ἀλλ' ὃ παῖθ' ἄρειος μεγαλήτορα θυμόν.
 Ἀλλὰ μέγ' ἰάχων, φλογὶ ἱκέα τσύνχια πάλλων,
 Καρπάλιμος ἐπόρεσι βίη ἱρακλεῖαν,
 Κατ' ἄμωνα μίμαώς, καὶ ῥ' ἐμβέλει χάλκιοι ἔγχους,
 Σπόρ,

Qui et valde accuratè pellem tenacibus unguibus
 Scindens, quàm celerrimè dulcem animam abstulit.
 Constanter autem utiq; nigrum ipsius impletur cor.
 Ignis aut intus oculis terribiliter, et latus et hume-
 Cauda verberans, pedib. fodit: neq; aliquis ipsum (ros
 Toleraret contrà aspiciens propè ire, neq; pugnare.
 Talis utiq; Amphitryoniades, insatiabilis clamore,
 Obuius stetit Marti, in mentibus audaciam augens
 Celeriter. ille autem ipsi propè uenit, dolens corde.
 Ambo autem uociferantes, adinuicem irruerunt.
 Quædamodū autem, quādo ab magno saxū cacumine
 Longeq; defiliens uoluitur, et fragor (corruens,
 Venit subito ingens, rupes autem ei obsistit
 Alta, cui iam confertur, ibi ipsum retinet: (Mars
 Tanto quidem ille sonitu grauans currum perniciosus
 Vociferans irruit. ille autem ineffabiliter excepit.
 Sed Minerva filia Iouis capriferi,
 Obuia uenit Marti, tenebrosū scutū habens. (ta est:
 Grauitè aut ac toruè aspiciēs, uerbis uolucris. allocu-
 O' Mars, retine impetū sortem, et manus intāgibiles.
 Non enim tibi fas est inclyta arma spoliare,
 Herculem interficientem, Iouis audacior dem natum.
 Sed cia, cessa à pugna, neq; obuius sta mihi.
 Sic ait. sed non persuasit Martis magnanimū animum:
 Sed ualde clamans, flammæ similia arma uibrans,
 Celer irruit fortitudini Herculanæ,
 Interficere conans, et iaculatus est ferream lanceam,
 Cele-

- Σπέρχων, παιδὸς εὖ λοῖών περὶ τετραῦτος,
 Ερσάνει μεγάλην ἀπὸ ῥ' γλαυκῶπις Ἀθλίην
 Εγχεὶς ὀρμὴν ἔτραπ', ὀρεξαμένη ἀπὸ δίφρου.
 Δομὴν δ' ἄρην ἄχος ἔειχεν, ὄρουσάμενος δ' ἄορ ὄξυ
 Εἶεντ' ἐφ' ἡρακλῆϊ ἱερᾷ ὀρόφρυνι, τὸν δ' ἐπιόντα
 Ἀμφίτρωνι Ἀδελφὸς Δανῆς ἀκόρητος αὐτῆς,
 460 Μερὸν γυμνωθότα σάκους ὑπὸ δαιδαλίστῃ
 Οὐτασ' ἐπιπρατίως, διὰ ῥ' μέγα σάκος ἄραξε
 Δύρατι νωμῆσαν, ἐπὶ ῥ' χθονὶ λάββαλε μίσην.
 Τῷ ῥ' φόβος καὶ δαῖμος ἐντροχὸν ἄρμα καὶ ἵππους
 Ἠλασαν αἰψ' ἐγγυς, καὶ ἀπὸ χθονὸς ἐντυοδείης
 Ες δίφρον θῆκαν πολυδαίδαλαον, αἰψὰ δ' ἐπέσσε
 Ἰκπυς μασιέτιλιν, ἦνοντο ῥ' μακρὸν ὄλυμπον,
 Υἱὸς δ' ἀλκμήνης καὶ λυδάλιμος ἰόλαος,
 Κύκνον συλίσαντες ἀπ' ὤμων τσύνχεα καλὰ,
 Νίονοντ', αἰψὰ δ' ἐπέσσε πόλιν τραχίνον ἰνοντο
 470 Ἰκποις ὠκυπόδειξι, ἄταρ γλαυκῶπις Ἀθλίην
 Εξίκετ' ὄλυμπόν τε μέγα, καὶ δώματα πατρός,
 Κύκνον δ' αὖ λόνε θέπειν, καὶ λαὸς ἀπέειρε,
 Οἱ ῥ' ἐγγυς ναίων πόλιν ἔλατῃ βασιλῆος,
 Ἀνθλιν, μυρμιδόνων τε πόλιν, ἔλατλιν τ' ἰσχυλόν,
 Ἀρλίην τ' ἡδ' ἐλίκλιν, πολλὸς δ' ἠγέρετο λαὸς,
 Τιμῶντες ἑσθύναν, φίλον μακαρέας θεοῖσι.
 Τῷ ῥ' τάφον καὶ σῆμ' αἰδίσσε ποίησεν ἄνακτος,
 Ομβρῷ χαμεθρῷ πλῆθον, τῶς γὰρ μιν ἀπόλλων
 Ἀπτοίδης ἥνωξ', ὅτι ρα ἔλατῶς ἐπαϊόμηναι
 480 Οὔτε ἔργοι πνυθόδε, βίη ἀτάσσει δονσύνον,

Eclerem, filio suo iratus pro mortuo,
 In scutum magnum. sed oculos glaucos habens Pallas
 Hastilis impetum auertit, deflectens à biga. (acutum
 Acerbus aut Martem dolor cepit. extrahens aut ensē
 Irat in Hercule, animo fortissimū. at illū adueniētem
 Amphitrioniades, graui insatiabilis clamore,
 Femur denudatum sento ab ingeniose facto
 Vulnerauit fortiter, et magnum scutum perfregit
 Lancea diuisam, et in terram deiecit mediam. (equos
 Illi aut Pavor et Terror bonas rotas habentē currū et
 Impulerūt statim propē, et ab terra latas uias habente
 In currum posuerunt sabrefactum: statimq; postea
 Equos flagellauerūt, et peruenerūt in longū Olympū.
 Filium autem Alcmenæ, et in chytus Iolauus,
 Cygnum spoliantes ab humeris arma pulchra, (nerūt
 Recefferant: statimq; postea urbē ad Trachinā perue-
 Equis uelocibus, sed glaucis oculis prædita Minerva
 Exiuit ad Olympum magnum, et domos patris.
 Cygnum uerò Ceyx sepeliuit, et populus infinitus,
 Qui propē habitabant urbes inclyti regis,
 Athen, Myrmidonumq; urbem, et inclytam Iolcum,
 Arnenq; atq; Elicē. multus aut cōgregatus est populus,
 Honorātes Ceycem, charū beatis dijs. (rus torrens,
 Illius aut sepulchrū et monumētū inuisibile fecit Anan
 Imbre byemali abundans. sic enim ipsum Apollo
 Latonæ filius iussit, quoniam inclytas hecatombas
 Quicunq; duceret ad Pytho, ui spoliabat, insidians.

Huius

Τῆς ἀσιδίας ἡ ἀρχὴ οὐ τῷ διὰ καταλόγῳ φέρεται
μέχρι σίγων ἡ αἰσ. ὑπὸ πῆσυνε ἢ ἀριστοφανῆς, ἢ ἡ
ἡωμινός, ἀλλὰ τις ἑτέρος γραμματικὸς, ὡς ἂν ᾔδαν
αὐτὸν ἡσιόδῳ, ἀλλ' ἑτέρου τινὸς τὴν ὁμηρικὴν ἀσιδίαν
μιμήσασθαι προαιρημένον. μεγακλῆς ἢ ὁ ἀθλίναυος
γνήσιον μὲν εἶδε τὸ ποίημα. ἀλλως ἢ ἐπιτιμᾷ τῷ ἡσιό-
δῳ. ἄλογον γὰρ φησι, ποιῆν ὑφαισιν τοῖς τ' μητρὸς
ἐχθροῖς ὅπλα παρέχοντα. ἀπολλώνιος ἢ ὁ ῥόδιος οὐ
τῷ γ. φησὶν αὐτὸ εἶναι, ἐν τε τῷ χαρμηλῆρος, ἡ αἰ ἐν
τῷ ἰόλακον οὐ τῷ διὰ καταλόγῳ σύνθεσιν, ἀνιοχέστη
τῷ ἡρακλεῖ. ὡσαύτως ἢ ἡ αἰ σισίχορος φη-
σιν, ἡσιόδῳ εἶναι τὸ
ποίημα.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΗΣΙΟ-
ΔΙΑΣΙΔΙΑΣ.

SCUTVM HERCVLIS. 129

Huius Aspidis principiū in 4. Catalogo dicitur usque
ad versum 50, & 200. Susplicatus est aut Aristophanes,
non comicus ille, sed quidam alius grammaticus, non
esse ipsam Hesiodi, sed alterius cuiusdam, qui Homeri-
cum scutum imitandum sibi delegerit. Megacles autem
Atheniensis, legitimum poema agnoscit: sed alioquin
reprehendit Hesiodū: absurdum enim esse, facere Vul-
canum matris hostibus arma præbentem. Apollonius
autē Rhodius in 3. dicit, ipsius esse, & ex stylo, & quod
Iolau in Catalogo inuenitur aurigans Herculi. Ita-
dem & Stefichorus dicit Hesiodi esse
hoc poema.

FINIS ASPIDIS
Hesiodi.

HE.

Η ΣΙΟΔΟΥ ΘΕΟ- ΓΟΝΙΑ.

ΟΥΣΑΩΝ ἐλικωνιάδωρ ἀρχόμεθ
αἰδέσθαι,

Αἰθ' ἐλικῶνος ἔχουσιν ὄρες μέγα τι,
ῥαθέορ τι (ἀπαλοῖσιν

καὶ τι πορὶ ἡρλύνω ἰοειδέα πῶς

Ορχαῦνται, καὶ βωμὸν ὀριῶντος ἡρανίωτος.

Καὶ τε λωεσάμοναι τέρρα ῥεῖα τόρμυσοιο,

Ἡ ἵππῃ ἡρλύνῃ, ἢ ὀλμεῖ ῥαθέοιο,

Ἀφροῖάτῳ ἐλικῶνι χορὸς ἐνέποιήσαντο,

Καλὸς, ἰμὸρ ὄρντας, ἐπερρώσαντο ἢ ποσίν.

Εὐθὺν ἀπορύνμεναι, ἡκαλυμμόναι ἥρι πολλῇ,

10 Εὐνήχαι σάχον, περιμαλλέα ὄδων ἱεῖσαι,

Υμνοῦσαι δία τ' αἰγίοχον, καὶ πότνιαν ἥρην

Ἀργείην, ῥεῦθοιοι πεδίλοις ἐμβαῶν,

Κέρεν τ' αἰγίοχοιο Διὸς γλαυκῶπιρ ἀθλίην,

Φοῖβον τ' ἀπόκλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,

Ἡ δὲ ποσειδάωνα γαιήοχον ἐννοσίγαιον,

Καὶ θέμιν αἰδοίην, ἐλικοβλέφαρόν τ' ἀφροδίτην,

Ἡ δὲ τε χρυσοσέφανον, ἡκαλὴν τε Διώνην,

Ἡ δὲ τ' ἡέλιόν τε μέγαν, λαμπρὰν τε σελήνην,

Ἀκτῶ τ' ἰάπετόν τε, ἰδὲ ἡρόνον ἀγκυλομήτην,

20 Γαῖάν τ', ὠκεανόν τε μέγαν, καὶ νύκτα μέλαιναν,

Ἀλλων τ' ἀθανάτων ἰσθὸν γένος, αἰθρὴν ἰόντων.

Αἶνός ποθ' ἡσίοδον ἡκαλὴν ἰοειδέαν αἰοδὴν,

Ἀρκα

HESIODI DEO= RVM GENERATIO.

vsas Heliconiades incipiamus canere,
Q^{ue} Heliconem tenent, montem ma-
gnūq; diuinūq;

Et circa fontem nigrum pedib. teneris

Sacris, aramq; præpotentis Saturnij.

Atq; ablute tenero corpore Termesi,

Aut equi in fonte, aut in Holmio sacro,

Summo in Helicone choreas duxerunt,

Pulchras, amabiles, sortiterq; tripudiarunt pedibus.

Inde concitate, uelate aere multo

Noctu incedebāt, perpulchrā uocē emittētes: (nonem,

Q^{ue} celebrēt louēq; agida tenētem, et uenerādam Iu-

Arginam, aureis calceamentis incedentem: (neruam:

Filiāq; Aegiochi Iouis, cæruleos oculos habentem Mi-

Augurem; Apollinem, & Dianā sagittis gaudentem,

Atq; Neptunum terram continentem, terræ motorem:

Et Themis uenerandam, & obtortas palpebras habem-

tem Venerem,

Hebenq; aurea corona decorā, formosamq; Dionem,

Auroramq; Solem; magnum, splendidamq; Lunam,

Latonamq; Iapetumq; ac Saturnum uersipellem,

Terramq; Oceanumq; uastum, & Noctem atram,

Aliorūq; immortalū sacrū genus semper existentium:

Q^{ue} olim Hesiodum pulchrum docuerunt carmen,

Ἀρκας ποιμαίνονθ' ἐλειπῶνες ὑπὸ ζαθέοιο.
 Τόρ τε δέ με πρότεστα θεῶν πρὸς μῦθον ἔειπον,
 Μῆσαι ὀλυμπιάδες, ἑῷραι διὸς αἰγιόχοιο·
 Ποιμενῆς ἄχραιλοι, ἰαὶν' ἐλέγχαι, γαστέρες οἶον,
 Ἰάμεν ψύδεια πολλὰ λέγειν ἐτόμοισιρ ὁμοῖα·
 Ἰάμεν δ', οὐτ' ἐβέλωμεν, ἀληθέα μολήσασθαι.
 Ως ἔφασαν ἑῷραι μεγάλα διὸς, ἀρτίεπαι·

30 Καί μοι σκῆπτρον ἔδομ', ἀάφνης ἐριθυκῆος ὄρον,
 Δρίψαδαι θεαντόρ, ἐνέπυσσαν δέ μοι αὐδὴν
 Θάλλω, ἵνα λύσοιμι τὰτ' ἐσόμενα πρότ' ἶόντα.
 Καί με κίλονθ' ὑμνεῖν μακάρων γένος αἰὼν ἶόντων,
 Σφῶς δ' αὐταῖς πρῶτόν τε καὶ ὕσθρον αἶρ' ἀείδω.
 Ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Δριῦ ἢ περὶ Πίτρελιν;

Τῶν μυσάων ἀρχώμεθα, ταὶ δὲ πατρὶ
 ὕμνευσαι, τέρπῃσι μέγαν νόον ἐντὸς ὀλύμπου,
 Εἰρῶσαι τὰτ' ἶόντα, τὰτ' ἐσόμενα, πρότ' ἶόντα,
 Φωνῇ ὁμωρῶσαι, τῶν δ' ἀκλέμας ῥέα αὐδῆ

40 Ἐκ γομάτων ἡδέων, γιγᾶ δέ τε δώματ' αὖ πατρὸς
 Ζηνὸς ὄργεσθαι ποιο, θεῶν ὅπιν λαιωέσθην
 Σιδηραμόνῃ, καὶ ἢ ἱερῇ νιφόεντος ὀλύμπου,
 Δώματ' αὖτ' ἀθανάτων, αἰδ' ἀμβροτομ ὅσον αἶσαι,
 Θιῶν γένος αἰδοῖον πρῶτον ἐλείπσιρ ἀοιδῶν,
 Ἐξ ἀρχῆς, ὅς γαῖα καὶ ὕρανος ἀνρὺς ἐτιπτον,
 Οἳ τ' ἐκ τῶν ἐγγόνων θεοὶ Δωτῆρες ἰάων,
 Δούτορον αὖτε Ζηνᾶ, θεῶν πατέρ, καὶ ἢ ἀνδρῶν,
 Ἀρχόμεναί θ' ὑμνεῖνσι θεῶν, λήγῃσι τ' ἀοιδῶν,
 Οὐδὲν ῥίεταῖός ἐστι θεῶν, ἡράττι τε μέγιστος.

Αὐθις

Agnos pascensem Helicone sub diuino.

Hoc autem me primum deæ sermone compellarunt,

Muse Olympiades, filiae Iouis Aegiochi: (luti,

Pastores in agris pernoctantes, mala probra, uetres ue-
scimus mendacia multa dicere ueris similia:

Scimus etiam, si uoluerimus, uera loqui.

Sic dixerunt filiae Iouis magni, ueridicæ:

Et mihi sceptrum dederunt, lauri peruiridis rami,

Decerpendum diuinum. inspirarunt insuper mihi uocem

Dianam, ita ut audirem tam futura, quam præterita:

Et me iubebāt celebrare beatorum genus sempiternorum,

Se uerò primò semper decantare.

Sed quò mihi hæc circa quercum, aut circa petram?

Ergo Musas ordiamur, quæ Ioui patri

Cenando oblectant magnum animum in Olympo,

Memorantes et præsentia, et futura, et præterita,

Voce concinentes. illarum uerò indefessa fuit uox

Ab ore suauis. rident autem domus patris

Iouis ualde tonantis, earum uoce florida

Dispersæ: resonant uerò uertices niuosi Olympi,

Domusq; cœlitum. hæc uerò immortalē uocem emittētes,

Deorum genus uenerandum in primis celebrāt cantilenā,

Ab exordio, quos Tellus et Cœlum latum genuerunt,

Quiq; ex his progenerati sunt dii, datores bonorum.

Secundò rursum Iouē, deorum patrē, atq; etiā uirorum,

Incipientesq; laudant deæ, et finiunt carmen,

Quam sit præstantissimus deorum, et imperio maximus.

- 50 Αὐτίς δ' ἀνθρώπων τε γένος, ἱερὰ δ' ὀρέων τε γιγάντων
 ὕμνους αἰ, τέρεσσι διὸς νόον σὺν τὸς δλύμπις,
 Μῦσαι Ὀλυμπιάδες, Μῦραι διὸς αἰγιόχοιο.
 Τὰς οὖν πειρήμ' ἱερὸν ἴδμε τέκε πατρὶ μιγῆσα
 Μνημοσύνης, γουνοῖσιν ἐλσυνθῆρος μεδέσσα,
 Λημοσύνης τε λακῶν, ἄμπαυμά τε μορμυράων,
 Εννία γὰρ οἱ νύπης ἐμίσγετο κτῆτα ἴσους,
 Νόσφι ἅπ' ἀθανάτων ἰδὸν λῆχος εἰσαναδάνων.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' οὐρανὸς ἔλυν, περὶ δ' ἔτραπον ὦρας
 Μελῶν φθινόντων, περὶ δ' ἕματ' ἀπὸν ἐτιλίδυν,
 60 Ἡ δ' ἔτι κ' οὐνία λώρας ὁμόφρονας, ἥσιν αἰοιδῆ
 Μέλεται, σὺν σῦθεσιρ' ἀνελεία θυμὸν ἔχουσαι,
 Τυτθὸν ἅπ' ἀκροτάτης λορυφῆς νιφόντης ἀλέμας,
 Ενθά σφιρ' λιπαροὶ τε χοροὶ, καὶ δῖοματ' ἀλαλά.
 Παρ' δ' αὐτῆς χάριτες, καὶ ἱέρος, οἰκ' ἔχουσι,
 Εὐβαλὴς ὄρατῶν ἧ δια σέμα ὄσαν ἰᾶσαι
 Μέλποισα, πάντων τε νόμους, καὶ ὕθια λιδὺν
 Ἀθανάτων λείνουσι, ἐπύρατον ὄσαν ἰᾶσαι.
 Αἱ τότε ἴσαν πρὸς Ὀλυμπον ἀγαλλόμεναι ἐπὶ λαλῆ,
 Ἀμβροσίῃ μοσχῇ, πόρῃ δ' ἰαχε γαῖα μέλαινα,
 70 ὕμνους αἰ, ὄρατὸς ἧ ποδῶν ὑπὸ δῦπος ὀρώρει,
 Νησομοῦν πατέρ' αἰς δὲ, ὃ δ' ἕραν ἑμβασιλσύνα,
 Αὐτὸς ἔχων βροντῆν, καὶ αἰθαλόεντα λώραν ὄν,
 Καρτεῖ νικῆας πατέρα ἱόνων, σὺν ἧ ἱεῖα
 Ἀθανάτοις διτάξεν ὁμῶς, καὶ ἐπύραδε τιμαῖς.
 Ταῦτ' ἄρα μῦσαι ἀειδον, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
 Εννία θυγατέρες μεγάλῃ διὸς ἐκγεγαῖαι·

Porro et hominum genus, fortiumque; gigantum
 Celebrantes oblectant Iouis mentem in Olympo,
 Muse Olympiades, filie Iouis ægida habentis:
 Quas in Pieria Saturnio peperit patri mixta
 Memoria, fertilitati Eleutheris imperans:
 Oblivionemque; malorum, et solatium curarum.
 Nouem enim ei noctes mixtus est prudens Iupiter,
 Scorsim ab immortalibus sacrum lectum conscendens.
 Sed cum iam annus exactus, circūuoluta uero esset tempora
 Mensium decrescientium, diesque; multi transacti essent,
 Ipsa peperit nouem filias concordēs, quibus carmen
 Cure est in pectoribus securum animum habentibus,
 Paululum à summo uertice niuosi coeli:
 Vbi ipsas splendidiq; chori, et ædes pulchræ.
 Iuxta uero eas Gratiæ et Cupido domos habitant,
 In conuiujs amabilemque; per os uocem emittentes
 Cauunt omniumque; leges, et mores pudicos
 Immortalibus celebrant, amabilem uocem emittentes.
 Istatum ibant ad Olympum, lætæ uoce pulchra
 Immortali cantilena. undique; uero resonabat terra atræ
 Canticis hymnos, iucundus uero à pedibus strepitus exci-
 Proficiscētū ad patrē suū, qui cœlo imperitat, (tabatur
 Ipse habens tonitru, atque; candens fulmen,
 Strenuē uictō patre Saturno, bene autem singula
 Immortalibus disposuit simul, et indixit honores.
 Hec sanè Muse canebant, cœlestes domos tenentes,
 Nouem filie, magno è Ioue progenatæ:

Κλαῖά τ', ἐντέρησσι τε, βάλαιά τε, μιλπομεύησι,
Τόρψιχόρα τ', ὄρατώ τε, πολύνυιά τ', ὕρανιά τε,
Καλλιόπην θ', ἥδε προφάρεσσι ἐνὶ στήθεσσι.

80 Ἡ γὰρ ἑὸν βασιλεύσειν ἄμ' αἰδοίοισιν ὀπυκῶν,
Ὅν τινα τιμήσῃσι Διὸς ἑῶναι μεγάλοιο,
Γανόμενον τ' ἰσίδωσι Διοτρεφῶν βασιλῶν.
Τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκέρην χάσσειν αἰοδῶν,
Τῷ δ' ἐπ' ἐν σόματι ρεῖα μέλιχα, οἱ δέ νη λαοὶ
Πάντες ἐς αὐτὸν ὀρώσι, διανέροντα θέμιστας
ἰθέουσι δίκην. ὃ δ' ἀσφαλῶς ἀγορεύων,
Αἰψά τε καὶ μέγα νέκος ἐπισημοῦναι ἑλπίσανται,
Τῶν τε γὰρ βασιλῶν ἐχέφρονες, ὅν τε λαοὶς
Βλαπτομένοισι ἀγορεύει μετ' ἀτροπα ὄργα τελευτῶσι,

90 Ρῆθιως μαλακοῖσι παρὰ φάμενοι ἐπίεσιν.
Ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ θεῖον ὥς, ἰλάσονται
Λαοὶ μελιχίῃ, μετὰ δ' ἢ πέπεισται ἀγομένοισιν,
Οἷα τοι μυσάων ἱερὰ δόσις ἀνθρώποισιν,
Ἐν γὰρ μυσάων καὶ ἐκινέειν ἀπόλλωνος,
Ἄνδρες αἰδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα, καὶ λιβαριστῶν
Ἐν δ' Διὸς βασιλῆς. ὃ δ' ὄλετος, ὅν τινα μῦσαι
Φιλῶνται, γλυκέρη οἱ ἀπὸ σόματος ρεῖα αὐδῶ.
Εἰ γὰρ τις καὶ ἀνέβης ἔχωμ, νεοκιδεῖ θυμῷ
Ἀζηται ἑραδίην ἀναχήμενος, αὐτὰρ αἰοδὸς

100 Μυσάων θάρσυνον ἑλπίσιν προτέρων ἀνθρώπων
Υμνέου, μάλιστα τε θεῶν, οἱ ὅλυντο ἔχθαι,
Αἰψ' ὅγε ἀγοφρονέων ἐπιλήθεται, ὅδε τι κελύων
Μέμνηται, ταχέως δ' ἀπὸ πύργου δῶρα βιάων.

Clioq; Euterpeq; Thaliaq; Melpomeneq;
 Terpsichoreq; Eratoq; Polymniaq; Uraniaq;
 Calliopeq; hac autem excellentissima est omnium.
 Hec enim et reges uenerandos comitatur,
 Quemcunq; honoratura sunt Iouis filia magni,
 In lucem editū, et aspexerint à Ioue nutritorū regiē:
 Huic quidem super linguā dulcem fundūt cantilenam;
 Huius uerba ex ore fluunt blanda: ceterū populi
 Omnes ad ipsum respiciunt, discernentem ius
 Rectis iudicijs. hic autem tutò cauteq; loquens,
 Statim etiam magnam contentionem scitè diremit.
 In hoc enim reges prudentes, quòd populis
 Dammū inferētib. in foro uiciissitudinem rerū faciunt,
 Facile mollibus appellantes uerbis.
 Incedētem uerò per coetū populi deum ueluti, placant
 Reuerētia blanda. eminet uerò inter ipsos cōgregatos
 Tale Musarum ingens munus hominibus.
 A' Musis etenim, et eminus feriente Apolline,
 Viri cantores sunt super terram, et citharædi:
 Ex Ioue uerò reges. ille uerò beatus, quemcunq; Musæ
 Amant, suauis ei ab ore fluit uox.
 Quòd si. n. quis luctum habēs, recētī dolore saucio ani-
 Trisetur, animo dolens, ceterū poeta (mō
 Musarum famulus res claræ priscorum hominum
 Laudib. uexerit, beatosq; deos qui Olympū incolunt,
 Statim hic rerū animū eius molestatiū obliuiscitur, nec
 Mēinit, qn citò deflexerūt eū aliq̃ dona dearū. (dolorū
 i 4 Salue-

Χαίριτε τίνα διός, δότι δ' ἰμαρδύσασαν αἰοιδίην.
 Κλέιτε δ' ἀθανάτων ἰσθὸν γούος, αἰὲν ἰόντων,
 Οἱ γὰρ ἐξεγούοντο, καὶ ἔραν ἄσφρόντες,
 Νυηὶός καὶ δουροβῆς, ὅς θ' αἰλμυρὸς ἔτριφε πόντος.
 Εἶπατε δ' ὡς τα πρῶτα θεοὶ καὶ γαῖα γούοντο,
 Καὶ ποταμοὶ, καὶ πόντος ἀπάρχης, οἰαμαῖε θύων,
 110 Ἀγρὰ τε λαμπιτόνῃα, καὶ ἔρανὸς σὺν ῥὲς ὑποβθον,
 Οἷ τ' ἐν τῇρ ἰγούοντῳ θεοὶ, Δωτῆρις ἰάων.
 Ως τ' ἄφρονος δάσσαντο, καὶ ὡς τιμαῖς διέλοντο,
 Ἡδὲ καὶ ὡς τα πρῶτα πολὺν πῆχον ἔχον ὀλύμπου.
 Ταῦτά μοι ἱεῖσι μῦσαι, ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι
 Εἰ ἀρχῆς, καὶ εἶπαθ' ὅ, τι πρῶτον γούετ' αὐτῶν.
 Ἡ τοι μὲν πρώτησι χάος γούετ', αὐτὰρ ἔπατα
 Γαῖ σὺν ῥύσθρονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
 Ἀθανάτων, εἰ ἔχουσι καὶ ῥη νιόοντος ὀλύμπου,
 Τάρταρά τ' ἠόροντα μυχῶ χθονὸς στυγνοδάεας.
 120 Ἡ δ' ὄρος, ὅς καλλιγος σὺν ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Λυσιμειλὲς πάντων τε θεῶν, πάντων τ' αἰθρώπων,
 Δάμναται σὺν γῆθεσι νόον καὶ ἐπίφρονα βελών.
 Εὐ χάρις δ' ὄρεβός τε, μέλαινά τε νῦξ ἰγούοντῳ.
 Νυηὶός δ' αὐτ' αἰθήρ τε καὶ ἡμίρη ἐξεγούοντῳ,
 Οὐς τῆνε λυοσαμὸν ὄρεθα φιλότῃσι μιγείσα.
 Γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο ἰσορῆαυτῇ
 Οὐρανὸν ἄσφρόνθ' ἵνα μιν περὶ πάντα καλύπτῃ,
 Οφρ' εἴη μακάρεσσιν θεοῖς ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ.
 Γένητο δ' ἔρκα μακρὰ, θεῶν χάριον ἵας οὐάωνας
 130 Νυμφῶν, αἰ ταῖσιν αὖ ἔρκα βροχέοντα.

Laete nata Iouis, date uerò amabilem cantilenam,
 Celebrate quoq; immortalium diuinum genus, semper exi
 Qui Tellure prognati sunt, et Cælo stellato, (stentium
 Nocteq; caliginosa, quos item salsus nutriuit Pontus.
 Dicite insuper ut primum dii et terra fuerint,
 Et flumina et pontus immensus, æstu feruens,
 Astraq; fulgentia, et cælum latum supernè,
 Et qui ex his nati sunt dii, datores bonorum.
 Vique opes diuiserint, et quò honores distinxerint, (lū.
 Atq; quò primum multis implicatū sphaeris tenuerint cœ
 Hec mihi dicite Musæ, cœlestes domos inhabitantes
 Ab initio, et dicite quod nam primum fuerit illorum.

Primò omnium quidem Chaos fuit, at deinde
 Tellus lato pectore prædita, omnium fundamentū solidū
 immortalium, qui tenet iuga niuosi Olympi, (semper
 Tartaraq; tenebricosa in recessu terræ spaciose:
 Atq; amor, qui pulcherrimus inter immortales deos,
 Soluens curas et omnium deorum, et omnium hominum,
 Domat in pectoribus animum, et prudens consilium.
 Ex Chao uerò Erebusq; nigraq; Nox editi sunt.
 Nocte porro tam Aether quàm Dies prognati sunt:
 Quos peperit, ubi concepisset Erebo amore mixta.
 Terra uerò primum quidem genuit parem sibi
 Cælum stellis ornatum, ut ipsam totam obteget,
 Vique esset beatis dijs sedes tuta semper.
 Genuit præterea montes altos, dearū gratas speluncas
 Nympharum, quæ habitant per montes concauos.

Η δὲ καὶ ἀτρώγετον πύλας τέκον οἰσμάτι θυόν
 Πόντον, ἀτόρ φιλότατος ἐφίμερ, αὐτὰρ ἔπατα
 Οὐρανῷ συνθεῖσα, τέκ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
 Κοῖον τε, ἑρῆον θ' ὑπόβριον ἄτ' ἰαπετόν τε,
 Θέαν τε, ρέαν τε, θέμιρ τε, μνημοσύνην τε,
 Φοῖβήν τε χρυσοσέφανον, τηβυὶ τ' ὄρατανλύν.
 Τὰς ἧ μίθ' ὀπλότατος γόνετο ἑρόνος ἀγνυλομήτις,
 Δανότατος παίδων· θαλδρόν δ' ἤχθηρι τοπῆα.
 Γένετο δ' αὖ λύνκωπαι, ὑπόρβριον ἦτορ ἔχοντα.
 140 Βρόντην τε, σφόπην τε, καὶ ἀργήν ὀβριμόθυμον·
 Οἱ βλήν βροντήν τ' ἔδρασαν, τσῦξάν τε ἑόρῳ ανόν.
 Οἱ δ' αὖ τοι τὰ μὲν ἄλλα θεοῖς σφαιλίγιοι ἦσαν,
 Μῦθος δ' ὀφθαλμοῖς μέσσω ἐπίνετο μετώπῳ.
 Κύνκωπις δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, ἔνεκ' ἄρα σφίον
 Κυνλοτόρης ὀφθαλμοῖς ἰὼν σφίνατο μετώπῳ,
 Ἰχὺς τ' ἠδὲ βίη, καὶ μηχαναὶ ἦσαν ἐπ' ὀργοῖς.
 Ἄλλοι δ' αὖ γαῖης τε καὶ ἕραν ἔξευγόντο
 Τρεῖς παῖδες μεγάλοι καὶ ὀβριμοὶ, ἦν ὀνομαστοί,
 Κόττος τε, βριαρίως τε, γύγης θ' ὑπόρβρακα τέκνη,
 150 Τῶν ἱεστὸν μὲν χεῖρες ἀπ' ὤμων αἶσαντα,
 Ἀπλάτοι, λιφαλαὶ ἧ ἱεστῷ περτέποντα
 Εξ ἄμων ἐπέφυκον, ἐπὶ σιβαροῖσι μέλασι μ.
 Ἰχὺς δ' Ἀπλάτος, ἑρατόρη, μεγάλη ἐπὶ αἶσα.
 Οἶοι γὰρ γαῖης τε καὶ ἕραν ἔξευγόντο,
 Δανότατοι παίδων, σφιδτέρῳ δ' ἤχοντο τοπῆ
 Εξ ἀρχῆς, καὶ τῶν μὲν ὅπως τις πρῶτα γόνετο,
 Βαῖτας ἀποεργύησκει, καὶ ἐς φάος ἦν ἀνήκει,

Atq; etiā infrugiferū pelagus peperit unda cōcitatum
 Pontum, absq; amore suauī. ceterum deinde
 Cælo concūbens, peperit Oceanū profundos uortices.
 Cæumq; Creūq; Hyperionēq; Iapetumq; (habentiē,
 Tbeamq; Rheamq; Theminq; Mnemosyncnq;
 Phœbenq; aurea corona insignē, Tethynq; amabilem.
 Hos uerò post natu minimus natus est Saturnus uaser,
 Acerrimus inter liberos. floridū aut odio prosequabatur
 Porro genuit et Cyclopes magnū cor habētes, (parētē.
 Brontēq; Steropemq; et Argē forti animo præditum;
 Qui Ioui et tonitru dederunt, et fabricarunt fulmen.
 Hi sanē per alia dijs similes erant,
 Vnus uerò oculus media positus erat fronte:
 Cyclopes uerò cognomento erant, eo quòd ipsorum
 Circularis oculus uerat fronti.
 Roburq; et uires, et molimina erant in operibus.
 Alij deinde è Tellure et Cælo prognati sunt
 Tres filij magni et præualidi, non nommandi,
 Cottus, Briareusq; Gygesq; superba proles,
 Quorū centū quidē manus ab humeris prominebant,
 Inaccessæ, capita uerò unicuiq; quinquaginta
 Ex humeris procreuerant, super robustos artus.
 Robur autem immensum, ualidum, magna in forma.
 Quotquot enim Tellure et Cælo procreati sunt,
 Vehementissimi filiorum, suo uerò insensi erāt parenti
 Ab initio; et hos quidem ut quisq; primū nascebatur,
 Omnes occultauit, et ad lucem non submisit,

Terra

- Γαῖης ἐν ἑσθμῶνι. ἑκπύ δ' ἐπετέρπετο ὄργῳ
 Οὐρανὸς, ἥ δ' ἐντὸς γοναχίητο γαῖα πειλῶν,
 160 Στανομονή. Δολίχῳ ἧ ἑκπύ ἐπιφράσατο τέχνῳ.
 Αἶψα ἧ ποιήσασα γόνος πολλῷ ἀδάμαντος,
 Τσῦξε μέγα δρέπανον, ἣ ἐπιφράδι παυσὶ φίλοισι.
 Εἶπε ἧ θαρσύνουσα, φίλον τιτιμυόη ἦτορ
 Παῖδες ἐμοὶ, ἑαὶ παῖρὸς ἀταδ' ἄλγ', αἶν' ἐθέλει
 Ράθειδαι, πατρός γε ἑκπύ τισαίμεθα λάβῃ
 Ὑμετέρῃ. πρότορος γ' ἀεικέα μήσατο ὄργῳ.
 Ως φάτο, τῆς δ' ἄρ' αὖ πάντας ἔλκον δῖος, ὅδε τις αὖτ'
 Φθέγγετο. θαρσύνουσα ἧ μέγας ἑρόνος ἀγκυλομήτης,
 Αἶψ' αὖτις μύθοισι προσπύδα μκτέρα ἑκπύ.
 170 Μῦτορ, ἐγὼ ἑκπύ τὸτο ὑποχόμενος τελίσσαιμι
 Ἐργον, ἐπεὶ πατρός γε ἑσθμῶν ἑκπύ ἀλλεγίῳ
 Ἡμετέρῃ. πρότορος γ' ἀεικέα μήσατο ὄργῳ.
 Ως φάτο, γήθησι ἧ μέγα φρεσὶ γαῖα πειλῶν.
 Εἶσε δέ μιν ἑκπύ σπασκ λόχῳ, ἐνέθενε ἧ χειρὶ
 Ἀρπύην ἑκπύ ἀρόδοντα δόλον δ' ὑπεθίκατο πάντα.
 Ἠλθε ἧ νύκτ' ἐπάγων μέγας ἑρᾶνός. ἀμφὶ ἧ γαῖᾳ
 Ἡμῶν φιλότῃς ἐπέχει, ἑαὶ ῥ' ἐτανύδα
 Πάντη. ὃ δ' ἐκ λοχεοῖο πᾶσι ὠρέξατο χειρὶ
 Σπαιῶ, δειξιτορῇ ἧ πειλῶν ἑκπύ ἑκπύ,
 180 Μακρὴν, ἑκπύ ἀρόδοντα, φίλῳ δ' ἀπὸ μήδῃ παῖρὸς
 Ἐσθμῶν ἑκπύ. πάλιν δ' ἑκπύ φέρεται
 Ἐξοπίσω. τὰ μὲν ἑκπύ ἐκπύ ἐκπύ.
 Οὐδὲ γ' ἑκπύ ἀπὸ σπῆναι αἵματός, ἑκπύ,
 Ράσας δέξατο γαῖα, πειλῶν ἑκπύ δ' ἐκπύ,
 Γάντ'.

*Terre in latebris. malo autem oblectabatur opere
 Cœlum. ipsa uerò intus ingemiscebat Terra uasta,
 Architecta: doloſam uerò malamq; excogitauit artem.
 Statim uerò cum edidiſſet foetum, ex cano adamante
 Fabricauit magnā ſalcem, edixit uerò charis liberis.
 Dixit autem, ſumpta fiducia, charo mœrens corde:
 Filij mei, & patris neſarij, ſi uolueritis
 Perire, patris malam ulciſcemur contumeliā
 Veſtri. prior enim ſeua machinatus eſt opera. (illorū
 Sic dixit. illos uerò omnes inuaſit metus, neq; quiſquā
 Locutus eſt. cōfirmato animo tandē magnus Saturnus
 Econtrā uerbis cōpellauit matrem caſtam: (uerſutus
 Mater, ego certē hoc in me recipiens peragam
 Facium. patrem enim inauſpicatum nihil curo
 Noſtrum: prior enim ſeua meditatus eſt opera.*

*Sic dixit. gaudiſa eſt autē ualde animo Tellus ingens.
 Collocauit autē ipſum celās in infidijs. indidit uerò ma
 ſalcem aſperis dentibus: dolo autē inſtruxit omni. (nui
 Venit autē noctē adducēs magnū Cœlum, undiq; uerò
 Capiens amorē imminebat, et ſanē extentū eſt (Terre
 Poſum: cum ex infidijs filius prebendit manu
 Sinistra, dextra uerò immanem cepit ſalcem, (patris
 Longam, aſperos dentes habentem, chariq; genitalia
 Feſtmanter demeſſuit, rurſumq; abiecit, ut ferrentur
 Ponē. illa quidem non incaſſum elapſa ſunt manu.
 Quotquot enim guttæ proruperunt cruenta,
 Omnes ſuſcepit Terra. circumuolutis autem annis,*

Γάναι' ἱερῶνς τε ἱρατόρας, μεγάλας τε γιγάντας,
 Τύχεσι λαμπομόνους, δόλιχ' ἔγχεα χόρσιν ἔχοντας,
 Νύμφας θ', ἄς μελίας καλέουσ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν.
 Μυδία δ' ὥς το πρῶτον ἀποτμήξας, ἀδάμαντι μ
 Κάββαλ' ἐπ' ὑπέροιο πολυκλύσῳ σὺν πόντῳ.

190 Ως φέριτ' ἀμπέλαγος πολυὺν χρόνον, ἀμφὶ ᾗ λυγρὸς
 Ἀφροδῆα π' ἀθανάτη χρόος ὤρνετο. τῷ δ' ἐνὶ λύρῃ
 Ἐθρέφθη, πρῶτον ᾗ λυθήροισι βαθείοισιν
 Ἐπλετο, σὺθεν ἔπατα πειρῶντο ῥυτοῖνετο λυπρῳ.
 Ἐκ δ' ἔβη αἰδοίῃ καλὴ θεὸς, ἀμφὶ ᾗ ποῖα
 Γοασὶν ὑπὸ ῥαδινοῖσιν ἀΐετο. τῷ δ' ἀφροδίτῃ,
 Ἀφρογούαν τε θειὰν, καὶ εὐσέφανον λυθίρειαν,
 Κικλῦσιν τε θεοὶ τε καὶ αἰέρες ἔνι' ἐν ἀφρῷ
 Ἐθρέφθη, ἅταρ λυθόρειαν, ὅτι προσέκλυσε λυθίροις.
 Κνυπρούειαν δ', ὅτι γόνετο πολυκλύσῳ σὺν λυπρῳ.

200 Ἡ δὲ φιλομυδιέα, ὅτι μυδιῶν ἐξίφαυθη.
 Τῇ δ' ὄρος ὠμαρτήσι, καὶ ἱερὸς ἔαπετο καλὸς
 Γινομένη τα πρῶτα, θειῶν τ' ἐς φύλον ἴση.
 Ταύτῃ δ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχει, ἡ δὲ λείλογχε
 Μοῖραν ἐν ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Παρθενίας τ' ὁσέως, μεδιμάτ' ἐξ ἀπάτας τε,
 Τόρψιν τε γλυκερίν, φιλότῃτά τε, μέλι χίλῳ τε.
 Τὸς ᾗ πατὴρ τιτλίνας ἐπέκλυσιν καλίσκον,
 Γαῖδας νεκείων, μέγας ἕρανός, ὃς τέκον αὐτός.
 Φάσκε ᾗ, τιτάνοντας ἀτασθαλίῃ μέγα ῥέξαι

210 Ἐργον, τοῖο δ' ἔπατα τίσιρ μετόπισθον ἰσιδαι.
 Νύξ δ' ἔτινε συγδρόμ τε μόρον, καὶ λυγρὰ μέλαιναν,

Produxit Erinnyes ualidas, magnosq; Gigantes,
 Armis nitentes, longas hastas manibus tenentes:
 Nymphasq; quas Melias uocāt, super immensam terrā.
 Testiculusq; ut prius resectis, adamantem
 Deleat circa Epirū undis agitatū in pōtum. (rō alba
 Sic ferebātur per pelagus lōgo tēpore. circūcirca ue-
 Spuma ab immortalī corpore ferebatur, in quo puella
 Inuita est. primū uerō ad Cytheras diuinas
 Vehebatur, inde tum circumflua peruenit ad Cyprū.
 Prodiit uerō uenerāda formosa dea. circū uerō (psam
 Pedibus sub mollib. herba crescebat: Aphroditē aut i-
 Spuma prognatā deā, et decorā pulchris sertis Cythe
 Nomināt tam dii q̄ homines: tēo quōd in spuma (reā,
 Nutrita est: sed Cythereā, quōd appulit Cytheris:
 Cyprigenā uerō, quōd nata est undosa in Cypro:
 Atq; amantem genitalia, quia ex genitalibus emerfit.
 Hanc Amor comitatus est, et Desiderium sequebatur
 Notam primū, et deorū ad cœtū euntē. (pulchrā,
 Hanc uerō ab initio honorem habet, atq; sortita est
 Partem inter homines et immortales deos,
 Virgineas confabulationes, et risus, et deceptiones,
 Oblectationemq; suauem, et amicitiam, blanditiasq;
 Pater uerō Titanes cognomento uocabat,
 Filios obiurgans, magnū Cœlum, quos genuit ipse. (se
 Distinabat porrō, nocētes ex proteruia magnū patraf-
 Facinus, cuius deinceps ultio in posterum futura sit.
 Rex præterea peperit odiosum Fatum, et Parcā atrā,

Et

- καὶ θανάστον, τέκε δ' ὑπνον, ἐτίκτε ἢ φύλον ὀνείρων.
 Οὐ τι νι λωιμυθεῖσα θεὰ τέκε νύξ ὄρεβροννή.
 Δόντορον αὖ μῦμον, καὶ οἷον ἀλγινόεσσαν,
 Ἐσπερίδας θ' αἶς μῦλα πέριλυ ἑλυτῇ ὠνεκνοῖο
 Χρῦσεα καλὰ μέλυσσι, φέροντ' αἰτε δονδρεα λαρπὸν
 καὶ μοίρας, καὶ λῦρας ἐγείνατο νυκτεποῖνας,
 κλυθῷ τε, λάχισιρ τε, καὶ ἄτροπον, αἶτε βροτοῖσι
 Γενομόνοισι διδῶσιρ ἔχεν ἀγαθὴν τε λιχὸν τε,
 320 Αἶτ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε παραιβασίας ἐφύπεσσαν
 οὐδ' ἰποτε λήγνοι θεὰ δαινοῖο χόλοιο,
 Πέρν γ' ἀπὸ τῷ δάωσι κακὴν ὄπιρ, ὅς τις ἀμαρτή.
 Τίκτε ἢ καὶ νέμεσιρ, πῶμα θνητοῖσι βροτοῖσι,
 Νύξ ὀλοῦ, μετὰ τῇ δ' ἀπάτῃ τέκε, καὶ φιλότῃτα,
 Γῦρας τ' ὑλόμονορ, καὶ ἔριρ τέκε λαρτ' ἰρόθυμον.
 Ἀνταρ' ἔριρ τυγὸρ τέκε ἢ πόνον ἀλγινόεσσαν,
 Λήθῃν τε, λωιμόρ τε, καὶ ἄλγεια λακρυόοντα,
 Υσμίνας τε, φόνος τε, μάχας τ', ἀνδροκτῆστας τε,
 Νείκεά τε, ψυδρίας τε λόγους, ἀμφιλογίας τε,
 330 Δυσνομίαν, ἄτῃν τε, σιωπῆας ἀλλήλοισιν.
 Ορκορ θ', ὅς δ' ἂν πλεῖστον ἐπιχθονίους ἀνθρώπους
 Γημαίνα, ὅτι λιὸν τις ἐκῶν ἐπὶ ορκορ ὁμόεσθ.
 Νερέα τ' ἀψυδρία καὶ ἀληθεία γείνατο πόντος.
 Πρὶς βύτατον πρῶτον, αὐτὰρ καλέεσι γέροντας,
 Οὔνεκα νυμφοτῆς τε καὶ ἥπερ, ὃ δὲ θεμιστέρω
 Λάβεται, ἀλλὰ δίκαια καὶ ἥπια μήδια οἶδον.
 Αὐτίς δ' αὖ θάυμαντ' αἰμῶν, καὶ ἐν λύορα φόρμιον,
 Καὶ μισγόμενος, καὶ λιτὴ καλὴ παρκορ,

Et Mortē peperit etiā Somnū, pepit uerò agmē Sōni-
 Non ulli cōdormiens dea peperit Nox obscura. (ortū
 Rursū postea Momum & Acrumnā dolore plenam,
 Hesperidesq̃, quibus mala ultra inclytum Oceanum
 Artea pulchra curæ sunt, serentesq̃ arbores fructus:
 Et fatales deas, & Partas genuit immites,
 Clotoq̃, Lachēsinq̃ & Atropōn, quæ mortalibus
 Editis dant habendum bonumq̃, malumq̃,
 Quæq̃ hominumq̃ & deorum delicta insequentet,
 Numquam desinunt deæ à uehementi ira,
 Priuq̃ repēderint alicui malū nūciū, q̃squis peccarit.
 Pepti p̃terea et Nemēsīn, nocumētū mortalib. homib.
 Nox p̃ncipiosa, post hāc q̃ fraudē enixa est, & amicitia,
 Scinnūq̃ uoxiū, & cōtentionem peperit pertinacem.
 Cetrū contētio odiosa peperit quidē laborē molestū,
 Obluionemq̃, Pestemq̃, & Dolores lachrymabiles.
 Pugnasq̃, cedesq̃, praeliaq̃, stragesq̃ uiro-
 rum, iurgiaq̃, mendacesq̃ sermones, disceptationesq̃,
 Litationem, Noxiamq̃, familiares inter sese.
 Iuramentumq̃, quod plurimum terrestres homines
 Ledit, quando quispiam uolens peccauerit.
 Nereūq̃ alienū à mendacio, et ueracē genuit Pontus,
 Maximum natu filiorum. sed uocant senem,
 Eo quod uerus atq̃ placidus, nec iuris & æqui
 Obliniscitur, sed iusta & mansueta consilia nouit.
 Deinde rursū Thaumātē magnū, & fortē Phorcyn,
 Terræ commisit, & Ceto pulchris genis præditam,
 Eury-

Εὐρυβίην τ' Ἀδάμαντος σὺν φρεσὶ θυμὸν ἔχυσαν·

240 Νηρῖος δ' ἔγχεοντο μεγέρετα τέκνα θεῶν,
 Ρόντῳ ἐν ἀτρυγέτῳ, καὶ Δωρίδης ἠνιόμοιο,
 Κέρης ὠκεανοῖο τελευκτος ποταμοῖο,
 Πρωτῷ τ' σὺνκράτη τε, σαῷ τ' ἀμφιτέρῃ τε,
 Εὐδύορκ τε, θέτις τε, γαλλίην τε, γλαύκῃ τε,
 Κυμοβόῃ, σπειῷ τε βοῇ, θαλίῃ τ' ὀρέοισα,
 Καὶ μελίτη χάριεσσα, καὶ σὺνλιμνῇ, καὶ ἀγαστῇ,
 Γασσιθέῃ τ' ὄρατῷ τε, καὶ σὺνναπὴν ῥοδόπῃ χυς,
 Δωτῷ τε, πρῶτῳ τε, φόρβῳ τε, διωαμνῇ τε,
 Νησαίῃ τε καὶ ἀντρίῃ, καὶ πρωτομέδεια·

250 Δωρεῖς, καὶ πανόπῃ, καὶ σὺνδολῇ γαλάτῃσ.
 Ἰπποβόῃ τ' ὀρέοισα, καὶ ἰππονόῃ ῥοδόπῃ χυς·
 Κυμοδόκῃ θ' ἡ λύματ' σὺν ἡσροειδέϊ πόντῳ,
 Πρῶτῃς τε ζαθέωρ ἀνέμων σὺν λυματολόγῃ,
 Ρεῖᾳ πρῦντα, καὶ ἐνσφύρῳ ἀμφιτέρῃ·
 Κυμῷ τ' ἠϊόνι τε, εὐσέφανός θ' αἰλιμήδῃ·
 Γλαυκονόμῃ τε φιλομμείδῃς, καὶ ποντοπόρῃσ·
 Λααγόρῃ τε, καὶ συναγόρῃ, καὶ λαομέδεια·
 Γυλωνόμῃ τε, καὶ αὐτενόμῃ, καὶ λυτιαύνοισα,
 Εὐάκρῃ τε φυλῇ τ' ὄρατῇ καὶ εἶδος ἄμωμος·

260 Καὶ ψαμάθῃ χάριεσσα δεμας, δῖη τε μονίπῃ·
 Νησῷ τ' σὺν πόμπῃ τε, θεμισῷ τε, πρηνόῃ τε·
 Νημορτές θ' ἡ πατρὸς ἔχει νόον ἀθανάτοιο.
 Αὐταὶ μὲν νηρῖος ἀμύμονος ἐξεγρόντο,
 Κῆραι πρηντήκοντα, ἀμύμονα ὄρ' γ' εἰδῆαι.
 Θαῦμας δ' ὠκεανοῖο βαθυρρεῖταιο θύγατρα

Eurybiameq; adamantis in pectore animum habentem.
 Ex Nerco porro prognati sunt perq; amabilis soboles
 Ponto in infructuoso, & Doride pulchricoma, (dearū
 Filia Oceani, perfecti fluij,

Protoq;, Eucrateq;, Saoq;, Amphitriteq;.

Eudoraq;, Thetisq;, Galeneq;, Glauceq;.

Cymothoe, Spioq; uelox, Thaliaq; iucunda,

Et Melita amabilis, & Eulimene, & Agave,

Pasitheaq;, Eratboq;, & Eunice roseis cubitis,

Dotoq;, Protoq;, Pherusaq;, Dynameneq;.

Nesaeaq;, & Actea, & Protomedia:

Doris, & Panope, & speciosa Galatea:

Hippothoeq; lepida, et Hipponoe roseis ulnis prædita:

Cymodoceq;, quæ fluctus in obscuro ponto,

Et status diuinorum uentorum, unā cum Cymatolege

Facile mitigat, & pulchros talos habente Amphitrite:

Cymoq;, Eioneq;, pulchreq; coronata Halimede:

Glaucomeq; reuidens, & Pontoporia:

Liagoreq;, & Euagore, & Laomedia:

Polynomeq;, & Autonome, & Lysianassa.

Euarneq; tam indolis grata, quā inculpatæ formæ.

Et Psamathe decora corpore, diuinaq; Menippe:

Nesoq;, Eupompeq;, Themisoq;, Pronoeq;:

Nemertesq;, quæ patris habet animum immortalis.

Hæ quidem ex Nerco inculpato procreatae sunt,

Filiæ quinquaginta, inculpata opera callentes.

Thaumas uerò Oceani profundiflui filiam

Ηγάγετ' ἀλκήϊον, ἡ δ' ὠκείαν τένον ἱερὴν,
 Ἡνὸς μιν δ' ἀρπυγας, ἀλλὰ τ' ὠκυπέτην τε,
 Αἶψ' ἀνέμων πνοιῆσι καὶ οἰωνοῖς ἀμ' ἱκνούνται,
 Διὰ δὲ πῆδύγεσι, μεταχρόνια γ' ἱαλλομ.

270 Φόρβυ δ' αὖ λυτὴν χεῖρας τε λαοδύπαρτος,
 Εκ γονετῆς πολιάς, τὰς δὲ γράϊας καλίσσιν
 Αθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ τ' ὄρχόμενοι αὐθρῶποι,
 Γίφρη δὲ τ' εὐπέπλον, σὺν δὲ τε λιγονόπειπλον,
 Γοργῆς δ', αἰναῖσι πέτρῃν λυτῇ ὠκειαυοῖο,
 Εξατιῇ πρὸς νηπῖος, ἵν' ἐσπέραις λιγύφωνι,
 Σθενῶ τ', σθένεσσιν τε, μέδουσά τε, λυγρὰ παθῶσα.
 Ἡ μὲν ἔκω θνητῇ· αἱ δ' ἀθάνατοι καὶ αἰθήρως
 Αἱ δύο, τῇ ἧ μὴ παριδέξατο λυανοχαίτης,
 Εὐμαλακῶ λειμῶνι, καὶ αὐθις ἐσπέροισι,

280 Μιχθαῖς καλλιρόῃ λύρῃ λυτῇ ὠκειαυοῖο.
 Τῆς δ' ὅτε δὴ πόρσους λαφαλλὴν ἀπιδείροτο μυσσιν,
 Εξέθορε χρυσάωρ τε μέγας, καὶ πύγασος ἱππος.
 Τῷ μὲν ἐπ' ἀννυμῶν ἔμ, ὅτ' αὐτὸς ὠκείαν περὶ πύγας
 Γένεθ'· ὃ δ' ἄρ' ἔχουσιν ἔχον μετὰ χόροι φίλησι.
 Χ' ὡ μὲν ἀποπῆμας πρὸς λυτῶν χθόνα μετῖρα μή-
 ικετ' ἐς ἀθανάτους, Ἰλνὸς δ' ἐν δώμασι ναῖα, (λαρ,
 Βροντῆν τε, σφοδρῆν τε φέρων δι' ἐκτιόοντι.
 Χρυσάωρ δ' ἔτι τε τριμέγαλον γυρυνῆα.
 Τὸν μὲν ἄρ' ἐξενάριξε βίη ἡρακλεῆα,

290 Βασί παρ' αἰλιπόδισι περιέρνυντο ἐν δρυθείῃ,
 Ἡμετι τῷ, ὅτε πόρ βῆς ἤλασον σθένεσσιν
 Τίρωθ' εἰς ἰδρὴν, διαβὰς πόρην ὠκειαυοῖο,

Dedit Electram. hæc autem celerem peperit Irim,
 Pulchricomæq; Harpyias, Aelloq; Ocypetenq;
 Quæ uentorum flamina, et aues assequuntur
 Pernicibus alis: in cælo enim degentes uolitant.
 Phorcyi post hæc Ceto Graas peperit pulchris genis
 A' partu canas, quas ob id Graas uocant (preditas,
 immortalesq; dii, humiq; incedentes homines.
 Pephredoq; pulchro peplo, Eryoq; croceo peplo,
 Gorgonesq; quæ habitant ultra celebrem Oceanum,
 In extrema parte ad noctem: ubi Hesperides argutæ,
 Sthenoq; Euryaleq; Medusaq; grauiâ p'pessa. (noxie
 ipsa erat mortalis: ast aliæ immortales, et senio non ob-
 Dæ. cum una concubuit cærulea cæsarie Neptuneus
 In molli prato et floribus uernis,
 Mixtus Callirhoæ filie nobilis Oceani.
 Eius autem cum Perseus caput amputasset,
 Promicuit Chrysaor magnus, et Pegasus equus.
 Huic quæ cognomētū erat, q; Oceani apud fontes (ris.
 Natus esset: ceterū hic ensē aureū tenebat manib. cha-
 Et ille quidē cū quolasset, relicta terra matre malorū,
 Peruenit ad immortales, Iouis uerò in domib. habitat,
 Tonitruq; et fulgur ferens Ioui prudenti.
 Chrysaor porrò genuit tricipitem Geryonem.
 Illum quidem armis exuit uis Herculana,
 Boves apud flexipedes circumflua in Erythia,
 Die illo cum boues egit latas frontes habentes
 Thyrbium in sacram, emensus iter Oceani,

Ορθορ τε ληέναις, καὶ βελόλορ σύρυτίωνα,
 Σταθμῶ σὺν κέρροντι, πέρην λιλυτὲ ὠκεανοῖο.
 Η δ' ἔτεκ' ἄλλο πέλωρορ, ἀμήχανορ, ὅδ' ὄν ἰοικὸς
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, ὅδ' ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Σπῆι σὺν γλαφυρῷ, θάϊν λιρατόρόφρον' ἐχιδνα,
 Ημισυ μὲν νύμφην ἐλικώπιδα, λαλλιπαρῆορ.
 Ημισυ δ' αὖτε πέλωρορ ὄφιρ, δανόρ τε μέγαν τε,
 800 Ροικίλορ, ὠμνηλὺν, Ἰαθέης ὑπὸ λίσυθεσι γαίης.
 Ενθα δὲ οἱ αἰσῖος ἐστὶ λιάτω, λιοίλῃ ὑπὸ πύτρῃ,
 Τηλὲ ἀπ' ἀθανάτωρ τε θεῶν, θνητῶν τ' ἀνθρώπων.
 Ενθ' ἄρα οἱ δάσαντο θεοὶ λιλυτὰ δώματα ναίειν.
 Η δ' ὄρνυ' εἰρ ἀρίμοισιν ὑπὸ χθόνα λυγρὴ ἐχιδνα,
 Αθαύατος νύμφη, καὶ ἀγέρας ἤματα πάντα.
 Τῇ δ' τυφάωνα φασὶ μιγήμεναι σὺ φιλότῃ,
 Δανόρ θ' ὕβρισλὺν αἴεμον, ἐλικώπιδι λέρῃ.
 Η δ' ὑποκνωσαμένη τέκετο λιρατόρόφρονα τέκνα.
 Ορθορ μὲν πρῶτορ λιυῖα γείνατο γηρυονῆ.
 910 Δούτορορ αὖτις ἐτικτεν ἀμήχανορ ὅτι φαταὸρ,
 Κόρβαφορ ὠμνηλὺν, αἰδέω λιυῖα χαλκίοφωνορ,
 Πρωτηγοντανέφαλορ, ἀναιδέα τε, λιρατόρον τε.
 Τὸ τρίτορ ὕδρην αὖτις ἐγένετο, λυγρ' εἰδιῶν,
 Λόρναϊλιν, ἥρ θρέψε θεὰ λσυκώλονος ἥρ,
 Απλοτορ λιοτέσσα βίῃ ἤραηλαίῃ.
 Καὶ τίλιν μὲν Διὸς υἱὸς σὺν ἤρατο νηλεῖ χαλκῷ,
 Αμφίρρυνιαδέης, σιὺν ἀρῆφίλῳ ἰολάφῳ,
 Ηρακλῆς, βελῆσιρ ἀθλιναῖς ἀγελῆς.
 Η δ' Ἰχίμαυραν ἐτικτε, πνένσαν ἀμαιμάχετορ πῶρ.
 Δανὺν

Orboq; interfecto, & bubulco Eurytione,
 Subalo in obscuro, ultra inclytum Oceanum.
 Ipsa insuper peperit aliud ingēs, perplexū, nihil simile
 Mortalibus hominibus, neq; immortalibus dijs,
 Specu in concauo, diuinam animo infracto Echidnam,
 Dimidio nymphā, limis oculis, pulchris genis: (numq;
 Dimidia itē parte ingentē serpētem, horrendumq; ma-
 Varium, crudiuorum, diuinæ sub cauernis terræ.
 Illic uerò ei specus est in imo, caua sub petra,
 Procul ab immortalibusq; dijs, mortalibusq; hominib.
 Ibi sanè ei destinantur dij inclytas domos incolere.
 Atq; coercebatur in Arimis sub terra tetra Echidna,
 Immortalis nymp̃ha, & senio illæsa perpetuo.
 Huic Typhaonem aiunt mixtum esse amore, (puellæ.
 Vehementē & uiolentū uentum, limis oculis cōtuentā
 Illa uerò grauida facta, peperit fortes filios,
 Orbium quidem primò canem peperit Geryoni.
 Iterū secūdo edidit partu immensum, minimè effabile,
 Cerberum crudiuorum, Plutonis canem ærea uoce,
 Quinquaginta capitum, impudentemq; fortemq;
 Tertio, hydram genuit odiosa edoctam,
 Lerneam, quam enutriuit dea albis ulnis Iuno,
 Insatiabiliter indignans uirtuti Herculanæ.
 Ac illam quidem Iouis filius occidit sæuo ferro
 Amphitrioniades, cum bellicoso Iolao,
 Hercules ex consilijs Minerue prædatrix.
 Tum ipsa Chimera peperit, spirantē terribilē ignem,

- 310 Δανλὺ τι, μεγάλῳ τι, ποδώνια τι, κρατόρῳ τι,
 Τῆς δ' ἤρ τρεῖς ὑφαλαί, μία ᾧ χαροποῖο λείοντες,
 Ἡ δ' ἡμιαίρε, ἡ δ' ὄφις, κρατόροισι δράκοντες.
 Εὐδοίε λίωρ, ὄπιθεν δ' ἀράκων, μία δ' ἡ χίμαιρα,
 Δανὸρ ἀποπνέουσι πυρὸς μέγας αἰθομένοιο.
 Τὴν δ' πῆγασος εἴλε, καὶ ἐσθλὸς βελιεροφόντος.
 Ἡ δ' ἀρα σφίγγ' ὀλοὺν τέτι, καδμείοισι δ' ἑλιδρον,
 Ορθῷ ὑποδμηθῆσα τιμειῶν τι λείοντα,
 Τὸν δ' ἤρ θρίψασα, διὸς λυδινὴ παρὰ νοτίς,
 Γουνοῖσι κατόκασι νεμέαις, πῆμ' ἀνθρώποις.
 320 Εὐθ' ἀρ' ὅγ' οἰκείωρ, ἐλφαίρετο φθλ' ἀνθρώπων,
 Κοιρανέων τρητοῖο τιμείης ἡ δ' ἀπέσαντος.
 Ἀλλὰ δ' ἰς ἐδάμασε βίης ἡρακλήης,
 Κῆτ' δ' ἐπλέτατον, φόρνι φιλότατι μεγίστα,
 Γάνατο Δανὸρ ὄφιρ, ὅς ὄριμνῃς ἐσθλῶσι γαίης,
 Εἶρασι μὲν μεγάλοις παγχεύσια μῆλα φυλάσσας,
 Τῷτο δ' ἐν λυτῆς καὶ φόρμῳ γένος ἐστὶ.
 Τηδὺς δ' ὠκιστῶ ποταμῶς τέτι δινέσγτας,
 Νεῖλόν τ' ἀλφειὸν τι, καὶ ἡριδανὸν βαθυδίνην,
 Στρυμόνα, μαίανδρόν τι, καὶ ἱερὸν καλλιρέθρον,
 340 Φάσιρ τι, ῥῆσον τ' ἀχιλῶν ἀργυροδίνην,
 Νέσσην τι, ῥόδιον θ', ἀλῖα κμογὰ θ', ἐπ' ἀπορόν τι,
 Γελώνιον τι, καὶ αἰσηπορ, θεῶν τι σιμῶντα,
 Ρίναόν τι, καὶ ἱρμον, ἐν ῥέτῳ τι καίκορ,
 Σαγγάριόν τι μέγα κλάδωνά τι, παρθεσίον τι,
 Εὐλῶνόν τι, καὶ ἀρδισπορ, θεῶν τι σκάμανδρον.
 Τῆς δ' ἡ θυγατὸρ ἰσθρὸν γένος, αἱ κατὰ γαίαν

Trucemq; magnamq; pernicemq; ualidamq;
 Illi erant tria capita: unum quidem terribilis leonis,
 Alterū capelle, tertium uerò serpentis robusti draconis:
 A fronte leo, ponè uerò serpens, media uerò capra:
 Horrendè efflans ignis robur ardentis,
 Hæc quidem Pegasus cepit, et strenuus Bellerophōtes.
 Illa sanè Sphingē exitiale peperit, Cadmeis perniciem,
 Ab Ortho subacta: Nemeaumq; leonem,
 Quem Iuno cum enutruisset, Iouis ueneranda uxor,
 In locis fertilib. collocauit Nemeæ, cladem hominibus.
 Ibi sanè hic commorans decipiebat tribus hominum,
 Imperans cauernosæ Nemeæ, atq; Apesanti,
 Sed ipsum robur domuit uirtutis Herculanæ.
 Ceto uerò minimū natu cum Phorco amorī indulgens
 Peperit grauem serpētem, qui obscuræ latibulis terræ,
 Fimibus in amplis prorsus aurea mala custodit.
 Hoc quidem ex Ceto et Phorco genus est.
 Tetibys aut Oceano flumina peperit uorticosa, (bentē,
 Nilūq; Alphēūq; et Eridanū profundos uortices ha-
 Strymonem, Meandrumq; et Istrum pulchrisfluum,
 Phasiūq; Rhēsumq; Acheloiū limpidum,
 Nessūq; Rhodiuūq; Haliacmonēq; Heptaporūq;
 Granicuūq; et Aesapū, diuinūq; Simoenta,
 Penēūq; et Hermū, amœnēq; fluentem Caicum,
 Sangariūq; magnum, Ladonēq; Partheniuūq;
 Eucnuūq; et Ardescū, diuinūq; Scamandrum.
 Peperit quoq; filiarū sacrum genus, quæ per terram

Ἄνδρας λυγρίζῃσι, σὺν ἀπόλλωνι αὔαντι,
 Καὶ ποταμοῖς, ταύτην ἧ διὸς παρὰ μοῖραν ἔχουσι,
 Γαῖά τ' αἰδημένη τε, ἰάνθη τ' ἡλένηρ τε,
 350 Δωρίς τε, πρυμνὴ τε, καὶ ὑρανὶν θεοειδής,
 Ἰππῶ τε, ἑλυμμένη τε, ῥοδία τε, ἑκαλιρόν τε,
 Ζουξίῳ τε, ἑλυντίῃ τε, ἰδύᾳ τε, πασιθόῃ τε,
 Πληξάωρ τε, γαλαξάωρ τ' ὄρατῇ τε διώνη,
 Μηλόδοσις τε, θεὸν τε, καὶ συνέδης πολυνδώρα,
 Κόρκηϊς τε φυλὴν ὄρατῃ, πλῆτῳ τε βοῶπις,
 Φόρβηϊς τ' ἰάνειρά τ' ἀνάσσει τε, ξανθή τε,
 Πετραίη τ' ὀρέοισα, μνηιδίῳ τ' ἐνὶ ῥώπῃ τε,
 Μῆτις τ' ἐνὶ ῥυνώμῃ τε, τελειδῳίῳ τε ἱερὸν ὀπέπλος,
 Κρησίῃ τ' ἀσίν τε, καὶ ἱμῶροισα ἑκαλυψῶ,
 360 Εὐδῶρ τε, τύχη τε, καὶ ἀμφιρῶ, ὠκυρόν τε,
 Καὶ γυξ, ἧ δὴ σφῆρ προφύρεται ἐστὶν ἀπασίων.
 Αὐταὶ δ' ὠκεανὺ καὶ τηθύς ἐξεγούοντο,
 Γρεσβύταται ἑῶραι, πολλαὶ γέ μοι εἰσι καὶ ἄλλαι.
 Τρεῖς γὰρ χίλια εἰσὶ τανύσφυροι ὠκεανῖναι,
 Αἶρά πολλαὶ σφῆρες γαῖαν καὶ βούβηα λίμναι,
 Γαῖτῃ ὁμῶς ἐφέπεται θεάωρ ἀγλαὰ τέκνα.
 Τόσοι δ' αὖθ' ἑτόροι ποταμοὶ ἑκαταχῆδ' ῥέοντες,
 Υἱὲς ὠκεανῶ, τὸς γένεσθ' ὀπίσθια τηθύς,
 Τῶν ὄνομ' ἀργαλέον πάντων βροτῶν ἀνδρα σὺν ἑσπερῇ,
 370 Οἱ ἧ ἑκατοὶ ἰσασιν οἱ αὖ περιναίεσσι.
 Θεία δ' ἡελίον τε μέγαν, λαμπρὰν τε σιελύναν,
 Ἡὸν δ' ἡ πάντας ἐπιχθονίοισι φαίνει,
 Ἀθαμάτῃς τε θεοῖς, τοῖς ὑρανὸν ἐνὶ ῥῶν ἔχουσι,

Γένεσθ'.

THEOGONIA.

151

Viros à teneris educant unà cum Apolline rege,
 Et fluminibus hanc uerò à Ioue sortem habent,
 Puboq; Admete q; Ianthè q; Electrè q;
 Doris q; Prymno q; Et Vrania forma deam referens,
 Hippo q; Clymene q; Rhodia q; Callirhoè q;
 Zeuxo q; Cyticè q; Idyia q; Pasithoè q;
 Picxaurè q; Et Galaxaurè, amabilis q; Dione,
 Melobosis q; Thoe q; Et uenusta Polydora,
 Cerceis q; indole amabilis, Pluto q; bouinis oculis,
 Perseu q; Ianira q; Acastè q; Xanthè q;
 Petrea q; Iepida, Menestho q; Europa q;
 Meti q; Et Eurynome, Telesto q; croceo peplo,
 Crisicè q; Asia q; Et blanda Calypso,
 Eadore q; Tyche q; Et Amphiro, Ocyroè q;
 Et Styx, quæ ipsarum excellentissima est omnium:
 Atq; hæ Oceano Et Tethyde prognata sunt,
 Gradiore natu filia. multæ quidem sunt Et aliæ.
 Ter mille enim sunt celeres filia Oceani.
 Quæ sanè dispersæ terram Et profunditates lacus,
 Pæsam pariter incolunt, dearum splendida proles.
 Tot rursus alij fluuij cum strepitu fluentes,
 Filij Oceani, quos peperit ueneranda Tethys.
 Quorū nomina difficile omnium mortalium uirum proloqui;
 Sed singulatim nouerunt quotquot circum habitant.
 Tibia præterea Solem q; magnum, lucentem q; Lunam,
 Auroram q; quæ omnibus terrestribus lumen præbet,
 Immortalibus q; dijs qui cælum latum tenent,

Genuit,

- Γάναθ' ὑπὸ στυγερῶν ὑπὸ κρίνοντος ἐὼ φιλότῃτι.
 Κόρυ δ' ὑπερβλή τίλῃσιν, φιλότῃσι μεγάισα,
 Αἰγυῖον τε μέγαν, πάλαντ' αἰετὶς, αἰετὶς θιάσῳ.
 Πύρρον δ' ὅς ἐστι καὶ πᾶσι μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν.
 Αἰγυῖον δ' ὅς ἐστι καὶ πᾶσι μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν,
 Αἰγυῖον δ' ὅς ἐστι καὶ πᾶσι μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν,
 380 Καὶ νότον, οὐ φιλότῃσι θεῶν θιάσῳ στυγερῶν.
 Τὸν δ' ἐμὲ ἀγέρῃ τίλῃσιν ἰσοφύρον ἰσοφύρον,
 Αἰγυῖον τε λαμπετόντων, τὰτ' ἔσαντος ἰσοφύρον.
 Στῆν δ' ἐμὲ ὡς αἰετὶς θυγάτηρ, πάλαντ' αἰετὶς,
 Ζήλον, καὶ νίκην λακκίσφυρον, οὐ μεγάρῃσι.
 Καὶ ἰσάροτος, καὶ βίλῃ, ἀρδία κίττα γάναθ' ἰσάροτος.
 Τὸν δ' ἐμὲ ἀπᾶνσιν διὸς δόμος, καὶ τὸν δ' ἐμὲ,
 Οὐδ' ὁ δόμος, ὅππῃ καὶ ἰσάροτος θεὸς ἰσοφύρον,
 Αἰετὶς καὶ πᾶσι μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν.
 Ως γὰρ ἰσάροτος γὰρ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὡς αἰετὶς,
 390 Ἡμεῖσι τῷ, ὅτε πάντας ὀλύμπιος ἀφ᾽ ὀρῶντος
 Αἰετὶς ἐπ᾽ αἰετὶς θεὸς ἐς μακρὸν ὀλύμπιον.
 Εἶπε δ' ὅς ἐστι καὶ πᾶσι μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν.
 Μὴ τὸν ἀπορήσιν γοργῶν, τιμὴν δ' ἰσοφύρον
 Εἰς ἑαυτὸν, ἢ τὸ παρὸς γε μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
 Τὸν δ' ἐμὲ ὅς ἐστι καὶ πᾶσι μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν,
 Τιμὴν καὶ γοργῶν ἐπιβυβύσιν, ἢ τίμῃσι.
 Ἡλθι δ' αἰετὶς πρῶτον γὰρ ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὀλύμπιον,
 Σὺν σοῖσι παῖδισι, φίλῃσι διὰ μῦθον πατρίσιν.
 Τὸν δ' ἐμὲ τίμῃσι, πειριόσιν δ' ὀρᾶ ἰσοφύρον.
 400 Αὐτὸν γὰρ ἰσάροτος θεὸς μετ' ἐπεὶ περὶ ἰδμοσύνῃσιν,

Genuit, congressa cum Hyperione in amore.
 Crioq; Eurybie peperit, per amorem mixta,
 Astræq; magnum, Pallantemq; præstâtissima dearum:
 Persæq; qui omnes præcellebat peritia.
 Astræa uerò aurora uentos peperit magnanimos,
 Argesten, Zephyrum, Boream rapidum,
 Et Notum, in amore dea cum deo congressa.
 Post hos stellam genuit Luciferum manè genita,
 Astræq; fulgentia, quibus cælum cinctum est.
 Styx uerò peperit, Oceani filia, Pallanti mixta,
 Zelum et Nicten pulchros talos habentem in edibus.
 Et Robur, atq; Vim, præclaros genuit filios:
 Quibus non est scorsim à Ioue domus, nec ulla sedes,
 Neq; uia, qua non illis deus præit:
 Sed semper apud Iouē grauiter tonantē sedem habent.
 Sic enim consuluit Styx incorruptibilis Oceanis
 Dic illo, quando omnes Olympius fulgurator
 Immortales uocauit deos ad altum cælum. (pugnet,
 Dixit aut, quòd quisquis unà secū deorū cōtra Titānes
 Non cariturus sit muneribus, sed honorem quemq;
 Habiturum, quem antea inter immortales deos.
 Nū etiā dixit q̄ honoris expers fuerit sub Saturno, atq;
 Ad honores ac præmia ascensurū, ut fas est. (immunis,
 Venit autem prima Styx incorruptibilis ad Olympum
 Cum suis filijs, chari per consilia patris. (dit.
 Ipsam uerò Iupiter honorauit, eximia quoq; dona de-
 ipsam enim cōstituit deorū magnum ut sit iuramētum.
 Filios

Γαῖδας δ' ἤματα πάντα εἰς μετ' ἀναιέτας εἶναι.
 Ως δ' αὐτως πάντας διαμπόρες, ὥσπερ ὑπέσκη,
 ἔξετέλει· αὐτὸς δὲ μέγα ἡράτῃ, ἥ δὲ ἀνάσσει.

Φοῖβη δ' αὖ κοῖσι πολυήρατον ἦλθεν εἰς σὺνδύον.
 Κνωσαμύν δ' ἤπειτα θεὰ θεῶν σὺν φιλότῃτι,
 Λητὼ Λυαυόπεπλον ἐγένετο, μάστιγον αἰεὶ·
 Ἡπιον ἀνθρώποισι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι,
 Μάστιγον ἐξ ἀρχῆς, ἀγανώτατον σὺν τὸς δλύμπυ.
 Γένετο δ' ἀστερίην σὺν ὠνυμου, ἥρ ποτὶ πέτρης

410 Ἠγάγετ' εἰς μέγα δῶμα, φίλῃν λιελῆδαι ἀνοίστην.
 Ἡ δ' ὑποκνωσαμύν, ἐκὰτ' ἔτι, τὴν πόρῃ πάντων
 Ζεὺς ἱερὸνίδης τίμκει, πόρῃ δέ τι ἀγλαὰ δῶρα,
 Μοῖραν ἔχει γαῖης τε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Ἡ δὲ καὶ ἀσφόδοντος ὑπ' ἕραν ἔμμορε τιμῆς,
 Ἀθανάτοισι τε θεοῖσι τίμιον ἐστὶ μάστιγα,
 Καὶ γὰρ νῦν ὅτε πῶς τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
 Ἐρδῶν ἰδρὰ καλὰ καὶ ἰάσασκε, νόμον ἰλάσκεται,
 Κεκλῆσκει ἐκὰτ' ἔτι, πολλὴ τέ οἱ ἔσπετο τιμὴ,
 Ρέα μάλ' ὧ πρόφρων γε θεὰ ὑποδέξεται σὺν χερσίν,

420 Καὶ οἱ ὄλβον ὀπάσει· ἐπεὶ δυνάμεις γε παρῆσιν.
 Οσοι γὰρ γαῖης τε καὶ ἕραν ἔξεχούοντο,
 Καὶ τιμὴν ἔλαχον, τῶν ἔχει αἴσαν ἀπάντων.
 Οὐδέ τι μὴν ἱερὸνίδης ἐβήσατο, ὅδ' ἐτ' ἀπύρα,
 Οὐδ' ἔλαχον τιτῆσι μετὰ προτέροισι θεοῖσιν·
 Ἀλλ' ἔχει, ὡς τοπρῶτον ἀπ' ἀρχῆς ἐπλετο λαομῶς.
 Οὐδ' ὅτι μνηστῆρας, ἥσπερ θεὰ ἔμμορε τιμῆς,
 Καὶ γέρας σὺν γαῖῃ τε καὶ ἕραν, ἥ δὲ θαλάσῃ·

Nos aut, diebus omnibus sui cohabitatores ut sint.
Similiter etiam omnibus perpetuò, sicuti pollicitus est,
Pescit ipse autem præpotens est, atq; regem agit.

Phœbe porro Cœi genialem uenit ad lectum.
Gravida uerò facta deinde dei amore,
Læonam ceruleo peplo peperit blandam semper,
Mæm hominibus atq; immortalibus dijs,
Suauem ab initio, in primis hilarem intra Olympum.
Genui insuper Asteriam claram, quam olim Perseus
Duxit in domum amplam, chara ut uocetur uxor.
Illa iterū gravidata, Hecatē peperit, quā super omnes
Iupiter Saturnius in precio habuit. dedit uerò ei splēdi
Partē ut habeat terræq; et infrugiferi maris. (da dona,
Iū etiam stelligero à cœlo sortita est honorem,
Immortalibusq; dijs ueneranda est maximè.
Et nunc nunc sicubi aliquis terrestrium hominum,
Faciens sacra honesta ex lege expiat,
Inuocat Hecaten: ingens uerò eum sequitur honor
Facilimè, cuius beneuola dea suscepit preces,
Et illi diuitias largitur. nam facultas ipsi adest.
Quotquot enim Terra Cœloq; prognati sunt,
Et honorē sorte acceperūt, istorū habet sortē omnium:
Neq; qcq; ipsi Saturnius per uim ademit, neq; priuauit,
Quæcunq; sortita est Titanes inter priores deos:
Sed habet, sicut prius ab initio facta est distributio.
Nec quia unigenita, minorem dea sortita est honorem,
Et premium tam in terra ac cœlo, quàm in mari:

Sed

Αλλ' ἔτι καὶ πολλὸν μᾶλλον, ἐπαΐσους τίεται αὐτῶν.
 Ω δ' ἰβέλα μεγάλως παραγίνεται, καὶ ὀνύκσιρ.

430 Εὐθ' ἀγορῇ λαοῖσι μετὰ πρέπαι, ὅρ κ' ἰβέλασιρ.
 Ηδ' ὅπότ' εἰς πόλεμον φθισιλόρα θωρύσσοντα
 Ἀνέρις, οὐθα θεὰ παραγίνεται οἷς κ' ἰβέλασι,
 Νικίην προφρονέως ὀπάσαι, καὶ λῦδος ὀρίξαι.
 Εἰρ τε δίκη βασιλεύσει παρ' αἰδοίοισι καθίζαι.
 Εἰδὼ δ' αὖθ' ὅπότ' ἄνδρες ἀγῶνι ἀεθλοῦσιρ,
 Εὐθα θεὰ καὶ τοῖς παραγίνεται, καὶ ὀνύκσι.
 Νηϊσας ἧ βίη καὶ καρτεῖ, καλὸν ἀεθλον
 Ρέα φέρε, χαίρων τε τοκῶσιρ λῦδος ὀπάξαι.
 Εἰδὼ δ' ἐκπύσαι παριγόμενον, οἷς κ' ἰβέλασι.

440 Καὶ τοῖς, οἱ γλαυκὴν ἀναψέμελον ὄργαζοντα,
 Εὐχονται δ' ἐκείνῃ, καὶ ἐκκλῖναι ὄνοσιγαίῳ.
 Ρῆιδίως δ' ἀγέην λυδὴν θεὸς ὤπασε πολλῶν,
 Ρέα δ' ἀφείλετο φαινομένη, ἰβέλασά γε θυμῶ.
 Εἰδὼ δ' οὐ γὰρ μοῖσι σὺν ἐρμῇ λαὶ δ' αἶξαν,
 Βασιλίας τ' ἀγέλας τε, καὶ αἰπόλια πλάττ' αἰγῶν,
 Ποίμνας τ' αἰροπόκων ὄϊων, θυμῶ γε θέλυσαι,
 Εξ ὀλίγων βριάει, καὶ πολλῶν μέονα θῆκην.
 Οὕτω τοι καὶ μνηστονὴς ἐκ μικρὸς εὔσαι,
 Ρᾶσι μετ' ἀθανάτοισι τιτίμῃαι γοράεσσιν.

450 Θῆκε δέ μιν ἱερὸν ἰδὼν ἱεροτρόφον, οἱ μετ' ἐκείνῳ
 ὀφθαλμοῖσιρ ἴδοντο φάος πολυδόρκιός κ' ἦεν.
 Οὕτως ἐξ ἀρχῆς ἱεροτρόφος καὶ δέ τι τιμᾷ.
 Ρέα δ' αὖ δαμνέσσα ἱρόνῳ, τίς φάσμα τέκνει,
 Ἰγίην, δὴ μήτρα, καὶ ἔρην χερσὶν ἐπίδωκε,

Sed insuper multo maius quādo Iupiter honorat ipsā.
 Qui nerò noluerit magnificè præstò est, atq; iuuat.
 Ibi in foro inter homines eminet, quē ipsa uoluerit.
 Quando nerò ad bellum perdens uiros armantur
 Virtus dea adest quibus uoluerit,
 Victoriam cupidè ut præbeat, et laudem porrigat.
 Inq; iudicio regibus uenerandis assidet.
 Bonus insuper quando uiri in certamine colluctantur,
 Ibi dea et illis præstò est atq; iuuat.
 Qui nerò uicerit uirtutè et robore, pulchrū præmiū
 Facile fert, letusq; progenitoribus gloriam dat.
 Comoda item equitib. quæ adstet quibus uoluerit:
 Et his qui glaucum mare tempestuosum secant,
 Votaq; faciunt Hecata, et ualde frementi Neptuno.
 Facile etiam prædam inclyta dea dedit copiosam,
 Facile nerò abstulit apparentem uolens animo.
 Bona præterea in stabulis cū Mercurio pecus augere,
 Armenta q; bonum gregesq; latos caprarum,
 Gregesq; lanigerarum ouium, animo uolens.
 Ex paucis foecunda facit, et ex multis pauciora reddit.
 Adco sanè licet unigemita ex matre existens,
 Omnibus inter deos honorata est muneribus.
 Fecit aut ipsam Saturnius alūnā iuuenū, qui post ipsam
 Oculis affexerunt lumen multa contuentis Auroræ.
 Sic ab initio nutriendi filios. Atq; hi sunt honores.
 Facile nerò domita à Saturno, peperit illustres liberos,
 Vesta, Ceres, et Iunonē aureis calceamentis gaudētē,
 For

Ἰφθιμόν τ' αἰδλίῳ, ὅς ὑπὸ χθονὶ δάμαρτα ναίει,
 Νυκτὲς ἄτορ ἔχωρ, καὶ ἐρίψουρ σὺν σείγαυορ,
 Ζῴῳα τε κητιόρῳα, θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
 Τῷ καὶ ὑπὸ βροτῆς πελεμίζεται σὺν ῥεῖα χθῶρ.
 Καὶ τὺς μὲν κατέπινε ἱρόνος μέγας, ὅς τις ἔνασος

460 Νηδύος ἐξ ἰσθμῶς μητρὸς πρὸς γονεῶσ' ἵκοιτο,
 Τὰ φρονέωρ, ἵνα μὴ τις ἀγανῶρ ἔραυιάνωρ
 Ἄλλος σὺν ἀθανάτοισιν ἔχη βασιλῆῖα τιμῶν.
 Γάστρετο γὰρ γαῖης τε καὶ ἔραυν ἄτ' ὀρόντος,
 Οὐτὶνὰ οἱ πρὶν πρῶτο εἶν' ὑπὸ παιδὶ δαιμυῖαι,
 Καὶ ἱρατὸρ ὦ πῶρ ἔοντι, διὸς μεγάλῃς δαΐ βυλάς.
 Τῷ ὅγε ἦν ἀλαοσκοπιῶν ἔχον, ἀλλὰ δονσύνωρ
 Γαῖας εἰς κατέπινε. ῥέλιον δ' ἔχε πρὶνθός ἀλαστορ.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ δὲ ἔμελλε θεῶν πατέρ' ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν
 Τέξειδαι, τότε ἔπειτα φίλῃς λιταῦσθαι τοπῆας

470 Τὺς αὐτῆς, γαῖαν τε καὶ ἔραυν ἄτ' ὀρόνῳα,
 Μητὴρ συμφράσασθαι, ὅπως λελάθοιτο τεκῆσας
 Παῖδων φίλον, τίσαιτο δ' ὄριννός πατρὸς εἶο
 Γαῖδων, ὅς κατέπινε μέγας ἱρόνος ἀγκυλομήτης.
 Οἱ δὲ θυγατρί φῖλη μάλα μὲν ἡλύνον, ἡδὲ ἐπίθοντο.
 Καὶ οἱ πεφραδέτερον ὅσα πῶρ πρὶν πρῶτο γονεῖσας
 Λυφί ἱρόνῳ βασιλῆϊ, καὶ ἡδὲ ἱρατὸρ ὀρόνῳ.
 Γῆμ' αὖν δ' ἐς λόνῳν ἱρήτης ἐς πῶνα δῆμορ,
 Οππότε ἄρ' ὀπλῶτατορ παῖδων ἡμελλε τεκῆσας,
 Ζῴῳα μῶγαν, τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο γαῖα πελώρης

480 Κρήτη δὲ σὺν ῥεῖν, τραφῆμεν ἀτῖλαλλέμοναί τε.
 Εὐθὰ μὲν ἡμῶν φέρσας θολῶν δὲ νύτῃα μέλαινας,

Portemq; Plutonem, qui sub terra domos incolit,
 Immite cor habēs, et ualde sonantē terræ concussorē;
 Iouemq; consiliarium, deorum patrem atq; hominum,
 Cuius et à tonitru concutitur lata terra.

Atq; istos quidē deglutiebat Saturnus magnus, quicūq;
 Ex utero sacro matris ad genua uenerat:

Hæc animo uoluens, ne ullus clarorum filiorum Cœli
 Alius inter deos haberet regium decus.

Audierat enim ex Terra et Cœlo stellis micante,

Quod sibi fatale esset proprio à filio domari,

Quāuis robusto existēti, Iouis magni p̄ cōsilia. (ens
 Ideoq; hic nō cecā speculationē habuit, sed insidias stru
 Filios suos deuorabat. Rhea autē habebat luctū grauē.

Sed quādo iam Iouem erat deorū patrem atq; uirore
 Paritura, iam tum charis supplicabat parentibus
 Suis, Terræq; et Cœlo stellis aptato,

Consilium ut suggererent, quo pacto latēret pariendo

Filium charum, possetq; ulcisci furias patris sui

Cōtra filios, quos deuorabat ingēs Saturnus uersipellis.

Illi uerò filie dilectæ auscultaŕūt atq; morē gesserunt,

Et ei cōmemorarunt quæcūq; fatis cōstitutū esset fieri

Circa Saturnum regem, et filium magnanimum.

Miserunt autem Lyctum Cretæ ad pinguem populum,

Cum minimum natu filiorum esset paritura,

Iouem magnum, hūc quidem ipsi suscepit Terra uasta

In Creta lata, ad educandū et enutriendū ab infantia.

Tum quidē peruenis ferens celerē per noctem nigrā,

Πρῶτον ἐς αὐτὸν λῦψον, ἐκρυψέ δ' ἰχθύοι λαβέσθαι
 Ἀντρωὺς ἐν κλισίᾳ, βαθείης ὑπὸ κλισίᾳ γαίης,
 Ἀργαίῳ δὲ ὄρασι πνεύμασιν ὑλκόντι.
 Τῷ δ' ἀπαργασάσθαι μέγαν λίθον ἐγγυάλιστον,
 Οὐρανίδην μὲν ἀνὰ κλισίᾳ προτέρῃ βασιλῆϊ.
 Τὸν τόθ' ἐλὼν χάρτας, ἐλὼν ἐγκάθετο κλισίᾳ,
 Σχέτλιος, ὅθ' ἐνόησε μίτ' ἀφροσύνη, ὥς οἱ ὅπως
 Ἀντιλίθου ἐὸς ἦος ἀνὰ κλισίᾳ καὶ ἀνὰ κλισίᾳ

- 490 Λείπει δ' ὁ μὲν τάχ' ἐμὲ κλισίᾳ καὶ χόρσιν ἀπαργασάσθαι,
 Τιμῆς ἐξελάαν, ὅθ' ἐν ἀθανάτοισιν ἀνὰ κλισίᾳ.
 Καρπαλίμως δ' ἀφ' ἐπαίᾳ μόνος καὶ φάσμα γῆς
 Ἠύξετο τοῖς ἀνὰ κλισίᾳ, ἐπιπλομένης ἐν κλισίᾳ
 Γαίης ἐν κλισίᾳ πολυφράδεας ἀνὰ κλισίᾳ,
 Ὅρ' ὅσον ἀφ' ἀνὰ κλισίᾳ μέγας ἐκρόνους ἀνὰ κλισίᾳ,
 Νικηθεὶς τέχνης βίᾳ, τὴν κλισίᾳ ἐοῖο.
 Πρῶτον δ' ἐξήμνοι λίθον πύματον καὶ ἀπὸ κλισίᾳ,
 Τὸν δ' ἐλὼν χάρτας, ἐλὼν ἐγκάθετο κλισίᾳ,
 Γαίης ἐν κλισίᾳ, γαίᾳ ὑπὸ πνεύμασιν,
 500 Σὺν ἐμὸν ἐξοπίσω, θάψμα ἀνὰ κλισίᾳ βροτοῖσι.
 Ἀνὰ κλισίᾳ πᾶσι πνεύμασιν ἐλὼν ὑπὸ κλισίᾳ
 Οὐρανίδας, ὅθ' ἐλὼν πᾶσι πνεύμασιν ἐλὼν,
 Οἱ οἱ ἀπὸ κλισίᾳ χάρτας ἐν κλισίᾳ,
 Δύσαν δ' ἐλὼν κλισίᾳ, ἀνὰ κλισίᾳ ἐλὼν,
 Καὶ σφοδρὴν, τὸ πρὶν δ' ἐλὼν γαίᾳ ἐλὼν,
 Τοῖς πνεύμασιν, ἀνὰ κλισίᾳ καὶ ἀθανάτοισιν ἀνὰ κλισίᾳ.
 Κῆρυξ δ' ἐλὼν κλισίᾳ, ἀνὰ κλισίᾳ ἐλὼν,
 Ἠγάρματο ἐλὼν κλισίᾳ, καὶ ὅσον λέχος ἀνὰ κλισίᾳ.

THEOGONIA.

165

Primum ad ipsam Lyciū. abscondit aut ipsum manib. pre-
Antro in excelsis, diuinę sub latebris terrę, (hensum
Argeo in monte denso syluoso. (dedit

Hinc aut fascijs inuolutum magnum lapidem in manus
Cæli filio, præpotenti decorum priori regi.

Quem tum arreptum manibus suū condidit in alium,
Misit, nec cogitauit animo, quod sibi in posterum

Pro lapide filius inuictus et insepultus

Supereffet, qui ipsum mox ui et manibus domitum

Ex honore expulsurus, ipseque immortalibus imperatu

Celeriter aut deinde robur et sortia membra (rus sit.

Crescebant illius regis, uertente anno,

Terrę consilio astuto circumuentus,

Sua sobole iterū submisit magnus Saturnus uersutus,

Victim artibus ac ui filij sui.

Primum uerò euomuit lapidem ultimò deuoratum.

Ille quidē Iupiter firmiter defixit in terrā spaciosam

Pybo in diuina, ingis sub Parnasi, (minibus.

Monimentū ut sit in posterum, miraculū mortalib. ho-

Soluit uerò fratres ex patre noxijs à uinculis

Cæligenas, quos uinxerat pater ex amentia.

Qui ipsi memores fuerunt propter beneficia,

Dederuntque tonitrum, atque candens fulmen,

Et fulgur quod antè immanis terra occultabat:

Quibus confusus, mortalib. atque immortalib. imperat.

Filiā porro Iapetus pulchros talos habētē Oceanidē

Duxit Chymenem, et eundem lectum conscendit.

- Ἡ δὲ δὲ ἄτλαντα ἱραὶ ὀρόφρονι γένετο παῖδα,
 510 Τίτῃ δ' ὑπερνήδαντα μνηότιον, ἡ δὲ προμηθεῖα
 Ποικίλον, αἰολόμοτον, ἀμαρτίνοον τ' ἐπιμηθεῖα,
 Ὅς ἱανὸν ἐξ ἀρχῆς γόνετ' ἀνδράσιμ ἀλφειῇσι.
 Πρῶτος γὰρ ῥα διὸς πλασθὲν ὑπέδειξε γυναικα,
 Παρθένου ὑβριτὴν ἢ μνηότιον σὺν ὄπα βόνε.
 Εἰς ὄρεος ἡστέπειμψι, βαλὼν ψολόοντι ἰοραυνῶ,
 Εἶνεκ' ἄταθαλῆς τε καὶ ὑπορήνης ὑπόροπλι.
 Ἀτλας δ' ἔρανον σὺν ὡν ἔχε ἱραὶ ὀρόφῃς ὑπ' ἀνάγκης,
 Γέραςιμ σὺ γαῖης, πέσπαρ ἱστέβῃσιμ λιγυφώνωμ
 Εσπῶς, κεφαλή τε καὶ ἀναμάτοισι χέρισι.
 520 Ταῦτ' ἰν γὰρ οἱ μοῖραν ἰθάσαστο μνητίετα βόνε.
 Δῖσι δ' ἀλκῆσι πέδῃσι προμηθεῖα ποικιλόβαλον,
 Δειμοῖς ἀργαλίοισι μέσση διαίσιον ἰθάσας.
 Καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὤρσει ταυνύπλορον, αὐτὰρ ὄγ' ἦ παρ
 Ἡδισιν ἀθανάτοισι, τόδ' αἰετοῖσιν ἀπάντη
 Νυκτὸς, ὅσον πρόπαν ἦμαρ ἔδε ταυνοσίπλορος ὄρνις.
 Τὸν μὲν αὖ ἀλκμίνης ἡκαλίσφον ἀλκίμος ὦς,
 Ἡρακλῆς ἐπῆνε, ἡακλὺν δ' ἀπὸ νῆσον ἀλαλκῶ
 ἱαπείρινίδη, καὶ ἐλύσατο δυσφροσυνάων,
 Οὐκ αἰετι βῆνός οὐλυμπὶς ὑψιμέδοντος,
 530 Ὅφρ' ἠρακλῆος θεβαγρνέος ἡλῆος εἴη
 Πλεῖον ἔτ' ἢ τοπαροίθην, ἐπὶ χθόνα παλινόταραν.
 Ταῦτ' αὖ ἀζόμενος τίμα ἀριδείκτοισι ὦν.
 Καὶ πῶρ χωόμενος, πᾶνθι χόλῃ, ὅμ πρην ἔχεσεν,
 Οὐνεκ' ἐβίβητο βυλαῖς ὑπόρμυρτι ἡροῖωνι.
 Καὶ γὰρ ὅτ' ἐπείνοντο θεοὶ θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,

Ipsa uerò ei Atlantem magnanimum peperit filium.
 Peperit præterea gloria præsignè Menœtiū, atq; Pro-
 Varium, uersipellem: stultiūq; Epimetheum, Metheum
 Qui noxa statim ab initio fuit hominib. inuentoribus
 Primus enim Iouis fictam suscepit mulierem, rerum.
 Virginē. iniurias uerò inferentē Menœtiū latè uidēs In
 In Erebum detrusit, seriens candenti fulmina, (piter
 Propter stulticiam & fortitudinem immensam.
 Atlas uerò coelum latum sustinet dura ex necessitate,
 Finibus in terræ, eregionē Hesperidum argutarum
 Stans capiteq; & indefessus manibus.
 Hanc enim ipsi sortem destinauit prudēs Iupiter. (tum,
 Ligauit uerò insolubilib. cōpedibus Promethea uersu-
 Vinculis difficilibus mediam per columnam adigens.
 Et ei aquilam immisit expansis alis: ceterū hic epar
 Comedebat mori nesciū, qn ipsum crescebat par ubiq;
 Noctu, quantū toto die edebat extētas alas habēs auis.
 Hūc quidē Alcmenæ pulchros talos habētis fortis filius
 Hercules occidit, malum uerò morbum profligauit
 Iapetionidæ, & liberauit ab ægritudine,
 Non inuito Ioue Olympio in alto imperante,
 Quo Herculis Thebis geniti gloria esset
 Maior etiam quàm antea super terrā multos pascentē.
 Ob idq; ueneratus honorabat præclarum filium.
 Quāuis succensens remisit iram, quā prius habuerat,
 Eo quòd contendisset consilio cum præpotenti Ioue.
 Et enim quando disceptabant dij mortalesq; homines,

Μακάνη, τέτ' ἱπαῖα μέγαν βῆρ πρόφρονι θυμῷ
 Δασάμενος πρῦθι κει, βλῶς νόον ἱξαπαρίσταν.
 Τῷ ῥ' ἡ σαρκαὶς τε καὶ ἑγναῖα πίονι διμῷ
 Εὐρίπῳ λατίθκει, λαλύνφας γαστρί βοάει.

340 Τῷ δ' αὖτ' ὄγία λονυὰ βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνῃ
 Εὐθιτίσας, λατίθκει λαλύνφας ἀργέτι διμῷ.
 Δὴ τότε μιν προσίαπι πακτὺς ἀνδρῶν τε θιῶν τε·
 Ἰαπιτιονίδα, πάντων ἀριδάνειτ' ἀνάντων,
 Ω πίπορ, ὡς ἐτόβο βλάως διιδάσας μοῖραν.

Ὡς φάτο ὑορβισμέων ἱσὺς ἄφθιτα μέδεια αἰδώς.
 Τὸν δ' αὖτε προσίαπι προμυθόους ἀγυλομῶτις,
 Ἦκ' ἐπιμαθήσας, δολίης δ' ἢ λυβίῳ τέχνης·
 Ζόνς κύνει μεγίγει θιῶν αἰαγονετῶν,
 Τῶν δ' ἔλπον ἐκποτόβρην σι σὺν φρεσὶ θυμὸς ἀνῶγα.
 350 Φῦρά δολοφρονίων, ἱσὺς δ' ἄφθιτα μέδεια αἰδώς,
 Γινῶ ῥ' ἡδ' ἐγνοίησε δόλον, λακὰ δ' ὅσας το θυμῷ
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι, τὰ καὶ τελείῃσι ἐμύλλον.
 Χόρσι δ' ὅγ' ἀμφοτέρωσιν ἀνείλετο λονὸν ἑλαφαρ.
 Χάσαστο ἢ φρονέας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵετο θυμὸν.
 Ὡς ἰδὼν ὄγία λονυὰ βοὸς δολίη ἐπὶ τέχνῃ.
 Εὐ τῷ δ' ἀθανάτοισιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων
 Κάινος ὄγία λονυὰ θυνοῦτων ἐπὶ βωμῶν.
 Τὸν ἢ μέγ' ὀχθέσας προσίφηνι φιληγορέτα ἱσὺς·
 Ἰαπιτιονίδα, πάντων πίρι μέδεια αἰδώς,

360 Ω πίπορ, ἦν ἄρα πῶ δολίης ἐπιλύθιο τέχνης.
 Ὡς φάτο χυόμενος ἱσὺς, ἄφθιτα μέδεια αἰδώς.
 Εὐ τότε δ' ἤπαῖα δόλα μιν κημόους αἰεί,

Hecce hæc, ibi tum magnum bouem prompto animo
 Diuisum proposuit, Iouis mentem fallens.
 Hac enim carnesq; & intestina pingui adipe
 In pelle deposuit, tegens uentre bouino.
 In altera rursus ossa alba bouis, dolosa arte
 Ritè disponens, deposuit tegens candida aruina.
 Iamq; in ipsum allocutus est pater hominūq; deūmq;
 Lapetionida omnium celeberrime regum,
 O tu, quàm iniquè diuisisti partem.

Sic dixit cōiūcijs proscindēs Iupiter ppetua cōsilia
 Hanc rursus allocutus est Prometheus uaser, (sciens.
 Dixit, & arridens dolose non obliuiscatur artis:
 Iupiter gloriosissime, maxime deorū sempiternorum,
 Harū elige utrā te in pectorib. animus iubet. (sciens,
 Dixit sanè dolosa cogitans. Iupiter aut perēnia cōsilia
 Cognouit, nec ignorauit dolū. mala autē prospiciebat
 Mortalib. hominib. quæ & perficienda erant. (animo
 Manibus uerò hic utrisq; sustulit album adipem.
 Insciebatur autē mēte, ira uerò eius occupauit animū,
 Ut uidit ossa alba bouis dolosa ab arte.

Ex illo tempore dijs super terram genus hominum
 Adolent ossa alba odoratis in aris.
 Hūc nalde cōtristatus allocutus est nubicogus Iupiter:
 Lapetionida, omnes super consilia edoctus,
 O tu, nondum dolose oblitus es artis?

Sic dixit ira percitus Iupiter prudentissimus.
 Ex illo tempore doli memor semper,

Οὐκ ἰδίδ' αὖ μέλεισι πυρὸς μόνος ἀναμάτοιο
 Θνητοῖς ἀνθρώποις, αἱ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσιν,
 Ἀλλὰ μιν ἐξαπάτησεν εὖς πάϊς ἱαπετοῖο,
 Κλέψας ἀναμάτοιο πυρὸς τυλέσκοπον αὐγίην,
 Ἐρ' ἡσίλῳ νάρθηνι, δάκνον δ' ἄρα νειόβι θυμὸν
 Ζεὺς ὑψιβρεμέτιν, ἐχάλωσε δὲ μιν φίλον ἦτορ.
 Ως ἴδον ἀνθρώποισι πυρὸς τυλέσκοπον αὐγίην.

570 Ἀντίκα δ' αὐτὶ πυρὸς τσῦξε ἡανὸν ἀνθρώποισι.

Γαῖες γὰρ σύμπλασε πόρικλντὸς ἀμφιγυῖας,
 Ἐρ' ἡσίοῳ αἰδοίῃ ἡελον, ἡρονίδεω διὰ βυλάς.
 Ζῶσε ἢ ἡαὶ ἡόσμησι θεᾷ γλαυκῶπις ἀθλίῳ,
 Ἀργυροῖ ἰοῦτι, ἡατὰ κρῦθον ἢ ἡαλὺ πῆλιν.
 Δαιδαλίῳ χείρισι ἡατῆγεθε, θαῦμα ἰδέσθαι.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σιφαῦς νειοβυλάς αὐθαι πρίν
 ἡμορτὺς παρῆναι ἡατῆατι παλλὰς ἀθλίῳ.
 Ἀμφὶ δὲ οἱ σιφαῦν χρυσέῳ ἡεφαλῆφιν ἔθνη,
 Τὸν αὐτὸς ποίσει περικλντὸς ἀμφιγυῖας,

580 Ἀσκήσας παλάμῃσι, χαριζόμενος διὲ πατρί.

Τῇ δ' οὐδ' αἰάδαλα πολλὰ τίς ἔνχαλο, θαῦμα ἰδέσθαι,
 Κνώδαλα δὲς ἡπερος μὲν τρέφει, ἡδὲ θάλασσα.
 Τῶν ὅγε πόντ' ἐνέθνη, χαρὶς δ' ἀπειλάμπετο πολλὰ,
 Θαυμασίῳ ζωῖσιν ἐοικότα φωνήσιν.

Ἀνταρ' ἡεαδὲ τσῦξε ἡαλὸν ἡανὸν αὐτ' ἀγαθοῖο,
 Ἐξάγαγ' οὐθαπόρ' ἄλλοι ἔσαν θιοὶ ἡδ' ἀνθρώποι,
 Κόσμῳ ἀγαλαμοσίῳ γλαυκῶπιδος ὕβριμοπάτρως.
 Θαῦμα δ' ἔχ' ἀθανάτης τε θιῦς, θνητῆς τ' ἀνθρώπων,
 Ως ἡδον δόλον αἰπιὺν, ἀμῆχανον ἀνθρώποισιν.

Non dabit Mēlijs ignis robur indefessi
 Mortalibus hominibus, qui super terram habitant.
 Sed ipsum decepit bonus filius Iapeti,
 Furatus indomiti ignis eminus apparentem splendorē,
 In concava ferula momordit uerò imo animo (de,
 Iouē in alto tonātē, ad irāq; ipsum commouit caro cor-
 Ut uidit inter homines ignis procul lucētē splendorē.
 Protinus autem pro igne struxit malum hominibus.
 E' terra enim conformauit perq; celebris utroq; pede
 Virgini pudicæ simile, Saturnij consilio. (claudicans
 Cinxit uerò et adornauit dea celsijs oculis Minerva,
 Candida ueste. à capite uerò calyptram
 Ingeniose factam manibus detinebat, mirum uisu.
 Circum uerò eiserta florentis è floribus herbae,
 Optata imposuit capiti Pallas Minerva:
 Circumq; ei coronam auream caput posuit,
 Quam ipse fecerat inchoybas Vulcanus,
 Elaborans manibus, gratificans Ioui patri.
 In hac artificiosa multa celata erant, mira uisu,
 Animantia quæcunq; continens alit, atq; mare.
 Ex illis hic multa indidit. gratia uerò resplēdebat ma-
 Mirabilis, animantibus similia uocalibus. (gna,
 Ceterū postquā effecit pulchrū malum pro bono,
 Eduxit eò ubi alij erant dij atq; homines, (te.
 Ornatu gestientem celsæ Palladis forti patre proгна-
 Admiratio cepit immortalesq; deos mortalesq; homi-
 Vbi uiderūt dolū arduū, inexplicabilē hominib. (nes,

- 590 Εὐ τῆς γὰρ γούτος ἐστὶ γυναικῶν θυλυτόρων,
 Τῆς γὰρ ἀλάϊον ἐστὶ γούτος, καὶ φύλα γυναικῶν
 Πᾶμα μέγα θυτοῖσι μετ' ἀνδράσι ναυτῶνται,
 Οὐλομοῦς πρῶτος ἀνυφοροί, ἀλλὰ ἰόραιο.
 Ως δ' ὅπότ' ἐν σπύλαισι λατρυφίῃσι μέλισσαι
 Κυφῶντες βόσκουσι, κακῶν ξυφῶντες ὄργων
 Αἱ μοῖται πρόπαν ἤμαρ ἐς ἡλίον καταδιωτὰ
 Ημάτιαι πρῶτοι, τιθαῖ τε κέρμα λοναῖ
 Οἱ δ' οὐτοδὲ μοῖοντες ἐπηρεφίαις λατὰ σύμβλυσ,
 Ἀλλόττωρ ἰάμας σφίτιρ ἐς γαστὴρ ἀμῶνται
 600 Ως δ' αὐτως ἀνδρῶν κακῶν θυτοῖσι γυναικας
 Ζῶντες ὑψιβριμέτης θῆκε, ξυφῶντες ὄργων
 Αργαλίωρ, ἑτόρην ἢ πόρον λακνὴν αὐτ' ἀγαθοῖο.
 Ος κε γάμον φύγων, καὶ μίσημα ὄργα γυναικῶν,
 Μὲ γῆμαι ἰθὺν, ὅλως δ' ἐπὶ γῆρας ἵκηται,
 Χήτα γρηγόμοιο, ὃ δ' ἐ βίον ἐπιδούς
 Ζῶν, ἀποφθιμὸς ἢ διὰ κτῆσι λατῶνται
 Χρησθῆναι, ὃ δ' αὐτὶ γάμον μετὰ μοῖρα γούται,
 Κιδνὸν δ' ἔχον ἀνοιτιρ, ἀραγῶν πρᾶπιδιαι,
 Τῷ δ' ἀπ' αἰῶνος κακῶν ἰδὺν ἀντιφρίβει
 610 Εὐμεναι, ὃς δὲ κε τίτμη ἀταρτηροῖο γενέβλυσ,
 Ζῶν ἐν γήβισιρ ἔχον ἀλίστορ ἀνίον
 Θυμῷ καὶ ἡραδίῃ, καὶ ἀνθήτορ κακῶν ἐστίν.
 Ως ἐν ἐστὶ διὸς ἡλέψαι νόον, ὃ δὲ παρὶλθῶν.
 Οὐδὲ γὰρ λαπτιονίδως ἀπάκτα προμαθὸς
 Τοῖο γ' ὑπεξέλυσε βαρυνὸν χόλον, ἀλλ' ὑπ' ἀνάγκης
 Καὶ πολυίδωμ ἰόντα μέγας κατακλισμὸς ὄρυσται.

Ex illa enim genus est mulierum feminearum.
 Illius enim perniciosum est genus, & sexus mulierum
 Nocementum ingens mortales inter uiros habitant,
 Perniciose paupertati non accommode, sed satietati.
 Ac ueluti cum in aluearijs testis apes
 Fucos pascunt, malorum participes operum:
 Ille quidem per totum diem ad solem occidentem
 Diurnæ festinant, & faciunt fauos albos:
 At illi intus permanentes coopertis in aluearijs,
 Alienum laborem suum in uentrem metunt:
 Similiter uiris rem malam mortalibus mulieres
 Impiter altitonans dedit, participes operum
 Difficilium. aliud uerò præbuit malum pro bono.
 Qui nuptias refugiens, & sollicita opera mulierum,
 Nō uxore ducere uelit, nociuā uerò attigerit senectā,
 In penuria eius q̄ senē foueat, hic etiā non uictus indi-
 Vinit: mortui uerò possessionē inter se diuidunt (qus
 Remoti cognati. Cui uerò nuptiarū cōditio cōtingerit,
 Padiā uerò habuit coniugē, convenientē præcordijs,
 Hinc ab æuo malum bono equiparat
 Esse. qui uerò adeptus fuerit nocentis natiuitatis,
 Vivit in pectoribus habens indefinentem mœsticiam
 Animo & corde, & immedicabile malum est.

Quoniam nō licet Iouis fallere mentē neq; præterire.
 Neq; enim Iapetionides Acacesius Prometheus
 Illius euitauit grauem iram: sed necessariō,
 Quāuis multiscū existētem, magnū uinculū coerces.

Briareo

Βριάρῳ δ' ὡς πρῶτα πατὴρ ὠδύνατο θυμῷ,
 Κότῳ τ' ἠδὲ γύγῃ, διῶσε λερατόρῳ ἐνὶ δισμῷ,
 Ηγορέῳ ὑπεροπλον ἀγώμονος, ἠδὲ καὶ εἶδος,

620 Καὶ μέγεθος, λατράσας δ' ὑπὸ χθονὸς στυροδείας.

Εὐθ' οἷγ' ἄλγε' ἔχοντες ὑπὸ χθονὶ ναιετάοντες,
 Εἶατ' ἐπ' ἐχατιῇ μεγάλῃς ἐν πείρασιν γαίης,
 Διθά μάλ' ἀχύνενοι, λεραδίῃ μέγα πόντος ἔχοντες.
 Ἀλλὰ σφείας ἱρονίδης τεῖδ' ἀθανάτοι θεοὶ ἄλλοι,
 Οὐς τέκον ἦνκομος ρεῖν ἱρόνῳ ἐν φιλότῃ,
 Γαίης φραδομοσύνησιν ἀνήγαγον ἐς φάος αὐτῆς.
 Αὐτὴ γὰρ σφιν ἅπαντ' αἰκνεύειως κατέλειξε
 Σιὸν κίενοισι νίκῃν τε καὶ ἀγλαὸν δῶχος ἀρέσθαι.
 Διρὸν γδ' μαρνατο πόνον θυμαλγέ' ἔχοντες,

630 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ἔσοι ἱρόνῳ ἐξεγούτο,

Αὐτορ ἀλλήλοισι διὰ λερατόρ' ὡμίνας.
 Οἱ μ' ἀφ' ὑψουλῆς ὀδρῆος τιτλήεις ἀγαυοί,
 Οἱ δ' ἀφ' ἀπ' ὑλύνμποιο θεοὶ δωτῆρες ἰάων,
 Οὐς τέκον ἦνκομος ρεῖν ἱρόνῳ σὺνθεῖσα.
 Οἱ ῥα τότε ἀλλήλοισι μάχῃν θυμαλγέ' ἔχοντες,
 Συναχέως ἐμάχοντο δίκην πλάσας οἰαυτές.
 Οὐδέ τις ἦν ἐριδος χαλεπῆς λύσις, ὅδ' ἐτελόντ' αὖ
 Οὐκ ἔτεροισι, ἴσον ᾗ τέλος τέτατο πολέμοιο.
 Ἀλλ' ὅτε δὴ κίενοισι παρέχοντο ἄρμυρα πάντα,

640 Νῆπταρ τ' ἀμβροσίῳ τε, τὰ πόρ' θεοὶ αὐτοῖς ἐδίδοι,
 Γλῦτῳ ἐν γάβρισι ἀέξετο θυμὸς ἀγλύνων,
 Ως νῆπταρ τ' ἐπάσαστο καὶ ἀμβροσίῳ ὄρκα τεύχων.

Δὲ τότε τοῖς μετέπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε.

Briareo uerò ubi primum pater iratus est animo,
 Cottoq; atq; Gyge ligauit forti uinculo,
 Fortitudinem immanem admiratus, atq; etiam formã,
 Et magnitudinem collocauit sub terram latam:
 Vbi dolores habentes sub terra agentes,
 Sedent in extremitate magna in finibus terre,
 Vsq; ualde moerentes, corde magnum luctum habentes.
 Sed ipsos Saturnius atq; immortales dij alij,
 Quot peperit pulchricoma Rhea Saturni in amore,
 Terre consilijs subduxerunt ad lucem iterum.
 Ipsa enim eis cuncta prolixè recensuit,
 Cũ illis uictoriamq; et splendidã gloriam accepturos.
 Dix enim pugnarũt, laborẽ animũ cruciantẽ habentes,
 Titanesq; dij, et quotquot è Saturno nati sunt,
 Contra sese mutuo per ualidas pugnas:
 Ipsi quidem ab alta Othry Titanes nobiles,
 Ab Olympo uerò dij datores bonorum, (gens.
 Quos peperit pulchricoma Rhea Saturno cubile iun-
 Illi sanè tũ inter se pugna animũ excruciantẽ habentes
 Continuè pugnant, decem plus annis.
 Neq; ulla erat contẽtionis molestã cõpositio, neq; finis
 Alterutris: aqualiter autem finis extentus erat belli.
 Sed quando iam apposuerunt congruentia omnia,
 Neclãq; ambrosiamq; quibus dij ipsi uescuntur,
 Omnium in pectoribus augebatur animus superbus,
 Vbi neclã comederunt et ambrosiã amabilẽ. (rũq;
 Iam tũ ipsis interlocutus est pater hominũq; deo-
 Audi-

Κίνλυτέ μου γαῖες τε καὶ ὕραν ἀγλαὰ τέκνη,
 Οφρ' ἔπω, τὰ με θυμὸς οὐὶ σθένος κελεύει.
 Ἦσαν γὰρ μάλα θυρόν οὐαντίοι ἀλλήλοισι,
 Νῆες καὶ ἱεράτιος περιμαρτάμεθ' ἕματα πάντας,
 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνῳ ἐκγονόμεθα.
 Ὑμεῖς ἢ μεγάλῳ τε βίῳ, καὶ χάρις ἀάπτει

650 φαίνετι τιτλήεις οὐαντίοι οὐ καὶ λυγρῇ,
 Μνησάμενοι φιλότιτος ἐνείκες, ὅσα παθόντες
 Ες φάος ἂν ἀρίκειθε δυσπληγίος ὑπὸ Δισμῆ,
 Ἡμετέραις δὲ βυλας ὑπὸ ζόφῳ ὑρόγοντος.
 Ὡς φάτο, τὸν δ' ἐξ αὐτῶν ἀμάρτυρος ἀμύμων
 Δαιμόνι' ἔνθα δόξατα σφιδάσκειαι, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ
 Ἰδμεν, ὅτι περὶ γὰρ πρᾶξις, περὶ δ' ἔστι νόμος,
 Ἀλλὰ τὸν δ' ἀθανάτοισιν ἄρ' ἔστι γόνος κρυφόιο.
 Σῆσι δ' ἐπιφροσύνησιν ὑπὸ ζόφῳ ὑρόγοντος,
 Ἀψορρόν δ' ἐξαυτῶν ἀμαλῆσιν ὑπὸ Δισμῆ

660 ἡλύθεμεν, κρόνῳ γὰρ ἀνάξ, ἀνὰ κλῆρα παθόντες.
 Τῷ καὶ νῦν ἀτονᾷ τε νόω, καὶ ἐπιφροσύνη βυλῇ,
 Εὐσέμεια ἱεράτος ὕμῳ οὐ αἰνῇ Διοτῆτι,
 Μαρναμένοι τιτῆσιν ἀνὰ ἱερατόρας ὑμῖνας.
 Ὡς φάτ' ἐπὶ νῆσιν ἢ θεοὶ Διωτῆρις ἰάων,
 Μῦθον ἀκούσαντες, πόλεμῳ δ' ἐλὶλαίετο θυμὸς
 Μάκλον ἔτ' ἢ τοπαροῖσι, μάχῃ δ' ἀμέγαλτον ἐγείραν
 Πάντες, θάλασσά τε καὶ ἄρ' ὅσοντες, ἕματι κένω,
 Τιτλήεις τε θεοὶ, καὶ ὅσοι κρόνῳ ἐκγονοῦντο,
 Οὗς τε ζῶντες ὀρέβουσιν ὑπὸ χθονὸς ἡνι φῶς δα,

670 Δαῖσά τε ἱερατοροὶ τε, βίῳ ὑπὸ ζόφῳ ἔχοντες.

Audite me Terræq; & Cœli inclyti filij,
 Ut dicam quæ me animus in pectoribus iubet.
 Iam enim admodum diu aduersi nobis mutuo,
 Victoria & imperio propugnauimus dies omnes,
 Titanesq; dij & quotquot è Saturno sati sumus.
 Vos uerò magnanq; uim & manus inuictas
 Ostendite Titanibus contrarij in pugna graui,
 Memores amicitie placide, quibus perpeſſis
 Ad lucem redieritis moleſto à uinculo,
 Noſtra per conſilia à caligine obſcura. (ſibilant
 Sic dixit. illū uerò ruſſum excepit Cottus irreprehen-
 Venerādē, nō indocta loqueris: ſed et nos (intellectus,
 Scimus q; excellūt quidē præcordia, excellēs uerò eſt
 Auxiliator uerò immortalib. execrationis fuiſti her-
 Tū uerò prudentia ab caligine opaca, (rendat
 Retrogradē iterum acerbis à uinculis
 Venimus, Saturni fili rex, inſperata paſſi
 Ideoq; nunc intento & prudenti conſilio,
 Vindicabimus neſtrum imperium graui conſiſtu,
 Pugnantes cum Titanibus per acria prelia.
 Sic dixit. collaudarunt uerò dij datores bonorum,
 Sermone audito. bellum uerò cupiebat animus
 Magis etiā q̄ antea: pugnam uerò arduam excitarunt
 Omnes ſceminēq; & mares die illo,
 Titanesq; dij, & quotquot Saturno procreati ſunt,
 Quosq; Iupiter ex Erebo ſub terra miſit ad lucem
 Acres robuſtiq; uires immenſas habentes.

Τῶν ἐπαΐων μὲν χάρις ἀπ' ὧμων αἰσθητοῖο
 Πᾶσιν ἐμῶν· ἡσυχία δ' ἐν ἡσυχίᾳ πρῶτον
 Ἐξ ὧμων ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ μελέσιν·
 Οἱ τότε τελέουσιν ἡσυχίαν οὐδ' ἀλὶ λυγρῇ,
 Πύττας ἡλυθάντες θυμῷ οὐδ' ἡσυχίᾳ·
 Τελέουσιν δ' ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ φάλαγγας
 Προφρονέως χαρῶν τε βίης θ' ἅμα ὄργων ἐφάνθη
 Ἀμφοτέρωθεν· ἀνὴρ δ' ἐπὶ θυμῷ πόντος ἀπείρων·
 Γὰρ ἡ μὲν ἐσμαράγδων ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ
 680 Σαύκωντες, πεισθέντες δ' ἐπὶ θυμῷ μακρὸς Ὀλύμπου
 Ρίπῃ ἐπ' ἀθανάτων, οὐδ' οὐδ' ἐπὶ θυμῷ
 Τάρταρον ἐπὶ θυμῷ, πεισθέντες δ' ἐπὶ θυμῷ
 Ἀσπίδα ἐπὶ θυμῷ, βολὰς δ' ἐπὶ θυμῷ.
 Οὐδ' ἐπὶ θυμῷ ἀσπίδα ἐπὶ θυμῷ βέλεια ποτόντα·
 Φυτὰ δ' ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ ἀσπίδα,
 Κεκλομένων, οἱ δ' ἐπὶ θυμῷ μετὰ ἀσπίδα.
 Οὐδ' ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ ἀσπίδα, ἀλλὰ
 Εἴθαρ μὲν ἐπὶ θυμῷ πλεῖστοι φρονέουσιν, ἐπὶ θυμῷ
 Φαῖνε βίαν, ἀμυνέουσιν δ' ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ
 690 Ἀσπίδα ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ ἀσπίδα, οἱ δ' ἐπὶ θυμῷ
 ἡσυχίαν ἅμα βροντῇ τε ἡσυχίαν ἀσπίδα ποτόντα
 Χαρὸς ἀπὸ θυμῷ, ἐπὶ θυμῷ φλόγα θ' αἰλυμένην
 Ταρφίης, ἀμφοτέρωθεν γὰρ ἐπὶ θυμῷ ἐσμαράγδων,
 Καιομένη, λάμει δ' ἐπὶ θυμῷ μετὰ ἀσπίδα ἅπαστος ὅλος.
 Εἴη δ' ἐπὶ θυμῷ πᾶσα, ἡσυχία δ' ἐπὶ θυμῷ
 Πόντος τ' ἀσπίδα, τὸς δ' ἐπὶ θυμῷ ἐπὶ θυμῷ
 Τελέουσιν χθονίους, φλόγας δ' ἐπὶ θυμῷ ἡσυχίαν

Ἀσπίδας.

Horū centum quidē manus ab humeris concitabantur,
 Omnibus simul: capita uerò unicuique; quinquaginta
 Ex humeris enata sunt super firmis membris.

Qui tum Titanib. oppositi sunt in pagna luctuosa,
 Saxa prærupta ualidis in manibus gestantes.

Titanes uerò ab altera parte cōfirmarunt phalanges,
 Alacriter manuumque; uiriumque; simul opus ostentabāt,
 Vtriq; borrendē uerò insonuit pontus immensus.

Terra uerò stridebat, ingemiscebat uerò latum cœlum

Quassauit, è fundo uerò concutiebatur amplus Olym-
 Impetu à deorum. motus uerò uenit grauis (pus

Ad Tartarū tenebricosum, pedū et alta uociferatio
 Immodici tumultus, ictuumque; sortium.

Ita sanè inter mutuos ibant tela gemebunda.

Vox autem utrorumque; peruenit ad cœlum stellatum,
 Adhortantiū. at illi cōgrediebātur magno cū clamore.

Neque sanè amplius Iupiter cohibebat suum robur, sed
 Statim robore implebantur animi, et omnem (ipsius

Exeruit uim. simul etiam à cœlo atque; Olympo

Fulgurans incedebat confertim. fulmina autem

Celerrimè unà cum tonitru et fulgure uolabant

Manu à robusta, sacram flammam rutilantes

Crebrò. circum uerò terra alma reboabat. (ua.

Ardens crepitabat uerò undique; igne ualde magna syl-

Feruebat uerò terra tota, et Oceani fluentia,

Pontumque; immensus. circumdedit autem calidus uapor

Titanes terrestres, flāma uerò ad aerē diuinū peruenit

- Λασιτοί· ὅσους δ' αἰμόρδι καὶ ἰφθίμων πόρ' ἰόντων,
 Αὐγὴ μαρμαίρουσα ἰδραυνῶ τε σφοπῆς τε.
 700 Καῦμα ἣ βριαίσιον ἰάτεχνον χάσσε· ἔσαστο δ' αὐτὰ
 Οφθαλμοῖσιν ἰδῆαι, μὴ δ' ἄσιν ἔσαν ἀνῆσαι,
 Αὐτῶς ὥς ὅτε γαῖα καὶ ἔρηνος σὺνὺς ὑπόρθεον
 Εἶλυντο, τοῖς γὰρ κεν μέγιστος δῦπος ὄρωρα,
 Τῆς μὲν ὀρειπομόνας, τῆ δ' ὑψόθεν ἐξερχόμενος.
 Τόσους δῦπος ἐπλάτο θεῶν ὄριδι ξυυιόντων.
 Σιὴν δ' αἶνεμοι ὄνοισιν τε λόνιν τ' ἐσφαράγιζον,
 Βροντήν τε σφοπλήν τε καὶ αἰθαλόεντα ἰδραυνόρ,
 Κῦλα διὸς μεγάλοιο· φέρον δ' ἰχθυὶν τ' οὐσκήν τε,
 Ες μέσον αἰμφοτέρων, ὄτοβος δ' ἀπλητος ὄρωρα
 710 Σμόρδαλέης ἐριδος, ἱέρτος δ' ἀνιφαίνετο ὄργων.
 Εκλίνθη ἣ μάχη, πρὶν δ' ἀλλήλοισι ἐπέχοντες,
 Εμμενῆως ἐμάχοντο διὰ ἱερκτόρας ὑσμίνας.
 Οἱ δ' ἄρ' οὐκ πρῶτοισι μάχην δριμύαν ἐγασσαν,
 Κότλος τε, βριαρήως τε, γύγης τ' ἄατος πολέμοιο.
 Οἱ ῥα τεμνησίας πύργας σιβαρῶν ἀπὸ χειρῶν
 Γέμπον ἐπακουτέρας, ἱατὰ δ' ἐσκήσαν βελείας
 Τητλήας, καὶ τὰς μὲν ὑπὸ χθονὸς σόρρυοιέας
 Γέμψαν, καὶ Διμοῖσιν οὐκ ἀργαλέοισιν ἐδυσσαν,
 Νικῆσαντες χοροῖν ὑπόρθυμους πόρ' ἰόντας,
 720 Τόσους οὐδ' ὑπὸ γῆς, ὅσους ἔρηνος ἐγ' ἀπὸ γαίης.
 Ἴσον γὰρ τ' ἀπὸ γῆς ἐς τάρταρον ἠρόοντα,
 Ἐννία γὰρ νύκτας καὶ ἡμέματα χάλκεις ἀκμῶν
 Οὐρανόθεν ἱατιῶν, Διὰ τῇ ἐς γαῖαν ἵποιτο.
 Ἐννία δ' αὖ νύκτας τε καὶ ἡμέματα χάλκεις ἀκμῶν

THE OGONIA.

181

Magna. oculos uerò uisu priuabat quantūuis fortium,
 Splendor radians fulminisq; fulgurisq;
 Incēdū aut immēsum occupauit Chaos. uidebatur aut
 Oculis aspicere, ac auribus uocem audire, (coram
 Itidem ut cū olim terra & coelum latum superne
 Appropinquabat. talis enim maximus strepitus excita-
 Hac quidem diruta, illo aut ex alto diruēte, (batur,
 Tantus fragor erat dijs conflagrantibus. (tabant,
 Simul quoq; uenti motūq; puluerēq; cū strepitu exci-
 Tonitruq; fulgurq; & ardens fulmen, (remq;
 Ardētia tela Iouis magni. ferebāt aut fremitum, clamo
 In mediū utrorūq; strepitus autem ingēs excitabatur,
 Stupende pugne: robur autem exerebatur operum.
 Inclinata uerò est pugna. prius uerò sibi mutuò immi-
 Fortiter pugnant in forti praelio. (nentes,
 Illi uerò inter primos pugnam acrem excitarunt,
 Cottusq; Briareusq; Gygesq; insatiabilis belli.
 Hi sanē trecentas petras robustis à manibus
 Mittebant frequentes. obumbravunt autem iaculis
 Titanas, atq; hos quidem sub terram longè patentem
 Miserunt, & uinculis molestis alligarunt,
 Vincentes manibus magnanimos licet existentes,
 Tantū infrā sub terram, quātum coelum distat à terra:
 Par enim spaciū à terra in Tartarum caliginosum.
 Nouem enim noctes ac dies ferreus Acmon
 Coctus delapsus, decimo die ad terram uenit:
 Nouem rursus noctes & dies creus Acmon

Εκ γαίης λιαιώρ, δεικνύει δ' ἐς τάρταρον ἵκνῃ,
 Τὸν πίρι χάλκιοι ἔρκος ἐλάλῃαι, ἀμφὶ δέ μιν νύξ,
 Τειροίχαι λίσχεται περὶ λαίρην, αὐτὰρ ὑπόβρυν
 Τὴς ῥῆσαι πεφύκασι, καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
 Εὐθα θεοὶ τιτλῶσι ὑπὸ ζέφῳ ὑδρόεντι

730 Κικρύφαται, βαλῆσι διὸς νεφελγορέταο,
 Χώρῳ σὺν σφύροντι, πειλῶρης ἰχάτα γαίης.
 Τοῖς ἔκ ἐξιτόρ ἐστὶ, πύλας δ' ἐπίθῃσι ποσειδῶρ
 Καλκίαις, τᾶχος πόρβικται δ' ἀμφοῖσιν ἔρωθον.
 Εὐθα γύνῃς, λότης τε, καὶ ὁ βριαίριος μιγάθυμος,
 Νάϊσιρ, φύλακας πειροὶ διὸς αἰγιόχοιο.
 Εὐθάδε γῆς ἀνοφρύς, καὶ ταρταρὺν ὑδρόεντος,
 Ρόντι τ' ἀτρυγέτοιο, καὶ ἔραν ἄσφρόεντος,
 Εξάης πάντων πηγὰς καὶ πείρατ' ἱκσίρ,
 Αργαλῆ, σφύροντα, τά τε σφύρεισι θεοὶ πόρ,

740 Χάσμα μέγ' ἔδιδε καὶ πάντα τελεσφόρον εἰς σὺναιτὸρ
 Οὐδᾶς ἵκοιτ', εἰ πρῶτα πυλίων εὐτοδὲ γοόοιτο.
 Ἀλλὰ ἔκνῃ σὺθα καὶ σὺθα φόρῃ προθύεικα θυέλα,
 Αργαλῆ, λαγόν τι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι
 Τῷτο τέρας, καὶ νυκτὸς ὄρεμνῆς οἰκία λαίαν
 Εσσηκον, νεφέλης λιπαλὸν μόνα λυμνέσι.
 Τῶρ πρὸδ' ἱαπείτοιο πᾶσι ἔχειτ' ἔραν ὄρῳ,
 Εσθῶς, λιπαλῇ τε καὶ ἀκνέματῃσι χόρβαςιν
 Αγεμφίῳ, ὅτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θάσσορ ἴδουσι,
 Ἀλλήλας προσέειπον, ἀμειβόμενα μέγαρ ἔδιδον,
 750 Χάλκιοι, ἢ ῥ' ἴσω λιπαρῆσιν, ἢ ῥ' θύρασιν
 Ερχέται, ἔδιδε ποτ' ἀμφοτέρως δόμος ἐντὸς ἰδρύει

Ex terra descendens, decimo die ad Tartarum uenit.
 Quem circa ferreū septū ductū est, circū uerò ipsum
 Triplici ordine fusum est circa collū, sed supernè (nox
 Terræ radices creuerunt & infructuosi maris,
 Vbi dij Titanes sub caligine opaca
 Absconditi sunt, consilijs Iouis nubicogi,
 Regione in squalida, uastæ ultima terræ.
 His non exitus patet: portas uerò imposuit Neptunus
 Ferreas: murus etiam circumdatus utring.
 Illic Gyges, Cottusq; & Briareus magnanimus
 Habitant, custodes fidi Iouis ægida habentis.
 Ibidem terræ tenebricose, & tartari opaci,
 Ponti; infructuosi, & cœli stelligeri,
 Ex ordine omnium fontes & fines sunt,
 Molesti, squalidi, quos oderunt dij,
 Hiatus ingens. nec uerò integro anno
 Solum attinget, ubi primū portas intra uenerit;
 Sed sanè huc & illuc fert impetnosa procella,
 Molestæ, horrendumq; etiam immortalibus dijs
 Hoc monstrum, & noctis obscuræ domus horrendæ
 Stant, nubibus obtestæ nigris.
 Hæc iuxta Lapeti filius sustinebat cœlum latum,
 Stans capiteq; & indefessis manibus
 Firmiter: quia tam nox quàm dies celeriter euntes
 Sese compellabant per uices, mutantés magnum limē,
 Ferreum. hæc quidem intrat, illa uerò foras
 Egreditur, neq; unquam utraq; domus intus cohibet,

ἀλλ' αἰεττέρηγε δόμων ἐντοδὸν ἔστα,
 Γαῖαν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμων ἐντὸς ἔστα,
 μένει τὴν αὐτῆς ἥρην ὁδοῦ, ἐπ' αὖ ἵπταται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδόρυνες ἔχουσα,
 Ἡ δ' ὕπνον μίτ' αἰχμοῖ, ἡσίοι γυνήσιν θανάτοιο,
 Κῦξ ὁλοή, νιφέλη ἡκαλυμμένη ἡέροα δαΐ.
 Ἐνθα ἢ γυνήσιν παῖδες ὄρεμνῆς οἰκῇ ἔχουσιν,
 Ὑπνος καὶ θάνατος, λαοὶ θεοὶ ὑδέποτ' αὐτῆς

- 760 Ἡέλιος φαίδων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
 Οὐρανὸν εἰσακιδῶν, καὶ ἔρανόθεν καταβαίνων.
 Τῶν ἑτόρος ἔλ γλῶν τε καὶ σῦρία νῶτα θαλάσσης,
 Πουχὸς αὐστρέφεται καὶ μέλιχος ἀνθρώποισι.
 Τῷ ἢ σιδυρεῖν ἔλ ἡρακλίου, χάλκιοι δέ οἱ ἔτορ
 Πυλῆς ἐν σῦβασιν, ἔχα δ' ὅν περὶ τα λάβουσιν
 ἀνθρώπων· ἐχθρὸς δέ κ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 Ἐνθα θεὸς χθονὶν πρόδον δόμοι ἐχέουσιν,
 Ἰφθίμη τ' αἰδέω, καὶ ἱπαικῆς παρσιφονέας
 Ἐσθῆσι. λαοὶ δ' ἢ λύνων προπαρόιθε φυλάσσει,
 770 Νηλεΐα, τέχνην ἢ ἡακλίου ἔχα ἔς ἔλ ἰόντας
 Σαῖνα ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ὕπνῳ ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξελθῶν δ' αὖ αὐτὶς ἐπ' πάλιν, ἀλλὰ δοναίνων
 Ἐσθῆσι, ὅν κ' ἐλάβροι πυλῶν ἐντοδὸν ἰόντας,
 Ἰφθίμη τ' αἰδέω καὶ ἱπαικῆς παρσιφονέας,
 Ἐνθα δέ ναιετάει στυγερὴ θεὸς ἀθανάτοισι,
 Διὸν σῦξ, θυγάτηρ ἀφ' ὁρροῦ ἰονιανοῖο
 Πρισβυλάτη, νόσφι ἢ θεῶν ἡλυτὰ δώματα ναιέει,
 Μαιστρεῖ πετρῆσι ἡακλίου, ἀμφὶ ἢ πάντη

Sed semper altera domos extra existens,
 Terrā circa mouetur altera rursus in domo existens,
 Expectat horam itineris, donec ueniat.
 Hec quidem terrestribus multa cernens lumē habens,
 Illa uerò somnū in manibus, fratrem mortis,
 Nox noxia, nube tecta atra.
 Ibi autem Noctis filij obscurę domos habent,
 Somnus et Mors, graues dij; neq; unquam eos
 Sol lucidus intuetur radijs,
 Cælum scandens, nec cœlitus descendens.
 Horum alter quidem terramq; et lata dorsa maris,
 Quictus percurrit et placidus hominibus.
 Alterius uerò ferreum quidē cor, ærē uerò ei pectus
 Crudele in præcordijs. habet aut quē semel arripueris
 Hominum: hostis uerò etiam immortalibus dijs.
 Illic dei inferi in anteriore parte edes resonantes,
 Fortiq; Plutonis, et grauis Proserpinæ,
 Siant: asper autem canis pro foribus custodit,
 Senus: artem aut malam habet. ad introeuntes quidem
 Adulatur pariter caudaq; et auribus ambabus.
 Exire uerò non iterum permittit denuò, sed obseruans
 Denorat, quęcunq; prenderit portas extra existētem.
 Fortiq; Plutonis et grauis Proserpinæ.
 Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
 Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
 Maxima natu. seorsim uerò à dijs inclytas edes incolit
 Iugentibus saxis supernę tecta: circum uerò quaq;

Ωγύγιον, τό δ' ἴκσι λαιαφυφίλῃ διὰ χώραν.
 Ενθάδε γῆς ἀνοφρύης καὶ ταρταρῷ ἠδρόγυτος,
 Πόντῃ τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἤραν ἠδρόγυτος,
 Ἐξέης πάντων πηγὰς καὶ πᾶσατ' ἱάσιμ,

810 Αργαλέ, σφρώσῃα, τά τε συγένοι θεοίπορ,
 Ενθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λαίνοσ ἱδὼσ,
 Αστειφῆς, ῥίμῃσι διελυγέουσιν ἀφρῶσ
 Αὐτοφύεσ, πρὸ δ' οὐδ' ἔ, θεῶν ἐκποδὸν ἀπάντωρ,
 Τιτλήνῃσ νάεισι, πέρλιν χάειοσ βοφροῖο.
 Αὐτὰρ ἱερμαράγοιο διὸσ λελήτοῖ ἐπίπυροσ
 Δώμασιν ναιετάουσιν ἐπ' ἰωνεανόιο θεισέθλοισ,
 Κότῃσ τ' ἠδὲ γύγῃσ βριαρέωρ γέμερν ἤνρ ἰόντα,
 Γαμβρόν ἰὸν ποίουσ βαρύνῃσπος σῖνοσίγαυσ.
 Δῶκε ἔ λυμπολόειαν σπῆαν θυγατῆρα ἤρ.

820 Αὐτὰρ ἐπεὶ τιτλήνῃσ ἀπ' ἤραν ἔξιλαιεσ ζόνεσ,
 Οπλότατορ τέκε παῖδα τυφώεα γαῖα πιλώρη,
 Ταρταρῷ σὺ φιλότυτε, διὰ χροσὺ ἀφροδίτην.
 Οὐ χεῖρεσ μ' ἱάσιμ ἐπ' ἰαχὺ ὄργματ' ἔχουσαι,
 Καὶ πόθεισ ἀνάμασιν ἑρατορῷ θεῷ, ἐκ δὲ οἱ ὤμων,
 Ἡρ ἑκατόρ κεφαλαὶ ὄφιουσ, θανόιο δράκοντοσ,
 Γλώσσησι ἀνοφρύησι λελειχμότεσ, ἐκ δὲ οἱ ὄσων
 Θειασσίησ κεφαλήσιν ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμαρύνει.
 Γασῶν δ' ἐκ κεφαλῆων πῦρ καίετο δόρπονμόνοιο,
 Φωναὶ δ' σὺ πᾶσῃσ ἴσαν θανῆσ κεφαλῆσι,

830 Γανταίησ ὅπ' ἰᾶσαι, ἀθίσφατορ, ἀκλότῃ μ', γὰρ
 Φθέγγωνθ' ἥε τε θείεισ συνωίμεν, ἄλλοτε δ' αὐτε
 Τῶνρ ἐκιδρύχῃ μοσὸσ ἀχλὺν ὄσαν, ἀγῶνρ.

ἄλλοτε

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
 Vbi terræ caliginosæ, et tartari obscuri,
 Pontiq; infructuosi, et coeli stellati,
 Ex ordine omnium fontes et fines sunt
 Molesti, squalidi. quos oderunt dii licet,
 Illic splendideq; portæ, et lapideum limen,
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte enatum. ante illud uerò, extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domos incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atq; Gyges. Briareū quippe bonum existentem
 Generum suum fecit grauiter fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopoliā, ut ducat in uxorem, filiā suam.
 Ast ubi Titanes è cælo expulsi Iupiter,
 Minimū natu peperit filiū Typhocum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris uerò ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat.
 Omnibus autem ex capitib. ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitum emittētes ineffabile. interdū enim
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret: interdū rursus (cis:
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocē fero
 Inter-

Ἀλλοτε δ' αὖτε λίσσῃς, ἀναιδέα θυμὸν ἔχοντες.
 Ἀλλοτε δ' αὖ στυλάνεσσιν εἰσινότα βάνματ' ἀκῦσαι.
 Ἀλλοτε δ' αὖ ροῖσ' αἰχ' ὑπὸ δ' ἤχεον ἕρεα μακρά.
 Καὶ νῦν ἱερὸν ἐπλετο ὄργον ἀμύχανον ἥματι λιάνω.
 Καὶ λιὸν ὄγε θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν αὐαξον,
 Εἰ μὴ αἶψ' ὅξυν νόσοι παῖδ' ἀνδρῶν τε θιῶν τε,
 Σκληροὺς δ' ἐβρόντησι καὶ ὄβριμον ἀμφὶ ἧ γαῖα
 840 Σμόρδαλιόν λιονάδῃσι, καὶ ἕρανός σὺν ἑνὶ ὑπόβροσ,
 Πόντος τ', ὠκεανὸς τε ροαὶ, καὶ τάρταρα γαίης,
 Ροαὶ δ' ὑπ' ἀθανάτοισιν μέγας πελειμίζετ' ὄλυμπος,
 Οργυμνόιο ἀναπῆς, ἐπιγενάχιζε ἧ γαῖα.
 Καῦμα δ' ὑπ' ἀμφοτέρωρ λιάτεχον ἰσθμὶά πόντορ,
 Βροντῆς τε σφοδρῆς τε πυρὸς ἀπὸ τοῖο πελώρ,
 Γρηγέρωρ ἀνέμων τε λίσσαντ' τε φλεγέθοντος.
 Εἴξει ἧ χθὼρ πᾶσα, καὶ ἕρανός, καὶ θάλασσα
 Θῦε δ' αἶψ' ἀμφ' ἀπῆας, πόρ' ἑτ' ἀμφὶ λύνματ' αἰσά
 Ρίπῃ ὑπ' ἀθανάτωρ, νόσοις δ' ἄσβεστος ὀρώρεα.
 850 Τρέσσει δ' ἄδης σῆνέροισιν λιὰ φθιμολόγοισιν ἀνάσσωρ,
 Τιτλήεις δ' ὑπόταρτ' ἀριοί, λιόντ' ἀμφὶς ἴοντες,
 Λοβήεις λιλάδοιο καὶ αἰνὺς ἀκρότηςτος.
 Ζεὺς δ' ἐπεὶ ἕρ λόνθωνεν ἴον μόνος, αἰετοὶ δ' ὄπλα,
 Βροντῆν τε σφοδρῆν τε καὶ αἰθαλόοντ' αἰσάνοντ',
 Γλυξεν ἀπ' ἑλύμποιο ἐπάλμονος, ἀμφὶ ἧ πᾶσας
 Ἐπρεῖ θειασίας λιφαλὰς διανοῖο πελώρ,
 Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ μιν δάμασι πληγῆσιν ἰμάσας,
 Ηριπε γγυθεῖς, σονάχιζε ἧ γαῖα πελώρ.
 Φλόξ ἧ λίσσαντ' ὀνός ἀπείσυντο τοῖο ἀναπῆς,

Οὔριος

Interdum rursus leonis, impudentē animum habentis,
 Interdum rursus catulis similia, mira auditu:
 Interdum uerò stridebat, resonabantq; montes alti.
 Et sanē erat opus perplexum die illo.
 Atq; certē ipse mortalib. & immortalib. imperasset,
 Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;
 Grauit̃er aut̃ insonuit, atq; fortiter, undiq; uerò terra
 Horrendē edidit fragorem, & cœlum latum supernē,
 Pontusq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.
 Pedib. uerò sub immortalib. magnus cōtremuit Olym̃e.
 Excitato rege, ingemiscebat autem tellus. (pus,
 Ardor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,
 Tonitruq;, & fulguris igne ab isto immani,
 Valde sperantium uentorumq; & fulminis ardentis.
 Ferebat autem terra omnis, & cœlum, atq; mare
 Furebat circum littora, circumquaq; & fluctus magni
 Impetu à deorū. cōmotio uerò difficilis sedatu coorie-
 Expauit aut̃ Pluto inferis mortuis imperans, (batur.
 Titanesq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim exi-
 Ob inextinguibilē fremitū, & grauē conflictū. (stētes
 Ip̃iter uerò postquā accumulauit suū robur, sumpsit
 Tonitruq;, fulgurq;, & coruscās fulmen, (uerò arma,
 Percussit ab Olympo insiliens, circum uerò omnia
 Combussit ingentia capita sæui portenti.
 Ceteram ubi ipsum uicit ictibus percutiens,
 Cecidit mutilatus, ingemiscebat aut̃ terra uasta. (gis,
 Flāma aut̃ fulmine icti cum impetu ferebatur illius re-
 Montis

860 Οὐρίοι σὺ βέεσσι παίδεσσιν ἀπαιχλοῖσσι τε,
 Πλεγκόντες πολλὰ δὲ πολὺν καί το γαῖαν,
 Αἰτῇ θειοίστη, καὶ ἐπὶ κῆτοσιν ἀσπίτορος ὥς
 Τίχνη ὑπ' αἰνῶν, ὑπὸ τ' ὀνείρεσσιν ἁλοῖσι.
 Θάλαβ' αἰς, καὶ σὶ δ' αἰσῶν ὅπου ἡρατορώταί τε ἔστιν,
 Οὐρίοι σὺ βέεσσι, θαυμαζόμενος πυρὶ λεκίσσιν,
 Τήνεται σὺ χθονὶ δῖῃ, ὑφ' ἡφαιστὸς παλάμῃσιν.
 Ως ἄρα τέκετο γαῖα σίλα πυρὸς αἰθερῶσι.
 Ρίψε δέ μιν θυμῷ ἀνάχωρ ἐς ταρταρον σφύρι.
 Ἐκ δὲ τυφώος ἐγ' αὐτίκω μόνος ὕψερ' ἄσπετον

870 Νόσφι νότῃ, βορέῃ τε, καὶ ἀργέῃσι ζεφύροισιν.
 Οἱ γέ μιν ἐν θεόφιν γενεῇ, θνητοῖς μέγ' ὄναρ.
 Αἱ δ' ἄλλαι μακρὰυραι ἐπιπνέουσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοι πῖπρσαι ἐς ἡρόα δῖα πόντον,
 Πῦμα μέγα θνητοῖσι, κακὴ δύναισιν ἀνδρῶν.
 Ἄλλοτε δ' ἄλλαι ἀποι, διασηιδναῖσι τε νῆας,
 Νάυτας τε φθείρουσι, κακὴ δ' ἐ γίνεσθαι ἀλλὰ
 Ἀνδράσιν, οἱ καίνοισι σὺν αντήσιν κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖτε κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
 Ἐργ' ὄρατ' ἀφθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων,

880 Γεμπλάσαι ἰόνιός τε καὶ ἀργαλὴν ἡολοσυνεῖν.
 Αὐτὰρ ἐπεὶ ῥά πόντον μάκαρες θεοὶ ἐξετέλεισαν,
 Τετλήναισι δὲ τιμῶν ἰόναντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλινέμεν, καὶ ἀνδράσιν,
 Γαῖης φραδομοσύνῃσιν, ὀλύμπιον σφύροπα βῆναι
 Ἀθανάτων, ὃ δὲ τοῖσιν σὺν διεδόξατο τιμῆς.
 Ζόντες δὲ θεῶν βασιλὸν πρῶτον ἄλοχον θέτο μητέρα,

ΠΛῆγας

Montis in concavitates opacas, asperas,
 Percussi, multa autem uasta ardebat terra,
 Pre uapore ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & sabrefacto catino fusorio
 Calefactum: atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concauitatibus, uictum igne combustiuo,
 Liquefcit in terra diuina à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit aut ipsam animo tristatus, in tartarum latum.

Ex Typhoeo aut est uentorum uis humide flantiū:
 Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt natiuitate, hominib. magna utili-
 Ast die leues aure inspirant mare, (lat.
 Qse utiq; incidentes in nigrum pontum,
 Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine:
 Nunc he, nunc ille flant, dissipantq; naues,
 Nauatq; perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eodem rursum per terram immēsam florib. ornatam
 Opera iucūda corrūpunt humo prognatorū hominū
 Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,
 Iam tunc impellebant regnare atq; imperare,
 Ex terræ consilio, Olympium tātē cernentem louens
 Immortalib. hic uerò inter illos ritē distribuit munia.
 Iupiter aut decorū rex primā uxore suā fecit Prudentiā,

- Πλῆστα θεῶν εἰδὼν, καὶ θνητῶν ἀνθρώπων,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιρ ἀβλήνῃ
 Τέξιδαι, τό τ' ἔπειτα δολοφρονέας ἐξαπατήσας,
 890 Αἰμυλίοισι λόγοισι, ἐλὼν ἐς ἑστῆθεο νηλεῶς,
 Γαῖης φραδομοσύνησι, καὶ ἔραν' ἄστρόφροντος.
 Τῶς γὰρ οἱ ἐφρασάτῃ, νῦν μὲν βασιλῆϊδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, διὸς ἀντί, θεῶν αἰεὶ γυνεάων.
 Εἰ γὰρ τῆς εἰμαρτο πόριφροντα τέκνα γυνίδαι.
 Πρώτῃν μὲν ἑστῆν γλαυκῶπιδα τριτογόνειαν,
 Ἰσον ἔχουσαν πατρὶ μένος, καὶ ἐπίφρονα βελίην.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' αἶρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
 Ἡμελλεν τέξιδαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' αἶρα μιν ῥοῦς πρόδον ἐλὼν ἐγκατέθετο νηλεῶς,
 900 Ως δὴ οἱ φράσασατο θεὰ ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Δούτορρον ἡγάγετο λιπαρὴν θέμιρ, ἣ τέκην ὥρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ εἰρήνην τε θαλῆαν.
 Αἶτ' ὄρ' ὠραῖαι καταθυκτοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας θ' ἥς πλείητι τιμὴν πόρε μητίετα ῥοῦς,
 Κλωθὴ τε λάχειρ τε καὶ ἄτροπον, αἶ τε Διδοῖσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισι ἔχειν ἀγαθὸν τε κακὸν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ συρνώμην χαρῆϊας τέκε καλλιπαρήες,
 Ωκεανὸς ἑστῆν, πολυύρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαίην, καὶ εὐφροσύνην, θαλίην τ' ὄραταν.
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφαρῶν ὄρος εἶδετο δόρυ μοιγῶν
 Λυσιμήδης, καλὸν δὲ θ' ἔκ' ὄφρ' οὐσι δόρυ κίωνται,
 Αὐτὰρ ὁ δῆμντρος πολυφόνους ἐς λῆχος ἤλθεν,
 Ἡ τῶς πρόσφόνην λονκώλγνον, ἦρ αἰδωνοῖς

Maximum ex dijs edoctum & mortalibus hominibus.
 Sed cum iam esset deam cæsijs oculis Mineruam
 Paritura, ibi tum dolis animo decepto,
 Blandis sermonibus, suam incondidit alium,
 Telluris consilijs, & cœli stellati.
 Illa duo enim ei dixerunt, ne regium honorem
 Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum:
 Ex hac enim in satis erat prudentes liberos nasci.
 Primâ quidē, virginē cæsijs oculis præditâ in Tritone
 Perhabentē patri robur, & prudēs consiliū. (genitâ,
 Ceterum deinde sanè filium deorū regem & uirorum
 Erat paritura, magnum animum habentem:
 Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.
 Sic ei consulebat dea bonumq; malumq;.
 Postea duxit splendidam Themis, quæ peperit Horas,
 Eunomiamq; Dicēq; & Irenen florentem,
 Quæq; opera matura faciunt apud mortales homines:
 Parcasq; quib. maximū honorē dedit prudens Iupiter,
 Clothoq; Lachēsinq; & Atropon, quæ dant
 Mortalibus hominibus habere bonumq; malumq;.
 Tres uerò ei Eurynome Gratias pepit pulchras genas
 Oceani filia, à multis optatâ formā habēs, (habentes,
 Aglaiam, & Euphrosynem, Thaliāq; amabilem,
 Quarum & à palpebris amor destillat contuentium
 Soluens mēbra, iucundū uerò sub supercilijs aspiciunt.
 Porro hic Cereris multos pascentis ad lectum uenit,
 Quæ peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto
 Repuit,

ἀλλ' αἰετῆρ' ἐπὶ δόμων ἐκτοδὺν ἔστα,
 Ἰαῶν ἐπιστρέφεται, ἢ δ' αὖ δόμος ἐντὸς ἔστα,
 μίμνει τὴν αὐτὴν ἥρην ὁδοῖ, ἐστ' αὖ ἵππται,
 Ἡ μὲν ἐπιχθονίοισι φάος πολυδόρυνες ἔχουσα,
 Ἡ δ' ὑπνορ μίτ' αἰ χόροι, ἡσίοι γυνήσιν θανάτοιο,
 Κῦξ ὁλοή, νεφέλῃ ἡσαλμυμμένη ἡρόσαδῃ.
 Ἐνθα ἦ νυκτὸς παῖδες ὄρευνες οἶα ἔχουσιν,
 γένος καὶ θνήσκον, δαυνοὶ θεοὶ ὑδρίσποτ' αὐτῆς

- 760 Ἡλίου φαίδωρ ἐπιδέρνεται αὐτίνεσσιν,
 οὐρανὸν εἰσακλιῶν, ἢ δ' ὑρανόθεν ἡσταβαίνων.
 τῶν ἑτόρος μὲν γλῶττι καὶ σῦντα νῶτα θαλάσσης,
 Ἥσυχος ἀντρέφεται καὶ μάλιχος ἀνθρώποισι.
 Τὴν δ' οἰδμεν μὲν ἡραδίην, χάλυτον δέ οἱ ἦτορ
 ἦκελές ἐν στήθεσσιν, ἔχα δ' ὅρ' πρῶτα λάβυσσον
 ἀνθρώπων, ἔχθρος δέ κ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
 Ἐνθα θεῶν χθονὶν προόδον δόμοι ἐχέουσιν,
 ἱρβίμητ' αἰδέων, καὶ ἐπακῶς παρσιφονάης
 ἔσται. δαυρὸς δ' ἑνὸν προπαρόνθι φυλάσσει,
 770 Νηλεὺς, τέχνην δ' ἡμιλήν ἔχει ἐς μὲν ἰόντας
 Σαῖνα ὁμῶς ἔρῃ τε καὶ ὕπνῳ ἀμφοτέροισιν,
 Ἐξελθεῖν δ' ἔκ αὐτῆς ἐὰν πάλιν, ἀλλὰ δαυσύνῃ
 Ἐδία, ὅρ' κ' ἐλάβυσσιν πυλῶν ἐκτοδὺν ἰόντα,
 ἱρβίμητ' αἰδέων καὶ ἐπακῶς παρσιφονάης,
 Ἐνθα δέ κ' αἰετῆρ' ἐπὶ γὰρ θεὸς ἀθανάτοισιν,
 Δαυρὸν σῆξ, θυγάτηρ ἀΰλορρὸν ὠκισαντο
 Πριεβύλατ' ἐν σφῶν δ' ἐνὶ ἡλύτῃ δώματ' αἰετῶν,
 Μακρῆσι πέτρῃσι ἡσίοισι, ἀμφὶ δ' αὖτ' αὖτ'

Sed semper altera domos extra existens,
Terrā circa mouetur altera rursus in domo existens,
Expectat horam itineris, donec ueniat.
Hec quidem terrestribus multa cernens lumē habens,
Illa uerò somnū in manibus, fratrem mortis,
Nox noxia, nube testā atra.
Ibi autem Noctis filij obscurę domos habent,
Somnus et Mors, graues dij; neq; unquam eos
Sol lucidus intuetur radijs,
Cælum scandens, nec cœlitūs descendens.
Horum alter quidem terramq; et lata dorsa maris,
Quietus percurrit et placidus hominibus.
Alterius uerò ferreum quidē cor, æreū uerò ei pectus
Crudele in præcordijs. habet aut quē semel arripueris
Hominum: hostis uerò etiam immortalibus dijs.
Illic dei inferi in anteriore parte ades resonantes,
Fortiq; Plutonis, et grauis Proserpinę,
Stant: asper autem canis pro foribus custodit,
Senus: artem aut malam habet. ad introeuntes quidem
Adulatur pariter caudaq; et auribus ambabus.
Exire uerò non iterum permittit denuò, sed obseruans
Deuorat, quęcunq; prenderit portas extra existētem,
Fortiq; Plutonis et grauis Proserpinę.
Ibidem habitat abominanda dea immortalibus,
Horrenda Styx, filia reciprocantis Oceani
Maxima natu. seorsim uerò à dijs inclytas ades incolit
Ingentibus saxi supernę testā: circum uerò quaq;

Κλοισι ἀργυρέοισι πρὸς ὕψος ἐτήκεται.

780 Παῦρα ἣ θαυμαντος θυγάτηρ πόδας ὠκεία ἱερα,
 Ἀγγελίης πωλεῖται ἐπ' ἀγρία νῦτα θαλάσσης,
 Ὀππὸτ' ὄρις λιὼν νέμος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρνεται.
 Καί ρ' ὅς τις ψύδαται ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,
 Ζεὺς δέ τι ἱερὸν ἐπιμψι θεῶν μέγαν ὄρνον οὐαῖα
 Τυλόθεν ἐν χροσίν προχέω πολυώνυμον ὄδωρ,
 Ὑψυχὸρ, ὃ, τ' ἐν πύτρης ἡλῆα λείβεται ἡλιόδατος
 Ὑψυλῆς. πολλὸν ἣ ὑπὸ χθονὸς στυγροδάνε
 Ἐξ ἰσθῦ ποταμοῖο ρεῖα διὰ νήϊα μέλαιναν,
 Δικαιοῖο ἱέρας. Δικάτω δ' ἐπὶ μοῖρα δίδασθαι.

790 Εννέα μὲν περὶ γλήν τε λιὰν ἀγρία νῦτα θαλάσσης
 Δίνης ἀργυρέης εἰλιγμένους εἰς ἅλα πίπτει.
 Ἡ δὲ μὲν ἐν πύτρης περὶ μέγα πῦμα θεοῖσιν.
 Ὅς ἕσθ' ἐπὶ πύτρης ἀπολέψας ἐπομόσθη
 Ἀθανάτωρ, οἱ ἔχουσι ἡεῖν νιφόντος ὀλύμπου,
 Κάται γὰρ πόμος τέλει σμαίνον εἰς οὐρανὸν.
 Οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης λιὰν νέκταρος ὄρχεται ἔσθον
 Βρώσιος, ἀλλὰ τε ἕεται ἀνάνυστος, λιὰν αἰανότος,
 Στρωτοῖς οὐ λυγίοις, ἡκρόν δ' ἐπὶ λιῶμα ἡλῆα πῦμα.
 Αὐτὰρ ἐπὶ νῦν τελέσει μέγαν εἰς οὐρανὸν,

800 Ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄλλος,
 Εννάτεις ἣ θεῶν ἀπομέριται αἰὼν ἔόντων,
 Οὐδέ ποτ' εἰς βελὸν ἐπιμίσγεται, ὃ δ' ἐπὶ λαῶσιν
 Εννέα πάντ' ἔτα. Δικάτω δ' ἐπὶ μίσγεται αὐτοῖς
 Εἰρᾶς ἀθανάτων, οἱ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι.
 Τεῖον ἀρ' ὄρνον ἐβόησε θεοὶ πυχὰς ἔφθιτον ἦλως.

Columnis argenteis ad cœlum firmata est.
 Rarò uerò Thaumantis filia pedibus uelox Iris,
 Nuncia, uertitur super lata dorsa maris,
 Quando lis et contentio inter deos exorta fuerit.
 Et sanè quisquis mentiatur cœlestes domos tenentium,
 Iupiter tū irim mittit, deorū magnū iusiurādū, ut serat
 Longè in aureo gutturnio celeberrimam aquam,
 Frigidam, quæ è petra destillat alta,
 Excelsa. multum uerò subtus terram spaciosam
 E' sacro flumine fluit per noctem nigram,
 Oceani cornu, decima uerò pars attributa est.
 Nouem quidem circa terramq; et lata dorsa maris
 Vorticibus argenteis intortus in mare exit,
 Una uerò ex petra profluit, magnum damnum dijs.
 Quisquis periurium relictis iurauerit
 Immortalibus, qui tenent uertices niuosi cœlli,
 Lacet exors integrum per annum.
 Neq; ambrosiæ et nectaris accedit propius
 Cibum, sed iacet non respirans, et mutus,
 Stratis in lectis. malus autem ueternus obtegit.
 Sed postquam morbo defunctus est magnū per annū,
 Aliud ex alio excipit difficilimum certamen,
 Nouennio autem à dijs relegatur sempiternis, (pulas
 Neq; unq̃ ad consiliū incundum cōmiscetur, neq; ad e-
 Nouem totis annis. decimo tandem cōmiscetur iterum
 Cœtib. immortalīū, qui cœlestes domos incolūt. (as. d. d.
 Tale enim iuramentū constituerūt dij, Stygis perennē

- Ωγύγιον, τό δ' ἴσσι λήκτυφίλῳ διὰ χώρῳ,
 Ενθάδε γῆς ἀνοδόρῃς καὶ ταρταρὸς ἠδ' ὀρύγῃος,
 Πόντῳ τ' ἀτρυγέτοιο καὶ ἔραν' ἀτρυγέτης,
 Ἐξέως πάντων πυγαὶ καὶ πάρατ' ἴασιν,
 §10 Ἀργαλῆ, σύρῳρῃα, τάτε θυγίνοι θεοίπορ,
 Ενθάδε μαρμαρέαι τε πύλαι, καὶ λαῖνός ἑδός,
 Ἀσιμφῆς, ρίψῃσι διλιυπέσιον ἀρῶς
 Αὐτοφύς, πρὸδον ἧ, θεῶν ἐκτοδον ἀπαύτων,
 Τιτλίης νάισσι, πέρην χάσιος βοφοῖο.
 Ἀντὰρ ἱρισμαράγοιο διὸς λελήτοι ἐπίκρυοι
 Δόματ' αὐτῶνσι ἐπ' ὠκεανοῖο θεοῖσιν,
 Κότῃος τ' ἠδὲ γύγης βραχίον γέρον κῦρ ἔντα,
 Γαμβρόν ἰόν ποίους βαρύνῃσιν ἐννοσίγαιος.
 Δῶκε ἧ λυμοπέλαιον ὄπῃαν θυγατρίῃ ἦν.
 §20 Ἀντὰρ ἰπὲρ τιτλίης ἀπ' ἔραν' ἐξίλασι γῆς,
 Οπλότατον τέκε παῖδα τυφώϊα γαῖα πιλώρη,
 Ταρταρὸς ἐν φιλότατι, διὰ χροῦν ἀφροδίτην.
 Οὐ χείρις μὲν ἴασιν ἐπ' ἰχθυὶ ὄργματ' ἔχουσι,
 Καὶ πόδες ἀνάματοι ἡρατόρῃ θεῶ, ἐν δὲ οἱ ὦμον,
 Ἡ ἐκτόν λυφαλὴ ὄριος, ἀντοῖο ἀράκτορος,
 Γλώσσησι ἀνοδόρῃσι λειχμότες, ἐν δὲ οἱ ὄσων
 Θεωσίης λυφαλῇσι ὑπ' ὀφρύσι πῦρ ἀμάρυσσι.
 Γασῶν δ' ἐν λυφαλῇσι πῦρ καίειτο ἀόρημονοῖο,
 Φωναὶ δ' ἐν πάσῃσι ἴσαν ἀντὶς λυφαλῇσι,
 §30 Γανταῖκο ὅπ' ἰᾶσαι, ἀθίστατον, ἀκτοῖς μὲν γὰρ
 Φθίγγανθ' ὥς τε θεοῖσι σιωπῇσι, ἄλλοτε δ' αὐτὲ
 Τάων ἐριβρύχῳ μόνος ἀχίτην ὄσαν, ἀγῶνς

Antiquam istam, quæ tranat aridum locum.
 Vbi terræ caligiosæ, et tartari obscuri,
 Ponti; infructuosi, et cœli stellati,
 Ex ordine omnium fontes et fines sunt
 Molesti, squalidi. quos oderunt dii licet,
 Illic splendidaq; portæ, et lapideum limen,
 Immotum, radicibus longis compactum,
 Sua sponte enatum. ante illud uerò, extra omnes deos
 Titanes habitant, ultra Chaos caligine obductum.
 Ceterum ualde tonantis Iouis inclyti auxiliarij,
 Domos incolunt in Oceani fundamentis,
 Cottus atq; Gyges. Briareū quippe bonum existentem
 Generum suum fecit grauius fremens Neptunus.
 Dedit aut Cymopoliā, ut ducat in uxorem, filiā suam.
 Ast ubi Titanes e cœlo expulit Iupiter,
 Minimū natu peperit filiū Typhoeum Terra magna,
 Tartari compressu, per auream Venerem.
 Cuius manus quidem sunt ob robur operibus aptæ,
 Et pedes indefessi robusti dei. ex humeris uerò ei
 Erant centum capita serpentis horrendi draconis,
 Linguis nigris lambentes. præterea ex oculis ei
 Admirandorum capitum sub supercilijs ignis micat.
 Omnibus autem ex capitib. ignis flagrabat cernentis.
 Voces quoq; in omnibus erant horrendis capitibus,
 Omnigenū sonitum emittētes ineffabilē. interdū enim
 Sonabāt, ut dijs intelligere liceret: interdū rursus (cis:
 Tauri ualde mugientis, robore incoercibilis uocē sero
 Inter-

ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥΤΕ ΛΕΟΝΤΟΣ, ΑΝΑΙΔΕΙΑ ΘΥΜΩΝ ΕΧΟΝΤΟΣ.
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥ ΣΥΝΔΑΝΕΙΣΙΝ ΕΙΣΙΝΟΤΑ, ΘΑΥΜΑΤ' ΑΙΝΨΑΣΑΙ.
 ΑΛΛΟΤΕ Δ' ΑΥ ΡΟΪΣΑΧ' ΥΠΟ Δ' ΉΧΕΡΩ ΉΡΕΑ ΜΑΚΡΑ.
 ΚΑΙ ΝΥ ΙΣΩΝ ΕΠΛΕΤΟ ΟΡΓΩΝ ΑΜΗΧΑΝΟΝ ΉΜΑΤΙ ΙΑΝΩ.
 ΚΑΙ ΛΙΩΝ ΟΥΓΕ ΘΥΝΤΟΪΣΙ ΚΑΙ ΑΘΑΚΑΤΟΙΣΙΝ ΑΥΑΞΟΝ,
 ΕΙ ΜΗ ΑΡ' ΟΞΥ ΝΟΚΟΙ ΠΑΤΕΡ ΑΝΔΡΩΝ ΤΙ ΒΙΩΜ ΤΙ,
 ΣΚΛΗΡΟΝ Δ' ΕΒΡΟΝΤΗΣΙ ΚΑΙ ΟΒΡΕΙΜΟΝ ΑΜΦΙ Ή ΓΑΙΑ
 840 ΣΜΟΡΔΑΚΛΕΟΝ ΛΙΩΝΑΒΗΣΙ, ΚΑΙ ΉΡΑΝΟΣ ΣΥΡΥΣ ΥΠΟΒΡΩ,
 ΠΟΝΤΟΣ Τ' ΨΩΠΕΑΝΨ ΤΙ ΡΟΔΑΙ, ΚΑΙ ΤΑΡΤΑΡΑ ΓΑΙΗΣ,
 ΓΡΟΣΙ Δ' ΥΠ' ΑΘΑΝΑΤΟΙΣΙ ΜΕΓΑΣ ΠΙΛΙΜΪΤ' ΟΛΥΜΠΟΥ,
 ΟΡΥΜΒΟΝΟΙΟ ΑΥΑΝΤΟΣ ΕΠΙΣΤΟΝΑΧΙΖΕ Ή ΓΑΙΑ.
 ΚΑΥΜΑ Δ' ΥΠ' ΑΜΦΟΤΕΡΩΝ ΙΑΤΕΧΟΝ ΙΟΑΔΕΙΑ ΠΟΝΤΟΥ,
 ΒΡΟΝΤΨ ΤΙ ΣΦΟΡΟΠΨ ΤΙ ΠΥΡΟΣ ΑΠΟ ΤΟΙΟ ΠΙΛΩΡΩ,
 ΓΡΗΣΤΕΡΩΝ ΑΝΕΜΩΝ ΤΙ ΙΩΡΑΝΨ ΤΙ ΦΛΕΓΙΘΟΝΤΟΣ.
 ΕΞΕΙ Ή ΧΘΩΝ ΠΑΨΑ, ΚΑΙ ΉΡΑΝΟΣ, ΙΔΕΙ ΘΑΛΑΣΣΑ
 ΘΥΕ Δ' ΑΡ' ΑΜΦ' ΑΠΛΑΤΕ, ΠΟΡΙ Τ' ΑΜΦΙ ΛΥΜΑΤΑ ΜΑΚΡΑ
 ΡΙΠΗ ΥΠ' ΑΘΑΝΑΤΩΝ, ΕΥΘΟΙΣΙ Δ' ΑΣΒΕΙΣΤΟΣ ΟΡΩΡΑ.
 850 ΤΡΕΑΣΙ Δ' ΑΔΩΣ ΕΥΕΡΟΙΣΙ ΙΑΤΑΦΘΙΜΟΝΟΙΣΙΝ ΑΥΑΔΩΝ,
 ΤΙΤΛΨΙΣ Θ' ΥΠΟΤΑΡΤΑΡΙΟΙ, ΜΕΡΟΝ ΑΜΦΙΣ ΕΐΟΝΤΕΣ,
 ΛΟΒΕΨ ΚΙΛΑΔΑΙΟ ΚΑΙ ΑΙΩΨ ΔΗΪΟΤΗΤΟΣ.
 ΖΩΣ Δ' ΕΠΕΙ ΉΡ ΜΕΡΘΩΝΟΝ ΕΩΡ ΜΕΝΟΣ, ΕΛΙΨΟ Δ' ΟΠΛΑ,
 ΒΡΟΝΤΙΛΨ ΤΙ ΣΦΟΡΟΠΙΛΨ ΤΙ ΚΑΙ ΑΙΘΑΛΟΝΤΑ ΙΩΡΑΝΨ,
 ΠΛΩΞΩΝ ΑΠ' ΕΛΥΜΠΟΙΟ ΕΠΑΛΜΟΝΟΣ ΑΜΦΙ Ή ΠΑΨΑΣ
 ΕΠΞΕΙ ΒΙΑΣΙΣΙΑΣ ΚΙΦΑΛΑΣ ΔΙΑΝΟΙΟ ΠΙΛΩΡΩ.
 ΑΥΤΑΡ' ΕΠΕΙ ΔΗ ΜΗ ΔΙΑΜΑΣΙ ΠΛΗΓΨΙΝ ΙΜΑΨΑΣ,
 ΗΕΙΠΕ ΓΥΩΒΕΪΣ, ΣΤΟΝΑΧΙΖΕ Ή ΓΑΙΑ ΠΙΛΩΡΗ.
 ΦΛΟΞ Ή ΙΩΡΑΝΨΘΕΟΤΟΣ ΑΠΕΨΑΥΤΟ ΤΟΙΟ ΑΥΑΝΤΟΣ,
 ΟΥΡΕΑ

Interdum rursus leonis, impudentē animum habentis.

Interdum rursus catulis similia, mira auditu:

Interdum uerò stridebat, resonabantq; montes alti.

Et senè erat opus perplexum die illo.

Atq; certè ipse mortalib. & immortalib. Imperasset,

Nisi statim intellexisset pater hominumq; deorumq;

Graviter aut intonuit, atq; fortiter, undiq; uerò terra

Horrendè edidit fragorem, & coelum latum supernè,

Pontuq; & Oceani fluxus, & infima loca terræ.

Pedib. uerò sub immortalib. magnus cōtremit Olymæ

Excitato rege. ingemiscebat autem tellus. (pus,

Ardor autem ab utrisq; occupabat nigrum pontum,

Tonitruq; & fulguris igne ab isto immani,

Valde spirantium uentorumq; & fulminis ardentis.

Ferebat autem terra omnis, & coelum, atq; mare

Furebat circum-littora, circumquaq; & fluctus magni

Impetu à deorū. cōmotio uerò difficilis sedatu coorie-

Expanit aut Pluto inferis mortuis imperans, (batur.

Titaneq; sub Tartarū detrusi, à Saturno seorsim exi-

Ob inextinguibilē fremitū, & grauē conflictū. (stētes

Impiter uerò postquā accumulauit suū robur, sumpsit

Tonitruq; fulgurq; & coruscās fulmen, (uerò arma,

Percussit ab Olympo insiliens. circum uerò omnia

Combussit ingentia capita sæui portenti.

Ceterū ubi ipsum uicit ictibus percutiens,

Cecidit mutilatus, ingemiscebat aut terra uasta. (gis,

Flāma aut fulmine icti cum impetu ferebatur illius re-

Montis

860 Οὐρίοι δὲ βήσαντες ἀνὰ τὴν παπαλοῖον,
 Πλεγυῖντος πολλὰ δὲ πελώρι καίειτο γαῖα,
 Ατμὴ βιωσιστή, καὶ ἐπὶ τῆς ἰασητόροιος ὡς
 Τέχνη ὑπ' αἰνυῖν, ὑπὸ τ' ἐντρέφει χαοῖοι.
 Θαλφθεῖς, καὶ οἰδῆρος ὅπου ἡρατορώταίς ἐφίρ,
 Οὐρίος δὲ βήσαντες, ἀμαζόμενος πυρὶ λαλῶν,
 Τήκεται δὲ χθονὶ δῖῃ, ὑφ' ἡφαίστου παλάμῃσι.
 Ως ἄρα τήκετο γαῖα σίλας πυρὸς αἰθεμεθοῖο.
 Ρίψε δὲ μιν θυμῷ ἀνάχωρ ἐς τάρταρον ὕριον.

Ἐκ δὲ τυφώος ἐφ' αἰέμων μόνος ὑγρὸν αἰθέρος,

870 Νόσφι νότυ, βορέω τε, καὶ ἀργέτω φέροντο.
 Οἱ γέ μιν ἐκ θύφιν γενεῖ, θυμῷ δὲ μέγ' ὄνειρα.
 Αἱ δ' ἄλλαι μακρὰς αἰετὶς ἐπιπνέουσι θάλασσαν,
 Αἱ δὲ τοὶ πύκναι ἐς κόρυθα δῖα πόντον,
 Πῦμα μέγα θυμῷσι, καὶ ἐπὶ θυμῷσι ἀέλη.
 Αἰετοὶ δ' ἄλλαι ἀέροι, διασπιδνῶσι τε νῆας,
 Νάυτας τε φθείρουσι, καὶ ἐπὶ γένει ἀλκή
 Αἰετῶν, οἱ καὶ οἱ σὺν αὐτοῖσι κατὰ πόντον.
 Αἱ δ' αὖτε κατὰ γαῖαν ἀπείριτον ἀνθεμόεσσαν,
 Ἐργ' ὅρατα φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων.

880 Γεμπλάσαι ἰόνιός τε καὶ ἀργαλὴν ἱολοσυρῆν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ δὲ πόντον μάκρας θεοὶ ἐξετίλεισαν,
 Τηλένοισι δὲ τιμῶν ἐρέοντο βίηφι,
 Δὴ ῥα τότε ὠτρυνον βασιλῆσιν ἐμν, καὶ ἀνδράσιν,
 Γαῖης φραδομοσύνησιν, ὀλύμπιον σὺν ῥόπα λῆν
 Αθανάτων, ὃ δὲ τοῖσι δὲ διεδόξατο τιμῆς.
 Ζεὺς δὲ θεῶν βασιλῆς πρῶτον ἄλοχον ἔθετο μήτηρ,

Πλάττω

Montis in concavitates opacas, asperas,
 Percussi, multa autem uasta ardebat terra,
 Præ uapores ingenti, & liquecebat stannum ueluti
 Arte ab iuuenum, & fabrefacto catino fusorio
 Calefactum: atq; ferrum quod solidissimum est,
 Montis in concavitatibus, uictum igne combustiuo,
 Liquefcit in terra diuina à Vulcani manibus.
 Sic sanè liquecebat terra iubare ignis ardentis.
 Abiecit aut ipsam animo tristatus, in tartarum latum.

Ex Typhoeo aut est uentorum uis humide flantiū:
 Excepto Noto, Boreaq; & celeri Zephyro.
 Qui sanè ex dijs sunt natiuitate, hominib; magna utili-
 Ast alie lenes aure inspirant mare, (lat.
 Que utiq; incidentes in nigrum pontum,
 Clades magna hominibus malo rapiuntur turbine:
 Nunc he, nunc ille flant, dissipantq; naues,
 Nauatq; perdunt. mali autem non est remedium
 Viris, qui illis occurrunt in ponto.

Eadem rursum per terram immēsam florib; ornatam
 Opera iucunda corrumpunt humo prognatorū hominū
 Replentes puluereq; & molesto strepitu.

Sed postquam sanè laborem dij beati perfecerunt,
 Cum Titanibus autem pro honore pugnarunt ui,
 Iam tum impellebant regnare atq; imperare,
 Ex terræ consilio, Olympium tāte cernentem Iouem
 Immortalib; hic uerò inter illos ritè distribuit munia.
 Iupiter aut deorū rex primā uxore suā fecit Prudentiā;

- Πλείστα θεῶν ἀδύσαν, καὶ θυετῶν ἀνθρώπων,
 Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ἤμελλε θεῶν γλαυκῶπιρ Ἀθήνη
 Τέξιδαι, τό τ' ἔπειτα Δολοφρονίας ἐξαπαύσας,
 890 Αἰμυλίοισι λόγους, ἐὼν ἐς ἑστῆτο νηδυνί,
 Γαῖης φραδομοσύνης, καὶ ὕραν ἄσφρόντος.
 Τὼς γὰρ οἱ ἐφρασάτην, ἵνα μὴ βασιληΐδα τιμὴν
 Ἄλλος ἔχῃ, διὸς ἀντὶ θεῶν αἰεὶ γυνετῶν.
 Ἐκ γὰρ τῆς εἰμαρτο πόριφροντα τέκνα γυνέδαι.
 Πρώτην μὲν ἑρῆν γλαυκῶπιδα Τροτογυνῆαν,
 Ἴσσυ ἔχουσαν πατρὶ μόνος, καὶ ἐπίφρονα Βαλύν.
 Αὐτὰρ ἔπειτ' ἄρα παῖδα θεῶν βασιλῆα καὶ ἀνδρῶν,
 Ἡμετέρη τέξιδαι, ὑπέρβιον ἦτορ ἔχοντα.
 Ἀλλ' ἄρα μιν ῥοὺς πρόδεν ἐὼν ἐγκάτθετο νηδυνί,
 900 Ως δὴ οἱ φράσασατο θεὰ Ἀγαθὸν τε Λακόν τε.
 Δούτορρον ἠγάγετο Λιπαρὴν θέμιρ, ἣ τέκην ἰόρας,
 Εὐνομίην τε, Δίκην τε, καὶ εἰρήνην τε Κλυγαν.
 Αἴτ' ὅρ' ὠραίησι Λαταθηντοῖσι βροτοῖσι,
 Μοίρας θ', ἧς πλείητι τιμὴν πόρι μντίετα ῥοὺς,
 Κλωθὴ τε Λάχεϊρ τε καὶ ἄτροπορ, αἳ τε Διδῶσι
 Θνητοῖς ἀνθρώποισιρ ἔχειν Ἀγαθὸν τε Λακόν τε.
 Τρεῖς δέ οἱ στυννόμεν χαρίϊας τέκε Λακλιπαρής,
 Ωκεανὸς ἑρῆν, πολυήρατον εἶδος ἔχουσα,
 Ἀγλαΐην, καὶ σφροσύνην, θαλίην τ' ὄραταν.
 910 Τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ὄρος αἶετο Δορκομενάων
 Λυσιμήδης, Λαλὸν δὲ θ' ἔπ' ὀφρύσι Δορκιόωνται,
 Αὐτὰρ ὁ δῆμντρος πολυφόβως ἐς Λέχος ἤλθοι,
 Ἡ τῆς πόρεσφόνην Λονκώλγον, ἥρ' αἰδωνοῖς

Plurimum ex dijs edoctam et mortalibus hominibus.
Sed cum iam esset deam celsijs oculis Mineruam
Paritura, ibi tum dolis animo decepto,
Blandis sermonibus, suam incondidit aluum,
Telluris consilijs, et coeli stellati.
Illa duo enim ei dixerunt, ne regium honorem
Alius haberet Iouis loco, deorum sempiternorum:
Ex hac enim in fatis erat prudentes liberos nasci.
Primam quidem, uirginem celsijs oculis praeditam in Tritone
Par habentem patri robur, et prudens consilium. (genitam,
Ceterum deinde sanè filium deorum regem et uirorum
Erat paritura, magnum animum habentem:
Sed ipsum sanè Iupiter antè suo condidit uentre.
Sic ei consulebat dea bonumque, malumque.
Postea duxit splendidam Themis, quae peperit Horas,
Eunomiamque, Dicemque, et Irenen florentem,
Quaeque opera matura faciunt apud mortales homines:
Parcasque, quibus maximū honorē dedit prudens Iupiter,
Clothoque, Lachesisque, et Atropon, quae dant
Mortalibus hominibus habere bonumque, malumque.
Tres uero ei Eurynome Gratias peperit pulchras genas
Oceanī filia, à multis optatā formā habēs, (habentes,
Aglaiam, et Euphrosynem, Thaliāque amabilem,
Quarum et à palpebris amor destillat contuentium
Soluens mēbra, iucundū uero sub supercilijs aspiciunt.
Porro hic Cereris multos pascentis ad lectum uenit,
Quae peperit Proserpinam pulchris ulnis, quam Pluto

n   a

Repuīt,

- Ηρπασον ἤς παρὰ μητρός, ἰδὼκε ἧ μητίετα Ζεύς.
 Μνημοσύνης δ' ἐξαυτίς ὄραόσατο καλλιπόμειο,
 Εξ ἧς αἱ μῦσαι χρυσάμπυνες ἐξεγύοντο,
 Ἐννέα, τῆσιρ ἄδον θαλία, καὶ τέρψις αἰδῆς.
 Αὐτὰ δ' ἀπόλλωνα, καὶ ἄρτεμιν ἰοχέαιραν,
 Ἰμβρόντα γόνον περὶ πάντων ἑραιώνων,
 920 Γάλατ' ἄρ, αἰγιόχοιο Διὸς φιλότῃ· μεγάσκα.
 Λοιδόσ' αὖτις δ' ἤρην θαλόρην ποιήσας ἄποιτιν.
 Ἡ δ' ἤβλην, ἄρνα, καὶ εἰλάθγαν ἑταίῃ,
 Μιχθαῖ' σὺ φιλότῃ θεῶν βασιλῇ καὶ ἀνδρῶν.
 Αὐτὸς δ' ἐκ λιφαλῆς γλαυκῶπις ἀτρεΐογσεναν,
 Δανιὴν, ἀρχοῦνδοιμον, ἀγίσρατον, ἀπρυτώνην,
 Πότνιαν, ἧ ἐέλαδοί τε ἄδον, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
 Ἦν δ' ἤφαιστον ἐλνυτὸν σὺ φιλότῃ μεγάσκα
 Γάλαττο, καὶ ζαμύνουσι, καὶ ἤρωςεν ὃ παρρηίοιτε,
 Ἐκ πάντων τέχνησι λιπασμοφόρον ἑραιώνων.
 930 Ἐκ δ' ἀμφιτέτης καὶ ἐρετῆς ἐννοσιγαίης,
 Τέχτων σὺρυβίης γούτο μέγας, ὃς τε θαλάσσης
 Ρυθμὸν ἔχων, παρὰ μητρὶ φίλῃ καὶ πατρὶ αὐκῇ
 Ναίῃ χρύσεια δῶ, Διανὸς θεός, αὐτὰρ ἄρνη
 Ρινοτόρῳ λυθέρῃα φόβον καὶ δαίμον ἑταίῃον
 Δανῆς, οἳ τ' ἀνδρῶν πυκινὰς ἐλονέουσι φάλαγγας,
 Ἐν πολέμῳ ἐρύοσσι, σιῶ ἄρνη πηλοπόρθῃ.
 Ἀρμονίῳ δ' ἄρ καλῆμος ὑπέρθυμος θέτ' ἄποιτιν.
 Ζηνὶ δ' ἄρ ἀτλαντὶς μάκρ' ἔτεκε λυδίμον ἑρμῆν
 Κήρην, ἀθανάτων, ἰόρδον λόχος εἰσαναβῶσα.
 940 Καδμῶν δ' ἄρ' αἰσιμέλῃ τέκε φαιδίμον ἦδον,
 Μιχθαῖ'

Rapuit sua à matre: dedit autem consiliarius Iupiter.
 Mnemosynem uerò deinceps amauit pulchricomam,
 Ex qua Musa aurea mitra reuincta nata sunt
 Nouem: quibus placent conuiuia, et oblectatio cantus.
 Latona aut Apollinem et Dianā sagittis gaudentem,
 Amabilem prolem supra omnes coelites,
 Genuit sanè, Aegiochi Iouis amori mixta.
 Postremam uerò Iunonem floridam fecit uxorem.
 Hec autem Heben, Martem, et Lucinam peperit,
 Mixta amore deorum regi et hominum.
 Ipse uerò ex capite celsis oculis præditā Tritogeniam,
 Acrē, in agris tumultuātem, ducē exercitus, indomitā,
 Venerādā: cui clamoresq; placuerūt, bellaq; pugnæq;
 Iuno autem Vulcanum inclytum amori indulgens,
 Genuit, et uires intendit, et cōtendit cum suo marito,
 Pre omnibus artibus ornatum coelitibus.
 Ex Amphitrite autem et graui crepo Neptuno,
 Triton latè potens natus est magnus: qui maris
 Fundum tenens, apud matrem charā, et patrem regem
 Incolit auream domum, uehemens deus. sed Marti
 Clypeos diffecanti, Venus Timorem et Metā peperit,
 Graues, quiq; uirorum densas turbent phalanges,
 In bello horrido, unā cum Marte urbes deuastante.
 Et Harmoniā q̄ Cadmus magnanimus duxit uxorem.
 Ioui uerò Atlantis filia Maia peperit gloriosū Mercurium,
 Preconem deorum, sacrum lectum cōscendens. (rium,
 Cadmi filia uerò ei Semele peperit clarum filium,

Μιχθεῖς' οὐ φιλότῃτι, Διόνυσος πολυγυθία,
 Αθάνατον θνητῶν, οὐδ' ἀμφοτέρωθι θεῶ εἴσιρ.
 Αλημλίω δ' ἄρ' ἐτιητε βίβῳ ἡρακλεῖν,
 Μιχθεῖς' οὐ φιλότῃτι Διὸς νεφεληγερέτα.
 Αγλαίῳ δ' ἤφαιτος ἀγαυοτέρως ἀμφιγυῖας,
 Οπλοτάτῃ χαρίτων θαλάρῃν ποιήσατ' ἀκραιφνέως.
 Χρυσοκόμης δ' ἄρα Διόνυσος ξανθὸν ἀειδάμεν,
 Κῆρ' ἰὺν μίνως θαλάρῃν ποιήσατ' ἀκραιφνέως.
 Τὴν δέ οἱ ἀθάνατον καὶ ἀγῶν θῆκε κρονίω.
 950 Ἡβλῷ δ' ἀλημλίως καλλιπάρῃσι ἀλκιμοῖς υἱοῖς,
 Ἰς ἡρακλῆος, τελέσας σπονδοὺς ἀέθλης,
 Παῖδα Διὸς μεγάλοιο, καὶ ἕρως χρυσοπέδιλος,
 Αἰδοίῳ θέτ' ἀκραιφνέως, οὐδ' ἔλῃσιν ἐφύρῃσι.
 Ολβιος, ὅς μιν γὰρ ὄργον οὐ θανάτοισιν αὐτοῖσιν,
 Ναίει ἀπῆμαντος, καὶ ἀγῶνος ἕματα πάντα.
 Ἡελίῳ δ' ἀνέμῳ τῇσι λυγρῇσι ἰκτανίῃσι
 Γόρῃσι, λήρῃσι τε, καὶ αὐτῷ βασιλεῖ.
 Αἰήτης δ' υἱὸς φαεινότερος ἡλίοιο,
 Κῆρ' ἰὺν ἰκτανίῃσι τελέσας ποταμοῖσι.
 960 Γῆμο, βίῃσι βυλῇσι, ἰδὲ γὰρ καλλιπάρῃσι.
 Ἡ δέ οἱ μέλαινα ἰσχυρὸν οὐ φιλότῃτι
 Γάλαθ' ὑποδμηθεῖσα διὰ χροῖν ἀφροδίτῃ.
 Ὑμεῖς ῥ' οὐ καίρι' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
 Νῆσσι τ' ἤπαροι τε, καὶ ἀλκυόνας οὐδ' ὀρνίθους.
 Νῦν ἧ θεῶν φῦλον αἴσασι ἰδούμεναι
 Μῦσαι, Ὀλύμπια δὲ λαῶν Διὸς ἀγίοχοιο,
 Οἴσασι δὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσι συντάξασαι

Λέων.

Rem cum eo habens, Dionysum bilarem,
 Immortalem mortalis, nunc uerò ambo dij sunt.
 Alcmenæ uerò peperit uim Herculanam,
 Mixta amore Ioui nubicogo.
 Aglaïam uerò Vulcanus ualde inclytus claudicans,
 Minimam natu è Gratijs floridam duxit uxorem.
 Sed aureo crimine cõspicius Bacchus flauam Ariadnem,
 Filiam Minois, in flore existentem fecit coniugem.
 Hæc uerò ei immortalẽ experteq; senij fecit Saturnus.
 Hebem autem Alcmenæ pulchros talos habentis fortis
 Vis Herculis peractis luctuosis certaminibus (filius,
 Filiã Iouis magni, et Iunonis aureis calceamētis utētis,
 Pudicam duxit uxorem, in Olympo niuoso.
 Felix qui magno facinore inter deos confecto,
 Habitat illæsus, et carens senio perpetuo.
 Soli autem rapido peperit inclyta Oceanis
 Perseis, Circemq; et Aeternam regem.
 Aeternus autem filius lucem hominibus dantis Solis,
 Filiam Oceani perfecti fluminis (præditam).
 Duxit Deorum ex uoluntate, Idyiam pulchris genis
 Hæc autẽ ei Medea pulchros talos habentẽ amoris in-
 Peperit, succumbens per auream Venerem. (dulgens
 Vos quidem nunc ualete cœlestes domos tenentes,
 Insuleq; et continentis terræ, et salus intus pontus.
 Nunc autem dearum cœtum cantate blandiloque,
 Muse Olympiades, filie Iouis Aegiochi,
 Quæcunq; mortales apud uiros cubantes,

Λθαύαται, γένοντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα,
Διμήτηρ μὲν πλῆτορ ἐγένετο, Δία θεάων,

970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγῆσ' ὄρατ' ἠ φιλότῃ,
Ναῦ οὐὶ τευπέλω, κρήτης οὐὶ πῖονι δέμῳ,
Εὐφλόρ, ὅς ἐσ' ἐπὶ γλῶ, καὶ σὺν ῥα γῶτα θαλάσσης,
Πᾶσαν, τῷ ἢ τυχόντι, καὶ ἢ κ' ἐς χάρτας ἵκνται,
Τὸν δ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολλὰν τε οἱ ἥπασσεν ὄλβον,
Κάδμω δ' ἀρμονίῳ θυγάτηρ χρυσῆς ἀφροδίτης,
ἠὲ καὶ σιμέλλῳ, καὶ ἀγαυὸν λαοκλιπαρόν,
Ἀντολέῳ δ' ἄρ γῆρσιν ἀρισταῖος βαρυχαίτης,
Γένετο, καὶ πολὺν ἄσπερον εὐστροφάνῳ οὐὶ θέρῃ.
Κέρῳ δ' ὠκεανοῖο χρυσῶσιν καρτερόθυμῳ

980 Μιχθέσ' οὐὶ φιλότῃ πολυχρῶσιν ἀφροδίτης,
Καλλιρόῃ, τίμῃ παῖδα βροτῶν ἡλκιστορ ἀπαύτων,
Γερουνοῖα, τὸν ἱλῶνι βίῳ ἠρακλεῖα,
Βοῶν οὐὶν' εἰλικέδωρ ἀμφιρρύτῳ ἀνρυθαῖ.
Τιβωνῷ δ' ἥος τίμῃ μέμνονα χαλκοκορυβίῳ,
Λιβιόπῳ βασιλῆα, καὶ ἡμαθίῳτα ἀγαστῆα.
Ἀντάρ τειλεφάῳ φυτῆσατο φαίδιμον υἱόν,
Ἰφθιμον φαίδοντα, θεοῖς ἐπιείκελον ἀνδρα.
Τὸν ῥὰ γένοντο τέκνον ἀνθος ἔχοντ' ὄρακνδῆος ἕως,
Παῖδ' ἀπαλὰ φρονέοντα φιλομμεαδῆς ἀφροδίτη,

990 Ωρετ' ἀναρεψαμένον, καὶ μιν ῥαβίοις οὐὶ κούῃς
Νησπόλον νύχιον ποιήσατο, δαίμονα δῖον.
Κέρῳ δ' αὖττα διοτρεφίος βασιλῆος,
Λισονίδης, βελῆσι θεῶν ἀεργονιτῶν,
ἦγε παρ' αὐτῷ, τολίπας γενόσμεναι ἀέθλης,

Deæ pepererunt dijs similem prolem.
 Ceres quidem Plutum genuit, præstantissima dearum,
 Iasio heroi mixta iucundo amore,
 Nouali in ter profcisso, Crete in pingui populo,
 Bonæ: qui uadit super terram et lata dorsa maris (rit,
 Omnē. Ei uerò q̄ adipiscitur, et cuius ad manus uene-
 illam locupletem fecit, multaq; ei præbuit felicitatem.
 Cadmo præterea Harmonia filia aureæ Veneris,
 Iuo et Semelem, et Agauen pulchrae genas habentem,
 Antonoenq; q̄ duxit Aristæus densa cesarie præditus,
 Genuit, et Polydori, mœnijs pulchrè cinctis in Thebis.
 Filia uerò Oceani Cbrysaori magnanimo
 Mixta amore abundantis auro Veneris,
 Calirhoe peperit filiū mortaliū pulcherrimū omniū,
 Geryonem quem interfecit uis Herculana,
 Bores propter flexipedes circumflua in Eurythea.
 Tubono uerò Aurora peperit Memnona ærea galca
 Acthiopum regem: et Emathionē regem. (munitum,
 Ceteram Cephalo plantauit inclytum filium,
 Fortem Phaetontem, dijs similem uirum.
 Qui sanè iuuenē tenerū florē habentē gloriose puber
 Filium iuuenilia sapientem renidens Venus, (tatis,
 Incitauit instituens, et ipsum in templis
 Aeditum nocturnum fecit, demonem diuinum.
 Filiam uerò Aectæ à Ioue nutriti regis
 Aesonides, uoluntate decorum sempiternorum
 Abduxit ab Aectæ, peractis plenjs suspirijs certaminib.

Τὺς πολλὰς ἐπέταλλε μέγας βασιλεὺς, ὑποβλήνως,
Υβριτὺς πολλῆς, καὶ ἀτάσθαλος ὀβριμοβρύτος.

Τὺς τελείας ἐς ἰωλκὸν ἀφίκετο, πολλὰ μογῆσας,
Ωκέϊνς ἐπὶ νηὸς ἄγων ἐλπιώπιδα κέρην,
Αἰσονίδης, καὶ μιν θαλόβλυν ποικίλατ' ἀποιτιμ.

1000 Καί ῥ' ἦγε Διμυθῆσ' ὑπ' ἴσσοι ποιμονὶ λαῶν,
Μάδωρ τέκε παῖδα, τὸν ὕριστ' ἐτρέφε χείρων
Φιλυβόλης. μεγάλα δ' Διὸς νόος ἐξετελεῖτο.

Αὐτὰρ νηρηίδες κῆραι αἰλίου γέροντες,
Ἥτοι μὲ φῶκοι φαιμάβη τέκε δῖα θεάων,
Αἰανὸς ἐν φιλότῃ, δῖα χρυσὴν ἀφροδίτην.

Πηλεὶ δ' Διμυθῆσκα θεὰ θέτις ἀργυρόπιζα,
Γένεατ' ἀχιλλῆα ρηξέλιοντα, θυμολέοντα.
Αἰεΐων δ' ἄρ' ἐτίκτεν εὐστέφανος Κυβέρεα,

Αγχίστην ἥρωϊ μεγάσ' ὄρατ' ἐν φιλότῃ,

1010 Ἰδὼνς ἐν Κορινθῇσι πολυπύχην, ὑλίας.

Κίρκην δ' ἑλὶς θυγάτηρ ὑπεριονίδας,
Γένεατ' Ὀδυσῆος ταλασίφρονος ἐν φιλότῃ,
Αἰχίου, ἡδὲ λατίνου, ἀμύνμονά τε, Κραῖδρόν τε.

Οἱ δ' ἄγε τοι μάλα τῆλε μυχῶν νήσωρ ἰσάων,
Ῥᾶσιρ τυρσώνοισιρ ἀγακλυτοῖσιρ αἰσασον.

Ναυσίθοον δ' Ὀδυσῆϊ Κλυψὼ δῖα θεάων
Γένεατο, ναυσίνοόν τε, μεγάσ' ὄρατ' ἐν φιλότῃ.

Αὐταὶ μὲ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιρ σὺνθεῖσθαι,
Λθαύαται γένεατο θεοῖς ἐπικέκλεατ' εἶναι.

1020 Νηὺ δ' ἡ γυναικῶν φύλον αἰεῖσθε, ἡδυνέσθαι
Μῆσσαι ὀλυμπιάδεις, κῆραι Διὸς αἰγιόχοιο.

Τ Ε Λ Ο Σ.

Que multa imperabat magnus rex, superbus,
 Violentus Pelias, et iniquus fortium facinorum patrator.
 Quibus peractis ad Iolcum rediit, multa perpeffus,
 Veloci in naue uehens pulchris oculis præditâ puellâ,
 Aesonides, et ipsam floridam fecit uxorem.
 Et sanè hæc domita ab Iasone pastore populorum,
 Medeu peperit filium, quæ in motibus educabat Chiron
 Philyrides: magni uero Iouis uoluntas perficiebatur.
 Ceterum Nereides filie marini senis,
 Et sanè quidæ Phocæ Psamathe peperit, præstantissima
 Acaci in amore, per auream Venerem. (dearum,
 A' Peleo aut subacta dea Thetis cædidos pedes habens,
 Genuit Achille prorupetè p uiros, leonis animu habens
 Aeneâ porro peperit pulchrè coronata Cytherea, (tè.
 Anchise heroi mixta iucundo amore,
 Ide in uerticibus, habentis multos anfractus, syluosa.
 Circe uero Solis filia, filij Hyperionis,
 Peperit Vlyssis ærumnosi in amore,
 Agrium, atq; Latinum, Amymonemq; Craterumq;
 Qui sanè ualde procul in recessu insularum sacrarum,
 Omnibus Tyrrhenis ualde inclytis imperabant.
 Naustihon uero Vlyssi Calypso excellētissima dearum
 Genuit, Nausinoumq; mixta grato amore.
 He quidem mortales apud uiros cubantes
 Deæ, pepererunt dijs pares filios.
 Nunc uero foeminarum agmen cantate suaui loquæ
 Muse Olympiades, filie Iouis à capra nutriti.

F I N I S.

TABVLAE INVENTIONIS ET DISPOSITIONIS.

Prooemium, quo preparat auditorem & proponit.

Opus eius per se agi ducitur in

Tractationem.
Est autē
adhortatio ad
actionem
virtutis,
quam facit
dupli-
cem:

Quotidianam,
explicatā
primo li-
bro: ubi
hortatur
ad

Accommodatā
ad certa
tempora.
Hanc ex-
plicat li-
bro

Iustitiā idē exornat

Maximū contentionum.

Fabula de Prometheo & Pandora.

Chronologia mundi.

Fabula de accipitre & lusciniā.
Apostrophis tribus, prima ad
fratrem, secunda ad iudices,
tertia ad fratrem rursus.

Laborem: idē am-
plificat per

Μετὰ βασιλ.
Confirmatio-
nem.
Cōsutationem.

Alia officia, partim θεωρητικά, partim
πρακτικά spectantia.

Secundo, quo
informa-
mat pa-
trē ma-
miliās
ut

Χρηματισμ. Tra-
dit autem dupli-
cem modum ac-
quisitionis:

Agricul-
turam.

Naviga-
tionem.

Maritum, cui certo tempore
uxorem destinat, eiq; præscri-
bit faciendā fugiendāque.

Tertio, quo facit discriminē dierum: alios
uocans utiles observatu, alios invidiosos.

In Proo-

In Pro-
mio pre-
parat au-
diorē,
& pro-
ponit:
idē ex-
ornat
inno-
tione

Vna Musarum, qua capiat

Altera Iouis, qua capiat

1. Benevolentiam, idē: à rebus ipsis seu offi-
cio. Musarum hoc est munus (quarum nomine
ipsum poetam intelligimus) ut præcipiant &
celebrēt digna celebratione & præceptione.

2. Docilitatē. Quia
dicit se dicturum de
felicitate & infeli-
citate hominum: id
quod utrūq; à Deo
oritur, quo autore
quidam sunt

Felices, παρσι ἢ παρσι:
scilicet, qui faciūt offi-
cia suae uocationis.

Infelices,
ἀπαρσι:
scilicet,
superbiē
tes uel
propter

Opulen-
tiam.

Successū
rerum
suarum.

Dotes in-
genij.

1. Attentionem. Nam innuit se dicturum de
argumento admodum serio, graui & explica-
tu difficili: cuius explicatio non sit qualiscūq;
ingenij, sed eius quod diuinitus regatur.

2. Docilitatem & attentionem, dum ait, se
ἰκέρυμα scripturum ad Persam. Perses enim
cum Hesiodo fratre de diuisione patrimonij
certans, eidem multa eripuerat adiudicatione
iudicum muneribus à se corruptorum. Adhor-
tatur itaq; in hoc scripto & fratrem, & iudi-
ces: hos ad iustitiæ administrationem, illum ad
acquisitionem uictus per laborem.

Præceptum

Præceptum de iustitiæ cultu, quod est primum in primo libro, exornatur

Micromu contentionum, id est, rationum acquirèdi uictum. Est enim duplex

Laudanda, que consistit in labore, & emulatio appellatur. In huius ieromus explicat duos

Vituperanda, que fit ut & fraudet estq; iniustitiæ propria & iniustitiæ. Hanc

Vituperat à duobus
Dissuadet à

Ortum. Est orta ex nocte. Per banc significat occultam imitationem. Vide *μυδισμους*. Præterea à Ioue mentibus hominum insita est.

Effectus per *μυδισμους*. Facit ut fiat industrius is qui erat ignavus: ut

Agricola.
Vicinus.
Figulus.
Faber.
Mendiculus.
Cantor.

Effectu. Quia gignit discordiam, ex qua mala omnia.

Ortu. Quia dicit esse pœnam Dei, quam luunt homines propter defectionem à Deo. Hæc enim est vera causa peccati, id est, cecitatis mentium humanarum.

Difficili. Res tuæ non feriant, ut te convertaris ad fori oculum. Es enim pauper, cui non licet diu litigare.

Inutili. Nō amplius tibi concedetur, ut iniuste tecum agas, veluti fecisti antea.

Duplici fabula, cui interponitur Chronologia mundi: & tribus apostrophis.

Secundum

Ξηλοδοκίαν. Vituperat iudices, qui excæcati muneribus iniuste iudicauerant: idq; exornat μεταάρεσιν, quia ignorent utilitatem

1. Iustitia, quæ longè est potior quàm iniustitia: idq; dicit *Ξηλοδοκίαν*.

2. Frugalitatis, quæ splendori & luxui est præferenda: idq; itidem dicit *Ξηλοδοκίαν*.

Secundū ornamentū præcepti de cultu iustitie diuinitur in

Αἰσχρολογία. Dicit enim quæ sit causa, cur ignoretur utilitas uictus & rectè parti & frugalis: nimirum uoluntas Dei, puniētis genus humanum hac cæcitate propter peccatum deflectionis à Deo. Badè est causa aliarum miserrum in genere humano. Hoc ipsum declarat fabula de duob. fratribus & Pandora, quæ alludit ad lapsum primorū parentum in sacris literis traditum. Porro in fabula dicit

Primum, Promethea ignem furatum esse cælitus.

Mercurio, mendacijs, impudentia, fraudibus.

Secundò, Pandora iussu Iouis irati factā, & ornatam à

Venere, uenustate, desiderio, curis.

Pallade, artificio texendi telam.

Vulcano, facie uirginea.

Gratijs & Suada, monilibus aureis.

Horis, corolla euerinis floribus.

Tertiò, missam cum pixide Pandoram ad Epimetheum, & acceptam ab eodem.

Quartò, post acceptam Pandoram & apertam pixidem secuta esse omnia mala, spem uerò remansisse.

Tertium

Benevolentia à persona
Persa. Si, inquit, placet.

ἡ ἀποφύγεον,
id est, partis
culatim in-
tegram, non
tamen proe-
lixam nar-
rationem
institutam.

Docili-
tatis, dū
ait

ὦ, bene, δι-
genter, ac-
curate.

ἡ ἀναπεί-
ουσι, crudite,
prudenter.

Μιῆλας ἔστι. Tran-
sit enim ad alium
sermonem, quo is-
dem exponit, sed
dilucidius, cur sci-
licet tanta sit cœ-
citas & miseria
hominum. Huic
autem præmittit
captationem

Tertium
ornamen-
tum diui-
ditur in

Attentionis, dū ait: ὦ
& ἡ ἀναπεί-
&c.

Actiologiam, &c. Vide signum A.

Actiologiā.
causa est, uar
ia conditio
atati muno
di. Facit au
tem diuifio
nem illarū
secundum
precia me
tallorum,
excepta
quarta, in

Aureā, quam
facit antiquis
simam sub Sa
turno. In hac
erat felix ho
minum

Argenteam.
Huius homi
nibus tribuit

Aeneā. Huic
tribuit

Heroicam.

Hanc deserto
bit a

Ferreā. Huic tribuit uitam & mortē au
reæ atati contraria, & mores legibus natu
rae repugnantes, idq; exponit per διὰ λυσιμ.

Vita, quia
ἀπαδύς:

Mors, quia fuit ἀβίωτος &
Moriebantur ut obdormi
scentes.

Translatio post mortem
in numerum deorum.

Stoliditatē & iniustitiā.

Imbecillitatē & uitæ bre
uitatem.

Αποδύωμι in deos subtere
raneos,

Animum martium, a pace
& agricultura alienum.

Corpus & robustum &
deforme.

Mortē uiolentā ex bellis.

Bellis quæ gesserunt, The
bano & Troiano.

Premijs post mortē. Trās
lati sunt in fortunatas in
sulas.

Nō uexaban
tur curis.

Brant sine
laboribus.

Non consene
scebant.

Μεταβασις. Transi enim ad alium sermonem : idē exornat ἀποσπῆ ad iudices, cum captatione beneuolentiae à persona iudiciorum.

Quartum ornamentum diuiditur in

Fabulā
de acci-
pitre &
lusciniā.
Huius
partes
sunt

Προσopopœia accipitris, cui attribuit sermonem cōuenientem & actiones, dum ait, ab eo lusciniā unguibus apprehensam & sursum abreptam.

ἐλπίσθαι lusciniā lugentis sortem suam, & liberationem petentis.

Ξυρλασμός, dum inquit, ἀκουσὶς, τί λίανας : Stulta & importuna, quid uociferaris?

παλασσία, exprimens tyrānicum & maleuolum affectum accipitris. Quantum uis, inquit, iusta sis aut ingeniosa, necnō æqua postules, tamen penes me est ius de te statuendi quidquid uelim.

Τρίψα, quæ dehortatur à contentione cum superior, ab inutili

Priuatiuo. Quia inferior contendens uictoria non potietur.

Positiuo. Quia contra meliā inde auferet.

Προσopographia accipitris, cōtinens ἀποσπῆ orationis.

Sequitur

Dehortatur ab iniustitia,
idq; confirmat ab inutili.
Quia nocet

Privatim: Tam miser quam
fortunatus experitur tandem
se opprimi.

Publicè: idq; exornat per gra-
dationem.

Forma Reipub. bene constituta: id
quod declarari potest per omnes spe-
cies iustitiæ.

Pax, ex qua recta institutio inven-
tutis.

Sequun-
tur tres
apostro-
phe,
quarum
prima
ad fra-
trem dis-
tingitur
quem

Adhor-
tatur ad
iustitiã:
idq; ex-
ornat
antithe-
si

Iustitia,
quam
laudat
ab utili
per ut-
riusq;.

Quia ex
ea oriun-
tur

Defensio
dei, ne ci-
ues infe-
stentur

Bello ab extraneis: quia
neq; hos, nec deum offen-
dunt.

Caritate annonæ: quia
& ipsi sunt providi, &
deum habent propitiū.

Bona conscientia, unde in festivitati-
bus uiuunt hilariter.

Annonæ ubertas, quam exornat per
metonymiam.

Fecunditas liberorum similium pa-
rentibus.

Abundantia fructuum & bonorum
omnium, ut non necesse sit trans ma-
ria nauigare.

Iniustitiæ, quã
uituperat:
quia eã sequi-
tur pœna dei

Immediatè, ut fames, pestis, ste-
rilitas, seu familiarū interitus.

Mediatè, ut bellum, cuius noci-
menta exponit per metonymiam.

Reliquæ duæ apostrophe:

Secūda
ad iudi-
ces, id
est, gu-
bernato-
res, quos
horta-
tur ad
iustitiæ
curā syl-
logismis

Tertia ad
fratrē rir-
sus. Hunc
adhorta-
tur ad iu-
sticiam ab

Categoricis à genere:

1. Omne malum
quod Deus uidet,
est fugiendum. Om-
nem iustitiæ uio-
lationem deus ui-
det. Ergo est fu-
gienda. Cōfirmatio
minoris duplex:

2. Mala consilia, quæ deus uidet, in caput anto-
ris recidunt. Sed deus uidet uestra consilia in
hac ciuitate. Ergo in capita uestra recident, si
mala fuerint, id est, iniuste iudicaueritis.

Hypothetico: Si iniusti non punirentur diuinitus, hoc
esset futurum contra iustitiam Dei: & effecturum ut
neq; ego, neq; meus filius, aut ullus alius, pius & iustus
porro uellet esse talis. Sed immutabilis est iustitia dei.
Ergo iniusti puniuntur diuinitus. Omissa est autem ta-
lis argumentatio: Omne quod punitur, est fugiendum.
Iniustitia punitur, &c.

Honesto: Tu es homo, non bestia. Deus autem homi-
nem condidit ad cultum iustitiæ. Animalia reliqua
grassantur inter se, ut pisces, feræ, uolucres.

Vtili, idq;
exornat
a iustitia
effectum

Iustitiæ & fidei, quā sequitur affluen-
tia omnium bonorū etiam ad posteros.
Iniustitia et periurij, quæ sequitur uin-
dicta dei punientis & mox futuris ma-
lis, & tandem duraturis per omnem
posteritatem.

Quia habet multas my-
riades angelorū, qui ob-
uersantur in genere hu-
mano, & obseruant ho-
minum facta.

Quia ipsa Iustitia obam-
bulat, obseruans hominū
opera, eaq; perferens ad
Iouem, ut postea de ijs sta-
tuat suo arbitrio.

Secundum

Beneuolum, à persona ipsius & officio suo. Tu, ait, non intelligis ea quæ sunt tibi facienda : ideo ego ut frater tuus tibi debeo & cupio præcipere utilia.

Mirābor
enim, in
qua
præpa-
rat fra-
trem, fa-
ciēs eum

Secundum
preceptū
est de la-
borando.
Diuiditur
autem in

Attentum

Quia inuit de
re gravi & ne-
cessaria se esse
dicturum: id
quod exornat
topotheſia

Virtutis. Hæc
ait tali loco ef-
ſe poſitam, ut
inter eam &
ipſum ſit ſu-
dor collocatus
& uia diffici-
lis, &c.
Vitiōrū, quæ
ait loco ipſi
proximo eſſe
poſita, & uia
ad illa facilis.

Quia rogat ut ſe attentè audiat,
præmiſſa ratione tali : Qui ipſe
non intelligit, debet aliorum con-
ſilijs uti.

Tu autem non intelligis quid ſit
tibi faciendum. Ergo, &c. Maio-
rem explicat per uerba homi-
num.

Confirmationem, &c. Vide ſignum A.

Confutationem, &c. Vide ſignum B.

A.
Confirma-
tionē
ab utili.
Labor
erit uti-
lis

Tibi. idq;
exornat
antithesi
effectui

Laboris

Privatio-
rium: Effu-
gies

Positivorum
Comparati-
bis

Ignavia

Fames.

Odiū deorum &
hominum.

Pauperta-
tem.
Odiū deo-
rū & ho-
minum.

Divitiis.
Amorem
deorum
& homi-
num.

Alijs. Quia tuo exemplo alij, cum uiderint te di-
uitem factum, laborare incipient.

B.
Confu-
sationē
seu uti-
litatem
duplicem

Vnam de paupertate. Fingit enim eum obijce-
re: Pauperes non possunt sibi prospicere labore
suo. Imò, inquit, labor unicuiq; & semper con-
ducit, cuiuscumq; sit conditionis.

Alteram de pudore. Sed
pudet te laborare. Imò,
inquit, iste pudor est ui-
tiosus. idq; exornat me-
moria pudoris, quem facit
duplicem:

Bonum, quo libe-
ralia ingenia a-
uersantur turpi-
tudinem metu deo-
decoris & iustae
reprehensionis.

Malum, &c. Vis
de signum C.

Iusta & honesta, cum opes acquiruntur licitum rationibus. Hanc probat, & pudori malo opponit.

C.

Malum, qui est laboris & industrie. Huic opponit auaritia. Sed & haec alia est

Dignitas et calida, cum res acquiruntur in iustis dominis. Hanc

Amplificat autem in qua sunt

Misericordia iniuriarum. Nam quaedam sunt vi, quaedam fraudibus et mendacijs.

Avaritia iniusta acquisitionis, qua fit vel ex avaritia, vel impudentia.

Congeries hominum iniuria affectorum, ut sunt supplices, hospites, frater, pupilli, parentes senio confecti.

Vituperat, & debortatur ab ea ab inutili; Quia iram dei concitat & vindictam. Male parta male dilabuntur. Honeste autem parta durant apud heredes.

Tertio
adbor
tatur
ad offi
cia in
omni-
bus ui-
tae par
tibus.
Horti
alia
spe-
ctant

Agiturque completio

id est, Dei
cultu. Hoc
autem

Amplificat

Dialysi Deus est colendus *αἰνῶς*, quod ad
animum *θαλάπῶς*, quod ad corpus.

Μεγιστῶς Colatur
enim deus aut

Crematione femo-
rum.
Libationibus.
Suffitibus.

Dialysi altera: Cum mane, tunc *εὐσπένι*.

Confirmat ab uo-
tuli. Habebis

Deum propitium.

Prosperum successum cona-
tuum & laborum.

Conuiujs, &c. Vide signum D.

Restituendo commodato eadem
aut etiam maiore mensura.

Iustitia cultu non captando inui-
sum lucrum.

Amore mutuo, et familiaris uite
consuetudine.

Liberalitate exercenda erga li-
berales. idq; exornat per anti-
thesin, deinde per *αἰτιολογίαν* ab
exemplo hominum.

Accipiendo ab alijs uolentibus et
non inuitis, id est, contra ipsorum
uoluntatem.

ὀλιγοψυχία, &c. Vide signum A.

Fidem, &c. Vide signum B.

Sedulitatem, &c. Vide signum C.

In genere, quicumque sciunt et solent amare. Addit postea ἀντίθesis: Inimicos esse omittendos.

D.

Coniungit.
Hic rursus
facit dialy-
sin homi-
num: Qui
enim inui-
santur, aut
sunt

In specie ui-
cini. Hos im-
primis mo-
net concilia-
re: idque am-
plificat αἰ-
τιολογία du-
plici:

Vna per collationē uicinorum
& propinquorum.

Altera simpliciter:
Quia uicini possunt
& prodēse & ob-
esse plurimum. idque
exornat dialysin rur-
sus: Obsunt enim
aut prosunt tum ad

Famam
defen-
dendam.

Alia in
commo-
da pro-
hiben-
da. idque
dicit
κατασκευάζει
αὐτῶν.

in genere, quicumque sciunt et solent amare.

A.

Monet. n. ut
exiguū ad-
dat exiguo,
idque

Confirmat ab
utili, per conge-
riem:

Efficiet magnū cumulum.

Exhibet famem, quam in-
uitat αἰτιολογία αὐτῶν αὐτοῦ.

Amplificat ἀντίθesis.
Dixerit enim frater:
Nolo onerare meam
domum copiosa supel-
lectile. Huic respondet

Antithesi: Bonum est
habere domi: mole-
stum, res esse extra
domum.

Actiologia: Lucūduna
est, de presentibus ac-
cipere: molestum, nō
habere res in promo-
ptu.

Mercenario quouis, cui male
primū destinari certam
mercedem antequam labo-
ret, eandemq; postea solui so-
deliter.

In conven-
tionibus, si-
ue agatur
cum

Fratre, cum quo etiam caute
& fide interposita, sed ea io-
cularia iubet agendum esse
idq; confirmat ab utili per
cōtrarium: Multa sunt exem-
pla, cum & credulitas &
diffidentia obfuerunt plurio-
rum.

B.
Fidem non
facile habē-
dam tum

Mulieribus blanditijs: idq; confirmat ab
incommodo per similitudinem exornato.

C.
Sedulitatem,
quæ complē-
bitur

Curam conseruationis familie per filios,
uel unum, uel duos, uel plures: idq; exor-
nat etiologijs.

Assiduitatem laborum ad acquisitionem
diuitiarum necessariam.

In secundo libro primum explicat primum modum acquisitionis, qui fit per agriculturam. Hec pars dividitur in praeceptum de

Messe & aratione. Hic

Primum hortatur, ut

Metat in Iunio.

Aret in Octobri aut Nouembri.

Deinde confirmat ab

Vtuli, idque exornat congerie effectuum contrario non,

Tempestivae executionis laborum. Maturus & felix proveniens singulorum.

Negligentiae: Malus proveniens, ex quo sequitur per gradationem, egestas, medicinas, contempnus, et alienum.

Honesto. Nam Deus hos labores praescriptis homini, eosque vult tempestivae fieri.

Adminiculis necessariis ad rem familiare comparandis. Hic in

Genere

Primum hortatur, ut sibi comparet

Receptaculum, scilicet domum. Per hanc intelligitur & locus in societate civili, & genus vitae.

Instrumentatum

Animata, ut

Bovem idoneum ad arandum. Per hunc & artem intelligitur.

Ancillam idoneam, quae non habeat virum. Intelligitur & servum.

Inanimata, ut sunt cetera omnia, quae vult apud esse disposita.

Deinde confirmat ab utili privatiore. Non opus erit te petere commodato. Petitionem sequitur negatio, privatio, procrastinatio, egestas.

Specie, &c. Vide signum L.

Operibus expediendis singulis suo tempore per totum annum. Docet itaque primum, &c. Vide signum M.

Quando coaptari debeant, nempe in autumno, quo probat sectionem lignorum propter siccitatem.

Inanimata, ut sunt lignea. Hic explicat

Præcipua genera & longitudinem eorundem. Sunt autem novem:

Mortarium trium pedum.
Pistillum trium cubitorum.
Axis pedum septem & malleum.
Apsts trium palmorum.
Dentale, quod sit ilignum.

Aratra duo, { *Αὐτὸν*, quod sit solidum, & habeat dentale adnatum.

{ *παντί*, cōpactū, & ex omni parte perfectum.

Temo ex lauro aut ulmo.

Buris ex quercu.

L. In specie instrumenta explicat quorum alia sunt

Animata, ut

Bovis duos, hic

Servus hic

Primum laudat, quod ad

Deinde cōfirmat ab utili

Primum laudat, quod ad

Deinde cōfirmat ab utili per antebesim senioris & iunioris: ille attētus est ad opus: hic nō item.

Ætatem, eos qui sint annorum novem, uel qui habent modicum ætatis.

Sexum, eos qui sunt masculi, non castrati.

Positiuo. Quia tales sunt utiles atq; idonei ad laborandum.

Priuativo. Quia nō amplius la sciendo frangant aratrum.

Ætate, eū qui sit 40 annorum.

Robur, cui ob vires opus sit pane, cuius quadrantes octonis bolis consent.

M.
Decet
primum
quid sit
facien-
dum au-
tumno.
Hic ara-
tionem
aliam
faci-

Tempestiuam, quæ sit autumno. Itaq;

Intem-
pestiuâ,
quam fa-
cit dupli-
cem:

Primum
præcipit
quid sit
faciendū

Deinde confir-
mat ab utili, in

Brumalem,
quâ dissua-
det: idq; cō-
firmat

Vernam, quam non improbat, si prauideat futu-
ram aeris constitutionem: ut scilicet uere pluuia
sit duratura per triduum, & ita lenis, ut non hu-
mesfaciat solum supra bouis ungulam, neq; infra
eam consistat, quod raro euenit.

Ante arationē. Haben-
da instrumēta in prom-
ptu: idq; exornat & po-
nit.

In ipsa aratione.

1. Surgat cum
famulis mane,
& aret terrā
qualemq;.
optimam au-
tem esse

2. Inuocet Iouem & Cererem.

3. Ligone cōminuantur glebæ, et
semē cooperiatur post arationem.

Genere per antithesin ordinatæ et
inordinatæ executionis laborum.
Specie per congeriem cōmodorum
deo bene fauente sperandorum.

Ab inutili, enumeratione incom-
modorum per cōgeriem: ut sunt
infelix prouentus, mœror animi,
labor corporis, & inuolutio.
Cōfutatione objectionis de eiu-
smodi interdum felice seræ arationis.

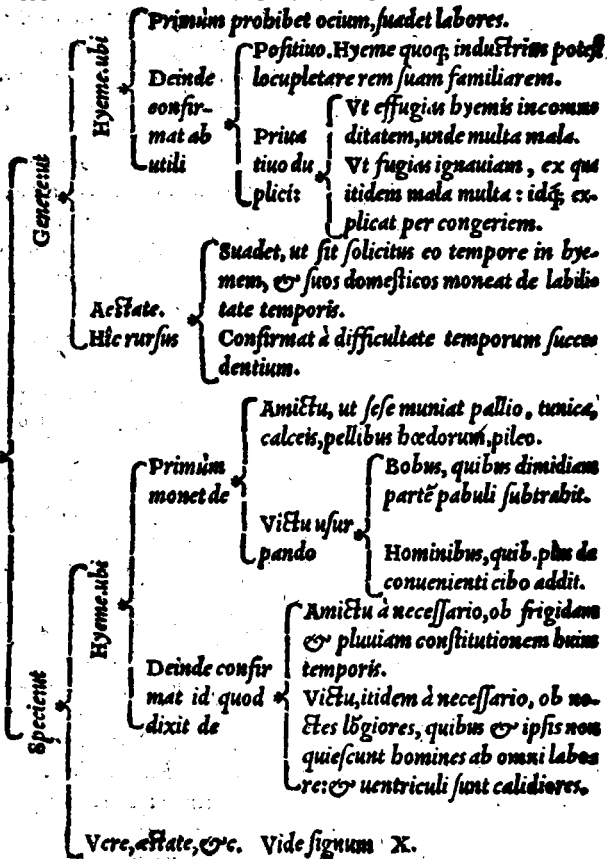
Vna de cōmo-
datione.
Alterâ de præ-
paratione cur-
ras.

Quæ uere est le-
uiter arata, e-
iusq; aratio æ-
state renouata.
Cui concessum
est interualium,
nec singulis an-
nis exculta.

Secundo

T A B U L A E

Secundò docet quid sit faciendum alijs temporibus, is

Vere, quo primum incunte ante reditum birundinum iubet vi-
les amputare.

Prima.

Hic

Primum monet ut metat: idq; exornat con-
gerie eorum quæ messes antecedunt, ut
sunt falces acuerre, seruos excitare, fugere
quietem & umbram, somnum.

Deinde con-
firmat ab

Vtili. Ne egeat hyeme &
reliquis anni partibus.

Facili, quantum ad auro-
ram. Quia aurora promo-
uet opus.

Media à sol-
stitio circa Au-
gustum. Hic
adhortatur
ad

Dietam certam obseruandam, & ut
genio indulgeat.

Tritura-
tionē per
seruos, &
prescribit

Locum illius in perfla-
tili area & exaquinata.

Sepositionem tritura-
torū in sua repositoria
cum mensura.

Extre-
ma. Hic
præci-
pit de

Condu-
cendis

Mercenario, qui non habeat do-
mum aut familiam.

Ancilla, quæ nullos habeat libe-
ros.

Alendo cane idoneo: idq; confirmat ab uti-
li. Ut fur probibeatur.

Importando fœno, alijsq; id genus pro bo-
bus & mulis contra difficultates hyemis.

Danda quiete seruis & iumentis.

Autumno tum primo, quo iubet fieri uindemiam: tum secun-
do, quo, ut ante dictum, præcipit arationem.

Secundum

Secūda
modus
acqui-
sitionis est
negocia-
tio trans
mare.
Hanc fa-
cit du-
plicem:

Visitatam, eamq; tum

Inusitatā,
quæ fit au-
tino. Hic

Primū cum debortatur, nā tum nauiget, sed
potius nauem retrahat in continentem, aliāq;
huius instrumenta seponat.

Deinde confirmat ab inutili. Quia tū sunt uehe-
mentes & uiolenti flatus uariorū uentorum.

Laudat, monetq; omnis nauim
ponendum conueniens & ue-
nale.

Confirmat ab honesto. Pater
enim sum quoq; ea est usus.

Genere.
Nā eam

Tutam
(si dem-
uolue-
rit.) de-
qua di-
cit in

Specie.
Hic
præce-
pta ex-
plicat
turus,

Primū
beneco-
lentiam
captat à
persona

Fratri. Quia uis
aut cogere uti na-
uigatione.

Sua. Quia dicit se
ex afflatu Musarū
dicturum.

Deinde hortatur ut nauiget
post solstitium, idq; confirmat
ab utili.

Tertiò debortatur à mora usq;
ad uindemiam, idq; ab inutili.

Primū eam
improbat,
idq; à

Difficili. Vix attinges
portum.

Inutili. Peribis.

Iniucundo. Horrendum
est perire.

Pericu-
losam,
quæ fit
uere.

Hic

Deinde monet,
ne omnia neq;
nimis multa im-
ponat: idq; ab

Iniucundo. Horredum
est in mari periclitari.
idq; exornat à pari.

Inutili per contrarium
in genere. Modus opti-
mus.

Aliter

Sui, ut sit annorum circiter 30, ita ut neq; iunior multum, neque senior sit: idq; confirmat à genere. Quia est tempestiuum.

Alter locus libti secundi est de cōiugio: ubi monet patrefamiliās, ut ducat uxore, & habeat rationē

Vxorē ducendā. Hic

Primum monet commodam esse eligendam, quæ sit

In genere, annorum circiter 15. uel ad minimū uirgo: idq; confirmat à tractabilitate.

In specie, desumpta ex uicina, cuius non tam atas & uirginitas, quàm mores non possunt non esse bene perspecti.

Deinde confirmat ab utili

Negato. Ut effugias cōiugianias uicinorum. Potest hic locus à turpi etiā appellari. Nam turpe est inimicis præbere occasionem nobis insultandi.

Posito: idq; exornat anti-thesis uxoris

Bonæ, quæ nō bil est melius et exoptatiua.

Malæ, quæ maritum facit molestum, extenuatum, senem.

P

Tertio

Deum. Huic monet præstandam esse reuerentiam, ob-
seruantiam, timorem.

Homines,
cū quibus
præcipit
amicam
conuersa-
tionē. Fa-
cit autem
gradus ho-
minū, &
ait cū alijs
cōtrahen-
dam ami-
citiā

Arctissimam,
qualis ut plu-
rimum est cū
unico, eoq;
uel

Non ar-
ctissi-
mā, ut
quosdā
colat
ratione

Fratre, cui nullum ani-
corum uult anteponi.
Alio quouis beneuolētia
fraterna eum cōplecten-
te. Hunc uetat mutari
culpa uel nostra uel il-
lius, si resipiscat.

Hospitijs. Hospites sint neq; mul-
ti, neq; nulli.

Sodalitatib; Hic monet bonos
esse eligendos, non contumelio-
se aspernandos, quāuis paupe-
res: Quia paupertas est à Deo
immissa. Et, Quia lingua bo-
næ hoc est officium, ut alios iu-
uet, non lædat. idq; exornat an-
tithesi malæ linguæ.

Conuiujs communis, quod suas
det ab utili: Quia conciliat ani-
mos hominum. Et, Sumptu con-
stat minimo.

Negatum. Hic longa serie prohibet irreuerentiā circa cultum
Dei, obscenitatem in meiando, incontinentiam, irreuerentiā
in transitu fluminum, illiberalitatem in conuiujs, negligentiā
in edificando, inhonestatem circa ollas, mollitiem in educa-
tione puerorum, inuerecundiam in balneo, impietatem in car-
penda religione, irreuerentiam in meiando circa exitus & o-
stia fluminum, deniq; omne dedecus, unde mala fama.

Tertium

Tertio
infor-
mat
patrē-
fami-
liās ut
ciuem,
cui
præ-
scribit
officiū
tum

Affirmatum, quod ad

Tertium liber facit diuisionem dierum, qui sunt tum

Vtiles obseruati, scilicet plures tum

isapius, siue diuisionem

Morsum siue diuisionem

obliuio

7° siue

ue diuisionem

diuisionem

ῥῆμα. Ferie.

τιτάρι. Ferie. Caue à curis. Duc uxorem. Cadus retinendus.

ῥῆμα. Infausta.

ἴντι. Puella ne generetur, sed mas. Castrentur hœdi

et agni. Fiat septum. Nuga.

ἱδρόμα. Sacra dies.

ἰδρόμα. Fac opus: caprum, boues castrato.

ἰνῶτι. Fac opus. Innoxia dies. Bona plantatio et generatio sobolis.

διῶτι. Masculum gignito.

ῥῆμα. Fac messem.

δοῦριπα. Tonde oues. Ordire telam. Mulos castra.

ῥῆμα. Ne seminato. Insere arbores.

τιτάρι. Femella generatio. Cicuratio ouium, bouum, canum, et mulorum. Nauium fabricatio. Dies auspiciatissima.

ῥῆμα. Infausta.

ἴντι. Ne planta. Mas, non femella generetur. Caro nuptias.

ἱδρόμα. Verte et uentila fruges. Seca materiem.

ἰνῶτι. Post meridiem melior.

διῶτι, ἰνῶτι. Generatio ingeniosa sobolis.

ἱδρόμα τιτάρι. Caue à curis.

ῥῆμα ἴντι. Infausta.

δοῦριπα ἰνῶτι. Aperi dolia. Boues, mulos, equos

subiuga. Naues deduc in mare.

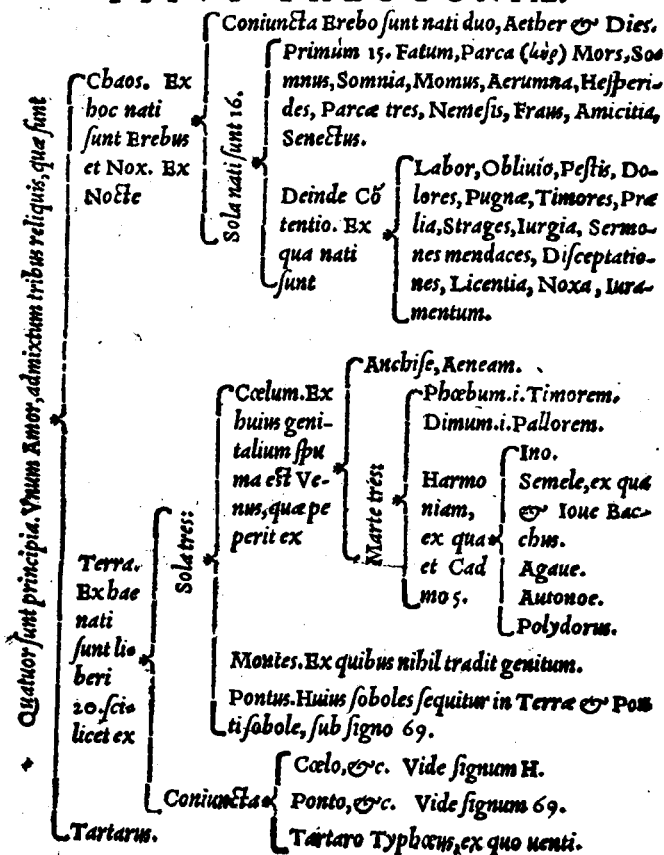
τεῖανας ἰνῶτι ῥῆμα ἰνῶτι. Opera inspicienda.

Demensum familiae diuidendum.

ἡμίαντες, promiscui, et medij, qui in neutrum uim habent singu-

larem. Sunt autem omnes reliqui in priori catalogo prætermissi.

TYPVS THEOGONIAE.

H. Ex Terra coniumula Caelo nati sunt 21. scilicet

Oceanus & Tbetys.
Ex his
nati sunt

Fluij 25.

Filiae 41. scilicet

Nilus, Alphæus, Eridanus, Strimon, Maeander, Ister, Phasis, Rhesus, Achelous, Nessus, Rhodius, Haliacmon, Heptaporus, Granicus, Aesopus, Simois, Peneus, Hermus, Caicus, Sangarius, Ladon, Parthenius, Euenus, Ardescus, Scamander.

Pitbo, Admete, Ianche, Electra, Doris, Prymno, Vrania, Hippos, Clymene, Rhodia, Callirhoë, Zeuxo, Clytia, Idya, Pasitiboë, Plexaure, Galaxaure, Dione, Melobosis, Thoë, Polydora, Cerceis, Pluto, Perseis, Ianira, Acaste, Xanthe, Petrea, Menestibo, Europa, Metis, Eurynome, Telestibo, Crisia, Asia, Calypso, Eudora, Tyche, Amphyro, Ocyroë, Styx.

Cæus & Phœbe. Ex his sunt

Latona. Vide Iouem.

Asteria. Vide Perseum.

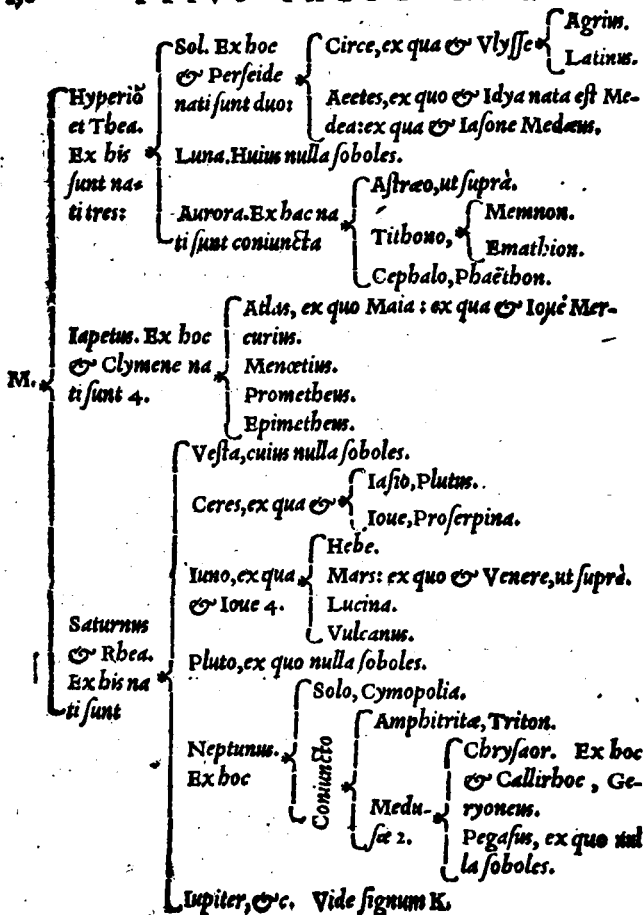
Crews. Ex hoc & Eurybia filia Terra & Ponti sunt nati tres:

Astræus, ex quo & Aurora nati sunt sex: Argestes, Zephyrus, Boreas, Notus, Lucifer, Astra.

Pallas, ex quo & Styge sunt nati quatuor: Zelus, Victória, Robur, Vis.

Perseus, ex quo & Asteria nata est Hecate, unde Ouid. Perseiden uocat.

Hyperion, Thea, Iapetus, &c. Vide signum M.

K.
Iupiter.
Ex hoc
nati sunt

Eodem, Minerva.

Themidi, vide Themidem.
Eurynome, { Aglaia.
Cbarites 3. { Euphrosyne.
                  { Thalia.
Cereri, Proserpina.
Mnemosyne, Musæ.
Latona duo: Apollo & Diana.
Iunoni. Vide Iunonem.
Maia, Mercurius.
Semela, Bacchus.
Alcmena, Hercules.

Coniuncto

Themis. Ex hac
& Ioue nata sunt

Hora tres: { Eunomia.
                  { Dice.
                  { Irene.
Parce tres: Clotho, Lachesis,
Atropos.

Mnemosyne. Ex hac & Ioue nata sunt nouem Musæ: Clio, Euterpe, Thalia, Melpomene, Terpsichore, Erato, Polymnia, Vrania, Calliope.

Cyclopes tres: Bronte, Sterope, Arge.

Erinyas, quæ & Eumenides & Furie.

Gigantes.

Nympha Melie. Hi tres posteriores, scilicet Furie, Gigantes & Nympha, nati sunt cum Saturnus patri pudenda abscidit, ac gutta sanguinis in terram cecidissent,

69 Ex terra coniuncta Ponto nati sunt quinq:

Nereus.

Ex hoc

☿ Dos

ride na-

ta sunt

Nerei-

des 50.

quæ sūt:

Proto, Bucrate, Sao.

Amphitrite, ex qua et Neptuno Triton.

Eudora, Galene, Glaucē, Cymothoē,

Spio, Thalia, Melita, Bulimene, Agave,

Pasubea, Brato, Eunice, Doto, Proto,

Pherusa, Dynamene.

Thetis, ex qua ☿ Peleo Achilles.

Nesaea, Actaea, Protomedia, Doris, Pa-

nope, Galatea, Hippothoē, Hipponoē,

Cymodoce, Cymatolege, Cymo, Bione,

Halimede, Glauconome, Pōtoporia, Lia-

gora, Euagora, Laomedia, Polynome,

Autonoē, Lysianassa, Euarne.

Psamathe, ex qua ☿ Acaco Pbocis.

Menippe, Neso, Eupompe, Themisto,

Pronoē, Nemertes.

Thaumas. Ex hac ☿ Electra nati sunt tres: Iri ☿
duæ Harpyia, Aëlio ☿ Ocypete.

Graæ, Pephredo, Enyo.

Gorgones tres, Steno, Euryale, ☿ Me-

dusa: ex qua Chrysaor, de quo supra: ☿

Pegasus.

Phorcys.

☿ Cee-

to. Ex

his nati

sunt 8.

Echidna. ex

qua ☿ Ty-

phoez nati

sunt

Orthus canis ☿ Chi-

mæra. Ex quib. Spbiux

☿ leo Nemæus.

Cerberus et bydra Ler-

næa.

Draco, custos Hesperidum.

Eurybia. Huius sobolem uide in Cræo.

DE SCUTO HERCULIS.

Inscribitur hoc poema proprio nomine Herculis scutum, quod eius præcipua sit hinc descriptio. Initium est à oīs, de quo dubitari à multis solet quid sibi uelit, quod & abruptū uidetur, & idcirco uariè absurdeq; à multis est expositum. Nos igitur ex G. Cantero declarationem eius euidentem adferemus (cuius ille I. Anatum sibi authorem esse profitetur) qua omnis omnino difficultas tolli uidetur. Est autem res paulò altius repetenda. Hesiodus inter cetera quæ Pausanias in Bæoticis enumerat, scripsit etiam *μεγάλας νόας*, ut uocat idem Pausanias, & præterea Athenæus, & Apollonij, Pindari, Sophoclis interpretes, in quibus præclarissimas quasq; mulieres & heroínas perpetuo carmine celebrauit, ut uel singulas pro exemplo nobis proponeret, uel unam aliquam præclarissimam cum reliquis compararet. Hinc enim dictæ sunt *νόαι*, quod singule similitudines ab ijs uocibus à oīs inciperent: sicut & in Homeri Bæotia factum cernimus, & apud Hebræos in Pentateucho. Quocirca etiam contigit, ut nihil posteriores poetæ, & inter alios Hermesianax Colophonius, Hesiodi fuisse amicam putarint, quam hoc modo celebrauerit: ut & Homerus Penelopem, & alij alias. Earum igitur *νοίων* fragmentum est, quod hodie extat, Scutum Herculis, quo una comparatio eorum, quibus totum opus constabat quàm plurimis, continetur; itaq; & ab à oīs, sicut etiam reliquæ, inci-

pit. Exemplum unum et alterum ab interprete Pindari citatum adducam. ἢ οἷν ὑβρι πυνινόφρων μακρονίκα, ἢ τέκον Εὐφρημορ γαινόχω, &c. Et: ἢ οἷν φθιτὸν χαρίτων ἀπὸ κάλλος ἔχουσα πλυνεῖς παρ' ὕδατος καλὰ νείασι Κυβλώ, &c. His omnino simile est nostrum illud: ἢ οἷν πεκαλιπύσσα, &c. Vnde patet error scholiastis Greci Tzezis, qui non ἢ, sed ἢ legit, ac οἷν uel per admirationem dictum, uel superflue positum putat. Nec melius sane interpretes, qui, Heu qualis, uel, Qualis illa, exposuerunt: cum uerti debeat, Aut qualis. Ineptè quoque τὰς νοίας quidam Matutinas uertit. Hæc Canterus.

ELOCVTIO.

METAPHORA.

VT prima figurarum, ita præcipua est metaphora, in qua, teste Fabio, uel maximus est orationis ornatus. Cur autem translatis et alienis uerbis magis delectemur, quàm proprijs et suis, explicat Cicero 3. de Orat. Porro oritur ex loco comparationis, rationum proportionumq;. Vt enim in comparatione, quatuor rebus sumptis, eodem modo se habet secunda ad primam, ut quarta ad tertiam: ita qui ornare orationem uoluerit, nec suo proprioq; nomine rem appellare, usurpabit pro secunda quartam, sine pro quarta secundam. Exempli causa, eandem rationem habet poculum ad Liberum patrem, quam chypcus ad Ma-

tem:

tem: uocabit igitur poculum clypeum Liberi patris, & clypeum poculum Martis. Eadem ferè est ratio & sequentium metaphorarum usurpatarum ab Hesiodo, quas secundum ordinem alphabeticum recensebimus.

ἀδάμαντες, u. 137. Sc. Adamas hic non lapidem significat, sed ferrum. Est enim ferrum adamanti non dissimile, αὐτομάλατον καὶ αὐσαδάματος. ἃ τὸ ἄνθρωπον solet interdum in compositione apud poetas significare τὸ ἀνελκμβαίνειν: unde & ἄβατον ὁδὸν dicunt τὸν ἀνοδατον: item ἀπέρατον θάλασσαν, τὸν ἀναπέρατον.

ἀδάμαντος οὐ φρεσὶν, u. 139. Th.

ἀδάμαντος ἔχον θυμὸν ἡρατὶσφρόφρονά θυμὸν, u. 146. lib. 1. Prouerb. Adamantinus pro inexorabili aut infatigabili. Quicquid inuictum atq; inexpugnabile, id adamantinum uocamus. Quod igitur dicit Hesiodus, ἀδάμαντος ἔχον θυμὸν, intelligit eos durum animum habuisse, & intractabiles fuisse ut adamantem. Est autem adamas (inquit Tzetzes) species ferri, & lapis durissimus, qui propter excellentem admirandamq; densitatem nunquam incalescit, neq; ferro secari potest. Sed illa tamen inuisa uis, duarum uiolentissime nature rerum, ferri ignisq; contemptrix, plumbo & hircino quoq; rumpitur sanguine, ac ne aliter quàm recenti calidoq; macerata, & sic quoq; multis ictibus, tunc etiam præterquam eximias incudes, malleosq; ferreos frangens.

ἀνέμοι, u. 59. lib. 3. ἄγρυ ἀνέμοι, νεφέαι, ἀντὶ τῶν ἀνέμων.

ἀρνὸς ὅτι ἀγαθὸν ὅτι λιανὸν διώαμεν ἔχουσι.

αὐθούσιμ, μ. 225. lib. 1. pro θάλασσιμ, gaudio, letitia, suauitate fruuntur.

ἀρρήκτας δόμοις, μ. 96. lib. 1. pro ἰχυραῖς συσκευαῖς, in fortibus operculis. Quis enim nouit, utrum ea quae speramus, contingant? Τξεzes. Reprehenditur ab alijs, quòd de dolio domum dixerit. Seleucus igitur scribit πίθοισι.

ἐπὶ γήραος ὁδῷ, μ. 328. lib. 1. in limine senectæ, pro extrema senectæ.

ἰρσύμενον, μ. 94. lib. 2. ἀπὸ τῆς ὀρυγῆς τὴν ἀφθονίαν τῆς πλῆθους ἐδύλωσε. κατὰ μεταφορὰν ἀπὸ τῆς τομάχου, ὅς ἑταν πολλῶν βρωμάτων πληρῶν τὰς ὀρυγὰς ὀργάζεται.

καλιαν, μ. 299. lib. 1. μεταφορικῶς domum intelligit. Τξεzes.

καρφα, μ. 7. lib. 1. Elegans metaphora est in hoc uerbo, quod ξηραίνειν, id est, deficcare significat. Et καρφες siccum, arefactum et fissum lignum, etu span. Hac uoce poeta subitam ruinam elatæ mentis indicat.

κυανίωρ ἀνδρῶν, μ. 145. lib. 2. κυανίωρ Greci uocant, quod nos ceruleum, lasur / estq; metalli genus. Μεταφορικῶς pro obscuro et atro.

κυνιὸν νῦμ, μ. 67. lib. 1. caninam, id est, impudentem mentem.

κυνορρύσιω, μ. 106. lib. 1. Significat enim κυνορρύσιω accumulo. Hinc κυνορρύσιω, tanquam à summo uertice repetit.

κυτίλ.

λωτίλλασα, μ. 372. lib. 1. ἀπὸ τῆς λωτίλλας, id est, hirundine. Hinc factum λωτίλλασα ad exprimendam loquacitatem mulierum.

ἀνίαςται, μ. 220. lib. 1. τῷτ' ἐγὶμ ἀποσβήσει. ἀπὸ μεταφορῶς τῶν πολεμίων τῶν τὰς λείας ἐλόντων.

ἐν μελιαῦ, μ. 144. lib. 1. hoc est, σκληρὸν καὶ ἀπαύθρωνον. Significat duritiem et feritatem animorum: quia soboles imitatur naturam eorum, à quibus procreata est.

μητρῴα, μ. 61. lib. 3. ἤγαρ κακὴ καὶ βαρεῖα, ὡσὺρ ἢ μητρῴα περὶ τῆς προγόνου. Ἄλλοτε μήτηρ ἤγαρ ἀγαθὴ καὶ ἤπιος, ὡσὺρ ἢ μήτηρ περὶ τῆς ἐαυτῆς πατρὸς.

ὁμοῖος, μ. 180. lib. 1. pro ὁμοιογενὲς, σύμφωνος. ἢ ὁμοιοι τῇ γνώμῃ ἢ τῇ ἰδέᾳ. Similitudo et morum est, et lineamentorum oris et corporis.

ὄπιρ, μ. 324. lib. 2. Oculi nostri semper in uultum eorum quos amamus, timemus, aut reueremur, intenti sunt.

ἐπαχρῶσι, μ. 358. lib. 1. παχρὸν significat pruina: unde uerbum παχρῶω, quod metaphoricè usurpatur pro eo quod est ad modum pruinae aduro, affligo, conficio, mordeo et macero.

πέινειρ, μ. 11. lib. 3. πέινειρ λυθῶς τὸ ξαίνειρ, ὄθρην ἢ τὸ πεξαμενὺν χόρσιν. νῦν δὲ τὸ νέινειρ.

ἐπέφυκον, μ. 148. lib. 1. instar arborum crescebant: à uerbo ἐπέφυκω. Per hoc autem uerbum ἐπέφυκον intelliguntur grande quiddam et Giganticum.

ῥήγιον, μ. 321. lib. 2. pro χαλεπώτορον. λυθῶς τὸ ἀλγανώτορον

γανόττορον ἀπὸ τῆ ῥίγης τῆ κρύως.

σιδηρῶν, μ. 174. lib. 1. Aetas ferrea. σιδηρῶν, id est, αὐτίτουρον καὶ σκληρὸν καὶ τὴν γνάμην ἐκποῖσι μόνον. τοῦτος γὰρ σίδηρος σκληρὸς καὶ μέλας. Est uero et alia similitudo ferri cum etate hominis, quae tamen ad hunc locum non conuenit. Vita enim humana prope uti ferrum est. Ferrum, si exerceas, cōteritur: si non exerceas, tamen rubigo interficit. Ita homines exercendo uidemus conteri: si nihil exerceas, inertia atque torpedo plus detrimenti facit, quàm exercitatio. Ferrus scriptor apud Ciceronem, pro duro atq; imperito. Ita quidam nostro tempore Valerium Maximum appellauit adamante duriores.

σκολιῶν, μ. 7. lib. 1. pro ἄδικον.

σκολιῆς δίκης, μ. 219. lib. 1. pro ταῖς πανθὶς δειδικαῖς μολαῖς, διὰ τὸ μηδὲν ὑγιὲς φρονεῖν τὸς δικάζοντας, ἀλλ' ἐμπαθῶς δικάζειν.

τέθκε πόλις, μ. 225. lib. 1. hoc est, gaudet, crescit, augetur, amplificatur. Est autem figurata locutio ἀπὸ τῶν βαλλόντων δούδρων, à similitudine florentium et germinantium arborum. Τρεχες.

τροχαλὸν, μ. 136. lib. 2. ἀντὶ τῆ δίκης τροχῷ λελαμμένον καὶ περισφύτα γέροντα.

φύγυσαι, μ. 238. lib. 2. Orion insequentis in Pleiades gestum exprimit.

φυλὴν, μ. 128. lib. 1. etatem, παρὰ τὸ φύω, planto, δαΐα metaphorά ab arborib. et stirpibus, quae plātantur.

with

πίθς ὑπὸ χεῖλεσι, u. 97. lib. 1. χεῖλος propriè labrum denotat: & per translationem supremam oram atque marginem cuiuscunque rei.

πρόθε λῶν, ὁπίθεν ἢ ἀράκων, μέγα δὲ χίμαρα, u. 324. Th. Iſto uerſu M. Tullius feſtiuiter designauit hominem inconstantem ac varijs moribus, aut opus ſibi non coherens.

ζήματα γὰρ ψυχῇ, u. 304. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἐν λόγῳ μοίρα τῆς ψυχῆς. Hinc Aristoteles pecunias uelut alteram hominis animā esse scripsit. Nihil omnino est uita neque incundius, neque charius.

ζῆσιον γένος, u. 109. lib. 1. λαβρόν, τίμιον, καὶ ἀκαθάρτου ποικίλης ἐκτὸς. Plato aureū dictum fuisse primum genus hominum affirmat propter præstantiam nature, morum ac uitæ: quia quantum aurum præstat precio alijs metallis & rebus, tantò illud genus hominum præstitit omnibus ſequentibus bonitate, ſimplicitate, puritate & reſtitutione.

METALEPSIS.

ἀγαθὸν δ' ὅρις ἡδὲ βροτοῖσι, u. 24. lib. 1. τῶν ἀγαθῶν αἰτία ἐστίν.

αἰδοίν, u. 299. lib. 1. eos honorādos efficiens, quos ſuo acceſſu dignatur.

αἰθερα λιμὸν, u. 361. lib. 1. quæ facit nigros, de ſchwarz hunger.

βέλορα, u. 122. lib. 2. αἰτίαι παῖσαι τῷ ἀποδέριθαι τῆς βέας, αὐτὶ τῷ τελευτᾷ. ἀπὸ δὲ ἰχυροτέρου βίου
λεῖα

καὶ τ' ἄλλα ἐδήλωσε.

Δανὺν δ' βροτῶν ὑπολάπει φύμην, μ. 378. lib. 2. ἔγχε-
μι ὄργα πρὸς τὴν ταύτην λινυῖα.

οἰαυῖς, μ. 4. lib. 2. αὐτὶ τῷ κίλιν τῷ οἰαυτὸν περι-
τες. Moscor.

ὀρίδωρ, μ. 11. lib. 1. per ὀρίδα intelligit motum, im-
pulsū et impetū, qui gignit contentionē et certamē.
Videtur dici ab ὀρέω, quod est amare et appetere.

λεπτὴ δὲ παχυὴ πόδα χειρὶ πύθεις, μ. 115. lib. 2. id
est, famelicus fias. Effectus pro causa.

πλάττω δ' ἀρετῇ καὶ κῦδος ὀπιδά, μ. 211. lib. 1. per di-
uitias tanquam effectus intelligit τὰ ὄργα, quibus com-
paratur diuitia. Ut igitur sanitas sequitur medicinam,
ita uirtus et gloria sequuntur opera.

προφέρει, μ. 197. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἐπίδοσιμ ποιῇ τῆς ὀ-
δῆς ἥγυρ τῆς ὁδοιπορίας. Sic ἐπιτίθουσι αὐτὶ τῷ αἰτίᾳ
γίνεσθαι τῷ ἐπιτίθεισθαι συγὰ τοῖς βουῖν.

τέρρα ῥεῖα, μ. 5. Th. θέρενα τὰ ἀπαλὰ, mollia sunt
calida. τὰ δ' σκληρὰ ἀθέρμαντα καὶ ἀτέρενα, dura sunt
frigida. Itaq; τέρενα ὄϊον θέρενα. Effectus pro causa.

SYNECDOCHE.

Pars pro toto.

Εὐν' αὖ γανόμενοι πολιορκήταφοι τελέθωσιμ, μ.
179. lib. 1. Dicit mori etate iam præcipitatos, quamuis
etiam iuvenes et infantes moriantur sæpenumero: sed
illud ut plurimum contingit, et magis impendet, futu-
rumq; expectatur. Tzetzes.

βίστε,

βιότῃ, μ. 199. lib. 1. ἀντὶ τῷ τῶν πρὸς ζωὴν χηρσίμῳ.
 σῶσιν, μ. 87. lib. 2. ἔγχεσθαι αὐτὸν τὸν ἰσοδοῖα. Ἀπὸ μέ
 ρεος δὲ ὅλον λέγει τὸ ἄροτρον.

ἐλέφαντι, μ. 141. Sc. ἐλέφας τὸ τῷ ἐλέφαντος ὄντιον
 λέγεται.

ἱεροτάφους, μ. 226. Sc. ἱεροτάφους ἐν ταῦθα τὴν ἱε
 ραλίαν ὅλην νοῶν, ἀπὸ μέρους τὸ παῦ. ἱεράταφος γὰρ πυ
 ρῶς ἢ μελῶν ἢ μετὰ τῶν ὠτίων ἢ τῶν ὀφθαλμῶν.

μέλῳ, μ. 162. lib. 1. διὰ τῶν μύλων πᾶσαν ἀηλοῖ
 τὴν ἁλῆσιν. οἱ γὰρ παλαιοὶ οὐ τοῖς τετραέποσι τὴν
 ἁλῆσιν εἶχον.

μολιόωντες, μ. 148. lib. 2. *Que collidunt molares den
 tes. Sub parte autem totam maxillam intelligit.*

ῥατα, μ. 164. lib. 2. ἀντὶ τῷ τὴν κεφαλὴν πᾶσαν, ἀπὸ
 τῷ μέρους γὰρ τὸ ὅλον νοεῖν δίδωσιν.

Totum pro parte.

ἡλικίῳ τι δινόν, μ. 17. Th. *formosam.*
 οὐκ ἡράδην ἀεροτάτη, μ. 299. lib. 2. ἀντὶ τῷ οὐκ τῷ ἀ
 εροτάτῳ τῆς ἡράδης, τυτέσι τῆς συκῆς.

πώϊα, μ. 134. lib. 2. ἀντὶ τῷ τὰ πρόβατα. τὸ ἡαβόλῃ
 ἀντὶ τῷ ἡαβόλῃ μέρος.

**Huc pertinet heterosis, ubi pluralis pro singu
 lari ponitur. ut:**

ἀθανάτοι, μ. 110. lib. 1. pro ἀθανάτος. Nam solus Ju
 piter fecit, ut liquet ex textu.

ἡρῶν αὐτῶν γὰρ ἔχουσιν θεοὶ βίον, μ. 42. lib. 1. pro θεοῖς:
 ἡρῶν, ὁ ζῶν ἐκρυψεν, ἢ πάντες οἱ θεοὶ id est, Jupiter oc
 cultavit,

cultauit, non uerò omnes dij: ut constat ex sequentibus. Est autem usitatum, ut opus unius cause referatur ad omnes eiusdem generis.

Species pro genere, & contrà.

οἰωνοῖσι, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ propriè uocantur οἱ γένε-
ταις, uultures, tāquam οἰωνοί, ab οἶος solus, ex ὅσων ouum,
quòd soli sine concubitu oua subuentanea concipiant.
Hoc autem loco omnes uolucres intelligit. Tzetzes.

βῆς ἀπόλοιτο, u. 346. lib. 1. Quid dicit, Non uel bos
pereat, nisi uicinus malus adsit: id est de asino, & de ca-
ne, & de omnibus eodem modo que perire possunt, ac-
cipitur, teste Chrysippo: ut annotat Plutarchus lib. de
audiendis poetis.

βῆς ἀρα, u. 122. lib. 2. que tollunt animalia. Sub boue
autem, qui est ceteris maior, comprehendit etiam alia
pecora. Tzetzes.

φῆρα ἢ γαῖα πολὺν βίον, u. 230. lib. 1. γαῖαν nunc in-
telligit τὴν ἀρόσιμον, id est, terram que aratione ex-
colitur. βίον autem, alimenta que proueniunt ex semi-
nibus. Tzetzes.

Δμῶς ἀθλιναῖος, u. 48. lib. 2. Attica deæ famulus,
Cereris, que prima in Attica, inde in Italia & Sicilia
inuenit frumenta. Hic uerò Δμῶς pro quouis agrico-
la sumitur.

ὄρυμα, u. 154. lib. 2. ὄρυμα idίως τὸ φρεῖον, ὃ καὶ
πολίχνιον λέγεται, οὐ ταῦτα δὲ ὄρυμα λέγεται τὴν ἀρο-
λασιν ἀπλῶς καὶ φυλακῇ.

Ἐὰν ὄντω οὐ μαλαχῇ τε καὶ ἀσφοδιέλω μὲν ὄντα αἶμα,
u. 41. lib. 1. pro οὐτε λαὶ καὶ ἀπεριττω διαίτη τῇ μετὰ δι-
καιου πράγας: id est, tenui et frugali victu, scilicet bene
parto, et sine culpa iniuste cupiditatis. Nam per te-
nuia olera, quibus nutrirī potest aliquis, frugalem et
tenuem victum intellexit. Moscopulum Hesiodus itaque
primam per maluam et asphodelum tenues herbas si-
gnificat: ut et in proverbiis. lisdem uescentes capis: in
pauperes ac bonos viros inter sese amicos.

καλὸν, u. 19. lib. 2. Domum significat hoc loco. An-
tiqui enim, antequā domorum structurae essent inuen-
te, in certis quibusdam locis alligabant funes, καλὸς
Graecis uocatos, superq; illos extendebant aliquid, atq;
ita umbratilem uitam degebant. Aut ἀπὸ τοῦ καλόν,
lignum, καλὰ, tugurium ex lignis factum.

καυτέρω ἀνδρῶν, u. 145. lib. 2. ἔγχευ τῶν αἰθιόπων.
ἀπὸ τῶν τῶν παύτας τὰς κατὰ τὸ νότιον μέρος ἰδιό-
λωσι.

ἔρσι δὲ ἀφῆς, u. 230. lib. 1. ἀπὸ μέγας πάντα τὰ
δοῦρα ἀλλοῖ. Ouid. Et in quercu mella reperta caua.
Hunc locum citat Theophrastus lib. de plantis, eoq;
probat quercum φέρει μέλι καὶ μελίττας.

ὁ δὲ σῖτον ἔδωκεν, u. 145. lib. 1. id est, ἀνθρωπίνῳ
τροφῇ. ἀπὸ τῆς διαίτης δὲ τὴν γνώμην ἐμφαίνει ὡς
αἰετὸς. ἢ ἀνθρωπίνῳ εἶχον γνώμην, id est, ἄμφοροι.
πυλάειον, u. 45. lib. 1. pro omni instrumento ru-
stico.

προβάταις, u. 176. lib. 2. ἀντὶ τῷ τοῖς βοσκήμασι
ἀπλῶς.

ὕδρην, u. 211. lib. 1. Hæc uox usurpatur pro iniustitia
uniuersali non incommode: quia significat transgres-
sionem aut digressionem et obliquum fluxum et du-
ctum, παρὰ τὸ ὕδρ' ῥεῖν, quia obliquè fluat. Crebrius
tamen usurpatur hæc uox pro petulantia et insolentia,
quæ comitantur diuitias, claritatem generis, poten-
tiam, et id genus alium fortune successum: et sunt ui-
tia specialia.

Species pro specie.

ῥωγῶν ἰώων ἢ πέτῃλα, u. 289. Sc. Speciem pro specie
hoc loco accepit. Cum enim deberet fructus dicere, ni-
mirum spicas, nominauit folia. Τρεχες.

Numerus certus pro incerto.

τεῖς γὰρ μύριοι, u. 250. lib. 1. ἀντὶ τῷ πολλοῖ, ἐκ τῷ
μύρῳ τὸ πλημυρῶ, exundo, impleo. Significat omne
numerus deorum. Capnio accepisse uidetur propriè,
sine ulla figura, dum affirmat Hesiodum, quem nobi-
lissimum scriptorem appellat, ter decem millia deo-
rum numerasse.

μύρια λυγρὰ, u. 100. lib. 1. innumera mala.

ἐκ τῶν μὲν πᾶσι ἔτια, u. 129. lib. 1. τὸ ἐκ τῶν ὅτι ἐπὶ
ἀεισμῶν χροῖον, ἀλλ' ἐπὶ πλῆθους. ἐγὼ γὰρ ἀόριστον ἀντὶ
τῷ πολλοῖ.

ἐκ τῶν δὲ τι δύραθ' ἀμάξης, u. 74. lib. 2. multa.
Non enim illa sunt centum. Τρεχες.

Materia

Materia pro re inde confecta.

μελίν, u. 420. Sc. fraxinus pro hasta.

ὄψι χαλκῷ, u. 335. Sc. pro gladio.

χαλκῷ δ' ὄργανον, u. 150. lib. 1. eneis instrumentis, ligonibus, ascijs & ceteris. Tzetzes.

σίδηρον, u. 128. Sc. pro σωσαίνον.

Continens pro contento.

ἀγορῆς ἐπαυρόν, u. 29. lib. 1. τῶν οὐ ἀγορῶν.

οἶκον δὲ θεῖσθαι, u. 23. lib. 1. intelligendum est non solum de domus extructione, sed de familie recta & utili administratione.

χαλκοὶ δὲ τὶ οἶκοι, u. 149, lib. 1. Non erant eneis domus: sed quod essent plenae armorum bellicorum, ideo vocat eneis. Tzetzes.

Ex priori aut posteriori notato, ceterorum cognitio.

ἀφθονον, u. 118. lib. 1. ἐπείτα γὰρ τῷ πολλῷ τὸ ἀφθονον.

ῥοῦς ἐπρυψι, u. 47. lib. 1. Fecit difficilem paratu, & nix comparabilem multis laboribus & difficultatibus.

γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βωτῆειν, &c. u. 9. lib. 2. Vult messem, sationem & arationem nudo corpore fieri. Hoc autem dicit exhortans ipsum, ut hos labores mature & ante hyemem perficiat: aut ut fortiter & magna virium intentione laboret, ex qua tantum aestum consequatur, ut se denudare cogatur. Tzetzes.

ὄνειδος, u. 209. lib. 1. ὄνειδος τὸ αἰχρὸς ὡσπερ ἔγκλη-

μα τὸ ἀμαρτήματα. ἀπολαμβάνει γὰρ ἀπὸ τῆς ἀμαρτήματος
τὸ ἐγκαλεῖσθαι, ὅτω τῷ αἵχῃ τὸ ὀναδίζεσθαι. οὐ τὰ αὐτὰ
δὲ ὀναδος ὁ τὸ αἵχος, ἀλλὰ τὸ αἵχρον, ὅγῃ τὸ μετέ-
χον αἵχης.

METONYMIA.

Signum pro re signata.

ὅτ' αἱ γυνόμενοι πολιορκήσονται, u. 179. lib. 1. quā-
do tempora ipsorum canescent, hoc est, senio confecti
fuerint. πολιορκήσονται, pro γηραιοί.

ἄλῳγοι, u. 343. lib. 1. ἀντὶ τῆς ἀπεροφίας καὶ χωρὶς
ἀναβολῆς. ἴσως αὖτε ἀντὶ τῆς περὶ τὴν χεῖρ ἢ ἀνα-
βολῇ. Vult ostendere vicinorum promptitudinem et
alacritatem ad opitulandum. Habet et quādam pro-
uerbij speciem ἄλῳγοι, incincti, id est, sine mora.

αἰψὰ καὶ πηδάλιον ἢ ὑπὲρ καπνὸς ἡσυχασίας, u. 45.
lib. 1. Periphrasis ocij. Signa ocij pro ocio. Proclus.

Inuentoris nomen pro re inuenta.

ἀρμήτορος ἀπτελὺς, u. 32. lib. 1. Ceres ponitur pro fru-
gibus.

μῦσαι propriè significant deas praefides artium: κα-
τωρυμηνῶς autem ipsas artes liberales.

Effectus pro efficiente.

Huc pertinent exempla μετὰ ἀλφειας, in quibus οὐ-
αὖτος ἀντὶ τῆς ἡλίας, φήμη ἀντὶ τῆς ὀργῆς πάντων κα-
ρύντων ponuntur.

ANTONOMASIA.

ἀθηνάϊς, u. 48. lib. 2. Nomine Athenæ intelligit
Ceterum,

Cererem, quod ipsa Athenienses atq; adeo omnes homines de frugibus docuerit. Potest tamen etiam uel ad Erichthonium, uel ad Triptoleum referri.

ἀμφιτρωνιάδης, u. 318. Th. Ita διὸς υἱὸς, u. 317. Th.

Pro Hercule.

ἐπιχθονίους, u. 58. lib. 3. pro hominibus,

ἑρηνίωρ, u. 274. lib. 1. pro Ioue, Ita ἑρηνιάδης, u. 245.

lib. 1. pro eodem.

Vide plura in Periphrasi.

ANTIPHRASES.

δαίμων, u. 205. lib. 1. Hec vox usurpatur cum laude ex initio. Hoc loco significat stultam, ineptam ex improbitate.

ἢ ὀλίγω αἰνῶν, u. 261. lib. 2. Plutarch. lib. de audendis poetis. Scitum est etiam usum uocabulorum rebus subiectis aptare, quemadmodum Grammatici docent, alibi aliud significantium: quale est, ἢ ὀλίγω αἰνῶν. αἰνῶν enim hic ἐπαινῶν significat, id est, laudare. Laudare autem pro recusare ponitur hoc loco, sicuti usitatum est nobis dicere, Bene habet, ualeat, cum aliquid nolumus ex non accipimus.

φρῶας ἀφραῖς, u. 73. lib. 2. pro ἀφρωρ.

CATACHRESIS,

βασιλῆας, u. 38. lib. 1. βασιλεὺς nomen regis pro indice quouis usurpatur. Fuisse tamen illud usitatum, ut omnes regis nomen appetere olim ex præ se ferrent, apparet ex historia Cananæorum, in quorum re-

gione, quæ nequaquam Galliam Cisalpinam æquat, 32
reges uno die & conflictu Iosue occidit.

ἤλος δ' ἀνθρώποισι, ἔρ. c. u. 193. lib. 1. Liorem nūc
intelligit. Zelus enim propriè quiddam est laudabile,
cum sit bona contentio, siue imitatio: liuor autem, Gre-
cis φθόνος, quiddam uituperabile. Tzetzes.

ἡλέκτωρ, u. 142. Sc. ἡλέκτωρ ἡλῆαρχηγευκῆς ἐν ταῖς
θαῖς ὁ χυσολαμπὴς χαλκὸς διὰ τὸ λαμπρὸν.

θαράσος, u. 217. lib. 1. Audacia hoc loco est non pude-
re laboris.

ἴσον δ' ὅς ἐνέτλω, u. 325. lib. 1. Dicit æquale esse pec-
catum, hoc est, simile, ἴσον ponēs pro ὁμοίον: siquidem
omnia peccata similiter dicuntur, hoc est, unum tam
fit peccatum, quàm alterum: non igitur ἴσον posuit pro
ἰσόμειτρον, quasi aliud peccatum alio non esset maius.
Antiqui enim τὸ ἴσον dixerūt ἀντὶ τῆς ὁμοιότητος. Tzetzes.

ἡλιχίον, u. 29. lib. 2. ἡλιχίον πυρίως ἡνιοτῆτά. ἐν ταῖς
δὲ ἡλῆαρχηγευκῆς ἡνιοτῆτα.

λίχων, u. 111. lib. 2. λίχων quondam dicta sunt con-
uenticula philosophorum: deinde quia inter ipsos de
rebus leuissimis plerunq; agitabatur, factum est ut λί-
χων dicerentur uulgò nugæ.

μέγαροισι, u. 375. lib. 1. Nunc abusiue omnem domū
simpliciter μέγαρον uocat. Propriè autem μέγαρον uo-
catur locuples & copiosa domus, παρὰ τὸ μέγαρον,
τὸ φθονῶ, inuideo. Tzetzes.

μῆτ' ἀφρονομ, u. 228. Sc. Deducitur à nomine φροσύνη,
quod

quod non tantum mentem, sed & diaphragma significat. Hinc *μειάφρενον*, pars corporis, sita ad diaphragma. Deinde uerò omnem spinam dorsi ita uocant.

ὀπλιὺν, *μ. 107. lib. 2.* *τὸν μίαν ὀπλιὺν ἐπὶ βοὸς ρυθῆσαν* ἢ *ἔσαν τῶν μονονύχων συγγνώμης ἀξιώτερον.*

ποιοί, *μ. 343. lib. 1.* *ποιοί* uocantur cognati ex matrimonio filiarum, *ἐν τῷ πείος*, quod significat τὸ αἰδοῖσθαι. *καταχρηστικῶς* autem (inquit Tzezēs) omnes cognati *ποιοί* appellantur.

σφετέρησι, *μ. 151. lib. 1.* Abusiue pro *ταῖς*, hoc est suis & proprijs. Nam *σφετέρως* proprie de secunda persona dicitur, pro *ἡμετέρως*. Tzezēs.

ἰδὲ ἢ ἰδὼς ρηιδίως φόβειν διωᾶται, *μ. 212. lib. 1.* Illud *φόβειν* ne ita explices quemadmodum Proclus, quòd nimirum bonus uir non possit ferre iniuriam: sed *φόβειν* hic significat *ἐχεῖν*, hoc est, Bonus non facile, id est, nō sine multis causis potest habere iniuriam, aut maledictum, aut aliquod damnum. Tzezēs.

Huc pertinent uerba duplicis
significationis.

ἐκωρεῖ, *μ. 238. lib. 1.* Est hoc uerbum *μέσση*, sed crebrius usurpatur in malam partem.

καβατῆμονος, *μ. 330. lib. 1.* Usurpatur hoc uerbum in bonam & malam partem, sed in hanc crebrius: & significat *καταπιδεῖν*, grauius, durius & indignius inuadere, aggredi, adoriri.

σσιφισμός, *μ. 267. lib. 2.* peritus. Nam *σσιφισμα*

est doceo. Inde Sophista simpliciter doctorem significat. Deinde ubi illi se uerterunt ad inanem ostentationem, uocabulum coepit in uitio esse, sicut Tyrannus.

Ο Ν Ο Μ Α Τ Ο Ρ Ο Ε Ι Α.

ἀρχαρόδοντα, u. 222. lib. 2. ὅξαις ἔχοντα τὴν ὀδόντας. Epitheton canis à sono factum. Accommodatur & falci μιτὰ φρονῆς, u. 175. Th.

ἰονκῆς, u. 104. lib. 2.

ἰριός, u. 365. lib. 2.

ἰωτῖνος, u. 372. lib. 1.

πολυφλοίσβοιο θαλάσσης, u. 266. lib. 2. φλοίσβοι enim nihil significat.

ροῖαχ, u. 835. Th.

μὴ δ' ὄρεθαι φρίσσουσιν, u. 158. lib. 2.

χρίμσαν, u. 348. Sc.

Huc pertinent deriuationes nominum,
quæ rebus non temerè sunt
imposita.

ἀπάλαμνον, u. 20. lib. 1. inertem significat, deæ uicht tan zugreifen: uel ut Salomon inquit, qui recondit manum suam in sinum. παλάμη enim manum & opus ipsum apud Græcos significat.

ἀργαλίον, u. 227. lib. 2. ἐν τῷ ὄργῳ, difficile & arduum, ὄργαλίον ἢ ἀργαλίον: aut παρὰ τὸ ἀλγος, ἀλγαλίον, ἢ ἀργαλίον. Τρεχες.

ἀτάδαλα, u. 239. lib. 1. τὰ θάλασσα οὐ ταῖς ἀταῖς, quæ florēt in damnis, hoc est, plena damnorum. Τρεχες.

αὐθιγα

ANNOTATIONES.

258

ἄνθρωποι, οἱ ἀθροῦντες καὶ γινώσκοντες & ἀπώσασαι,
qui contemplantur & cognoscunt ea quæ uident.

βειδοῖα, u. 5. lib. 1. elatum & inflatum. Est enim &
βειάω, quod componitur παρὰ τὸ βει, quæ particula
in compositione tantum est in usu, & significationes
pocum, quibus cum componitur, intendit & auget: &
ἀνερβόω, quod significat πρῶν, spiro & inflo.

χαλκῷ, u. 150. lib. 1. χαλκός uocatur quasi χαλκός
τῆς ἀν, eo quod Chalybes ipsum primi inuenerint. An-
tiquitatis (ait Τζεζες) æreis armis & gladijs, atque alijs
rusticis instrumentis ex eodem ære factis utebantur,
tinctura quadam consolidantes illa. Postquam autem
perijt consolidans illa tinctura æris, iam ferro utimur.
Ego tamen ab initio ferrum extitisse existimo, sed ab
Homero τὸν πολεμικὸν καὶ ἀναιρετικόν dici χαλ-
κὸν ἐπιθετικῶς, παρὰ τὸ χέαρ τὴν ἀλλήν, quod fun-
dat robur, ut sit ξίφος χαλκίον, ἔγχει χαλκίῳ, τῷ χέον
τι τὴν ἀλλήν καὶ τὴν ἀναιμν τῶν ἀναιρετικῶν,
fundenti robur atq; uirtutem occisorum.

ἰδὼς, u. 193. lib. 1. ἰδέω, ἰδὼς καὶ ἰδὼς, propriè
est qui uolūtariè pugnat, id est, ἀνδραῖος, fortis: cui con-
trarius est ὁ δαλός, timidus. Hinc ἰδὼς appellatur ὁ
ἀγαθὸς τῆς τρόπης, καὶ ἰδὼς τὰ ἀγαθὰ.

ἐλαφρότατος, u. 35, lib. 2. ὁ ταχὺς, uelox: ἐν τῷ ἐλα-
φός, ἐλαφρός. Τζεζες.

ἄρως, u. 158. lib. 1. οἱ ῥῶντες ἀρετῆς τινὸς μέτοχοι,
qui uitam degunt cum aliqua uirtute coniūctam. Τζε-
ζες.

zes. Latimis sunt indigetes, quasi inter deos agentes, quæ ex hominibus in deorum numerum referuntur uirtutum heroicarum causa.

ἄλιος, μ. 153. lib. 1. ἄλιός τις ὦρ, ὡς ἐξ ἀλὸς τὴν γόνι-
σιρ ἔχωρ, quod suum ortum habet ex mari. Aut ἀάλιός
τις ὦρ, hoc est conspicuus, ἔρ facta aphæresi ἄλιος.
Τξεzes. Idem alibi: ἄλιος aspiratur. Sic enim uocatur
quasi ἀλιός τις, ὡς ἀπὸ τῆς ἀλὸς ἔχωρ τὴν αὔαψιρ,
quod alimento ex mari tracto nutriatur, igneamq; uim
concipiat. ἡέλιος autem tenui accentu scribitur. Solet
enim id fieri, quoties α, η, ι ante uocalem per διάγε-
σιρ reperitur, ut sit ἡέλιος, αἶθλις, ἔρ similia.

ἱρηξ, μ. 201. lib. 1. Tenui spiritu scribatur. Nam uenit
ἐν τῷ ἰω, τὸ πορσόμαι. Atticè autem aspiratur ἐν τῷ
ἱημι, τὸ πείπω.

ῥόταφοι, μ. 179. lib. 1. ἀπὸ τῶν ῥόταφοῦν ζώων
μῆσφοεινῶς. Nam in illa parte corporis enascuntur
cornutis animalibus τὰ ῥόταφα, cornua, ῥόταφοι τὶ
εἰς ῥά ῥόταφοι. Τξεzes.

λαῖτμα, μ. 163. lib. 1. mare ἔρ maris fluctus, παρὰ τὸ
λαῖν τμῆμα εἶναι, quod sit sinistrum ἔρ inauspicatū
segmentum. Nam orbis à nobis habitatus in duo se-
gmenta diuiditur, in terram ἔρ mare. Et dextrum qui-
dem segmentum ἔρ optimum, est terra: leuimum uero
ἔρ malum, est mare ἔρ fluctus, qui sunt in ipso mari.
Quod autem mare sit malum ἔρ incommodum, id A-
ratus quoq; testatur, cum inquit: χαλεπὸν δ' ἐπὶ πᾶσι
θέλασσαν.

βαλκασα. Τζεζες.

λυγδα, μ. 198. lib. 1. λυγδα sunt τὰ λεπτά, ἐπὶ τὸ λίαν ὕγρὰ εἶναι. Nam ex humidis et frigidis dicunt fieri omnia tristia, quemadmodum ex calidis suavia. Τζεζες.

μέλωρ, μ. 162. lib. 1. μῆλ' οὐμ appellatur ouis, pastorali modo loquendi, nomenq; accepit παρὰ τὸ μῆλ' οὐμ καὶ ἡμῶν ἢ χαῖνον εἶναι, quod sit mansuetum et molle animal: aut παρὰ τὸ μέλω, τὸ φροντίζω, curam gero. Is magno enim pretio atq; usu fuit cura pecorum apud antiquos. Τζεζες.

ὄλυμπορ, μ. 195. lib. 1. Caelum ita uocatur παρὰ τὸ ὀλόλαμπής εἶναι. Tenui autem spiritu effertur propter factam συγκοπὴν Aeolicam, ὀλόλαμπος et ὄλυμπος: ut ex ἀρμόζομνος fit ἄλμονος. Τζεζες.

πόλεμορ, μ. 14. lib. 1. πόλεμος, quasi πολυαμής τις ὢν, ὁ πολλὰς ἀμύν, quasi multos metens: aut πολυαμής magis inuerset, ὁ πολλὰς χέωρ, quod multos fundat, opprimat, prosternat. Τζεζες.

πῆχός, μ. 26. lib. 1. Originem trahit ἐκ τῆ πῆσος τὸ ἀλῶ, formido, metu perterreor: aut ὁ πεπῆκώς τῆ ἔχης, qui decidit ab habendo, deiectus à suis facultatib.

σεῖρος, μ. 35. lib. 2. παρὰ τὸ σεῖραι, quod est λάμπειν, fulgere, et ξηραίνειν exiccare.

χέτλια, μ. 123. lib. 1. iniusta, improba. Mala enim et illicita sunt ualde χέτλια καὶ κρατυῖνα, quasi que teneant et occupatum faciant aliquem, et non facile succedunt, sicut iusta et bona.

θίμς,

θέμις, μ. 136. lib. 1. ἡ σύνθεσις, rectitudo, καὶ τὸ δίκαιον, iustitia, παρὰ τὸ συγκατατίθεσθαι πάντοτε ὡς καλῶς ἔχοντο, quod disponat uel approbet omnes qui recte agunt.

PERIPHRAISIS.

Deorum.

ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, μ. 963. Th. C 81. lib. 1. C 783. Th.

ἀθανάτων, οἱ ἔχουσι ἑαυτοὺς νεφέουσις ὀλύμπου, μ. 118. Th.

μακάρας ἀθανάτους, τοὶ ὀλυμπεῖοι ἔχουσι, μ. 79. Sc.

ἀθανάτων φύλον, μ. 197. lib. 1.

ἀθανάτων ἰσθρὸν γένος, μ. 21. Th.

ἀθανάτων γένος ἰσθρὸν αἰὸν ἰόντων, μ. 105. Th.

μακάρων γένος αἰὸν ἰόντων, μ. 32. Th.

Saturni.

Ἰφρανίδα μὲν' αὐακτι θεῶν προτέρῳ βασιλεῦ, μ. 486. Th.

Iouis.

μακάριασιν ἀνάσσειν, μ. 328. Sc.

πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, μ. 642. Th. C 59. lib. 1. C 27. C 103. Sc.

θεῶν βασιλεῦ καὶ ἀνδρῶν, μ. 921. Th.

ὀλύμπιος ἀσφόροπηΐης, μ. 391. Th.

ἱφρανίδα πατὴρ, μ. 53. Th.

ἡεὶ καρτοροθύμῳ, μ. 476. Th.

κρόνις ἡεὶ αἰῶν, μ. 660. Th.

Solis.

Solis.

λαμπρόν φάος ἡελίοιο, μ. 154. lib. 1.

Martis.

ἐτύπον ἄριος ἀνδροφόναιο, μ. 98. Sc.

Veneris.

αἰδοῖα ἑκαλὶ θεὸς, μ. 194. Th.

Mercurij.

διάκτορος ἀγχιφόντες, μ. 77. lib. 1.

Neptuni.

ἡλίοιο γέροντος, μ. 1005. Th.

Vulcani.

ἐλυτὸς ἀμφιγυῖας, μ. 70. lib. 1. C 219. Sc. C 571. Th.

Hecates.

ἑκαλὶ θεὸς, μ. 442. Th.

Minervæ.

γλαυκῶπιδα τριτογόναν δαυλὺν, ἀγχιφόντες, μ. 924. Th.

ἑκαλὶ γλαυκῶπιδα τριτογόναν, μ. 895. Th.

Δία θεῶν, μ. 338. Sc.

Musarum.

Διὸς ἑκαλὶ μεγάλοιο, μ. 81. Th.

τίνα Διὸς, μ. 104. Th.

ὄντια ἑκαλὶ ὁμόφρονας, C 60. Th.

ἑκαλὶ μέγα Διὸς ἀρτίεπαι, μ. 29. Th. αἱ ἀπὸ τῆς
πομπῆς ἢ τίλαα λέγεσθαι, ἢ ἀρτίοις χόροναι.

Pandoræ.

Διὸς πλαγὴν γυναικα, μ. 512. Th.

παρθένῃ

παρθένῳ αἰδοίη ἱκελὸν, μ. 572. Th.

Coeli.

θαλδρὸν τοῦ ἥα, μ. 138. Th. θαλδρὸν ποιοῖ. Διὰ γὰρ τῆς
ὁμωρίας θάλασσαν πάντα ποιεῖ.

θεῶν δ' ἔδος, ἄγνος Ὀλυμπος, μ. 203. Sc.

Ὀλυμπὸν τε μέγαν, καὶ δώματα πατρὸς, μ. 471. Sc.

Orionis.

Θούος ὠρίωνος, μ. 216. lib. 2. ἦγε μὲν ὠρίων.

Θούος ὁμωριμὸν ὠρίωνος, μ. 237. lib. 2. ἀντὶ τῆς τὸν
ὠρίωνα.

Orientis arcturi.

ἀρκτῦρος προλιπὼν ἰσθρὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib.

2. Emergens supra horizontem, et apparens prima
nocte.

ἀρκτῦρον δ' ἰσθμὸν ῥοδὸς ἀκτυλὸς ἡὼς, μ. 228. lib. 2.
ἀντὶ τῆς ὁ ἀρκτῦρος ἐπιτέλλει τὸν ἰσθμὸν ἐπιτολῶν.

Ignis.

πυρὸς μόνος αἰθομένοιο, μ. 325. Th.

πυρὸς μόνος ἀκαμάτοιο, μ. 563. Th.

ἀκαμάτοιο πυρὸς τηλέσκοπον αὐγλῶν, μ. 566. Th.
tem μ. 569. Th.

Oceani.

ὠκεανοῖο ῥίεθρα, μ. 695. Th.

ὠκεανῷ ῥοαί, μ. 841. Th.

πόρον ὠκεανοῖο, μ. 293. Th.

ἰσθρὸν ῥόον ὠκεανοῖο, μ. 184. lib. 2.

Maris.

μέγα λαῖτμα θαλάσσης, μ. 163. lib. 1.

ἐν ῥέει τῷ τα θαλάσσης, μ. 762. Ὑ 781. Th.

ὅτ' ἀπύρῳ οἶκῳ, μ. 143. lib. 2.

Fluminis.

ποταμῶν διακρίσεων ὕδατος, μ. 355. lib. 2.

Lacus.

βοῦθια λίμνης, μ. 366. Th.

Terræ.

πάρασιρ ἐν γαίης, μ. 518. Th.

Inferni.

ἐν ῥέοντι δόμοιρ κρυφῶς αἰδῶς, μ. 152. lib. 1.

Heliconis.

ἑλικωνος ὄρος, μ. 2. Th.

Ventorum.

ἀνέμων προῖσι, μ. 169. Th.

ἀνέμων μόνος, μ. 243. lib. 2.

ἀνέμων αἰῆται, μ. 239. lib. 2.

ἀνιμὸς γε κακὰς αἰῆτας, μ. 263. lib. 2.

Boreæ.

ἰς ἀνέμῳ βορέας, μ. 136. lib. 2.

Noti.

νότοιό τε δαναῆς αἰῆτας, μ. 293. lib. 2.

Hominum.

φῦλ' ἀνθρώπων, μ. 331. Th. Ὑ 90. lib. 1.

Mulierum.

γένος γυναικῶν θελυδράων, μ. 590. Th.

φῦλα γυναικῶν, μ. 591. Th.

Virginis innuptæ.

ἤτε δόμων ἐντόθι φίλη, μ. 138. lib. 2. Innuptæ non
prodibant in publicum, sed adseruabantur domi.

Herois.

ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν, μ. 182. Sc.

ἀνδρῶν ἡρώων θεῶν γένος, οἱ βαλόνται ἡμίθει, μ.
158. lib. 1.

Amphitryonis.

ἀμυθονος ἀλκείδαο, μ. 112. Sc.

εἷς πάϊς ἀλκαίοιο, μ. 26. Sc.

Cyni.

παῖς ἐνυαλίοιο ἀνῆϊος, μ. 371. Sc.

Herculis.

ἀμφίρυνωνιάδης δέ, βίη ἡρακλῆς, μ. 416. Sc. Ὅ
115. Ὅ 52. Ὅ 67. Ὅ 349. Sc. Ὅ 331. Ὅ 290. Th.

ἀτάρβητον διὸς ἡὸρ, μ. 110. Sc. διὸς ἡὸς, μ. 392. Sc. ὡ
πέρμυθιος διὸς ἡὸρ, μ. 413. Sc. διὸς ἡϊ, μ. 150. Sc. διὸς
ἡὸρ ἀρήϊον, μ. 66. Sc. διὸς ἄλκιμος ἡὸς, μ. 320. Sc. παῖς
τε διὸς μέγας, μ. 371. Sc. διὸς ταλανάρθιος ἡὸς, μ.
424. Sc. ἡὸς δ' ἀλκμήνης, μ. 467. Sc. ἐὼ μέγα θάρσος
παιδί, μ. 385. Sc. μέγα φέρτατε λαῶν, μ. 330. Sc.

Herculis & Iphicli.

λυγγῆος γονεὺς τιδικλαῖοιο, μ. 327. Sc.

Iolai.

ἰφικλείδαο, μ. 111. Sc.

Promethei.

εἷς πάϊς ἰαπετοῖο, μ. 50. lib. 1.

Draconis.

δράκοντος φόβος, υ. 144. Sc.

Equorum.

ἡκυπόδων δότος ἵππων, υ. 97. Sc.

Fumenti.

ἀκητόρος ἰσθὺν ἀπτεῖν, υ. 215. lib. 2. *Θ* 82. lib. cod.
Θ 290. Sc.

Ouium.

πίεα μῆλων, υ. 21. lib. 3. ἀντὶ τῆ ἀγρία.

Serpentum.

ὀφίων κεφαλὰν δαυῶν, υ. 161. Sc.

Spicarum.

περὶ γλῶχης, υ. 398. Sc. αἱ γωνίαι τῆ θάχους, *flexum*
spica: periphrastice autem spicam significat. Tzetzes.

Bellicosi.

ἕον ἄρμος, υ. 181. Sc. ἀνόρθος αὐτῆς, υ. 431. Sc. *Θ*
419. eodem libro.

Robusti & magni.

χαῖρες ἀκπῆτοι ἐξ ὤμων ἐπέφυγον, *Θ* c. υ. 75. Sc. *Θ*
147. lib. 1.

Fabri.

ἀδλωαῖος ἀμῶος, υ. 48. lib. 2. ὁ τέκτων Moscopulo.

Sapientis.

περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δὲ ἰσθὺν νόημα, υ. 656. Th.

Prudentis.

πιστυμογία εἰδώς, υ. 349. lib. 2.

Stulti.

τῷ μὲν φρονέας ἐφέλιτα ζῶνς, μ. 89. Sc.

χίτλιος, μ. 92. Sc.

Facis.

σίλας αἰθομένοωμ δαΐδωμ, μ. 275. Sc.

Casci.

μέλα τ' ἀμολγαίν, μ. 208. lib. 2. ἢ τυρὸς ἢ ἄρτος γά-
λακτῇ ἐνυμωμένος. Proclus.

Remorum.

νῆος πῆσρα, μ. 246. lib. 2. navis alas. Possunt intelligi
ἢ uela ἢ funes ἢ similia.

Ollarum.

μέδ' ἀπὸ χυλροπόδωμ, μ. 366. lib. 2. τῶν ἐχάρω τ'
μαγάρωμ. περιφραστικῶς δι' ἐχάρωμ εἶπε.

Belli.

ἄρνος ὄργα σπτόσντα, μ. 145. lib. 1.

Dines.

ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ, μ. 297. lib. 1.

Iudicum.

αἰδρεῖς ἀρεφάγει, μ. 219. lib. 1.

Vxoris.

ἀκοίλῃ, μ. 36. lib. 3. ἄλλω γυναικὶ ὁμόφυλον.

Filiarum.

θυγατέρωμ ἰδρὸν γενέας, μ. 247. Th.

Admirati sunt.

θαῦμα δ' ἐχ' ἀθανάτους, Ὁ c. μ. 588. Th.

Ararunt.

ἤρεινον χθόνα διάν, μ. 287. Sc.

Canit.

Canit.

χίη ἀνδρῶν, μ. 396. Sc.

Canentes.

πῶρι καλῶν ὄσσοιρ ἰᾶσαι, μ. 10. Th.

Cupias.

ἰμόρος αἰρή, μ. 236. lib. 2.

Deuorauit.

ἰλὼ ἐγκατέβητο τοῦ δαυὶ, μ. 487. Th.

Deuorant.

σφιτέρην ἐς γαστὴρ ἀμύνῃται, μ. 599. Th.

Doluit.

δελμὸν δ' αἶλῳ ἄχος εἶλον, μ. 457. Sc.

Equitabant.

νῦθ ἵππων ἐπιβάντες ἐθύνοντο, μ. 286. Sc.

Frigeas & tremas.

ἵνα τοι τέλεις ἀτρεμέωσι, μήδ' ὄρθαι φέσσωσι,
ἀπρόμεναι κατὰ σῶμα, μ. 157. lib. 2.

Interfeceris.

γλαυκῶς αἰῶνος ἀμύσσης, μ. 331. Sc.

Interfecit.

μελέθρον αὖθις ἀπύρεα, μ. 428. Sc.

Inuisibilis.

ἵρα ἰοσαμένο, μ. 221. lib. 1.

ἵρα ἰοσάμενοι, μ. 251. lib. 1.

Iuit.

ἄρ' ἰοῦσα, μ. 40. Sc. ut apud Homerum, βῆ δ' ἰοῦσα.

Locutus est.

ἐπικη πῆδ' ὀρνῆα προσηύδα, μ. 326. Sc.

Lugebat.

ἔχει πόθος ἄλαστον, μ. 467. Th.

Metebant.

ἤμων αἰχμῆς ὀξείησι, εῤ. μ. 289. Sc.

Montium.

ἔριος οὐ βῆσθαισι μ' αἰδυνῆς, εῤ. μ. 860. Th.

Mortui.

αἰπυράμφοι ψυχὰς, μ. 173. Sc.

Moriebantur.

λαμπρὸν δ' ἐλικορ φάος ἡελίοιο, μ. 154. lib. 1.

Mortui sunt.

τὸς θανάτῳ τέλος ἀμφιμάλυν' εἰ, μ. 165. lib. 1.

Nauigauī.

νῦν γ' ἐπὶ πλωρὶ σὺρ' εἰα πόοντο, μ. 268. lib. 2.

Ocij.

αἰψὰ καὶ πηδάλιον μ' ὑπὲρ καπνῶ κατὰ θάλα, μ. 45. lib. 1. In ocio instrumenta rustica ad parietes suspēduntur, non aliter quān pacis tempore galeæ ueteres.

λεπτῇ δὲ παχυῶ, εῤ. μ. 115. lib. 2. Ex ocio & sessione tumefactionem pedum intelligit, quæ multum sedentibus accidit.

Occultarunt.

λερύναντες ἔχουσι, μ. 42. lib. 1. pro ἐκρύψαν, χῆμα Atticum. cuiusmodi est Sophocleum, λερύνεας ἔχου, pro ἐκρύψεα. Tzetzes exponit pro λεκρύφασιν, εῤ addit, Solere Atticos participia pro uerbis ponere.

Precati

Precati sunt.

θεοῖσι χάρας ἔχον μακαρίσιν, μ. 247. Sc.

Pudet.

αἰδώς δ' ἐν ἀγαθῷ λεγχομένου ἀνδρα κομίζα, μ.
ης. lib. 1. pro, οὐδέ τις αὐτῆς ἢ καλῶς αἰδεῖται.

Somniorum.

φῶλον ὀνείρων, μ. 212. Th.

Viuentes.

οἱ ὀφθαλμοῖσιν ἰδούτω φάος πολυδόρκτος ἥες, μ.
45. Th.

Velocis uolatus.

ὅδ' ὥς τὸ νόμ' ἐποῖατο, μ. 222. Sc. Nihil uelocius co-
gitatione.

Verno tempore.

ἔμος λόνκνυξ λονκνύει ἀγνὸς ἐν πειάλοισι, μ. 104.
lib. 2. Nam cuculus ueris tempus adesse cantu suo pre-
nunciare solet. Et principes Saxonie hunc morem ha-
bent, ut qui prior arcu percussit cuculum, aureum
habeat.

Æstate.

θεῖος καματώδης ὥρη, μ. 202. lib. 2.
ἰδα ἐν αἰνοτάτῳ, ὅπρ' τε χροά σείριος ἔξει, μ. 397. Sc.
in æstu maximo, quando corpora consumuntur sudo-
ribus: παρὰ τὸ ἰδεῖν, ὅ ἐστι ἰδρῆν, ab euocando sudore.
Homerus quoq; dixit, ἰδα αἰνοτάτῳ.

Hyeme.

ἔματι χιμερῶ, ὅτ' ἀνόστιος ὄν πόδα τούδε, μ. 142.
lib. 2. ὥρη

ἄρη χαμόριον, ὅποτε κρύος ἀνέρας ἔργον ἰχθυῶν, μ.
112. lib. 2.

Vide plura sub Chronographia.

Die toto.

πρόπαν ἡμαρ ἐς ἡλίου καταδυῖτα, μ. 396. Th.

Auroræ.

φῶς πολυδερκίος ἡῆς, μ. 451. Th.

ἄρ ἡῶς, μ. 166. lib. 2.

Ætatis mediæ.

ἡβης μέτρον ἰουῖο, μ. 131. lib. 1. pro ἡβουσι καὶ ἰουσι,
Atticè. Dixit autem ἡβης μέτρον periphrastice, pro
ἡβη. ἡβη uero pubertatis uocatur. Hec Τρεχες, Videtur
autem ἡβην potius appellare mediam ætatem, quæ ὁ
ἀνὴρ uocatur, Latine uigor et status. Est hæc peri-
phrasis et μ. 56. lib. 2.

Senectutis.

κακῷ ἐπὶ γῆρας ὁδῷ, μ. 329. lib. 1.

Senex fuerit.

ὁλοὺν δ' ἐπὶ γῆρας ἰνῆται, μ. 604. Th.

Patriæ.

λόμυς καὶ πατέρωλα γαῖαν, μ. 1. Sc.

Vulnerare.

χαλκῷ δαΐσσειν, μ. 67. Sc.

POETICAE DICTIONES.

ἀοργῷ, μ. 300. lib. 1. pro ἀργῷ. Talia sunt, ἀάτω pro
ἀδω; αἰδοῖος pro αἰδέσιμος.

ἀρίηλος, μ. 6. lib. 1. pro διέδελος.

ἀμυδus,

ἄμυδις, u. 345. Sc. pro ἄμα ἢ ὁμῶς.

ἀλκτῦρα, u. 128. Sc. ἦ γὰρ ἀποσοβητὺν, ἀπὸ τῆ ἀλ-
κῆ, τὸ βοηθῶ.

ἄλτο, u. 8. Sc. pro ἐπνεον.

ἀργαφόντην, u. 68. lib. 1. pro ἀργοφόντην.

αἰδὼν, u. 61. lib. 1. pro φθίγμα. Eiusmodi est ἀχίω
pro ἄχθομαι.

βάλλω, u. 107. lib. 1. pro ἐπιτυχῶς λάμβανει.

διδασκῆσαι, u. 64. lib. 1. διδασκῆν pro διδάσκειν.

Poeta enim ex uerbo simplici ἔν non contracto fa-
ciunt contractum.

διάνδιχα, u. 13. lib. 1. pro διχα καὶ διχῆ.

διχ' ἀνθρώπων, u. 166. lib. 1. pro χωρεῖς.

ἐκ διόθεν, u. 1. lib. 3. ὡς τὸ ἐξ ἕρανόθεν.

δυνάσιμ, u. 234. lib. 2. τὴν εἶπεν ἀκλονότι δύσιμ.

δύοσομαι, u. 2. lib. 2. pro δυνώ. Cū mane occiderint.

ἐγγύθει, u. 286. lib. 1. pro ἐγγύς.

ἐσκαμ, u. 62. lib. 1. Tale est ἐλπεσθαι pro ἐλπίζω.

ὀντίπιτε, u. 2. lib. 1. οὐτίτω pro ἔπω.

ὀνταίτρω, u. 54. lib. 2. οὐνταίτρω pro οὐναιτῆς.

ἐπιμωμική, u. 13. lib. 1. pro ἐπίψογος.

ἐρμείν, u. 68. lib. 1. ἐρμείας pro ἐρμῆς.

ἑδᾶμ, u. 276. lib. 1. pro κἀδίαμ.

ἑζομ, u. 112. lib. 1. ζῶω pro ζῶ, ὡς ὑπνώω, πλάω, ὀρώω.

ἥθεισι λσυγαλίοισιμ, u. 143. lib. 2. locis consuetis. Ita
enim poete usurpant hanc uocem ἥθεια, non solum pro
moribus ἔν consuetudine, sed ἔν pro dieta consueti,

pro pabulo, pro loco, et id generalis, quibus assueui-
mus.

θεήσονται, u. 100. lib. 2. θεάομαι θεῶμαι, τὸ βλέπω: in
secunda coniugatione circumflexorum. θεῶν θεῶν, in ter-
tia: τὸ θεότης μετὰ δίδωμι. Vtrunq; in communi lin-
gua est usitatum. θεέομαι θεῶμαι in prima, τὸ θαυμάζω,
poetis tantum est usitatum, non communibus. Huius an-
tem uerbi duas uocales ε et ο conuertunt in diphteron
ου, et ε in η. Hinc fit θεοῦμαι, et tertia pers. θεῖ-
ται. Fut. θεήσομαι. Tertia plur. θεήσονται. Indefin. ἰδο-
σάμεν. Moscorulus.

λεῖψαι, u. 1. lib. 1. λεῖω pro λείψω. Communi-
um lingua significat ἀσφαλίζειν.

λεῦθι, u. 9. lib. 1. λεύω pro λέγω.

μῖν, u. 18. lib. 1. et passum. Accusatiuum poeticus tri-
generum, pro αὐτὸν, αὐτὴν, αὐτό.

μῦνον, u. 11. lib. 1. pro μῦν.

οἶκας, u. 188. lib. 2. Vocabulum uetus: apud iuniores
ἀμπελον in usu.

παναίολον, u. 139. Sc. ἤγχε ποιπίλον. ἀπὸ αἰόλου τι-
νὸς ἡραφομένη τῷ ποιπῆ, ποιπίλιν τὴν φερόμεν, καὶ
ἀπαρμύλιν τὴν σῶσειν.

πῆλεον, u. 275. lib. 1. pro πῆλον καὶ πῆλον.

ἐπιπλομενάων, u. 1. lib. 2. Cum primum ante ortū
solis apparuerint.

πολλόν, u. 35. lib. 2. pro πολὺν.

χερότορον, u. 51. Sc. ἂ χερωρ tanquam positum: ita

Ex alibi, *χαροτέρων γυνεῶν*. Comparatiuus comparatiui.
πῶτα δ' ὅτι ὁ διάνοιμ, u. 134. lib. 2. pro ὁ δαμῶς ὁ
διέρχεται.

ρεῖα, u. 6. lib. 1. *ρεῖα* κὶ *ρῆιδιως* pro *ρᾶδιως*. Mosco-
 pulus.

τέτωρ, u. 316. lib. 2. pro *τίταρτος*.

τίσσην, u. 9. Sc. Solent poetae literam *λ* uerbis adij-
 cere: ut τὸ *ἴσκη*, *τίσκη* & similia.

ἐπεφει, u. 57. Sc. ἂ *φόνω* τὸ *φονόνω*. Fut. *φονῶ*. Pre-
 ter. *πέφονα*. Medium *πέφονα*: hinc alterum uerbum
πέφονω, & *πέφνω* per Syncopen.

φύγασαι, lib. 2. *φύγαι* λέγει τὴν ἐπιβολὴν τῶν
πλειάδων, ἐπεὶ *ἡλὰ* τὸν *ἡμῶν* ὅτε ἐπιβλάσκει *φύ-
 γαι*. Proclus.

χολωσάμενος, u. 53. lib. 1. pro *ἀγανατῆσας*.

EMPHASIS.

ἀλλὰ σὺ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰγὼν ἰφειμῆς, u.
 296. lib. 1. Singula in hoc uersu diligenter discussa, uide-
 buntur aptè & significanter posita, pro singulari soli-
 tudine poetae erga fratrem, prudenti emendatione e-
 gentem, ad uitæ rationem rectam & felicem. Sed tu
 (inquit) qui non es de primo genere hominum, nec per
 te sapis, & consulis tibi: *ἡμετέρης*, nostræ ut fraternæ,
 hoc est, beneuolæ, sollicitæ & prudentis *ἰφειμῆς* admo-
 nitionis, præceptionis & instructionis rectæ: *μεμνημέ-
 νος* memor, ut à me tradita & præcepta, tibi uerò con-
 uenientis, necessaria & salutaris, αἰγὼν semper, quia est

ex ordinatione diuina in uniuersum & perpetuò re-
cta & salutaris, & tibi ut proniori ad ignauiam sem-
per necessaria. Garbitius.

Διναὶ ἀγορεύει γινώσκων, u. 278. lib. 1. Εμφατικὸν
est illud γινώσκων, hoc est, sciens & cōsultò. Sunt enim
multi qui non ex animo profitetur id quod iustum est,
& illud quoq; faciunt ea spe, quòd uelint sub specie in-
stitiæ damno esse & detrimentum afferre. Τξεzes.

Ὅν ᾗ μετρεῖσθαι παρὰ γέγονος, u. 347. lib. 1. Ὅν, id
est, bene & accuratè rem mensuratam accipias à uici-
no, ut & uicinus sciat quātum tibi det, & tu quantum
ei debeas.

ἄμενος ἀμύσας, u. 98. lib. 2. πολλὸν ἐμφορὶν ἔχει
τῆς ἀκαρπίας.

Ἰαμὸν ψόθεια πολλὰ λείπει ἐτύμοισιν ὁμοία, u. 27.
Th. Dicere multa licet figmenta similima ueris. Non
omnia uidelicet, sed multa & fabulosa: alioquin ueris
similia non essent. Eiusmodi autem fabule sunt, dum ue-
ris inuoluuntur, argento ceu quis circumfuderit aurū.
Ita enim fabule habent. Strabo lib. 1.

ὥς ἔφασ' ὠκυπῆτης ἰσχυρὰ ταυροπῆστος ὄρνις, u. 211.
lib. 1. Primū est ἰσχυρὰ auis natura rapax & uiolenta:
deinde ὠκυπῆτης, quia habet precipitem & uiolētum
uolatum: tertio habet alas ualidas & amplas, quas fir-
mè extendere & diu agitare potest. So sagt der Jun-
cker habicht.

ALLE-

ALLEGORIA.

Poetae(inquit Tzetzes) ex his quatuor rebus cognosci possunt: si uidelicet habent metrum heroicum, allegoriam, historiam seu narrationem ueterem, & dictionem aliquam, quae non uulgaris atq; humilis, sed heroica & plena dignitatis, metroq; heroico conueniens esse debet. Ex his uerò quatuor rebus allegoria potissimum poetas designat. Hic itaq; interpretes pleraq; Hesiodi dicta ἀλλῶγεως explicat. Eiusmodi sunt explicationes quae sequuntur.

ὡς ἀδύναμις δ' ἰσθλῶν, &c. u. 334. lib. 1. Pro uirili, & quantum potes, ὅσῳ δὲ, hoc est, ὅτε, facias & offeras dijs, hoc est, animalibus potentijs. Nimirum, quantum potes, habe in pectore, & effectiōni mandes optima & pulcherrima. Aut θύοις ὅτε, hoc est, elementis & astris. Quod autem dicit, tale est: Pro uiribus omnia suo tempore facias, quae decet te facere: in uere, quae tunc oportet, & aestate & reliquis anni temporibus similiter. Conueniunt enim etiam anni tempora cum qualitatibus elementorum. Considera autem etiam praecipuas stellas, praesides temporum, quantum potes. Multum enim, imò plurimum ualent astra, non tantum ut agricultura & plantandi studium atq; mercatura bene cedat: sed breuiter ad omnia quae fiunt in uita, maximi sunt momenti.

ἰπὶ δ' ἀγλαὰ μερία καίειν, u. 335. lib. 1. Historica interpretatio non est obscura, quod uidelicet coxae siue femora

femora solebant precipuis dijs cremari. Allegoricè autem per illa significarunt, se suas actiones, suaq; cœpta & animi cogitata dijs commēdare, ut auspicata & sancta fiant, felicemq; euentum ac finem sortiantur. Quod & nunc significat poeta, dum inquit: Moderare uitæ tuæ cursum & omnes conatus tuos ad normam diuinæ mentis, ut sint auspicata & prospera, quæcunq; agis.

Ἄλλοτε δὲ παρολῆσι, &c. u. 336. lib. 1. Nunc igitur ita instrue uitam tuam, ut te docui, tibiq; modum prescripsi, cohortans ut omnia decenter facias: utq; sis solutus curis & letus, nec ijs molestiam exhibeas, qui id minimè meriti sunt. Pro animo autem nunc dicit liberationem. Vinum enim tenebras offundit menti, eamq; de gradu deijcit.

ὡ μὲν οὐτ' οὐρά?α, u. 337. lib. 1. Noctesq; diesq; facias ea, quæ decent hominem studiosum & industrium. ὡς δὲ τὴν ἰλαρὴν) ut tibi ea quæ deliberas & facis, ex animi tui sententia, & sub bona constitutione elementorum & temporum, atq; etiam astrorum, omnia succedant dexterrimè.

Nam hæc uox θεὸς (inquit idem Tzetzes) uniuersum & indefinitè posita quinque significat: sapientes reges, elementa, facultates animæ, affectus, & satum, quod alij prouidentiam appellant. Singula etiam nomina deorum tripliciter exponi possunt: intellectuè, elementaliter, & historicè. Vt uerbi gratia, Iuno significat bætria: mulierem regiam, ætherem, & fortitudinem. No-

men Mineruæ similiter: mulierem regiam, crassio-
rem partem aeris, et prudentiam. Sic de alijs uolo intelli-
gi. Aliqua etiam deorum nomina multipliciter accipi-
untur: ut uerbi causa, τὸ ζῶν. Historic namq; signifi-
cat quendam regem: intellectuè autem, mentem: quo
pacto etiam Musas, id est scientias, generat. Elementa-
liter deniq; omne cœleste corpus cum suis partibus: æ-
rem et constitutionem cœli nubilam: præterea pluuiam
solem: tum planetam, Iouem dictum: et satum, secun-
dum Stoicos. In qua postrema significatione ubiq; acci-
piuntur in toto hoc poemate, excepto solo principio. Nā
ibi Iupiter, quem patrem Musarum appellat, id est sci-
entia, mentem significat. Alibi autem ferè satum intel-
ligitur, nisi fortassis de elementis aut alijs quibusdam
sermo sit institutus. In elementalibus enim nomen Io-
nis pro cœlo aut aere usurpatū intellige: in intellectu-
alibus pro mente: in alijs aliter, prout uidelicet exposi-
tio materie propositæ conuenire uidetur.

Idem et Iohannes Diaconus admonet: cuius uerba,
cum sint digna memoria, libet subscribere. Hoc nomen
Deum multis modis accipitur à poetis, inprimis ab Ho-
mero. Interdum enim ipsa elementa Deos appellat, ut
quando Iouem nubicogam, νεφέλα γένετον, dicit, Ne-
ptunum γαιήοχον, Iunonem χρυσόθρονον. Interdum a-
nimalis potentia et affectus, ut quando dicit: αὐτὸν μὴ
τιν ἀτάλαντον. Et: ἔξοχα γὰρ μὴ ἐφίλατο πολλὰς ἀ-
θλίων. Et: τῷ δ' αὖτε παρμέμβλωνε φιλομειδὲς ἀ-
φροδίτη.

φροδίτη. Et rursus: αὐτὰδ' ἐνναλίῳ θειᾷ γλαυκῷ περ
 αἰθλύν. Interdum reges deos nominat, ut quando dicit:
 τὸνδ' ἡμεῖβετ' ἐπαθ' ἰλόνῃ, διὸς ἐκγεγαῖα. Et: τὸν ὑπ'
 ἀγχιὸν τίς δ' ἀφροδίτη, ἰδὼς ἐν λυκμαίοι, θεᾷ θνητῷ
 συννηθεῖσα. Interdum sapientes, ut quando dicit: ὁρ βελῶ
 ρων καλένσι θεοί, αὐδρεῖ δέ τι πάντες αἰγαίωνα. Et
 rursus: τὴν ἥτοι αὐδρεῖ βατίειαν λυκλήσκειον ἀθάνα
 τοι δέ τι σῆμα πολυσαρκέμοιο μυρλύν. Aliàs uerò ὧ
 providentiam Deum appellat, ὧ fatum, ὧ astra. ut
 quando dicit Helenus: ὅς γ' ἐγὼρ ὅπ' ἄνεσσα θεῶν αἰα
 γρηϊάων. Et rursus: οἱ θεοὶ παρ' Ἰλίου καθήμενοι ἡγε
 ρόωντο χρυσίῳ ἐν δαπέδῳ. Haellenus Iohannes Disco
 nus. De allegorico uerò quorundam Deorum intelle
 ctu citat idem hos uersus Orphici:

ἔρμης δ' ἔρμινους τῶν πάντων ἄγγελός ἐστι,
 εὐμφοι ὄδωρ, πῦρ ἤφαιστος, σίτος Διμήτηρ.
 ἡ δὲ θάλασσα, ποσειδάων μέγας, ἡ δ' ἐνὸς ἰχθῶρ.
 καὶ πόλεμος μὲν ἄρης, εἰρήνη δ' ἐστ' ἀφροδίτη.
 οἶνος, τὸν φιλένσι θεοὶ, θνητοὶ δ' αὐθρῶποι,
 ἔστι βροτοῖς ἄνθρωποι λυπῶν καλλήτορα πασῶν,
 τρωρογενὲς Διόνυσος σύμφροσι δὲ πόρι θανῶσι
 ἀδίστη πάσχοιμι ἐπ' εἰλαπίνῃσι παρίεσι.
 καὶ θέμις, ἥ πορ' ἅπασι θεμιτὸν ἐστ' ἀείδω.
 ἥλιος δ' ὁρ καλένσιρ ἀπόλλωνας κλυτότοξον,
 φοῖβον ἐνοβελέτην, μάντιν πάντων ἐνδοργον.
 ἰκτῆρα νόσων, ἀσκληπίον. ἔν τ' αὖτε πάντα.
 ἴσους δέ τι πάντων ἐστὶ θεός, πάντων τε ἡδρόμεος,

πιστόμας

πρὸς μασι συζῆσαι, φωνάσει τε ἀσχημένους.

ἀρχομενός δὲ τίς ἐστι καὶ ἀρχοντος ἡγοῦσα δὲ αὐτῶν. *lib. i.* Quidam allegoricè explicant de ætate. Hac enim frui nos iubet et incipiente et senescente. Media uerò esse laborandum.

ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ δίκη, *u. 254. lib. i.* Iustitia à Theologis appellatur uirgo, διότι πᾶν τὸ διαπραγματῶν γένος ἀδιάφθορον εἶναι δεῖ καὶ καθαρόν, καὶ τὴν αὐτὴν βολὴν ἢ παρθενία. Appellatur autem filia Iouis, διότι νομοθέτης ὅτος ἐστὶ πατριάρχης ὡς ἀρχὴ καὶ βασιλεὺς τῶν ὅλων, τὴν δὲ διαπραγμῶν ἐξυφθαί, δεῖ τῆς νομοθετικῆς, ὡς τὴν ἀνθρωπίνην τῆς ἀνθρωπικῆς, καὶ τὴν θεῶν τῆς θείας. Eandem et dii uenerantur, ὡς πᾶσι τὸ κατὰ φύσιν ἀπονεύσαν, ὃ δὲ μάστιγα φίλον ἐστὶ τοῖς θεοῖς. Hac le fo iure leditur. ὁ γὰρ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν ὑβρίζων αὐτὸς ὑβρίζει τὸς θεοὺς. ἄγαλμα δὲ τῆς δίκης τὸ δίκαιο. Proclus.

ἀνέμορον, *u. 68. lib. i.* Mercurium finxerunt nuncium deorum, quòd eius motus sit maxime admirabilis, et quòd eius sit uaria ratio in genituris.

ἐν γένεσιν ἀκμήτης, *u. 198. lib. i.* id est, ἡ πρὸς αὐτῶν τῶν πατρῶν καὶ ἡ συνομία.

μαδῆπος οἰνοχόλον τιθέντων, *u. 362. lib. 2.* Plerique ita interpretantur, ut sit symbolicum monens, propria non esse anteponenda communibus, neque partem pluri facendam quàm totum. ἡ γὰρ ἐστὶν ὡς ὁ κρατήρ, ὃς πρὸνέβatur olim in publicis conuiujs et festis. plenus

uino

uino mixto, *οἶνον κρημνισμένον*, *οἶνοχόον* uero erat uelut
calix, aut tale aliquid, ex quo bibebatur. Proclus dicit,
οἶνοχόον dici alias *κύαθον*: praterea craterem esse se-
crum & communem. τὴν δὲ *οἶνοχόον* διακονοῦσαν
τὴν τὸν οἶνον ἐκείνη διακονοῦσαν. Idem & alias huius
uersus addit aliorum explicationes. *μηδὲ ποτ' οὐ δά-
μων πρόσσασσι τῷ πινέει*. μόνοι γὰρ οἱ δαίμονες, ἀδ-
όχουσι ἐπὶ τῇ κρατῆρι τὴν οἶνοχόον. Aut, μὴ τὸ τρυ-
φόμενον τῇ τρέφει τοῦ προτιμῆσαι, μηδὲ τὸ ἔτιον τῇ
ἀρετῇ.

ὅν δ' ὅπιν ἀθανάτων, &c. u. 324. lib. 2. Possunt hic
allegoricè animales potèties per deos intelligi. Hoc est:
Accuratè considera, animoq; perpende, quod sit tuum
officium: nec amicum habeas in tanto precio & bono
re, sicut fratrem: hoc est, ne naturalibus praeferas ex-
terna, nec patrie anteponas peregrinam terram, pro-
pter donorum acceptionem, aut alterius rei causa: &
sic in similibus similia facias.

μηδὲ πολυφάνῳ δαυτὸς ἀνατίμωλος βίαι, u. 340.
lib. 2. Debemus aliquid conferre in publicum, quia nos
uicissim multa accipimus à magistratibus,

μηδ' ἐν' ἀπαιτείσι, u. 368. lib. 2. Pueri à teneris sta-
tim exercendi & erudiendi sunt.

μηδὲ ποτ' οὐ παρθένῳ, &c. u. 375. lib. 2. Neq; matronis
neq; uirginibus turpitude inferenda.

Gratie sunt filie Iouis & Eurynomes, u. 907. Th.
Quis iustitia causa est societatis & coniunctionis be-
nificae.

maie. Iustitie enim pater Iupiter, quæ uirtus (ut Phur-
nutus ait) non patitur inter se mortales afficere iniu-
ria: unde et Gratia ipse sunt, quæ beneficiorum et com-
modorum præsidēs dicuntur. Tzetzes chil. 10. hist. 337.
Gratias ita explicat:

ἐγὼ δὲ πᾶν ἐπιθόρπης, χάριτας ὀνομάζω.

Ego autem omne delectabile, Gratias nomino.

Museus de pulchritudine Herus:

πολλὰ δὲ ἐν μέλεσιν χάριτες ῥέουσι. οἱ δὲ παλαιοὶ
τρῆς χάριτας ὑπόσχετο περιφρονῆσαι, αἷς δὲ τις ἑρῶς
ὀφθαλμοὺς γιγνώσκῃ, ἐνατὸν χάριτες τιθεῖται.

Multæ autem ex membris gratiæ fluebant: antiqui uero
Tres Charites mentiti sunt esse. unus autem quidam Herus
Oculus ridens, centum Gratijs subpullulabat.

ἡ δὲ Ἥβη, u. 912. Tb. Hebe filia Iunonis. Cicero 1. Tu-
sculan. quæst. Quo pacto Hebe Iunonis filia dicitur et
quoniam est felicissima aeris temperie omnia herbarum
arborumque genera pullulant et pubescunt.

ἡ δὲ θεῖα, u. 886. Tb. Hanc fabulam de Metide ab
Ioue deuorata, unde postea extitit Minerva, luculentè
et allegoricè exponit apud Galenum lib. 3. de Hipp.
et Plat. decretis Chrysippus.

οἷα θυγατρίδες, u. 76. Tb. Theologi nouem Musas
octo sphaerarum musicos cantus et unam maximam
concontinentiam, quæ constat ex omnibus, esse uoluere.
Vnde Hesiodus in Theogonia sua octauam Musam V-
raniam uocat: quia post septem uagat, quæ subiectæ sunt,

οὐκταυα stellifera sphaera superposita, proprio nomine coelum uocatur. Et ut ostenderet nonam esse & maximam quam conficit sonorum concors uniuersitas, adiecit, καλλιόπη θ' ἥδε προφερεσάτη ἐστὶν ἀπασάντων, ex nomine ostendens ipsam uocis dulcedinem nonam Musam uocari. Nam καλλιόπη optime uocis Graeca interpretatio est. Et ut ipsam esse, quae constet ex omnibus, prebuius indicaret: assignauit illi uniuersitatis uocabulum, uidelicet προφερεσάτη ἀπασάντων. Macrobius lib. 2. cap. 3. in somnium Scipionis.

ἑσπρας ὁμόφρονας, u. 60. Th. αἱ λογικαὶ ἐπιγῆμαι ἀλλήλαις ἐπικαινῶνται. Addit postea: ἀνκιδία θυμὸν ἐχέσας, ἤγαρ ἄλυπον. καὶ γὰρ τὸν περὶ λόγους ἀχολόμεον, ἀφρόντιστον εἶναι καὶ ἄλυπον. Interpres uetus, qui Musas aliter interpretatur quam Macrobius. Idem totam Theogoniam uult esse allegoricam naturalium rerum explicationem. μῦσαι, inquit, sic appellate sunt, ὡς ὁμῶς αἰεῖ δῶσαι. Vnum namq; concentum faciunt omnes, nec unquam separantur a se inuicem. Etsi enim unaquaelibet proprium quid habet, in singulis tamen omnes reliquas inuenire licet: ut in Astronomia Geometria, poesis, historia, & quamuis ex reliquis.

παρ' αὐτῆς χάριτες, u. 64. Th. ὅτι ὁ ἀγαθὸς ποιητὴς ὁ μόνον ἐστὶ πολυμαθὴς, καὶ διωατὸς λόγῳ, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ χάρις καὶ φωμύλος.

πανδώρα, u. 80. lib. 1. Varia est explicatio huius figmenti. Tzetzes intelligit artes, quae ab ingenio hu-

Momo sunt erute & exculta. Hesiodus uerò in Theogonia muliebre genus Pandora nomine interpretatur.

νόξ δ' ἐτίκει, u. 211. Th. Nox Parcas & Fatum peperit: quia in obscuro sunt fata.

φοῖβῳ τε χρυσοσίφανον, u. 136. Th. per Phœben intelligit aerem. Vocatur autem χρυσοσίφανος διὰ τὸ τὸ φῶς τῆς ἡλίου βαίνειν δι' αὐτῆς καὶ πρὸς ἡμᾶς διαπορθμύνειν, καὶ ὥσπερ τινὲ χρυσοῦ σφαιρῶν τῷ ἡλιακῷ δίσκῳ, καὶ ταῖς ἀκτῖσι λατρεῖν μεῖναι.

ὥταρ δ' ἀλεξάμενος, u. 89. lib. 1. Τεχες Chiliad. vi. bist. 87. de Pœnitentia filia Erinnethci:

τὸν γὰρ τὸν προβλότατον, καλῶν προμνησία,
παρὰ τὸ προμνησθῆναι, καὶ προσκοπᾶν πρὸ πάθος.
τὸν δὲ τὸν ὑπόβροχον τὸν μετὰ πάθος γόνυα,
ταμνησία λέγοντον. ἔπος καὶ θυγατέρα
θαμνὴ τέλιν μετὰ μέλαιαν, ἀπὸ τῶν συμβαινόντων.
ἀγὰρ ὁ προσκοπήσσει, μετὰ τὴν πάθος γόνυσι,
ἔχει μετὰ μέλαιαν, καὶ περιτλὴν τέλιν θλίψιν.

καὶ θάνατον, u. 212. Th. Mors nata ex nocte. Obre-
pit enim hominibus occultè & ignaris. Ibidem refert
Hesiodus, ex nocte natum Momum. Huic Deo mos est,
ipsum quidem nihil operis adere, sed aliorum Deorum
opera curiosis oculis contemplari, & si quid est omis-
sum aut perperam factum, id summa cum libertate car-
pere. Hinc prouerb. Momo satisfacere.

ἀπάτῳ τέπει, u. 224. Th. Fraus nata est ex nocte, ex
nocte item nata est contentio, & ex contentione men-
daciū.

dacium. Vt enim ueritatis splendor comes: ita mendacio comites tenebrae. Tandem obscuratur, tum et amat tenebras, quibus tueatur se.

ἄπ' ἧς αἰ πῦρ, u. 50. lib. 1. Prometheus serula ignem ē caelo deportauit, quo ad omnia artificia usus est: ideo Aeschylus ignem πᾶσι τέχνην appellauit. Horatius:

Audax Iapeti genus

Ignem fraude mala gentibus intulit.

Usus autem ignis omnia luxuriae instrumenta suppeditauit, et Pandora pixidem nobis dedit.

Διμήτηρ ἢ πλῆτορ ἐγένετο, u. 969. Th. Plutus natus est ē Cerere et Iasio: quia opes ē praediorum prouentu et ex agricolarum diligentia nascuntur. Est autem dictus Iasius ἀπὸ τῆς ἰασίδου, id est, medendo, quia Ceres medetur inopiae mortalium.

μνημοσύνη, u. 54. Th. Huc respiciens Afranius poeta, prudenter et lepidè sapientiam filiam esse usus et memoriae dixit. Quo argumento demonstrat, inquit Gellius lib. 13. cap. 8. qui sapiēs esse rerum humanarum uelit, non libris solis, neq; disciplinis rhetoricis dialecticisq; opus esse: sed oportere eum uersari quoq; exerceriq; in rebus cominus noscendis periclitandisq; caq; omnia acta et euenta firmiter meminisse: et perinde sapere et consulere ex ijs quae pericula ipsa rerum docuerunt, non quae libri tantum aut magistri per quasdam inanitates uerborum et imaginum tanquam mimmo aut insomnio delectauerint.

Χρόσι γε μὴν σάκκας, &c. u. 139. Sc. Scutum Herculis denotat totum genus humanum, & ea quæ accidunt in toto orbe terrarum. Est itaq; uelut speculum mundi.

ἄρ πλὺν καὶ χροὸ δούτα, u. 175. Th. Hinc Saturnus salifer fingitur, de quo Plutarchus lib. *Question. Rom.* Deus ille fructuum atq; agriculturæ præses creditur. Hoc enim falx designat, & non id quod Hesiodum imitatus dixit Antimachus.

ταρταρά τ' ὑπόρουτα, u. 119. Th. Per tartarum intelligit aerem, qui terram ambit, ἀπὸ τῷ ταράττειναι, à turbando. Allegorica sunt etiam reliqua principia, chaos, & ὄρος. Chaos quidam aquam esse dicunt: ὄρος autem ignem. Est enim cupiditas, inflatio quodam.

αἰνέαν δ' ἄρ' ἐτινῶν, u. 1008. Th. Aeneas ideo ab antiquis Veneris filius est appellatus, quòd forma excellens Veneris favore natus uisus est.

ἀφρογούαν, u. 196. Th. Venus fingitur nata esse ex mari, διὰ τὸ ὑγρὸν. ἢ γὰρ ἐπιθυμία ἐφ' ὑγρότατον γίνεταί, ὅθεν ἢ ὑγρὸς καλεῖται τὸς ἀνελγῆς αὐθρόπας.

χρυσὸν μὲν πρότινα, u. 109. lib. 1. Aurum illud nihil aliud significat, quàm naturales opes uirtutis atq; sapientie. Quomodo enim sine doctrinæ studio, quod tunc in illis hominibus non erat, sapientiam affecti sunt? Quasi uerò (respondet Orosius) ullo studio illis opus fuerit, qui nulla re impediabantur, quo minus ipsam naturam optimam magistram sequerentur.

ἄλλας δ' ὑρανὸν αὐτὰν ἔχα, u. 517. Th. Frater Pro-

methei Atlas, magnus fuisse dicitur Astrologus: unde occasione fabula inuenit, ut cum cælum portare confingeret: quamuis mons eius nomine nuncupetur, cuius altitudine potius cæli portatio in opinionem uolgi uenisse uideatur. August. de Ciuitate Dei lib. 18. cap. 8. Vitruuius allegoriam ita explicat lib. 6. cap. 10. Atlas historice formatur sustinens mundum, ideo quod is primum cursum solis et lune, siderumq; omnium ortus et occasus, mundi; uersationum rationes, uigore animi solertiaq; curauit hominibus tradendas: eaq; re à piætoribus et statuarijs deformatur, pro eo beneficio sustinens mundum, filieq; eius Atlantides (quas nos Vergillas, Græci autem Ἀτλαντίδες nominant) cum sideribus in mundo sunt dedicatae.

γείνατο δὲ αὐτὸν ἑνὶ δυνάμει μ. 129. Th. Cyclopes significant ὑπέρωρα: qui et Titanes, ἀπὸ τῶν τίτάνων ἢ τῶν ἡπείρου ἀνέμων βλάβας τοῖς ἀνθρώποις. ὑπὸ τῶν μὲν γὰρ οἰνίας καὶ ἀνιπῆρος, καὶ ἢ γὰρ χλίσται. Hæc Ioannes Diaconus, qui et reliqua quæcunq; sunt in Theogonia ἀπὸ ὁμοειδῶς explicauit. Illa uero in peculiarem potius libellum: referenda, quàm hoc loco describenda esse censemas: ideoq; nunc prætermittimus.

Æ N I G M A.

Plutarch. lib. de oracul. defectu: Hesiodus certis temporum conuersionibus mortem genijs obtingere censet, et tempus etiam sub inuolucro proponit, hæc sub Naidis persona loquens:

circa

ANNOTATIONES.

281

οἷα ται ζωει γενεας λατρυσα κορωνη
 ανδρων η βοαντων, ελαφος δε τε τετραποδωνος,
 τρεις δ' ελαφους ο κοραξ γαρασκεται. αυταρ ο φοινις
 εννέα της κορακας, δεικα δ' ημας της φοινικας,
 νυμφαι συ πλοναμοι λιβαρι διος αιγιόχοιο.

Quæsitum (inquit Camerarius) quàm longa illa sit
 ætas iuuentæ. Ac suere qui uellent esse annorum x x x.
 qui numerus annorum & Herodoto τὸν γενεὰν confi-
 cit, ut tres ætates centum annis constent. Alij seculum
 maluerunt, id est, annos centum et præterea octo. Nam
 hoc esse spaciū, quod hominis uita conficere possit,
 cuius dimidium esset LIII. numerus constitutus de
 unitate quasi mare & dyade uelut foemina: tum de pla-
 nis numeris primis duobus, 3 & 4. Deinde de quadra-
 tis totidem 4 & 9. Postremò de totidem cubis 8 & 27. 2
 qui & ad originem animi à Platone colligerentur. Sed 3
 hi legere in uersibus Hesiodi non ἠδώντων, sed γάρων- 4
 των. Maro, uel quisquis interpres fuit, explicauit rem, 9
 proposita hominis ætate annorum 92. his uersibus: 8
 Per bimos deciesq; nouem superexit in annos 27
 iusta senescentum quos implet uita uirorum. 54
 Hos nouies superat uiuendo garrula cornix,
 Et quater egreditur cornicis secula ceruus.
 Alipedem ceruum ter uincit coruus, & illum
 Multiplicat nouies Phoenix, reparabilis ales,
 Quam uos perpetuo decies præuertitis æuo
 Nymphæ Hamadryades, quarum longissima uita est.

Hi cobibent fines uiuacia sata animantium,
Cetera secreti nouit Deus arbiter cui.

Sed nimia quanta summa annorum de his exire prudentioribus uisum. Itaq; etatis nomine annum intellexere, ut esset uita longissima nympharum annorum nouies millium septingentorum et uiginti. Cum quibus si iam alias summas multiplicemus, quantum immensitatis exiturum sit, facile potes animaduertere. Hi autem etatem sic accepere, ut unum esse numerum et eadem uini dicimus: ipsum quod metimur, non quo metimur. Verum de his quisq; sentiat quod uoluerit.

πρὸς τὸ 10, u. 360. lib. 2.

Nunquam à quinq; fronde inter conuiuia Diuum
A' uiridi siccum cures abscindere ferro.

πρὸς τὸ 10 ἤγχι τῆς χειρὸς τῆς πρὸς τὸ δακτύλου ἔχεις, οἱ ὅσους δοῖναι. αὐτὸν ἤγχι τὸ ξυρτὸν, τῷ τῷ τὸ ἀπὸ τῷ ὄνυχος. ἀπὸ τῷ χλωρῷ, τῷ τῷ τῷ σαρκίᾳ. Præcipit rem diuinam obeundam esse, iam antè unguibus defectis, alijsq; id genus rebus procuratis, non ipsis sacrificijs adhibendam purgationem et excrementorum remotionem.

ἡμᾶς ἐν πλείῃς, ὅτι τ' ἰδρὺς σὺρὸν ἀμᾶται, u. 14. lib. 2. τῷ τῷ ἀρχομόν τῆς μεγάλης ἡμέρας κατὰ τὸ θίγας ἀκλονότι, ὅτι ὁ ἰδρὺς ἤγχι ὁ μύρμηξ ὁ ἰμπαρὸς σὺρὸν ἀμᾶται, ἀντὶ τῷ σῖτον συλλέγων ἀποθυσανέη. Moscorului. ὅταν ὁ ἰμπαρὸς αὐτὸς ὡς ὁ μύρμηξ θυσανέη ὁ ἰωψὺ σὺρὸν ἐν πλείῃς ἡμέρας ὑπὲρ τῶν τῶν

ἡλια, ἡλιας ἢ αὐγύς. ἡμαίος ἐν πλείν.) ἢ οὐ μεγάλη
ἡμέρα, ἢ ἀπὸ τῆς πλείους τῶν ἡμέρων. Ἰάρις δὲ νῦν ὁ
ἐμπειρος μύρμηξ, σωρὸς ἢ ὁ θησαυρὸς. Proclus.

ἡέρα ἰσάμενοι, μ. 253. lib. 1. τὸ ἡέρα οὐ διεδύναται ἀν-
λοῖ τὸ ἡμῖν ἀφανὲς εἶναι ἢ ἀοράτους ὡς ὁ ἀήρ. ἢ καὶ τὸ
τὰ σώματα αὐτῶν ἀέρια εἶναι κατὰ τὴν σύγκρισιν. τὸ ἢ
πάντα φοῖτῃ, τὸ τὰς κινήσεις αὐτῶν ὀξείας εἶναι, καὶ
τὰς ἰφορέσεις αὐτῶν δι' ὅλων διήκων, ὡς πρᾶττον, ὡς
φανταζόμεθα, ὡς διανοούμεθα. καὶ γὰρ αἱ αἰετοὶς χεῖ-
ται σχήμασι, ἢ δὲ θωμάσθων ὀξείως αὐτὰς ἐπιπορεύ-
σαι πανταχῇ ὅπως ποῦν ἀν' ἐθέλωσιν. Proclus.

ἡμόροκοιτος ἀνὴρ, μ. 223. lib. 2. De fure, qui noctu vi-
gilat ut furetur, interdum dormit. Eundem Plautus ho-
minem trium literarum nominavit.

τῆ ποδὶ βροτῷ, μ. 151. lib. 2. id est, seni in scipione ter-
tio pede innitenti. Desumptum ex enigmate Sphingis.

οὐ μακάρων νόσοισι, μ. 169. lib. 1. μακάρων νόσος
νῦν τὸν παρὰ δέσπον ἀντίκειται, ἔπει τὸ παρ' αὐτοῖς ἡ-
λύσιοι πεδίοι λεγόμενοι. παρὰ τὰ ἄλλα τυρᾶν τὰ
σώματα, ἢ παρὰ τὴν λύσιν τῶν κακῶν.

καὶ ὁ πόταν φόρεικος, μ. 189. lib. 1. Per φόρεικος
intelligunt nonnulli testitudinem, Latine dictam à poe-
tis domiportam: alij animalculum quoddam album, lo-
custe simile: alij quiddam uestra maius. Hoc certum est,
fuisse aliquod animalculum in illis locis notum et fre-
quens, quod illo tempore anni solebat pro uitando so-
lis estu petere plantas et virgulta. Garbitius.

ἐν ἄφρονος φθγῶν, u. 251. lib. 2. Ironica sunt ista *καὶ εἰθινα*. Vult enim dicere: Nō deseruerat patriam ideo, quia non posset ferre inuidiam propter diuitias, sed quia necessitas illum cogebat.

τῷ λεκορισάμῃν, u. 33. lib. 1. Non enim monet ut sit contentiosus: sed *εἰρωνικῶς* dicit, quod sciret non ociosum fore, si laboribus agriculturae esset deditus.

καὶ ὀλίγω ἀνῆρ, u. 261. lib. 2. τῶντιν χαίρειν ἔαρ τὴν μικρὰν ταῦρ. ὅστις ὁ ἄνθρωπος εἰρηναῖος κατ' εἰρωνείαν. Et postea: τὴν μικρὰν ταῦρ εἰς τὸ πλεονεξία ἀποφύγει, διὰ τὸ συντομοῦ, τὴν δὲ μεγάλῃ εἰς τὸ ἱμπερίεσθαι. ἀνῆρ ὃς τινὲς παρρησιασθῆναι παρίλαβον.

φρονῶς ἀφρονέος, u. 73. lib. 2. Ironice diuitem mentis appellat insipientem, qui habita ratione temporis iam praesentis, vult tandem fabricari currum, aliaq; instrumenta rustica: nec antea considerauit, quid illi faciendum fuisset. Τξεzes.

SARCASMVS.

ἡ δ' ἀπλοῦς σισαρχὴ εἴηται, u. 268. Sc. ἀπλοῦς τι μειδίασμα πάχυνσα, καὶ οἷον χαλκύνουσα ὑπὸ λαμπροσφαιρίας ἢ τῆς τῷ δόρυματος ρυτιδύσεως. De caligine ridente inter calamitates.

ἐκ δ' ἐγέλῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε, u. 59. lib. 1. Hec intelligenda sunt de risu Sardonio. Imitatur autem affectum hominis, qui potest sui contemptum iudicare. Nam qui sperat se facile puniturum sui contemptorem,

ANNOTATIONES. 285

ptorem, indignatur quidem quando cōtemnitur, ridet autem rursus ob spem ultionis. Moscopulus. Veteres risum Sardonium uocarunt, quoties aliquis despectū non solum ridet, sed etiam irridet, dictum ἀπὸ τῆς σαρδόνιας τοῦ χαῖλα, id est, à diducendo labia. Sarcasmus autem est in oratione Iouis: χαίρας πῦρ κλέψας, u. 55.

Δαμονίη, τί λήλασας; u. 205. lib. 1.

μή γέ τοι χαρμαῖα γάμη, u. 319. lib. 2. Ne iocus sum, quòd talem uxorem duxeris.

MIMESIS.

βοῦ δὸς λαὶ ἀμαξάν, u. 71. lib. 2.

ἐν αἰεὶ θῆρος ἰοσάτω; ποιᾷθι λαλιάς, u. 121. lib. 2.

παρά δ' ὄβρυα βοέσιν, u. 72. lib. 2. Ὁ πῶς αἰδοῦμαι ἀμαξάν, u. 73. eodem libro.

HYPERBOLE.

ὁ δ' ὄγχι νόμῳ ἐπέστω, u. 212. Sc. Cogitatio multo melior uolatu.

παῖσα ἢ μυρμιδόνων, u. 380. Sc. Extollit clamorem ad urbes desitas à pugna. Herculis et Cygni.

πιδόθεα δ' ἐτινάσσῃο μακρὸς ὀλυμπος, u. 689. Tb.

φανὶ δ' ἀμφοτέρων ἵκετ' ἕρανὸν ἀγέροντα, u. 685. Tb.

τίσας οὐρανὸν ὑπὸ γῆς, ὅσον ἕρανός ἐστιν ἀπὸ γαίης, u. 710. Tb. Dicit tantum esse spaciū à superficie terre ad tartarum, quantum est à cœlo ad terre superficiem. Quòd si uerò tartarus ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ sumatur pro ære, iam

re, iam non amplius erit hyperbole.

P A R O E M I A E.

πολυδαίδαλον ἰγὺρ, μ. 64. lib. 1. ὃ καλὸν ἔργον ἀαλίδην, u. 574. Tb. Dædalcum pro insigni opere factum. Talia sunt Dædali machæta, δαυδαίλων ὀνόμας, id est, elaboratus clypeus.

σῆνος παναίολον, u. 179. Sc. Herculis clypeus. Pro uerbij loco utitur Iustinianus in hexasticho Digesti præposito, οἷα τις ἑρακλῆϊ παναίολον ἀπέδεκτο. Dicitur autem de re pulcherrima, ὃ uarijs ornamentis insigni.

ὅτ' ὡς ἐκόνει' ἐπὶ δ' αὖτο, u. 222. Sc. Hinc proverb. Celer ut mens uel ala. Desumptum tamen potius ex Hom. Odyss. v.

τῶν νείεσσι κῆραι, ὡς αὖτ' ἐπὶ δ' αὖτο.

His naues celeres ut mens, utq; ala feruntur. Ad omnia, quæ pernecitate insigni celeritateq; ualent, trahere possumus.

χέρσιν ἀν' ἑοισιν, u. 343. lib. 2. Illotis manibus, id est, irreuerenter atq; imparatè. Translatum à sacrorum puritate. Contrarium est, χεῖρας νεφέμονες, u. 557. eodem libro.

ὄβριτος πείλεις λαὸν ἀτάσθαλος, u. 996. Tb. Alter Pelias. Potest in principem subditis grauem ὃ iniquum, aut prætorem uiolentum aptè torqueri.

ἑφ' ἑνὶ στίχῳ τοῦτο ἰσχυρὸς ἐργάτης, u. 302. lib. 1. Ignis fucis non dispar deside uita. Fuci, ἑφ' ἑνὶ στίχῳ, appellatur

latur homines ignavi, qui cum nihil egregium per se prestare possint, alienis tamen laboribus insidiantur, saltemq; in messem iniiciunt, cuius ipsi sementem non fecerunt. Sunt qui à verbo παρῆμαι deducunt, quod apum mellificia absument.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Δρυὸς ἢ περὶ Πίτρου, κ. 15. Th. ὅταν τις καὶ τινὸς αὐτὸν κατισάγοιτος πρὸς ἄλλου λέγῃ, ὅδε ταῦτα ἄφῃς, ἄλλοις χρεῖται.

πρὸς μὲν, ποικίλου, αἰολόμου, ἀμαρτίνου τ' ἐπὶ πρὸς, κ. 51. Th. Prometheus significat hominem prudentem, qui illud observat: Quidquid agis, prudenter agas, & respice finem. Epimetheus hominem deliberrantem post factum, id est, temerarium & incautum.

χρῆμα γένος, κ. 109. lib. 1. Ex hoc genere aureo omnes dicimus homines, quotquot aliquid utile in vita sunt operati. Additur postea: οἱ δὲ ἐπὶ πρὸς ἵσαν, κ. 111. Quicumq; prudenter vivunt, Saturninam habent politiam. Saturnus enim Græcis πρὸς est largitor vite intelligentis, λόγος δὲ τῷ νόῳ, uel potius νορὸς νόῳ, id est, sincerus animus. Nam τὸ νορὸν significat τὸ καθαρόν. Proclus. Hinc suum proverbium accepit H. Iunius, Saturnia vita: pro beata & luxu exotici doliq; ignara: qualis aureo seculo tribuitur.

ἐν μελίῳ, κ. 144. lib. 1. ἄγρῳ ἀνόντου γένος καὶ ἀνόντου.

ἐν πρὸς γένος, κ. 167. lib. 1. Simile illi: ἐν ἰχθυῳ γένος. Hoc uti possumus, cum locum vehementer semotum

motum intelligi uolumus.

ἀνὲρ ἀτόρ δαλῆς, u. 323. lib. 2. Vrit sine face, id est clā, etiamsi foris nihil apparet. Plutarchus subinde usurpat. Transfertur ad auaritiam, ambitionem, inuidiam, amorem obscenum, aliaq; animi uitia, quibus obnoxii torquentur et contabescunt.

βίη ἥρακλιδέη, u. 115. Sc. et passim alibi. Simile illi quod est apud Horatium 2. 12. Herculis manus. Porro Hercules nomen commune quoddam epitheton est uirorum fortium, poetæq; ex multis fortitudine præstantibus unum quoddam exemplum consinxerunt.

λέχαι, u. 111. lib. 2. loca ubi ociosi desident garrientes quiduis, atq; ubi loquacitate temulenti penè redduntur: ut constringunt, balnea, et hodie in edibus magnatum proiecturæ uestibulorum. Vocantur eadem et δόιναι συμπόσια. Iunius.

ἐν δὲ ἀγγέωρ ἐλάσσειας, u. 93. lib. 2. Admonet (inquit Iunius) doliorum esse satagendum ne intus nidulentur araneæ. Prouerbiali itaq; specie dicemus ἡν' ἀράχνια ἔχει, id est, araneis abundare, quidquid incultū desertumq; iacet. Transfertur appositè ad ingeniorum culturam, aut ad interpretum oscitantiam supinam, qui difficilioribus authorum locis altum agunt silentium, et squalorem quendam conciliant: et Nonius Marcellus et Varro corruptis tot locis descriptorum incuria, passim ἡν' ἀράχνια ἔχουσι.

βριάριος τις, u. 149. Th. Briareus gigas fuit, cui cen-

tum brachia & manus fuisse dicit Hesiodus, seuissimus & immanis pyrata. Hinc proverbium: Briarei manus iniicere, hoc est, furaces & uiolentas. Et qui iniustam opulentiam colligunt, & facultatibus præda & rapinis partis ditantur, dici possunt Briarei manus iniicere. Nazianzenus.

τρεῖς παῖδες μεγάλοι, u. 148. Th. Hinc Gigantes celebrati sunt proverbio, de hominibus magnis & splendidis, ac quadam authoritate magnifica præditis, qui omnem corrumpunt disciplinam, & uiribus opprimunt Rempub. atq; Ecclesiam. Est & alia forma proverbij, γιγάντωρ βίος, de uita sceleribus & flagitijs obruta, in qua turpe habebatur non esse turpem. Armati incedebant domi forisq; unde u. 186. τούχεισι λαμπρόμενοι dicuntur. Similes Gigantibus fuerunt Cambyses, Domitianus, Iulianus.

κύκλωπας ὑπὲρβιον ἦτορ ἔχοντα, u. 139. Th. De Cyclopibus plura scribit Homerus Odyss. lib. 9. sub persona Polyphemi. Ex quibus desumptum proverb. Cyclopica uita, pro uita uehementer effera ac barbara, que neq; legibus, neq; disciplina ciuili constat, neque religione decorum gubernatur. Ita Cyclopes fuerunt Candaules Lydus, Heliogabalus Romanus, Venceslaus Boemus. Iunius κυκλώπειον βίον accommodat ad beatam & nullius rei indigam uitam, in qua significatione accepit & Eustathius, item Strabo & Dion Chrysostomus.

θείοις, u. 128. Sc. Hominem omnibus numeris consummatum, mortalem Deum uocatum fuisse, & Græci θείον ἀνδρα, θεῶν ἰκελόν, θεοείδεα, ισόθεον, καὶ ἰσάμιον, diuinum uirum, Deo similem, diuina specie, Deo parem, & admodum diuinum, scribunt Quintil. Aristot. Hom. Hesiod. Contrā infelicem uocat Cicero ex astris lapsum. Erasmus. Plato in Menone scribit, Lacones, si quem laudarent uirum bonum, dicere solitos esse: θάνε ὁ τὸς ἀνὴρ.

τιτῶας, u. 207. Th. & τιτῶές τε θεοί, u. 630. Th. Titanum uox familiaris atq; frequens & apud Græcos & apud Latinos est, pro his qui iusiurandum fidemq; uiolant, ac deniq; non solum magistratibus aduersantur, sed Deos ipsos negligunt, homines seui, immaniq; ingenio.

μήτι ἐφ' ἑομόνῃ κρώσῃ, u. 365. lib. 2. Iohannes Diaconus Theogoniæ interpretes prouerbij loco utitur, ἡ καὶ ἐπικρώσῃ λακέρυα κορώνη, γλῶσσαι πονηρὰ τῆς καὶ λοιδόρου ἢ λόγου ἡμῶν ὡς ἀτόρματινον αἰτιωμόν.

γούος σιδήρεον, u. 174. lib. 1. Ferreus non tantum pro duro & imperito, sed & impudente & fronte uacuo ponitur.

τεκνίφαλον γερωνῖα, u. 288. Th. Triceps Geryon (ait Cognatus) esse prouerbium in eos qui sunt moribus effratis & indomitis.

ἰαπετός, u. 507. Th. Iapetus Cæli & Terra filius fuit, gigas potēs & proterui ingenij, magisq; filiorum quam

quàm sua uirtute clarus. Pro deliro apud Aristophanem ponitur, citante Suida: Neq; acceptarum plagarum memor, ob etatem, quæ te ab infantia nutrijt & educauit, lapetum me uocabis.

FIGURÆ GRAM-
MATICÆ.

ΠΡΟΞΘΕΣΙΣ.

Παια πασιμ apud authorem pro αἰα Tzeze.

διαύδισα, u. 13. lib. 1. pro δισα.

ἴλω, u. 11. lib. 1. & πασιμ, ἀντὶ τῷ ἴλῳ.

ἰόντα, u. 44. lib. 1. & alibi, ἀντὶ τῷ ὄντα.

ἰξιδῶσα, u. 216. lib. 1. ἀντὶ τῷ ἰλδῶσα. Eadem προ-

δοιμ facit Tzezes in uerbo καταφράσις: ut κατα abundet.

λεπορισάμενος, u. 33. lib. 1. pro λορισάμενος. Poete enim uel auellunt uel preponunt augmentum pro arbitrio.

πάγκασον, u. 49. lib. 3. ἀντὶ τῷ καὶ ὄν.

ANADIPLOSIS.

ἐτῖζαίνετο, u. 229. Sc. τένω τὸ ἱεραπλῶ. Hinc τῖζαίνω κατ' ἀναδίπλωσιν, quod idem significat: id est, extendo: ut & u. 109. Th. ubi causam nominis Titanum exponit. Eadem est ἀναδίπλωσις in dictione ἀλάληται, quæ deriuatur ἀπὸ τῷ ἀλῶ, ἄλημι, ἄλνμαι, presentī πασινο Acolico, ut ἀλῆμαι & ἀνέχνημι: & per ana-

diplotin ἀλλήλῃμαι. Hinc per systolen Aeolicam ἀλλάμαι.

ἀγαγῶν, μ. 164. lib. 1. pro ἄγων. uide anadiplotin in uoce ἀρᾱρῶ sub Systole.

βίβας, μ. 327. Sc. pro βας Ionicè, ἀπὸ τῷ βίβημι.

ἐτήτυμα pro ἔτυμα, μ. 10. lib. 1.

ἠλήλαυτο, μ. 143. Sc. ἀβ ἰλάω ἰλῶ τὸ ἰλαύνω, ἰλάσω, ἠλαπα, ἠλαμαι, ἠλάμλου, ἠλαυτο, καὶ ἀττικῶς ἠλέλαυτο.

μέμαρπον, μ. 245. Sc. μαρπῶ τὸ λατλαμβαίνω. Fut. μαρψῶ. Indefin. ἐμαρψα. Indefinitum 2. ἐμαρπον. Et Ionicè λατ ἀναδιπλωσιμ ἐμέμαρπον, sphaerensis μέμαρπον in tertia plurali.

τάρταρον, μ. 255. Sc. ἀπὸ τῷ τείρω τὸ λαμαίω. Indefinit. 2. ἔταρον. Hinc τάρος fit. Et per anadiplotin τάρταρος: ut in alijs quoq; uocibus, ἄτηρον ἀταρτήρον, δάπτω διαρδιάπτω.

τιθαλῆαι, μ. 276. Sc. ἀ θάλλω, θαλῶ, τίθαλλα, τίθυλλα, τιθυλῶς. Idem esse usitatum in praeteritis aliorum uerborum, Et uerbis in μι, notum est ex Grammatica.

E C T A S I S.

Productio literæ.

ἱρονίωμ, μ. 229. lib. 1. Producitur in medio, quod corripendum fuerat.

παντί μοῦε ἀσέδωμ, διὰ ᾧ μέγα σάκος ἄμφα, μ. 364. Sc. Hic σάκος ponitur priore longa, ut Et μ. 117 Et 461. cum tamen alibi soleat Hesiodus portas alios in corripienda illa syllaba sequi.

Muta-

Mutationes literæ sunt creberrimæ:
exempla quædam adij-
ciemus.

ἡλάωντο, u. 143. Sc. ἐλάω, ἐλῶ τὸ ἐλαύνω. fut. ἐλά-
σω. præterit. ἤλανα. παρ. ἤλαμαι. plusquamperf. ἡλά-
μεν. tertia plural. ἤλαντο, ἔν Atticè ἡλάαντο. Opor-
tebat autem esse ἐλάαντο. Sed Attica quæ à breui inci-
piunt in præterito, producuntur (quod tempus attinet)
in plusquamperfecto.

κρηῖθον, u. 7. Sc. ἀπὸ τῆ κρῆς κρατὸς γίνεται κρη-
θον: ἔν conuersione literæ α in κ, κρηῖθον.

πόλιος, u. 285. Sc. ἀντὶ τῆ πόλεος.

πολεμῆα, u. 238. Sc. πολέμεον ἢ ἱπποτικῶς, ἢ δια-
λῶσαι πολεμῆιον, καὶ ἐκτάσαι πολεμῆιον.

πρεσβῆς, u. 245. Sc. pro πρεσβῆς, ἀ πρεσβυς πρεσ-
βως.

πλάκ μόν, pro πλέκ, ἀ πλέος, u. 101. lib. 1.

ὦνῃ pro ὄνῃ, u. 339. lib. 1. propter uersum o in ω mu-
tatum est: ut aliorum iuues rem familiarem.

EPECTASIS SIVE EPEN-
thesis.

δύμενοι, u. 196. Sc. δῦμι, ἐδλω, δὺς, διόντος, διύαι:
hinc δύμενοι.

ἐγαλταί, u. 288. Sc. pro ἐγαλται, ἀπὸ τῆ γέλλω τὸ
λωσμιῷ, tertia persona pluralis præteriti passiui.

ζῶσινον pro ζῶον, u. 132. lib. 1. ιον interpositum Io-
ε.

θυλυτῶράων, μ. 10. Sc. pro θυλυτῶρων; αἰολικῶς.

ἦσαν, μ. 170. Sc. ἦω τὸ πορσύνομαι. ἦσω. Fut. εἶσα.

Αοτ. ἦσαν tert. plur. Hinc ἐπρὸν θῆσαι ἦσαν. Potest ὧ ex ἦσαν fieri κατὰ διάλυσις ἦσαν, ὧ mutatione litterae i in e ἦσαν.

πολίεσσι pro πολέσι, μ. 119. lib. 1. Tale est χείρεσι pro χόρσι: ὧ similia passim.

σθεννυμένάων pro σθεννυμόων, μ. 208. lib. 2. Eiusmodi fuit supra θυλυτῶρων.

τελέθωσι, μ. 179. lib. 1. Est enim à τελεῶ τὸ ποιῶ καὶ τὸ ὑπάρχω. Hinc est τελέθω; ut à νέμω νεμέθω; φλέγω, φλεγέθω; θάλλω, θαλέθω. Eiusmodi est illud, ἀποφθινύθωσι, μ. 240. lib. 1. ἀπὸ τῆ φθίνω, φθινύθω. Τεχες αὖτ ἐς Atticum.

D I A E R E S I S.

δαίδωρ, μ. 275. Sc. ἀντὶ τῆ δαίδωρ. Est autem ἀπὸ τῆ δαίω τὸ καίω. Hinc δαῖς καὶ δαῖς.

Διμῶς, μ. 48. lib. 2. pro Διμῶς. Possit hoc ipsum etiam ad epenthesin referri.

κυνόμοιο, μ. 164. lib. 1. ἀντὶ τῆ κυνόμοιο.

λερονίδει, μ. 71. lib. 1. ἀντὶ τῆ λερονίδει.

μηχανάται, μ. 139. lib. 1. ἀντὶ τῆ μηχανάται. Sed diacresis haec non tam figurata, quàm propria ὧ simplex.

οἶσσι, μ. 130. Sc. οἶσσις ἐτυμολογᾶται ἀπὸ τῆ οἶω, τὸ κομίζω, κατὰ διάλυσις: ὡς ὅτι καὶ ἰὸς τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆ ἴμμι τὸ πέμπω.

παῖς, u. 50. lib. 1. ἀντὶ τῆ παῖς,

πολέμοιο τέ, u. 23. Sc. ὕμν πολέμῳ. Quando diu-
duatur genitiui, tum habent diphthongos. & solet mu-
tari in oo. Itaq; pro πολέμῳ dicendum erat πολέμοο:
inde per parenthesin πολέμοιο.

PARENTHESIS.

ἀγχοιώτας, u. 39. Sc. ἀπὸ τῆ ἀγῶ, ἀγχοιώτης, ὅ πα-
ρρηθείσαι τῇ ἀγχοιώτης.

μόνον, u. 11. lib. 1. pro μόνον. Reperitur et u. 143. Th.
ἢ alibi passim. Ita νόσω pro νόσω, u. 92. lib. 1.

λαυαῖαις, u. 184. lib. 1. pro λαταῖαις, fregeris, Aeo-
licé. Nam Aeoles, si fuerit post alpha uocalis aliqua,
tum u adijciūt: ut exempli gratia, ἀνὲρ αὐτῆς, αἰὼς αὐτῆς.
ἀάτλω, siue damnum, siue inexplabilem significet, αὐα-
τλω, ἢ similia. Si uerò intercedat aliqua consonans,
iam non amplius id accidet. In ijs uerò uerbis, in quibus
consonantes post uocalē ponuntur, geminantur aut ipse
cedemq; consonantes, (hic est διπλασιασμός)
aut simpliciter consonantes (hæc est παρέμψω-
σις). Abijciūt autem etiam literam γ ex ijs uerbis quæ
desinunt in υξ, φάρυξ ἢ φόρμυξ dicentes, ἢ alia sex-
centa. (Hæc est ἐκθλψις). χοισὸς per diphthon-
gum scribunt: ἢ per η scribitur illud ἑόντη ἢ similia
uerba subiunctiui modi, ἢ πάρηα ἢ similia, item
infinitiui omnes, ἢ alia sexcenta (hæc est μέσ-
ληψις.) Hæc Tzetzes uno loco.

ὕμνευσαι, μ. 2. lib. 1. pro ὕμνευσαι.

DIPLASIASMVS.

ἐννέπτε, μ. 2. lib. 1. pro ἐνέπτε.

ἐννοσιγάιος, μ. 104. Sc. ἀντὶ τῆ ἐννοσίγαυος. Abundat alterum ⁊ propter uersum αἰολικῶς.

ὄρεβροννῆ, μ. 17. lib. 1. Aeolicè per duplex ⁊ scribitur. Τρεzes.

ἑοσιαι, μ. 208. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἑση.

μείσω ἐπίνετο, μ. 143. Th.

φιλομμειδῆς, μ. 989. Th.

ὅττε τῶχιθα, μ. 21. Sc. ἀντὶ τῆ ὅτι.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Διάττορος, epitheton Mercurij: ὁ μεγάλεφρος. Redundat in hac uoce littera λ, ut ἔφ in uoce ἀλυττοπίδην. Est enim ἀπὸ τῆ διαττορον, quod dicitur de uoce sonora ἔφ ualida: ut altera uox ἀπὸ τῆ ἀλυτες καὶ τῆ πίδην.

Διαμφορές, μ. 234. lib. 1. ἀντὶ τῆ διαπορές, ἀδὲ ἔφ πέραις.

ἱξε, μ. 32. Sc. ἵκω τὸ ὄρχομαι: παρ. est ἱκομαι. Hinc ἱκόμην, ἱκῆς, ἱκίτο: ἔφ per apocopen (quauis interpres dicat esse συγνωπλήν) ἱκί, ἔφ adiectione Aeolica littera σ ἱξε.

ἡγλῶ, μ. 50. Sc. Thema est εἰμί, λῶ, ἥτλῶ, tertia dualis: hinc adiectione litterae σ ἡγλῶ.

πολέμοιο, μ. 638. Th.

πολεμίζαν, μ. 358. Sc. pro πολεμίζαν.

PARAGOGÉ, QVÆ ET PRO-

αἰνῶσις καὶ παραρρέλησις.

αἰνῶσις, u. 301. lib. 2. αἰνῶ, ὅ per paralogen Atticam
αἰνῶσις. Tzetzes.

ἀναιδέηφι, u. 357. lib. 1. pro ἀναιδέη. Tale est ἐρί-
φι, u. 214. lib. 1. pro ἐρίφῃ. Interpretes aiunt esse lo-
nicum.

βύλην, u. 265. lib. 2. pro βύλη.

εἰδα, u. 312. lib. 1. ἀντὶ τῆ εἰδα adiectitium est, com-
plendi uersus gratia appositum. Tale est ἰδα, u. 119. Sc.
pro ἴς, ab εἰμὶ subiunctiuus. Eiusmodi est ὅ οἰδα, u.
35. Sc. ab εἶδω τὸ γινώσκω. F. εἶσω. Med. præ. οἰδα οἰ-
δας: hinc figuratè οἰδαδα, ὅ per syncopen οἰδα.

τυὼν, u. 10. lib. 1. Doricum. Diores enim τυὼν pro οὐ
dicunt, ὅ γὰρ pro ἰγὰ, ὅ similia.

ΕΦΕΛΚΥΣΙΣ.

ἄτησις pro ἀταῖς, u. 214. lib. 1. Talia sunt σπολιῖσις
pro σπολιάς, u. 217. δίκησις pro διηαῖς, u. 218. ὅ sex-
centa alia.

ἴσις, u. 47. lib. 1. ἀντὶ τῆ αἴς.

ἴσις, u. 292. lib. 1. pro ἴ.

Illud quoque passim obseruatur, expletiuas particu-
las uocali subsequente literam ἐφελκυστικὴν recipere,
consonante autem superueniente non amplius.

ΑΦΑΕΡΕΣΙΣ.

βίβαν pro ἐβίβαν, u. 152. lib. 1. Hec apheresis aug-
menti, ut ὅ prosthesis poetis usitatissima. Talia sunt,
t s ῥωσι,

motum intelligi uolumus.

ἀνὰ τὸ πρὸς δαλῶ, u. 323. lib. 2. Vrit sine face, id est clā, etiam si foris nihil apparet. Plutarchus subinde usurpat. Transfertur ad auaritiam, ambitionem, inuidiam, amorem obscenum, aliaq; animi uitia, quibus obnoxii torquentur & contabescunt.

βίη ἡρακλεείη, u. 115. Sc. & passim alibi. Simile illi quod est apud Horatium 2. 12. Herculis manus. Porro Hercules nomen commune quoddam epitheton est utrorum fortium, poetaq; ex multis fortitudine præstantibus unum quoddam exemplum confinxerunt.

λέγαι, u. 111. lib. 2. loca ubi ociosi desident garrientes quiduis, atq; ubi loquacitate temulenti penè reduntur: ut constrictæ sunt, balnea, & hodie in edibus magnatum proiecturæ uestibulorum. Vocantur eadem & δόιναι συμπόσια. Iunius.

ἐν δὲ ἀγγέων ἰλάσεαι, u. 93. lib. 2. Admonet (inquit Iunius) doliorum esse satagendum ne intus nidulentur araneæ. Prouerbiali itaq; specie dicemus ἡν' ἀράχνια ἔχειν, id est, arraneis abundare, quidquid incultis desertumq; iacet. Transfertur appositè ad ingeniorum culturam, aut ad interpretum oscitantiam supinam, qui difficilioribus authorum locis altum agunt silentium, & squalorem quendam conciliant: & Nonius Marcellus & Varro corruptis tot locis descriptorum incuria, passim ἡν' ἀράχνια ἔχουσι.

βριαρέως τε, u. 149. Th. Briareus gigas fuit, cui cen-

tum brachia & manus fuisse dicit Hesiodus, seuissimus & immanis pyrata. Hinc prouerbium: Briarei manus iniicere, hoc est, furaces & uiolentas. Et qui iniustam opulentiam colligunt, & facultatibus præda & rapinis partis ditantur, dici possunt Briarei manus iniicere. Nazianzenus.

τρεῖς παῖδες μεγάλοι, u. 148. Th. Hinc Gigantes celebrati sunt prouerbio, de hominibus magnis & splendidis, ac quadam authoritate magnifica præditis, qui omnem corrumpunt disciplinam, & uiribus opprimunt Rempub. atq; Ecclesiam. Est & alia forma prouerbij, γυῖόντων βίος, de uita sceleribus & flagitijs obruta, in qua turpe habebatur non esse turpem. Armati incedebant domi forisq; unde u. 186. τὸν χεῖρα λαμπόμενοι dicuntur. Similes Gigantibus fuerunt Cambyfes, Domitianus, Iulianus.

κύκλωπας ὑπέρβιον ἢ τορ ἐχοντα, u. 139. Th. De Cyclopibus plura scribit Homerus Odyss. lib. 9. sub persona Polyphemi. Ex quibus desumptum prouerb. Cyclopica uita, pro uita uehementer effera ac barbara, que neq; legibus, neq; disciplina civili constat, neque religione deorum gubernatur. Ita Cyclopes fuerunt Candaules Lydiæ, Heliogabalus Romanus, Venceslaus Boemus. Iunius κύκλωπτον βίον accommodat ad beatam & nullius rei indigam uitam, in qua significatio accepit & Eustathius, item Strabo & Dion Chrysostomus.

θείois, u. 138. Sc. Hominem omnibus numeris consummatum, mortalem Deum uocatum fuisse, & Græcè θεῖον ἀνδρα, θεῶν ἰκελον, θεοείδεα, ἰσόθεον, καὶ ἰσάθειον, diuinum uirum, Deo similem, diuina specie, Deo parem, & admodum diuinum, scribunt Quintil. Aristot. Hom. Hesiod. Contrà infelicem uocat Cicero ex astris lapsum. Erasmus. Plato in Menone scribit, Lacones, si quem laudarent uirum bonum, dicere solitos esse: θεῖος ὁ ἀνὴρ.

τιτῶας, u. 207. Th. & τιτῶες τε θεοί, u. 630. Th. Titanum uox familiaris atq; frequens & apud Græcos & apud Latinos est, pro his qui iurandum fidemq; uiolant, ac deniq; non solum magistratibus aduersantur, sed Deos ipsos negligunt, homines seui, immaniq; ingenio.

μήτι ἐφεσμονήν κρύψῃ, u. 365. lib. 2. Iohannes Diaconus Theogoniæ interpretes prouerbij loco utitur, ἵνα ἢ μὴ ἐπικρύψῃ λακέρυα κορώνη, γλῶσσα πονηρά τις καὶ λοιδόρος ἢ λόγος ἡμῶν ὡς ἀτόρματις οὐ αἰτιωμένη.

γούος σιδήρεον, u. 174. lib. 1. Ferreus non tantum pro duro & imperito, sed & impudens & frontis nacio ponitur.

τεκνίφαλον γηρυονῖα, u. 288. Th. Triceps Geryon (ait Cognatus) esse prouerbum in eos qui sunt moribus efferatis & indomitis.

ἰαπετός, u. 507. Th. Iapetus Cæli & Terræ filius fuit, gigas potēs & proterui ingenij, magisq; filiorum quam

quàm sua uirtute clarus. Pro deliro apud Aristophanem ponitur, citante Suida: Neq; acceptarum plagarum memor, ob etatem, quæ te ab infantia nutrijt educauit, Iapetum me uocabis.

FIGURÆ GRAM-
MATICÆ.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Γαῖα passim apud authorem pro αῖα Tzeze.
διαύδιχα, u. 13. lib. 1. pro διχα.
ἴλω, u. 11. lib. 1. et passim, ἀντὶ τῆ λῷ.
ἰόντα, u. 44. lib. 1. et alibi, ἀντὶ τῆ ὄντα.
ἰξελθῶσα, u. 216. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἰλθῶσα. Eandem πρό-
σις facit Tzezes in uerbo καταγράφειν: ut κατα
abundet.

κακορίαςμνος, u. 33. lib. 1. pro κορίαςμνος. Poe-
te enim uel auellunt uel preponunt augmentum pro
arbitrio.

παύκακον, u. 49. lib. 3. ἀντὶ τῆ κακόν.

ANADIPLOSIS.

ἔτι τῶν το, u. 229. Sc. τένω τὸ ἱεπλῶ. Hinc τι τῶν
κατ' ἀναδιπλωσιν, quod idem significat: id est, exten-
do: ut et u. 109. Tb. ubi causam nominis Titanum ex-
ponit. Eadem est ἀναδιπλωσις in dictione ἀλάληται,
quæ derivatur ἀπὸ τῆ ἀλῶ, ἄλημι, ἄλῃμαι, presentī
passiuo Acolico, ut ἀλῃμαι et ἀνέχῃμαι: et per ana-
diplosin

diplosin ἀλλήλῃμαι. Hinc per systolen Aeolicam ἀλλήλῃμαι.

ἀγαγῶμ, u. 164. lib. 1. pro ἄγωμ. uide anadiplosin in uoce ἀραρῦα sub Systole.

βιβαῖς, u. 323. Sc. pro βὰς Ionicè, ἀπὸ τῆ βίβημι.

ἐτήτυμα pro ἔτυμα, u. 10. lib. 1.

ἡλῆλαυτο, u. 143. Sc. ab ἡλῶ ἡλῶ τὸ ἡλῶνω, ἡλῶσω, ἡλῶνα, ἡλῶμαι, ἡλῶμεν, ἡλῶτο, καὶ ἀττικῶς ἡλῆλαυτο.

μέμαρπον, u. 245. Sc. μαρπῶ τὸ λατλαμβαίνω. Fut. μαρπῶ. Indefin. ἔμαρψα. Indefinitum 2. ἔμαρπον: ἔ Ionicè λατ' ἀναδιπλωσιν ἐμέμαρπον, ἀpherefsis μέμαρπον in tertia plurali.

ταρταρον, u. 255. Sc. ἀπὸ τῆ τέρω τὸ δαμάζω. Indefinit. 2. ἔταρον. Hinc ταρος fit: ἔ per anadiplosin ταρταρος: ut in alijs quorū uocibus, ἄτηρον ἀταρτηρόν, δάπην δαρδάπην.

τεθαλῦαι, u. 276. Sc. à θάλλω, θαλῶ, τέθαλνα, τέθναλα, τιθελῶς. Idem esse usitatum in præteritis aliorum uerborum, ἔ uerbis in μι, notum est ex Grammatica.

E C T A S I S.

Productio literæ.

ῥοσόνιωμ, u. 229. lib. 1. Producitur in medio, quod corripendum fuerat.

παντί μόνει πόνδωμ, διὰ τὴν μέγα σάκος ἀΐαξα, u. 364. Sc. Hic σάκος ponitur priore longa, ut ἔ u. 217 ἔ 461. cum tamen alibi soleat Hesiodus poetas alios in corripienda illa syllaba sequi.

Muta-

Mutationes literæ sunt creberrimæ:
exempla quædam adij-
ciemus.

ἡλάλουντο, u. 143. Sc. ἐλάω, ἐλῶ τὸ ἐλαύνω. fut. ἐλά-
σω. præterit. ἡλάκα. παß. ἡλάμαι. plusquamperf. ἡλά-
μην. tertia plural. ἡλάντο, ὅτ Atticè ἡλίκλυντο. Opor-
tebat autem esse ἐλίκλυντο. Sed Attica quæ à breui inci-
piunt in præterito, producuntur (quod tempus attinet)
in plusquamperfecto.

πρῆθον, u. 7. Sc. ἀπὸ τῆ πρᾶς κρατὸς γίνεται λιγᾶ-
θον. ὅτ conuersione literæ α in η, λιγῆθον.

πόλεος, u. 285. Sc. ἀπὸ τῆ πόλεος.

πολεμῆα, u. 238. Sc. πολέμειον ἢ λιητικῶς, ἢ δια-
λῶσα πολεμῆιον, ἢ ἐκτάσει πολεμῆιον.

πρῆσθεις, u. 245. Sc. pro πρῆσθεις, ἀ πρῆσθεις πρῆσ-
θεις.

πλάιν μοι, pro πλέκ, ἀ πλέος, u. 101. lib. 1.

ὦν pro ὄν, u. 339. lib. 1. propter uersum ο in ω mu-
tatum est: ut aliorum iuues rem familiarem.

EPECTASIS SIVE EPEN- thesis.

δύμοναι, u. 196. Sc. δῦμι, ἐδυν, δὺς, δυνῶτος, δυνῶναι:
hic δύμοναι.

ἰγάλαται, u. 288. Sc. pro ἰγάλλεται, ἀπὸ τῆ γέλλω τὸ
ἰωμῶ, tertia persona pluralis præteriti passiui.

ἰώονον pro ἰῶον, u. 132. lib. 1. ιον interpositum Io-
ῖ.

θυλυτῶράωρ, μ. 10. Sc. pro θυλυτῶρων: αἰολικῶς.

ἦσαν, μ. 170. Sc. εἰω τὸ πορσύνομαι. ἦσω. Fut. εἶσα.

Aor. ἦσαν tert. plur. Hinc ἐπενθίσαι ἦσαν. Potest ὧ ex ἦσαν fieri κατὰ διάλυσις ἦσαν, ὧ mutatione litterae in u ἦσαν.

πολίεσσι pro πολέσι, μ. 119. lib. 1. Tale est χείρεσσιν pro χερσίν: ὧ similia passim.

σβεννυμένωρ pro σβεννυμένωρ, μ. 208. lib. 2. Eiusmodi fuit supra θυλυτῶρων.

τελέθωσι, μ. 179. lib. 1. Est enim à τελῶ τὸ ποιῶ καὶ τὸ ὑπαίρω. Hinc est τελέθω: ut à νέμω νεμέθω: φλέγω, φλεγέθω: θάλλω, θαλέθω. Eiusmodi est illud, ἀποφθινύθωσι, μ. 240. lib. 1. ἀπὸ τῆ φθίνω, φθινύθω. Τεχες ait esse Atticum.

DIAERESIS.

δαΐδωρ, μ. 275. Sc. ἀντὶ τῆ δαΐδωρ. Est autem ἀπὸ τῆ δαΐω τὸ καΐω. Hinc δαΐς καὶ δαΐς.

Διμῶς, μ. 48. lib. 2. pro Διμῶς. Possit hoc ipsum etiam ad epenthesin referri.

κυνόμοιο, μ. 164. lib. 1. ἀντὶ τῆ κυνόμοιο.

ἑρονίδα, μ. 71. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἑρονίδα.

μηχανάται, μ. 139. lib. 1. ἀντὶ τῆ μηχανάται. Sed diacresis haec non tam figurata, quàm propria ὧ simplex.

οἶγοι, μ. 130. Sc. οἶγος ἐτυμολογᾶται ἀπὸ τῆ οἶω, τὸ ἑομίζω, κατὰ διάλυσις: ὡς ἀπὸ καὶ ἰος τὸ αὐτὸ ἀπὸ τῆ ἴμι τὸ πῆμψω.

παΐς,

παῖς, u. 50. lib. 1. ἀντί τῆ παῖς,

πολέμοιο τε, u. 23. Sc. ὕμν πολέμῳ. Quando diuidentur genitiui, tum habent diphthongos. & solet mutari in oo. Itaq; pro πολέμῳ dicendum erat πολέμοο: inde per parentheses πολέμοιο.

P A R E N T H E S I S.

ἀγχοιώτας, u. 39. Sc. ἀπό τῆ ἀγῆ, ἀγχοιώτης, ὅ παρθέσει τῆ ἀγχοιώτης.

μόνον, u. 11. lib. 1. pro μόνον. Reperitur et u. 143. Tb. ὅ alibi passim. Ita νόσω pro νόσω, u. 92. lib. 1.

καταάξαις, u. 284. lib. 1. pro καταάξαις, fregoris, Aeolicè. Nam Aeoles, si fuerit post alpha uocalis aliqua, tum u adiiciūt: ut exempli gratia, ἀήρ αὐήρ, αἶς αὐαῖς, αἶτλο, siue damnum, siue inexplabilem significet, αὐαῖτλο, ὅ similia. Si uerò intercedat aliqua consonans, iam non amplius id accidet. In ijs uerò uerbis, in quibus consonantes post uocalē ponuntur, geminantur aut ipsæ cedentq; consonantes, (hic est διπλασιασμός) aut simpliciter consonantes (hæc est παρέμψησις). Abijciūt autem etiam literam γ ex ijs uerbis quæ desinunt in υξ, φάρυξ ὅ φόρυξ dicentes, ὅ alia sexcenta. (Hæc est ἐκθλψις). χοιούς per diphthongum scribunt: ὅ per η scribitur illud κοῦτη ὅ similia uerba subiunctiui modi, ὅ παρηα ὅ similia, item infinitiui omnes, ὅ alia sexcenta (hæc est μεῖαληψις). Hæc Tzetzes uno loco.

ὑμνεῖσαι, μ. 2. lib. 1. pro ὑμνεῖσαι.

DIPLASIASMVS.

ἐννέπτε, μ. 2. lib. 1. pro ἐνέπτε.

ἐννοσιγᾶτος, μ. 104. Sc. ἀντὶ τῆ ἐννοσίγαιος. Abundat alterum ꝛ propter uersum αἰολικῶς.

ὄρεβρυνῶ, μ. 17. lib. 1. Acolicè per duplex ꝛ scribitur.

ΤΡΕΖΕΣ.

ἰοσαι, μ. 208. lib. 1. ἀντὶ τῆ ἰση.

μίσω ἰπέπειο, μ. 143. Th.

φιλομμεδῆς, μ. 989. Th.

ὅτι τὰ χιγα, μ. 21. Sc. ἀντὶ τῆ ὅτι.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Διάπτορος, epitheton Mercurij: ὁ μεγάλῳρος. Redundat in hac uoce litera λ, ut ἔ in uoce ἀλυστοπί-
δου. Est enim ἀπὸ τῆ διαττορου, quod dicitur de uoce sonora ἔ ualida: ut altera uox ἀπὸ τῆ ἄλutos λαι τῆ πείδου.

Διαμπότες, μ. 234. lib. 1. ἀντὶ τῆ διαπότες, ἀ δαι ἔ
πείρας.

ἴξε, μ. 32. Sc. ἤνω τὸ ὄρχομαι: παß. est ἰνομαι. Hinc
ἰνόμην, ἰνυ, ἰνετο: ἔ per apocopen (quamuis interpres
dicat esse συνηοπλή) ἰνε, ἔ adiectione Aëolica literæ
ξ ἴξε.

ἤγλω, μ. 50. Sc. Thema est εἰμί, λῶ, ἤτλω, tertia dua-
lis: hinc adiectione literæ σ ἤσλω.

πτολέμοιο, μ. 638. Th.

πτολεμίζαν, μ. 358. Sc. pro πτολεμίζαν.

PARAGOGÉ, QUAE ET PRO-

χηματισμός & προσαρτέλνυται.

αἰνῆμι, μ. 301. lib. 2. αἰνῶ, ὅτ per paragonem Atticam
αἰνῆμι. Tzetzes.

αἰναιδείῃ, μ. 357. lib. 1. pro αἰναιδείῃ. Tale est ἐτέ-
ρηφι, μ. 214. lib. 1. pro ἐτέρῃ. Interpretes aiunt esse lo-
nicum.

βύλῃ, μ. 265. lib. 2. pro βύλῃ.

ἔνθα, μ. 312. lib. 1. ἀντὶ τῷ εἰ. θα adiectitium est, com-
plendi uersus gratia appositum. Tale est ἔνθα, μ. 119. Sc.
pro ἔς, ab εἰνὶ subiunctiuus. Eiusmodi est ὅτ οἶδα, μ.
335. Sc. ab εἶδω τὸ γινώσκω. F. εἶσω. Med. prat. οἶδα οἶ-
δας: hinc figuratè οἶδαθα, ὅτ per syncopen οἶδα.

τιῶν, μ. 10. lib. 1. Doricum. Diores enim τιῶν pro οὐ
dicunt, ἐγὼν pro ἐγώ, ὅτ similia.

ΕΦΕΛΚΥΣΙΣ.

ἄτησιμ pro ἀταῖς, μ. 214. lib. 1. Talia sunt σπολιῆσιμ
pro σπολιαῖς, μ. 217. Δίνῃσιμ pro Διναῖς, μ. 218. ὅτ sex-
centa alia.

ἤσιμ, μ. 47. lib. 1. ἀντὶ τῷ αἶς.

ἤσιμ, μ. 292. lib. 1. pro ἤ.

Illud quoq; passim obseruatur, expletiuas particu-
las uocali subsequente litteram ἐπιληνσικὴν recipere,
consonante autem superueniente non amplius.

APHÆRESIS.

βῆσαν pro ἐβησαν, μ. 152. lib. 1. Hæc aphæresis aug-
menti, ut ὅτ prosthesis poetis usitatissima. Talia sunt,

ἔ 5 ῖωσι,

ῥῶσι, θῆκε, κείατο, λίσμυσε, κρυψέ, μήδειτο, πλάσσε, ᾖ-
φορ, ὧ sexcenta alia: pro ἔῳσε, ἔθηκε, ἐκείατο, ἐκόςμυ-
σε, ἐκρυψε, ἐμήδειτο, ἐπλάσσε, ἔσπεφορ. Sic πλῆτο, u. 146.
Sc. ἀπὸ τῆ πλῆμι, quod uenit ἐν τῇ πλῶ τὸ πλερῶ: hinc
πλῆμαι παβ. ἐπλήμην, ἐπλεσο, ἐπλεῖο.

φῖν ὀλοκύν, u. 327. Th. ita enim legitur in ueteri exē-
plari, pro σφίγγα. Hinc φίνιον nomen montis.

νώνυμοι, u. 153. lib. 1. pro ἀνώνυμοι.

μίμυκε, u. 126. lib. 2. pro συμμέμυκε, καὶ οἶοναί συμ-
πέπυκε διὰ τὸν πυκνότητά τῆ κρύψε.

τέιδυσι, u. 248. lib. 1. pro λατὰ τέιδυσι.

ΑΡΞΙΣ.

ἀρσει, quæ cognata est apharesi, opposita uerò τῇ
ἀναδιπλώσει, Homerus usus est ἱλ. ε. Διγμοῖος αἰανί-
δην, pro Διδιγμοῖος: eam uerò Hesiodū aliquo exem-
plo comprobasse nondum obseruauimus.

SYSTOLE.

ἀρηγῆαι, u. 271. Sc. Fuerat enim dicendum ἀρηγῆαι,
ab ἀρέω ἀρῶ. F. ἀρέσω. Præteritum medium ἤρα, καὶ
ἀρησα Atticè. Participium ἀρηρῶς. Fæmin. ἀρηγῆα.

ἐμβεβαῶς, u. 195. Sc. βίβημι, βέσω, βέβηκα. Hinc βέ-
βηκα: λατὰ συστολὴν βεβαῖ, ὧ hinc βεβαῶς.

ἔσαν, u. 245. Sc. pro ἦσαν. τὸ δὲ ἦσαν ὁ σημαίνει τὸ
ἐξέλθον ἀπὸ τῆ εἰμι. Est enim huius subiunctiuus plu-
ralis ἴμεν ἵτε ἴσαν. Verba in μι in plurali ὧ παρῖνο
contrahunt ultimam.

ἔσαντο, u. 255. Sc. (Sic enim exemplar Venetum ha-
bet)

bet) ab $\epsilon\omega$ τὸ πληρῶ. Fut. $\epsilon\omega$. Indef. $\eta\sigma\alpha$, $\lambda\alpha\iota\epsilon\sigma\alpha$ per
 systolen. Med. $\epsilon\sigma\alpha\mu\epsilon\lambda\omega$. tertia pluralis $\epsilon\sigma\alpha\nu\tau\omicron$. Hinc per
 syncopen fit $\epsilon\upsilon\tau\omicron$.

$\iota\omega\Delta\iota\omicron\omega\rho$, μ. 27. Sc. Quando ea quæ desinunt in $\omicron\omega\rho$,
 ante literam $\omicron$ breuem habent syllabam, corripuntur:
 quod si longam habeant, producuntur.

$\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\alpha\iota$, μ. 193. lib. 1. $\Delta\iota\alpha\tau\omicron$ τὸ μέτρον συγγέλλεται $\omicron\gamma\tau\alpha\upsilon\theta\alpha$
 τὸ $\pi\iota$ $\omicron\gamma$ τῷ $\pi\acute{\iota}\theta\epsilon\tau\alpha\iota$, ὡς $\omicron\gamma$ τῷ $\omicron\iota$ $\delta\epsilon$ ἐπίθορτο $\Delta\iota\tau$
 $\epsilon\rho\omicron\nu\acute{\iota}\omega\nu\iota$ $\alpha\upsilon\alpha\kappa\tau\iota$. μ. 69. lib. 1.

$\pi\rho\epsilon\sigma\alpha\rho\eta\rho\epsilon\tau\alpha\iota$, μ. 49. lib. 2. Sic oportebat scribi. lo-
 nes autem non scribunt longam uocalem, ideoq; $\pi\rho\epsilon\sigma$
 $\alpha\rho\eta\rho\epsilon\tau\alpha\iota$ efferunt. Τξεzes.

$\tau\epsilon\theta\alpha\lambda\tilde{\eta}\alpha\iota$, μ. 276. Sc. pro $\tau\epsilon\theta\alpha\lambda\tilde{\eta}\alpha$.

$\tau\sigma\upsilon\phi\iota$ $\lambda\alpha\lambda\omicron\rho$ $\kappa\alpha\pi\omicron\rho$, μ. 585. Th. Alibi autem, $\epsilon\kappa$ $\delta\epsilon$ $\iota\beta\alpha$
 $\alpha\iota\delta\omicron\lambda\epsilon$ $\lambda\alpha\lambda\eta$ $\theta\iota\delta\epsilon$, μ. 194. Th.

$\rho\omicron\iota\nu\iota\kappa\acute{\iota}\omicron\epsilon\iota\varsigma$, μ. 194. Sc. Ea quæ in $\omicron\epsilon\iota\varsigma$ desinunt, si ha-
 beant ante $\omicron$ syllabam breuem, per $\omicron$ scribuntur: ut
 $\kappa\rho\nu\omicron\epsilon\iota\varsigma$, $\sigma\kappa\iota\omicron\epsilon\iota\varsigma$. Quod si longam habeant, producun-
 tur: ut $\omega\tau\acute{\omega}\epsilon\iota\varsigma$, $\lambda\omega\omega\epsilon\iota\varsigma$, $\theta\upsilon\omega\epsilon\iota\varsigma$.

SYNCOPE.

$\alpha\lambda\epsilon\iota\omega$, μ. 163. lib. 2. pro $\alpha\lambda\epsilon\omega\rho\epsilon\omega$.

$\alpha\mu\beta\alpha\tau\omicron\varsigma$, μ. 299. lib. 2. pro $\alpha\nu\acute{\alpha}\beta\alpha\tau\omicron\varsigma$, ascensibile $\epsilon\tau$
 permeabile, quod inuadi $\epsilon\tau$ traijci possit.

$\alpha\mu\mu\acute{\iota}\sigma\omicron\rho$, μ. 209. Sc. $\eta\gamma\alpha\rho$ $\alpha\nu\acute{\alpha}$ $\mu\acute{\iota}\sigma\omicron\rho$.

$\alpha\mu\pi\acute{\iota}\lambda\alpha\gamma\omicron\varsigma$, μ. 190. Th. pro $\alpha\nu\acute{\alpha}$ $\pi\acute{\epsilon}\lambda\alpha\gamma\omicron\varsigma$.

$\alpha\psi$, μ. 257. Sc. Fit ex $\omicron\pi\acute{\iota}\omicron\sigma\omega$ $\lambda\alpha\tau\alpha$ $\epsilon\pi\theta\lambda\epsilon\psi\epsilon\rho$ uocalis
 ϵ . ϵ conuersionem Doricam ω in α , ϵ crasin π ϵ σ
 in ψ .

in ψ . Solet à quibusdam initio etiam iota inferi.

γῆραύτεισι, u. 186. lib. 1. γῆράω, γῆρῶ, γῆράσω, ἐγῆ-
ρασα: ὁ γῆράσας τῷ γῆράσαστος, ψ per syncopen γῆ-
ραίτος. Hinc γῆραντι nom. ψ accus. dualis: ψ γῆραύ-
τεισι dat. pluralis.

εἰδῶς, u. 54. lib. 1. pro εἰδηνῶς. Est enim ab εἶδω, εἶ-
δα, εἶδινα ψ εἰδηνῶς.

ἐμβασίλυσεν, u. 110. lib. 1. pro ἐνέβασιλυσεν. Poetae
pro ν ponunt μ .

ἐπιφύκοι, u. 148. lib. 1. pro ἐπιφύκησαν: ut ἐτύφθαι
pro ἐτύφθησαν.

οὐκ' ἀτθεῖο, u. 27. lib. 1. pro οὐκ' ἀτθέ. Praepositio λ α
τα amittit ultimam uocalem.

οὐθα, u. 334. Sc. uidetur esse ab οὐταῦθα factum. In-
terdum enim significat in ea.

ἐρρώοντο, u. 230. Sc. Est nomen foeminiuum ὄρωι η
ὄρικ. Hinc est uerbum ὀρώω, ὀρώ. pass. ὀρώομαι,
ὀρώσμαι. Inchoatiuum ἐρρώομαι: tertia pluralis ἐρ-
ρώοντο, ψ per syncopen uocalis ε ὀρώοντο. Interferi-
tur autem litera ς λ ατὰ παρ' ἐλλὰψιν.

ἔν pro ἦσαν, u. 149. lib. 1.

ἱρῆξ, u. 201. lib. 1. pro ἱέραξ.

ἑκκέρυπτον, u. 89. lib. 2. pro ἑκτέρυπτον.

ἑρόνα, u. 156. lib. 2. pro ἑρονίδα.

ἑαδιδυάκμι, u. 234. lib. 1. pro ἑατὰ διυάκμι.

περιπομόν, u. 4. lib. 2. πολῆν τὸ γρίφον, ἀναπο-
λῆν τὸ ἀναγρίφον. περιπολεῖ ὁ ἕρηνος, ἤγουν περὶ τῶς
πόλεις

ANNOTATIONES.

301

πόλως γράφεται. Hinc περιπολῶμαι ἢ περιπολύμα-
res. Deinde per συνηοπιὺν περιπλόμονος.

SYNALOE P H E.

ἀδύτω, μ. 69. lib. 2. In ultima regione cōtractionem
siue Synizesin habet uersum.

δοῦτε δὲ οὐνίπῃσι, μ. 2. lib. 1. α absorbetur.

λαϊκᾶνος pro λαὶ ἱκᾶνος, μ. 193. lib. 1.

τακίωρ τ' ἀγορίωρ τι, μ. 30. lib. 1. ε absorbetur in
fiansione, ut in sexcentis alijs.

ρεῖα ᾧ γὰρ, μ. 5. lib. 1. Hic Canterus ait, non ρεῖα, sed
ρεῖα, ut est in secundo uersu, legendum esse. Sic enim in
dimensione contractum syllabam unam longam effice-
re, et carmen concinnum atq; integrum reddere. Ita
lib. 2. ἔασι πολᾶρ legi, cum sit ἔασι scribendum.

τῶνικα pro τῷ οὔνικα, μ. 49. lib. 1.

ὁ ἡμῖν, μ. 177. lib. 2. pro τὸ ἡμῖν. Alij legunt ὁ ὠ-
μῶν, ut θάτορρον pro τὸ ἱτόρρον, et θοιμάτιον pro τὸ
ἱμάτιον.

ΕΛΛΕΥΙΣ SIVE ΥΦΑΛ

ρις.

ἑξαλῖαθαι, μ. 105. lib. 1. ἀλῶμαι est thema, quod
est ἐκρύνγω. Fut. ἀλῶσομαι. Aorist. ἀλῶάμην sine σ:
ut ἀ χῖω ἑχῖα ἐξῖχῖα. Tertia persona ἀλῶατο. Hinc ἀ-
λῶαθαι, λαὶ ἀλῖαθαι cictione τῷ ν, et inde ἑξα-
λῖαθαι.

ἑταῖρον pro ἑταῖρον, μ. 334. lib. 2.

τέπος, μ. 312. Sc. ἀντὶ τῷ τέπος.

ὄργα-

ὄργάζοντο pro ἀργάζοντο, μ. 150. lib. 1.

ἐπίθοντο, μ. 69. lib. 1. pro ἐπείθοντο. vide Systolen.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

In uerbo ἐρρώοντο suprā annotauimus παρέλλαψιν sub Syncopē.

ΕΚΘΛΕΙΨΙΣ.

ἄρῃαι, μ. 107. Sc. pro ἄρῃαι. ἄρῳ τὸ ἐπαίρω. Fut. 2. pō. Aorist. ἔρα. Med. ἠράμιον. Subiunctiuus ἰὰν ἄρῳμαι: tertia persona ἰὰν ἄρῃαι, ex inde ἄρῃαι eiectione literæ τ.

μαπίαιμ, μ. 231. Sc. Aorist. secund. ἀπὸ τῆ μαρίω τὸ λιᾶσθαι λαμβάνω γίνεταί μαρπᾶν: ex eiectione literæ ρ μαπίαιμ λιὰτ' ἐπέντασιμ (inquit interpres) potius uerὸ ἐκθλαψίμ.

ΑΡΟCΟΡΕ.

ἀμείνω, μ. 19. lib. 1. pro ἀμείνονα, Atticē.

γλάφυ, μ. 151. lib. 2. pro γλαφυρόρ.

δέκνυ, μ. 144. lib. 2. pro δέκνυσι.

λίπ' ἐλαίω, μ. 140. lib. 2. Alij quidē omnes exponunt pro λιπαρῷ ἐλαίω, pingui oleo, ex per apocorē etiam λίπα dici aiunt. Ego autem expono, inquit Τζεζες, λίπες ἐλαίω ἥγερ τῷ ἐξ ἐλαίας, pinguitudine quæ fit ex oleo. Mutilantur. n. etiam longa: ut in illo, βέλομ' ἐγὼ.

ρίφα, μ. 153. lib. 2. pro ριφάδα.

σείπα, μ. 150. lib. 2. pro σείπασμα. Tribus apocopis eodē loco utitur.

χρύσια δῶ, μ. 933. Th. pro δῶματᾶ.

Strabo lib.8.ait, Hesiodum βειαρὸν vocare βεῖ ἔρ
βειθὺν, eodem modo quo Homerus λει appellat τὸ λει
θὺρ, id est bordeum: ἔρ Sophocles ῥᾶ pro ῥάδιον.

METALEPSIS.

αῖψινλον, μ.6.lib.1. Nonnulli uolunt α uersum in ζ.
Particula αῖ uocum compositarum significationes au
get ἔρ intendit.

ἀγορῆς, μ.29.lib.1. pro ἀγορᾶς, Ionicè.

αὐτῆς, μ.180.lib.2. Communis dialectus ἔρ Ionica, si
ne εἰς τὴν πίσω, siue πάλιν significet, τ scribit, Attica
autem θ.

Δημήτηρ παῖτιν pro γημήτηρ. Quia Cererē Gram
matici uolunt significare terram, magnam parentem
rerum omnium.

ἰφόρσιν, μ.293.Sc. pro ἰφόρσιν.

ῥείδωρος παῖτιν pro ῥείδωρος, terra quæ fert xcam.

λοῖτον, μ.192.lib.2. pro λοῖτλιν. Τρεχες.

ὄπιν, μ.249.lib.1. à nominatiuo ὄψ, ὄπος, ὅπᾳ dicen
dum. Hic uerò format casus à recto ὅπιν, ut sit ὅπιν, ὅπιν
δος, ὅπιν δα καὶ ὄπιν.

ῥοῖνα, μ.156.lib.2. ἀντὶ τῆς ῥοῖνλιν. ὅτω γὰρ αὐτὴ ἔκ
Διλονότι μαλακὴ ἢ χλαῖνα, ῥοῖνός δος ἀναδιδομένης.
Proclus.

μελιᾶν, μ.144.lib.1. pro μελιῶν, Aeolicè.

μεῖς, μ.175.lib.2. ὁ μῖν. Aeolicè.

τοῦθα, μ.142.lib.2. σημαίνει τὸ αἰθρία, ἰπεί τοῦθης
λῆγῃαι ὁ ὄξυνάνης ἢ προτοῦθης.

τοι pro σοι, u. 106. lib. 1. Doricè & Atticè.

METATHESIS.

Transpositio toni.

ἀμνή, u. 193. lib. 2. ἀμνὶς & θείης sunt tempora: ἀμνός autem & θείης, τὰ θορυβόμενα καὶ ἀροτριώ-
μυνα, ea quæ colliguntur in messe, & quæ sunt arata.

παρίξ, u. 352. Sc. Differunt παρίξ & παρίξ. παρίξ
enim est τὸ ἐκτός, & construitur cum genitiuo: παρίξ
autem est commune, quod non tantum τὸ ἐκτός, sed &
τὸ πλησίον significat, & construitur cum accusatiuo.

Transpositio literæ.

δράκον, u. 262. Sc. ἀ δίσκω, δίσκω, ἰδίσκω, ἰδίσκον
& ἰδίσκον & δράκον.

ἰέλδωρ, u. 36. Sc. ἀπὸ τῆ ἰέλω ἰέλωρ, καὶ κατὰ
μετάθεσιν τῶν στοιχείων ἰέλθωρ, ἢ τροπῇ τῆ διασίως
θ εἰς τὸ μέσον δ ἰέλδωρ. Quidam autem ἀπὸ τῆ ἰλω,
τὸ προέρνω deducunt.

ἐκπάλυς, u. 153. lib. 1. κατὰ μετάθεσιν τῆ λ ἀπὸ τῆ
ἐκπάλυ, ἢ γὰρ ἐκπληκτικὸς.

ῥέξαι, u. 135. lib. 1. Factum est ex ῥέξαι. ita ὄρεα pro
ῥέξαι, u. 325. lib. 1.

Periculosa autem est in quibusdam metathesis: ut in
nominibus θαρσος & θράσος, quæ diuersam habent si-
gnificationem. Nam θράσος est impudens, & non ad
normam rationis reuocata temeritas: θαρσος autem,
audacia quam ratio gubernat. Τξεξες.

ἑραδίνω, u. 238. lib. 1. 69. lib. 2. & 99. Th. pro ἑρα-
δίνω.

πρῶτον, μ. 240. Sc. pro πρῶτον, ἀπὸ τῆς πέρβω Fm
hinc Sec. κατὰ μετὰ θείον τῆς αὐτῆς ἐπαγγελίας τῆς πρῶ-
τον.

προσῆλθε, μ. 351. lib. 1. ἀπὸ τῆς προσῆλθε κατὰ μετὰ
θείον καὶ συνκρίσιμ.

τόρπιον, q. τρέποντα καὶ κατὰγωνιζόμενον,
hoc est, uertentem & debellantem aduersos & infeli-
ces διπλῶς ὡς ἰνσταρ fulminum, aut certe quasi
τόρπιον τοῖς ὡς ἰνσταρ fulminibus. In
priori autem est μετὰ θείον.

τέταρτον, μ. 363. Sc. pro τέταρτον.

Translatio syllabæ.

λακίον, μ. 365. lib. 2. pro λακίον, ἃ λακίον,
τῶν.

T M E S I S.

ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι, μ. 224. Sc. pro ἀπὸ δὲ μὴ
ὡς ὡς ἔστι μὴ καὶ αὐτὸν τὸν ὡς ἔστι τὸν γοργόνος.

ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι, μ. 326. lib. 1. pro ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι.

ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι, μ. 189. lib. 2. pro ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι.

ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι, μ. 419. Sc.

ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι, μ. 329. Sc.

ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι, μ. 12. lib. 1. pro ἀπὸ δὲ μὴ ὡς ἔστι.

ὡς ἔστι ὡς ἔστι, μ. 12. lib. 1. pro ὡς ἔστι ὡς ἔστι.

lib. 1.

ὡς ἔστι ὡς ἔστι, μ. 281. lib. 1. pro ὡς ἔστι ὡς ἔστι.

ὡς ἔστι ὡς ἔστι, μ. 261. lib. 2. pro ὡς ἔστι ὡς ἔστι.

ὡς ἔστι ὡς ἔστι, μ. 192. lib. 1. pro ὡς ἔστι ὡς ἔστι.

κατὰ

ἡκατὰ γαῖα ἡάλυψε, u. 120. lib. 1. pro ἡκατενάλυψε.
 πάντων περὶ μῆδεια εἰδώς, u. 54. lib. 1. περιεῖδως
 πάντων μῆδεια, pro omnibus alijs sciens consilia.
 παρ' ἧ ἴθι, u. 111. lib. 2. pro πάρεθι.
 πρὸς μῦθον ἔειπε, u. 204. lib. 1. pro προσέειπε ἡκατὰ
 μῦθον.
 σὺν λαῷν ἄγαραν, u. 270. lib. 2. pro σὺνσάγαραν.

FIGURÆ CONSTRV-

CTIONIS.

SYNTHESIS.

u. 228. lib. 1.

ΠΟΛΛΑΚΙ καὶ φύμπασα πόλις ἡανὺ ἀνδρὸς ἐ-
 παυρεῖ,
 ὅφρις ἀλγίσταινα, καὶ ἐτάδαλα μηχανάαται,
 τοῖσι δ' ὑρανόθον μέγ' ἐπέγαγε πῦμα ἑροῖον.

Illud τοῖσι δ' ὑρανόθον non est solocismus, sed com-
 prehensivum: nam refertur ad nomen πόλις, quod po-
 situm in singulari numero comprehendit omnes qui
 habitant in ea. Et illud ὅφρις similiter indefinito nume-
 ro multitudinem designat. Tzetzes. Tale est u. 132. lib. 1.
 παυρόδιον γένος, &c.

ZEVGMA.

ἔδε πατὴρ παῖδες, ὁμοῖος, ἔδε τι παῖδες, ἔδε
 γένος, &c. u. 180. lib. 1. Pendet à communi nominatio
 ὁμοῖος, quod est ὁμογενέων.

SYNEC-

SYNECDOCHE ELLIPTICA.

ἡδ' ἐπὶ τοῖς λαοῖσιν, πόλιν τε, μ. 220. lib. 1.

ὁρμήν, μ. 302. lib. 1.

φύλιν, μ. 128. lib. 1.

θυμὸν ὁρῶντες, μ. 28. lib. 1.

πόλιν τε καὶ ἕβαν, μ. 220. lib. 1.

ἄσπερον, μ. 371. lib. 2.

πόδας καὶ χεῖρας, μ. 114. lib. 1.

ἄμα, μ. 281. lib. 2.

In his omnibus subintelligenda est prepositio καὶ.

ENALLAGE.

HETEROISIS.

Adiectivum pro substantivo.

ἰδὲ τοῖσιν πολέεσιν, bonis multis. μ. 119. lib. 1.

μυρία λυγρὰ, μ. 100. lib. 1. Ita Græci interdum duo

substantiva coniungunt, quorum alterum pro adiectivo accipiendum: ut, πύρρῃσι πρυμνῇσι, in navibus puppibus, pro postremis navibus.

Comparativus pro positivo.

ἀμεινόν, μ. 368. lib. 2. pro καλόν.

ἀμείνῳ, μ. 192. lib. 1. pro καλῷ.

ἀρτίον, μ. 191. lib. 1. pro ποσόν.

δικαιότερον, μ. 157. lib. 1. pro δικαιον aut δικαιότερον.

καί, comparativus pro simplici aut pro superlativo.

Nos enim iustiores ipsos dicit Gigantibus, Τετρες.

λόγον ἡμῶν, μ. 46. lib. 3. αὐτὶ τῷ ἀγαθῷ ἡμῶν. Idem

μ. 577. lib. 2. pro καλόν.

Deriuatiuum pro primitiuo.

ἀλλοίον, μ. 60. lib. 3. ἀντὶ τῷ ἄλλῳ.

παρθενικῶν, μ. 317. lib. 2. pro παρθενον.

παρθενικῆς ἀπαλόχρους, μ. 137. lib. 2. pro παρθένος.

τρίτῃ ἡματι, μ. 106. lib. 2. ἀντὶ τῷ μέχρι τρίτης ἡμέρας.

Primitiuum pro deriuatiuo.

ἀρπαξ, μ. 254. lib. 1. pro ἀρπαγῆ.

Patronymicum loco possessiui.

ἑκαμνίδος γαίης, μ. 161. lib. 1. pro ἑκαμνίδος.

Genus pro genere.

Masculinum pro foeminino.

ἀμβάσις, μ. 299. lib. 2. ἀντὶ τῷ ἀμβάτῃ ὕγνῳ Διωναμένῳ πλείδῃ.

πύλας ἡμαθόντοισι, μ. 360. Sc.

ἰορὸν ἀκτῶν, μ. 84. lib. 2. pro ἰορὰν: ut χαλκον ὅπα pro χαλκῶν.

Foemininum pro masculino.

γλυκέρῃς αἰῶνος, μ. 331. Sc. Est autē Atticum, ἡς quae sunt masculini generis, foemininum genus subiungere.

Numerus pro numero.

ἑκατοντάμοσιν, μ. 196. lib. 1. pro ἑκατοντάμοις, participium duale masculinum pro foeminino.

χαρμαῖα, μ. 319. lib. 2. ἀντὶ τῷ χαρμα, τῷ τῷ γέλωτι.

ἀγορεύει, μ. 30. lib. 1. pro ἀγορεύς. Reprehenditur, inquit Proclus, Hesiodus, quòd singulari usus sit pro plurali. Eodem modo et Callimachus reprehenditur.

Casus

Casus pro casu.

Vocativus pro nominativo.

ὀφρύνετα ἰούς, u. 237. lib. 1. Huc alludit illud: Aspiciunt oculis superi mortalia iustis.

ἤχεται, u. 200. lib. 2. pro ἤχεται.

ἰκπότα, u. 216. Sc. ἤγυρ ἰκπότης, ἐγὶ δὲ (inquit interpretes) τῷτο τὸ πάθος ἀφρόνων καὶ αἰολῶν, καὶ βιωτῶν.

κατῖτα ἰούς, u. 104. lib. 1. pro κατῖται.

περιλαγρότα, u. 53. lib. 1. pro περιλαγρότης. Refertur ex a quibusdam, in nomine λερόνη pro λερόνη esse Enallagen casum.

Ex Pronominibus.

ANTIPTOSIS.

οἱ δὲ μὲ, u. 312. lib. 2. Accusativus pro Dativo Atticē. Einmodi est secundum Tzetzem, ἃ οἱ φράσισθαι αὐτῶν, u. 304. lib. 2.

Possess. tertiae pers. pro possessiuo secundae.

ἀντι δὲ ἐνέπιτε σφίτορον πατέρ' ὑμνάσσαι, u. 2. lib. 1. pro ὑμέτορον. ita εἰς pro ἐμὸς, σὸς, ὑμέτορος καὶ ὑμέτορος ponuntur. Canterus.

Possess. pro possessiuo.

ἐὼν καπὲρ, u. 58. lib. 1. pro σφίτορον. ἐὼν γὰρ ὁ μόνος ἔχει τις σφίτορον ἢ ὁ πολλοὶ ἔχουσιν.

Primitivum pro derivativo.

οὐ τοῦρ, u. 371. lib. 1. id est, tuam mentem.

Articulus pro Pronomine.

ὁ δὲ δῖος ἄμφοι, u. 89. lib. 1. pro ἑτορ.

τῷ ἑκατορίας ἄμφοι, u. 33. lib. 1. pro τῷ.

οἱ ἑκατὶ, u. 86. lib. 1. pro αὐτῶ. Eiusmodi est οἱ u. 76.

lib. 1. pro αὐτῇ. οἱ μὲν ἐπὶ κρήνῃ, u. 11. lib. 1. pro ἑτορ, τοῖ

u. 121. lib. 1. pro ἑτορ.

HETERO SIS.

Articulus præpositiuus pro postpositiuo.

τὸν γὰρ φέρε, u. 32. lib. 1. pro ὅρ.

καὶ τοὶ μὲν, u. 168. lib. 1. pro οἱ μὲν.

Ex uerbis.

Modus pro modo.

εἶναι, u. 259. lib. 2. αὐτὶ τῷ ἴσο. Crebra est hæc hetero-
sis, qua infinitiuus pro imperatiuo ponitur. Talia sunt,
μυρῖσασθαι, u. 156. lib. 2. ἰφορμυθῶναι, u. 77. lib. 2. pro
μυρῖν & ἰφορμύθῃ, & alia plurima.

Infinitiuus pro Optatiuo.

μετῆναι, u. 172. lib. 1. pro μετῆλθω. Infinitiuus adiun-
cta nota precandi pro Optatiuo sumitur.

Optatiuus pro Imperatiuo.

ὀφείλλοις, u. 33. lib. 1. pro ὀφείλει.

Tale est εἶν u. 235. lib. 2. & 177. cod. libro, pro ἴσθι.

γαμοίτο, u. 316. lib. 2. pro γαμέτω.

Optatiuus pro Subiunctiuo.

καταβῆναι, u. 359. lib. 1. pro κατατίθαι. Τετρε-

ANNOTATIONES.

211

Tempus pro tempore.

οὐκ ἐπὶ τῇ, μ. 2. lib. 1. pro ἅπασι, οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ δοξάζει.

Solēt poete Presentibus pro Aoristis uti, Moscorpius.

πρωτογενέσις, μ. 1. lib. 3. αὐτὶ τῷ φυλάττω.

ἴτορ, μ. 197. lib. 1. pro ἐλθούσῃ. εἰμ potest et pro Presenti accipi et pro Futuro. Tertia persona dualis numeri ἴτορ pro Futuro.

ANTIMERIA.

Nomen pro Adverbio.

ἀδελφά, μ. 374. lib. 2. pro ἀδελφῶς κατὰ σιωπῶν καὶ οὐ τῇ ψυχῇ οὐ. Potest uerò etiam aliter explicari.

ἀπροκνήφωσις, μ. 185. lib. 2. αὐτὶ τῷ κατὰ τὸ ἄπροσ τῆς συνήθους ἔργου κατὰ τὴν ἐσπέραν: in principio noctis.

ἀμύχανον, μ. 82. lib. 1. pro ἀμύχανως.

ἰβήλμοι, μ. 118. lib. 1. αὐτὶ τῷ ἰβήλμῳ, Adiectivum pro Adverbio, Græcis poetis constructione usitata. Ita ἡσυχαι μ. 119. eadem antimeria pro ἡσυχῶς, quietè et tranquille.

ἡῶς, μ. 166. lib. 2. αὐτὶ τῷ κατὰ τὸν ὄρθρον.

ἰδὺς ἔχειν, μ. 97. Sc. αὐτὶ τῷ ἐπ' οὐθείας ἔχει καὶ κράτε.

καρπαλίμως, μ. 452. Sc. pro καρπαλίμῳ.

μέγα πνδάωνον, μ. 38. lib. 1. Adiectivum neutrum pro Adverbio.

μέτεια, μ. 304. lib. 1. pro μετρίως, prudenter, consideratè.

νέμετον, μ. 281. lib. 1.

νυχία, μ. 141. lib. 2. αὐτὶ τῷ κατὰ τὴν νύκτα.

πρόφρων, μ. 285. lib. 2. ἀντὶ τῷ προφρόνως καὶ κατὰ
προθυμίαν.

τὰ πρῶτα, μ. 5. lib. 2. pro πρῶτον.

ῥαίως, μ. 313. lib. 2. ἀντὶ τῷ ἑγκαίρως κατὰ τὸν προ-
σέκοντα καιρὸν.

ῥαίως, μ. 260. lib. 2. ἀντὶ τῷ κατὰ τὸν προσέκοντα
αὐτοῖς καιρὸν.

H E T E R O S I S.

Ex Adverbijis.

ἐντόθι, μ. 95. lib. 1. pro ἐνᾷ.

περὶ, μ. 90. lib. 1. pro πέριθεν μετὰ παρελαλόν-
τος. περὶ autem ἀντὶ τῷ πρώτῳ μετὰ ἀπαρμυράτη.
Moscorulus.

Ex Coniunctionionibus.

πλέσθῃ ἢ χάρις, μ. 341. lib. 2. ὁ δὲ hoc loco ἀντὶ τῷ
γὰρ. πλέσθῃ τίρψις.

γάμος δέ τοι ὄρεος ἔτος, μ. 315. lib. 2. ὁ ἢ ἀντὶ τῷ γὰρ.

ἰδίμην δέ, μ. 28. Th. τὸ δὲ ἀντὶ τῷ καὶ ἑνὶ: hoc est,
καὶ ἀλλοθὺ ἵσμεν ἡμᾶς λέγειν.

ὥς ὁμύθεν, μ. 108. lib. 1. pro ὅτι.

Ex Propositionionibus.

αἶε ἐπιμνηθία, μ. 84. lib. 1. αἶε ἀντὶ τῆς πρὸς. ἐστὶ ἢ τὸ
χῆμα ἀτίτηδον, ὁμοίον τῷ, αἶε ἀγαμέμνονα δίδω.

A N T I M E R I A.

οἶνον δέ, μ. 172. lib. 2. αἶε τὸν οἶνον σῶ.

ANNOTATIONES.

313

HETEROSIS ET ANTI- meria.

μή κακὰ κορδαίναν, μ. 350. lib. 1. pro μή κακῶς λέγ
δαντε, ne facias quæstum malè, hoc est, iniustis modis.

PLEONASMVS.

ἀχρόμυρος κῆρ, μ. 435. Sc.

γῆθοι μέγα φρεσὶ, μ. 173. Th.

γλαυκίωρ δ' ὄσσειε δανὸν, μ. 430. Sc.

ὃν δὲ δινέω βλάψας, μ. 281. lib. 1. particula ὃν a-
bundat.

ὃὶ φρεσὶ θυμὸς, μ. 549. Th.

ἵπτα πῶρόντα προσήδα, μ. 445. Sc. & παρὶν.

ἵπτε ὄρεω, μ. 330. Sc.

ἦ τι ἵπτε αἰπῶρ, μ. 328. lib. 2.

ἵπτε αἰπῶρ, μ. 71. lib. 2.

ἱπίνανσιρ καλέισκον, μ. 207. Th.

ὄργασσθαι ὄργον ἐκ' ὄργῃ, μ. ultimo lib. 1.

θῦνε δὲ μιν, scil. ἐτίγλιν, μ. 18. lib. 1. Abundat enim
μιν.

θυμὸν ὀχέωρ, μ. 17. lib. 2.

θυμῷ γι θίλυσσιν, μ. 446. Th.

ἑρπεδὶν διαχέμενοι, μ. 99. Th.

μικτὶ ἵπτα, μ. 172. lib. 1. ἵπτα abundat.

τίσφιρ ἄτορ κακῶρ, μ. 91. lib. 1. & 15. Sc.

ὅρ τι δία, μ. 3. lib. 1. Hic coniunctio τι abundat. In
communī idiomate & apud Tragicos, item Comicos
nunquam est superflua: sed apud authores heroici car-

minis saepe redundat, ut hoc loco, et alibi, ut cū inquit
 τυκτός δ' αὐτ' αἰθέρετι καὶ ἡμέρῃ ἐξεγόνοντο, ἥτε καὶ
 ἀπάλαμνόν πορ. et alijs infinitis locis.

ἔτι, u. 185. lib. 1. Hic quoq; coniunctionem τε κλεινέ
 γαρ annotat Tzetzes. Idem ad uersum εἰ δὲ κρυὸν ἐντα-
 πόδην, qui est 43. lib. 2. hæc annotat: Ex tribus illis su-
 persuius λε, εἰ δὲ κρυ, ἀπό κρυ, et σφύραν ἑον, licet co-
 gnoscere, quàm imbecillis fuerit Hesiodus in arte me-
 trica.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, ἢ δ' ἔασιν ὄσαν ἀνῶσαι, u. 701.

Tb.

ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, u. 335. Sc.

ὀρεῖν ὄσοισι, u. 426. Sc.

τέρπονται κατὰ θυμόν, u. 58. lib. 1.

ἐχόλωσι δὲ μιν φίλον ἦτορ, u. 568. Tb.

χολωσάμενος φρεσὶν ἥσιν, u. 47. lib. 1.

χώσατο δὲ φρονέας, u. 554. Tb.

ELLIPSIS.

ἀλλὰ καὶ ὡς ὀρέω, u. 279. lib. 2. Omittitur τὸ, πότε
 ἔστι πλεῖν ἀφ' ὅπως.

γλώσσῃς τοι, et c. u. 337. lib. 2. Deficit uerbum ἐστὶ.

ἢ γυνὴ τέτορ' ἡβώσ, πέμπη γ' ἡ γαμοῖτο, u. 316. lib. 2.
 ἀντὶ τῷ τίτ' αρα ἐπὶ δῖνα. Deinde πόντε καὶ ἀναάτω
 γαμοῖτο.

ὅρ τε διὰ, u. 3. lib. 1. Tzetzes subintelligit τρέποιν.

καὶ δόμην, u. 352. lib. 1. Deest δῖλε. Sic enim quidam
 exponunt, ut faciant non enallagen, sed ellipsin. Eins-
 modi

modi sunt sexcenta alia apud poetam.

ἡσυχία δὲ, u. 327. lib. 1. Omittitur διὰ, per uel propter clandestinum concubitum.

παῦροι δὲ τ' ἰσασιν, u. 60. lib. 3. ἤγυρ ὀλίγοι δὲ τὸ δὲ λυθὲς γινώσκουσιν.

παῦροι δ' αὖτε μετ' εἰπάδῃα μὲν δὲ ἀρίστας, u. 56. lib. 3. ἡσυχία μοι ἡσυχία. ἐστὶ γὰρ πλεῖς τὴν μετ' εἰπάδῃα τῇ μὲν δὲ τεταρτίῳ, ἀρίστῳ ὅταν παῦροι ἴσασιν.

πολλὸν ἡλαφρότερος, u. 35. lib. 2. Deficit participiū γεγονώς. Τζεζες.

ἔνθα γὰρ, u. 165. lib. 2. τὸ τότε subintelligitur.

HYPERBATON.

οἷς δ' ὕβρις τι, u. 236. lib. 1. Hi uersus ordinari debent aut prout se sequuntur (ut ὅρ supra annotatum in Synthesi) aut hoc modo: οἷς δ' ὕβρις τι μέμνη, ὅρ τοῖς δὲ δύνῃ τιμαίρεται σύρυσσά ζῶς. τοῖσι δὲ ὁρ κενόθεν μὲν ἐπὶ θαλάσῃ πῦμα κροῖω, usq; ad illum omnino uersum, ὃ νῆας οὐ πόντῳ ἡσυχίας ἀποτίνουσιν αὐτῶν. Postea duo illi uersus assumantur, ille nimirum, πολλὰ δὲ: ὅρ hic, ὅρ αἰσθάνει. Hec Τζεζες.

καὶ τὴν μὲν, u. 160. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: καὶ τὴν μὲν πόλιμός τι ἡσυχίας καὶ φύλοισι αὐτῶν ἡσυχίας, τὴν μὲν ὅρ ἐπὶ ἀπύλῳ, u. usq; ad οἰδίσι πόδας. τὴν ἢ καὶ οὐκ ὀφθαλμοῖς. Τζεζες.

τὴν δὲ δύνῃ πόδας, u. 218. lib. 1. τὴν δὲ δύνῃ ἐλπεύουσιν ἢ ἡσυχίας ἀγνοῖαι ἀσφαλέως, ἡσυχίας ἢ τὰς θύμους

θίμυχας τῆς σκολιᾶς δίκης, πόθος (hoc est, πόρυος καὶ ἥχος) γίνεται. Τζεζες.

μνητ' ἔπατα, u. 172. lib. 1. Sic ordinari debet: μνητ' ἔπατ' ὤφελον ἐγὼ πέμπησι μετ' αὐτοῖς ἀνδράσι, ἢ ἔπατα γονίδια, ἀλλ' ἢ πρὸ τοῦ θανάτου, nimirum heroico seculo. Qui autem dicunt, quod Hesiodus hoc loco optet, ut postea nascatur, illi contraria Hesiodo et præter ipsius mentem exponunt. Τζεζες.

αἶψα δὲ γηράσκοντας, u. 183. lib. 1. Ordinari debet hoc modo: αἶψα δὲ γηράσκοντας ἀτιμώσαι τοῦ νῆας, ὅτε μὲν γηράντας τοκῶσιν ἀπὸ θρηπείας τοῖς. Τζεζες.

ὡς θέμις, u. 136. lib. 1. Sic ordinari debet: ὡς ἔδεικεν ἔρδαν μακάρων ἐπὶ βωμοῖς, κατὰ τὰ ἔθνη, hoc est, secundum instituta et cōsuetudinem, ὡς θέμις ἐστὶ τοῖς ἀνθρώποις, quemadmodum facere conuenit homines.

αἱ δ' ἰδίαις, u. 106. lib. 1. Ita construat: αἱ δ' ἰδίαις, ἐτόρόν τι ἐγὼ λόγον ἐκκορυφώσω, hoc est, πληρώσω, quod simul aliquando, αὐτὸ μόνον, hoc est, ex eadem causa et materia nati sunt dii, hoc est elementa et homines. Exponam autem ὅν καὶ ἐπιγαμέυως: tu autem hæc animo reponas. Τζεζες.

ἰδὼν ὅς εἰς ἐπὶ γῆν, καὶ σῦντα νῦν τα βαλάνους, πᾶσαν, u. 972. Th.

ἵους ὑψιβρεμέτης, u. 8. lib. 1. Quod ante tres uersus ponendum erat, hic ponitur.

ἀλλὰ ἵους, u. 47. lib. 1. ἀλλὰ ἵους ἐκρυψέ χολῶς ἀμφοῖς,

αίμονες, ὅτι μιν (προ αὐτὸν) ἐκπαύουσιν ὁ προμη-
θεύς. ἐκρυψε δὲ τὸ πῦρ ὁ αὐτὸς προμηθεύς ὁ ἀγκυλο-
μάτης, τὸ μὲν (προ ὁ πόρ) πῦρ αὐδεις (προ δὲ) ὁ εἶς παῖς
τῷ ἱασιγῶϊα (hoc est, ipse Prometheus) ἐκλεψε, καὶ ἐλά-
ψας ἐκτίγαγε τοῖς ἀνθρώποις οὐ κοίλῃ καὶ βλαβερῇ διὸς
παρὰ (προ παρὰ γνώμην τῷ διὸς) τῷ μαϊεύοντος, λα-
θὲν αὐτὸν τὸν δία τὸν τόρπιέραννον, τένικα ἀφ'
ἀνθρώποισιν ἐμάσῃο κήδεια λυγρὰ. scil. ὁ προμηθεύς:
hoc est, nostra promissio, non iuriter. Τελεχες.

μακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥόδοι σύφρονά εἰσι, u. 178. lib. 2. αἱ
μακρὰ γὰρ σύφροναι, ἤγερ αἱ ἐπιτιμώμεναι νύντιε
αἱ ἐπὶ ῥόδοι, ἤγερ βοῦθοι τοῖς βασι, ἀκλονέτι, δίολλα
αὐτὺς ἀναπαύονται.

μέτ' αὐτ' ἡλίου, u. 345. lib. 2. μέτ' ἀποφαντίας ἡλίου
μέτ' ἀνιόντος, ὁ ἐστὶ πρὸς μισσημέρας, μέτ' εἰς δύσιν
ἴοντος, ὁ ἐστὶ μετὰ μισσημέραν ὑπάρ.

μῦσαι πειρώμενον, &c. u. 1. lib. 1. Sic ordinandum est:
ὡς μῦσαι κλέουσαι σφέτερον πατήρα, αἰδοῦναι δὲ πειρώμε-
νον οὐκ ἐπιτε αἰδοῦναι, διὰ ὃν (scilicet τρόπον) οἱ ὁμῶς
(ὁπαρχοῦντες) βροτοὶ αὐτοὶ ἀφ' αἰῶνι τι φατοί τε. Τελε-
χες.

παρ' αὐτ' ἀχλὺς αἰθέρα, u. 264. Sc. Construitur hoc
modo: ἢ δὲ ἀχλὺς αἰθέρος ἀπλῆτως καὶ μεγάλως σε-
τεργῆα καὶ ἐπλεθυμοῦν.

οἶνον μὲν πρῶτον, γυναικῶν, &c. u. 22. lib. 2. γυναι-
κῶν refertur ad ἐτηλὴν, ἀκquisitam iure suo.

ποῖοις ἀνακτόφορον ποτὶ γένει, u. 159. lib. 1.

σοὶ δ' ὄργα φίλ' ἐγὼ μέτρια ποσμέην, υ.304. lib. 2.
 σοὶ δὲ προσφιλῆ ἐγώσσαν τὰ μέτρια ὄργα ἔτοι τὰ σι-
 μνά καὶ σὺ κρείττω, ὅσπερ ἱσομέην διυλονότι σκευτὸν καὶ
 μὴ ἀποσμορ εἶναι τὰ φάλα μὲν ὄρχόμενον.

τάων, εἴς. υ. 62. lib. 3. ἀπὸ τέτων uel οὔτεκ τέτων,
 ab his uel propter hos dies est felix et beatus, qui haec
 sciens, εἴς. uel felix est et beatus, qui ista omnia sciens
 laborat inculpatus. Vel τάων istorum dierum ὄρνιθας
 ἑρῶντων: uel quod imprimis placet, felix est et beatus,
 ὅς τὰ διὰ πάντα, qui omnia discrimina et edoctus et
 expertus τάων istorum dierum agat iuste et inculpa-
 te, et interim obseruet auguria, et nihil contra ea fa-
 ciat. Tzetzes ita ordinat: ὁ ἀναιτίος τοῖς ἀθανάτοις, ὅς
 τὰ διὰ πάντα εἰδώς, ἀπὸ τῶν διὰ τῶν ἡμέρων ὄργαζ-
 ται, οἰνοσοκλήν, καὶ τὰ ἀπαίσια ἐκφύγων. Mosco-
 ruius ita: τέτων τῶν ἡμέρων ὅς αὐτὸς τὰ διὰ πάντα εἰ-
 δώς ὄργαζεται ἀναιτίος τοῖς ἀθανάτοις ὄρνιθας σκευ-
 πῶν, καὶ τὰς παραβάσας ἐκφύγων, σὺ δαίμων ἐστὶ καὶ
 ὄλβιος.

τὸν φθάμενος, υ. 172. lib. 2. ἔγερ τέτον τὸν λῆσσαι-
 να διυλονότι. ἀπὸ τέτων γὰρ ἀρξάμενος καὶ πολλὰ δια-
 μίσσας θεῖς, πάλιν ἐπαναλαμβάνει καὶ ἀποδίδωσι πρὸς
 αὐτὸν τὸν λόγον.

τυτθὸν ἀπ' ἀνροῖάτης, εἴς. υ. 62. Th. τὰς οὐρανίας
 τέκε τυτθὸν ἀπὸ τοῦ οὐλύμπου.

ὡμοιοισμὸς δὲ μὲν ἀμφὶ μελάνδιστον ἑορτάσας, χέλι-
 οισιν ἐκ τελαμώντος, υ. 222. Sc. ita constructum est: ἐμ-
 οιοισμὸς

ANNOTATIONES.

119

φίκατο δὲ μιν ὕγρον περὶ αὐτὸν ἐκείνο(πῶ)ν τοῖς ὤ-
μοις ἄσπρ' ἢ ξίφος μελαίνετο μριμάμνον ἀπὸ λώρεα.

ἡς γινόμενος, ἐπιδείκναι δ' ἐστὶ χόρσιον, μ. 57. lib. 3.
Sic fieret perspicuum: ἐπιδείκναι δ' ἐστὶ χόρσιον, ἡς
γινόμενος. Dicit omnem quartam diem esse bonā, præ-
terquam quod tertiam quartam pauci sciant esse me-
liorem in matutinis partibus: idq; uerisimiliter, quia
attingit quintam, quæ est mala.

ANASTROPHE.

ἄιδος ἄσπρ', μ. 151. Sc.

λέοντες δὲ σφ' ἀμφιδιδύα, μ. 62. Sc. pro ἀμφὶ σφί κ' ἢ
αὐτῶν.

ὄντι δὲ αὐτῶν, μ. 3. lib. 1. pro δὲ ὄν. Proclus.

πάντων πέρι, μ. 54. lib. 1. pro περὶ πάντων. Hic no-
tandum, quando περὶ postponitur suo casui, tunc re-
trahit tonum in primam.

προπάροιθεν, μ. 287. lib. 1.

τόρ τε δὲ μετὰ τῶν διὰ πρὸς μῦθον ἵαπων, μ. 24.

Tb.

τόρ δὲ μετ', μ. 186. lib. 2. ἀντὶ τῶ μετὰ τῶν ἐπιτολῶν
αὐτῶν.

PARENTHESIS.

ὅα τε πολλὰ γίνονται, μ. 320. lib. 1.

πολλὰνι καὶ ξύμπασα, μ. 238. lib. 1. Hic uersus σ' se-
quens à quibusdam in parenthesis includitur, ut 242
σ' 243 sint in medio, σ' 240 connectatur cum 241-
2. Vide Hyperbaton.

Sunt

Sunt & alie plures parentheses passim apud hunc poetam.

SYNCHYSIS.

καὶ νόβαιος, u. 25. lib. 1. Hos duos uersus Plato in *Lyside* & *Aristoteles* in 5. *Politicorum* & 2. *Rhetoric.* & *Galenus* in *Methodo therapeutica* referunt ad noxiam contentionem, que est inuidie. *Plutarchus* uero attribuit bonæ & salutari, que est emulationis laudabilis: ad quam etiam *Poeta* eam refert, sed sub quadam longiori digressionem à laudabili affectione ad illam uitiosam.

Huc pertinent, que tamen ferè pro uitiosis habentur.

SOLOECISMVS.

πόνον ὀρνίθιασι τιθέν, u. 88. lib. 2. Illa fuit absolutio sententiae, sed additur aliud participium.

ARCHAISMVS.

ἡσίοδος λαλὲν ἐδίδαξαν, u. 22. Tb. ἤγερ δ' αὖ. πρὶ αὐτῷ λέγων ὡς πρὶ ἄλλοι λέγον, ἀρχαῖον ἢ τὸ ἕθος.

RHETORICVS FIGV-

RARVM ORDO.

ANAPHORA.

Αἰδώς δ' ἐν ἀγαθῇ λειψήμοτον ἀνδρα περὶ
αἰδώς, ἢ ἀνδρας μέγα εἰνέτα, καὶ οὐκ
αἰδώς τοι πρὸς ἀνολβήν, θαρσέος δὲ πρὸς ἔλβε
ἀκέραια

à versu 315 usq; ad 318. lib. 1.

ἐλποτε δ' αὐτε λίσσῃς, ὅτ. u. 833. Th. Tres uersus incipiunt ab ἐλποτε.

ἐλπορ ἴωρ ἐχυσσ, ὅτ. u. 157 ὅτ 158. Sc.

γυμνὸν ἀείραρ, γυμνὸν δὲ βοῶταρ, γυμνὸν δ' ἀμαρξα, u. 9. lib. 2.

ἀνὸν γὰρ πόντε, ὅτ. ἀνὸν δ' ἐκ' ἀμαξαν, ὅτ. u. 109. ὅτ 310. lib. 2.

ὃν δὲ προΐωξίς τε, ὅτ. u. 154. 155. 156. Sc.

αὐὸς γὰρ τ', ὅτ. u. 196. lib. 2.

ἰδμερ ψύδια, ὅτ. ἰδμερ δ' οὐτ', ὅτ. u. 28. ὅτ 29. Th.

μηδὲ πολύφανον, μηδ' ἀφανερ καλίσθαι, μηδὲ κακῶρ, ὅτ. u. 333. lib. 2.

ἴδῃ τις σὺν ὅρῳ χάρις ἰσίσται, ἴτε δικάει, ἴτ' ἀγαθῶ, u. 188. lib. 1.

ἴδῃ πατὴρ παίδεσσιν ὁμοῖος, ἴδῃ τι παῖδες, ἴδῃ ξῶος ξανόδονω, ὅτ. u. 180. ὅτ sequentibus, lib. 1.

ρεῖα μὴ γὰρ βρεῖα, ὅτ. u. 5. 6 ὅτ 7. lib. 1.

χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις, u. 176. lib. 2.

ANADIPLOSIS.

ὅσδε γυναικὶ πείθοιθι, πείθοιθ' ὅγε φιλήτησι, u. 373. lib. 1.

ὕπολῳ φήμιν. φήμιν γὰρ τε νακῶ, u. 378. lib. 2.

EPIPHORA.

ἀώτη μὲν τις ἰδμερ, ἀώτη δ' ἴτε ἰδμερ, u. 353.

lib. 1.

κ

ὄργον

ἔργον δ' ἔδδεν ὄναδος, αἰδργίη δὲ τ' ὄναδος, μ. 309.
lib. 1.

Eriphora speciem habent ex hi duo versus

108 ex 109. lib. 1.

οἷς ὁμόθεν γεγάασι θεοὶ, θνητοὶ τ' ἀνθρώποι,
ζεύσιον ᾧ πρότιστα γένος μόρόπων ἀνθρώπων.

Tales sunt ex 268. ex 269. lib. 1.

νυν ἢ ἐγὼ μὲν αὐτὸς οὐ ἀνθρώποισι δίκαιος
εἶμι, μήτ' ἐμὸς υἱὸς, ἐπὶ λαὸν, ἀνδρα δίκαιον.

Item 73. ex 74. lib. 2.

φρεσὶ δ' αὖτε φρεσὶς ἀφραδὸς, πῆξαδαι ἀμαξαν.
πῆπιος ἔδδεν τόγ' οἶδ', ἐκαστὸν δὲ τε δῖραβ' ἀμάξης.

Item 220. ex 221. lib. 2.

θῆτ' αἰοικον ποιεῖσθαι, λαὸν ἄτινον ὄριθον
δίζεσθαι λέλομαι, χαλεπὴ δ' ἐπόπορις ὄριθου.

EPANALEPSIS.

ἔρπει δ' ὥς ὅτε τις ἀρὺς ἔρπει, μ. 421. Sc. Τερεχες
epanalepsin uocat, quam nos anaphoram uocauimus.

TRADUCTIO.

ἄλλος δ' ἐξ ἄλλου δέχεται χαλεπώτατος ἄβλος, μ.
800. Th.

ἄλλος δ' ἀλλοίῳ αἰνᾷ, μ. 60. lib. 3.

ὡς θνητῶν θνητοῖς τέκον, μ. 6. Sc.

ἐν φιλότῃσι θεῶν βίᾳ συνθεῖσθαι, μ. 381. Th.

ἔργον δὲ τ' ἐν ἔργῳ ὀργάζεσθαι, μ. 280. lib. 1.

ἐτόρος δ' ἐτέρου πόλιν ἱελαπάξαι, μ. 187. lib. 1.

ἐν γύματι, μ. 17. lib. 3.

ἄλλος.

ANNOTATIONES

121

πλάωμ μὲν πλείονωμ μελέτη, μ. 278. lib. 1.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν, καὶ τῷ προσίοντι προσῆλκει, κ.
βσι. lib. i.

λαλι ποραμους ποραμω, ευσ.η.25.lib.1.

Ἰουλοῖ δὲ τε γείτονα γείτωρ, μ. 23. lib. 1.

ὁ δὲ ξείνος ἐνοδίωνω, ἡ δὲ ἱταῖρος ἱταίρω, u. 181. lib. 1.

τοῖς δ' ἡνυχάλευα μὸν τὸν χεῖρα, χεῖλεσι δ' ὅτε οἶνοι,
χαλῶ δ' ὄργαζοντο, II. 148. lib. 1.

ASYN-DETON.

*ἥλος δ' ἀνθρώποισι, u. 19. lib. 2. Enumerat inuidie
epitheta sine coniunctione.*

*ἐλαμοῖν πονίῳ θυμορθέορ, κ. 135. lib. 2. Graeci
apponunt plura epitheta sine coniunctione.*

χαρματα δ' ἔχ' ἀρπικτα, θείσδοτα πολλὸν ἀμέ,
m. 218. lib. 1.

POLYSYNDETON.

ἀστυνοί, βλοσυροί τε, ἀφρονοί τ' ἀπληροί τε, καὶ
250.Sc.

Δαυλὺ τι, μεγάλῳ τι, ποδῶν καὶ τι, ἱερὰ τῶν τι,
 2320. Th.

ὅς δ' ἑμαυτὸς τε φόβος τ' ἀνδροπῆσις τε διδύχα,
A. 155. Sc.

Plura polysyndeta passim inueniuntur: ut u. 18. 77. 234. 227. 243. 277 et 349. Th. item u. 179. Sc. Polysyndetorum speciem etiam referunt quedam, quæ ad dis-
resin retulimus.

IN HESIODVM HOMOEOPOTON.

ἀφαῖοί τε φαῖοί τε, ῥητῆί τ' ἄρρητοί τε, μ. 3. & 4. lib. 1.

Q M O I O T E Λ E Y T O N.

χαλέπη, αἰξία, λαῖρα, γαῖα, in fine uersuum 5. 6. 7. 8. lib. 1.

HYPALLAGE.

ὕβρις pro ὑβρισκῶν, μ. 189. lib. 1. ut & Euripides in Thyeste πόλῳ μου dixit pro ὀρίσιν μου & πολέμιον.

PARONOMASIA.

αἰδῶ δέ τ' ἀναιδέην λατοπάην, μ. 222. lib. 1.

σύννομοσύν, λαοθυμοσύνη, μ. 89. lib. 2.

τεῖτατον, ἄλλον, ἄντορ, μ. 157. Sc.

προθύλλα θυέλλη, μ. 742. Th.

προΐωξίς τε καλῶξίς τε, μ. 154. Sc.

Huc pertinet Parodia.

ὡ δὲ λακὴ βελῶ, &c. μ. 264. lib. 1. M. Varro palam citat adagium his uerbis: Opior non solum quod dicitur, Malum consilium consultori esse pessimum: sed etiam bonum consilium ei qui consuluit & qui consulitur, bonum habendum. Potest itaq; sic inuerti: ὡ δὲ ἀγαθὴ βελῶ, τῷ βελούσῳ ἰσχύει.

Aristoteles lib. 3. Rhetoric. refert hunc uersum, ὡ δὲ λακὴ βελῶ, &c. à Democrito Chio sic esse immutatū: ὡ γὰρ μακρὰ ἀναβολὰ τῷ ποιήσῳ ἑκάντην. Aptè enim hoc dici potest in eos qui proluxa membra periodorum fingunt. Nam & sibiipsis & ijs qui audiunt molestiam exhibent.

V.263.lib.1.

οὐκ αὐτῷ ἡ ἀνά τούχῃ αὐτῷ, ἀλλὰ ἡ ἀνά τούχῃ.

Hoc carmen à Plutarcho refertur hoc modo:

ὅς ἄλλῃ ἡ ἀνά τούχῃ ἐν ἡ ἀνά ἡ παρὰ τούχῃ,

Damna parans alijs, proprio parat epati damna.

Recitatur autem à Plutarcho de Archelao.

V.335.lib.2.

Hesiodus cum præcipiat paupertatem nemini exprobrandam, quòd Dei etiam hæc donum sit: multò minus de sapientia id fieri debebit, cuius donum est haud paulò, ut omnes intelligunt, præclarior.

V.121.lib.2. ἐν αἰεὶ, ἔρ.

Ex isto præcepto etiam similia intelligenda sunt. Non semper fortuna arridebit: itaq; circumspectos esse oportet. neq; semper sani erimus: itaq; solliciti simus, ne in morbos incidamus.

V.359.lib.1. εἰ γὰρ νεν, ἔρ.

Potest hoc accommodari ad studia. Imitanda est enim eorum consuetudo, qui thesauros colligunt, atque indices aliquid ad aceruum adiungere student: cuius incrementa cum paucis diebus non magnopere sentiantur, exacto anno tamen apparet quantum uel minutiss. accessiones cumulum auxerint. Hieronymus Vuolsius.

V.344.lib.1. πῦμα, ἔρ.

Hic uersus ita immutari potest:

πῦμα ἡ ἀνά τούχῃ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄναρ.
ἡ ἀνά τούχῃ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄναρ.

V.101.lib.1.πλείη μὲν, ὅς.

Tzetzes Chiliad.11.historia 392.sic mutat:
πλείη μὲν γὰρ γαῖα σοφῶν, πλείη δὲ θάλασσα.

Addit Tzetzes hos uersus:

παραγχαμμάισμον φασὶ δ' οἱ ποιηταὶ τὸ χῆμα.
τὸ χῆμα δὲ τοῖς τοῖς τοῖς δὲ, δεινότητος μεθόδω.

V.86.lib.1.μύποτε δῶρον, ὅς.

Tzetzes Chiliad.9.hist.269.

διὰ πανθόραν γὰρ αὐτὸς φασὶν ἐξαποπύμαρ.
ἐγὼ τὰ διλιτράα ἢ μῆλα τῶν λεπτὰ βλάδω.

V.40.lib.1.πλήρον, ὅς.

Hinc factum est, ἀρχὴ ἡμῶν παντὸς, Principium
dimidium totius. Hoc adagio significatum est, maxi-
mam difficultatis partem in aggrediundo negotio si-
tam esse. Ausonius:

Incipe, dimidium facti est cœpisse. supersit

Dimidium: rursus hoc incipe, ὅς. efficies.

ANTANACLASIS.

λοιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, u.241.lib.1. Hæc duo uerba
bula indiscreto sono esse pronuntiata probari potest
ex 2.lib. Thucydidis, qui citat uersum, ἦξα δυνεανὸς
πολεμὸς καὶ λοιμὸς αἶμα αὐτῶ. Homines enim ait con-
tendisse, non λοιμὸν dicendum esse, sed λοιμὸν: uicit au-
tem sententia, ut λοιμὸς dicatur.

οἱ οἱ ἀπεινέσαντο, u.503. Th. Qui ipsi.

ῥαῖας τε καλλιπαρῆες, ἐκ γονιτῆς πολιᾶς, τὰς δὲ
ῥαῖας καλίνους, u.272. Th.

ANNOTATIONES. ECLIPSIS.

27

ἡ δὲ γλῶσσιν περὶ αὐτοῦ, μ. 151. lib. 2. intelligitur τὸ αὐ-
τρον. Moscorulm. Quod si enim τὸ γλῶσσιν sit pro γλα-
φουρ, nihil dicit. Nam γλαφουρὸν adiectivum est, nec
ipsum solum complet sententiam: ut nec πῖτθων. Itaque
que necessario subintelligitur τὸ αὐτρον.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ Δρυῶ, etc. μ. 35. Th.

INTERROGATIO.

τίς ποινὴ ἐκένω ἐτλη θνητὸς ἐν ἡμετέροις ὁρμη-
θεῖς, μ. 77. Sc. Interrogationes habent speciem ratio-
cationis.

SUBIECTIO.

V. 268. lib. 1.

οὐδ' ἐγὼ, etc. Si nulla sunt præmia rectè facto-
rum, neq; ego uelim rectè facere. Respondet autem si-
bi ipsi, quia inquit: Non spero louem passurum bonos
opprimi in uniuersum.

V. 2. lib. 1.

ἀσύντε δὲ οὐκ ἐπεί, etc. Post hanc interrogationem
subijcit responsionem: Διὸς μεγάλου ἐκένω.

ΣΧΕΤΑΙΑΣΜΟΣ.

ἐπεί, δὲ τὸ γ' οἶδε, μ. 74. lib. 2.

ἐπεί, δὲ ἰσχυρὸν ὅσον πλέον ἡμῶν πάντες, μ. 40.
lib. 1.

χέτλιος δὲ ἐθέσει μετὰ φρεσίν, etc. μ. 488. Th.

χέτλιος, δὲ θεῶν ὅπιν εἰδότες, μ. 185. lib. 1.

ὃ πῖτον δὲ ἄρα πω δολίως ἐπιλήθεο τέχνης, μ. 560.

Th.

x 4

ἡ πεί

ὃ πέπορ ὡς ἐτόρρεζήλως διεδάσασθαι μοῖραν, u. 544.

Th.

VOTVM.

μηκέτ' ἐπατ' ὄφιλον ἐγὼ, u. 172. lib. 1. Optat se neq;
secundum post heroicum genus fieri, neque seniore,
sed mori illorum seculo.

PRECATIO.

τιῷ δὲ τοῖς κρείττοσι ὑμῖν διδοί, u. 328. Sc.

ADMIRATIO.

θαῦμα μέγα φράσασθαι, u. 218. Sc. Versu primo e-
iusdem libri, cuius initium ἢ οἷν, nō esse admirationem
confirmat Canterus, ideoq; ἢ legit, cuius opinionis I.
Auratum, authorem esse affirmat. Itaq; malè uertisse
interpretes Heu qualis, uel Qualis illa, cum
Aut qualis exponendum fuerit.

ΠΑΡΡΗΣΙΑ.

μέγα νήπιε πέρον, u. 284. lib. 1. Ὁ 251. lib. 2.

ἀλλὰ τι πολλὰ ἀρπάζωρ ἐφόρει, u. 37. lib. 1.

νήπιοι δ' ἄλσασι, Ὁ c. u. 40. lib. 1. Ita principes αὐ-
τοφάγας ac νηπίους appellat. Opior quòd Ὁ parum
saperent in administranda Repub. Ὁ opibus per fac
nefariis; cum ulandis inhiarent potius, quàm communi-
bus populi commodis. Erasmus in prouerbio, Aut re-
gem aut fatuum nasci oportere.

ΑΠΟΣΤΡΟΦΗ.

ὦ πέρον, u. 211. Ὁ 27. Ὁ 272. lib. 1.

ὦ βασιλεῖς, u. 246. lib. 1.

τὰντα

ταῦτα φυλασσάμενοι, μ. 260. lib. 1. Conuertit sermonem ad iudices.

ὑμῖς μὲν νῦν χαίρετε, μ. 963. Th.

ἴσους ὑψιθεμελίους, μ. 8. lib. 1. Ad Ionem.

A V X E S I S.

ἐπερρώσαντο ἡ ποσσίν, μ. 8. Th. fortiter tripudiarūt. Antea uero Musis tenerum corpus attribuit. Quomodo igitur nunc fortiter saltant? ἀνοίμασθαι παρθεύεις (inquit interpres) μέσας τὸ ἐπιβίτον.

σβοχέωρ, μ. 95. lib. 2. pro ὅχι ἀχθόμενος, ἀλλ' ὅν ὁ χωρ ἀντὶ ὀχθαῖν καὶ οἶον σὺν χέμενος.

τί λάλαιας; μ. 206. lib. 1. Supplicem et miserabilem precationem ipse uocat uociferationem et oblocutionem stultam, iniustam et non ferendam.

τιμῶσι, μ. 16. lib. 1.

φθονία, μ. 26. lib. 1. pro ἥλοι. Mendicus emulatur mendicum, licet aliquanto acerbius pro hoc hominum genere, quod non potest ita moderari et celare aut dissimulare affectus suos. Plutarchus enim refert ad emulationem laudabilem.

Est et illud ἀφ' ἑμῶν, quod τὰς δειναγὰς in genere appellat βασιλῆας, ut et Homerus:

ἀλλ' αἶτοι βασιλῆες ἀχαιῶν εἰσι καὶ ἄλλοι.

IN HESIODVM EPI THETA.

Ad auxesin pertinent epitheta, quæ secundum categoriarum ordinem disposuimus, non tantum ut confusam rerum tam diuersarum farraginẽ apta quadam dispositione cõmendatam redderemus, sed & quo uberior eorum *ἀνολογία* comparari possit: id quod cuius facile factu erit, qui attendet attributum uniuerſi generis, speciei quoq; conuenire: & contrà attributum speciei, serè generi quoq; accommodari posse. Fit enim in hac enumeratione descensus quidam à genere ad speciem, & cognata uocabula uicinum locum possident. Illud quoque obseruauimus, ut eadem epitheta sepius repeterentur, quæ sunt apud poetam in casu alio posita: idq; eam ob causam, ut quo quisque casu uti uelit, in promptu esset. Porro si quid præterea de his scire non inutile fuerit, id ex scriptis Rhetorum petatur. Nos enim illis, ut decet, prætermisiss, nihil aliud quàm breue Quintiliani dictum subiiciemus, ex lib. 8. cap. 6. Ornat, inquit, *ἐπιθετικόν*, quod rectè dicitur Appositum: à nonnullis Sequens dicitur. Eo poetæ & frequentius & liberius utuntur. Namq; illis satis est cõuenire uerbo cui apponitur. & ita dētes albi & humida uina in his non reprehenduntur. Apud oratorem, nisi aliquid efficitur, redundat. Tum autē efficitur, si sine illo quod dicitur, minus est. qualia sunt: O scelus abominandum, ô deformem libidinem.

ANNOTATIONES. EPITHETA CATEGO-

R I A B τῆς ὁσίας.

DEI ET DEORVM.

κατ' ὅρῳ θεῶν, μ. 824. Th. θεοὶ δωτῆρες ἐσών, μ. 46. Th. iii. Th. 638. Th. 664. Th. ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες, μ. 10. lib. 1. οἱ ὀλυμποὶ ἔχουσιν, μ. 225. lib. 1. ἀθανάτων δὲ ὀλύμπια δώματ' ἔχουσι, μ. 804. Th. αἶγν' ἐόντων, μ. 801. Th. θειῶν αἰαγονιστῶν, μ. 548. Th. 893. Th. 993. Th. ἀθανάτοισι θεοῖσι, μ. 120. Th. 204. Th. 297. Th. 395. Th. ἀθανάτων μακάρων, μ. 324. lib. 2. μακάριοι θεοῖς, μ. 128. Th. μακάρές τε θεὸς οἱ ὀλυμποὶ ἔχουσιν, μ. 102. Th. μακάρεις μὴ κατ' ὑποκρίποντες, morte non occumbentes. Etymologia μακάρων. Tzetzes.

EPITHETA NOMINVM propriorum.

Apollinis.

ἀπόλλων λητοῖδης, μ. 479. Sc. φαῖδος ἀπόλλων, μ. 68. Sc. ἱακχόλος, μ. 58. Sc. ἀπὸ τῆς ἱακῆς, quod significat ἱακχίδης τὸ μακρὰν, ὡς βάλλω. Sagitte enim virtus procul iactare. ἱακχόλος autem ἀπὸ τῆς ἱακτὸς καὶ τῆς βολῆς. ἱνυμν. Fabulantur enim, quod centum iactibus Draconem Pythium interemerit. παγασαῖος, μ. 70. Sc. ὁ ἐν παγασῶν τόπῳ τιμώμενος. Heraclides Ponticus, inquit Tzetzes, in libro Oraculorum in Pagasis sub Trophonio Apollinis sedem esse narrat. Aliter: πᾶγασος ciuitas Thessalie. Locus ita denominatus est παρὰ τὸ ἱεὲς τὸν ἀργῶν.

αργὸν πεπῆχθαι, quod ibi Argo nauis sit comprācta.
 ἐκὰς βόλῃ ἀπόλλωνος, μ. 58. Sc. ἐκὼς βόλῃ ἀπόλλωνος, μ.
 94. Th. φοῖβον ἀπόλλωνος ἐκὰς βελέταο ἀναήτορ, μ.
 100. Sc. ἀπόλλωνι ἀναήτι, μ. 348. Th. φοῖβον τ' ἀπόλ-
 λωνα, μ. 14. Th. χυσοέρα, μ. 9. lib. 3.

Bacchi.

χυσοκόμης, μ. 947. Th. διὰ τὸ τὺς οἰνισμένους ἀν-
 θρώπους τῆς λύμης ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἐαυτῶν καὶ αἵας
 οὐτὸς θένει λινεῖρ: ἤτοι λινεῖρ βλάβας καὶ ταύταις ἐμ-
 μούειν. πολλοὶ γὰρ μεθύοντες ὃ μόνον τῶν τριχῶν ἐπι-
 μελόμενοι, καὶ ξανθίζοντες φαίνονται, ἀλλὰ καὶ μυρσίς
 ἐαυτοὺς παραδιδόασιν ἀτόπήμασιν. Scholium uetus.

πολυγυθῆος, μ. 232. lib. 2.

Διόνυσον πολυγυθῆα, μ. 941. Th. Διόνυσος ὥς τὸν
 Δία ἤτοι τὸν νῦν νύσσω. πολυγυθῆς ἢ διὰ τὰς συμ-
 βαίνοντας ἐξ αὐτῆ χαρμονάς.

Neptuni.

βαρύντηςπος ἐνοσίγαιος, μ. 818. Th.

Quid sit ποσειδάων ἐνοσίχθων, μ. 285. lib. 2. ἤγουν ἐ τὴν γῆν
 ἐνοσίχθων. σείων, λινῶν, concutiens terram: est enim aqua causa
 τῶν σεισμῶν, terramotuum.

πεόφρων γε ποσειδάων ἐνοσίχθων, μ. 285. lib. 2.

κυανοχαίτης, μ. 279. Th.

τάυριος ἐνοσίγαιος, μ. 104. Sc. Τρεζες ait, sic ap-
 pellari propter sonitum fluctuum. Mugiant enim sicut
 tauri. ἢ ὅτι ταυρόσηρανος ἐστίν, quod Neptunus sit capi-
 te bubulo, siue cornutus: aut quod Neptuno in ciuita-
 tibus

ibus Boeotiae tauros soleant sacrificare, et præcipuè in Onchesto, nemore Neptuno sacro. Ob eandem causam etiam flumini ταυροκρανός appellantur. Quòd igitur uictimis taurorum coleretur Neptunus, idcirco ταυροφάγοι nuncupauerunt Boeoticè. οὐνοστυγίαιος uerò, inquit interpres Scuti, ἀπὸ τῆς οὐραίας ἢ κίρκης καὶ τῆς γῆς. Quenam esse causa uideatur, quamobrem terremotum fiant, non satis constat etiam inter phisicos: uentorumne ui accidant, specus hiatusq; terræ subeuntium: an aquarum subter in terrarum cauis undantium fluctibus pulsibusq; ita uerò existimasse antiquissimos Graecorum uidetur, qui Neptunum οὐνοστυγίαιον καὶ οὐρασιχθονα appellant.

ὀρεκτύπη οὐνοστυγίαιω, u. 441. Th.

ὀρεκτύποι οὐνοστυγίαιον, u. 456. Th.

ἡ δὲ ποσειδάων, γαιήχορον οὐνοστυγίαιον, u. 15. Th.

Nerei.

νερεὶος ἀμύμονος, u. 264. Th.

Plutonis.

ἰφθίμος αἰδέω, u. 768. Th.

ἡρυσπὲς αἰδέο, u. 152. lib. 1.

ἰφθιμόν τ' αἰδέω, u. 456. Th.

Vulcani.

ἀγανλύος ἀμφιγυίας, u. 945. Th. γῆα sunt manus et pedes. Hinc uerbum γυῖν, quod est crura ledere, et ἀμφιγυίας, idem quod κοίλοπόδιος, id est, qui laesis est pedibus, et χωλός, claudus. Appellatur autem Vulca-

nus

aus et ignis culinaris, et praeses artium, quae opera ignis absoluuntur. Ille quidem, quod sine lignorum appositu non possit durare, non aliter quam qui laborat ex pedibus, non potest consistere, nisi fulcris sustentetur. Hic autem, quod sit praefectus huius ipsius ignis. Moscopulus. ἀμφιγυῖας, ὁ ἀμφοτέρωθεν σίνωρ, utrinque infestans et ledēs. Vorax enim et causticus est ignis. Aut ἀμφιγυῖας, ὁ ἐνατέρωθεν χόλος, utrinque furens: aut potius ὁ ἐτέρω μέλα χολός, altero membro claudus. Ignis enim cum ardet, quasi subclaudicat, seque suffleat. Historicū uero illum seu fabulosum Vulcanum appellant ἀμφιγυνοῦτα, quasi uno pede claudicet, seque inclinet, quod illum Iupiter caelo deiecerit, ideoque claudus sit factus τὰ γῆα, quod membra significat. Haec Tzetzes. Alius interpres sic explicat uocē: ἀμφιγυῖας ὁ χολός, ὁ ἐξ ἀμφοτέρω ἀνταδὲ τῶν γύων ἤγυν τῶν ποδῶν περιπόμπος. Hinc fit ἀμφιγυῖας, et conuersione οἷα ἀμφιγυῖας, ut τιμὴ τιμήας.

ἑλυτός, u. 219. Sc. ἑλατός et ἑλυτός differunt. ὁ ἑλατός, ἤγυν ὁ σῦλοξος: ἑλυτός, ἤγυν ὀνομαστός. Non conuertuntur autem. Neque enim, si quis sit ἑλυτός, is etiam est ἑλατός. Multi sunt celebres ob malitiam.

ἑλυτὴ ἡφαίστιο, u. 244. Sc.

περιελύτορ, u. 60. lib. 1. Tzetzes uertit ἐξ ἀκουστος, obstreperum, qui auditur. Ita Aeschylus ignem uocat παύτεχνον, artificiosum.

περίφροτος ἡφαίστιο, u. 297. Sc. 317. Sc.

ANNOTATIONES.

Plurium Dearum epitheta reperies sub Planetis, &
in epithetis Heroum.

NOMINA PROPRIA dearum.

NYMPHARVM IN GENERE.

μελίαι, μ. 187. Th. διὰ τὸ ἅμα τοῖς ἀνδράσι γένε-
σθαι· διὰ τὸ ἐν ὅροις ἀνδροφόροις ἀναστρέφειν.

IN SPECIE AVTEM ET NYMPHARVM, & Dearum quarumvis ex Dijs
genitarum.

Agaues.

καλλιπαῖνος, μ. 976. Th.

Arges.

αἴγλη δερμύθυμος, μ. 140. Th.

Alcmenæ.

δυσφύρα ἡλετρυώνης, μ. 16. Sc.

ταυσφύρα ἡλετρυώνης, μ. 35. Sc.

εὐσφύρα ἡλετρυώνης, μ. 86. Sc.

Amphitrites.

δυσφύρα ἀμφιτέτης, μ. 155. Th.

Ariadnæ.

ξανθὴν, μ. 947. Th.

Asteriæ.

ἀστέρην ἀνώνυμος, μ. 409. Th.

Calypsus.

καλλιπύρα, μ. 1016. Th.

ἡμερόσια καλλιπύρα, μ. 360. Th.

Cer-

Cerceidis.

ἑρπηνῆς τε φιλὸν ὄρατῆ, μ. 356. Th.

Cereris.

αἰδοῖν, μ. 299. lib. 1. Et ipsa ueneranda, utpote benignitas diuina: et eos honorandos et reuerendos efficiens, quos suo accessu dignatur.

εὐστέφανος ἀκητήρ αἰδοῖν, μ. 297. lib. 1.

πολυφάρβης, μ. 912. Th.

ἀγνή, μ. 83. lib. 2. Cic. 6. Ver. religiosissima.

Cetus.

κετὼ καλλιπαρμον, μ. 238. Th.

Dianæ.

ἄρτεμιρ ἰοχίαιραν, μ. 14. Th. 918. Th. Ouidio iaculatrix.

Diones.

ὄρατῆ τε διώνη, μ. 214. Th.

καλλιὺν τε διώνη, μ. 17. Th.

Doridis.

δάριδος ἡννόμοιο, μ. 241. Th.

Echidnæ.

λυγρὴ ἐχιδνα, μ. 305. Th.

θείην κρατῆρόφρονα, μ. 398. Th.

Enyus.

εἰρονόπεπλος, μ. 274. Th.

Euarnes.

φιλύντ' ὄρατῆ καὶ εἶδος ἄμωμος, μ. 260. Th.

Eumenidum.

ἑρπην

ὄρκον τινυμένους, τὸν ὅρις τέκε πῆμ' ἐπίορκους, μ.
40. lib. 3. ait esse uindictes periuriorum.

ὄρευνς τε ἱραῖς, μ. 185. Th.

Eunices.

ὀνείκη ῥοδόπυχς, μ. 247. Th.

Galatææ.

ὀναδὴς γαλάτεια, μ. 250. Th.

Glaucnones.

φιλομμεδὴς, μ. 257. Th.

Gorgonum.

ἄπλητοί τε καὶ ὀφαταί, μ. 229. St.

Græarum.

χαίς τε ἱαλιδιπαρής, μ. 271. Th.

Gratiarum.

χαριτάς ἱαλιδιπαρής, μ. 907. Th.

Halimedes.

ἡστέφανος ὁ ἁλιμήδε, μ. 256. Th.

Harpyiarum.

ἡρόμης ὁ ἀρπύγας, μ. 268. Th.

Hebes.

ἡβὴν τε χυσοστέφανον, μ. 17. Th. τὴν σὺμφορον ἀπὸ
τῆς τεφάνς τῆς ἡσοκῆτος τὰς γυναῖκας, ὅς ἐν χυσοῖς ἡβὴς
δίδωρ ἡλῆσεν σφάγεται.

Hecates.

ἡρετόροφον, μ. 450. Th.

Helenæ.

ἡρόμοιο, μ. 164. lib. 1.

Henio-

Heniochæ.

ἡνιόχῳ τανύπεπλον, μ. 83. Sc.

Hesperidum.

λεγύφωνοι, μ. 276. Th.

ἑσπερίδων λεγυφώνων, μ. 518. Th.

Hippoнос.

ἵπποθόν ροδόπηνυς, μ. 251. Th.

Hippochoës.

ἵπποθόν τ' ὀρόισα, μ. 251. Th.

Idyia.

ἰδυίᾳ παρμόν, μ. 960. Th.

Iunonis.

θιδά λουπώλγνος ἥρη, μ. 315. Th.

χρυσοπεδίλα, μ. 951. Th.

θαλόρην, μ. 921. Th.

χρυσοπέδιλον, μ. 454. Th.

πότνιαν ἥρην, μ. 11. Th.

ἀργαίῳ χρυσίοισι πεδίλοις ἱμβεβαῦαν, μ. 12. Th.

Latonæ.

λατὼ νηανόπεπλον ἰγύναιον, μάλχον αἶα, μ. 406.

Th.

Maia.

ἄτλαντις, μ. 938. Th.

Medea.

μέδφορον, μ. 961. Th.

Medusa.

λυγρὰ παλῦσα, μ. 277. Th.

Menippæ.

ANNOTATIONES.

119

Menippæ.

Αἰντι μινίππη, u. 261. Th.

Minervæ.

Ἀθηνά νῆρη Διὸς ἀγρόχοιο, u. 441. Sc.

Διὸς θυγάτηρ ἀγλαῖα τειρογούσα, u. 197. Sc.

Θιὰ γλαυκῶπις, u. 571. Th. Vitruvius affirmat gentes septentrionales esse caesijs oculis: ut nigris meridionales. Proverb. Horatio, oculi nigri.

Θιὰ γλαυκῶπις Ἀθηνά, u. 325. Sc. 343. Sc.

Παλλὰς Ἀθηνά, νῆρη Διὸς, u. 126. Sc. Παλλὰς ἢ Παλλομοῦν, hoc est vibrata ex vertibilis: aut quod ex capite Iouis animi nata sit, πάλαντα τὰ ὅπλα, vibrans arma. Est enim intellectus armatus, καὶ φέρει ἐκ τῆς ἐξέρχεται. Aut quod Pallantem unum ex Gigantibus interemerit, hoc est, ἢ τὸς γαῖαντες (alludit ad vocem Gigantum) καὶ ἀλαφύνας λογισμὸς καταβάλλουσα. Porro γλαυκῶπις dicitur ἢ φρόνους, prudentia (ἀλλήγομαι) quod sit aliquid horribile, virile, ac solidum. Sunt enim animalia caesijs oculis formidabilia ex animosiora. Aut vocatur γλαυκῶπις per metalepsin, quasi quæpote ex recte res omnes videat ex iudicat: sicut econtra, θυμὸς λιλαυῶπις, niger animus. Τζεζες.

τειρογούσα, u. 197. Sc. ἢ ἀπὸ τῆς λιπαλῆς τῆς Διὸς. τειτῶ γὰρ ἢ λιπαλὴ παρ' αἰολᾶσι.

Ἀθηνάϊς ἀγλαῖας, u. 319. Th.

γλαυκῶπιδος ὀδριμοπάτρης, u. 587. Th.

πῆλην Ἀθανάτης χόρσιρ καὶ κῆδος ἔχουσα, u. 339. Sc.

γ 2 τυτίγα

τατίγει νικηφόρος ὄσα. Cic. 2. de Nat. Princeps et inuen-
trix belli. Minerva ὁ φιλόσοφος ὁ φιλοπόλεμος δι-
citur: unde apud Platonem Athenas sibi similes fecisse
commemoratur quia magna fuit Atheniensium non so-
lū ingenij uis, sed fortitudo in bello.

Θιαν γλαυκῶπιρ ἀβλύλυ, μ. 888. Th.

γλαυκῶφθαλμον, διὰ τὸ ὀφθαλμοῦν, τοιαῦτα γὰρ ἔ-
γνώσις.

λύρην τ' αἰγιόχοιο διὸς γλαυκῶπιρ ἀβλύλυ, μ. 12.

Th.

Mnemosynes.

μνημοσύνη γανοῖσιρ ἰλυσθῆρος μεδέσσα, μ. 54. Th.

καλλιμόμοιο, μ. 915. Th.

Mufarum.

μῦσαι πειρίδης, μ. 206. Sc.

χρυσάμπυνες, μ. 916. Th. χρυσοῦς δισμὸς ἔχουσαι, ἔμ-
πεξ γὰρ ἡ δισμός τις ἰσμός γυναικός, ἢ διὰ τὸ γε-
φάνης οὐ κεφαλῇ περιφέρειν ὅτω τὰντας ἔρηκον.

μῦσαι οὐμπιάδης, λύραι διὸς αἰγιόχοιο, μ. 25. Ὁ
52. Th.

μυσάων ἑλιπυνιάδων, μ. 1. Th. τῶν οὐ ἑλιπῶν δια-
κριδοῦν.

ἑλιπυνιάδης, μ. 276. lib. 1.

Nices.

νικῆν καλλίσφυρον, μ. 385. Th.

Pandoræ.

ἰσμός ἀγαλλομόνιν, μ. 587. Th.

Parez.

Parcæ.

ὁλοὺ ἰῶρ, μ. 156. Sc.

αἰέλωναν, μ. 211. Th.

ἰῶρες κυάθειαι, μ. 249. Sc.

ἰῶρας τυλοποιῖας, μ. 217. Th. Interpres exponit
ἰλλιοπόνους. τὰ τίσι τὰς ἐπιμεριζούσας ἐκάτω τὰς ἰάτ'
ἀξίαν διωάμας, ἰὰ τὰς γινεμόσας τιμωρὺς τῶν ἰα-
κῶν ὄργων.

Pepredûs.

ἑπείπλος, μ. 274. Th.

Pithûs: Snadæ, Lepôris.

πέπνια, μ. 73. lib. 1.

Plutûs.

πλυτὺ τε βοῦπες, μ. 356. Th.

Polydoræ.

πολυδὸρς πολυδύρη, μ. 355. Th.

Proserpinæ.

προσπερινῆς προσπερινίης, μ. 768. Th.

προσπερινῆς, μ. 913. Th.

Plamathes.

πλάμαθες, μ. 1004. Th.

χαίματος δέματος, μ. 261. Th.

Rheæ.

ῥέας ῥάα, μ. 625. Th.

Sphingis.

σφίγγ' ὁλοῦν, μ. 326. Th.

Strygis.

γ 3

ἀφιδίος

ἑφθίτος ὠκεανίνη, μ. 389. Th.

Telesthās.

ἑροκόπιπλος, μ. 358. Th.

Themidis.

λεπαρὶν θίμιρ, μ. 901. Th.

αἰδοίην θίμιρ, μ. 16. Th.

Themistonoēs.

ἑναυῶπιρ, μ. 356. Sc.

Thetidis.

ἀργυρόπεζα, μ. 1006. Th.

Thetyos.

πότνια τεθὺς, μ. 368. Th.

τεθύβ τ' ὄραϊα κὺν, μ. 116. Th.

Vraniae.

διοαδὴς, μ. 351. Th.

Hec sunt epitheta Dearum, quorum pleraq; mulieribus in genere accommodari posse nemo non intelligit, uel ex eo quod unum idemq; epitheton interdum pluribus attribuitur: ut λουπώλγος, ἡνώμοες, πότνια, ἑκακίπαρνος, &c. alia.

EPITHETA DAEMONVM.

δαίμονα διωρ, μ. 991. Th.

ἰδῶλοι ἐπιχθόνιοι φέλας, θνητῶν ἀνθρώπων, ἡρώεσσας δαίμονοι, &c. μ. 321. lib. 1. Alludit ad naturam angelorum descriptam in sacris literis.

τοὶ μὲν ἐπιχθόνιοι μάχες θνητοὶ ἑκακίπαρ, δαίμονες, μ. 139. lib. 1.

EPI.

ANNOTATIONES. EPITHETA ANIMI.

148

θυμὸς ἀγλῶν, μ. 641. Th.

αἰτὼν εἶτε νόω, μ. 661. Th.

νικοῦσθαι θυμῷ, μ. 28. Th.

ἐφόρῳ θυμῷ, μ. 536. Th.

αἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶ θυμῷ, μ. 239. Th.

αἰδῶμαι νόον, μ. 258. lib. 1.

αἰσώφρονα, μ. 213. Th. 313. Th. 333. lib. 1. Th. 264. lib. 1. 6.

ἐπεὶ ὁ μετέωρος καὶ πρὸς μάχην τῶν ἀναγκάων συν-
τίγμωνος, id est stultus et elatus atq; seductus pravis
persuasionibus: siue negligens et remissus, qui quasi
dormiat in actionibus suis, donec tandem involuatur
in varias difficultates. Quidam itaq; ἀπὸ τῆ αἰρω, ex-
τολλο et erigo, deducant, ἢ τὸν βλαψίφρονα. Ἰὸ γὰρ αἰω,
τὸ βλάψαι σημαίνει, corrumpere et ledere.

αἰνῶς θυμῷ, μ. 61. Th. ἀλυπον, Th. 168. lib. 1.

ἡρατόφρονα, μ. 146. lib. 1.

ἡσίοον τε νόον, μ. 67. lib. 1.

μέγαν τε νόον, μ. 37. Th.

μεγαλότορα θυμῷ, μ. 450. Sc.

μελίφρονα θυμῷ, μ. 428. Sc.

His epithetis similia sunt cordis et pectoris epitheta, de quibus infra.

EPITHETA COELI.

ἕρως ἀνὴρ, μ. 45. Th. 110. Th. 679. Th.

μέγας ἕρως, μ. 176. Th. 208. Th.

ἕρως ἀσφρόντος, μ. 463. Th. 737. Th. 414. Th.

Ciceroni
stelliferum,
Soma. Scip

ὑρανὸν ἀσφόδοντα, μ. 470. Th.

σύρω, μ. 374. C 517. Th.

μακρὸν ὄλυμπον, μ. 392. Th.

πολύπυχον ὄλυμπον, μ. 113. Th.

γαῖα δέ τοι πρῶτον μὲν ἐγένετο, C c. μ. 126. Th.

θαλάσῳ δ' ἥχθησε τοῦ ἑαυτοῦ ibid. Periphrasis cœli.

PARTIVM COBLLI.

Astrorum.

ἀσράτε λαμπροῦ ὡς, μ. 110. Th. ἀσράτε λαμπροῦ
ὡς, τὰ τ' ὑρανὸς ἐστὶ φανῶς, μ. 383. Th.

Pleiadum.

ἀτλαγονάωρ, μ. 1. lib. 2.

Sirij.

σεῖρος ἀστὴρ, μ. 35. lib. 2.

σεῖρος ἀγαλίοιο, μ. 153. Sc.

Planetarum.

Saturni.

ἑρόνος μέγας, μ. 459. Th.

ἑρόνος ἀγκυλομήτης, μ. 137. Th. ὅτι τὰ μὲν ἑρόνηται ὁ
χρόνος, τὰ δ' φαίνεται ἢ ὅτι λελυθότως παρέρχεται: ἢ ὅτι
τε ἀγκύλα μήδεα καὶ πολλὰ καὶ ποικίλα βελούματ' αἰ
δεύονται τὸς πολυχρόνους ποιεῖ.

δεινότατος παῖδων, μ. 138. Th.

μέγας ἑρόνος ἀγκυλομήτης, μ. 473. C 495. Th.

ἑρόνω βασιλῇ, μ. 476. Th.

ἑρόνον ἀγκυλομήτην, μ. 19. Th.

Iouis.

ἀθανά-

αθανάτων βασιλεύς, μ. 286. lib. 2.

ὁ δὲ ὑπέρτατα δώματα καίει, μ. 8. lib. 1.

Ἰερωνίδης ὑψίστος, αἰθέρι καίει : γαίης τ' ἐν ῥίζῃσι
καὶ ἀνδράσι, μ. 18. lib. 1. ὑψίστος. ἐπὶ γὰρ ὑψίστος ἔστι καὶ
θέμριος ὡς λυδορνήτης : qui in coelo hominum facta
æqua lance dirigit. Per æthera intelligit summum: per
terre radices, ultimum: per homines, medium. Deus e-
nim est ubique, et in omnibus primis, medijs; ultimis.
Proclus. Αἰεὶ πάντων γὰρ διήκει ἡ εἰμαρμένη. Τζεζες.

ἰδὼν αἶψα τε, μ. 9. lib. 1. Quod Homerus de sole di-
xit, καὶ εἰς τ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ ἢ πάντ' ἐπανύει: id He-
fiodus ad Iouem retulit. Meminit visus et auditus tan-
tum: quia sunt sensus præstantissimi.

ἴδους Ἰερωνίδης, μ. 137. lib. 1.

Ἰερωνίδης σὺν ῥόπα ἴδους, μ. 237. lib. 1.

φέρτατος θεῶν, ἡρώτι τε μέγιστος, μ. 49. Th. Hinc
videtur sumptum illud Latinum epitheton, Optimus
Maximus, cuius meminit Cicero 2. de Nat.

ὀλύμπιος, μ. 92. lib. 2. Sic autem cognominatus est,
quod apud Pisam, id est Olympiam, magnificis certa-
minibus coleretur: unde extant Pindari uatis Olympi-
ca cantica. Sed hæc deriuatio iā respicit diuersa cogno-
menta Iouis. καὶ γὰρ ὁ ἴδους ὁ αὐτὸς, λέγουσιν εἶναι πολλὰς
ἐπωνυμίας ἔχει, inquit Xenophon: unde Iupiter seruus
tor et dux tessera militum Cyri.

ὑψιβεβημένος, μ. 8. lib. 1. ἀπὸ τῆς βέβαιης ἐν ὑψέ.

σὺν ῥόπα, μ. 227. lib. 1. ὡς τῶν βροντῶν αἴτιος, παρὰ

τὸν ἀρχαῖον βοῶν.

μητέρα, μ. 104. lib. 1. 53. Sc. 36. & 510. Th.

νιφελυγόρετα γὰρ, μ. 53. lib. 1. & 558. Th. Quia poe-
ta ei ut supremo gubernatori attribuunt, ut aliorum
omnium, ita aeris et eius affectionum gubernationem:
ἄγαν τῆς ἀθροίσσεως τῶν νιφελῶν αἴτιος. ἡδυνῶς au-
tem, quia est congregator & moderator omnium affe-
ctionum & cogitationum humanarum tanquam nebul-
larum. Τρεξες μυθολογικῶς ad fatum accommodat,
quod sit νιφελυγόρετας ὡς αἰθέρων νιφέλους, qua-
si nubibus obrutum cōuolutumq; & caliginosum atq;
inuisibile, antequam exitus adueniat.

αἰγίοχοιο, μ. 101. lib. 2. & 279. lib. 2. & 322. Sc. & 717.
Th. Vel quia habuit ὄχλῳ, id est, τροφῶν, à Capra A-
malthea, cum subductus esset, ne infans à patre Satur-
no deuoraretur: uel ab ἐχέειν tenere, & αἰγίολος, quia
adultus in memoriam beneficij pellem illius capre scu-
to suo induxerat: uel quia sit fortis & potens atq; in-
vincibilis sub scuto ualidissimo: uel quia uentos, tempe-
states, turbat, & motus pariter & excitet & cobibeat,
ut deorum supremus. Hec Garbitius.

Τρεξες ad fatum accommodat, quod sit αἰγίοχος ὡς
ἐκταυγίσων καὶ ἐκτακλόρων οἷς ἐν ἀντιῳθῇ, id est, im-
petuosum, demergatq; illos quibus aduersatur. Ita idē
alibi inquit, αἰγίοχον appellari, διὰ τὸ ἐκταυγίσαι, à
deturbando infelices, & pulsando è cœlo tristibus do-
loribus.

ὅριος.

ὄριον ἱερώνων, μ. 4. Th.

ὄριον ἱερώνων, μ. 34. lib. 2.

ὄριον μαργαρίτου διὸς, μ. 815. Th.

ἑλαινιφῆ ἱερώνων, μ. 53. Sc.

διὸς μεγάλου, μ. 76. Th. 465.

ἐντιόρτος, μ. 51. lib. 1. Th. 5. lib. 3. βελούκη.

νιφελιγόντα, μ. 730. Th.

ὀλυμπία, μ. 87. Th. 243. lib. 1.

ὀλυμπία ὑψιμέδοντος, μ. 529. Th.

πατὴρ ζηνὸς ὄριον μαργαρίτου, μ. 41. Th.

ὑπόμνητος διὸς, μ. 413. Sc.

ζηνὸς βασιλῆως, μ. 389. Th. Th. 318. Sc.

διὸς πατὴρ, μ. 36. Th. 380. Th.

διὸς πατὴρ ἱερώνων, μ. 257. lib. 1.

διὸς ἱερώνων αὐτοῦ, μ. 69. lib. 1.

διὸς μνησθέντι, μ. 288. Th.

θεῶν συμπάσης πάντων, μ. 56. Sc.

ὑπόμνητος ἱερώνων, μ. 534. Th.

διὸς χθονίω, μ. 82. lib. 2. qui gubernat et regit terram.

διὸς τ' αἰγίοχου, μ. 11. Th.

ζηνὸς θεῶν πατὴρ ἢ διὸς αὐτοῦ, μ. 47. Th. pater diuinitatū hominumq; à poetis Latinis: cui mores, ut inquit Diodorus, patris nomen dederūt. Alicarnassensis autem: Iupiter, inquit, et Iuno post hominum memoriam primi uirum et foeminam matrimonio coniunxerunt: unde et ille pater appellatus, et illa iugaria dicta est: aut pater, omnium conditor et opifex Deus.

ζηνὸς

ῥῆν ὑψιβρεμέτην, μ. 568. Th.

ῥῆν ἄτε μηϊόοντα, μ. 457. Th.

τόρπικέσσον, μ. 52 Ὁ 271. lib. 1.

Martis.

ἄρης ἀνδρόκτος αὐτῆς, μ. 346. Sc.

ἕλιος ἄρης, μ. 192. Sc.

φρεσάρματος ἕλιος ἄρης, μ. 441. Sc.

ἄρειος ἀνδροφόνου, μ. 98. Sc.

ἄρειος βλοσυροῖο, μ. 191. Sc.

πτολιπόρθω, μ. 936. Th.

ρίνοτόρω, μ. 934. Th. Aliás ρινοτόμω. *Quod in bello multis nasus abscinditur.*

ἄτομ πολέμοιο, μ. 59. Sc. ἄτος ὁ ἀνδρείος, ἀπὸ τῆς ἀπιῶστικῆς ἢ τῆς τῷ τὸ ῥητῷ, πολλὰ γὰρ ῥηῖσι οἱ ἀνδρείοι.

βροτολογὸν ἄρην, μ. 333. Ὁ 425. Sc.

Solis.

ἥλιος φαίδων, μ. 760. Th.

ὀξίος, μ. 32. lib. 2.

ὑπεριονίδω, μ. 1011. Th.

φαισιμβρότη, μ. 958. Th.

ἀνάμαντι, μ. 956. Th.

ἥλιον λαταδιύτα, μ. 596. Th.

ἥλιόν τε μέγαν, μ. 18. Th.

Veneris.

φιλομμεδῆς, μ. 989. Th.

πολυχῦσος ἀφροδίτης, μ. 139. lib. 2. 47. Sc. 980. Th.

χρυσὴν ἀφροδίτην, μ. 812 Ὁ 962. Th.

ἐλικοβλήθαρ τ' ἀφροδίτῳ, μ. 16. Th. περιφρῶ
βλέφαρα ἔχουσιν, in orbem circumactas, ducta meta-
phora ἐκ τῶν τῆς ἀμπέλης ἐλίκων, ab inflexione uitis.

Mercurij.

θεῶν κῆρυξ, μ. 80. lib. 1.

Διάκτορον ἀργαφόντῳ, μ. 68. lib. 1.

ἑλντορ ἀργαφόντῳ, μ. 84. lib. 1. ἀργαφόντης ἔτοι
δὲ οὐ ἀργῶ φωνῶν. Est enim tranquillus hic deus et ue-
rax. Recentiores autem ita aiunt appellatum esse, ὅτι
ἀργον ἰφόνουσι τὸν πανόπῳ, τὸν τῆς ἰνῆς φύλακα.
Hinc sit ἀργαφόντης, deinde porticῆ ἀργαφόντης. Διὰ
ἡγορος κερὶ ὁ μεγαλόφωνος. Redundat in hac uoce li-
tera λ: ut et in nomine ἀλυντοπίδου. Illa enim deduci-
tur ἀπὸ τῆς διακτορος, quod dicitur de ualida et impe-
tuosa uoce: hoc κερὶ ἀπὸ τῆς ἑλντος ὡς τῆς πίδου. Hec
Moscopulus. Garbitus aut, epitheta Mercurij ut nun-
cij et secretarij decorum conuenire orationi siue elo-
quentiæ, cui ipse præficitur: quæ eloquentia est ἐρμῆς,
interpret animorum: et διάκτορος, quæ et diuina o-
racula et cogitata hominum explicat et propagat:
et est ἀργαφόντης, quæ occidit Argum, hoc est, quem-
libet oculatum et uigilantem compefcit.

ὡς διμορ ἐρμῶν, μ. 938. Th.

Luna.

λαρραῖα τε σελήνῳ, μ. 18. et 372. Th.

φάειν τε χρυσοφάνει, μ. 136. Th.

EPI-

IN HESIODVM
EPITHETA ELEMEN-
torum.

PRINCIPII PRIMI.

Chaüs, χάος ἰσοφόρος, μ. 814. Th.

QVATVOR ELEMENTORVM.

Ignis.

ἀμαιμάχῃον πῦρ, μ. 320. Th.

πῦρ σοί τ' αὐτῷ μέγα πῆμα καὶ ἀνδράσιρ ἰσομοί-
βοισι, μ. 56. lib. 1.

αἰθομένοιο, μ. 60. Sc. ὅ 325. ὅ 867. Th.

πυρὸς ἀναμάτοιο, μ. 563. Th. πειώρ, μ. 845. Th.

πυρὶ καλῇ, μ. 865. Th.

μαλὸρῷ πυρὶ, μ. 18. Sc. Huc referantur epitheta
quædam Vulcani, quale est ἀμφρυθῆς: quod est ignis
ἔ eius artificis ἐπίδοτος: quia subtilis quidem sine nu-
trimento lignorum, suprâ uerò sine aere sicco ἔ libe-
ro non potest uim suam exercere. Est itaq; utroq; pe-
de claudus. Hec Garbitius.

Aëris.

πυροφόρος, μ. 167. lib. 1. ἤγερ σίφορος καὶ ἀγαθός,
quia humectat fata ἔ arua.

ἡέρα διαν, μ. 697. Th.

Aquæ.

πολυώνυμον ὕδαρ ψυχρόν, μ. 785. Th.

καλλιέρροον ὕδαρ, μ. 355. lib. 2. aquam limpidi, puri
atq; salubris fluxus: ἤγερ κατὰ καλὰς ρέου.

πολυεῖται ὕδατι λονηῷ, μ. 357. lib. 2.

Guttarum.

ANNOTATIONES.

45

Guttarum.

ραδάμιγγες αίματόεσσαι, μ. 183. Th.

¶ HVC PERTINENT EPITHETA

Oceani.

αΨορρόα, μ. 776. Th.

βαθυρράταόα, μ. 266. Th.

λυτῆ, μ. 215. C 275. C 295. Th.

τελέρνητος ποταμοία, μ. 242. C 959. Th. ἤγαρ ἐπισήλ
μα, ἢ ἐμῆς γὰρ τῆς ἐπισήμας ἐντελῆς καλῶμεν. ἢ τῆ τὰ
πάντα τιλεσφορῦνητος. πάντων γὰρ ἡ τροφή ἐξ ὠκεανῶ.

βαθυδίνω ὠκεανόρ, μ. 169. lib. 1. ἤγαρ τὸ βαθύρρην,
ὠκεανόρ τε μέγαν, μ. 20. Th.

Item Maris.

αλμυρὸς ἐνδοθι πόντος, μ. 964. Th.

ἄμβατες, μ. 299. lib. 2.

ἄμαιμαπέτοια θαλάσσης, μ. 207. Sc.

πόντος ἀπείρατος, οἰδιματι θύων, μ. 109. Th.

πόντος ἀπείρων, μ. 678. Th.

ἀπάμωρ, μ. 288. lib. 2.

πόντος τ' ἀτρύγετος, μ. 696. Th.

ἀτρυγέτοια θαλάσσης, μ. 413. 728. 737. Th.

ἄβροαδῆ πόντω, μ. 253. Th.

κομαίνοντος, μ. 8. lib. 2.

πολυφλοίσβοιο, μ. 266. lib. 2. valde sonori C borren
di propter collisionem fluctuum C tempestiatum.

ὀνοπι, μ. 240. lib. 2. ἤγαρ τῷ μέλανι,

πόντω ἐν ἀτρυγέτῳ, μ. 241. Th.

σὺρῆ

σύρῃ πόντῳ, μ. 125. lib. 2.

πολυκλύσῳ ἐνὶ πόντῳ, μ. 189. Th.

ἀτρυγέϊον πέλαγος οἰδιμαῖι θύοι πόντοιο, μ. 131. Th.

σῆρεα πόντοιο, μ. 268. lib. 2.

ιοειδέα πόντοιο, μ. 844. Th.

ἡβορειδέα πόντοιο, μ. 138. lib. 2. & 873. Th. τὸν σπο-
τανὸν. αἶψα γὰρ τὸ σποτανὸν.

οἶνοπα, μ. 53. lib. 3.

πόντοιο πολυῶν, μ. 253. lib. 2.

Fluminum.

πόταμοι λιαναχιδά ρέοντες, μ. 368. Th.

λαλά ρέεθρα, μ. 336. lib. 2.

πόταμῶν ἀλαδι προρέοντων, μ. 375. lib. 2.

αἰὶ ναόντων, μ. 168. lib. 2.

ἀρνώων πόταμῶν, μ. 355. lib. 2. *semper fluentium.* Ma-
gnos intelligit, qui solent esse αῶνται, & nunquam in-
tercidunt.

πόταμους δινύοντας, μ. 338. Th.

Nomina propria fluminum.

Acheloi.

ἀχελώϊον ἀργυροδίνην, μ. 341. Th.

Eridani.

ἡριδανὸν βαθυδίνην, μ. 339. Th.

Istri.

ἰστρὸν λαλιδρέθραν, μ. 340. Th.

Sangarij.

σαγγαρίον τι μέγαν, μ. 345. Th.

Scamarij.

ANNOTATIONES.

252

Scamandri.

Θάοι τι σκάμανδρου, μ. 346. Th.

Simoentis.

Θάοι τι σιμῶντα, μ. 343. Th.

Stygis.

τυγὸς ἄφθιτον ὕδωρ, μ. 805. Th.

Fontium.

ἀονάε καὶ ἀπορρύττε, ἢ τ' ἀθόλωτος, μ. 213. lib. 2.

ἡρλίω ἰοαδία, μ. 3. Th. μελανυδρῶν. ἰορ γὰρ εἶδος
κῶβης. ἢ τὴν ἰοίς πῶρι πεφραγμένῳ, τὴν ἀνθάδην. ἢ
τὴν διαυγῇ καὶ λευκαρᾷ. Δεῖ γὰρ τὴν πῶρι λόγους ἢ
χολημοῦς διαυγῇ καὶ λευκαρῶ ἔχειν τὸν λογισμὸν
καὶ ὁ μόνον τὸν λογισμὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα. Inter-
pres uetus.

¶ Terræ.

σὺρᾶα χθῶρ, μ. 371. Sc. & 458. Th.

γαῖ σὺρῶσθρος, πάντων ἑλὸς ἀσφαλες αἰεὶ ἀθά-
νάτων, μ. 113. Th. Hinc Plutarchus suam opinionem habet
lib. de oraculorum defectibus, terram esse sempiter-
nam expertemq; interitus: cum sit immota sedes cun-
ctorū. Interpres uetus ait, sedem appellari, quia sit cen-
trum cœli & omnium illius partium.

ῥέδωρος, μ. 117. 171. 235. lib. 1. Elegans epitheton ter-
ræ, quod uite necessaria suppetat, ἢ τὰ πρὸς ῥωλὴν ὡ-
ραμένη γῆ. Τρεχες ait, sic uocatam, quasi sit ἢ οὐ τῷ
ῥέδωαι ὑπὸ τῇ ἡλίου ὡραμένη πάντα, quod seruens et
coacta, à sole nimirum, munificè donat omnia, non so-

z lūm

lim speltam, quam xcam uocant, sicut quidam uolunt.

μειλαινη αιν, u. 153. Sc.

μειλαινα, u. 69. Th.

γαία μελάρη, u. 173. C 159. C 479. C 505. Th.

γη πάντων μήτηρ, u. 181. lib. 2.

φοβόβιος, u. 693. Th.

ανοφορῆς, u. 736. C 807. Th.

δριμυνς γαίης, u. 335. Th.

σῦνοδάης, u. 195. lib. 1. 119. 498. 620. 717. Th. 464.

Sc.

μεγάλης γαίης, u. 612. Th.

μελῶρης γαίης, u. 731. Th.

γαίης γαίης, u. 483. Th.

χθονὶ δῖη, u. 866. Th.

πυλδοτείρη, u. 156. C 250. lib. 1. C u. 128. lib. 2. ὕπερ

τῇ πολυαδῆς τροφᾷ δωρυμὸν.

ἀπείρητα, u. 159. lib. 1. C 105. lib. 2. C 187. Th. ὕπερ

τῶν λυμλοτόρῶ. Sphæra enim C circulus carent initio
C fine.

ἀπείριτον ἀνθιμόισαν, u. 878. Th.

δῖαν, u. 97. lib. 2. δῖος usurpatur in triplici signifi-
catione à poetis: pro ἐνδόξῳ, id est, glorioso C præcla-
ro: pro ἀγαθῷ, bono C præstanti: pro θεῷ, diuino C
ἀπῷ. Hæ omnes significationes terræ conueniunt.

καφίρσαν, u. 81. lib. 2.

μυτόρα μέλων, u. 286. Th.

χθὼν πυλδοτέραν, u. 531. Th.

• ANNOTATIONES. 559
HVC PERTINENT ETIAM
epitheta

TARTARI.

ταρταρος ἡσρόντης, μ. 736. Th.

ταρταρον σφριώ, μ. 868. Th.

ταρταρά τ' ἡσρόντα μυχῶ χθονὸς σφριόλης, μ.
πρ. 632. 721. Th.

ταρταρον ἐς λευόρθη, μ. 254. Sc.

MONTIVM.

ὄριος μεγάλιο, μ. 374. Sc.

ὄρια μακρά, μ. 129. C 835. Th.

ὄρια βροσόντα, μ. 130. Th.

Nominum propriorum.

Argæi.

ἀργαίῳ σὺ δρε πιπυκασμοῦ ὑλέρντι, μ. 484. Th.

Heliconis.

ἑλικῶνος ὄρος μέγα τε, ἰαθέορ τε, μ. 1. Th.

ἑλικῶνος ἰαθέδιο, μ. 23. Th.

ἀπρωτάτῳ ἑλικῶνι, μ. 7. Th.

Idæ.

πολυπύχῃ ὑλνέας, μ. 1010. Th.

Olympi.

νιφόστος ὀλύμπς, μ. 42. 62. 118. Th.

μακρόρ ὀλυμπορ, μ. 466. Sc.

Othryos.

ὕψελς ὀθρύος, μ. 632. Th.

SYLVÆ.

ἀσπετος ὕλη, μ. 694. Th.

νῆριτος, μ. 129. lib. 2. Τετρες: πολλή, πρὸς ἣν ὁ δεινός
ται τις ὄρεσαι διὰ τὸ πλῆθος, densa, ad quam non pos-
test aliquis contendere.

Querceti.

δρύα βροσθήντα, μ. 148. lib. 2.

Nemeæ sylvæ.

τρυτοῖο νεμείης, μ. 332. Th.

VALLIVM.

ἄγρια βροσθήντα, μ. 7. lib. 2.

PRATI.

μαλακῷ λαμῶνι, μ. 280. Th.

INSVLARVM.

ἰορᾶωρ, μ. 1014. Th.

In specie autem:

Creta.

ἐρέτη ἐν σνρέῃ, μ. 480. Th.

Cypri.

πολυκλύσῳ ἐνὶ λῶπῳ, μ. 199. Th.

πρόριρρυτον λῶπρον, μ. 193. Th.

Cytherarum.

λυθήροισι γαβίοισιν, μ. 192. Th.

Erythiæ.

πρόριρρύτῳ ἐν ὀρυθείῃ, μ. 191. Th.

Eurythiæ.

ἐμφιρρύτῳ, μ. 983. Th.

REGIONIS.

ἑκαταγῆ

κατακυρέλα χώρα, μ. 806. Th.

χώρα οὐ σύρουντι, μ. 731. Th.

πίονα, μ. 8. lib. 2.

Nominum propriorum.

Græciæ.

ἐλλάδος ἐξ ἰσθμῆς, μ. 271. lib. 2.

Thraciæ.

ἰπποτρόφος, μ. 125. lib. 2.

U R B I V M.

ἐν πυργῶς πόλιν, μ. 270. Sc.

Nominum propriorum.

Antheæ.

αὐθαῖ τε ποιήσας, μ. 381. Sc.

Cumæ.

ἐν μὲν αἰολίδα, μ. 254. lib. 2. quam in litorali Asia
condiderunt Acoles.

Iaolci.

ἐλατὰ τ' ἰαωλῆς, μ. 380. Sc.

Pylæ.

ἐπὶ πύλιν ἡμαθόεντος, μ. 360. Sc.

Pythæus.

πυθοὶ οὐ ἡγαθὴν, μ. 499. Th.

Thebarum.

ἐπὶ ἀπύλῳ θύβη ἡλαμνίδος γαίης, μ. 161. lib. 1.

ἐπὶ ἀπύλῳ, μ. 49. Sc.

ἐν τριφάρῳ, μ. 978. Th.

ἐν τριφάρῳ θύβῳ, μ. 80. Sc. ἢ τὰ τάχε λίγα, διὰ τὰ

Σ

Σ

σύνταξις

σύνταξις τοῦ αὐτοῦ εἰσαί: ἢ ὡς ἀείνῃ κώση καὶ γεφύρας
λαμβάνουσι.

Tirynthi.

εὐκρίμονον πόλιντρον, μ. 81. Sc.

τίρυνθ' εἰς ἰοβλήν, μ. 293. Th.

Troia.

διαλεγυμένα, μ. 271. lib. 2.

VICORVM.

Ἀσκρα: οἰσὺρῃ ἐνὶ λώμῃ ἄσκη, μ. 257. lib. 2.

COMPOSITORVM EX ELE-
mentis in absolutorum.

VAPORIS.

θερμὸς αὐτμῆ, μ. 696. Th.

αὐτμῇ θεασίῃ, μ. 862. Th.

METEORORVM IGNEORVM.

Fulminis.

ἑοραυνῶ τε φλεγέθοντες, μ. 846. Th.

ψολόσσει ἑοραυνῶ, μ. 422. Sc. 515. Th.

αἰβαλόσσει ἑοραυνῶ, μ. 72. 504. Th.

Iridis.

ὠκῆαν ἱρι, μ. 267. Th.

AQVEORVM.

Nubis.

νεφέλη ἑοροαδῆ, μ. 757. Th.

σποτίου νέφος, μ. 173. lib. 2.

νεφέλης ἑοραίνῃσι, μ. 745. Th.

Niuis.

Πλάουκλιν, μ. 153. lib. 2.

Pluuiæ.

Διὸς ὄμβρος, μ. 244. lib. 2.

Περὶ ὄμβρος, μ. 110. lib. 2.

Διὸς ὄμβρῳ πολλῶ, ὀπωρινῶ, μ. 295. lib. 2. et 737. Th.

ὀπωρινὸν ὄμβρομ, μ. 292. lib. 2.

Imbris.

ὄμβρῳ χαμάρῳ, μ. 478. Sc.

MIXTORVM.

Venti,

Ὀκρεαίος, μ. 212. lib. 2.

Ζαφίῳ ἀνέμῳ, μ. 254. Th.

Περὶ ἀνέμῳ, μ. 846. Th.

ἀνέμῳ μόνῳ ὕψὸς αἰόντων, μ. 243. lib. 2. et 869.

Th. Alludit ad originem uentorum. Aqua enim resolu-
tur in aerem, et ex hoc subtiliori flatus gignitur,

παντοίων, μ. 239. lib. 2.

Nominum propriorum.

Boreæ.

Θρηκίης βορέης νέφια κλονίσοντος, μ. 171. lib. 2.

λακκροκίλσθου, μ. 380. Th.

Noti.

ὅς τ' ἔχει θάλασσαν ὁμαρτύσας, μ. 294. lib. 2.

Zephyri.

ἀργεῖω ζιφύροιο, μ. 870. Th. Gellius ἀργεῖον La-
tine Caurum dici ait. Porro alij ζιφύρος τε legunt. Nam
suprà quoque μ. 380. separauit Zephyrum ab Argeste.

Aut igitur hic legendum *ζεφύρα τε*, aut superius coniungenda hæc duo, *ἀργύρεον ἔφευρον*.

Auræ.

ὀνηρνίας αὔρας, u. 288. lib. 2. *faciles ἔφ' leues flatum;*
aut conspicui ἔφ' faciles discreti.

μαψαῦραι, u. 872. Th.

Procellæ.

προθύελλα θνήλλα, ἀργαλέη, u. 742. Th.

Turbinis.

ἑανῆ αἶλλη, u. 874. Th.

Glaciei.

δυσκολογίης, u. 124. lib. 2. *ἀδύς κ' ἀλγύν*, *curo, quòd*
adferant molestam curam.

IN ANIMATORVM.

Saxi,

πίτρα ἡλιβάτος, u. 422. Sc.

πίτρας ἡλιβάτοις ὑψηλῆς, u. 786. Th.

κοίλη ὑπὸ πίτρα, u. 302. Th.

πίτρας ἡλιβάτης, u. 675. Th. *ἤχη μεγάλης καθ' ἡ*
πρόβολιν, σιβαράς, ἰχυράς.

Rupis,

πάρος ὑψηλός, u. 440. Sc.

Gemmarum, ut Adamantis.

πολιῆ ἀδάμαντος, u. 161. Th.

Metallorum,

Auri,

ζευσὶ τε φανῶ, u. 142. Sc.

Ferri.

αἰῆς ἀληθῆρα σίδηρον, μ. 128. Sc.

μέλας σίδηρος, μ. 150. lib. 1.

αἰθωνι σιδῆρω, μ. 361. lib. 2. ἤγερ τμητικῷ. αἰθων λῆ-
βας ὁ εἰς ὑπερσίαν τῆ πυρὸς ἐπιτίθεται. αἰθων μέλα-
φορικῶς καὶ ὁ δραστήριος καὶ διεγερτικός, καθ' ὃ
δοκεῖ καὶ αἰθων λέγεται σίδηρος ἤγερ τμητικὸς ἀπὸ
τῆς λευτικῆς τῆ πυρὸς ἐνδργείας. ἢ καὶ ἐν τῇ λέξει ἐμ-
φαίνεται. ἐπεὶ δὲ τὸ πῦρ ἔχει καὶ τὴν φωτιστικὴν δύ-
ναμιν. ἔχει δὲ καὶ μάχαιρα καὶ σπάθην καὶ τὰ τοιαῦ-
τα τὸ λαμπρὸν. λέγοιτο δ' αὖ αἰθων τοιοῦτος σίδηρος
καὶ διὰ τὴν λαμπρότητα. Moscorulus,

Orichalci.

ὀρεχάλκοιο φασγῶν, μ. 122. Sc. ὀρέχάλκος τὸ λευκὸν
χάλκωμα. ἐν ὅρισιν γὰρ σύρισιται. Philoponus et alij
aiunt, orichalcum esse materiam quandam metallicam
ferro præstantiorem,

Aeris,

αἰθοπι χαλκῷ, μ. 135. Sc.

αἰθεῖ χαλκῷ, μ. 317. Th.

ANIMATORVM NON

sentientium.

Arborum.

φίροντα τε δένδρεα λαμπρὸν, μ. 216. Th.

Lignorum.

ἐπικαμπύλα, μ. 45. lib. 2.

Ferule,

ἐν κοίλῃ καὶ ῥυτί, u. 567. Th.

Lauri.

δάφνης ὀρενθείος, u. 30. Th.

Quercuum.

ἄρῃς ὑψίνομοι, u. 376. Sc.

Fruetuum: ut Olei,

λίπ' ἐλαίῳ, u. 140. lib. 2.

Pomorum.

παργύσια μῆλα, u. 336. Th.

Vuarum.

ἄλρα ἀνωρύσας πολυγυθείας, u. 232. lib. 2.

Racemorum.

ἀσυνὰς ἰαὶ μέλανας, u. 294. Sc.

Vini.

αἰθοπα οἶνον, u. 210. Sc. 342. lib. 2. Gellius lib. 17. cap. 8. Vina, inquit, rarenter cōgelascunt, quia semina quaedam caloris in sese habent, suntq; natura ignitiora: ob eam rem et Homerus uocauit αἰθοπα οἶνον, non, ut alij putarunt, propter colorem. Plinius quoq; testatur, uini naturam non gelascere, sed ad frigus stupere tantum, eaq; ratione αἰθοπα appellari. Budæus negat. Potest itaq; calidum et potens intelligi, quod pro meliore coctione in prandio et cœna putet Hesiodus interdum sumendum esse, ad carnes praesertim.

βίβλινοσειρος, u. 207. lib. 2. ἀπὸ βιβλίας ἀμπέλας θρακίας, ex Biblia uite Thraciae collectum: aut meo iudicio, tenuis et aquosum, quale est populorum in Assyria iuxta

iuxta Biblum et Libanum degentium, qui sunt ὑδρο-
πόται. Hoc enim uidetur significare, cum infra subiun-
git, tres aquæ partes sumendas esse ad unam uini, quæ
sit quarta pars, ut uinum fiat dilutum et aquosum.

Fructuum in genere.

σφραπα παρπὸρ, μ. 11. lib. 3. ἡ γὰρ ἡλύτατος, τέρας
τατὸν ψυχλὸν ἢ σφραπαρῶτα.

μικιδία, μ. 170. lib. 1.

σύμμιον, μ. 281. lib. 2.

πολλὸν τε καὶ ἄφθορον, μ. 118. lib. 1.

Foliorum.

διορωνιόωτα πίτλα, μ. 289. Sc.

Florum.

αὐθισμὶ ἀπερωοίσι, μ. 75. lib. 1. 280. Th.

Radicum.

ρίζαι διλυνιόσι, μ. 812. Th.

ANIMATORVM SENTIENTIVM.

ζωοοισμὸν φωνήσι, μ. 584. Th.

IRRATIONALIVM, ET PRIMVM

terrestrium: ut Apri.

κατὰ χαυλιόδον, μ. 387. Sc. ἐπεὶ λεχλασμούς
ἔχα φανερῶς τὸς ὀδόντας, quod manifestè apertos ha-
beat dentes: aut κατ' οὐαλλαγὴν, mutatione ρ in λ fa-
cta, ut sit χαράσων τὸς ὀδόντας ἢ τραχυῶν, exaspe-
rans dentes. Hec Tzetzes.

Aranei.

ἀρσπιότης ἀράχνης, μ. 13. lib. 3. ἀντὶ τοῦ ἀρσπι-
ότης

πότις ἤγυρ ὃ οὐ τῷ ἀέρι πιτόμενος.

Bouis.

βοὸς ὑλοφάγοις, μ. 209. li. 2. ἤγυρ ἀδαμάτης, ἀγρίας,

βῆρ ἀροτῆρα, μ. 23. lib. 2.

ἔβμυνον, μ. 26. lib. 3. ἤγυρ πολλὰ μυκώμενον.

μέγαν βῆρ, μ. 536. Th.

βοῶν σύρυμιτώπων, μ. 82. Sc.

εἰσιπόδιον, μ. 983. Th.

βυσὶ ἀειπόδοις, μ. 290. Th.

βῆς σύρυμιτώπης, μ. 292. Th.

εἰσιπόδας ἑλικας βῆς, μ. 31. lib. 3. ἤγυρ ἐλικοειδῆς
τὴς πόδας λινῶντας, à rotundo et circulari incessu
boui. Tzetzes.

ἑλικας βόας, μ. 70. lib. 2. Epitheton boum apud poe-
tas usitatum, quo peculiarem illorum gressum exprī-
munt, quo crura solent inflectere.

Canis.

κανὸς κύων, μ. 769. Th.

καρχαρόδοντα, μ. 32. lib. 3. et 222. lib. 2.

χαλκιδόφωνον, μ. 312. Th.

καρχαρόδοντι κυνί, μ. 303. Sc. Interpres facit disci-
men inter χαλκιδόδοντα καὶ καρχαρόδοντα, χαλκιδό-
δοντα sunt, ut elephas et aper, καρχαρόδοντα, ut leo,
pardalis, lupus, canis.

Capræ.

αἰγὸς ὄρεσινόμης, μ. 407. Sc.

τῶν τευχῶν, μ. 134. lib. 2.

θῆρυν μονάωρ, μ. 208. lib. 2. cessantium à lactando,
non lactantium.

Draconis.

ἑραλφοῖο δράκοντος, μ. 323. Th.

λευκοῖο δράκοντος, μ. 825. Th.

Equorum.

ὠκίαι ἵπποι, μ. 61. Sc.

ποδωκίαι ἵπποι, μ. 191. Sc.

ἵππων ὠκυπόδων, μ. 96. & 97. Sc. alipedum.

ἵπποις ὠκυπόδοις, μ. 52. lib. 3. ἀντί, τοῖς ταχύποσι.

& μ. 470. Sc.

ὄρυσσάματα ἵππων, μ. 369. Sc.

λαλίτεραι ἵππων, μ. 372. Sc.

ὠκίαι ἵππων, μ. 307. & 350. Sc.

Nominum propriorum.

Arion: μέγαν ἵππον ἀρίονα λευανοχαίτην, μ. 120.
Sc.

Pegasus: πῆγασος ἵππος, μ. 283. Th.

Hædorum.

πρωτόγονων, μ. 161. & 210. lib. 2.

Leonis.

μέγας λῆς, μ. 172. Sc.

χαρσποῖο λέοντος, μ. 321. Th.

αἰαλῖα θυμὸν ἔχοντος, μ. 833. Th.

σιμαῖον τε λέοντα, μ. 328. Th.

χαρσποί τε λέοντες, μ. 177. Sc.

βλῆστροῖσι λῆσι, μ. 175. Sc.

Mulo

Mulorum.

ταλαόργης, u. 27. *Th.* 32. lib. 3. *Th.* 46. lib. 1. τέττις, *Th.*
 ὄργῳις καρτεμένης.

Ouium.

είραπόνοι δ' οἷος, u. 22. lib. 1. ἀφ' ὧν οἱ πόνοι τῶν δ-
 εῖων.

είραπόνων δῖων, u. 446. *Th.*

Tauri.

εἰς βόχῳ ταύρων, u. 832. *Th.*

αὐαύρων: *ibidem.*

Testudinis.

φοβόικος, u. 189. lib. 2. Domiporta, quod aedes suas
 circumferat.

Serpentis.

πέλωρον ὄφι, u. 300. *Th.* Vide plura *ibid.*

ὄφιων Δανῶν, ὅτι φαταῶν, u. 161. *Sc.*

DEINDE AQUATICORVM.

Piscium.

έλλοπας ἰχθῦς, u. 212. *Sc.*

Polypi.

αὐόγῳς, u. 142. lib. 2. carens ossibus seu spinis.

TERTIO AEREORVM.

Auium.

οἰωνοῖς πῖσσαροις, u. 275. lib. 1. οἰωνοὶ proprie vocan-
 tur ei γύπες, uultures, tanquam οἰωὶ ab οἷος solm *Th.*
 ὄου οὔν, quod soli sine concubitu oua subuentanea
 concipiant. Hoc autem loco omnes uolucres intelligit.

πῖσσαροις

πετανὸν παρὰ τὸ οὐ τῷ πέτεσθαι τέναν τὸ πῆρὸν,
quòd in uolando extendat alas: πετεῖν δὲ αὐτὴν παρὰ
τὸ οὐ τῷ πέτεσθαι αὐτῷ, οἶονεὶ τὸ ὑψηλῆς, quòd sur-
sum est in altum uolet. unde illud per diphthongum,
hoc uerò per u scribitur.

Alarum.

ὠκέης πῆρὺ γασί, u. 270. Tb.

Accipitris.

ὠκυπέτης τανυσί πῆρὸς ὄρνις, u. 210. lib. 1. οὐ λίσσεται
τὴν τὰ πῆρὰ, quæ latè extendit alas, uelox: quemad-
modum illud, ὁμοιοὶ ποιητοῖσι, pro τοῖς λίσσεται καὶ πα-
λῶς ποιημένοις. Hæc Τζεζες.

Aquile.

μορφοῖο φλεγύας, u. 134. Sc. μέρπος ὁ αἰτὸς λέγε-
ται ἢ καὶ τειόρχης, καὶ ὀφθαλμίας, ἢ φλεγύας. Τζε-
ζες ait, φλεγύας esse quasi φλεγύς ἐν τῷ φλέγειν καὶ
λαμπρὸν εἶναι, ἢ lucendo est inflammando. Addit au-
tem, φλεγύαν ab alijs dici autem esse similem uulturi,
αἰτὸν τανύ πῆρὸν, u. 513. Tb.

Cicada.

λευανό πῆρὸς ἡχέτα τέτλιξ, u. 393. Sc.

ἡχέτα τέτλιξ, u. 200. lib. 2.

Cornicis.

λακέρυφα κορώνη, u. 365. lib. 2. αὐτὴ τῷ κελεύρῳ, gar-
gula, stridula, arguta.

Cygnorum.

ὠκύνοι ὁρσοί ποταμῶν, u. 316. Sc.

Fucorum.

Fucorum.

ληφώνιασι λωθύροις, u. 302. lib. 1. Epitheton elegant
residem notat, qui tempus obseruat, quo egressis api-
bus clam subeat alucaria mel depasturus. Sunt itaque
λωθυροι ὅτι κἀθλύνουσι, τὰ τέττι παρὰ τῆς ἡμετέρας τλύνωσαν
ἐν ἡ ἐκβαίνουσιν αἱ μελίσσαι, ἵνα ἐκλαθόντες ἐδίδωσι τὸ
μέλι. Aut τοῖς λολυβλὺν ἔχουσιν. Abscondunt enim
caudam. Didymus scribit λωθύροις, ὅτι λώτορ ἔχουσιν ἐν
τῇ ἡμέρᾳ. Secundum Aristotelem ἀκούτροις. Amerias au-
tem explicat pro λακέρχοις. Nemo præter Hesiodum
eo est usus, qui etiam tantum semel usurpauit. Hæc ex
Proclo.

Gruis.

ὑψόθεν ἐν νεφέωρ ἐνταύσια λιεληγύης, u. 67. lib. 1.

Hirundinis.

ὀρθρογόν πανθίωνις χελιδῶν, u. 186. lib. 2. A' Tzetze
scribitur ὀρθρογόν, quasi ἡ μεγάλως καὶ ὀρθίως γοῶσα
χελιδῶν, intense canens lugensq; hirundo. Reprehen-
ditur ab eodē Proclus, qui ὀρθροβόλῳ scribi uelit, cum
per totam diem magis clamet, diluculo minus.

Luscinia.

ἀσθὼν ποικιλόδερος, u. 201. lib. 1. Sic appellat πο-
ικιλόφωνον, quæ uarios modos cantuuncularum exer-
cet: aut τλὺν ἐστρυμόλῳ καὶ ποικιλῶν ἔχουσαν τλὺν ἀσ-
θῶν, quæ collum habet uariatum. Hæc Tzetzes.

Vulturis.

αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγνυλοχῆλαι, u. 405. Sc.

RATIONALIVM, VT HOMINVM,
quorum epitheta in genere.

βροτοὶ αὐτῶν, u. 3. lib. 1. ἄγαν οἱ φθαῖνοι, corruptio-
ni obnoxij, ἀπὸ τῶν βροτῶν, quod significat cruorem
cum pulvere mixtum.

θνητοὶ, u. 108. lib. 1.

θνητοὶ τ' αὐθροῖ, u. 535. Th.

χαμοὶ τ' ὀρχόμονοι αὐθροῖ, u. 273. Th.

ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, u. 416. Th.

ἐπεὶ τρεῖς αὐθροῖ, u. 36. lib. 2. ἄγαν τῶν τῶν θά-
νατῶν τρεῖς αὐθροῖ, τὰ τρεῖς τῶν θνητῶν.

μυρόπων, u. 109. lib. 1. Eusthatius ait, ex aliquorum
sententia ideo homines μύρονες dici, quod postquam
filij Adam turrim, quæ à linguarum confusione Babel
appellata est, in terra Sennaar edificare ausi sint, à
Deo Opt. Max. in omnes terræ partes diuisi, uarijsq;
inde idiomatis locuti fuerint. Sed ignarus fuit huius
confusionis Hesiodus: ideoq; uidetur potius homines
sic dixisse, quod distinctā, disertam et articulatam uo-
cem habent, μύρονες ὅτι, quod omnibus alijs a-
nimanibus est negatum. Tzetzes affirmat sic dictos,
quod uarijs linguis utantur. Aliter enim Scythæ, et a-
liter Persæ, et ceteræ gentes diuerso ab alijs modo
differentesq; loquuntur. Hinc Doletus ait, moneri hac
etymologia uarietas linguarum ab hominibus discendas esse.
Sed prior ratio uidetur optima.

ἐπεὶ τρεῖς, u. 100. Th.

A χαμοῖ

χαμαιγενέων, μ. 879. Th.

αὐδράσι τ' ἀλφειῇσι, μ. 82. lib. 1. C. 29. Sc. C. 512.
Th. ἄγρυ διανοητικοῖς καὶ σύνεργοις: ἀπὸ τῆς ἀλφειῆς τὸ ἐ-
φρονέσθαι καὶ διανοεῖσθαι. Conuenit itaq; nature homi-
num curiose et solerti, de qua Horatius: Caelum ipsum
petimus stultitia.

δοσομόνοισι, μ. 56. lib. 1.

θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 500. Th.

θνητοῖς, μ. 199. lib. 1.

θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 297. Th.

μελίησι θνητοῖς ἀνθρώποις, μ. 563. Th. ἤτοι τοῖς ἀν-
θρώποις. ἢ ὅτι ἐν μελιῇ ἐγόνοντο νεμεφῶν: ἢ ὅτι γονι-
μώμενοι ἐρρύνθησαν ὑπὸ ταῖς μελίμη, ὥς ἐστι δούλοισι.

οἰστροῖσι, μ. 193. lib. 1.

ἐπιχθονίαις ἀνθρώποις, μ. 231. Th.

MEMBRORVM, PRIMUM in genere.

φαίδιμα γῆα, μ. 492. Th.

πιδάροις μελίσσι, μ. 148. lib. 1.

πιδάροις μέλισσι, μ. 152. Th.

In specie homogeneorum.

Adipis.

λευκὸν ἄλαφον, μ. 553. Th.

πίονι δαμῶ, μ. 538. Th.

αἰγίτι δαμῶ, μ. 541. Th.

ὄβρι.

θύια λονκὰ, μ. 540. σ' 555. Th.

Sanguinis.

βίλαων αἷμα, μ. 174. Sc.

αἷμα μίλαν, μ. 252. Sc.

Vnguium.

γραμψοῖσι, μ. 203. lib. 1.

ἐρχῆροῖς ὀνυχασί, μ. 427. Sc.

Heterogeneorum.

Capitis.

ἐρχτὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ, μ. 136. Sc.

ἀσπὺς κεφαλῆσι, μ. 829. Th.

θιασις κεφαλῆσι, μ. 823. Th.

Cordis.

βίλαων ἥτορ, μ. 429. Sc.

σιδρὶν ἐραδίῳ, μ. 764. Th.

ἐπίρδιον ἥτορ, μ. 898. Th.

φίλον ἥτορ, μ. 358. lib. 1. σ' 163. σ' 568. Th.

χάλκιον ἥτορ, μ. 764. Th.

ὄλεις, μ. 765. Th.

ἱλαον κρεαδίῳ, μ. 338. lib. 1. Huc pertinent quedam
epitheta animi, de quibus supra.

Crurum.

ἀγλαὰ κνήμα, μ. 335. lib. 1.

Dentium.

λονκὸν ἐδόντα, μ. 388. Sc.

ἐδόντων λονκὰ θιόντων, σ' 146. Sc.

Epatis.

ἡπαρ ἀδλιώτορ, μ. 524. Th.

Frontis.

βλοσυροῖο μιλῶπα, μ. 147. Sc. βλοσυρὸν ἀπὸ τῆ βλά-
λαρ ἢ τῆρώσκει τοῖς δαοῖς ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς.

μείσω μιλῶπω, μ. 143. Th.

Linguae.

φειδωλῆς ἔν' ἡπ' ἀ μέτρον ἴσους, μ. 338. lib. 2. non
exundantis, libera, uaga, precipitis ἔν' petulantis: sed
parca, hoc est contracta, refrenata ἔν' sobria.

γλώσσοι δυοφῶσι, μ. 826. Th.

Manuum.

πενήλοιο, μ. 360. lib. 2. quinos ramos, id est digitos
habentis.

σκαῖ δειξιτοῦ, μ. 179. Th.

χεῖρες ἀαπῆσι, μ. 75. Sc.

χεῖρες ἀπλάστοι, μ. 151. Th.

ὄργματι ἰχθου, μ. 823. Th.

σιβαρῶν χερῶν, μ. 715. Th.

ἀναμάταισι χεῖρας, μ. 519. ἔν' 747. Th.

χόρσι ἀμφοτέρωσι, μ. 553. Th.

χόρσι ἀνιπῆσι, μ. 343. lib. 2.

σιβαρῆς χόρσι, μ. 675. Th.

χόρσι φίλῃσι, μ. 285. Th.

χεῖρας ἀαπῆς, μ. 446. Sc. ἔν' 649. Th. Apud Ho-
merum iupiter uxori minitans appellat manus suas
ἀαπῆς, ut ledant quoscunque uelit, cum à nemine uicif-
sim ledi queant.

Oculorum.

ὄσι δὲ οἱ πυρὶ λαμπρόωσι ἐπὶ τὸν, μ. 390. Sc.

ὄσοισιν πυρὶ λαμπομένοισι, μ. 145. St.

Orit.

ἀπαλὸν γομάτων, μ. 279. Sc.

Palpebrarum.

ὠφθαλμῶν, μ. 7. Sc. ὠφθαλμοὶ οὐκ αὐτὰ τὸ μέλαν, ἀλλὰ
λαχὺ ἢ τὸ κόρανον, ὠφθαλμοὶ designatur ἀπὸ τοῦ κῆμα,
ὠφθαλμοί, ὡς eiectione litteræ μ ὠφθαλμοί. Tale enim
quiddam est τὸ κῆμα.

Pedum.

πόδες ἀνέματοι, μ. 814. Th.

πόας ἀπαλοῖσιν, μ. 3. Th.

ποσὶν ὑπὸ ραδινοῖσιν, μ. 195. Th.

Ventris.

γαστὴρ βοῶν, μ. 539. Th.

Verticis.

ὑψηλὸς ὠρονθῆς, μ. 274. Sc.

HOMINIS SEXVS.

Viri.

αἰθέριος ἀνὴρ, μ. 408. Sc.

ἀνέλιον, μ. 369. lib. 2.

βροτὸν ἀνδρα, μ. 370. Th.

Nominum propriorum.

Asiae.

ἀσισιανὸς βασιλεὺς, μ. 991. Th.

Acmonis.

A 3

χάλκιστος

χάλκισι ἀνύμων, μ. 722. Th.

Amphidamantis.

δαίφρονες, μ. 272. lib. 2.

Amphitryonis.

λαοσός, ἄγλαος ἥρως, μ. 37. Sc. δορυσός, μ. 54. Sc.
κρήνη, μ. 2. Sc.

Aristai.

βαθυχαίτης, μ. 977. Th.

Bellcrophontis.

ἰδὼς βελόφρόντης, μ. 326. Th.

Briarci.

βριάρως μεγάθυμος, μ. 714. Th.

Cadmi.

ἐπίρθυμος, μ. 937. Th.

Caici.

ἑρράτλιον τι ἰδίκον, μ. 144. Th.

Chrysaonis.

χρυσάωρ τι μέγας, μ. 283. Th.

ἱερτορόβημον, μ. 979. Th.

Chironis.

ἐκλινέδης, μ. 1002. Th.

Cotti.

ἰότης ἀνύμων, μ. 654. Th.

Cygni.

ἀρητιάδην μεγάθυμον, μ. 57. Sc.

ἰώνος ἀνύμων, μ. 65. Sc.

ὑμελίας, μ. 368. Sc.

ἰππείδαμος, μ. 346. Sc.

Electryonis.

λαοσόν, μ. 3. Sc. ἀπὸ τῆς λαὸς ἡκὶ τῷ σίῳ τὸ ὄρμη
τροπὴ τῷ εἰς ο.

Erimebethi.

ἑμαρτίνοον τ' ἰππιμβία, μ. 54. Th.

Eurystheci.

ἑλυτμοόον σύρεδῦκ, μ. 11. Sc.

Eurytionis.

βυκάλον σύρτυϊνα, μ. 294. Th.

Geryonis.

τρυφάλον γερυνῖα, μ. 289. Th.

Gigantum.

ἀρατόρων τε γιγάντων, μ. 50. Th.

μεγάλων τε γιγάντων, μ. 185. Th.

Gygis.

γίγης ἄκτος πολέμοιο, μ. 714. Th.

Herculis.

ἑρкулῶς θέσιο, μ. 138. Sc.

θελαγροῖος, μ. 530. Th.

ἑρκαλὶ κρατόροφρονι, μ. 458. Sc.

ἑρκαλῖα διὸς θρασυκαρδίου ὑῖον, μ. 448. Sc.

Iafonis.

ποιμοῖ λαῶν, μ. 1090. Th.

Iolai.

ἰωμμητὸς ἰόλαος, μ. 102. Sc.

ἰωγῆτος ἰόλαος, μ. 340. Sc. συγμοσὶν ἔχα ἀπὸ τῷ

διογενής, ἢ ὁ γνωτὸς ἤγερ γνωτὸς τῷ Διὶ. *Interpres*
actus.

λυίοχος ἑρατόρος, μ. 77. *Sc.*

λυδάλιμος, μ. 467. *Sc.*

λυδαλίμω, μ. 74. *Sc.*

αἰφίλω, μ. 318. *Th.*

ἤρως ὡ ἰόλαι, βροτῶν πολὺν φίλαται πάντων, μ.
78. *Sc.*

ἤρως ὡ ἰόλαι διοτρίφης, μ. 118. *Sc.*

Memnonis.

χαλκοκορυτῶν, μ. 984. *Th.*

Menoetij.

ἑβριτῶν μενοίτιον, μ. 514. *Th.*

ἑποβνύδαττα μενοίτιον, μ. 510. *Th.*

Persei.

πέρσεος δαναΐδης, μ. 229. *Sc.*

ἰππότης πέρσεος; μ. 216. *Sc.* *Glossatores intelligunt*
fugitium *et* *exulem equitem*, eo quod Acrisius avus
Persei maternus ipsum expulit. Non enim inducitur
Perseus equo utens, *Tzetzes.*

Phaetontis.

φαίδιμον ἤνρ ἰφθιμον, μ. 986. *Th.*

Promethei.

ἀγκυλομήτης, μ. 48. *lib. 1. et* 546. *Th.* ὁ ἰαυτὸν τοῦρ
καὶ εἰς ἰαυτὸν ἐπιστραμμένος.

ἰαπιτιονίδης ἀκάνητα προμηθεύς, μ. 614. *Th.* ἀκα-
νήσιον ὄρος ἀγκυλίας οἷθα ἐτιμᾶτο ὁ προμηθεύς.

πολύιδρω, μ. 616. Th.

προμηθέα ποικιλόδωλον, μ. 521. Th.

ποικίλον αἰολόμυτον, μ. 511. Th.

Titanum.

τιτῶν ἀγασσὶ, μ. 632. Th.

ὑποταρταρίσι, μ. 851. Th.

χθονίης, μ. 697. Th.

Vlyßis.

ταλασίφρονος, μ. 1012. Th.

Mulieris.

αἰμόλα κωτίλυσσα, μ. 372. lib. 1.

πυγγοτόλος, μ. 371. lib. 1. ἢ γολίζουσα τὰ περὶ τὴν πυγὴν μέρη ζυγῆς καὶ λοιποῖς, uestiens et exornans partes natibus vicinas cingulis et alijs. Aut ἢ γολίζουσα τὴν πυγῆν καὶ τὴν πύχην καὶ τὰς χῆρας, περιβραχιονίοις καὶ δακτυλίοις, exornans lacertos et cubitos atq; manus armillis et annulis. Hæc Τζετζες.

ἀσπρολόχης, μ. 322. lib. 2.

ἐνζώνιο γυναικὸς, μ. 31. Sc.

γυναικῶν θαλαττράων, μ. 4. Sc.

Puellæ.

ἐλικνώπιδι κέρη, μ. 308. Th.

ἐλικνώπιδα, μ. 998. Th.

ταυρόσφυρι ὠκυανίαι, μ. 365. Th.

Virginis.

ἀπαλόχρους, μ. 137. lib. 2. pro τευφράς.

παρθένῳ αἰδοίῳ, μ. 572. Th. et 71. lib. 1.

A 5

Nomina

Nomina propria querantur in serie deorum, de
qua supra.

EPITHETA CATEGO-

ria quantitatis.

Exercitus.

στρατὸρ σὺν ὧν, μ. 244. lib. 1.

Chorum.

λεπαροὶ τε χοροὶ, μ. 65. Th.

Gregis.

αἰπέλια πλατὶ ἄγῳ, μ. 445. Th.

Phalangis.

πυκνὰς φάλαγγας, μ. 935. Th. Huc pertinent illa,
abstractè considerata, quæ sunt libro secundo, τειρό-
διν, τρίποχυν, ἡπταπόδιν, δακταπόδιν, τετραπίδαμον,
δικοδωρον, &c.

EPITHETA CATEGO-

ria qualitatis.

PRIMUM HABITVVM

animi.

Artis.

δολὴς τέχνης, μ. 547. Th.

δολὴ τέχνη, μ. 540. Th.

δολλὺν δὲ λιανὸν, μ. 160. Th.

τεχνὸν λιανὸν, μ. 770. Th.

Mendaciorum.

ψῦ δια ἰτύμοισι ὁμοῖα, μ. 27. Th.

Doli.

Doli.

αἰπὺν ἀμύχανον, μ. 83. lib. 1.

δολὸν αἰπὺν, ἀμύχανον ἀνθρώποισι, μ. 589. Th.

HABITVVM VOLVNTATIS.

Morum.

ἄθια ἡδονά, μ. 66. Th. C 37. lib. 2.

Amicitie.

φιλότιτος οὐκίος, μ. 651. Th.

Fortitudinis.

ἡρώτης ὑπέρβλη, μ. 516. Th.

ἡρώτην ὑπέρβλην, μ. 619. Th.

Inimic.

ἔχον γὰρ ἀτάσθαλον, μ. 133. lib. 1. τὴν θάλασσαν οὐ
καποῖς, pullulantem in malis, aut certe ἀδικοῖς, iniu-
gan. Hec Tzetzes.

HABITVVM CORPORIS.

Forme.

καλὸν ὑπέρτατον, μ. 63. lib. 1.

Roboris.

ἰσχυρὸς δ' ἀπαλῆς, ὑπέρτατον μεγάλη ἐπὶ ἄδῃ, μ. 153.
Th.

βίβη ὑπέρβλην, μ. 670. Th.

μοῖος ἀχαιῶν, μ. 832. Th.

μοῖος ὑπέρβλην, μ. 446. Sc.

Morbi.

νόσος ὑπ' ἀργαλίας, μ. 43. Sc.

ἡλικὸν νόσον, μ. 527. Th.

ἀργα

ἀργαλίῳ, μ. 92. lib. 1.

Veterni.

ἑκπὺρ ἡῶμα, μ. 798. Th.

AFFECTVVM.

Amoris.

λυσιμελὴς, μ. 911. Th. λύω τὰ μέλα. μάλα καὶ γὰρ ἡαὶ
χαῖνα ποιεῖ ὅπως τὰ σώματα καὶ ὀκνητά.

φιλότιμος ἐριμέγ, μ. 15. Sc. 52. Th.

ὄρατῃ φιλότιμῃ, μ. 970. Th.

Desiderij.

ἀργαλίῳ, μ. 66. lib. 1.

Contentionis.

βαρεῖα, μ. 16. lib. 1.

ἑκπὺρ ἡῶμα, μ. 28. lib. 1.

δυσπύλαδος, ἑκπὺρ ἡῶμα συνδράμης, μ. 194. lib. 1.

ἑκπὺρ ἡῶμα, ἢ ἐπὶ τοῖς ἑκπύροις χαίρουσα, ἢ χαίρουσι οἱ
ἑκπύροι. Moscorulius.

χετλῖς, μ. 15. lib. 1.

συνδράμῃ, μ. 226. Th.

χαλεπῇ, μ. 637. Th.

Curatum.

ἡδὲ λυγρὰ, μ. 48. lib. 1.

γυμνός (uel γυμνός) μελεδῶνας, μ. 65. lib. 1. ὡς
τὰ γῆα ἡσυχάζουσιν, τὸ γὰρ κοσμοῦ καὶ παλαιῶν οἱ
παιδοὶ κοσμοῦ ἐλθόν.

χαλεπὰς μελέωνας, μ. 176. lib. 1.

Doloris.

Λεμὸν

ἀειμὺν ἄχος, μ. 457. Sc.

ἄλγιστα δακρυόεντα, μ. 227. Th.

ἄλγιστα λυγρὰ, μ. 198. lib. 1.

Itæ.

βαρυὺν χόλον, μ. 616. Th.

δανοῖο χόλοιο, μ. 221. Th.

Invidia.

Hæc pertinent epitheta contentionis.

Macroris.

ἀλίστατον ἀνὴν, μ. 611. Th.

OBIECTA SENSIVUM.

Lucis.

λάμπρον φᾶος, μ. 154. lib. 1.

φᾶος πολυδρόνους, μ. 755. Th.

ἰδρὸν φᾶος, μ. 337. lib. 1.

Flammæ.

ἰδρὺν φλογὰ, μ. 692. Th.

Splendoris.

τελέσσοπον αὐγλήν, μ. 566. Th.

Caliginis.

ῥοφᾶ ἰδρόεντος, μ. 653. Th.

ῥοφᾶ ἰδρόεντι, μ. 729. Th.

Vmbra.

πῆλταις τι σκιᾷ, μ. 207. lib. 2.

Obiectorum auditus.

Strepitus.

ἄρατὸς ἄσπερος, μ. 70. Th.

ἄτερος

ὄταροι ἀπλῆτοι, μ. 709. Th.

μέγιστος δῆπας, μ. 703. Th.

ἀργαλὲς ἑλοσσυρῆ, μ. 880. Th.

Fremitus.

ἀσβήγῃ ἑλιδόμοιο, μ. 852. Th.

Vocis.

ἀνάματος ἀνδῆ, μ. 39. Th.

ἠδῆα, μ. 40. Th.

γλυκορὴν ἀνδῆ, μ. 97. Th.

ἐπὶ ἑαλῆ, μ. 68. Th.

ἐπὶ λαιοῖσιν, μ. 41. Th.

ἄμβροτον ὄσαν, μ. 42. Th.

ἀνδρὶν θέλιν, μ. 32. Th.

ὄρατλιν ὄσαν, μ. 65. Th.

ἐπὶ θεατομ ὄσαν, μ. 67. Th.

παντοίῳ ὅπα ἀθίσφατον, μ. 830. Th.

πικραλλέα ὄσαν, μ. 10. Th.

Vociferationis.

ἀπεία τ' ἰωῆ, μ. 682. Th.

Clamoris.

μεγάλῳ ἀλαλητῷ, μ. 686. Th.

Verbi.

ἀποθύμιον, μ. 328. lib. 2.

ἐπὶ αὖ μείλιχα, μ. 84. Th.

πρὸς ὄρντα ἐπὶ αὖ, μ. 326. Sc. alata, uolatilia. Ex hoc e-
pitheto uidetur factum tutum sermone prouerbium:
vox audita perit, littera scripta manet.

Τζετζ

Τεχες Chiliade X. historia 345.

ὃ ὁμοιοι πῶρόντα τὰ ἱππονομασία,
 ἢ ὅτι ἡ φωνὴ ἔστι τις πλῆξτε τῷ αἵρεσι,
 τὰ πῶρον τὰ τε πῶρον οὐμοίως οὐ αἵρεσι,
 ἔστι μὲν, ὡς ταχέστατα, πῶροντα αἵρεσι.
 ἢ γὰρ ἔστι ταχέστατον, ἢ δὲ πῶρον, τῷ λόγῳ.
 αἵρεσι γὰρ αἵρεσι πῶροντα, ἢ δὲ γὰρ ἢ δὲ πῶροντα,
 οὐ βραχυτάτῃ τῷ ῥοπῇ λέγων αἵρεσι τοῖς λόγοις.
 πῶροντα δὲ ἢ δὲ αἵρεσι πῶροντα αἵρεσι γὰρ αἵρεσι.

Interpres sic uertit:

Homerus alata uerba nominat,
 Vel quod uox est quedam percussio aeris,
 Alataq; uolant similiter in aere:
 Sive sanè, ut uelocissima, alata dixit.
 Nihil enim est celerius, nec quidem alati magis, uerbo,
 In Gades ibo, quin imò et ulterius.
 In breuissimo momento dicens sum uerbis.
 Quot autem diebus alatum attinget Gades?

μαλακοῖς ἐπίεσι, μ. 90. Th.

μύθοισι, μ. 192. lib. 1.

χαλεποῖς ἐπίεσι, μ. 184. lib. 1.

χαλεποῖς, μ. 330. lib. 1.

Sermonis.

αἵρεσις τε λόγος, μ. 78. lib. 1. et 25. li. 2. ἀπαρτινὰς.

αἵρεσις τε λόγος, μ. 890. Th. Hinc familia Acmy-

tiorum patritijs Romanis admista, ab αἵρεσις, id est,
 blandiloxio, gratiaq; in dicendo primi auctoris.

Obie-

Obiectorum tactus.

Caloris.

ιδάλιμος, u. 33. lib. 2. Sudorifici, et per resolutionem
sudorem prouocantis: uel σβαδύς, sereni et lucidi: uel
λασγινός, inflammantis et adurentis. Hec omnia signi-
ficat ιδάλιμος, id quod etiam aestui solari conuenit.

Frigoris.

λύρος εἶργον, u. 112. lib. 2.

βύδαρα πάντα, u. 112. lib. 2. Frigora que adurunt
et excoriant bones, schindenhengst.

FIGURAE PROMISCVAE.

Aluearium.

ἐπιρροφίας σίμβλος, u. 598. Th.

σμίλναισι κατηρροφίαισι, u. 594. Th.

Ambrosiae.

ἀμβροσίην δ' ἀθανάτων, u. 642. Th.

Clauis.

σὺδ' ὄγ' ἴσ, u. 247. lib. 2.

Currus.

ἐντροχὸν ἄρμα, u. 463. Sc.

θούρ' ἄρμα, u. 97. Sc.

καμπύλον ἄρμα, u. 324. Sc.

πολυδαίδαλον, u. 465. Sc.

ἐνσώτρην ἐπ' ἀπλύνει, u. 273. Sc.

ἐπ' αἶψ' ἄλφρον, u. 321. et 392. Sc.

ἄλφρον ἐν ξοόν, u. 352. Sc.

ἐν πλεῖσιν ἄλφρων, u. 306. et 370. Sc.

ἄρμα

αῖματα δ' ὑποκίπτα, μ. 64. Sc.

αῖματα ὑποκίπτα, μ. 309. Sc.

Facum.

αἰθροσύνη δαΐδωρ, μ. 271. Sc.

Falcis.

αἶπλον παρχαρόδοντα, μ. 175. Tb.

πειλάριον αἶπλον, μ. 179. Tb.

Fauorum.

ἑορταλόνια, μ. 597. Tb.

Fusorij.

συντρίτη χαλκίαια, μ. 363. Tb.

Habenarum.

ῥομαιοφονιστήριον, μ. 95. Sc.

Leſti.

πολυέξατον σύνδην, μ. 404. Tb.

πρωτοῖς σὺ λειχίαια, μ. 798. Tb.

Logi.

(εἰκός.)

τετρακτύς, μ. 222. Sc. ἀπὸ τῆς τετάρτης τοῦ ἑξαγώνου ὡς ἑξαγώνου

Navis.

ποσειδώνιον, μ. 246. lib. 2. τὸ πλοῖον καλεῖται ποσειδώνιον.

ὡκίαια, μ. 998. Tb.

μελαίνη, μ. 254. lib. 2.

βολή, μ. 249. lib. 2.

πολυκλήδεια βολή, μ. 53. lib. 3. ἔργον ναυῶν πολυκλήδεια

δρῶν βολή.

πολυγόμενον, μ. 278. lib. 2.

αἶμα, μ. 45. lib. 3.

B

ὑποκίπτα,

ἡσίησι, μ. 207. lib. 2.

Noualis.

ρεὸς ἀλεξιάρῃ, παίδωρ. σὺν κηλήτῃρα, μ. 82. lib. 2. ἀ-
λεξιάρῃ, pellens execrationem. Solent enim agricole
maledicere, quādo fructus ex sententia non proueniūt.

τρεπόλω, μ. 971. Tb.

Ollarum.

χυδροπόδωρ ἀντιπρὸς ἑκῶν, μ. 266. lib. 2.

Panis.

τετρατέρυφοι, οὐκ ἀβλωμοι. lib. 2. μ. 60. τετρατέρ-
φοι, qui fragmenta habet quatuor, decussatim siue in
modum crucis. οὐκ ἀβλωμοι, morsus octo habētē: aut
totum in partes quatuor fractum panem. Aut quatuor
fragmenta tantum, ut totus panis habeat morsus tri-
ginta duos. βλωμος enim τὸ δῆγμα, morsus. Hæc Τξε-
ζες. οὐκ ἀβλωμοι, ἤγερ ἱναγοι τῶν ὠλισματῶν ἔχον-
τα οὐκ ἀδύματα ποιῶν ἀνυάμονοι. Moscorulus.

μάζα τ' ἀμολγαία, μ. 208. lib. 2. τὸ ἀπαλὸν παρὰ τὸ
μὴ ἄλγαις εἶναι, tenue ac molle libum, quod fuligine
situq; careat. ἀμολγαία, recens ὃ tenuis, atq; delicatus
panis, παρὰ τὸ μαζῶ, delicior. Τξεζες.

Sulci.

ἰβείων αὐλανα, μ. 61. lib. 2.

Telæ.

πολυδαίδαλοιοι, μ. 64. lib. 1.

Tibiarum.

λεγυρῶν συνέγγων, μ. 278. Sc.

ANNOTATIONES.

187

Tripodis.

ὑπάρχοντα, μ. 275. lib. 2.

EPITHETA CATEGORIAE relationis.

I. RELATIVORVM EXACTIO- nibus substantiarum naturalibus ortonum.

Generis.

γονός αἰδοῖοι, μ. 44. Th.

ἐλάϊοι γόνος, μ. 59. Th.

Parentum.

γενάντιος τοκοῦσι, μ. 186. lib. 1.

φίλος τοκοῦς, μ. 469. Th.

γενέσπονδος τοκοῦς, μ. 183. lib. 1.

Patris.

φίλος πατρός, μ. 180. Th. 399.

πατήρ ἐδδλόν, μ. 11. Sc.

θαλόρορ τοκοῦς, μ. 138. Th.

Matris.

ἐδδλόν, μ. 129. lib. 1.

Filiorum.

ἐδδλόν, μ. 49. Sc.

ἀνέμονα ὄργ' ἐδδλόν, μ. 265. Th.

ἀνέδαινα τέκνα, μ. 386. Th.

δοιότα γονοῦσι, μ. 233. lib. 1.

ἄγλαα τέκνα, μ. 644. Th.

θεῖοι ἄγλαα τέκνα, μ. 267. Th.

B 2

παῖδες

παῖδες μεγάλοι ἢ ὄβριμοι ἐκ ὀνομαστοί, μ. 148. Th.

ὑπὸ ρήφανα τέκνα, μ. 149. Th.

μεγέρεα τέκνα, μ. 140. Th.

ἑρατὲρ ὄφρονα τέκνα, μ. 309. Th.

ὄφρανα, μ. 328. lib. 1.

πειρίφρονα τέκνα, μ. 894. Th.

φαίδιμα τέκνα, μ. 453. Th.

παισὶ φίλοισιν, μ. 162. Th.

Filij.

μυνογονῆς, μ. 374. lib. 1.

αἰδέειτορ υἱόν, μ. 532. Th.

παῖδα φίλον, μ. 471. Th.

ἀπαλὰ φρονίσῃα, μ. 989. Th.

Fratrum.

ἑταίρων μεγαθύμων, μ. 17. Sc.

παῖροκασιγνήτης, μ. 501. Th.

II. EX ACTIONIBVS VOLVN- tarijs ortonum.

Regum.

βασιλεὺς δωροφάγοι, μ. 262. lib. 1. Magistratus olim non habuerunt ordinarios redditus ex prouincijs, sed accipiebant spontè collata à subditis. Hinc δωροφάγοι appellantur. Aut certè, id quod uerisimilium, corruptè iudicantes intelligit: ut conueniat cum Pythagoreo *λυάμυς ἰδίαρ*, id est, *fabas edere*. Nam antiquitus fabis suffragia ferebantur. Itaq; συμβολικῶς fabas edebant, qui quæstum ex ea re facerent.

Διογρεφίος, μ. 992. Th.

Διογρεφίω βασιλάω, μ. 82. Th.

Βασιλῶναι αιδοίσιαι, μ. 80. C 434. Th.

Δωροφάγας, μ. 39. lib. 1.

Iudiciorum.

ἰθαίσι δίκαις, αἱ τ' ἐν Διὶς αἰσιν αἵρεται, μ. 36. lib. 1.
rectis iudicijs, quæ à Ioue, id est, providentia seu fato in
precio habentur.

ἰθαίσι δίκαισι, μ. 86. Th.

Servi.

τυθῶς, μ. 87. lib. 2.

Δουκίω, μ. 220. lib. 2.

Ancillæ.

ὑπόκρισις, μ. 211. lib. 2. deducta appellatio à iuven-
eis, quæ habent ὑποκρίσιον πόρτιν, ὅγαν δάμαλιν, μι-
culam adhuc lactentem.

ἄτικτορ ὄριθορ, μ. 220. lib. 2.

Custodis.

φύλακας πιγυί, μ. 735. Th.

Æditui.

τυοπόλαρ νύχιω, μ. 991. Th.

Pastorum.

πυμοόας ἀγροιώτας, μ. 39. Sc.

III. EX ACTIONIBUS

mixtis ortorum.

Vxoris.

Δεπνιόχης, μ. 322. lib. 2. lignitricis, ignave, salacis.

αἰδοῖν παρονοῖτι, μ. 14. C. 46. Sc.

φίλιν ἀποιῖμ, μ. 410. Th.

λειανὸν ἀποιῖμ, ἀργῆαν παρηίδεας, μ. 608. Th.

RELATIVORVM EX QVA litatibus ortorum.

Belli.

θάνατον, μ. 14. lib. 1. C. 160. ibid. Quia affert mortem. Est autem mors maximum omnium malorum. Moscopulus.

κρυόνει, μ. 936. Th. λέως αἰτίῳ καὶ φέμης.

ἀργαλέον, μ. 227. lib. 1.

μῶλον, μ. 257. Sc. ὁ πολέμος ὁ μὴ ὅλως ποιῶν τὰς αὐθρόπας ἀλλὰ κολοβὰς.

πόλεμον φθισλύνον, μ. 431. Th. Huc referantur quaedam epitheta Martis.

Pacis.

ἐρλύνε λιγροτρόφος, μ. 226. lib. 1. altrix C. educatrix iuventutis: quamvis sit γηγροτρόφος quoq; C. βρεφοτρόφος, ἀπρεstantissima C. dignissima inter omnes aetate. λιγροτρόφος αἰσίουμ ἢ τρέφουσα τὴν νύκτα, nutriens iuventutem: λιγρότροφος autem πασιuum ὁ τριφόμενος λιγρός, iuuenis nutritus. Hac Τρεχες. λιγροτρόφος itaq; quia concedit occasionem educandae C. recte instituendae prolis. Bella trahunt secum magnam laxationem disciplinae. Inter arma silent leges.

Præmij.

καλὸν κέθλον, μ. 437. Th.

Dono.

Donorum.

Δῶρον, πῦμα ἀνδράσιμ ἀλφειῶσιμ, μ. 81. lib. 1.

ἄλλα δῶρα, μ. 412. Th.

περιστὰ δὲ δῶρα, μ. 400. Th.

Spoliorum.

οὔρα βρετόροτα, μ. 367. Sc.

Prædæ.

ἄγην πολλὴν, μ. 442. Th.

Damni.

μέγα πῦμα, μ. 56. lib. 1.

Malis.

ἀθέμιτον κακόν, μ. 612. Th.

κίδια λυγὰ, μ. 49. lib. 1.

Famæ.

δανλὺν, μ. 378. lib. 2.

Gloriæ.

κίτος ἐδλόν, μ. 107. Sc.

ἄλαστον ὄχτος, μ. 628. Th.

Honoris.

βασιλίδαι τιμὴν, μ. 462. Th.

Paupertatis.

ἐλομοίους πονίους, μ. 593. Th.

κακὸν πονίον, τὴν ἴσους ἀνδράσι δίδωσι, μ. 256.

lib. 2.

ἐλομοίον πονίον, μ. 335. lib. 2. ἔγχε ἀπολάας ἀξίαν,

est noxiam est incommodam ad honestas vite actiones:

quia, ut philosophus dicit, ἀδυνάστον τὰ καλὰ πράτ-

ταυ ἀχορέγυτον ὄντα, cui res non suppetunt.

θυμοφθόρον: ibid. molestiam & acerbam, quæ animum exedit & conficit: τῆς ζωῆς φθορίαν.

μαναχῶν δόσιρ αἰὲν εἰόντων, μ. 336. lib. 2. Communi aliqua calamitate diuinitus immissam. Hoc autem dicit ad differentiam alterius, cuius causa est ignavia.

Opum.

ἔχ' ἀρπαντὰ, θεόδοχα, μ. 318. lib. 1.

μέγαν ὄλβον, μ. 319. lib. 1.

Fati.

πυγρόν τε μέρον, μ. 211. Tb.

Necessitatis.

κεῖσθ' ὅπως ἀνάγκης, μ. 517. Tb.

EPITHETA CATEGORIA
actionis & passionis.

ACTIONVM ET PASSIO-
num naturalium.

Commotionis seu motus localis.

εὐθείας ἁπλούς, μ. 849. Tb.

Mortis.

μέλας, μ. 154. lib. 1.

θανάτοις λαβιφθόγοις, μ. 141. Sc.

AFFECTVVM.

Execrationis.

αἶψ' ἐκνέμεοις, μ. 657. Tb.

Luctus.

πρότος ἀλατοῦ, μ. 467. Th.

Palsi.

ἀνάλπη καθόντις, μ. 660. Th.

Reuerentiæ.

αἰδοῖ μαλχίη, μ. 92. Th.

RELIQVAVM POTENTIARVM.

Somni.

πυχος καὶ μάλιχος, μ. 763. Th.

ὑπὸρ κασίγνητον θανάτοις, μ. 756. Th. Virg. Et con-
sanguineus lethi sopor, ἵγγ' ὑπὸρ μὸν τῷ ἀνθρωπίνῳ
θανάτῳ ὅδ' ὅς ἐστιν ὕπνῳ : Nihil est morti somno simi-
lius. Xenophon in Disciplina Cyri.

Famis.

ἀτόρ πᾶ, μ. 265. lib. 2. qua nemo delectatur. Præter
seipsam cætera omnia edulcat fames.

Aerumnis uita est humana obnoxia multis:

Nulla tamen grauior, quàm malefuada fames.

αἰθερ κα λειμὸν, μ. 361. lib. 1. adurentem exiccando, uel
nigrum, luridum atq; pallidum colorem inducentem.

ACTIONVM ET PASSIO-

num uoluntariarum.

Aerumnæ.

ὁρμὴ ἀλγυνέσας, μ. 214. Th.

Arationis.

ὁρμῆς, μ. 235. lib. 2.

Certaminis.

χαλεπώτατος ἀδλος, μ. 800. Th.

ἀκροῖον ἀέθλος, μ. 311. Sc.

στονόρως ἀέθλος, μ. 951. Th. C 994. *ibid.* C 127. Sc.

χαλεπὸς ἀέθλος, μ. 94. Sc.

Calamitatis.

ἰδ' ὃ παλινάχρετός ἐστιν, μ. 93. Sc.

Cantilenæ.

ἀμβροσίη μοι πῆ, μ. 69. Th.

γλυκερίων δαιδών, μ. 83. Th.

λιγυρῆς, μ. 277. *lib.* 2.

καλὸν δαιδών, μ. 22. Th.

ἀδίσφατον ὕμνον, μ. 280. *lib.* 2.

Chorearum.

χόρος καλὸς, ἱμνῶοντες, μ. 8. Th.

Colloquiorum.

ἑρμῆς τ' ὁ αἰσμηὲς, μ. 25. *lib.* 3.

Conuiuij.

πολυξαίνε, μ. 340. *lib.* 2.

λαυτὴ θαλῆη, μ. 360. *lib.* 2. *solemni, frequenti hilarior*
vi C floridiori, ἀπὸ τῆ θαλάσσης, quod est florere C
nigrete.

Diuisfronis.

ὁ τροφῆλως, μ. 544. Th.

Incendij.

καῶμα θεασίσιον, μ. 700. Th.

Iudiciorum.

σκολιῦμ, μ. 262. *lib.* 1. C 217. *ibid.*

Iuramenti.

ANNOTATIONES.

394

τὸν ὄρις τίμη πῦμ' ἐπιόρκεις, μ. 40. lib. 3.

Laboris.

ἀδιον πόνορ, μ. 310. Sc.

ἀλλότριον λάματορ, μ. 599. Th.

πόνορ ἀλγινόρ, μ. 226. Th.

πόνορ θυμαλγία, μ. 629. Th.

χαλεπὸν πόνορ, μ. 44. Sc.

Nauigationis.

εἰκρῶς, μ. 300. lib. 2.

ὠραῖος, μ. 293. lib. 2.

ἀνασιμφίλ, μ. 236. lib. 2. ἀ ἀνς ἢ πέμπω, uel quod
egre remittat afflicto, uel quod sepe non remittat na-
uigantes.

ὠραῖον, μ. 248. lib. 2.

Negocij.

χῆμ' ὀγχώριον, μ. 342. lib. 1.

Nuptiarum.

ῶριος, μ. 315. lib. 2.

Oneris.

φόρτορ ἀρμενον, μ. 250. lib. 2.

ἐπίρτορ ἀχθος, μ. 310. lib. 2.

Operis.

ἐτώσιον, μ. 58. lib. 2.

ὄργον ἀνέχανον, μ. 836. Th.

ἀαμία ὄργα, μ. 166. Th.

βροθέσια, μ. 9. lib. 3.

ὄργ' ὄρατα, μ. 879. Th.

ἀαμία

αἶμα, μ. 11. lib. 2.

θωῦτα ὄργα, μ. 165. Sc.

θίσπειρα ὄργα, μ. 34. Sc.

μέτρα, μ. 104. lib. 1.

μίσρορα ὄργα, μ. 601. Th.

χέτλια ὄργα, μ. 113. lib. 1.

αἰκωρ ὄργων, μ. 332. lib. 1.

ὄργων ἀργαλίων, μ. 602. Th.

Pugnæ.

αἰνῇ, μ. 160. lib. 1.

ὕμιν τεραχέα, μ. 119. Sc. ἀπὸ τῆ ὑπομίμου, ἢ ὑπομίμου, καὶ ὑμίν. ὑπομῖτα γὰρ καὶ ὑφίσταται ἡ μάχη τὸν πόλεμον τῶν ἀνδρῶν.

αἰνῆς ἀνιότητος, μ. 852. Th.

σμορδαλέης ὀρίδος, μ. 710. Th.

αἰνῇ ἀνιότητι, μ. 662. Th.

δαί λυγρῇ, μ. 650. Sc. 674. Th.

φύλοπιρ αἰνῇ, μ. 200. Sc.

μάχην ἀμύγαλλον, μ. 666. Th.

μάχην δευμάαν, μ. 261. Sc. 41. Sc. 712. Th.

μάχην θυμαλγία, μ. 635. Th.

ἑρατόρας ὑσμίνης, μ. 663. Sc. 61. Sc. 712. Th.

Pugnarunt.

διμαρνίως ἐμάχοντο, μ. 712. Th.

συνεχίως ἐμάχοντο, μ. 636. Th.

Rapinæ.

κακῇ, θανάτῳ δόταρα, μ. 354. lib. 1.

Recen-

Recensuit.

Διθυεινίως κατέλιξε, μ. 627. Th.

Sacrificare.

ἀγνῶς καὶ καθαρῶς ἱερᾶς, μ. 335. lib. 1.

Tumultus.

ἀσπίτη ἰσχυμοῖο, μ. 683. Th.

Vinculi,

μέγας καταδισμὸς, μ. 616. Th.

Δυσουλιγίος Δισμῶ, μ. 652. Th.

ἑκατόβῳ Δισμῶ, μ. 618. Th.

ἀμυλίκτωρ Δισμῶρ, μ. 659. Th.

ὀλεῶρ ὑπὸ Δισμῶρ, μ. 501. Th.

Δισμοῖς ἀγκλίσει, μ. 522. Th.

ἀλυστοπέδῃσι, μ. 522. Th.

EPITHETA CATEGO-
ria Quando.

Diei.

ἔπειρ ἡμέρ, μ. 22. lib. 3.

τῆς λισμοῦ ἡμέρ, μ. 35. lib. 3.

ἑκατος ἐκ πλάς, μ. 14. lib. 3.

πλήρ ἡματι, μ. 28. lib. 3.

ἀνέροι, ἔτι φέρουσι, μ. 59. lib. 3.

Auroræ.

πολυδίσκοις ἡῆς, μ. 451. Th. διὰ τὸ ἐπὶ πολλῶν
βλέπεισθαι: ἢ πολλὰ ὀρεῖ, ὡς ὁ ἥλιος, ὃς πάντ' ἱερᾶ.

πυροφόροι, μ. 167. lib. 2. αὐτὶ τῷ θεῷ πῦρ καὶ ζῶον
γόνος

γένος τῶν καρκινῶν. ἀπὸ γὰρ τῆς αἵτης πανταίς τὴς καρκινῆς τοῦ αἵματος.

ροδοδάκτυλος ἡὼς, μ. 228. lib. 2. ἢ γὰρ ἡ λαμπρὰ αἵα τῶν πρηνῶν. Aristoteles hoc epitheton explicat lib. 3. Rhetoricorum: ubi probat magni referre, unde simile ducitur. Eidem enim sensui res nonnullae manifestò alijs gratiores suavioresq; sunt.

Noctium.

νύξ ὄρεθρυνή, μ. 213. Th.

μέλαινα τέ νύξ, μ. 123. Th.

νύξ ὀλοή, μ. 224. Th.

νυκτὸς ὄρεμνῆς, μ. 744. Th.

νύκτα μελαιναῖαν, μ. 20. ὧ 481. Th.

ὄρεθρυναι noctes appellantur, uel quia reficiunt & recreant sua quiete corpora & animos: uel quia prebent bonas & aptas cogitationes & rerum considerationes.

Mensium.

μηνῶν φθινόπωρον, μ. 59. Th.

Ianuarij.

βόσκρα ἡ μάλα, μ. 122. lib. 2. τὰ αἵτια τῆς ἀποδείξεως τὴς βόας: ὁ πόρ σινεδοχηῶς τελευτᾷ τὴν σφαίραν.

μηνῶν λευαῖων, μ. 122. lib. 2. Sic nominat τὸν χιναῖον, hoc est Ianuarium, qui λευαῖων à Græcis dicitur, aut quòd transuectio uini circa hunc mensem fiebat: aut quòd authori τῶν λευῶν Dionysio festus dies, Ambrosia dictus, eo mense ageretur, qui à Romanis Brumalia

malia vocatur. Hec Τζεζες.

Anni.

πλείων ἄρμενος, u. 131. lib. 2. πλεόν Τζεζε est ὁ χρόνος ἀπὸ τοῦ πάντα πληρῶν, id est, tempus quod complet omnia. Est enim ipsum pater omnium rerum. Aut quod faciat ad sationem et messem, ortu occasuq; Pleiadum. Aut ab eo, quod ex multis constat, et in multa sit diuisum, ὃ ἐκ πολλῶν συνιστᾷς ἡὲ εἰς πολλὰ διερμύνος. Intelligit autem tempora, menses, hebdomada, diem et noctem, horas, minuta, secunda, &c.

ἐκαστὸν, u. 129. lib. 1. τετρακσίῳ, u. 314. lib. 2. Τζεζες tamen scribit τετράκις, et ait numeralia esse indeclinabilia.

ἐπιπλομόνς ὀνίαντῷ, u. 491. Tb. In ueteri exemplari legitur plurali numero. Interpres: τῷ ὀνίαντῷ προσελθόντες.

περιπλομόνς ὀνίαντῷ, u. 4. lib. 2. circum et in orbem eunte. Gellius lib. 3. cap. 16. pro decurrente ad finem anno, et non circumactio iam anno nocem reddit. Deducitur à πείλομαι fio et existo. Ab alijs à πάλιν τὸ γέγραπται, quia caelum περιπολεῖ ἕγερν περὶ πόλιν γέγραπται, circum polos constititur.

πάντα τελεσφόρον εἰς ὀνίαντῷ, u. 740. Tb.

τίλισμόνς εἰς ὀνίαντῷ, u. 179. lib. 2. et 795. Tb.

μέγαν εἰς ὀνίαντῷ, u. 799. Th.

περιπλομόνς ὀνίαντῷ, u. 184. Tb.

ἐπιπλομόνς ὀνίαντῷ, u. 87. Sc.

Hora-

Horarum.

καλλινομοι, μ. 75. lib. 1. καλλινόμος καιρός διὰ τὸ
καλλίγως ἡμεῖς τὰς ἔχοντας τὰ τέττωρ θωρήματα.
ὦραι αὐτὴν ἀπὸ τῆ ὥρῳ τὸ φυλάσσω.

Veris.

πολιὸν ἴαρ, μ. 95. lib. 2. ὁ δὲ δὲ δὲ εἰρῆσαι διὰ τὸ
λασπὸν τῶν οὐ αὐτῷ ἀνθίω. Τεχες νετὶτ λαμπρῶν.

Hyemis.

κακῆ, μ. 114. lib. 2.

ὁμβρῶν, μ. 69. lib. 2.

AETATVM.

Pueri.

ἀνὰ δὲ ἀμῆνορ, μ. 370. lib. 2.

ἀνὰ δὲ ἀμῆνορ, μ. 369. lib. 2.

Iuuenis.

τις ὁρανοῖς, μ. 59. lib. 2.

μεγαλτορῶν, μ. 274. lib. 2.

Viri.

αἰθῆρος ἀνὴρ, μ. 408. Sc. αἰθῆρος propriè ὁ καίριος.
Nunc autem hominem adultæ ætatis intelligit, nimirum
τὸν ἀνδρῶν, pronectum ad virilem ætatem. Τεχες.

Senis.

προχαλὸν γέροντα, μ. 136. lib. 2. λευρότα incurum.

Senectutis.

θαλὸν, μ. 114. lib. 1.

ὁμῶ γέροντα, μ. 123. lib. 2. Cruda senectus, quæ tempe-
stiva est.

ὁλοῦν

ἐλὸν γῆρας, μ. 604. Th.

γῆρας τ' ἐλόμενον, μ. 225. Th.

EPITHETA CATEGORIA Vbi.

Aragum.

θυκούται ἐπὶ βωμῶν, μ. 557. Th.

Areæ.

ἐντροχάλω, μ. 42. lib. 3.

Antri.

αὐτῶ ἐν κλιβάτῳ, μ. 483. Th.

Atrij.

ἐνδρῆς αὐλῆς, μ. 350. lib. 2.

Balnei.

γυναικῶν λυγρῶ, μ. 371. lib. 2.

Columnæ.

μίσον ὡνα, μ. 522. Th.

ὡσιρ ἀγυρίοι, μ. 779. Th.

Domus.

πατρώϊον, μ. 374. lib. 1.

ἐνδρῶν δόμον, μ. 152. lib. 1.

δῶματα ἡλαλᾶ, μ. 63. Th.

ἡλυτὰ δῶματα, μ. 304. Th. 777.

μακρῶσι πέτρῃσι ἡλῆριφία, μ. 778. Th.

οἰκία δανᾶ, μ. 744. Th.

ξύσια δῶ, μ. 933. Th.

Liminis.

λαῖνος ἰδὸς, μ. 811. Th.

ἀστεμφὲς ῥίζησι, εὔτ. μ. 812. Th.

Portarum.

πύλας χαλκείας, μ. 733. Th.

μαρμαίρειά τε πύλαι, μ. 811. Th.

Portus.

λαμὴν ὄνομος, μ. 207. Sc.

Populorum.

πίονι δῆμῳ, μ. 971. Th.

πίονα δῆμον, μ. 477. Th.

αἶγας οἱ τε τανύρριφοι, μ. 377. Sc.

Nominum propriorum.

Βατοτόριον.

ἱμενοι πολέμοιο τε, μ. 23. Sc.

Lapidarum.

λαπίθων ἀχμητάων, μ. 178. Sc.

Locorum.

λοκροί τ' ἀγχέμαχοι, μ. 25. Sc.

Phocensium.

φωκῆς μεγάλθυμοι, μ. 25. Sc.

Tyrrhenorum.

ἀγακλυτοῖσι, μ. 1015. Th.

Sedis.

ἰδοι ἄσφαλας, μ. 128. Th.

Sepulchri.

δυσφύμοιο τάφου, μ. 353. lib. 2. διὰ τὸς ἐλασθμῆς τὸς
ἐν αὐτῷ.

Specus.

ANNOTATIONES.

409

Specus.

σπηλὶς ἐνὶ γλαφυρῷ, μ. 298. Tb.

Speluncarum.

χαλάρωτες ἐν αὐλας, μ. 129. Tb.

Stabuli.

πρὸς μὲν οὐκ ἐξέρχονται, μ. 295. Tb.

σπηλὶς ποιμαντήριον, μ. 22. lib. 2.

Tabernarum.

σπηλὶς ἐν αὐλας, μ. 192. lib. 2.

Templi.

ἐξέρχονται ἀλλοις, μ. 99. Sc.

ἐξέρχονται, μ. 990. Tb.

Turrium.

ἐν ἀμύταις ἐπὶ πύργων, μ. 242. Sc.

EPITHETA CATEGO-

riae Habitus,

Vestitus.

αργυρῇ ἰδίῃ, μ. 574. Tb.

ἀσπερίσιν ῥαφίαις, μ. 196. lib. 2.

Pallij.

χλαῖνας τὴν μαλακίαν, μ. 155. lib. 2.

ἑμα ἀφαιρῶν, μ. 159. Sc.

Calyptræ seu rullæ.

ἀνδραλίου, μ. 575. Tb.

Coronæ.

στράβιον χρυσίου, μ. 578. Tb.

C 2

στράβιον

γραφύς νεοθυλίας αὐθεσι ποίης ἰμορῆς, μ. 576. Th.

Tunicæ.

τόρμιόντα χιτῶνα, μ. 155. lib. 2. μέχρι τῆ τέρματος
ἄγυρ τῶν ποδῶν, talarem, id est longam, ἔν ad extre-
mitatem pedis usq; protensam. χιτῶν autem est secun-
dum autorem hoc loco, ἔν secundum consuetudinem
illa uetis quam ἱππιάμουσιν uulgῶ vocamus. Τετρεσι
qui ἔν plura de hac uoce differit.

Armorum.

τόνχι' ἀρβία, μ. 108. Sc.

ἑλυτὰ τόνχια, μ. 67. Sc.

φλογὶ ἱκίλα τόνχια, μ. 451. Sc.

χρύσσα τόνχια, μ. 183. Sc.

τόνχια ποιμίλα χαλκῶ, μ. 423. Sc.

ΒΡΙΤΗΕΤΑ ΦΥΛΑΚΤΗΡΙΩΝ.

Galeæ.

ἑλυτὸν ἔντυκτον, μ. 136. Sc. Vide plura ibid.

χρυσάινω τρυφάλειαν, μ. 199. Sc. τρυφάλεια, ἑλόντι
ἢ ἔχοντι τρεῖς φαλῆς, ἄγυρ ἱππασθήματ'.

Thoracis.

ἑλυτὸν χρύσασον, πολυδαίδαλον, μ. 125. Sc.

Scuti.

μέγα σάκος, μ. 364. Sc.

σάκος παναίολον, ἔν. μ. 139. Sc.

πολυδαίδαλον, μ. 315. Sc.

σάκος ἐπὶ δαίδαλσι, μ. 334. Sc.

ὄρεινὸν αἰγίον, μ. 444. Sc.

ΑΜΥΝΤΗΡΙΩΝ.

Gladij.

ἄορ ὅξυ, u. 457. Sc.

μελαύδιτον ἄορ, u. 221. Sc.

χαλκιορ, u. 222. Sc. μελαύδιτον αὐτετὴ τὸ μέλαν
σαν θύλῳ ἔχον ὡς ἐν δέσματις λιαισιπυκασμοῦ, ἢ
τὸ ἐν μέλανος σιδῆρος διειδυῖον.

Hastæ.

ἀνδροφότος μέλι, u. 420. Sc.

Lanceæ.

χαλκιορ ἔγχος, u. 414. Sc. ὣ 453. ibid.

σπέρχυνον, u. 454. Sc.

ὑμεινιορ ἔγχος, ἀσχυμοῖορ, αἰβοσι χαλκῷ, u. 135.

Sc.

Pharetræ.

λοῖλῳ φαρίτρῳ, u. 129. Sc.

Sagittarum.

οἱ τοὶ ῥιγυλὶ θανάτοιε λαβερθόγγοιο διστῆρες, u.
131. Sc.

Telorum.

βίλια γυνόρῳ, u. 684. Tb.

Hucusq; epitheta.

ΕΤΑΠΕΙΝΩΣΙΣ.

οἷσις δ' ἐὶ φορμῷ, u. 100. lib. 2. φορμὸς dicitur, quid
quid consutum est.

λαλίδις, u. 121. lib. 2. pro οἰκίαν.

πᾶν ῥάδιον, υ. 132. lib. 1. Descendit à verbo πᾶν, quod est finem impono: inde παῦρον, exiguum et breue, siue quod breui tempore finiri potest: et per παραγωγὴν ὑποκοριστικὴν Atticam, πᾶν ῥάδιον. Τζετζι.

ΛΙΤΟΤΗΣ.

παῦροι δὲ σε θύσονται, υ. 100. lib. 2. ἀντὶ τῆς ἰδέας σε θαυμάσιται.

ἢ μάλα χαίρων, υ. 99. lib. 2. id est, valde dolens: pro quo dixit, non admodum gaudens.

ἀπύρῳ οἴκῳ, υ. 143. lib. 2. ἤγυρ ἀθόρμαίντῃ τῇ τῆς ψυχῆς.

SYNONYMIA: QVAE ET

ἀριδύλωσις & ἀντιλογία, item

παραλληλισμός.

ἀθάνατοι καὶ ἀγήρω, υ. 278. Th.

ἀθάνατος νόμφη καὶ ἀγήρας ἡ μάλα πάντα, υ. 306.

Th.

ἀθάνατος καὶ ἀγήρω, υ. 949. Th.

ἀκήρωι ἔτι φέρονται, υ. 59. lib. 3. Vnum interpretatur alterum. ἔτι φέρονται ἤγυρ ἢ ἀγὼν ἐπάγονται, ἔτι λιπὼν ἔτι λιπὼν.

ὅστις ἀντραίνει καὶ ἀτάσθαλα μηχανάται, υ. 239. lib. 1.

ἀπορνύμεναι, λικαλυμμόναι, υ. 9. Th. διὰ τὸ ἀπορνύμεναι εἶπε τὸ λικαλυμμόναι, οἷον εἰ μεθόρμινόν τῃν τὸ ἀπορνύμεναι.

ἀφαιρέσει

ἀφ᾽ οἷοι τε φατοί τε, ῥητοί τε ἀρρητοί τε, μ. 3. 4. lib. 1.
τὸν δ' ἀφναίον ἔθηκε, πολὺν τε οἱ ὄψασον ὄλβον, μ.

974. Th.

ὅν ἀφρονος φούγων, ὃ δὲ πλεόντεσσι τε καὶ ὄλβον, μ. 255.
lib. 2. τατίσι μὲν ἢ πλείοσις ὥρ ἔφουγον. ἀφρονος est πλε-
τος ἀπὸ τῶν ὄργων τῶν οὐκ αὐσιαίων ἀφροισμονες.
Itaq; reditus significat, qui quotannis redeunt, siue an-
nui reditus. ὄλβος uero, ὁ παρὰ τῶν καρπῶν πλεόντος.
Tzetzes ita discernit: ἀφρονος, πλεόντος, ὄλβον, τὴν ἑν
σύνδαιμονίαν. ἀφρονος, inquit, 4. ἀφρονος uocatur diues,
qui particeps est τῆς ἀφρονίας. Est autem ἀφρονος annua
collectio perceptioq; fructuum. πλεόντος ea que per
multos annos collecta sunt: ut uerbi gratia, serui, facul-
tates, fundi, ὄλβος utrunq; significat. τὴν αὖτε splen-
dorem uitæ 4. eleuationem. σύνδαιμονία, ut multa si-
lentio prætermittam, τὸ δὲ τῆς δαίμονος, hoc est, ani-
malium uirtutum beatitudinem designat. Homerus e-
nim 4. Socrates animam etiam uocant demonem.

πολύμυλοι τ' ἀφνοί τε, μ. 306. lib. 1.

τὴν δ' ἀφροδίτην, ἀφρογόνον τε θειὰν, καὶ ἰσχυ-
ραν ἐν θέραι, μ. 196. Th.

ἀφροδίτη καὶ ἀλκίβια, μ. 233. Th.

ἀλκίβια δ' ἀλκίβιοι, ἀλκίβια μέγα ποσὶν ἔχοντα
τε, μ. 623. Th.

βία καὶ ἀλκίβια, μ. 437. Th.

ἰσχυρὸς τ' ἀλκίβιος καὶ μηχαναί, μ. 146. Th.

γαμβρὸν ἰὸν ποίσει, 4. 4. δῶκε 4. κυμοπόλεον, 4. 4.

μ. 818. Th.

C 4

δανεί

Λανοί τε ἑραῖοι τε βίβω ὑπέροπλον ἔχοντες, μ.
670. Th.

οἱ δ' ἐβελημοὶ ἡσυχοί, μ. 118. C^o 119. lib. 1. Vtrunq; idem est: hoc est, quieti aut uoluntario consilio, siue ultrò quieti. Sunt enim multi turbulēti homines, qui propter aliquam molestiam illubenter quiescunt. Τετρες. θυμῷ καὶ κραδίη, μ. 612. Th.

ἑραδίην καὶ θυμὸν, μ. 338. lib. 1.

ἑρλίως τ' ἀενάς καὶ ἀπορρύντῃ, ἢ τ' ἀθόλωτος, μ. 27. lib. 2. καὶ ἀπὸ τῆ ὕδατος ἑρλίως ἀενάς καὶ ἀπορρύντῃ ἤγερ λυνυμοσύνης, ἐκ παραλλήλης, inquit interpres. ἢ τις ἐστὶν ἀθόλωτος.

ἀλλ' ὅταν ἡβήσῃ καὶ ἔβης μέτρον ἱποῖτο, μ. 131. lib. 1. αὐτὸς ᾧ μέγα ἑρατεῖ, ἡδὲ ἀνάσσει, μ. 403. Th.

δυσφρονέων ἐπιλύβεται, ὅδε τι κηδέων μέμνηται, μ. 102. Th.

ἄσπερη χεῖμα λακῇ, θέρει ἀργαλήν, ὅδε ποτ' ἐβλή, μ. 258. lib. 2. ἄριστον τὸ χεῖμα ἐκ παραλλήλης.

αἰκάδι δ' οὐ μεγάλη πλέω ἥματι, μ. 28. lib. 3. τὸ πλέω ἥματι ὥσπερ ἐφορμίσσιν, ἢ ἐστὶ τῇ μεγάλῃ, ἤγερ τῷ πεπλαυσμοῦ τῷ τὸν πλείονα μοῖραν τῷ μὲν δὲ ἔχοντι.

μεγάλως παρκαγίνεσθαι, ἡδ' ἐνέησιν, μ. 429. C^o 436. Th.

νοσφίρ ἀτορ, μ. 91. lib. 1. Vsurpantur hæc due uoces aliàs serè in eadem significatione: sed hic non ociosè coniunguntur, uerùm intendunt significationem. Q. d.

procul

procul uel longè aut omnino sine malis uiuebant. Τζε
zes ait, hoc schema Rhetoricè etiam περιγραφὴν ἀρ-
pellari, id est, circumscriptiōnem.

νῆαί τε ξύλα πολλά, τὰθ' ἀρμονα νηυσὶ πέλονται,
u. 44. lib. 3. τὰθ' ἀρμονα ἤγαρ ἀρμόδια ἐστὶ ταῖς ναυ-
σι. τὸ τοῦ αὐτοῦ ἐφ' ὁρμήν συνίστημι τῇ νῆα.

οἱ ρά μιν ἠπάλλοντο καὶ ἀρμονα πάντα παρὰ,
χορ, u. 84. Sc.

οὐτ' ἀπύρην οἶκον καὶ οὐκ ἔθισι λουγαλίοισιν, u. 142.
lib. 2.

πόλις τε καὶ ἔθνη λαῶν, u. 220. lib. 1.

πόλεμος τε ἡκὸς καὶ φίλοπις αἰνῶ, u. 160. lib. 1. πό-
λεμος ὁ φίλοπις sunt idem,

πολέμοιό τε φιλόπιδός τε, u. 23. Sc.

πόλεμόν τε ἡκὸν καὶ δῆριν, u. 14. lib. 1.

νῆα καὶ δῆριν, u. 33. lib. 1.

νόον τε καὶ φρονέας, u. 149. Sc.

πολλόν τε καὶ ἄφθονον, u. 118. lib. 1. Per parallelismum
duobus uerbis idem exprimit. Vtrunq; enim multum
sive copiosum significat. Τζεζες.

οἱ πρὶς οὖν ἴσαν, γῆρας τε μέμαρπον, u. 245. Sc.

τίκνα, γέννην, u. 354. lib. 2.

τραφίμεν ἀτιταλλέμεν καὶ τε, u. 480. Th.

ἡ δὲ γυναικὶς τίμησιν, μνήσθαι δ' οἶκοι, u. 242. li. 1.

ἔδεις τε ἡκὰ καὶ χέτλια ὄργα, u. 236. lib. 1.

φασαλῆς, κατὰ μέτρον ἴσους, u. 338. lib. 2.

χαλιπαί τε καὶ αἰνῶ, u. 38. lib. 3.

χάσασθαι δὲ φροῦδας, ἀμφὶ χόλος δὲ μιν ἵκετο θυμῶν,
 n. 554. Th.

ψυχὴν δ' αἰδώς ἢ πακῆν, τάρταρον ἐς κρυόεντα,
 n. 254. Sc.

EXPOSITIO.

ἀτιμίσσει, μ. 183. Ὅρσιν δὲ μίμνεται, ὅρσιν. μ. 184.
 lib. 1.

γὰρ ῥ' ἂν ἡγνοίσει δόλον, μ. 552. Th.

εἰ δ' ἐβίλει, ὅρσιν. μ. 106. lib. 1. Per alia uerba nunc in-
 stituit eadem dicere, quae antea dixit. Tzetzes.

ἡὺς τοι προφέρει μὲν ὁ δῖος, ὅρσιν. μ. 197. lib. 2. Tres lau-
 des aurore, quod tertiam partem diei sibi uendicet,
 quod patefaciat uiam peregrinantibus, quod faciat ini-
 tium omnibus alijs laboribus. Haec omnia repetens ali-
 ter profert, πολλὰς μὲν ἐπέθεισι βελούθῃ, πολλὰς δ'
 ὄψαριν αἶς τὸ βουλατῶν. τὸ γὰρ τὰ ζυγὰ τοῖς βασιρὶ ἐ-
 πιβάσθαι τῷ το δαυλοῖ.

ἵνα τοι τριχὺς ἀτρεμίσσει, μὴ δ' ὄρθαι φέωςσιν, μ.
 158. lib. 2. ἀτρεμίσσει enim est ἀκίνητοι ὥσιν. Praeterea
 τὸ ὄρθαι αἰρόμενον est uelut interpretatio τῷ φέως-
 σιν. Moscorulm.

μὴ τιν' ἀπορήσαι γόρῳ, τιμὴν δὲ ἱναγορὴν ἐξί-
 μιν, μ. 393. Th.

ἐκ ἐπιδύσω ἂν ἐπιμύρῃσω, μ. 14. ὅρσιν. μ. 15. lib. 2. ὡς ὁρ-
 ὀφρῶν συτικὸν δολαῖ τὸ ἐπιμύρῃσω τῷ ἐπιδύσω. τὸ
 μὲν γὰρ ἀδολοῦ εἶχε τὴν δόσιν. τὸ ἢ ἐπιμύρῃσω ὁρῶν
 πάντων, ὅτι αἴτες ἢ τοῖς τὸ τι μέτρῳ διδόμενον.

οἷτε

οἷτε μιν ἐφιλῶσι καὶ ὅτι ἰδεῖν οὐκ ἔστιν, *u. 222. lib. 2.*

Precedunt et alia in eandem sententiam.

ἡ δὲ τις ἡν ὀρίδος χαλεπὴς λύσις, *u. 637. Tb.*

παρ' δ' ἰδοὶ χάλκασον θυμὸν, καὶ ἴσ' αἰὲν λόχῳ, *u. 111. lib. 2.*

ῥαῖ τι μιν παρῶσι θεοί, *u. 323. lib. 1.*

τῷ δ' ἐπὶ ἐν σώματος ῥαῖ, *u. 84. Tb. Enumerat effectus Rhetoricæ.*

τὸς μὲν ἐπεὶ ταῖς ἐν ἑρμῇ, *u. 157. lib. 1. Antea idem dixit alijs verbis.*

φύλακτες θυμῶν, εἰ ῥα φυλάσσουσιν, *u. 123. lib. 1.*

ὡς τε θεοὶ ἔξωρ, ἀκνεία θυμὸν ἐχούσιν, *u. 112. lib. 1.*

ΟΡΙΣΜΟΣ,

Geniorum.

Δαίμονες εἰσι, *u. 121. lib. 1. Putas uerò genios aliquid quicquam dicendos, quàm quod ait Hesiodus animas circumuagantes, acce uesτίας? Plutarchus lib. de oraculorum defectu.*

Auroræ.

αἷς γὰρ τ' ὀργῶν, *u. 196. lib. 2. Homerus hanc dici partem epithetis ad delectationem facientibus ornatur, dum ἑρπύλλων ἐν ῥοδόδαντυλον appellat. Hesiodus autem multò elegantius à laboribus.*

Ascræ.

ῥαῖ δ' ἀγχ' ἐλκύνουσι, *u. 157. lib. 2. Definis enim Ascræ, quòd sit pagus ad radices Heliconis, qui nulla*

nulla ferè anni parte commendari possit.

Viri prudentis.

ἵστας μὲν πανήγυρος ὅς αὐτῷ, 9C. II. 291. lib. 1.

Mufarum.

μυσάων ἰλικωνιάδων, &c. u. l. & sequentiibus
Theogonia.

VIRI LIBERALIS.

ὅς μὲν γὰρ λέγει αὐτὸν, *Br. u. 355. lib. 1.*

ΜΕΡΙΣΜΟΣ.

ὡς ὁ μὲν οὖν, &c. u. 108. lib. 1. Hesiodus purè & distin-
ctè primus quatuor genera præditorum ratione expo-
suit, primum Deos, deinde genios, post heroes, denique
homines. Atq; hinc mutationem instituit aurei generis
in genios multos ac bonos, semideorum autem in he-
roes. Plutarchus lib. de oraculorum defectu.

καὶ τὸς μὲν πόλιμος, &c. u. 160. lib. 1. Hoc schema, inquit Tzetzes, ἄθροισις ἔν μεισμός appellatur. Primum quidem, cum dicit, τὸς μὲν, ibi est ἄθροισις, ac si diceret Omnes. Alterum uero, cum dicit, τὸς μὲν, τὸς δέ, ibi est μεισμός, pro τινὰς μὲν, τινὰς δέ. Ita μεισμός est u. 274. lib. 1. qui reprehenditur à Tzetze propter additionem nominis ἀνθρώποισι. Debebat esse, τὸν δὲ γὰρ νόμον διέταξι λιγόντων, ἰχθύσι μὲν καὶ θύρασι καὶ οἰωνοῖσι πῶτελευσις ἰδὲν ἀλλήλοισι, &c.

ἐν ἁπλῇ μέρει, *Exc. u. u. lib. 1.* Facit distributionem
contentionis.

ἀσπρη χαῖμα λακκῦ, θίρα ἀργαλίη, Cc, u. 258. lib. 2.

Totals

Totum in partes est diuisum.

βροντήν τε θόρον τε καὶ αἰθαλόεντα λεραυὸν
ἑὴν διὰς μεγάλῳ, u. 707. Th.

εἰ γὰρ τις καὶ χέρσι, etc. u. 319. lib. 1. Cicero 1. Offi-
corum : Cum autem duobus modis, aut ui, aut fraude,
fiat iniuria, fraus quasi uulpecula, uis leonis uidetur:
utrumq; alienissimum ab homine est, sed fraus odio di-
gna maiore. Interpres Græcus duo facit genera deli-
ctorum, uolentiam et mendacium. Violentiam subdi-
uidit in tyrannidem, rapinam et furtum : mendacium
in sycophantiam et periurium.

ἰασιγίδες λεγύφωνοι, πρὸ τ' εὐρυάλη τε μέδυσά
τε, u. 276. Th.

λαυρὰ τ' ἀμφὶ αὐκῆα, etc. u. 179. Sc. Lapitharum
enumeratio.

ἑνὶ ταυροῖ θ' ἐτέρωθεν, etc. u. 184. Sc. Centaurorum
distributio.

οἱ δὲ μάχοντο πύξ τε καὶ ἐλακδὸν, u. 302. Sc.

ἔλεποντ' αὐτὸς ἥλιος φαίδωρ ἐπιδέχεται ἕραν ὄρ
αἰσανιὼν, etc. u. 761. Th.

ταὶ δ' ἀγλαΐαις τε θαλάγαι, u. 276. Sc. Hominum in
nuptijs uersantium distributio.

ταῦθ' ὡς περὶ πταμὺς τέκε, etc. u. 338. Th. Com-
memorat nomina fluuiorum.

ταῦτ' ὅτ' ἐξ ἀρχῆς τιμὴν ἔχα, etc. u. 205. Th. Po-
stea enumerat παρθένους τ' ὄφεις, μαδῶματά τ', ἔξα
πάτας τε, etc. adiacentia Veneris.

τῆμος αἶ' ὑλοτομαῖν, μ. 40. lib. 2. Enumerat præcipua quædam ex instrumentis rusticis.

τοὶ μὲν ὑπὸ σφετέρῃς πόλεις, ὅτ. u. 239. Sc. Enumerat genera bellatorum.

τοῖσι τίθῃσι πόλεις, μ. 221. lib. 1. Enumeratio præmiorum iustitiæ.

τοῖσι δ' ἔρανόνθον μίγ' ἐπὶ γαγε πῆμα λεονίωρ, λ. μὲν ὁ μὲν καὶ λειμὸν, μ. 241. lib. 1.

ὡς ἴφατ', ὅτ. Enumerat quomodo Pandora sit condita, ὅτ. quid singuli dii in illam contulerint, ἀ 60. uersu usq; ad 80. lib. 1.

ἔτος μὲν πανάρετος, ὅτ. u. 291. lib. 1. Facit tria genera hominum.

ἀλλ' ὅτε δὴ ρ' ἐνιαυτὸς ἔλῃ, περὶ, ὅτ. u. 58. Th. Facit hoc loco subdiuisionem temporis, incipiens à genere, uidelicet anno, deinde progrediens ad species. Dies enim ex horis constant, menses ex diebus, annus ex mensibus. Interpres Græcus.

Δ Ι Α Ι Ρ Ε Σ Ι Σ.

ἀσπασίως τε φίλως τε, μ. 45. Sc.

θανόν τε ἑρπύλλων τε, μ. 52. Sc.

εἰδέει τε μεγέθει τε, μ. 5. Sc.

ἰδὼν δὲ λαὶ δ' αἶψα, βενεόλιας τ' αἰγέλας τε, καὶ αἰπόλια, μ. 444. Th.

ἢ μὲν ἴσω καταβύσσει, ἢ δὲ θύραζον ὄρχηται, μ. 750. Th.

εἰσῆσαι τὰτ' ἰόντα, τὰτ' ἰαζόμενα πρὸτ' ἰόντα, μ. 18. Th.

λυή.

ἀνύδαλα ὅς ᾤπερος μὲν τέτρα ἡδὲ θάλασσα, η. 582. Th.

πάντες, θάλααί τε καὶ ἄρσονες, η. 667. Th.

τὸν μὲν βροτῷ ἀνδρὶ μεγάρα, τὸν δὲ διὰ ἡρώτων, η. 56. Sc.

ἔτε φροῦας οὐκ ἐλίγνισι, ἔτε νόμα, η. 88. Sc.

CONGRIES.

ἡλὶα ἢ ἡλειαῶνα, &c. à versu 122. usq; ad versum 154. lib. 2. recenset per congeriem incommoda hycmis.

ρεῖα μὲν γὰρ βεῖα, &c. η. 5. lib. 1. Enumerat pias quasdam sententias de Deo, & tria genera superbiorū. ἡδὲ παῖρ παίδεσι, &c. η. 180. lib. 1.

ῥῆλος δ' ἀνθρώποισι, &c. η. 193. lib. 1. Enumerat epitheta inuidie congerie quadam.

INCREMENTVM.

ἡρατορ δ' ἐκίλυσσι, η. 61. lib. 1. Oratio per gradus quosdam ascendit.

μέγας βασιλὺς, ὑπὸρλύνω, &c. η. 995. Th.

τῷρ ἂν ἐγ' ἀκάνσθῃ διὸς δόμος, ἡδὲ τις ἴδρῃ, ἡδὲ ὁδὸς, η. 386. Th.

χαλιπὸς προβάτοις, χαλιπὸς τ' ἀνθρώποις, η. 176. lib. 2. Molestus non tantum ijs qui non habent tecta pascua, sed etiam hominibus, etiamsi rebus abundant, quibus molestiam hycmis coercere & prohibere possunt.

TEXES.

Non semper tamen id quod sequitur est maius, id quod ostendit epibeton Iouis: φέρτατος θεῶν, ἡράτις
τε μέ-

τι μέγιστος, u. 49. Th. Hinc enim uidetur sumptū illud Latinum epitheton Optimus Maximus, de quo Cicero 2. de Nat. Deor. Iupiter à nostris maioribus dicitur Optimus Maximus, & quidem antè Optimus, id est beneficētissimus, quàm Maximus: quia maius est certe quàm gratius prodesse omnibus, quàm opes magnas habere.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

ἑξέμε μὲν ἀάραυ ρεῖα μάλ', ἀργαλέη ἢ φέρειν, χαλιπὺ δ' ἀποθίδαι, u. 379. lib. 2.

χαῖμα ἑανῆ, θέρει ἀργαλέη, ἔδέποιτ' ἰδλῆ, u. 258. li. 2.

πεῖθε λείων, ὀπιθον ἢ δρεάνωρ, &c. u. 314. Th.

τῆμος πιόταίαι τ' αἶγες, &c. u. 203. lib. 2.

ÆTIOLOGIA.

Nominis Pegasi.

τῷ μὲν ἐπώνυμον ἔν' ὅτ' αὐτὸν ὠκιστὴν περὶ πηγὰς γένεσθ', u. 284. Th.

Nominis Chrysaoris.

ὅδ' ἄρα χρύσειον ἔχον μετὰ χρύσει φέλλησι, u. 285. Th.

Nominis Cyclopi.

κύκλωπις δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμον, u. 144. Th.

Nominis Veneris.

ἔνεκ' οὐ ἀφρῶ θρέφειν, &c. u. 198. Th.

Nominis Pandoræ.

πανδώραν ὅτι πάντες, &c. u. 81. lib. 1.

Aliarum rerum promiscuè.

τὴν μὲν τοι ἑανόνητα, u. 285. lib. 1. Causam adiicit,

cur facile sit malitiā cumulatim capere, quia & prope

nos

nos habitat, & breue sit iter ad illam.

Δις ἀγαθὴ, ἀρπαξ δὲ λικνὴ, &c. postea addit rationem: οἱ μὲν γὰρ πον, μ. 355. lib. 1.

οὐτὶα γὰρ ῥήπτας λικνὴ ἄμα καὶ χαλκίος ἀνμυρ, &c. μ. 722. Th.

ἔχαιρε ἢ ἱασίρ ἐσ' ἐχέει ὅρ' γματ' ἐχέου, μ. 823. Th.

COLOR.

γίλας, μ. 369. lib. 1. Modum & colorem civilem indicat, quo hæc fieri possint sine offensione fratris, & aliqua dissidentie sue indicatione, si hoc non seriò & sollicitè agat, sed quasi ridens et per iocum atq; obiter.

Δις μὲν λικνὴ τῆς τὰ χα τούτῃ, μ. 19. lib. 2. Pingit fratrem diu instare apud vicini, & multa dicere, sed frustra.

CALVMNIA.

Xenophon lib. 1. de dictis & factis Socratis: Accusator Socratem inquit solere à nobilissimis poetis ea dicta eligere que peiora sunt, hisq; ut testimonijs usum, docere adolescentes maleficos ac tyrannos esse. Illud namq; Hesiodi, ὅρ' γὰρ ἂν ἴδῃς ὄντας, ἀσπ' γὰρ δὲ τ' ὄντας, interpretari Socratem solitum asserunt, quòd poeta iubeat scilicet à nullo negotio nec iniusto nec turpi abstinendum esse, sed omnia questus gratia faciunda. Socrates uerò cum arbitraretur negotium esse utile ac bonum homini, ocio autem nocuum & malum: & operari bonum, ocio uerò marcescere malum: quos quidem bonum quippiam facientes uidebat, ope-

rari dicebat, ac bonos operarios esse: qui uerò taxillis uacabant, aut aliquid prauum aut damnosum agebāt, ociosos appellabat.

CLIMAX.

αὐτίνα γὰρ τρέχει ὄρνις ἀμα σπολιῖσι, ὙC. u. 217. lib. 1. Lites iniquas sequitur periurium, periurium sequitur iniquitas iudiciorum, iniquitate iudiciorum trahitur iustitia, iustitia tractus affert exitiū hominibus.

μήπως τὰ μῆλα γὰρ χατίσωρ πῶσας, ὙC. u. 12. lib. 2. Negligentiam sequitur egestas, egestatem mendicitas, mendicitatem frustratio petitionis et contemptus.

μή οὐ μὲν αἰτῆς ἀλλοῖον, ὙC. u. 26. lib. 2. Neglectum instrumentorum sequitur petitio commodati, hanc negatio, hanc priuatio, hanc procrastinatio, hanc egestas.

παρθεῖας τ' ὀφρὺς, μεδλήματα, ὙC. u. 206. Th. Priuatio fit conuersatio, deinde risus, postea deceptio sequitur, inde delectatio et amicitia et coniunctio.

ANTITHESIS.

αἰδώς τοι πρὸς ἀνδρείῃ, θάρσος δὲ πρὸς ὄλβῳ, u. 217. lib. 1.

δῶς ἀγαθῇ, ἀρπαξ δὲ ἑλκῇ, θανάτῳ δόταρα, u. 254. lib. 1.

δῶκε μοι τις ἑδωκον, δῶκε δ' ἔτις ἑδωκον, u. 355. lib. 1.

ἴξ ὀλίγων βεβῆα, ἴξ πολλῶν μένονα θῆκεν, u. 447. Th.

ὄργων δ' ὄργον ὄναιος, ἀόργον δὲ τ' ὄναιος, u. 309. lib. 1.

οὐδὲν

ANNOTATIONES. 419

συνδυασμένη γὰρ ἄριστα ἀνατοῖς ἀνθρώποις, λαμβαν-
 ουσὴν δὲ λαλίστην, μ. 89. lib. 2.

καὶ τοὺς δίκους ἐπάγει, βίους δ' ἐπιλέγειο πέρμπαν, μ.
 272. lib. 1.

οἷοι βέλτερόν εἶναι, ἐπὶ βλαβερὸν τὸ θέρμεν, μ.
 262. lib. 1.

ὁ μὲν γὰρ τι γυναικός, ὅττι μ. 320. lib. 2.

πῦμα λακός γάτωρ, ὅσον τ' ἀγαθὸς μέγ' ὄναρ,
 μ. 344. lib. 1.

οὐ δ' αἶνε δίκους, μὴ δ' ὕβρει ὄφειλε, μ. 211. lib. 1.

τὸν φιλοῦντ' ἐπὶ δαίτα, ὅττι μ. 340. lib. 1.

τῷ δὲ τ' ἀμεινότερον γονεῖ, ὅττι μ. 282. lib. 1. Poste-
 ritas perituri erit obscurior. Generationi autem recto-
 rum benedicetur.

ANTIMETABOLE.

ὅφρ' ἄλλωρ ὠνὴ κλῆρ' μ, μὴ τὸν τῶν ἄλλος, μ. 329.
 lib. 1.

ὁ δὲ πατὴρ παίδας ἐν ὁμοίῳ, ὅττι μ. 179. lib. 1.

B I A I O N.

ὁ δ' ὅτι μαρογενεῖ ὅσον θεῶ, ὅττι μ. 426. Th.

Σ Υ Ν Ο Ι Κ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

ὅτ' τοῖς γὰρ τέλει ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθὸν τι κακὸν τι,
 μ. 287. lib. 1.

οἷον φυλάσσειν τι δίκους καὶ χεῖρα ὄφρ' μ. 224.
 lib. 1.

πίπας δ' ἄρ' ἐμῶς καὶ ἀπιστίαι ὤλεσαν αὐδρας,
 μ. 570. lib. 1.

φράσσει δὲ ἀγαθὸν τε καὶ κακόν τε, μ. 900. Th.

ἀδελὸς ἔτ' ἀνδρᾶς μέγα σίνεται ἢ δ' ὄνισσι, μ. 316.

lib. 1.

ἄντε βροτοῖσι γαυνομένοισι διδῶσι τῆσιν ἀγαθόν
τε καὶ κακόν τε, μ. 906. Th.

οἷα δὲ ὄνισσος δύν' ἀνδράσι χάριμα καὶ ἄχθος, μ.
400. Sc. Vult tribuit causam et letitiae et doloris.

εἷα μὲν γὰρ βροτοῖσι, εἷα δ' ὄνισσιν ἀχάριμα, μ. 5. lib. 1.

R E I E C T I O.

ἀλλὰ τὰ γ' ὅπου ἔσθ' ἀγαθὰ τε καὶ κακὰ τὸν περὶ τῶν
μ. 271. lib. 1.

ἀλλὰ τί μοι ταῦτα περὶ ἀνῶν ἢ περὶ πέτρων, μ.
35. Th.

O C C U P A T I O.

ὅτι τε ναυπηγίας σπουδισμὸς ὅτι τε ναῦς, μ. 267.
lib. 1. Tametsi non bene sim peritus rei nauticae.

ἐν δὲ τῇ γὰρ ἱσὺς αἰσῶν, μ. 71. lib. 1. Si quid deside-
rabimus in re familiari nostra, poterimus ab alijs mu-
tuo sumere.

ἀλλὰ δ' ἀλλοῖς, μ. 101. lib. 2. Non est perpetuum
quidem, sed iouis decretum ignoratur.

P A P O M O Λ O Γ I A.

πλάωρ μὲν πλεόνων μελέτη, μέγιστον δ' ἐπιβόη, μ.
378. lib. 1. Magnae quidem impense fiant in nutritione
multorum liberorum, maius uero lacrum emergit ex
laboribus ipsorum. De rusticis autem liberis loquitur,
non de politicis, qui urbes inhabitant. Nam isti utru-
timum

rimum tantum cause sunt impensarum. Txezes.

μάζον μοι φόρτος, μάζον δ' ἐπὶ λίσδῃ λίσδος, η. 161. lib. 1.

ΠΑΡΑΔΙΑΣΤΟΛΗ.

δ' γὰρ τις, η. 319. lib. 1. Concedit posse aliquem diuinitas & illas quidem magnas parare iniuste, & talem acquisitionem esse crebram; sed eos qui eam exercent, diuinitus puniri.

ΑΝΘΥΠΟΦΟΡΑ.

τὴς δ' ἀρετῆς, εἴς, η. 187. lib. 1. inde sequitur. ἐπὶ δ' αἰς ἀνδρῶν ἡνίκα, ῥηϊδὼν δ' ἡπάτα πύλας, η. 190. lib. 1.

COMPARATIO.

Alcmena cum Venere, η. 8. Sc. οἷόν τι πολυχρόου ἀρροδίτης τοιοῦτον ἀνδρῶν.

Cygni cadentis cum quercu, η. 421. Sc. ἤτοι δ' αἰς τοῖς ἀρετῆς ἡνίκα.

Herculis cum leone, η. 426. Sc. λόιον αἰς εὐμαρῆς ἡνίκα, εἴς, εἴς.

Hominum primæ ætatis cum dijs, η. 112. lib. 1. ὥς τις θεῶν ἡνίκα, εἴς, εἴς.

Delictorum cum delictis, η. 325. lib. 1. ἡνίκα δ' οἱ ἐπὶ τῶν, οἱς τις ἡνίκα, εἴς, εἴς.

Procrastinatoris cum ignaui, η. 29. lib. 1. δ' γὰρ ἡνίκα οἱσφύς αὐτῶν, εἴς, εἴς. Procrastinatorem comparat cum ignaui in eo quod neuter efficiat domum suam abundantem. Sed prior tamen est conditio procrastinatoris quàm ignaui. Quia procrastinator sollicitè cogitat de

laboribus, sed non aggreditur, quia quodq; tempus minus idoneum arbitratur. Ignauus autem est securus, et dormit in utranq; aurcm.

Mortis cum somno, u. 116. lib. 1. θνήσκου δ' ὡς ὕπνου
ἀδελφοί. Ut uestem, ita animam deposuit corpus.
Proclus.

Mulieris cum fure, u. 273. lib. 1. ὁδοὶ γυναικὶ τῆ ποιεῖ
θεῖ, τῆ ποιεῖ, &c.

Vicini mali cum bono, u. 344. lib. 1. πῆμα καὶ οὐ
γέτωρ, &c. In tantum potest uicinus malus nocere, in
quantum solet bonus prodesse.

Serui senioris cum iuniore, u. 63. lib. 2. τῷ δ' ὅτι νεώ-
τερος ἄλλος ἀμείνων, &c.

Onusti currus cum onusta naui, u. 310. lib. 2. ἀνὴρ
δ' αἶψ' ἐν ἀμαξάν, &c. Perinde ut si quis supra currū
immensum onus ponat, cuius molem axis sustinere ne-
queat, fieri non potest, quin cum magno dispendio o-
mnia onera imposita dissipentur: ita in nauigatione
quoq; usuuenit, ut nimium multa uebendo periculum
accerfat, et nihil proficiat.

Herculis cum apro, u. 386. Sc. νῆες δ' οὐ βέας οὐδ' ὄριος
χαλεπὸς, &c.

Herculis et Cygni cum leonibus, u. 402. Sc. ὡς δὲ
ἀλφειὶ δόο ἀμφὶ λιταμόνῃς, &c.

Eorundem cum uulturibus, u. 405. Sc. ἡ δ' ὡς τ' αἰ-
γυπιοὶ γὰρ ψάλλουσι, &c.

Strepitus pugnantium et ruptura cœli et terra,
u. 702.

ANNOTATIONES.

423

24.702. Th. αὐτως ὡς ὅτι γαῖα καὶ ἕρως, ὅτ.

Amphitryonis ὅτ agroti, u. 42. Sc. ὡς δ' ὅτ ἀνὴρ ἀ-
παγορ, ὅτ.

Terra ardentis cum liquefcente stannu, u. 862. Th.
ἐτάνετο καὶ σίτορος ὡς τέχνη, ὅτ.

Armorum splendoris ὅτ ignis, u. 60. Sc. τούχισι λαμ-
πεμούςας σίλας ὡς, ὅτ.

Saxorum ὅτ pugnantium, u. 374. Sc. ὡς δ' ὅτ ἀφ'
ὀψελος, ὅτ.

Emorum ὅτ mulierum, u. 594. Th. ὡς δ' ὅτ ὀν
σμίλνισι κατρεφίσι, ὅτ.

Volatus ὅτ imaginationis, u. 222. Sc. ὁ δ' ὡς νύμ-
ἐποῖτο.

EI K Ω N.

ἱελοὶ πυρὶ καὶ θυῖν, u. 345. Sc.

καρπύσας κοθύροις ἱελοὶ ὀρμύ, u. 302. lib. 1.

ἱελοὶ ἀνδροπῆ πατρὸς διὸς αἰγιόχοιο, u. 322. Sc.

φλογὶ ἱελα τούχια, u. 451. Sc.

ἐπιπύλον ἀθανάτοισιν, u. 182. Sc.

τότε δὲ τρέποδι βροτῶ ἴσοι, u. 151. lib. 2.

EXEMPLVM.

ἄσπερ ἱεὸς τε πατὴρ καὶ σὸς, u. 151. lib. 2. Exempla
patris ostendit, quatenus probari possit nauigatio.

ΛΙΝΟΣ, APOLOGVS, ET

ἐπιμύθιον.

Luscinie ὅτ accipitris, u. 201. lib. 1. Huic fabula ἐπι-
μύθιον est insertum. ἀσπερ δ' ὅς κ' ἐθίλναι, ὅτ. Αἰ-
μιλ

milat autem seipsum poeta philomela: iudices autem accipitri, propter rapacitatem. Plutarch. Conuivio: Mibi uidetur Aesopus rectius sese Hesiodi discipulum professurus, quàm Epimenides. Ille enim pulchre suae et uariae ac multarum linguarum usu ornatæ sapientie initium sumpsit ex accipitris ad lusciniâ sermone.

PROSOPOPOEIA.

Caliginis; *ωάφ δ' ἀχλὺς αἰθήρας*, u. 264. Sc.

Contentionum; *ἰν' ἀφ' αὐτῶν ἴλυ*, Et c. u. u. lib. 1.

Dicrum et noctium; *ἔτι νύξ τε καὶ ἡμέρα θάσσουσιν*, Et c. u. 748. Th.

Famæ; *θιός τ' ἐστὶ καὶ αὐτὴ*, u. 382. lib. 1. Famam deam finxit, ubi cum Homero sensit, qui compluribus locis *ῥοσάη* suam inducit. Sic enim deam ipsam appellat: et hunc emulatus Virgilius in 4. Aeneid.

Hæc passim dea foeda uirum diffudit in ora.

Famis; *ῥορὰ γὰρ λυγρὴ ἐχθαίρει*, u. 297. lib. 1. Labora, ut te fames odio habeat. Famem facit personam, quo figmento orationem reddit iucundiolem. Tzetzes.

Inuidiæ; *ἄνοσις καὶ δόλος, καὶ ὀχλοῖος, πρὸς ὁρώπῳ*, u. 194. lib. 1. Liuorem facit personam, et ad illum proprietates inuidorum transfert. Nam inuidi *καλάδου*, hoc est, strepitum: et turbas excitant: *καὶ χαίρουσι τοῖς κακοῖς τῶν φθονομένων*, gaudent malis eorum quibus inuident, eosque acerbè et odiosè intuentur.

Iridis; *ωάφρα δὲ θαύματος θρυάτης πόδας ὠνεία*, u. 780. Th.

Iustitiæ.

Institutiōi d' iustitai hēkōisen pōleu, &c. u. 210. li. 1.
Atq; diēs iustitaiā, u. 254. lib. 1. Fingit iustitiam esse
 virginem sedentem iuxta Iovem, atq; illum adhortan-
 tem, ut iustis det premia, de sceleratis uero sumat pœ-
 nas. Recitat̃ur à Gellio elegans iustitiæ pictura cap. 4.
 lib. 14. cuius authorem facit Chrysippum.

Metuxipthos ēti pālais, &c. u. 144. Sc. Metum fa-
 cit personam, quod in medio ex adamante fuerit, qui
 non potest frangi. Tzetzes.

Morborum: rōsei d' anθρώπισσι, &c. u. 102. lib. 1.
 Fingit morbos incedere tacitos. Itaq; corporeos facit,
 quemadmodum & Homerus ὄπρι καὶ δαίμον.

*Mortis: τὸ δὲ σιδήρεον μὲν ἡραδία, χαλκίον δὲ οὐ
 ἄτορ, u. 764. Th.*

μῦσα. Musa Græcè μῦσος dicta est, quod propriè
 inquirere est: deinde per prosopopœiam Deam quan-
 dam significat. Φ. M.

Prudentiæ: ἀλγὰς θῆναι αἰδῶν, u. 887. Th.

*Pudoris & Nemesis: καὶ τότε δὲ πρὸς Ὀλυμπον,
 &c. u. 195. lib. 1.* Plutarchus de oracul. defect. Nimirum
 uero tanta malitia per humanum dissipata genus, mi-
 rum est, si non tantum (quod prædixit Hesiodus) Vere-
 cundia & Iusta indignatio (que Nemesis dicitur) hu-
 manam reliquerunt uitam: sed providentia etiam diu-
 na conuulsis oraculis omnino abiit.

*Rerum uariarū: πρὸς ὅσας τε καλίνεῖς τε, &c. u. 154.
 Sc. πρὸς ὅσας ποιεῖ τὰ πρᾶγματα κατὰ νόμον ποιεῖν ἡμῶν.*

Somni & mortis: *ἕκτος καὶ θάνατος*, μ. 759. Th. Hos fingit esse filios noctis.

Somni: *τῶν ἑτέρους μὲν γῆν τε καὶ ἰορέα κῆρα θαλάσσης*, μ. 762. Th.

Virtutis & vitiorum: *τῶν μόντοι λιπὸν τέλει*, εἴς. μ. 285. lib. 1. Fingit enim malitiam & uirtutem certa habere domicilia, & certas monstrat vias, per quas tam ad uirtutem quàm ad malitiā perueniri possit. Tzetzes.

SERMOCINATIO.

ἱαπετιονίδα, πάντων ἀριδείκνυτ' ἀνάντων, μ. 543. Th.

ἡμίλυτέ μιν γαῖης τε καὶ ἔραν, εἴς. μ. 644. Th.

HΘΟΡΟΙΑ.

τόν τε χολωσάμενος, εἴς. μ. 52. lib. 1. *ἠθοποιία* est (inquit Moscorpius) cum Hesiodus inducit, quas formas habuerit iupiter iratus.

ΠΑΘΟΡΟΙΑ.

λαίμονιν, τί λείλακας, εἴς. μ. 205. lib. 1.

G N O M A E.

I. DE FELICITATE SEU beatitudine.

τάων σὺδ αἰμῶν τε καὶ ὄλβιος, ὅς τάδε πάντα αἰδώς, ὀργάζεται ἀνείτιος ἀθανάτοισιν, ὄρνιθας ἰσχυρὰ, καὶ ὑπὸ βασιᾶς ἀλιένων.

Versus ultimi libri tertij. His autem finit poema suam, felicem seu beatum definiens quipsā sit. Nostram enim uitam oportet respicere ad hæc duo, operum scilicet

licet & dierum delectum. Proclus.

2. DE VIRTUTE.

Inter causas beatæ uitæ est uirtus, de qua sic inquit Hesiodus:

τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισιν, &c. H.
287. lib. 1.

Difficilis labor est uirtutem attingere, Diui
Illius ante thronum dueros posuere labores.

Affera ad hanc & longa uia est quæ ducit: ut autem
Ardua contigeris, facilis sit quæ antè rigeat.

Amerbachius ita uertit:

Sudorem superi sed præ uirtute locarunt,
Ad quàm longa uia est, & celso tramite ducens,
Affera principio, facili suprema recessu.

Præclara est hæc γράμη, & mater quedam senten-
tiarum quàm plurimarum, quam Cicero lib. 6. Epist.
Fam. 1. Leptæ suauissimo præcepit ut edisceret, & habe-
ret in ore. In huius itaq; explicatione paulum immo-
rari placet.

Dicit autem primùm, inter nos & uirtutem Deum
laborem & sudorem posuisse. Quam uerò eleganter
idipsum interpretati sunt alijs uerbis nobilissimi quicq;
ex sapientibus omnium seculorum?

Epicarmus:

τῶν πόρων γὰρ πωλῦσιν ἡμῖν πάντα τὰ γὰρὰ θεῶν.
Commoda diuendit cuncta labore Deus.

Symilus:

φύσις, θύλκοις, ἐπιμίλῃσιν, ὅττι καὶ εὐφραδίῃσι καὶ ἀγαθῇσι.

Plato 4. de legibus:

Deum quidem, & cum Deo occasio atq; fortuna, humana negotia gubernant: mitius est autem concedere, quòd tertium adiungi necesse sit, artem uidelicet & industriam humanam.

Idem in Protagora:

γρηῖσθαι μὲν ἀγαθὸν, χαλεπὸν ἐνι.

Pittacus:

χαλεπὸν ἰδὲ λὸν ἐμμεναι.

Solon:

χαλεπὰ τὰ καλὰ: praeclara sunt difficilia. Et: Difficilius quo quidq; hoc pulchrius. Et: Difficilia, quae pulchra.

Aristoteles Ethic. lib. 2. cap. 3.

περὶ δὲ τὸ χαλεπώτερον εἰ καὶ τίχρη γίνεται ἡ ἀρετή: Ars & uirtus uersantur circa difficilia.

Xenophon lib. de factis & dictis Socratis:

τῶν γὰρ ὄντων ἀγαθῶν καὶ καλῶν ἑδρὴν αὖτὸ πόνη καὶ ἐπιμελείας θεοὶ διδόνασιν ἀνθρώποις. hoc est: Nihil enim quae bona atq; honesta sunt, dii hominibus sine labore & studio praestant.

Virgilius Georg.

Labor omnia uincit improbus. Ferūt fabulae Iouem hominibus omnia uenalia exposuisse, precium esse laborem.

Moratinus:

Hofatius:

Nil sine magno Vita labore dedit mortalibus.

Adscribitur etiam Platoni, quod dixerit: τὰς τῆς ἀρετῆς ἀλῶνας ἰσθῆναι καὶ πόνοις φέρονται: id est, ramos virtutis sudore et laboribus provenire. Isocrates uero dicit, τὰς παιδείας τὴν ῥίζαν, πικρὰν, γλυκῆς δὲ τὰς καρπὺς: id est, institutionis radicem amaram esse, sed fructus dulces. Pythagoras item, τὰ ἐκίνονα ἢ ἡδίστων μᾶλλον ἢ γὰρ σωτηρίαν εἰς αἴτιον.

Cur autem tam difficilis est uirtus? Quia consistit in medio. Ut igitur centrum, quod est medium in circulo, non sine labore inuenitur, ita et uirtus. Est hac ipsa similis et arti Medice, quæ nihil aliud est quàm περὶ διαφάσεισι κατ' ἀνωμαλίαν τῶν νοσημάτων πρὸς ὑγίαιαν. Quemadmodum enim Astronomi siderum errantium apparentes uerosq; motus medio adequant commensu, excessus defectuue momentis utrinq; ritè pensatis: sic Medicus corporum sanitatem ultra curaq; nature amissam prolapsam in pristinū asserit statum, necessariorum inopia expleta, uel dempta succisaq; superfluatorum redundantia tam in qualitatibus ἀνισοκρατίας, quàm humorum ipsarumq; partium ἀσυνμίξει. Non aliter uero et studiosus uirtutis non sine magno labore mediocritatem querit, ne uel excedens uel deficiens peccet, et secundum prouerbiū, incidat in Scyllam cupiēs uitare Charybdin, id quod usuenire quàm sepius probatum est.

Sed

Sed aliam difficultatis causam adfert prudētissimus poeta. Ait enim, uiam ad uirtutem esse *μακρὰν*, id est, longam. Quia una hirūdo non facit uer, nec una actio uirtutem. Virtus enim est habitus, qui nequaquam nascitur nobiscum; sed est agilitas, seu firma facilitas, ut loquitur *Quintilianus*, crebra recordatione et usu parata seu comparata.

Deinde dicit, uiam esse *ὄρεθιον*, id est, arduam et in altum tendentem. Quod interpretatus Latino carmine Naso dixit: Tendit in ardua uirtus. Item: Ardua per præceps gloria uadit iter. Et *Silius*: Ardua uirtutem profert uia. Arduam autem uocat, quia nos deducit ad ardua. Est enim uirtus loco excelsa, ut malitia humili et depresso. Virtus excellēs latere non potest. Itaq; *Tacitus* inquit: Orator nunquam potest esse priuius. *Aristoteles* uerò lib. de arte poetica: τὸ λαλῶν οὐ τῇ τάξει λαλῶν οὐ τῷ μεγέθει, id est, in ordine et magnitudine consistit. Ea uirtus est pulchra, quæ non solum Deo placet, et alijs salutaris est, sed etiam quæ ardua est.

Tertiò dicit, τὸν οἶμον esse *τερνὴν ὡς δρόβατον*, asperam et accessu difficilem. Oportet enim multa quæ ignoramus discere, quæ primum difficulter aggredimur: multas uerò prauas consuetudines deponere, quibus uelut innutriti sumus: id quod non potest sine difficultate fieri. Hinc *Cicero* in *Academ.* inquit: Obstructa difficultatibus est omnis cognitio. De Geometricis

stricti uero imprimis uerum est, uiam ad illa nimium esse asperam, cum ea quæ primam in illis discuntur, occurrant tenuia, puerilia, ieiuna, et nullius utilitatis speciei præ se ferentia. Sed plus est in recessu quam in fronte.

Quartò dicit, ubi ad summum peruentum fuerit, uiam esse facilem. Hoc fit propter uim diuturnæ assuefactionis, quæ tandem omnia, quamlibet ab initio difficilia et molesta, efficit facilia et gratiora. Itaq; præcepit Pythagoras, ἐλθὲ τὰ ἀγρία, ὁ δὲ ἰθιμὸς ποίησαι αὐτῷ: Eligenda est optima uite ratio: hanc consuetudo iucundissimam reddet. Et Ouidius: Quod malè fers, assuesce, feres. Aristoteles uero dicit: Signum scientis est, posse docere. Et certissimum signum est habitus, si quis magna facilitate et libenter ea agit, quæ sunt facienda pro modo uocationis. Laboradam itaq; est, donec quis consequatur mediocrem doctrinam, quam postea alacris studio. Reddet enim et facilem et iucundam.

Leuiores
quibus
assueui-
mus.

3. DE VITIO ET MALITIA.

τίλιν μὲν τοὶ λαμπρότητα καὶ ἰσχυρὸν ὄντι ἐλπίσιν
ἐν δὲ αὐτοῖς, ὀλίγη μὲν ὁδὸς, μέλα δ' ἐγγύθι ταῖα.

n. 295 et 286. lib. 1.

Quàm facile innumeræ uitiorum amplectimur artes:
Haud procul illa habitant, breuis est uia, quæ sit eun-
dam.

Malitia quamuis sit ἐν ἡμετέροις, hoc est, acquisititia,
tamen omnino facile et exiguo negotio ἰσχυρὸν, καὶ
ὀλονημέριον, id est, in solidum possidetur, nec est tam
difficilis

difficilis comparatu & tam tarda sicut uirtus. Quam
primum enim aliquis furtum fecit, statim malitiam il-
lam furandi stimulatricem in solidum acquisiuit: & sic
adulterandi malitiam similiter, & cetera uitia. Hec
Tzetzes. Apud Xenophontem legitur, *ἀνὴρ μὲν ὁδὸς*,
hoc est, plana est uia: id quod conuenientius ad com-
plendam antithesin sententiæ prioris de uirtute, ad
quam iter dixit esse salebrosum & asperum. Quam bel-
le uerò hæc poetæ sententia conuenit cum doctrina

Matth. 7. Christi? Introite per arctam portam: quoniam lata est
porta & spaciofa uia, quæ abducit in exitum, multiq;
sunt qui ingrediuntur per illam: quoniam angusta est
porta & stricta uia, quæ abducit ad uitam, & pauci
sunt qui inueniunt illam. Vocatur hæc arcta & angu-
sta uia (ut hoc obiter annotem) cap. 19. iob. ut exponit
Arnobius Afer, & foramen acus, ubi inquit Christus:
Facilius est camelum, id est, nos gentiles, qui nihil re-
ctum in nobis habemus, per foramen acus transire,
quàm diuitem, id est, populum Iudaicū, in regnū Dei.

4. DE PRVDENTIA.

ἵστος μὲν πᾶσι πάντες, &c. u. 29. lib. 1.

Stigelius ita uertit:

Optimus ille quidem, qui per sese omnia nouit,
Expendens secum quæ sunt meliora futura.
Nec tamen ille malus fuerit, qui recta monenti
Obsequitur. Verū qui per se nil tenet ipse,
Nec reliquos audir, reuera pessimus ille est.

Hanc

Hanc γράμην illustrat Aristotelicum discrimen inter intellectum agentem & patientem. Sagacitatem & perspicacitatem inueniendi sine admonitore aut doctore alio uocat Aristoteles intellectum agentem: docilitatem, qua aliorum inuenta atq; tradita excipiuntur, intelliguntur & apprehenduntur, patientem. Vterq; igitur, & qui agentem & qui patientem habet intellectum, est intelligens seu prudens: qui autem utroq; destituitur, insipiens, stultus & improbus habetur.

De primo genere hominum teneantur hæ interpretationes sapientum.

Prudentis est, ex præteritis & presentibus futura colligere. Istuc enim est sapere (ut inquit Comicus) non quod ante pedes modò est uidere, sed etiam illa que futura sunt prospicere: ex præteritis scilicet bene secusue gestis consilium capere, quo pacto futuris succurrat. Atq; hoc olim gentilium antiquitas imagine Iani Dei, quem bifrontem pingebat, lepide significabat, quòd oporteat prudentem à fronte & à tergo (ut Homerus inquit) oculos habere. Hec Fagius. Ludouicus Viues ita definit sapientiam: Vera, inquit, sapientia est, de rebus incorruptè iudicare, ut talem unamquamq; existimemus, qualis ipsa est: ne uilia sectemur tanquam preciosa, aut preciosa tanquam uilia reijciamus: ne uituperemus laudanda, neue laudemus uituperanda.

De secundo genere hominum.

Dictum filij Zomæ. Quis est sapiens? Qui discit à
E quouis

quouis homine, sicut dicitur: (Psal. 119.) Ab omnibus qui docuerunt me intelligentiam concepi, quia testimonia tua meditatio mea est. Admonet igitur, eum sapientem iudicandum, non qui praesumit se omnia scire, sed qui reputat se nihil scire, et paratus est à quouis discere. Nunquam, inquit Comicus, quisquam tam bene subducta ratione fuit, quin res, etas, usus, semper aliquid apportet noui, aliquid moneat, ut illa quae credas scire, nescias: et quae tibi putaris prima, in experiundo repudies.

De tertio genere.

Homine stulto et improbo in terris nullum monstrum perniciosius.

5. DE VSV SERMONIS.

γλῶσσος τοι θεσφαρὸς οὐ ἀνθρώποισι μὲν ἄριστος
φασαλῆς, πλείων δὲ χάρις ἡπὶ τὰ μέτρον ἴσους.

u. 337. et 338. lib. 2.

Non alia est melior res, quam custodia linguae,
Gratia quam decorat moderate summa loquela.

Gellius lib. 1. cap. 15. Hesiodus poetarum prudentissimus linguam non uulgandam, sed recondendam esse dicit, perinde ut thesaurum: cuiusque esse in promendo gratiam plurimam, si modesta et parca et modulata sit.

Euripides: ἀχαλινῶν γαμάτων, αὐόμας τε ἀφροσύνας τὸ τέλος δυσυχία.

Pbaurorinwn (inquit Gellius) ego audiui dicere, non de ijs tantum factos accipi debere, qui impia aut illi-
ta di-

ta dicerent, sed uel maximè de hominibus quoq; posse dici stulta & immodica blaterantibus: quorum lingua tam prodigia infrenisq; sit, ut fluat semper, & estuet collusione uerborum teterrima.

Teneatur & hic uersus:

Nobile lingua bonam, quæ fari in tempore nouit.

Dictum Schamai.

Loquere parum, & fac multum: exemplo Abrahami peregrinos hospitio excipientis, pauca promittentis, plura præstantis.

Plinius lib. 11. cap. 25.

Vt nocturnæ aues inauspicatæ noctu gementes (nam hæc illis uox est) mortalium inuidet quieti: sic uirulenta lingua semper aliquid spargit, quod concordiam hominum disturbet, plurimumq; noceat.

Christus Dominus noster sciens ex loquacitate oriri mala, & illa imprimis quæ pugnant cum capite legis suæ, rixas, discordias, simulas, ad circumspersionem loquendi interminatus est, De omni uerbo ocioso, quod homines fuerint locuti, reddituros nos rationem in disquisitione illa mundi. Iccirco Psalmista inquit: Pone custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labijs meis. Huc pertinent prouerbia: Frenum in lingua. Et: Ne lingua mente celerior.

Alia u. 373. lib. 2.

καὶ ὁποῖον ἐν ἀποστολῇ, &c. Tzetzes ἀπάντησεν ἴτα explicat: Ne diuulges & subsannes, aperta q;

E 2

facias

facias ea que audiuisti occulta ab aliquo, qui tuo consilio uolebat uti. Deus enim aliquis & prudens, etiam ob hoc factum in crimen uocatur, &c.

6. DE EFFECTV SAGACITATIS

& eloquentiæ.

ὅρ τινα τιμήσοι, &c. à u. 81. usq; ad 88. Th.

Ex hoc loco uidetur Virgilius mutuatus esse illam præclaram sententiam Aeneid. 1.

Tum pietate grauem, ac meritis, si forte uirum quem
Conspexere, silent, arrectisq; auribus astant.
Ille regit dictis animos & pectora mulcet.

Loquitur de singulari ingenij dexteritate, qua artifices, doctores, gubernatores facile perspiciunt quæ ex usu sunt & dignitate boni publici, & reliquam multitudinem secum quasi chororum quendam trahunt.

Alia de effectû philosophiæ:

λησμοσύνην τε λανθῶν, ἀμπαυμά τε μόρμυράων,
u. 95. Th

7. DE CREDULITATE.

πίστες δ' ἄρα ὁμῶς, &c. u. 370. lib. 1. & ij qui sequuntur, unâ cum præcedenti.

De hac teneantur hi uersus:

Nusquam tuta fides, diffidere quisq; memento,
Tantum fide, manus quantum oculata uidet.

Et:

Qui tantum fidit, quantum uidet, is bene fidit.
Parua solet magnis rebus inesse fides.

Fide

Fide igitur, sed fide parum. Nam fidere multum

Non solet, at caute fidere, uera fides.

Huc pertinent proverbia: Inter spinas calceatus. Εκ
Fidens non confidens. ΕΕ. Fronti nulla fides.

8. DE LABORE.

οὐδ' ὄργα φίλ' ἴστω μέτρα κοσμήειν, μ. 304. lib. 1.

ὄργασσον πέρσῃ διοργόος, μ. 297. lib. 1.

δαίμονι δ' οἶος ἐνθάδε, τὸ ὄργασθαι αἶμανον, μ. 312.

lib. 1.

ὄργασσον νῆπι πέρσῃ ὄργα τάτ' ἀνθρώποισι θεοῖ
Διοίκεμ' ἥραυτο, μ. 16. lib. 2.

ὅς δ' ἐκ' ἰόντι φέρε, ὃ δ' ἀλύξεται αἶθερα λιμὸρ, μ.
361. lib. 1.

ὄργον δ' ἔδδεν ὄνελος, ἀόργιν τ' ὄνελος, μ. 309. li. 1.

ἐξ ὄργων δ' ἄνδρες πολύμηλοι τ' ἀφναοί τε, μ.
306. lib. 1.

τῷδε θιοῖ νιμισῶσι καὶ ἀνέρι, ΕΥC. μ. 301. lib. 1. La-
borando te reddes charam ΕΥ sapientibus ΕΥ plebeijs.
Τεξεα.

9. DE DILIGENTIA.

μελέτω δέ τι ὄργον ὀφείδει, μ. 30. lib. 2. μελέτω δέ
λέγα τὸν περὶ ἐνάτης φροντίδα ἢ ἐπιμέλειαν, ὥν αὐτὴ
βολαῖς χαίρεισαν. Cura ΕΥ diligentia facit, ut felix sit
noster labor, Et Cicero inquit de Oratore: Diligentia
uirtus est, qua una relique omnes continetur. Dicit non
potest, quantum in re omni ualeat quantulacunq; sedu-
litat, ut de formicis scribit Plinius.

10. DE OPPORTVNITATE

siue *καιρῷ*.*καιρὸς δ' ἐπὶ πάντων ἀρίστος*, u. 312. lib. 2.

Temporis opportunitas frequentius *καιρὸς*, quàm *ὀκαιρία*, ab idoneis scriptoribus nominata legitur. De hac inquit Dion: Bona pars negotiorum opportunitate potius quàm potentia ad optatum finem deducitur.

De eadem u. 259. lib. 2.

ταῦτα δ' ὅ πᾶσι ὄργαν μισυνημότες εἶναι ἀρεαίωρ πάντων. In omni re temporis ratio habenda est. Alia enim alijs temporibus conueniunt. Hinc uulgò dicitur: Omnia tempus habent. Ecclesiast. cap. 3. Omnibus est tempus, & suam opportunitatem habet quaecunq; res sub caelo.

De eadem u. ult. lib. 3.

ὄριθας λέγων. Romani, autore Valerio Max. neq; priuatim, neq; publicè quidquam aggrediebantur, nisi prius sumptis auspicijs, id est, consultis auiibus, quas in eum usum publicè alebant.

II. DE OTIO.

πολλὰ δ' ἀργος ἀνὴρ λεγέται ἐπὶ ἐλπίδα μίμνεν, u. 116. lib. 2. Columella: Homines nihil agendo malè agere discunt.

V. 30. lib. 1.

ὅρην γὰρ τ' ὀλίγη πέλειται, &c. Non licet tenuibus in foro uersari. Iudei dicunt, modica conuersatione legem acquiri, id est, ut non sit frequens cum hominibus

bus in foro. Licet hic parodiam facere.

V. 29. lib. 2.

ὅ γὰρ ἰτωσιοῦργος αὐτὸς ὠμὸς καὶ πλεῖς λαλῶν.

V. 300. lib. 1.

λεμὸς γὰρ τοὶ πάμπαν ἀφ' ὧν σύμφετος ἀνδρεί.
τῷ δὲ θεοῖ, ὅτι.

V. 118. lib. 2.

ἐλπὶς δ' ἐν ἀγαθῇ λεχνημοσύνῃ ἀνδρῶν ἐστι.

D. Hieronymus in eo libello qui de modo uiuendi
in monasterijs inscribitur, dicit, omnis immūdicie atq;
peccati matrem esse otium.

12. DE PROCRASTINATIONE.

αἰεὶ δ' ἀμβολιῶργος αὐτὸς ἄτακτοι πηλαίῃ, u. 31. li. 2.
μήδ' ἀναβάλλεσθαι, ὅτι. u. 28. lib. 2. Dictum Rabbini
cuiusdam: Ne dicas, Cum ociosus ero, discam. Fortassis
nūquam ociosus eris. Cic. 6. Philipp. Nam cum plerisq;
in rebus gerendis tarditas et procrastinatio odiosa est:
tum hoc bellum indiget celeritatis, Lucanus:

Tolle moras, semper nocuit differre paratis.

Silius:

Pelle moras, brevis est magni fortuna fauoris.

13. DE CONTENTIONE.

ἐν ᾧ αὖ μῦθος ἔστι, ὅτι. u. 11. lib. 1. Hesiodus duas fa-
cit eridas, quarum altera pestifera sit mortalibus, alte-
ra frugifera. In priore certaminis genere qui uicerit,
discedit improbius, uictus sit infelicius. De hoc intelli-
gatur illud: Flet uictus, uictor interit. In posteriore qui

superior euaserit, discedit clarior: qui superatus fuerit, discedit seipso melior. De hoc illud est uerum: Bellum baudquaquam lachrymosum. Porro alterum hoc genus appellatur *ἥλος*, id est *emulatio*, quæ est incitatio quedam animi ad res honestas, exemplum aliquod inuentis: cuiusmodi Themistoclis fuit aduersus Miltiadem, Thucydidis aduersus Herodotum.

14. DE PYDORÆ.

αἰδώς τοι πρὸς ἀναλβῆν, ἔ c. u. 317. lib. 1. Licet hic parodiam facere. Sunt quidam qui stulio quodam pudore semper malunt nescire, quàm semel discere: cum tamen scire pulchrū sit, et pudendū nil uelle discere.

15. DE EFFORMINATIONE.

μηδὲ γυναικίῳ λαιτῶν ἡδὺ φαεινύεισθαι, u. 371. lib. 2. Viro non utendum muliebribus delicijs et uiguentis. Id enim uiro probrosum.

16. ΠΕΡΙ ΕΥΣΕΒΕΙΑΣ.

ὅν δ' ὅπιν ἀθανάτων μακάρων πεφυλαγμένος εἶναι, u. 324. lib. 2.

O' ter beatum, mente qui pura Deum
Veneratur; illi, quaecunq; amplectitur
Vitæ institutum, dux adest semper Deus
Restorq; et omnes actiones prosperat.

V. 92. lib. 2.

ὃ τέλος αὐτοῖς ὀπίσθιν ἐλάνμπιος ἐδδλὸν ὀπάσει.
Vult ut pro se quisq; acriter in laborem animum inten-
dat, uerū finem laborum, et ut nos uocamus benedi-
ctionem,

tionem, non nisi à Deo expectet. Ad eandem sententiã inquit u. 285. eiusdem libri: εἰ μὴ ἀπὸ προφραγῶ γε ποσειδάων, &c.

Huc pertinet distichon:

Nullius est felix conatus & utilis unquam:

Consilium si non detq; iuuetq; Deus.

V. 82. lib. 2.

ὄνχι δαὶ δὲ διὰ χθονίῳ, &c. Nihil exordire non invocato prius numine. Deus enim, in cuius manu sunt progressus & exitus, optatos eos tribuit ipsi actibus, quos ab ipso auspiciamur.

Omnibus in rebus feliciter omnia cedunt,

Si statues finem principiumq; Deum.

Xenophon lib. de uestigali

οὐ γὰρ θεῷ πραττομένων εἰνὸς καὶ τὰς πράξεις προϊόναι ἐπὶ τὸ λῶον καὶ ἄμεινον αἰετῇ νόλῳ.

V. 418. Th.

πολλὰ τε οἱ ταπεινὴ τιμὴν εἶα μάλ' ὧ πρόφραγῶ γε θιά, &c.

V. 367. lib. 2.

μὴ δ' ἀπὸ χυττοπόδω, &c. Ne edas, priusquam di xeris precationem.

V. 342. lib. 2.

μηδέ ποτ' ἐξ ἡνὲ διὰ λαίβεμ αἰδοπα, &c. λαβαρότε-
τος παρὰ γέλαμα.

V. 360. lib. 2.

μηδ' ἀπὸ προτόχοις θεῶν οὐκ ἀτατι, &c.

V. 355. lib. 2.

μυδιπὸτ' ἀφράων ποταμῶν, &c. Prisci in transeun-
dis fluminibus uoluerunt homines ita assuefactos esse,
ut considerarent non solum periculum præsens, sed &
ingens & mirabile domum Dei, ut pro illo quidem uo-
ta facerent, pro hoc uerò gratias agerent.

V. 334. lib. 1.

ἄαδ' αὖθις αἰ ἰσδάμ, &c. Statius:
Nulla autem effigies, nulli commissæ metallo
Forma Dei, mentes habitare & pectora gaudet.

V. 373. lib. 2.

μὴδ' ἰσποῖσις ἐπ' αἰθομένοισι, &c. Impium in res
sacras iocari, aut dicta sanctarum scripturarum ad lu-
sus, ineptias, aniles fabulas, scommata conuertere: ceu
quis medicina ad salutem parata coenum aspergat. ad
obscœnitatem autem trahere, id uerò nefarium & in-
tolerabile. Viues.

V. 6. lib. 3.

ἑβδόμη ἰσθὸν ἡμᾶς, τῇ γὰρ ἀπόλωντα χροιάερα
γέινετο ληϊῶ. Diem septimum uocat sacrum, quia eo
die natus sit Apollo. Huius opinionis antiquitas non ha-
buit nullas causas physicas aut astronomicas. Hebdo-
mali certè multum tribuitur, septimo numero dierum
& annorum, ut in multis alijs, ita etiam in natura hu-
mana.

17 DE PROVIDENTIA DEI.

ῥίη μοι γὰρ βεῖα, &c. u. 4. lib. 1.

ἔξ ὧν

ἢ ὀλίγων βελία, καὶ πολλῶν μέγιστα θῆκεν, κ.

447. Th.

Dictum Aesopi à Chilone interrogati: Quid agit Iupiter? Alta deprimit, extollit humilia.

Xenophon lib. de Cyri iunioris expeditione:

οἱ θεοὶ ἰκανοὶ εἰσὶ καὶ τὴν μεγάλην ταχὺ
μικρὸς ποιεῖν καὶ τὴν μικρὸν, καὶ ἐν
Ἀενοῖς ὡσεὶ σάβαν σὺν πτεῖσι, ὅταν βύλονται.

Toneantur & hi uersus:

Desine magna loqui, frangit Deus omne superbum:
Magna cadunt, inflata crepant, tumefacta premuntur.
Disce supercilium deponere, disce timere
Ante pedes foueam, quisquis sublime minaris.

V. 265. lib. 1.

πάντα ἰδὼν Διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας.

Xenophon lib. de Cyri iunioris expedit.

πάντα γὰρ πάντα τοῖς θεοῖς ὑποχὰ καὶ πανταχῇ
πάντων ἔσθ' οἱ θεοὶ ἑρατῆροι. hoc est: Omnia sunt dijs
obnoxia, neque est quicquam usquam, quod in deorum
potestate non sit.

V. 348. lib. 2.

μεγαλύνει τοὶ νύκτες ἰαοσιν. Etiam nocte nihil in-
decori perpetrandum: cò quòd dij uideant, & tunc ma-
ximè appareant propter tranquillitatem uulgi. Itaque
sunt reuerendi.

Xenophon lib. de dictis & factis Socratis:

συμφάτως ἢ πάντα μὲν ὑγᾶτο θεὸς εἰδοῖναι, τὰ τε
λεγεῖν

λεγόμενα, καὶ πραττόμενα, καὶ τὰ σὺν βέλυσόμενα.
 παντὶ αὖ ἢ παρῆναι ἢ σημαίνει τοῖς ἀνθρώποις περὶ
 τῶν ἀνθρωπίνων πάντων. hoc est: Socrates omnia quæ
 dicuntur, quæcūq; aguntur, deos scire credebatur, etiam si
 tacite cogitentur: ac ubiq; adesse, deq; omnibus rebus
 agendis hominibus consulere.

V. 287. lib. 2.

οὐ τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν τε.

Bonitati diuinæ ascribendum, si quem prosperum
 successum rebus nostris uidemus, atq; hoc nomine gra-
 tias Deo quoq; agere, ne ingratitudine nostra offensus
 finem imponat bonitati erga nos, ac deserat, quos prius
 fuerat amplexus et tutatus. Rursus, si quando mole
 multorum malorum premimur, non ita frangi oportere
 et deiici animo, ut nō speremus Deum facile finem
 impositurum omnibus istis malis. Φ. M.

V. 256. lib. 2.

πενίτη, τὸν βούλῃς ἀνδρείως διδῶσι. Pertinet et hic
 uersus ad prouidentiam Dei. Sape accidit, ut boni uiri
 paupertate premantur.

V. 101. lib. 2.

ἄλλοτε δ' ἀλλοῖος βουλὴς νόος ἀγνόησι. De uolunta-
 te Dei inscrutabili.

V. 359. lib. 2.

τῷδε θεοὶ νυμίσσωσι, καὶ ἄλγιστα δῶκεν ὀπίσσω. Ver-
 bum præteritum cum aduerbio futuro coniungit, in
 quo et ostendit moram uindicationis diuinæ, et oc-
 currit

c. triū improborum secure de ea persuasioni.

18. DE IUSTITIA ET
iniustitia.

Δυσνομίῳ ἄτην τι, συμῆθειας ἀλλήλοισι, μ. 230. Th.
Naxa sequitur neglectum legum. Nam qui legibus non
attendit, damno inuoluitur.

V. 277. lib. 1.

ἐπεὶ ἡ δίκη ἐστὶν ἐπ' αὐτοῖς. Dicit iustitiam non esse
in brutis: sed propriam esse hominibus. ἀνθρώποισι δ'
ἰδὼναι δίκην, ἢ πολλὸν ἀρίστη γίνεται.

V. 236. lib. 1.

τοῖς ἡ δίκην τιμωρεῖται, &c. οἷς ὕβρις τ', &c.

V. 220. Th.

αἱ τ' ἀνδρῶν τι θεῶν τι, &c. Dicit etiam deos pu-
niri, multò magis homines.

V. 279. lib. 1.

αἱ γὰρ τις ἢ ἰδίᾳ τὰ δίκαι' ἀγορεύει
γνώσκων, τῷ μὲν τ' ὅλον διδοῖ ἐν ἐνόμῳ φῶς.

Psal. 119. Pax multa diligētibus legem tuam, & non
est illis scandalum. Justinianus in §. fin. Auth. de hered.
Leges neminem in paupertate uiuere, neq; in anxietate
mori permittunt.

V. 212. lib. 1.

ὕβρις γὰρ τι κακὴ δαλῶ βροτῷ. Iniuria imbellem
atq; ignobilem hominem impellit, ut illa utatur aduer-
sus aliam. Tzetzes.

V. 331. lib. 1.

τῷ δὲ τοι τοῖς αὐτοῖς ἀγάζεται. Malefacta plerunq;
redundant in caput suorum autorum : & serè eodem
genere mali pereunt homines, quo ipsi alios perdunt.

19. DE OFFICIO REGVM.

οἱ ῥα φυλάσσει τὸ δίκαιον καὶ χέτλια ὄργα, u. 123.
lib. 1.

V. 238. lib. 1.

πολλὰνι καὶ εὐμπασσα πόλιν, &c. Videtur esse in-
iustum, ut propter unum malum tota ciuitas poenam
luat. Potest autem intelligi hoc modo, quòd si unus sit
sceleratus, ut morbus quidam, inficiat totam ciuitatem.
Nam ceteri imitantur malitiam illius. Aut hoc modo,
quòd si unus sit improbus, tota ciuitas luit poenā, cum
non punit & reprimit malitiā, quam posset tollere &
punire. Exemplo sit Agamemnon & Ajax. Nam ob u-
triusq; delictum totus exercitus est afflictus diuinitas:
quòd ille filiam sacerdotis, hic autem sanum Palladis
violasset. Proclus.

Huc referatur, quòd Hesiodus reges appellat *κυ-
πῆρας*: preterea quòd ipsos iudices admonet, ut rectè iu-
dicent. Huc pertinent & *ἐπιβητα* regum, *διοτρεφέες*,
καὶ *ποιμονες λαῶν*, &c.

20. DE CONIVGIO.

παρθενικὸν δὲ γαμεῖν, ὥς κ' ἄθια, &c. u. 317. lib. 2.

V. 607. Th.

ὃ δ' αὐτὲ γάμος μετὰ μοῖραν γούνηται πεδυνῶν, &c.

V. 320. lib. 2.

ὃ μὲν

ἢ μὴ γὰρ τι γυναικὸς ἀνὴρ λήϊται, &c.

V. 313. lib. 2.

ἀρσενος ἢ γυναικὸς τὸν ποτὶ οἶκον ἀγειῖται, &c. So-
lon in quinta hebdomade rectum esse censet uxorem
ducere. Hoc dicit in elegia quadam, ubi uim numeri
hebdomadis expressit. Ibidem ait, in septima hebdoma-
de animum consiliumq; hominum ad summum uenisse,
ac iam perfectum esse. ἔπειτα ἢ ἔτι καὶ γλῶσσαν ἐν ἑβ-
δομάτῃ μὲν ἀφ' ἑσθλῶς. In quarta inquit corpus nigere,
ac uires firmissimas habere. Huc pertinet prouerbiū
Germanicum, dignum memoria:

Wer vor zwenzig jaren nicht hübsch wirt/

Und vor dreiszig jaren nicht stark/

Vor vierzig jaren nicht reich/

Vor fünfzig jaren nicht reich/

An dem ist alle hoffnung verlohren.

V. 374. lib. 1.

ἀνδρὸς δὲ πάλαι οὐκ οὐκ πατρὸς οἶκος, &c. Ad-
hortatur fratrem, ut se coniungat uni tantum mulieri,
& non pluribus, ne uidelicet ex contrarijs sibi ipsi. &
ex diuersa matre genitus filijs tristitiam sibi comparat
& improuisam mortem. Τετρες.

12. DE ΦΙΛΟΣΤΟΡΓΙΑ ΛΙΒΕ-
rorum erga parentes.

χαίρωρ τι τοσούτῃ καὶ δὸς ὁπᾶτα, u. 438. Tb.

V. 318. lib. 1.

ὅς τι γονῆα γέροντα κακῶ ἐπὶ, &c.

22. DE HUMANITATE

erga seruos.

αὐτὰρ ἐπαῖα Διῶας ἀναψύξαι φίλα γένατα, καὶ
βοῇ λῦσαι, *u. 226. lib. 2.*

23. DE OFFICIO PA-

trifamiliâs.

Διῶις καὶ αὐτοῖς, *u. 77. lib. 2.* ὁμοιον, τὸ δαίμονι δ'
εἶος ἐνθα τὸ ὀργάζεσθαι ἄμενον.

24. DE IVSTITIA ERGA

operarios.

μυθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ, *εῖς u. 368. lib. 1.*

25. DE IVSTITIA ERGA HO-

spites & supplices & pupillos.

ἴσον δ' ὅς ἐκέλευ, ὅς τε ξᾶνον ἱκανὸν ὄρεα, *εῖς u.*
325. lib. 1.

Gellius lib. 5. cap. 13. Conueniebat facili, constabatq;
ex moribus populi Romani, primum iuxta parentes lo-
cum tenere pupillos debere, fidei tutelâq; nostræ credi-
tos: secundum eos proximum locum clientes habere,
qui sese itidem in fidem patrociniûmq; nostrum dede-
runt: tum in tertio loco esse hospites: postea esse cogn-
atos affinesq;.

26. DE AMICITIA.

τὸν φιλέοντα φιλεῖν καὶ τῷ προσίοντι προσεῖναι, *u.*
351. lib. 1. Eum qui habet beneuolum animum, et solet
præstare officia amicitiae, amore prosequaris. Et acce-
denti, hoc est, suauē habenti animum, adq; conuersan-
dum

dum idoneo accedas: hoc est, suavis esto erga illum, et cum eo contrahere familiaritatem. Τηχες.

V. 325. lib. 2.

μηδὲ λασίγνῳ τῷ ἴσθι ποιᾶσαι ἱτάριον, &c. Anteferre alienum propinquo, improbatum est. Prou. Genu suta propius.

V. 331. lib. 2.

θαλός τοι ἀνὴρ φίλον ἄλλοτε ἄλλον ποιᾶται. μηδὲ πολύφρων, μηδ' ἄφρων καλέσθαι, u. 333. lib. 2. Hopsitium amicitie signum est. Vide proverbum 59.

V. 34. lib. 2.

μηδὲ λακῶν ἱτάριον, μηδ' ἐδῶν νεκισῶν. Non est credibile eius uitam prauam esse, qui bonorum semper consuetudine uiuit. Huc pertinet proverbium: Turpibus ne seruito.

27. DE CONTENTIONE.

ἄφρων δ' ὅς κ' ἰθέλει πρὸς κρείσσονα, &c. Fastigio caput summitte: potentie cede, ne cum opulentiore aut maiore aut meliore contendito.

28. DE ΕΠΙΧΑΙΡΕΚΑΚΙΑ

uitanda.

μήτι γέτοσι χαρμᾶτα γέμης, u. 319. lib. 2. Ne ludibrio simus inimicis. Turpe est inimicos nostros letitia afficere, et ex nostris malis illis ansam nos irridendi prebere.

29. DE PAUPER TATE NON
exprobranda.

F

μηδὲ

μηδέ ποτ' ἄλομ' αἰὲν πρὸς φίλον, &c. u. 335. lib. 1. Ne-
minem irriseris, cogitans quod uni alicui accidit, posse
cuius accidere. Age potius Deo gratias, quòd te extra
eam sortem posuerit: & ora, tum tibi ne quid tale ac-
cidat, tum sic illi afflictio saltem remedium aliquod uel
æquum animum: & ipse subueni, si potes. Viues. Plu-
tarchus lib. de audiendis poetis ait, Hesiodum, dum ait
πρὸς φίλον, μακάρεσσι θεοῖσι καὶ ἐόντων, innuere, non ef-
se eos culpandos, qui fortune iniuria pauperes sunt:
cum ignauia potius, socordia, mollitie & luxu coniun-
ctas diuitias in turpibus & uituperatione dignis ha-
bendas.

30. DE LIBIDINIBVS PRO- hibitis.

ὅς τε κασιγνήτοις ἐσθ', &c. u. 326. lib. 1.

V. 371. lib. 1.

μηδέ γυνή σε νόον πυγοφόλος, &c. Blanditiæ ma-
liciarum, inquit Plautus, sunt merus uiscus.

31. DE FRUGALITATE.

νῦπιοι, &c. ἰσάσις ὅσω πλέον, &c. u. 40. lib. 1. Poeta
regum ac locupletum immoderatum luxum taxat, &
illorum fastibus popularem mediocritatem anteposit.
Quid enim uilius, quàm malus & hastula regia? V-
terq; tamen cibus & suauis & utilis.

32. DE PARSIMONIA.

εἰ γὰρ ἴσῃς ἢ σμικρὸν ἐπὶ, &c. Præceptum æconomi-
cū de reponendo aliquid ad usum in posterū. u. 359. li. 1.

V. 366.

ANNOTATIONES.

451

V.366.lib.1.

ἀρχομένης δὲ πιδύσεως. Porta cum ad medium dolij peruentum est, comparcendum, & ceteris eius partibus ad satietatem dicit abutendum: optimum uinum sine dubio significans, quod in dolij medietate confisteret.

33. DE LIBERALITATE.

καὶ δόμον ὅσον δῶ, καὶ μὴ δόμον ὅσον μὴ δῶ, u.352.lib.1.

Cicero 1. Officiorum ait, largiendum esse idoneis: id explicat Lactantius de ijs qui restituere ac referre gratiam possunt. Hanc sententiam ut profanam reprehendit Lactantius. Aduersatur eidem & prouerbium: Da cecus, accipe oculatus. Dicitur & uulgo:

Temporibus nostris quicumq; placere laborat,

Det, cupiat, querat, plurima, pauca, nihil.

V.125.lib.1. beneficētia appellatur γέρας βασιλείου, id est, munus regium.

34. DE CONVIVIIS.

τὸν φιλότ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, &c. u.140.lib.1.

V.340.lib.2.

μὴ δὲ πολυξείνῃ δαίτῃς ἀναμέμειλος εἶναι. Eustathius in primum Odysseae tres conuiuiorum species facit: εἰλαπίνην, quod ad splendorem ac magnificentiam sit apparatus: γάμον, quod ipsum etiam sumptuosius esse consuevit: ὄργανον, ad quod plurimi cōueniunt, sed suo quisq; cibo sumptuq;. Ea conuiuandi ratio præci-

puè probatur Hesiodo, propterea quòd, cum plurimū habeat iucūditatis, minimum habet sumptus. Nam temperantius ē editur ē bibitur, ubi quisq; de suo edit ac bibit. Erasmus in prouerbio, Phoci conuiuium.

35. DE GRATITVDINE.

ὅν μὲν μισθῶσαι παρὰ γάτορος, &c. u. 347. lib. 1.

Remuneratio, qua rependitur beneficium, modis prescribitur duobus. Eam enim uel compensatione seu equalitate muneris assequimur, aut exuperantia quadam & affluentia, qua supra iustum modum redundat. Ita enim Hesiodus præcipit compēsanda munera, *ἴσως ἢ λώϊον, αἶνε διύουαι*. Schegkii. Cicero 1. Offic. Quòd si ea quæ acceperis utenda, maiore mensura, si modò possis, iubet reddere Hesiodus, quidnam beneficio prouocati facere debemus? Annōn imitari agros fertiles, qui multò plus afferunt quàm acceperunt? Et enim si in eos, quos speramus nobis profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos esse debemus qui iam profuerunt?

Idem in Bruto: illud Hesiodium laudatur à doctis, quod eadem mensura reddere iubet quæ acceperis, aut etiam cumulatione, si possis.

Seneca ingratum eum censet, qui beneficium reddit sine usura.

36. ΠΕΡΙ ΑΙΣΧΡΟΚΕΡΔΙΑΣ.

μὴ δυνάε λόφδαιναρ, δυνάε λίσδεια ἰσ' ἀτην, &c.

350. lib. 1.

V. 319. lib. 1.

οὐ γὰρ τις ἡμῶν χόρσι, ὥς. εἰς αὐτὸν μὴ μαυροῦσι θεοὶ,
μυῖνθουσι δὲ οἶνοι ἀνέρι τῷ, ὥς.

χρῆματ' αὖτ' ἄρ' ἀπαντᾷ, θεός ποδός, ὥς. u. 318. lib. 1.

Raptor opum ne sis, prestant quas numina donant.

37. DE MOROSITATE.

οὐδὲ μὲν τι νόον ἡμῶν λεγέτω εἰδος, u. 332. lib. 2. Ne
ultus pre se ferat iracundiam et similitatem, sed ui-
de ut ex animo eijcias omnem memoriam pristinarum
iniuriarum, nulla sit significatio offensi animi.

38. DE MENDACIO ET

periurio.

μὴ δὲ ψεύδεσθαι γλώσσῃς χάριν, u. 327. lib. 2.

V. 280. lib. 1.

ὅς δὲ καὶ μαρτυρήσιν ἐκὼν ἐπίορκον ὁμολογῇ, ὥς.
Poeta exitium impendere totis familijs propter per-
iuria testatur.

V. 793. Th.

ὅς ἡρὸν τὸν ἐπίορκον ἀπολάττει, ὥς. Misericum fa-
cit turpitude, in qua periurium est maximum.

V. 231. Th.

ὁρῶν δ' ὅς δὲ πλεῖστον ἐπιχθονίῃς ἀνθρώπου
πυμῆαινα, ὅτι ἡσέ τις ἐκὼν ἐπίορκον ὁμολογῇ.

39. DE VITANDA INFAMIA.

ἀσπλὺν δὲ βροτῶν ὑπολαύει φήμην, u. 578. lib. 2.
Huc pertinent paranteses prouerbiales: Fama pluris
quàm opes. Ecclesiast. Melius est nomen bonum, quàm

diuitiæ multæ. Nomen præ opibus. Fame aliquando seruiendum. Difficilis gloriæ custodia.

CHRIA.

Si dicam: Homerus ait, αἶψα γὰρ ἐν ἑλάνθῃσι βροτοὶ κατὰ γὰρ ἀνθρώποι. Repetitur hic uersus ab Hesiodo u. 93. lib. 1. dissimulato Homeri nōmine.

LEGES ET CON-
suetudo.

Ad sacra accedere nulli licebat, nisi lotis manibus. Hinc Aeneas inquit: Attrectare nefas, donec me flumine uiuo Abluero. lib. 2. Aeneid. Et Homerus lib. 3. Iliad. ἄρσται δ' ἀνὴρσι καὶ αἰὲν αἰδομένη οἶνον Ἀπόλλωνος. Estimabant enim, eandem esse animi quàm etiam corporis purgationem: ut cum quis in flumine manus aut corpus abluisset post cadem, ille purus statim efficeretur. Hinc Hesiodus: μὴ δὲ ποτ' ἐξ ὕδρος, u. 342. lib. 2.

Nunquam uina Ioui superis uic rubentia lites,
Ante manus fluuij quàm pura laueris unda.

DE POENA PERIVRII.

Erat ijs poena propōita, qui per aquam Stygiam peierassent, ut per quoddam temporis spācium ab epulis deorum abstinerent, & ab omni deorum consuetudine. Itaq; inquit Hesiodus: ἢ δὲ μὴ, &c. u. 792. Th. Declarat ibidem, qui ritus in Deorum iuramentis seruaretur, dicitq; Irim poculum aqua Stygia plenum mentientibus dijs afferre solitam, cum Iupiter ita iuberet. καὶ ῥ' ὅς τις ὑστέρηται, u. 783. Th.

EPIPHONEMA.

ἄφρων ὃς κ' ἐβίλοι πρὸς ἡρώδου, ὅς. κ. 208.

lib. 1.

ἐνθυμουμένου γὰρ ἀρίστῃ θνητοῖς ἀνθρώποις, ἡκανοθυ
μοῦναι κ' δι' ἡκανίστην, κ. 89, lib. 2. Sine diligentia nemo
quicquam laude dignum efficere potest.

μῆτρα φυλάσσει, καὶ, καὶ, ὅς. κ. 312. lib. 2. Modum
esse seruandum, et occasionem seu opportunitatem o-
ptimam in omnibus rebus.

οἳ αὖ τοι μυσάων ἰσθμῷ δέσσις ἀνθρώποισι, κ. 93. Th.

ὀλβιος, ὃς μέγα ἄργον ἐν ἀθανάτοισιν, κ. 954. Th.

ἔτω τοι καὶ μετογενῆς ἐν μητρὶ ἐῖσα, κ. 448. Th.

ἔτως ὅτι πρὶν εἰς δαίμον ἐξελθεῖν, κ. 105, lib. 1.

ὡς ἂν εἰς δαίμον ἐλθεῖν, ὅς. κ. 613.

Th.

ἔτως ἐξ ἀρχῆς λεγομένη, αἱ δὲ τι τιμῶν, κ. 452.

Th.

τόσον τοι νῦν, ὅς. κ. 278. lib. 2.

NOEMA.

ἄλλοι ἔχοντες ἀφραδίαις, κ. 153. lib. 1.

ἰὸν ἡκανὸν ἀμφογαπῶντες, κ. 58. lib. 1.

Alludit ad L. C. de humana stultitia, quae inconcessis
uoluptatibus delectatur, et ijs quasi saginatur, cum
nesciat quantum mali secum uoluptates trahant.

μῶσαι γὰρ μ' ἐδίδασκαν ἀβίσφατον ὕμνον δαδάειν,
κ. 280. lib. 2. Significat poetas esse edoctos diuinitis,

ὅς. ἀθανάτης θεοῦ παύειν ἔθελον, ὅς. κ. 134. lib. 1.

De poena impietatis.

ὅδε γυναικες τίνυσσι, ὅτ' c. u. 242. lib. 1. Sterilitatem esse uindictam Dei.

τῷ δὲ τάφορ καὶ σῆρ' αἰδῆς, ὅτ' c. u. 477. Sc. Sepulchra iniustorum corrumpi ὃ occultari.

ὕβρι γὰρ ἀτάδαλον ἐν ἰδιόανθῳ ἀνδάλωρ ἐπιχαρ, διὰ τῷτο παυρίδιον ζώισον, u. 134. lib. 1.

ὕβριτ' δὲ μονοίτιον ἀνρύσπα ἴσους εἰς ὄρεος κατίπεμψι, ὅτ' c. u. 514. Th.

ὄφρ' ἀποτίσῃ Δῆμος ἀταδάλιας βασιλῶν, u. 259. lib. 1. Alludit ad illud: Ceca luunt miseri regum deliria ciues.

καὶ θὲ ἰδῶν αἴωρ τε, u. 9. lib. 1. Alludit ad prouidentiam Dei omnia cernentis ὃ gubernantis. Psalm. 94. Qui plantauit aurem, annón audiret? qui finxit oculum, annón uideret?

ἰθαίσι δινῶς, αὐτ' ἐν διός εἰσιρ ἀρίται, u. 36. lib. 1. Quae iudicia sunt opus Dei in genere humano, illa sunt optima. Deus est fons ὃ conseruator iustitiæ inter homines.

νίκην ἀθανάτης χόρσιρ καὶ λῶδος ἔχυσσας, u. 339. Sc. Victoriā esse donum diuinum.

ὡ δὲ καὶ ὡς κατὰ θυμὸν ἴδωρ, ὅτ' c. u. 9. Sc. Alludit ad locum communem de iustitia coniugum. Alcmena honorabat proprium maritum, sicut nulla unquam mulierum sui thori consortem honorauit.

πλῆτος δόται, καὶ τῷτο γέρας, ὅτ' c. u. 125. lib. 1. Genios appellat

appellat diuitiarum datores, atq; hunc ijs regium bonorem obtigisse, quia scilicet regum est beneficentia.

οἱ οἱ ἀπεινήσαντο χρέω σὺν ὀργισίᾳ, u. 503. Th.

De gratitudine.

ὄφρ' ἄλλωρ ὠνὴ λαῖον, μὲ τὸν τιὸν ἄλλος, u. 335.

lib. 1. Beatius est dare quàm accipere.

φιλόπιδά γέσεν, τὰ ὅριμ πολὺ φίρτοραβοίνης, u.

u. 14. Sc. De Hercule ex Iolao, cupientibus cadem.

θάνατος δὲ καὶ ἐκπαγλὸς πρὸς ἴοντας αἰετὶς μίλας, u. 153. lib. 1. De morte. Præterea ostendit, qualis ferè soleat esse exitus hominum Martiorum, quàm tristis, miser, uiolentus ex intempestiuus.

ὁ γὰρ ἐμῷ θυμῷ λεχαρισμένος ἐστὶν ἀρπακτὸς, u. 301. lib. 2. παράβολος καὶ ῥιψοκίνδυνος ὑπάρχων, homo proiectæ audaciæ, temerarius, qui nulla ratione ad res dubias ex incertis rapitur.

ἀτὰρ ἐπεὶ καὶ τὸ το γένος κατὰ γαῖαν, etc. u. 139.

lib. 1. De animorum immortalitate Plato in νόμων sic scribit: αἱ τῶν τελευτήσαντων ψυχὰς διδάμνιν ἔχουσι τινὰ τελευτήσανται, καὶ τῶν κατ' ἀνθρώπους πραγμάτων ἐπιμελῶνται.

PROVERBIA, QVIBVS VSVS est Hesiodus, aut ad quæ allusit, quæ uic ex eodem à uarijs autoribus deprompta sunt.

1. πάντα μάλ' ἀμφοῖς ἰδὼν, u. 319. lib. 2. A' fronte atq; à tergo. Huc pertinet ex illud quod dicitur, Expende.

F 5 Singu.

Singulorum pondus et precium aestimandum, tum quæ dicturus, quæq; acturus, exordia, progressus, exitus rerum.

2. οὐ δὲ ταῦτα μετὰ φρεσὶ βάλλει σῆσιμ, u. 172. lib. 1.
 ἢ δ' οὐ φρεσὶ βάλλει σῆσιμ, u. 107. lib. 1. Ausculta et perpende.

3. wíyas δ' ἀρά ὁμῶς, etc. u. 370. lib. 1. Conuenit cum prouerbijis Germanicis: Wer seichselich glaubt / wirt seichselich betrogen. Item: Trawt wol/reitet das pferd hinweg. Itē: Hüt dich/trew istemisslich. Et: Bis wízig/die welt ist spitzig.

4. οἶκοι βέλτερον εἶναι, ἢ περὶ βλαβερόν τὸ ἔξωφι, u. 263. lib. 1. Esse domi praestat, quia damnosum foris esse. Huc pertinet, οἶκος φίλος, οἶκος ἀπῆγος. Nusquam commodius, nusquam liberius, nusquam lautius homini uiuere contingit, quàm domi. Et illud: οἶκοι μόνον δὲ τὸν λαλῶς σὺ δαίμονα: Domi manere oportet pulchrè fortunatum.

5. ἀχρεῖος ἀνὴρ, u. 295. lib. 1. Nec sibi, nec alijs utilis.

6. παθὼν δὲ τε νόπιος ἐγὼ, u. 216. lib. 1. Passusq; sapit tum deniq; stultus. Et: αὐτὰρ ὁ δὲ ξάμνος, ὅτε δὲ λαὸν εἶχ' ἐόνοσι, u. 89. lib. 1.

Acceptit, tactusq; malo, tum deniq; sensit,

Nihil celebratius hoc adagio, in eum quem poenitet facti. Eiusdem sententiae sunt haec Latina, Graeca, Germanica: Stultus malo accepto sapit. Piscator ictus sapit. Post mala prudentior. Serò sapiunt Phryges. Euentus est stul-

est stultorum magister. *μὲν ἄρτι νῆσος γυόμενος.*
ῥεχθὲν δὲ τὸ νῆπιος ἐγὼ. Vorgethan vnd nachbe-
 dacht/hat manchen in groß leid gebracht. Mit schaden
 wirt man weiß/oder mit schanden. Wer ward hindern
 nach nicht wißig? Die rute macht die kinder gut. Signi-
 ficat miserrimam esse prudentiā, quæ ex malis nostris
 perdiscitur. Itaq; Plautus in Mercat. Feliciter is sapit,
 qui alieno periculo sapit. Aliena insania frui optimum.
 Wer sich an einem andern spiegelet / der spiegelet sich
 sanfft.

7. Hesiodo tribuit Scholiastes Theocriti hūc uersum:

νῆπιος, ὃς τὰ ἑτοίμα λιπῶν, ἀνέτοιμα διώκει.

id est: Stultus, qui parata linquit, & imparata perse-
 quitur. Monemur, ut presentibus commodis fruamur,
 & absentium cupiditate nos non excruciemus. Monet
 & id quod uulgò dicitur.

V non mutabis, donec plurale uidebis.

8. *μέτρα φυλάσσειδαι, u. 312. lib. 2.* Ne quid nimis.
 Mensuram serua. Phocyl. *πάντων μέτρον ἄριστον.*
 Hom. Odyss. o. *ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα:* Sint medio-
 cria cuncta. Hipp. *πάν τὸ πολὺ πολέμιον τῇ φύσει ἡμῶν*
ἢ πλοσμονὴ ἢ λιμὸς, ἢ δὲ ἄλλο ἀγαθὸν ἔδδεν, ὅτι αὐτὸ
μᾶλλον τῆς φύσεως ἐστὶ. Gregorius Theologus. *μέτρον*
ἄριστον ἅπαν. Moderata iuuant. Ludouicus Vines
 ad D. Mariam, Henrici VIII regis Angliæ filiam: Me-
 mini matrem tuam sapientissimam forminam dixisse
 mihi, se quidem temperatam & mediam quandam for-
 tunam

tunam malle, quàm uel asperriam uel lenissimam: alterutrum tamen si optandum esset, electuram citius tristissimam, quàm blandissimam. infelicibus non deesse consolationem, fortunatis. deesse mentem.

9. *καρὸς δ' ἐνὶ ψαλίῃ ἀπὶ γῆς*, u. 312. lib. 2. Sequitur hoc post prouerbum præcedens, ideoq; hic quoq; illius mentionem faciendam esse duxi. Huc pertinet illud quod celebratur inter septem sapientum apophthegmata, γυνῆ: *καρὸς*, Pindarus in Pythijs: ὁ δὲ *καρὸς* ὁμοίως *πᾶσι* ἔχει *λογυπλὺν*: id est, tempus pariter in omni re fastigium obtinet. Sua cuiq; rei tēpestiuitas.

10. *ἐν αἰεὶ βίητος ἰοσέται, ποιεῖ δὲ λαλίας*, u. 321. li. 2. Aestas non semper fuerit, componite nidos. Occasionem temporis non esse negligendam. Hoc dictum, inquit Erasmus, oportuit adolescentum pileis inscribi: Nō semper uirebit ætas, para quò se recipiat senectus: aut non semper erit prospera fortuna, munias animum philosophiæ decretis, quo fortunam aduersam possit contemnere.

11. *μὴ δῖος ἐξ ἡὺς αὖτ' αἰεὶ λαίβαρ αἰθέρα διόρυ χοροῖσιν ἀνιπτοῖσιν*, &c. u. 342. lib. 2. Vsurpatur in eos, qui uel audacius, uel parum instructi rebus his quibus oportuit, negotium inuadunt: ueluti si quis principis munus capeisset, nulla neq; uirtute neq; sapientia neq; rerum usu præditus: aut si diuinas literas interpretari conetur, Græcæ, Latine & Hebraice linguæ, deniq; & omnis antiquitatis rudis & imperitus. Erasmus.

12. *μὴ ποτὶ*

12. μήποτε δώρον δέξασθαι, etc. u. 86. lib. 1. Monet ea ad quæ non sis idoneus, non esse capienda. Plutarchus lib. de uirtute et uitio.

13. αἶψα δύναι, u. 348. lib. 1. Iubet uincere datum beneficium, si tamen possis. Sunt enim plurima, quæ compensari non possunt externis officiis.

14. νῦν γάρ τ' ὄργιστο τρίτῳ ἀπομέρεται αἶσαν, u. 196. lib. 2. Matutinum tempus tertiam totius in die confecti operis partem absoluit.

15. εἰ δὲ κακὸν ἔποις, τάχα ἂν αὐτὸς μᾶλλον ἀνέσται, u. 339. lib. 2.

Fors malè dicenti dicentur plura uicissim.

Terent. in Andria: Si mihi pergit quæ uult dicere, quæ non uult audiet. Idem in prologo Phormionis: Benedictis si certasset, audisset bene.

Eiusmodi est et illud quod dicit poeta u. 327. lib. 2.

— εἰ δὲ ἔσθ' ἀρχὴ

ἄντι πρὸς εἰπὼν ἀποθύμιον, ἢ καὶ ἔρξας,

ὡς τόσα τίθησθαι μεμνημένος.

Hoc est: Si quid prior ipse

Aut uerbum aut factum dicas uic gerat uic molestum,

Ad te cum duplici rediturum fœnore noris.

Legitur hic uersus apud Quintilianum:

Nec malè respondit, malè enim prior ille rogarat.

16. Ὅσον δὲ πολλὰ λέγειν, ἐτύμοισιν ὁμοία. Ex u.

37. Tb. Homerus de Ulyssæ idem dicit, quod Hesiodus de Musis. Ὅσον δὲ πολλὰ λέγειν ἐτύμοισιν ὁμοία.

Τζετζε

Tzetzes Chiliad. 8. hist. 165.

17. πρὸς τ' αἰχμασίῳ ἀλγεα πᾶχα, u. 209. lib. 1. Ad dedecus mala quoq; patitur. Et mus den spot zum schaden han. Ludibrij haud expers mala quem fortuna fatigat.

18. ἀφρου δ' ὅς ἐ' ἰθὺλοι πρὸς ὑπείκασονας αὐτίφει-
εῖται, u. 208. lib. 1. Huc pertinent proueria, Leonem sti-
mulas: de his qui potentem ac ferocem in suum ipsius
exitium prouocant atque extimulant. Et: Ossipedem
excitas. Et: Anagryrum commoues. Et: Contra stimulum
calcitrare.

19. ἀλλ' ἐμπὺς καὶ τοῖσι μεμψεται ἰδὼν ἀκακοῖσι, u. 197. lib. 1. Quasi dicat: Et rosa nonnunquam crescit inter spinas.

20. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρυῖτα θεοί, &c. u. 287. lib. 1. La-
bore nobis uēdunt bona dij. Horat. 1. 9. Serm. Bellē huc
congruit prouerb. Nullus emptor difficilis bonum e-
mit obsonium: ὁ δὲ αἰς ἀυσώνους χερσὶν ὁ νόνα ὑπείκας.
Explicatur ab Erasmo. Sophocli. in Electra: πόνος τοι
χρεῖς ἰδὼν ὀνυχέι: Citra laborem nihil bene est.
Gott. gibt einem wol ein ochsen/aber nicht bei den hör-
nern. Hinc probatur, uirtutem diuitijs ac corporis sa-
nitate magis expetendam esse. Quia ea que sunt diffi-
cilia & rariora, sunt anteponenda facilioribus &
uulgaribus. Aristot. 1. Rhet.

21. τὴν μὲν τοι κακὸς τῶσα, &c. u. 285. lib. 1. Congruit
sententia cum his prouerbijs: Compendiaria res im-
probitas

probitas: οὐβέβαιος ἢ πονηρία, βραδεία δ' ἀγέρη. Occa-
sione duntaxat opus improbitati. Mala ultrò adsunt.
Fit nescio qua nature corruptione, ut quæ turpia sunt
uel αὐτοδιδασκῶσι, protinus arripiamus: quæ honesta,
nix laboribus multis inculcentur. Es ist bald geend/
das lange schend. Man darff dem vuglück teuen bot-
ten schicken/dann es tompet von ihm selbst wol.

22. αἰψὰ γὰρ ἐν ἡανότητι βροτοὶ κατὰ γήρας αἰσῶσι, u.
93. lib. 1. Extat & apud Homerum hic uersus. Quippe
repentè homines curisq; malisq; senescunt. Mala se-
nium accelerant. Quia cum spiritus uitales in corde
compressi & coacti propter curas & anxietates
concludantur, non fouent & alunt calorem naturalem,
qui etiam debilitatus efficit humidum radicale impu-
rius, & ita paulatim extinguuntur vires corporis hu-
mani.

23. πολλαὶ καὶ φύμπασαι πόλεις, &c. u. 238. lib. 1. Sæ-
pe mali malefacta uiri populus luit omnis. Accommo-
datur ad societatem malorum.

Eiusmodi est & u. 344. lib. 1. πῦμα ἡανὸς γέτωρ,
&c. Huc pertinent prouerbia: Claudio uicinus, disces
claudicare. Vnaq; conspecta diuorem ducit ab uia. Ali-
quid mali propter uicinum malum. Es muß ein nach-
bawr mit dem andern etz brandfchwur für lieb nemer.
Notum sit & hoc prouerbium: Salsuginosi uicinia.
Nachbawr vber den jaun/nachbawr wider herüber.

24. αὐτῷ τῷ μέτρῳ, u. 347. lib. 1. Eadem mensura.

Ant

Aut mensura eadem, aut melius quoq; si qua facultas.
Officium remeticendum est eadem mensura, aut etiam
copiosiore. Vide γνῶμεν 35.

25. πλείων μὲν πλείονων μελέτη, u. 278. lib. 1. Multa
manus onus leuius reddunt. Significat etiam difficilia
facile confici, si quis non ipse solus negotium aggre-
diatur, sed in plures adiutores et auxiliosos partia-
tur. Eadem est sententia Hom. Iliad. μ. πλείονων δὲ τε
ὄργον ἄμεινον. Multorum industria nanq; plus pollet
quam paucorum. Item Euripidis in Phœnissis: εἰς δ'
αὐτὸν ἢ πάνθ' ὄρεται, Vir unus autem nemo cuncta dispi-
cit. Erasmus.

26. γείτορες ἄλλωτοι ἐκίον, ἴώσαντο ἢ πικροί, u. 343. lib. 1.
Vicini incincti, cincti uenere propinqui. Alludit ad
proverbium: Amici procul agentes, non sunt amici.

27. ἢ δὲ κακὴ βελὴ τῷ βελύσαντι κακίγη, u. 264.
lib. 1. Malum consilium consultori pessimum est. In eos,
in quorum caput recidit quod alijs perperam consu-
luerunt: de quibus et hæc uulgata sunt: Incidit in fo-
ueam quam fecit. Suo ipsius laqueo captus est. Hanc
technam in teipsum struxisti. Turdus ipse sibi malum
cacat. Exempla sunt, apud Gellium lib. 4. cap. 5. de per-
fidia aruspicum: Valerium Max. lib. 7. de Papyrio Cur-
so: Socratem in historia tripartita de Eutropio Eu-
puchio. Virgilius 12. Aeneid.

—— Cedit ipse Tolumnius augur,
Primus in aduersos telum qui torserat hostes.

28. εἴ μὴ βῆς ἀπόλοιτ', εἰ μὴ γάρ τωρ ἡσυχίᾳ εἴη, u.
346.lib.1. Ne bos quidem pereat. De laudibus boni ni-
cini.

29. Δανὸν δ' οὐκ ἐνὶ θυμῷ παρὰ δὴ, u.367.lib.1. Sera in
fundo parsimonia. Hoc adagium multi est usus, et po-
test accommodari ad omnes eos, qui amissis demum
occasionibus incipiunt sapere, et rebus suis frustra so-
licitius consulere. Garbitius. Huc pertinet illud: Nil in-
uat amisso claudere septa grege.

30. εἰ γὰρ ἡσυχίᾳ σμικρὸν ἐπὶ σμικρὸν καταβαῖο,
καὶ θαμὰ τῷ δ' ἔρδαις, τάχα ἡσυχίᾳ μέγα καὶ τὸ γούσιον,
u.359.lib.1.

Si paulum paulo adijcies, faciesq; ita crebro,
Mox magnum quiddam tibi conficietur et ingens.
Id quod non tantum ad lucri naturam pertinet, quod
ex minutissimis saepe maximum conflatur, uerum etiam
ad industriam assiduam: quae si uehemens non sit, ta-
men si perpetua atq; indefatigata fuerit, res difficili-
mas quoq; facile conficit: quemadmodum unicus ictus
nihil adferre momenti uidetur ad deijciendam molem
quernei roboris, uerum ea crebris ictibus facile proster-
nitur. Erasmus in prouerbio: Multis ictibus deijcitur
quercus. Huc pertinent et haec prouerbia: εἰ μὴ φυλάσ-
σας μικρὰ, ἀπολαῖς τὰ μέγιστα: Maiora perdes, parua
ni seruaueris. Et: Minutula pluuia imbrē parit. Quo-
ties res initio pusilla crescit in maius.

31. πλεῖστον δ' ἀπὸ τοῦ καὶ ἡσυχίᾳ ἐκπύει, u.311.lib.1.

Fortunam uelut pedissequa sequitur sapiētia & splendor uirtutis. Quomodo autē dicit poeta, uirtutem sequi diuitias, quæ potius ad intemperatiam & cōtumeliam homines mouent? Hic alij quidem affirmant, quod uirtus sequatur diuitias proprio ingenio & labore paratas: nec sanè malè dicunt. Ego uerò dico, quod etiam quomodocunq; comparatas diuitias comitetur uirtus, non tamen reuera præsens, sed opinione duntaxat apparens. Eorum enim qui ditescunt, alios quidem sapientes, alios industrios uocant, & alij aliter illorum dignitatem adulando amplificant. Tæzes. Huc pertinet illud Horatianum: Et genus & formam regina pecunia donat. Item: O' ciues ciues, quæreda pecunia primum, Virtus post nummos. Est & illud elegans, quod extat inter dicta Rabbinorum: Vbi non est farina, ibi non est lex: ubi non est lex, ibi non est farina. Per farinam intelligit *τὸν πλοῦτον*, id est diuitias, seu uictus necessaria, quæ ubi desunt, non possunt diu durare studia bonarum literarum, præsertim sacrarum. Conuerse autem propositionis hæc est sententia: Comparata sapientia & eruditione, facillè obtinebuntur diuitiæ & aliæ uite commoditates.

32. *οὐ μὲν ἂν ἔστι πάμπαν ἀπόλυται*, u. 381. lib. 2. Non omnino temerè est quod uulgò dictitant. Dicitur & hoc modo: Rumor publicus non omnino frustra est. Erasmus ait, posse bisariam accipi sententiā: nimirum, aut non planè falsum uideri quod plurimis est in ore, quodq;

quodq; populi consensus approbat: aut non prorsus a-
boleri posse rumorem etiam falsum, qui iam in uulgus
dimanarit. Huc alludunt hæc Germanica: Man heisset
selten ein Ruh Blümlein/ sie hab den einen bundten
flecken. Et: Wer ein mal in der leut munde kompt/ der
kan vbel wider darauff toffen.

33. *Θις ὁ τις ἐπὶ τοῦ αἵματος*, u. 382. lib. 2. De fama. Mi-
ra quædam res est, quod occultissimæ sæpe fraudes pu-
blicantur & omnibus innotescunt; cum primus illius
rumoris author ignoretur. Itaq; sunt qui diuinitas hoc
fieri existiment. H. Volsius.

34. *μὲν δὲ αὐτῷ ἐν τῇ ψυχῇ*, u. 96. lib. 1. Alludit
ad prouerbium: Aegroto dum anima est, spes est. Item:
Spes in labro pyxidis. Item: Dum uiuis, sperare licet.
Wir hoffen/ so lang vns der atem im leib ist. Admo-
net, ne in afflictissimis quidem rebus spem esse abij-
ciendam.

35. *ἄλλοτε μὲν πάλιν καὶ καλὰ καὶ κακὰ*, u. 61.
lib. 3. Ipsa dies quandoq; parens, quandoq; non erca est.
Huc pertinet illud, *ὅτι κακῶς*, id est, mediocriter. Vita
humana partim ex prosperis & letis, partim ex tristi-
bus & aduersis constat. Gellius lib. 17. cap. 12. Phauri-
num ait in laudibus quartanæ febris non inuenisse lu-
sisse hoc modo: Versus, inquit, est longo hominum æuo
probat, *ἄλλοτε μὲν πάλιν*, &c. Eo uersa significatur, nō
omni die bene esse posse: sed isto bene, atq; alio malè.
Quod cum ita sit, ut in rebus humanis bene aut malè

vice alterna sit : hæc biduo medio interuallat febris : quanto est fortunatior, in qua est μία μητρία, δύο μητρίαις.

36. Καὶ ὅποτε πάγκακον ἦμαρ, u. 49. lib. 3. Omni ex parte dies malus haud obuenerit unquam. Astrologi designant quosdam dies fortunatos aut infelices, sed his aut his rebus : nullo tamen die indulgendum est ocio, quòd nullus sit adeò inauspicatus, quàm alicui negotio sit felix, si quis rectè utatur concesso tempore. Dies infaustus gerendo bello aut nauigationi, felix est admi-
nistrandæ rei familiari. Nullus autem dies non prosper parandæ bonæ menti. Erasmus in prouerbio, Nullus dies omnino malus.

37. ῥέκετον αἰάδην, u. 281. lib. 1. De malo immedicabili. Eiusmodi est et illud : κακὸν δ' ἐν ἰατρικῇ ἀλάν, u. 199. lib. 1.

38. πλεῖν μὲν γὰρ γαῖα κακῶν, πλεῖν δὲ θάλασσα, u. 101. lib. 1. Deploratio calamitatum et erumnarum in genere humano.

39. λιμὸν ὁμῶς καὶ λοιμὸν, u. 241. lib. 1. Caritatem annonæ sequitur pestilitas. Cum enim fame vexati malis alimentis utantur homines, et simpliciter dicendo, for-
te fortuna oblatis sine ullo discrimine cibis etiam inuiti uescantur, humorum pestilitatem sequi necesse est. Tzet-
zes. Hinc prouerb. λοιμὸς μετὰ λιμὸν.

40. πακρὰ γὰρ ἐπὶ ῥῆτοισι σύνθεσθαι εἰσι, u. 178. lib. 1. De somno hyberno.

41. ὅτ' αὐτοῖσις ὁρ πόδα τοῦδε, u. 142. lib. 2. Cum exosis suum rodit pedem. Erasmus accommodat ad significationem egestatis.

42. λεπτήν παχυν πόδα χαρὶ πείσσει. id est: Gracili autem manu pinguem pedem premas. u. 115. lib. 2. Paupertatem significat. Manus enim gracilescent fame: pedes intumescunt frigore. Venustius erit, si longius transferatur ad uiaticum parandum senectuti, aut similia. Erasmus.

43. μηδέποτε εἰσοχόλῳ τίθειμεν ὑπερήφανος ὑπερβόρῳ πινόντων, u. 362. lib. 2. Hoc potest intelligi bisariam: uel ut prohibeat cyathum et paruum poculum supra craterem magnum collocari, ut liceat cuique inde haurire quoties et quantum uelit, et ita potantes habeant ansam largius bibendi et se inebriandi: uel ut ne uelit in conuiuio solenni et frequenti atque hilariori, paruum poculum pro cratere apponere; quia hoc sit parum liberale et decorum, cum tum liceat et conueniat hilariores esse, et largius bibere. Plutarchus in primo intellectu uidetur accepisse, libro cui titulus Conuiuium. Sic enim ait: Vbi tales conueniunt uiri, quales nos, etc. plerunque finentes cyathum super cratera quiescere, quod Hesiodus prohibuit fieri apud eos qui bibere potius quam differere norunt.

44. ἐνατόν δέ τι δέρας ἀμείβετο, u. 74. lib. 2. Centum plaustri trabes. Eo (inquit Erasmus) utimur, cum significamus id quod à nobis petitur magno constare.

45. οὐ τοῖς γὰρ τέλος ἐστὶν ὁμῶς ἀγαθῶν τε καὶ κακῶν
 τ₁, u. 287. lib. 2. In omnia potentes. Est enim in his pari-
 ter sita summa boni; maliq; id est, possunt plurimum
 uel nocere, uel prodesse. Quod quidem à poeta de dijs
 dictum, accommodare licebit uel in hominem, cuius
 summa sit autoritas: uel in rem, quæ plurimum habeat
 momenti: ueluti in principem, aut uehementer gratio-
 sum, siue in pecuniam per iocum, uel in literas ac uir-
 tutes serio. Erasmus.

46. ἄσπερ χαῖμα κακῶν, θέρει ἀργαλὴν, ὅδε ποτ' ἰ-
 δὲν, u. 258. lib. 2. Hyberno dirum, triste æstu, optabile
 nunquam. Non incommodè hic uersus παροισιακῶς
 potest usurpari, de omni regione siue patria cuiuscun-
 que, quæ nulla serè anni parte commendari possit.

47. ἐφ' ἡμέρῃ καὶ ἐπὶ νύκτι, u. 102. lib. 1. καὶ μὲν ὅτ' σὺ-
 νάσῃ, καὶ ὅταν φάος ἰσθόρῃ ἐλθῇ, u. 237. lib. 1. ὅδε ποτ' ἰ-
 μάξ ὁδὲτι νύκτωρ, u. 174. lib. 1. Habent Latini poeta
 similia. Horat. Mane et uesper. Idē: Urget diem nox,
 17 Epod. Ab occasu ad ortum, 4. 18. Et: Noctesq; diesq;

48. κεφαλὴν καὶ γόνατα, u. 205. lib. 2. Simile illi: A
 capite usq; ad calcem. Cum rem totam significamus.

49. ἐν δ' ἀγγέων ἐλάσσας ἀράχρια, u. 91. lib. 2. Ara-
 neas eijcere. Cum significamus inanitatē et inopiam.
 Est et alia forma huius prouerbij: Aranearum plenus
 aluus. ἀράχριν μὲν ἔχει τὴν γαστέρα. Catullus:
 Plenus sacculus est aranearum. De extrema egestate.

50. καὶ ἀδύναμις, u. 334. lib. 1. Vti possumus, quoties
 conatus

conatus nostros non defuisse significamus.

51. χρηματα γὰρ ψυχὴ πείλεται δειλοῖσι βροτοῖσι, u.304. lib.2. Pecuniam esse uelut alteram hominis animam.

52. ἐνὶ λίσσῃ λίσσος, u.262. lib.2. De lucro continuo & magno.

53. χρηματα ὅχ' ἀρπάζει, θεός δ' ὅτ' ἀπολλὸν ἀμείνω, u.318. lib.1. Alludit ad prouerbium, Malè parta malè dilabuntur. Vbel gewonnenen/Vbel entrunnen. Vbel gewonnenen/Vbel gelungen. Item: Vbel gewonnenen/Vbel verschlungen.

54. μὲν δ' ἀπὸ χυτρώποδων ἀντιπρίκτων ἀνελόντα ἔδωκε, μὲν δ' ἰοῖδαι, u.366. lib.2. Quantum ad simplicem attinet sensum, docet ne rity pecudum ad cibum capiendum irruamus: sed ita demum edamus, si prius inde primitias dijs immolauerimus. Sed prouerbialius fiet, si intelligamus, non esse spoliādos, nec inhumanius expilandos ministros aut seruos nostros, uerū & illis aliquam pecunie portionem relinquendam, quo uiuant. Fortassis quadrauerit & in hos, qui præpropere auiditate cōmodum auferre student, priusquā oporteat, & quodammodo messem facere priusquā maturuit seges: ueluti si quis legatum aut promissum statim euestigio flagitet, cum ciuilius sit in dies aliquot silere: aut si quis modò nactus imperium, protinus incipiat populum exactionibus spoliare. Erasmus.

55. πλείον ἡμῶν πάντος, u.40. lib.1. Dimidium plus

toto: sine, Plus medium toto. Tzetzes Chil. 7. hist. 124.
ita exponit duobus uersibus:

τατίσι, τὸ βραχύτατον, τὸ ἐν διναίσι μέτρος,
ὅπορ πολλῶν λαβέσμενον ἀδίκων ὑπόρροον.

Exiguum iuste partum excellit multis iniuste par-
tis. Huc pertinet illud: ὅν οὐ τῷ μεγάλῳ τὸ ὄν, ἀλλὰ
οὐ τῷ ὄν τὸ μέγα. Alij accommodant ad αὐταρχείαν.
In omni uita res mediocres iucundiores ac stabiliores
sunt, quàm uaste ac immanes. Mediocritas nimietate
prestabilior. Hinc Claudianus: Viuitur exiguo melius.
Est itaq; dimidium Modicum, totū uerò Immodicum,
56. τὸν φιλοῦσα φιλεῖ, μ. 251. lib. 1. Gratia gratiam
parit.

Aequum ut ametur amans, qui accedit iungitor illi.

Da tibi qui dederit, qui non dederit tibi ne da.

Danti aliquis dedit, at non danti non dedit ullus.

Quibus significatur, beneficium inuitari beneficio, et
officium officio prouocari. Huc pertinent: Par pari re-
ferre. Et: Amico amicus.

57. ἀλλὰ τι πολλὰ ἀργύρων ἰφύρας, μέγα λυαί-
ων βασιλῆας, μ. 38. lib. 1. Alludit ad prouerbium, Argen-
teis hastis pugnare.

58. μηδὲ πολλόν φανον, μηδὲ ἄφανον λαλεῖσθαι, μ. 333.
lib. 2. Nec multis, at nec nulli dicaris amicus. Quia pror-
sus citra ullius amici consuetudinē uiuere, serinum atq;
iniucundū uidetur esse: rursum nec uehementer amare
possumus simul multos, nec pluribus morem gerere.

59. πάντα

59. πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοῖς καὶ πάντα νοῦσας, u. 265. lib. 1. Homerui. οὐδ' ἄλλαι μοι ὄμμα. Vfus precipuus, quando aliquem à peccando detertere volumus metu diuinæ presentie.

60. ἀποτίσας δὲ μοι ἀτακτίας βασιλῆωρ, εἰ λυγρὰ νοσούντις, &c. u. 258. lib. 1. Regum delicta subditi dependent. Conuenit cum Germanico: Wann die Herren einander reuffen wölle/so müssen die Pawren die haare darleihen.

61. τῇ δ' εἰς ἧ δ' αὖ ἐγὼ πορ' ἔγω, u. 206. lib. 1. Tyranni uox de alterius uita pro libidine statuentis. Conuenit cum illo: Sic uolo, sic inheo, sit pro ratione uolūtas.

61. θρεπόμενα δὲ ναι, u. 186. lib. 1. Antiqui parentibus τὰ θρεπόμενα persoluebant. Conuenit cum proverbio, αὐτῶν κίλαργαίρ, mutuā beneficiorum uicē rependere.

63. ἐομότα τέκνα γονεῶσιρ, u. 232. lib. 1. Horat. Laudantur simili prole puerpera. Contrarium illi; Haude canit paternae cantiones.

64. ὃ μὲν γὰρ τι γυναικὸς ἀνδρ' ἀμείψτ' ἄμεινον τῆς ἀγαθῆς, τῆς δ' αὖτε ἡκανῆς ὃ πύγιστον ἄλλο, &c. u. 320 & 321. lib. 2. Huc pertinent proverbia Germanica: Ueberwelbe dich nicht, Wer tanzen will / der sehe wol zu / welche er bei der hand nimpt. Formina enim nihil pestilentius, wör καὶ θάλασσα καὶ γυνὴ ἡκανὰ τέτα.

65. Αἶψα δ' ἐπὶ τοῖς ὀδοῖς ἴχα, ἵε τίλος ἱελοδοῖα, u. 315. lib. 1. Tandem bona causa triumphat.

66. ἢ θέμεις ἀνδρῶν ποιεῖ κατ' ἄθια, u. 136. lib. 1. Velut

dicat secundum prouerbum: νόμος ἡ αἰχμή, id est, sicut consuetum est singulis. Sunt enim alij aliarum gentium mores.

67. χαροδίναί, u. 187. lib. 1. qui manuum ui iustum metiuntur. Ex hoc defluxisse uidetur prouerb. τὸ ἀπὸ χειρὸς οὗ τῇ χειρὶ τίθεισθαι, ius in manu reponere. De ijs qui sunt equi tyrannis, aut qui arma legibus praeferrunt, aut deniq; qui potētoribus in iudicijs fauent neglecto iure. Idem dicuntur διαλαχῆν τῇ τῷ σιδήρῳ, acuto diuidere ferro. Iunius.

68. οἱ αὐτῷ ἡκανά τούχα, etc. u. 263. lib. 1. Cum ledimus alios, nos ipsos multò magis ledimus. Quòd si enim alij pecuniarum iacturam faciunt, nos animi damnum incurrimus. Proclus: τὸ γὰρ ἡκανοποιεῖν μᾶλλον τῇ πείρῃ τὰ ἡκανά, ὥς ἡ αἰχμή τὸ ἀγαθοποιεῖν μᾶλλον ἀγαθὸν τῇ πείρῃ. ὅς.

69. ἡκανά ἡσπῆσαι ἰὸν ἀτῆσι, u. 270. lib. 1. Lucrum malum equale dispendio. Utinam banc sententiā cum mortales omnes, tum praecipuè negotiatores non scribunt, sed pectori inscriberent suo, ducerentq; non esse lucrum quod iactura bonae mentis cōparetur: neq; quicquam utile esse, quod non idem sit honestum. Erasmus. Pindarus in Isthmijs: τὸ ἵππερ δίκαιον γλυκὺν πικροτάτα μόνον. τὸ δὲ πικρὸν, id est: Quod praeter iustum est dulce, exitum habet amarissimū. Elegans est et illud quod dicitur: iustum premium, summum lucrum. D. Hieronymus: Paucā malē parta, multa bene parta perdunt.

70. ἀπὸ γλώσσης λήσσειται, u. 320. lib. 1. *Lingua praedatur. De homine parato turpis compendij et lucelli ergo omnia humana et diuina iura periurio uiolare, et ad omnem speciem quaestus et rapinae dolis ac malis artibus linguam suam exponente.*

71. αἰδῶ ἀναιδία· καὶ ὁπιάσα, u. 322. lib. 1. *De homine auaro. Est ibidem et hoc: κέρδος νόου ἑξαπατῆ ἀνθρώπων.*

72. ἀλλήλους τρέβουσι, u. 249. lib. 1. Et, ἴδιον ἀλλήλους, u. 276. lib. 1. *De discordia improborum, et mutuis inaniensis.*

73. μισθὸς δ' ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημοφὸς ἄριστος ἐστίν, u. 368. lib. 1. *Aequa uiro merces fac praestituatur amico. Pittbei praecceptum fuit celebratissimum, quo iubebat inter amicos ex aequo et uero debere omnia agi. Plutarchus.*

74. καὶ ὁραμὸς καὶ ὁραμὴ καὶ ὁραμὴ, καὶ τίνῃσι τί-
κωρ, u. 25. lib. 1. *Figulus figulo inuidet. De emulatione inter ὁμοίχους. Aristoteles lib. 8. Eth. ὁραμὴς πάν-
τας τὸς τοιούτους ἀλλήλους φασὶν εἶναι. id est: Omnes e-
iusmodi figulos inter sese aiunt esse. Es ist dem einen
hund leid, daß der ander in die tuchen gehet.*

75. μήδ' οὐκ ἐκείνῳ ἀπαντὰ βίον κοίλῃσι τίθεται,
u. 307. lib. 2. *Ne uni nauis facultates. Ne quid aggredia-
ris, in quo sint uniuersa periclitanda. Non omnis sta-
tim alea iacienda est. Periculosa est nautica negociatio.*

76. μήδ' ὁμοῦ ποτὶν ἀντιπείγου καὶ ἀλέπουν,
μήτοις

μήτοι ἐρεῖ μοῖν ἑρῶν λαίρυσσά κορώνη. id est: Neue domum fabricans linguas mutilamq; rudemq; Ne fors infideat cornicans garrula cornix. u. 55. lib. 2. Significat λαθολογίης unicuiq; negotio, quod semel instituerimus, finem idoneum imponendum esse, ut nihil desideretur omnino, & ubiq; connitendum ad perfectionem. Ita si quis adhortetur aliquem ne literarum studium deferat, sed laudabiliter institutis summā imponat manum, ne vulgo ludibrio fit quod à bene coeptis destiterit, hoc uersu uti poterit. Huc pertinet Germanicum: Besser ist's vnbeginnen/ dann vngeendet. id est: tolerabilius est non incipere aliquid, quam incepta deferere.

77. ὅργον δ' ἐδὲν ὀράδος, ἀόργον δὲ τ' ὀράδος, u. 309. lib. 1. Non probum est operari, at est cessatio probum. Est inter eos quos Socrates prouerbiorum uice frequenter usurpabat, quo dehortabatur iuuenes non solam ab ocio, uerumetiam ab actionibus infrugiferis: siquidem eos appellabat ociosos, qui alea, computationibus & scortis etatem absumerent.

78. ὅργον ἐπ' ὅργῳ, u. 380. lib. 1. Hoc utimur, cum nullum operæ finem significamus.

79. ληὸς γὰρ τοι πάμπαν ἀόργῳ σύμφορος ἀδελῇ, u. 300. lib. 1. De ignauis.

80. ἀλλότριον λάματον σπέρτερον ἵς γαστέρ' ἀμύνται, u. 599. Th. Atq; metunt uentrem in proprium, sudorem alienum. Huc pertinet prouerbiū: Alij semen
tem

tem faciunt, alij metent.

81. *παρὰ μητέρι λιδοῖ ἐτρίφτο*, u. 129. lib. 1. Hinc uidetur ortum prouerbum, *παρὰ μητέρι μένειν*, apud matrem manere: de ijs qui per ignauiam semper domi manentes, nihil audent preclari facinoris. Ita et hodie uulgus matris filium appellat adolescentem delictius educatum.

82. *πυλάριον μὲν ὑπὲρ κεφαλῆς καταβάσθαι*, u. 45. lib. 1. ὑπὲρ κεφαλῆς θάσθαι *πυλάριον*, id est, supra fumum seponere gubernaculum: id est, nauigationi supersedere. Dicitur in genere de rebus securè sepositis quasi supra fumum, ac proinde neglectis. Cui oppositum est, *ἐκ κεφαλῆς καταβάσθαι* id est, extra fumum deponere.

83. *πολλὰ δ' ἀσβγὺς αὐτῆς λιονίῳ ἐπὶ ἰλπίδα μύμων χεῖρ' ὠρ βιότοιο*, *καὶ προσελίξαιτο θυμῷ*, u. 116. lib. 2. Ocra dant uitia. Ignauus cum per inanem suam spem est falsus, et inductus in egestatem uictus, ad malas artes et multa flagitia et facinora solet impelli. Menander: *δαλῶν δ' ἀνδρῶν δαλὰ τὰ φρονήματα*. Ignauorum uirorum ignaue sunt cogitationes.

84. *τρεῖς ὕδατος προχέειν, τὸ τέταρτον ἰμὲν οἶνον*, u. 214. lib. 2. Tres miscebis aque partes, sit quarta Lyei. Huc pertinet prouerb. Dionysium equore mergendum. Significatur autem uersu Hesiodio uinum admodum dilutum et equosum.

85. *μήδ' αὐτ' ἡλιόιο τριεκαμφοῖος ὀρθὸς ὀμυχᾶν*, u. 245. lib. 2. Aduersus solem ne meijto. Commendatur

μετε-

uerecundia. Plin. lib. 28. cap. 6. Magi uetant eius causa
(scilicet quod auguria uoletudinis ex urina traduntur)
contra solem lunamq; nudari, aut umbram cuiusquam
ab ipsa respergi. Hesiodus iuxta obstantia reddi sua-
det, ne deum aliquem nudatio offendat.

86. *αἰδώς δ' ἐν ἀγαθῇ λειχνημόνῳ αἰδέει λομίζει,*
u. 315. lib. 1. Verecundia inutilis uiro egenti. Verum ho-
mini pudor baudquaquam conducit egeno. Sententia
est: Pauperem non debet pudere, labori incumbere. Ita
inutilem esse pudorem, qui deterret à discendo, quod
turpe sit nescire. Horat. Incurata malus pudor ulcera
celat.

87. *Διὸς μεγάλοιο ἱκντι,* u. 4. lib. 1. *μεγάλῳ Διὸς*
πὸς ἐξήλεϊτο, u. 1002. Th. *αἰγιόχῃ βυλῆσι Διὸς νεφε-*
ληγορέταο, u. 99. lib. 1. *Διὸς μεγάλης διὰ βυλάς,* u.
121. lib. 1. *ῥεύος φραδομοσύνοισιν ὀλυμπίῃς,* u. 243. lib. 1.
Sic dijs placitū. Sic Ioui gratum. Deus ita uoluit. Quic-
quid homini acciderit aut commodè, aut secus, uulgò
dicitur Deum ita constituisse. Sic uisum superis. Eo e-
tiam utimur, quando causam rei assignare nescimus.
Ouid. Sic illum fata trahebant.

88. *ἀλλὰ τάγ' ἔγωγε ἰούπα τελέω διὰ τὸρ πεύρω-*
ρον, u. 271. lib. 1. Sed hæc non puto facturum Iouem.

89. *εἰ μὴ δὴ πρόφρων γέ ποσάδῃωμ ἐνοσίχθων,*
etc. u. 285. lib. 2. Nisi deus impediuerit. Homo propo-
nit, Deus disponit.

90. *Εἰ τέλος αὐτὸς ὀπιθεῖν ὀλύμπιος ἰδὼν ὀπά-*
σει,

92. u. 92. lib. 2. Deo fauente. Si deus annuerit.

91. *ῥέα δὲ ἔργῳ πλεονεξοῖ πόροι βούλῃ ἀποτομῇ ὄλβου,*
u. 377. lib. 1. Deum esse datorem diuitiarum.

92. *ῥέα μὲν γὰρ βειάα. ῥέα δὲ βειάων τῇ χαλάρῃ,* u.
4. lib. 1. Horat. Od. 34. lib. 1. Valet ima summis Mutare,
et insignem attenuat Deus, Obscura premens. Per hoc
summam Dei potentiam intelligimus.

93. *ἡ ἀδύναμις δὲ ἐστὶν αἰώνια,* u. 334. lib. 1. Dijs immor-
talibus catenus est sacrificandum, quatenus fortunarum
nostrarum mediocritas admittit. Huc pertinet Symbo-
lum Pythagoræ: Nudis pedibus sacrificare et adorato.

94. *ὡς ὅτι ἐστὶ διὸς ἡλῆψαι νόον, ὃ δὲ παρὲλθῶν,* u.
613. Th. Alludit ad prouerb. Multa noris oportet, qui-
bus deum fallas. Gott leset ihm teinen flächsinen bart
flechten.

95. *τῷ δὲ θεοὶ ἐμισῶσι καὶ ἀνέρις,* u. 301. lib. 1. Hinc
prouerb. Dijs hominibusq; inuisus. Et: Dijs homini-
busq; gratus. Quemadmodum qui cunctis hominibus
odio sunt, ne dijs quidem grati esse: ita et quos uniuersū
homines maximè amant, maximè à dijs amari existi-
mantur.

96. *ἰχθῦοι μὲν καὶ θύοι καὶ οἰωνοὶ περὶ τὰν εἰδῶν
ἀλλήλους,* etc. u. 275. lib. 1. Hinc uidetur desumptū pro-
uerb. Pisces magni comedunt paruulos. Cum de iniu-
rijs opulētorum querimur, significamusq; nouum non
esse quod tenuiores exuantur patrimonio à potentio-
ribus. Varro apud Nonium: Piscis ut saepe minutos ma-
gnus

gnus comest, ut aues enecat accipiter.

97. οὐκ ὁσμως τοῖσιν, u. 246. lib. 2. Rectè ex ordine. Cicero in Verrem: Rectè atq; ordine è republica factum.

98. ἐν γαῖν τε καὶ ὑρανῶ, ἡ δὲ θαλάσῃ, u. 427. Th. Simile illi: Terra mariq;.

99. μῦσαι ποσειδῶνι αἰδοῖσιν, etc. u. 1. lib. 1. Hinc uidetur factum prouerbium: Musas hortari ut canant. Quo utitur Ausonius in epistola ad Symmachum: cum alijs similibus, qualia sunt: Maria hortari ut effluant, auras ut uigeant, ignes ut caleāt. Eo uti possumus, cum significamus nos eum inhortari, qui sua sponte atq; a deo non rogatus in negotium incumbat. Brassicanus.

TOPOGRAPHIA.

ἄσκρα καὶ μακάρι, θέρει ἀργαλὲς, ὑδρείοτ' ἐδλὺ,
u. 258. lib. 2. Ascrum dicit malè habitabilem tam hyeme quàm æstate: in æstate quidem propter nimios uentos, quorum causam montis magnitudo præbet: hyberno autem tempore propter niuem, quæ descendit Ascrum, radijsq; solaribus liquefacta interdum defluendo incolas obruit. Tzetzes.

ἐν μακάρων νήσοισι, πᾶρ ἰωνιανὸν βαθυδίνην,
ἄλβιοι ἦρωες, τοῖσι μελινδία καρπὸν
τοῖς τῷ ἔτις θαλάσῃ φέρει ζείδωροι ἄρτρα.

uerf. 169. lib. 1. Descriptio insularum fortunatarum. Quædam modum nos in Ecclesia bonis hominibus attribuimus futuram uitam in paradiso, ita Greci adiudicant

ANNOTATIONES.

481

dicant heroibus fortunatas insulas & campum Elysium. Tzetzes.

TOPOTHESIA.

μακρὸς δὲ καὶ ὄρεσις εἶμος ἐπ' αὐτὸν, u. 288. lib. 1.

Et ὁλίγη μὲν ὁδὸς, u. 286. lib. 1. Fingit virtutem in celsa arce habitare, & uiam ad illam esse longam, accliuens, & tandem in summitate facilem. Econtrà uitium in loco proximo habitare, & uiam ad illud esse breue.

CHRONOGRAPHIA.

Veris.

δὲντ' αὖ ἐξηκοντα μετὰ τροπᾶς ἡελίου, &c. u. 182. lib. 2. Postquam sexaginta dies hyberni preterierint post hybernā conuersionem, tum Arcturus ex Oceano emergēs primū apparere incipit uesperī post occasum solis, & paulo pōst sequitur etiam uer, & hirus do apparet. id fiebat circa mediū Februarium, sole uerfante in Piscibus, Arcturo uerò emergēte cum Virgine.

ἀλλ' ὁπότεν φέρεινος ἀπὸ χθονὸς αὖ φύλα βαίνει, πλειάδας φύγων, &c. u. 189. lib. 2. Sed quando Pleiades manē oriuntur cum sole, quas fugiens domiporta, id est, testudo siue cochlea, aut animalculum simile apud Arcades frequens, repit ad plantas & uirgulta, tum fossio & alia cultura uitium est intermittenda, ne fortē propter nimium solis æstus patefactæ per fossionem radices exiccentur & corrumpantur. Tzetzes. Porro apparens ortus matutinus Pleiadum fiebat circa initium Maij.

H

ἡμῶς

ἦμος ἰόνκυξ ἰονκύνει ἀρυὸς οὐ πηϊάλοισι, τὸ πρῶτον, *ἔτ. μ. 104. lib. 2. Tzetzes Chiliade 8. historia 163.*

ἰόνκυξ ἐστὶ τι ὄρνειον ἱέρακι ὁμοῖον,
 λόγιος τῷ χαμῶνος δὲ, καὶ ἀρχεται ἰονκύνειν.
 ἀνθρώπους πάντας τέρπει δὲ τὸ ἔαρ γὰρ μινύει.

Cuculus est avis accipitri similis.

Deficiente hyeme autem, incipit cuculare.

Homines autem omnes delectat: uer enim portendit.

πλειάδων ἀτλαγρνάων ἐπιτελλομνάων, *μ. 1. lib. 2.*
Incipe Pleiadum messem fecisse sub ortum. ἐπιτέλλομαι
significat ante solem emergere.

ὅτ' αὖ πλειάδες δοῖος ὄμβριμον ἰέωνος, *ἔτ. μ. 237. lib. 2.*
Quando Pleiades uesperis occiderint fugientes Orionem tanquam uenatorem. Fiebat hoc mense Aprili.

ὦρῃ οὐ ἀμυτῷ ὅτε τ' ἥλιος χροῖα λαύρῃ, *μ. 193. lib. 2.*

Æstatis.

ἦμος δὲ σκόλυμός τ' αὐθῆ, καὶ ἰχέτα τέτλιξ ἀγρυπνίῳ ἐφεισόμενος, *ἔτ. μ. 200. lib. 2.*
Quando ἡ ἀναύθης τῷ ὄνῃ, hoc est, carduus uermiculi centipeda illius floruerit, quem etiam σκόλυμον uocant, ἔτ' sonora cicada supra arborem sedens effuderit uocem acutam ex crebra uibratione pellicule sub alis (sic enim edit strepitum cicada,) uexans seipsam, tempore æstatis λαματώδεις, ἰονκινῷ, καὶ ἐπιπόνῃ laboriose, tunc capre sunt pinguiσσιμα, ἔτ. Tzetzes.

ἦμος δὲ χλοερῷ λυανόπλορος ἰχέτα τέτλιξ, ὅτ' ἐ-
 φεισόμε-

ἡ δὲ μέγας θίρος ἀνθρώποισι, ὅτι. u. 397. Sc.

ὅτι καὶ πρῶτα φανῇ ὁ ὄρος ὠρίωνος, u. 216. lib. 2.
Ortus matutinus Orionis apparens fiebat circa finem Iunii.

ἡ μάλα πρῶτη νοῦτα μετὰ τροπῆς ἡλίου, ὅτι. u. 281.
lib. 2. Quando sol declinauerit post solstitium æstiuum per quinquaginta dies, et iam æstatis tēpus seruidum ad finem uerget. Ex hoc loco uidetur Hesiodus æstatem quinquaginta diebus post solis conuersionem terminauisse, circa 10 diem Augusti.

Autumni.

ὅτι αὖ δ' ὠρίων καὶ σείριος ἐς μέσον ἔλθῃ, ὅτι. u. 227. lib. 2. Quando autem Orion et Canis medium cæli tenuerint. Non enim admodum longè à se inuicem distant. Arcturus autem manè cum Sole oriatur. Ortus matutinus Arcturi apparens fiebat circa 22 diem Septembris.

ἡμος δὲ λήγει μὲν ὁ ὄρος ἡλίου καὶ μάλατος ἰσχυρῶς, ὅτι. u. 32. lib. 2.

ὡς τὰ ἐπὶ πλεῖστοις δὲ πλεῖστοις δ' ὑάδεις π, ὅτι. u. 233.
lib. 2. Loquitur de occasu matutino apparente Pleiadum circa vi Nonembris.

Hyemis.

ἡ δὲ αὖ πλεῖστοις, ὅτι. u. 122. lib. 2.

ὅτι αὖ φανῇ γόρυς ἐν αὐτῇ, u. 86. lib. 2.

Grus designat futura temporis discrimina, uer et hyemem: quia est animal pavidum, et facile sentiens

H 2 calorem

calorem & frigus. Dum uerò in alto fertur propter
grauitatem sui corporis, ne fortè ad terram deprimatur,
facile sentit superioris aeris qualitatem, seque ad frigus
aut calorem conuertit. Ac uolans quidem in aere
frigido dolet, ideoque clamat: postquam uerò ad calidior-
rem peruenit aerem, sine dolore submissa uoce circum-
uolat. Et hoc modo nos ex illius clamoribus hyemem
& uer cognoscimus. Τηχες.

PROSOPOGRAPHIA.

Eustathius Iliad. α. familiare poetis esse scribit, cum
alicuius excellentis personae aut minimè poenitende
mentionem faciunt, aliquid quod laude dignum est adij-
cere, itaque depingere, ut animis auditorum memorisque
imprimatur.

Achillis.

ῥηξέλυορα, θυμολέοντα, μ. 1007. Th.

Ætæ.

αἰήτης δ' ὕδρ, εὔρ. μ. 958. Th.

Alcmenæ.

ἀλκμήην θυγάτηρ λαοσάου, εὔρ. μ. 3. usque ad μ. Sc.

Amoris.

ἄρως, ὃς ἐκείλινος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, εὔρ. μ. 1100.
Th.

Ariadnès.

Ἀριάδην μύθους, μ. 948. Th.

Asteriæ.

ἡδ' ἡοῖς πέτρους, μ. 409. Th.

Atlantis.

Atlantis.

ἡρατ' ὀφείδονα παῖδα, μ. 509. Th.

ἄτλας δ' ἔρανον σὺν αὐτῷ, μ. 517. Th.

Auroræ.

ἡὸς ἡ πάντας ἐπιχθονίους φάει, C. μ. 373. Th.

Calliopes.

ἡ καλλιόπη θ' ἡ δὲ τροφορίστει, C. μ. 79. Th.

Callirhoës.

ἡ καλλιρόη ἡ ῥη ἡ λυτὴ ἡ πηροῖς, μ. 281. Th.

Cerberi.

ἡ δούρορ αὐτὴς ἐτινίσαν ἀμύχανον ὅτι φησὶ αὐτὴν ἡ
βόρορ ἡ μυτήν, C. μ. 311. Th.

δανὸς δὲ λῶρ, C. μ. 760. Th.

Cereris.

ἡ δὲ θεάωρ, μ. 969. Th.

Ceycis.

ἡ δὲ θεάα ἀνὰ ἡ, ὅ γὰρ ἀνοήματα τὴν αἰδοῖ, μ.
354. Sc. ἡ θεάα, φίλον μακάρεσσι θεοῖσι, μ. 476. Sc.

Chimærx.

ἡ δὲ χίμαιραν ἐτινίς πέναν ἀμαμάχον πῆρ,
C. μ. 320. Th.

Circes.

ἡ δὲ θεάα, C. μ. 1011. Th.

Cyclopes.

ἡ δὲ θεάα, ὅ γὰρ ἡ δὲ θεάα, μ. 39. Th. C. δὲ
ἡ δὲ θεάα.

Cygni.

τόνδε βροτῶν ἑρατόρην τε μεγάλην τε, μ. 106. Sc.

Cymodoces.

λυμοδόκη θ' ἡ λύμα τ' εἰς ἡρώεσσι πόντῳ, μ. 253. Th.

Dianæ.

ἰμοδόκη γόνον, μ. 919. Th.

Draconis custodis aureorum malorum.

Δανὸρ ὄφις, ὃς ὄρεμνῃς καὶ θείσι γαίῃς, πάρασι μὲν
μεγαλοῖς, Sc. μ. 335. Th.

Echidnæ.

ἡ δ' ἔτι καὶ ἄλλα πύλωρον, Sc. μ. 296. Th.

ἀθάνατος τύμφη, Sc. μ. 306. Th.

Eleðræ.

θύγατρα ὑγάγει· ἡ λίετρε, μ. 266. Th.

Epimethei.

ἄμαρτίνοός τ' ἐπιμηθέα, ὃς ἑκὼν ἐξ ἀρχῆς γίνετ',
Sc. μ. 512. Th.

Eurýnomes.

ᾠκίανδ' ἑρῶν, πολυνέρατον εἶδος ἔχοντα, μ. 908. Th.

Geryonis.

παῖδα βροτῶν ἑκάλιτον, μ. 981. Th.

Gigantum.

τόνχισι λαμπομόσσι, δόλιχ' ἐγχέει χόρσιν ἔχον-
τας, μ. 186. Th.

τρῆς παῖδες μεγάλοι καὶ ὄβριμοι, μ. 148. Th.

Gorgonum.

γοργῆς θ' αἱ ναῖσαι πέρι λυγρῶν ᾠκεανόιο ἐχάτη
πρὸς

πρὸς νυκτὸς, *Ἦρ.* μ. 275. *Th.*

Gratiarum.

τῶν καὶ ἀπὸ βλεφαρῶν ὄρος ἄβιτο, *Ἦρ.* μ. 910. *Th.*

Harmoniae.

ἁρμονίῳ θ' ὡς ἡάδμος, *Ἦρ.* μ. 937. *Th.*

ἁρμονίῳ θυγάτηρ, *Ἦρ.* μ. 975. *Th.*

Harpyiarum.

αἱ ρ' ἀνέμων ποιεῖσι, μ. 169. *Th.*

Hebes.

παῖδα διὸς μεγάλου, *Ἦρ.* μ. 991. *Th.*

Hecates.

τὴν περὶ πάντων ἰσὺς ἱερνίδες τίμναι, μ. 411. *Th.*

Herculis.

ἀλαμύνει λατοισφύρα ἄλκιμος υἱὸς, μ. 950. *Th.*

Herculis & Iolai.

ἀνδράσιρ οἱ τε πόνος ἢ οἷστος ἰδρυῖς ἀμφοῖν, μ. 351. *Sc.*

Hesperidum.

ἑσπερίδαί θ' αἷς μᾶλα πέρην ἑλυσὶ ὠκεανοῖο, μ. 215. *Th.*

Hominum.

θνητοῖς ἀνθρώποις οἱ ἐπὶ χθονὶ ναιῖθηναι, μ. 564. *Th.*

Horarum.

αἱ τ' ὄργα ὠραῖναι, μ. 903. *Th.*

Hydræ.

τὸ τέτατον ὕδρην αὐτὶς ἐγ' ἀνάθ' ὅλως εἰδήσας λαβ-
ναίην, *Ἦρ.* μ. 313. *Th.*

Iouis.

H 4 ἰσὺς

ζους ἀθανάτων βασιλούς, μ. 286. lib. 2. 1

θειῶν βασιλούς, μ. 886. Th.

πάντα ἰδὼν διὸς ὀφθαλμοὺς καὶ πάντα νοήσας, μ. 265. lib. 1. Ex hoc versu confirmat Macrobius eundem esse Iouem et Solem. Nam de Sole eodem modo inquit Homerus Iliad. 3.

ἡελίος θ' ἐς πάντ' ἰφορῆς καὶ πάντ' ἱπακύνει. Vnde, inquit, constat utrumq; una potestate censendum.

πατήρ αἰς ὅν, ὃ δ' ὕραν ἰμβασιλεύει, εὔκ. μ. 71. Th.

ἱερνίδης ὑψίστος, εὔκ. μ. 18. lib. 1.

ζους κούρει μέγιστε θειῶν αἰαγρεΐῶν, μ. 548. Th.

ἐπλήτατον παίδων ῥήνα μέγαν, μ. 478. Th.

ζους ἀφθίτα μέλαια εἰδώς, μ. 545. Th.

ζους ὑψιβρεμέτης, ὅς ἐπέρτατα δώματα ναίει, μ. 8. lib. 1. ἰδὼν αἶων τι, μ. 5. lib. 1.

ἀλκτις ἀθανάτοισιν, εὔκ. μ. 657. Th.

θειῶν πατήρ ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν, εὔκ. μ. 457. Th.

Idyia.

ἑρῶν ὠκυανόιο, μ. 959. Th.

Latona.

μάλχον αἰά, ἥπιον ἀνθρώποισι, εὔκ. μ. 406. Th.

Leonis Nemeæi.

τόν γ' ἤρη θρέψασα, εὔκ. μ. 329. Th.

Memnonis.

αἰθίοπων βασιλῆα, μ. 985. Th.

Mercurij.

ἑρῶν ἀθανάτων, μ. 939. Th.

θειῶν

θειῶν ταχυῶ ἀγγελῶν, μ. 85. lib. 1.

Metus & Timoris.

δανὺς, οἱ τ' ἀνδρῶν, ὣς. μ. 935. Th.

τῷ δὲ φόβῳ καὶ δέμῳ, ὣς. μ. 463. Sc.

Minervæ.

θεὸς θυγάτηρ ἀγλαῖα τριτογόνος, ὣς. μ. 197. Sc.

Mufarum.

μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι ἐξ ἀρχῆς, μ. 114. Th.

μῦσαι ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι οὐκ ἔστι θυγατέρις,
ὣς. μ. 75. Th.

ἠδυνῆσαι μῦσαι, ὣς. μ. 1020. Th.

ἠδυνῆσαι μῦσαι, ὀλυμπιάδεις, ὣς. μ. 965. Th.

μῦσαι ὀλυμπιάδεις, ὣς. μ. 52. Th.

ταὶ δὲ πᾶσι θύουσιν, ὣς. μ. 36. Th.

Nemertes.

νημάρτης ὃ ἢ παῖς ἔχει νόον ἀθανάτοιο, μ. 263.
Th.

Nemeſis.

νήμισις πῦμα θνητοῖσι βροτοῖσι, μ. 221. Th.

Neptuni.

δὲ θεὸς ἡρόδωμον ἔχει, ῥύται τε πόλιν, μ. 105. Sc.

Nerei.

νερεῖα τ' ἀΐσυνδία καὶ ἀλγυῖα, μ. 233. Th.

Nympharum.

νημφῶν αἱ ναιῖσις ἀν' ἕρκα βροσέοντα, μ. 130. Th.

Parcarum.

παῖρες τ' ἥς πλάγην τιμὴν πόρι, μ. 904. Th.

κῆρις λιναῖται, λουκῆς, *Ἦρ. κ. 249. Sc.*

Pastorum.

ποιμῆνις ἀρχαυλοῖ, καὶ ἐλέγχεα, γαστήρις εἶορ, *κ. 26. Th.*

Peliæ.

μέγας βασιλεὺς, ὑποβλήωρ, ὑβριγῆς, καὶ ἀτάδκα-
λος ὀβριμοδργός, *κ. 995. Th.*

Persæ.

πέρσιω θ' ὅς καὶ πᾶσι μετέπειπεν ἰδμοσυύησιρ,
κ. 378. Th.

Persei.

ἠννόμοιο Δανάης, *Ἦρ. κ. 216. Sc.*

Phaëtonis.

θειοῖς ἐπιδέκτορ ἀνδρα, *κ. 987. Th.*

Plutonis.

οἰήροισι κατὰφθιμῶνισιρ ἀνάσσωρ, *κ. 850. Th.*

ὅς ἐπὶ χθονὶ δώματ' αἰεὶ, *Ἦρ. κ. 455. Th.*

Pluti.

ἰδλὸρ ὅς ἐσ' ἐπὶ γλῶ κ' ὀνεία νῶτα, *Ἦρ. κ. 972. Th.*

Promethei.

ἱαπιτιονίδα, πάντων περὶ μῦθια εἰδώς, *κ. 34. lib. 1.
Ἦρ. 559. Th.*

ἱαπιτιονίδα, πάντων ἀριδάνει' ἀνάντων, *κ. 343.
Th.*

- Stygis.

φυγερὸν θεὸς ἀθανάτοισιρ, *κ. 775. Th.*

ὠγύγιον, τό δ' ἴσι κατὰφυγίλ' ἀπὸ χώρ' *κ. 806.*

Th.

Th.

σὺν δὲ τέκ' ὠκυανῶ θυγάτηρ, μ. 384. Th.

καὶ σὺν ᾧ δὲ σφίον, εἴς. μ. 362. Th.

Tritonis.

τείτων στυφίων, μ. 931. Th.

Typhœi.

ἡ χάρις μὲν ἴσσις ἐπ' ἰχθυί, εἴς. μ. 821. Th.

Typhaonis.

Δανόρ θ' ὑβρισιὺν αἶμιον, μ. 308. Th.

HYPOTYPOSIS.

ἐπικυρτόοις τε καὶ ῥῶα, μ. 234. Sc.

αὐχόνας ἐξερχόμενοι, μ. 174. Sc.

στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο, εἴς. μ. 166. Sc.

ἐμπαιρῶσσις μὲν περὶ λαμπροσύνης, μ. 145. Sc.

ἡμεῖς δ' αὖτε ὀλίγον περὶ χάριος ἰδρύοις, μ. 98.

lib. 2. Mirum in modum rusticè hæc omnia depinguntur. Vnde Lucianus hæc Hesiodū ut uerum rusticum, non uatem, cecinisse festiuè suo more illudit.

στυγρότης, de inuidia. μ. 194. lib. 1.

τῆς δὲ δίκης πόθος, εἴς. μ. 218. lib. 1. Iustitiæ aut iuris tracti ab hominibus pro arbitrio. Ius habet cererum nasum.

ὧ δὲ ποτ' ἀδρυσὺν γάχους νόθοισιν ὄρασι, μ. 91. li. 2.

Spice multa ubertate, seu ut Columella dixit, pinguedine natabunt ad terram.

χλωρὴ, αὐγαλίη, λιμὴ καὶ ἀπὸ πηγῶν, γλυσπαχίη,

μ. 165. Sc. Moribundorum sub imagine caliginis.

τῆς μὲν ὄρασις, τῇ δ' ὑπόθεσις ἐξερχόμενοι,

μ. 704.

n. 704. Th. Strepitus.

τότε δὲ τρέποδε βροῦν ἱσοί, n. 151. lib. 2. Senes solent in baculum incumbentes demisso capite incedere, et terram inspicere: unde et silicernij dicti sunt. His similes dicit esse seras, cum penuria victus laborantes propter niuem undique per sylvas discurrunt.

χθόνα δ' ἐντοπὸν ὧντες ἱπποὶ ῥεοσύντες χαλῶσι, εἰc. n. 61. Sc.

RATIOCINATIO.

ἤραιος ποῖνος σῆνος μέγα, εἰc. n. 319. Sc. Ut pinus Cyclopi, et hasta Achillis, ita scutum Herculis exemplum est Ratiocinationis.

πίλον ἔχειν δονῆδον, n. 164. lib. 2. Pileum fac qui tegat aures: id est, magnum, qui tegat totum caput.

ἐν δ' ἀγγύων ἐλάσας, n. 93. lib. 2. Laborando acquiritur fructus, et ex uasis in quibus eos oportet recondere, efficiet araneas. Nam in uacuis texunt telā suā araneae.

ἄμρως ἀμύσας, n. 98. lib. 2. τὴν ὀλεγομένην ποιήσινως ἀπὸ τῶν παρικομοσύνων ἀηλοῖ.

DIGRESSIO.

ἄνωρ ἐμός τε πατήρ, εἰc. n. 251. lib. 2.

TRANSITIO.

αἱ δ' ἰδίαις, ἱτρόβου τοι ἐγὼ λόγον, εἰc. n. 106. lib. 1. Schema quod uocat προατάσασιν ἢ προαΐασιν, ὡς καὶ ἐν ὑπόχρισιν. Latinis, Narrationis preparatio.

νῦν δ' αἶνον βασιλῆος ὄρω, προτίσσι καὶ αὐτοῖς, n. 100. lib. 1.

DE IMITATIONE.

Virgilius tres sibi poetas imitandos proposuit, diuerso tamen ab ijs omnibus scribendi genere usus est. Theocritum enim Syracusanum ita secutus est, ut omnia fermè illius scripta in decem, easq; perbreues Eclogas coarctauerit. Contrà Hesiodi ita similis esse noluit, ut de eadem re scribens, quod unico ille libro, quem ὅπ' ἄν' ἡμῖς inscripsit, quatuor ipse libris, relicto etiam post se quem imitabatur, cecinerit. At Homerum ita effinxit, ut quod in duobus ille, Vlyssæ atq; Achille expresserat, hic in uno Aenea collocarit: quod Homerus octo & quadraginta libris perfecerat, in duodecim tantum Virgilius contraxerit. Floridus.

Quæ Virgilius traxit à Græcis, dicturumne me putatis ea, quæ uulgo nota sunt? quòd Theocritum sibi fecerit pastoralis operis auctorem, ruralis Hesiodum, & quòd in ipsis Georgicis tempestatis serenitatisq; signa de Arati Phenomenis traxerit? Macrobius lib. 5. Saturn. cap. 2.

EORVM QVÆ VIRGILIUS EX
Hesiodo in suum opus transtulit, eadem
uel imitans, uel certo consilio
mutans, catalogus ex
Eobano.

1. Vergilius lib. 1. Georg. u. 43. primo uere agrum ferendo frumento destinatum proscindi iubet, dum ait:

Vere

Vere nouo, gelidus canis cum montibus humor
 Liquitur, & Zephyro putris se gleba resoluit,
 Depressio incipiat iam tum mihi taurus aratro
 Ingemere, & sulco attritus splendere uomero.

Hesiodus u. l. lib. 2. aliter præcipit, ut qui omnia quæ
 hic negligentius tradiderit, tamen si & is excusari pos-
 sit ratione diuersitatis locorum: scribebat enim, ut ait
 Plinius, in Bœotia Helladis. Eius uerba sunt:

παιδάων ἀτλαγώνων ἐπιστάτομονων,

ἀρχὴ δ' αὖτ' ἀμείψ, ἀπότοιο δὲ δυοσηγώνων.

Incipe Pleiadum messem secisse sub ortum,
 Iisdem proscindas sese abscondentibus arua.

2. V. 79. eodem libro:

Sed tamen alternis facilis labor. arida tantum
 Ne saturare fimo pingui pudeat solacium
 Effoetos cinerem immundum iactare per agros.

Hesiodus hæc paulo diuersius, ratione opinor ea,
 quam antea ex Plinio adduximus. Huius uerba sunt u.
 78. lib. 2.

αὖτ' ἐν ἡμῶν ἀνέφλ' ἀπόων, &c.

Sicca equidē tellus pro tempore & humida arāda est:
 Mane sed accelera, melius quo exuberet aruum
 Vere nouo, ficcum ne fortē nouale per æstum
 Frustratur tua nota: sed illud arato quotannis
 Semina committens.

3. V. 121. lib. eodem:

—— pater ipse colendi

*Haud facilem esse viam voluit: primūq; per artem
Mouit agros, curis acuens mortalia corda:
Nec torpere graui, &c.*

Hunc locum ex primo libro Hesiodi desumptum la-
tius expressit. Sic enim ille Græcus u. 42.

ἀγὼν τὰν τῆς γὰρ ἔχασαι θείῃς βίῃς ἀνθρώποισι.

*Occuluere Dei uictum mortalibus ægris,
Cum posset præstare dici opus unius olim,
Quantum uel totum possit satis esse per annum
Ocia seruanti, tum fumo adhibere quietum
Temonem poteras, nec quicquam armenta laborum
Exercebat, & immunem sensere quietem, &c.*

4 V. 167. lib. eodẽm:

*Omnia quæ multo antè memor prouisa repones,
Si te digna manet diuini gloria ruris.*

Et hoc ex Hesiodo sumptum u. 40. lib. 2.

τῆμος ἄρ' ὕλοτομαῖρ, μιμητικὸς ὤριον ὄργον.

*Tunc incide, memor quæ sint opera apta futuri
Temporis, &c.*

5. V. 170. lib. eodẽm:

*Huic à stirpe pedes temo protentus in oſſo:
Binæ aures: duplici aptantur dentalia dorſo.*

Hesiodus u. 42. lib. 2.

ἄξονα θ' ἐπ' ἀπόδην, μάλα γὰρ νῦν τοι ἄρμενος ἔτω.

εἰ δέ τις ἐκ' ἀπόδην, ἀπὸ καὶ σφύραν τις τέμνοιο.

*Temonem lege septipedem, sic nempe quadrabit.
Oſſipes ut fuerit, tibi malleus inde paretur.*

Et

Et totum hunc locum latius quidem, sed ut solet, paulò à Virgilio diuersius prosequitur Hesiodus, quem cuius licet inspicere.

6. V.178.lib.eodem.

Arca cum primis ingenti equanda cylindro,
Et uertenda manu, & creta solidanda tenacè.

Hesiodus u.215.lib.2.

Ἀμῶσι δ' ἐποτρύνει ἀμείττορος ἰσθμῶν ἄκτλιν, &c.

Ensisfer Orion ubi primos extulit ortus,
Tum sacram Cereris uim latis confer ab agris,
Et uersare iube, plenas tum frangat aristas
Arta uersato iamdudum equata cylindro.

7. V.266.lib.eodem:

Ipsa dies alios alio dedit ordine luna
Felices operum: quintam fuge: pallidus Orcus
Eumenidesq; sate: tum partu Terra nefando, &c.

Ab Hesiodo desumptum est, qui in proluxa de obseruatione dierum mentione, sic quoq; scribit u.38. πῆμης δ' ἰσχυρία δα, &c.

Quinta dies fugienda, molesta est nanq; grauisq;
Tunc ulciscences furie lustrare feruntur,
Que mala securam turbant periuria pacem.

8. V.274.lib.eodem:

Septima post decimam felix, & ponere uites,
Et pressos domitare boues, & licia tela
Addere. — Nos (inquit Brodeus) hic poetam septimum & decimum ad ea quæ enumerat, felices & commodos

commodos dies scribere opinamur: ita tamen, ut deti-
 mum septimo bonitate antestare tradat. Secus uerò pu-
 tans Hesiodus, decimamtertiam æque putat et eò
 θεῖα αἰὲν ἀγία censet. Nec nonam despicit. Est e-
 nim, ut docet, ἰδὼς μὲν γὰρ ἡδὲ πύσσαν; quas inse-
 rendis ponendisque uitiibus à Virgilio destinari non ui-
 demus. Ipse ad domandos boues nigesimam nonam ma-
 gni pendit Hesiodus, ἀγία uocans ἀγῆαδαι τὴν πύ-
 σσιν, ἡ δὲ τὰς πυλῶν ἀγῆαδαι βροτὶ λατὶ ἡμῖν οἰοῖται. Ad
 eos uerò mansuefaciēdos, decimequarta palmam dat.
 Duodecima uerò, ad addenda, ut ait Virgilius, tele li-
 cia, aptissima ab eo creditur. ἢ δὲ ἀνωδινατὴν, τῆς οὐ-
 δινατὸς μὲν ἀμείνων, &c. Ego (addit Brodeus) ad re-
 rum potius naturam, quàm magistros, mentis oculos
 conuertens, crescente luna nites conferendas, telam (si
 quid interest) in coitu texendam puto. Est enim tum fri-
 gidior ac humidior luna. Domandis uerò bobus diem
 alium alio tanquam magis idoneum præcellere non ar-
 bitror.

9. V. 299. lib. eodem:

Nudus ara, scire nudus: hyems ignaua colono.

Hesiodus u. 9. lib. 2.

γυμνὸν ἀράραν, γυμνὸν δὲ βρωτῶν,
 γυμνὸν δὲ ἀμῶν.

10. V. 318. lib. eodem:

Imprimis uenerare Deos: atq; annua magne
 Sacra refert Cereri, latius operatum in herbis.

Hesiodus u. 83. lib. 2.

*Ἀχαιῶν δὲ δὴ χθονί, ἀνὰ δὲ δ' αὖτις.*Vota referi Diti, & Cereri, sua munera casta
Illi effigiem præ mæsis frugibus orna.

FINIS.

RERVVM ET VER

BORVM MEMORABI

lium I N D E X.

A Caste	155	ztatum quatuor descri-	
accipiter qualis		ptio	35
268.		zther Nocte prognatus	
accipitris & lusciniæ apo-		137	
logus	41	ztologia	416
Achelous	153	Agauæ	147.201
Achilles	203	Aglaia	195.199
Achlys	109	agriculturæ præcepta	55.
Acmon	181	57.& inde.	
Actæa	147	Agrius	203
Adamas quid	235	Alcmena 199 una no-	
Admete	155	cte & Iouis & Amphy-	
admiratio	328	trionis congressum paf-	
Acacus	203	sa	59.93
Acetes	199	allegoria	269
Aello	149	Alpheus	153
emulatio duplex	27.29	Amicitia	145
Aeneas 203 cur Veneris		de Amicitia, gnoma	448
filius appellatus	279	amicus fratri non facien-	
æqueum seculum	27	dus æqualis	79
enigma	280	amor deorum pulcherri-	
176	413	mus 137 Veneris co-	
Aerumna Noctis F.	145	mes	143
Aesopus	153	amoris uis	137
astatis descriptio	69.119	Amphiro	155
astate quali uictus ratio-		Amphitrite	147.197
ne utendum	71	Amymone	203

I N D E X.

Artaurus	125	Ariadne	199
apadiplosis	291.321	Arimæ	159
anaphora	320	Arion equus	99
anastrophe	319	Aristæus	201
ancilla liberos habens	mo	Arne	119.125
lesta	71	Asbolus	105
antanaclassis	322	Aspera miser uicus	73
Anthea	119	Asia nympba	155
<i>antiphrasis</i>	421	Astra	157
antimeria	310.311.312.313	Astreus.	ibid.
antimetabole	419	Asyndeton	323
antiphrasis	247	Atlas	167.280
antiptosis	309	Atropos	109.145.195
antithesis	418	Audaciam ad diuitias iu-	
antonomasia	246	uare	49
Aphæresis	197	aureum seculum	35
Aphrodite cur dicta	Ve-	quare sic dictum	239.
nus	143	279	
apocope	302	Aurora 155 eius proles	
Apollo	197	157.201	
apologus	423	aurora laborem promo-	
apostrophe	328	ueri	69
Arationis tempus & mo-		Autonoë	201
dus	59.61.63.67	Autonomie	147
archaismus	310	autumni descriptio	91
arcturi ortus	69	auxelis	319
Arctus	105	B.	
Ardescus	153	Baccho nupta Ariad-	
Argæus mons	165	ne	199
argentea ætas	35	Beatorum insulæ	39
Arges	139	Bellerophon	153
Argestes	157	Bibli-	

I N D E X.

Biblinum uinum	71	Charites	194
Bonorū malorumq; sum-		Charitum sedes	133
ma in dijs	77	Chimæra	151
Boreas	157	Chiron Phillyrides	203
Borez uis	65.67	Chria	454
Briareus	139.175.181.183.	Chronographia	481
288		Chrysaor 149 eius pro-	
Briarei manus iniicere,		les	201
prouerb.	289	Cicadas rore pasci	119
Briarei sedes	189	Circe 199 eius filij	203
Brontes	139	Climax	418.
C.		Clio	135
C Admus	201	Clotho	109.145.195
C Cadmo nupta Har-		Clymen	155.165
monia	197	Clypei Herculis descri-	
Caicus	153	ptio	101. inde
Calliope	135	Clytie	155
Callirhoe	249.155.201	Cœlibatus incommoda	
calumnia	417	173	
Calypso	155.203	Cœlum Terræ F.	137
capræ ætate pingues	69	Cœli genitalia à Saturno	
catechresis	247	filio execta	141
Celer ut mens uel ala, pro		Cœrus	139
uerb.	286	comparatio	421
Ceneus	103	congeries	415
Cephalus	201	conugij boni commodi-	
Cerberus	151	128	173
Cerberi officium	185	de Cōiugio, gnomæ	446
Cerceis	155	color	417
Ceres	161.201	Contentio 145 Noctis F.	
Ceto	245.149	227	
Chaos	137.279	contentionis duo genera	

I N D E X.

27.29
 de Contentione, gnomæ
 439-449
 conuiuandi modus 51.79
 de Conuiujs, gnomæ 451
 Cottus 139.175.177.181
 eius sedes 189
 Crater quid 273
 Craterus 203
 credulitatis pernicies 53
 de Credulitate, gnomæ
 436
 Creus 139
 Crio 157
 Crisse 155
 Cupidinis sedes 133
 Cyclopica uita, prouerb.
 289
 Cyclopibus similes qui
 ibid.
 Cygnus Martis F. 89.
 95
 Cygni & Herculis pugna
 117. inde
 Cygni mors 121
 Cymatolege 147
 Cymo. ibid.
 Cymodoce. ibid.
 Cymopolia 189
 Cymothoe 147
 Cyprigena & Cythæra
 cur Venus 143

D.

D Aemones ex homi-
 nibus 37
 Deimos 125
 deus uox quid significet
 270. inde
 de Dei prouidentia, gno-
 mæ 442
 deorum obseruatio 79.
 periurium qualiter pu-
 niri solitum 187
 deos inter homines ob-
 uersari actionum arbi-
 tros 45
 desiderium, Veneris co-
 mes 143
 Diæresis 294. 414.
 Diana 197
 Dice 195
 dies interdum mater, in-
 terdum nouerca 87
 dies Nocte prognatus 137
 dierum obseruatio 83
 dissidentia pernicies 53
 digressio 492
 de Diligentia, gnomæ 437
 dii hominum custodes in
 terris multi 45
 dijs sacrificandum 51
 in Dijs bonorum malo-
 rumq; summa 77
 dimidium plus toto 29
 Dio-

I N D E X

Dione	395	gnoma	436
Diogenes	399	Emathion	201
diplasmus	296	emphasis	267
diuitia quæ optimæ	49	Enallage	307
diuitiarum parandarum		Enyo	149
ratio	3	Epanalepsis	322
Dolores	145	epetasis	293
domus imperfecta non re-		epenthesis	ibid.
linquenda	81	epitheta	297
donatio bona	152	Epimetheus	423
Doris	147.155	Epimetheus	167
Dote	147	significet	287
Dryas	105	Epimetheo suscepta Pan-	
Dryas	103	dora, omnium malorū	
Dynamene	147	causa hominib.	32
E		epiphonema	455
Eclipsis	327	epiphora	325
Echidna	151	epitheta	330
ectasis	292	actionum	
ectasis	301	& passionum	392
de Effeminatione, gno-		indeterminatum	400
ma	440	animatorum	361
Eione	147	indeterminatum	404
Eione	423	cæli	
Electra	149.155	eiusq; partium	343.344
Electryon ab Amphytrio		dæmonum	342
ne casus	91.97	deorum	331
Eleuthera	133	deorum	335
Elice	125	elementorum	350
ellipsis	301.314	huminum	352
elocutio	234	fontium	353
de Eloquentia effecti-		hominū eorumq; par-	
		tium	369
		inanimato-	
		rum	360
		insularum	
		356 maris	351
		meteororum	358
		mon-	
		tium	

I N D E X.

alum 355	oceanus 351	Euterpe	351
populorum 402	platanetorum 344	Exadius	109
prati 356	regionis. ibid.	exemplum	423
relatiuorum 387	inde	F.	
syluæ 355	tartari. ibid.	Alx Saturni adaman-	
temporum 397	inde	F. tina	144
ferræ 353	uallium 356	fama cura habenda	83
uaporis 358	urbium	fames ignauiz comes	49.
357	uentorum 359	57	
Erato	155	atum, Noctis F.	143. 277
Eridanus	151	Erreum seculum	39. 290
Erinnyes	inde progenerat	Eigulus figulo inuidet	
145		8cc.	
Erythia	149	figuræ constructionis	396
Erastia	425	Grammaticæ	291
Euagore	147	Rhetoricæ	320
Euarne.	ibid.	Flumina non citra religio-	
Edecrate.	ibid.	nem transeunda	81
Eudora.	ibid.	in Fluuiorum alueum non	
Euenus	153	mingendum	83
Eulimene	147	fluuiorum progentes	153
Eunice.	ibid.	Fontis descriptio	71
Eunomia	195	cum Fratre etiam ludente	
Euphrosyne.	ibid.	adhibendus testis	53
Eupompe	147	Fraus 145	Noctis F. 277
Europa	355	de Frugalitate, gnomæ	
Euryale	149	490	
Eurybia	147	frumenti uertendi tem-	
Eurynome	159. 195	pus	71
Eurythia	101	Fucis similes ociosi	49.
Eurytion	151	186 & mulieres	173
		fulgur & fulmen unde Io-	

I N D E X.

ui	165	Harpyia	249
fur, homo trium literarū		Hebe 197.275	Hereuli
289		nupta	199
funerum tempus	87	Hecate 159	opum lar-
Gen		gitrix.	ibid.
Alates	147	Helicō, Heliconiades Mu	
Galaxaure	155	sa:	129
Galene	147	Hemiostra	97
Geryon	149.201	Heptaporus	153
Geryna triceps, prouerb.		Hercules Iouis F.	89.95.
290		199	
Gigantes	289	Terra	Herculis armatura 99
prognati	143	cum Marte pugna	123
Gigantibus similes qui		Herculis & Cygni pugna	
289		121. inde	
Glaucē	247	Herculis scutum quale	
Glaucanome	ibid.	101. inde	
Gnomæ	426	Herculi cæsa hydra	151
Gnomæ	149	domus Geryon	201
Gnomicus	153	leo Nemeus	153
Gratiæ	195.274	Herculi nupta Hebe	199
Gratiarum domus	133	Hermus	153
de Gratitude, gnomæ		heroum ætas 39	clades
1452		ad Thebas & Troiam	
Gorgones	149	ibid.	
Gygantomachia	175. inde	Hesiodus opilio, carmen	
Gyges	139.175.181.182	à Musis doctus	129
Gygis sedes	189	Hesiodus carmine uictor	
H.		tripode donatus	75
Aliacmon	153	Hesiodi nauigatio	ibid.
Halimede	147	pater Cuma Ascræ nā	
Harmonia	197.201	uigando profectus	73
		I 5	Hespe-

I N D E X

Hesperides	149	L
Noctis Ff.	148	Aaira
heterosis	241. 297. 310.	Ianthe. ibid.
Hippo	255	Iapetus 339. 390
Hippomoe	147	Iapeti progenies 165
Hippothoe.	ibid.	Iasius 201 usda dictus
hirundo uere prodit	69	1878
Holmium	119	Iasoni rapta Medea 203
hominis ætas	181	Ida. ibid.
hominum fortis uarietas		Idyia 285. 199
ex Iouis consilio	47	Ignauie comes, fames 49.
hominibus cur tradita à		63 detestatio 61. 63
superis iustitia	47	ignis à Prometheus diis
homœoptoton	314	surreptus 31. 278
homœoptoton.	ibid.	Iisdem uesci capis, pro-
Hoplens	203	uerb. 243
Hora	31. 195	de Imitatione 493
411		Incrementum 415
hospitem & supplicem læ		industria hominibus opti
tere, par delictum	51	ma 61
hospitalitatis ratio.	ibid.	de Infamia, gnomæ 453
79		iniuriæ perniciosæ 43
Hydra Lernæa:	151	pœnæ. ibid.
hyemis descriptio	63. 65	Ino 201
hypallage	324	insula beatorum 39
hyperbaron	315	interrogatio 327
hyperbole	285	Iphitus Hercules auriga
Hyperion	157	89. 97
ipso	301	Iouis consilio diuersam ef
406		se hominum sortem 27
hypotyposis	491	Iouis mens aliâs alia 63
		oculus omnia uidet 47
		Iphi-

I N D E X.

Iphicleus Alcmenę & Am phitryonis F.	89.95	Lachesis	109.145.195
Irene	195	Ladon	155
Isis 149 quando mita		Laomedea	147
solita	187	Lapitharum pugna	103
isomia	284	Latinus	203
Ister	153	Latona 159 eius proles	
Iano 161 postremo lo		197	
ui nupta 197 quid		Leo Nemeus	153
significet	270	leonis irati descriptio	tar
Ianionis filii	ibid.	leges & consuetudo	454
Iupiter 163 in Creta		Ligore	147
educatus.	ibid.	liberalitatis commenda	
quid significet	271	rio	153
instrumentum	125	de Liberalitate, gnoma	
iusticia cur solis hominib.		451	
bus tradita à superis 47		liberis gignendis quando	
iusticia targo, Iouis filia		opera danda	81
45.273		libertia	145
iusticie neglectę poena, &		linguę parçę thesaurus o	
custoditę premium 43		ptimus	79
de Iustitia & Iniustitia,		Artis	406
gnoma 445.448		Lactifer	157
iustum esse, periculosam		Licina	197
iam	47	lira mala damnis aqua	
		lia	53
		licri amor	52
L Abor 145 hominib.		luna	155
destinatus à dijs 59		hiscinię & accipitris apo	
laboris commendatio 47		logus	41
laborem promoueri auro		Lytus	163
ra	69	Lylianassa	147
de Labore, gnoma	437		Ms

I N D E X.

M.	inde
M Aeander 153	Mercurius Argicida 31
Maia 197	cuius dona. ibid.
malum consilium consul-	Mercurius cur deorū nup
tori pessimum 45	cius 273 Louis ex
malorum inter homines	Maia F. 197
causa, Pandora pyxis	<i>mercurius</i> 412
43	messis tempus 55.69
manibus illoris non sacri-	metaphora 234
ficansum dijs 81	metalepsis 139.303
Mars 197 ab Hercule	metathesis 304
vulneratus 125	metonymia 146
Martis & Herculis pu-	Metis 155 ab Ioue de-
gna 123	uorata 275
Medea 199 Iasoni ca-	metus Martis F. 197
pta 201.203	Mimas 105
Medeus 203	mimesis 285
mediocritas obseruanda	Minerva ex Iouis capite
77	197 quid significet 271
Medusa 149	Minervæ partus 195
Meliæ nymphæ 143	Mnemosyne 131.139.197
Melita 147	Momus Noctis F. 145.277
Melobosis 155	Momo satisfacere, pro-
Melpomene 135	verb. 277
Memnon 201	Mopsus 103
memoriæ filia, Musa 113	de Morositate, gnomæ
mendacium 277	453
de Mendacio, gnomæ 453	mors Noctis F. 145.277
Menestho 155	cuius domus 135
Menippe 147	Mulier non fidendus 53
Mencætijs 167	mulieres ætate salaciores
mercaturæ præcepta 75.	69 facis similes 179
	à Mu-

I N D E X.

Mulierum blanditijs ca- uendum	53	Nereides	203
mulierum noxa unde in- ter mortales	273	Nereidum nomina	147
Musæ nouem	275	Nereus	145
ex Mnemosyna filiz	133.197	dictus.	ibid.
Musæ Heliconiades	129	Nerci progenies	147
Pierides	105	Nesica.	ibid.
Musæ unde dictæ	276	Neso.	ibid.
Musarum cantus in deo- rum honorem	129.131	Nessus	153
encomium	131	Nice	157
munus		Nilus	153
curasmodi earum cul- torib. conferri solitum	135	Noema	455
nomina.	ibid.	Notus	157
sedes	133	noualem ferendi ratio	61
mutuò accipiendi ratio	53	Nox Chaus filia	157
N.		Noctis filij.	ibid.143.145.
Naufragio perire mi- serum	77	277	
naugatio uerna.	ibid.	noxa	145
naugationis tempus	73.	Nuptiæ quæ tempestiuæ	79
75. inde. usus.	ibid.	Nymphæ Meliæ	143
Nausinous	203	nymphæ montium incolæ	157
Nausithous.	ibid.	nympharum catalogus	155
Nemezus leo	153	epithera	335
Nemertes	147	O.	
Nemesis	145	O. Bliuio	145
relictis		O. Occasio in omnibus	77
hominibus ad deos cõ- cessit	41	optima	77
Neptunus	163	occupatio	420
		Oceanus Terræ & Cœli	
		F.	139
		eius pro-	153.195
		pago.	153.195
		ocium	

L N D E X

ocium dijs & hominibus	342	παλαια	342
inuifum	49	παλαια	296
de Ocio, gnoma	438	parenthesis	295, 319
Ocypete	149	Parnafius	165
Ocyroe	35	parcemiz	286
Onomatopoeia	250	parodia	324
de Opportunitate, gno-		παρρησια	420
ma	438	paronomafia	ibid.
Orci galea	147	παρρησια	328
Orionis ortus & occafus		parfimoniam in fundo mo-	
71		lesta	53
Orthos	151, 153	parfimoniz bonum	29
Offa cur adoleri dijs fo-		de Parfimoniam, gnoma	
lita	169	450	

P.

Pallas	157	unde fic	
P dicta	339	Parthenius	153
Pandion	69	partis addendum	53
Pandorae descriptio	171	Pafithea	147
pyxis malorum inter ho-		Pafithoe	155
mines causa	33	παδωνια	426
Pandorae Vulcani diuerfa		patrisfamilias officium	438
a dijs munera tributa		paupertas eorum munus	
31, 33		73-79	
Panope	147	paupertas nemini expro-	
paradiastole	416, 421	branda	79, 325, 449
paragoge	297	Pecunia hominib. anima	
Parca, eiusque descriptio		77, 239	
101		Pegasus	149
Parca Noctis F.	143, 277	Pegafio capta Chimera	
Parcae	145, 195	153	
Parcarum descriptio	109	pelagus Terrae proles	139
		Peleus	201
			201
			Pelias.

I N D E X.

Pelias.	ibid.	Pleonasmus	313
Peneus	153	Plexaure	158
Pephredo	149	Phæto.	ibid. 168
Perimedes	105	Plutonis regia	165
periphrasis	154	Phutus	201. 278
Perithous	103	Pœseos beneficio animi	
periurium à furijs quan-		tristitiam discuti	135
do vindicari solitum	87	pœtz unde cognoscantur	169
peritij pœna	47-454	pœnæ dictiones	164
Perseis	155	Polydora	155
Perfes	157. 159	Polydorus	160
Perseus	109	Polymnia	155
Perseo cœsa Medusa	149	Polynome	147
pestis	145	polyfyndeton	323
Petrea	155	Pantoprogenies	145
Petræus	105	Pantoporia	147
Phaethon	201	Præcatio	148
Phaleras	103	principium dimidium totius	326
Phasis	153	de Procrastinatione gnoma	459
Pherus	147	Prolochus	103
Phidium	93	Prometheus 167 ab Hercule liberatus.	ibid.
Philomedes cur Venus		ignem dijs furatus	31.
142		278. quid significet	287
Philotis	144	Pramethei supplicium	167
Phocus	105	Pronos	147
Phocus	103	προκαταίσις	297
Phœbe 139 quid	177	Proserpina Plutoni rapta	195
Phœbes progenies	159		
Phorcus	153		
Phorcyn	145		
Pieria	133		
Pitho	155		

I N D E X.

195	
Proserpinæ regia	187
profopographia	484
profopopœia	414
προφωπωγραφία	297
προφωπωποι	291
Proto	147
Protomedia	ibid.
proverbia	457. & inde
Prudentia Ioui nupta	293
de Prudentia, gnomæ	432
Prymno	155
Blamathe	247. 203
Pudor egenti uiro inuti-	
lis	49
relictis ho-	
minibus ad deos concess-	
it	204
de Pudore, gnomæ	440
Pytho	165
R.	
Apina detestatio	93
Ratiocinatio	492
Reges doniuori	29
reges ex Ioue	135
regum comes Calliopo.	
ibid.	
de Regum officio, gnomæ	
446	
relechio	420
religionis præcepta	81.
440	
Rhea	159.
eiusq. ex Sa-	

turno proles	164
Rhesus	153
Rhodia	155
Rhodium	155
Rifus Sardonius	285
Robur	157
S.	
non Sacrificandum illotis	
manibus	81. 454
Sangarius	253
Sao	147
sapientia Vfus & Memori-	
æ F. 278	quid 43
sarcasmus	284
Saturnus	139. 279
liberos suos deuorare	
solitus	193
Saturnus patris Cœli geni-	
talia excindit falce	141
Saturni ætas, aureum secu-	
lum	35. 287
Saturni ex Rhea propago	
163	
Saturni falx	141
Saturno deuoratus pro Io-	
ue lapis	205
Saturnæ uita, prouerb.	
287	
Scamander	158
σκιαμάντης	327
de Scuto Herculis	215
1279	
Se-	

I N D E X

Semele	197.201	fynchifis	320
semidei	39	syncope	299
senium	145	synecdoche	240
sermocinatio	426	elliptica	307
de Sermonis usu, gnomæ		συμπίκνυσις	419
434		synonimia	406
serui humaniter tractandi		synthesis	306
448		systole	298
Simois	153	T.	
Sol 155 eius filij	199		
solæcisimus	320	T Abulæ inuentionis &	
somnus Mortis frater	185	dispositionis	204
Noctis F.	145	ταπάρυσις	405
somni domus	185	in Tartarum quantum spa-	
Spes sola in Pandoræ py-		cium	181.285
xide relicta	33	tartara	137-279
Sphinx	153	tartari descriptio	183
Spio	147	Telesto	155
Sterope	139	tellus omnium fundamen-	
Stheno	149	tum	137
Strymon	153	Termessus	129
stultum accepto malo sa-		Terpsichore	135
perè	43	Terræ progenies	137
Styx 155 qualis	185	terræmotuum causa	332
unde deorum iuramen-		333	
tum	157	Tethys	139
Stygis progenies.	ibid.	Tethyos ex Oceano pro-	
Suadela	31	pago	153
subiectio	327	Thalia	335.147.195
supplicem & hospitem læ-		Thaumas	145.147
dere, par delictum	51	Thea	139
Synalœphe	191	Thebæ heptapylæ	38
		ad Thebes heroum cla-	
		K	des

I N D E X.

des	39	Tyche	155
Themis 139	Ioui nupta	Typhaon	151
195		Typhaonium	93
Themiso	147	Typhoeus	189
Themistonoe Ceycis fi-		V.	
lia, Cygno nupta	117	Venti Auroræ Ff.	147
Theogoniæ typus	228	Væti ex Typhæo qui	
thesauros colligendi ra-		193	
tio	325	Venus unde nata	143. 279
Theseus	103	Veneris cognomina unde	
Thetis	147. 153. 203	143 comites. ibid.	
Thoe	155	dotes. ibid. filij	197
Timor Martis F.	197	uerecundiæ præcepta	81
Titanes	143. 280. 290	ueris descriptio	69
corlo pulsi	189	Vesta	161
Titanum aduersus deos		Vicinus malus magna no-	
bellum	175. inde	xa	51
Titanum locus	189	uicini cognatis meliores.	
Titaresius	103	ibid.	
Tithonus eiusque proles		uictus parandi facilius ra-	
201		tio cur hominibus ab-	
Tmesis	305	scondita à dijs	29. 31
Tonitrus unde Ioui	165	uindemiæ tempus	71
topographia	480	uinum ætate optimû	69
topothesia	481	Virgilius in quibus Hæsi-	
Traductio	322	dum imitatus	493
transitio	492	uirtutis uia ardua	47
tristitiam poeseos ui di-		uiri ætate imbecilliores	
scuti, Musarum benefi-		69	
cio	135	uirum uxore bona nil for-	
Tritogenia	197	tiri melius	79
Triton	195. 197	uirtus quare difficilis	429
		de Vir-	

I N D E X.

de Virtute, gnomæ	427	Vulcanus	197.334
uis	157	uultures sine concubitu	
uitæ humanæ & ferri simi		oua concipere	242
litudo	238	Vxor quando ducenda	77
uitium incidendarum tem-		& qualis	79
pus	69	uxore bona nil melius for	
de Vitio & malitia, gno-		tiri uirum	79 mala
mæ	431	nil peius.	ibid.
uitijs infensi dij	51	X.	
Vlyssis filij ex nymphis		X Anthe	155
203		Z.	
Vngues non secâdi in con		Z Elus	157
uiuio	81	Z zephyrus.	ibid.
Votum	318	zeugma	306
Vrania	135.155.275	Zeuxo	155
Vrius	105		

F I N I S.

K 3

BASILEAE, EX OFFICINA
Oporiniana, per Balthasarum Han,
Hieronymum Gemusæum, & Poly-
carpi fratris hæredes: Anno Salutis
humanæ M. D. LXXX.
menſe Martio.